

दिवंबर दिवंबर
श्रीपाद वह्नुभ दिवंबर

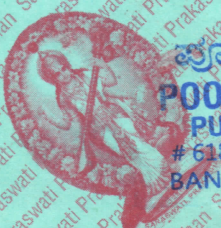
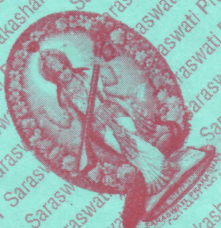
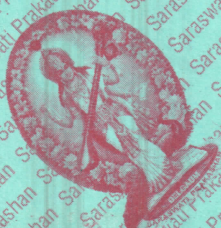
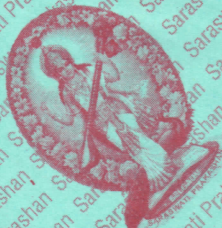
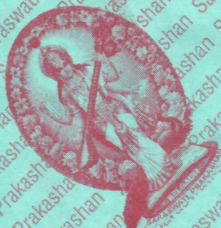
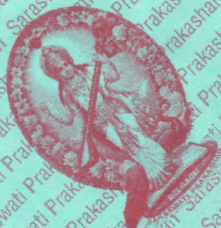
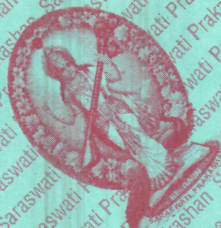

ವರ್ಣಮಯ
ಶ್ರೀಧುರು ಚರಿತ್ರೆ
ಮಹಾಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಗ್ರಂಥ

ಶ್ರೀ

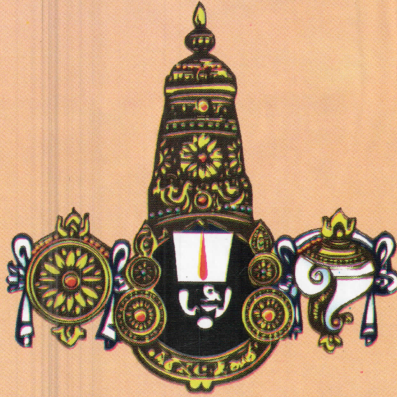
ಶ್ರೀಮದು ಚರತೆ

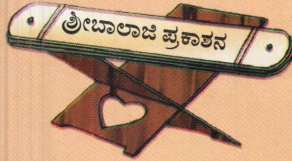
ಪೂಜಾ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ
POOJA PUSTHAKA BHANDAR
PUBLISHERS & BOOK SELLER
618, Rajeshwari Market, Avenue Road,
BANGALORE-560002, Ph: 22287569

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಶ್ರೀಬಾಲಾಜಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬೆಳಗಾವಿ

ಶ್ರೀಯಃ ಕಾಂತಾಯ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಯೇ ನಿಧಯೇಽರ್ಥಿನಾಮ್ |
ಶ್ರೀವೇಂಕಟ ನಿವಾಸಾಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯ ಮಂಗಲಮ್ ||

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಮಾರಾಟಗಾರರು

ಓಂ ವಿದ್ಯಾ ಸರಸ್ವತೀ ನಮಃ

ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಳಗಾವಿ.

ವೀಣಾಧರೆ ವಿಪುಲಮಂಗಲ ದಾನಶೀಲೆ, ಭಕ್ತಾರ್ಥಿನಾಶಿನಿ ವಿರಿಂಚಿ ಹರಿಶಚಂದೇ |
ಕೀರ್ತಿಪ್ರದೇ ಅಖಿಲ ಮನೋರಥದ ಮಹಾರ್ಹ, ವಿದ್ಯಾಪ್ರದಾಯಿನಿ ಸರಸ್ವತಿ ನೌಮಿ ನಿತ್ಯಂ ||

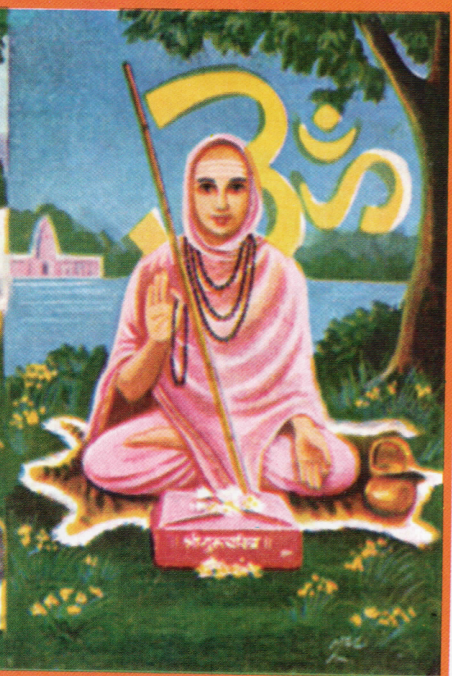
ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ತಾರ

ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ

ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ

ಗಂಧಾನುಲೇಪನ ಮನೋಹರ ಪಾಡುಕಾ

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ನರಸೋಬಾವಾಡಿ

ಕೇಶರಲೇಪನ ನಿರ್ಗುಣ ಪಾಡುಕಾ

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಾಣಗಾಪುರ

ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರ ಕೃತಿ

ಶ್ರೀ ಗುರು ಚರಿತ್ರೆ

ಮೂಲ ಮರಾಠಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ - ಸಂಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯಾನುವಾದ !

ವರ್ಣಮಯ

ಮಹಾಪ್ರಾಸಾದಿಕೆ ಗ್ರಂಥ

ಲೇಖಕರು

ಗುರುಭಕ್ತ

ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇಶವ ರಂಗಾಪುರ

“ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿ

ಶ್ರೀದತ್ತ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ

ಅನುವಾದಿಸಿದ ಸಿದ್ಧ ಕೃತಿ!”

ಸಂಪಾದಕರು

ಗುರುಸೇವಕ

ಚಿದಂಬರ ಶ್ರೀಪಾದರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ

॥ ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ | ಗುರುಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ॥

ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಶೇರೇ ದೀದಿ - ಬೆಳಗಾವಿ.
0831 2489278

ಪೆನಾ ಮೂಲ್ಯ 251 ರೂ

Cell : +91-94483 09437

ಶ್ರೀ ದತ್ತಭಕ್ತರೇ ಗಮನಿಸಿ !

ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾಶಕರ 'ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ' ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು 'ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರ' ರಚಿಸಿದ ಮರಾಠಿಯ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಸರಿಯಾದ ಅನುವಾದವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಲಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯು ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನುಳಿದ ಚಿಕ್ಕ ಗಾತ್ರದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವೆವು. ಶ್ರೀ ದತ್ತಭಕ್ತರು 'ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಕಾಶನ' ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಗ್ರಂಥ-ದೊಡ್ಡದಾಗಲಿ, ಚಿಕ್ಕದಾಗಲಿ, ಲಘುವಾಗಲಿ ಸಮಯಾನುಕೂಲದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ತಿಳಿಸಿರಿ.

॥ ಜೈ ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವ ದತ್ತ ॥

ದತ್ತಭಕ್ತ - ಚಿದಂಬರ ಶ್ರೀಪಾದರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಸೂಚನೆ : ಪಾರಾಯಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಗ್ರಂಥ ಪುಟಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ. ನಾವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ವಾಚಕರು ಕೂಡ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಪಾರಾಯಣದ ಮಧ್ಯೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು.

ಅಕ್ಷರಚೋದನೆ : ನೂತನ ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಸೆಂಟರ್, ಬೆಳಗಾವಿ.

ಪುರಸ್ಕಾರ

9

'ಗುರುಚರಿತ್ರೆ'ಯು ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ 'ಕಾಮಧೇನು'ವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಸಕಾಮ-ಭಕ್ತರು ಇದರ ಪಾರಾಯಣದಿಂದ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಎಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಕಾಮ-ಭಕ್ತರು ಇದರ ಸರಿಯಾದ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಪಠಣವು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಹೃದಯ ಭಾವವಿದ್ದ ಯಾವ ಸಾಧಕರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೋದದ ಹೊರತು ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ಆದರ, ಭಕ್ತಿ-ಭಾವಗಳು ಹುಟ್ಟಲಾರವು. ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು. ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದವನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಿತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಶಕ್ತಪ್ರಾಯವೇ ಸರಿ !

ಮೂಲ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆದ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡಿಗನು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವನು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಲಾಭವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕವು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದವರಿಗೂ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದವರು ಸ್ವತಃ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರಗತಿಯ ಗುರುಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇಶವ ರಂಗಾಪೂರ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗುರೂಜಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಗುರುಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಕೇತ, ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು

ಅನೇಕ ಸಲ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಸೂಚನೆಯೂ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರು ಇವನ್ನು ಬರೆದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೊಟ್ಟು 'ಮರಾಠಿಯನ್ನರಿಯದವರು ನಿನ್ನ ಅನುವಾದವನ್ನು ಓದಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಅನುವಾದವನ್ನು ಬರೆದವರು ಇಂದು ಇದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಲಿಕ್ಕೆ ಜೀವಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಅವರ ಚಿರಂಜೀವರಾದ ಶ್ರೀ ಕೇಶವ ಜೀವಬಾಳಭಟ್ಟ ರಂಗಾಪೂರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಂಗಾಪೂರ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಸೆವಹಿಸಿ ಇದರ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಅನುವಾದವನ್ನು ಬರೆದು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರುಷಗಳಾದವು. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಯೋಗವು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಈಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವದೆಂದರೆ ಸಾಹಸದ ಕೆಲಸವೇ ಸರಿ. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಶ್ರೀ ಚಿ. ಶ್ರೀ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಯವರೂ ಗುರುಭಕ್ತರಾದುದರಿಂದ, ಕೇವಲ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪೂರ್ಣ ಲಾಭವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ತಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೇವರು ಶ್ರೀ ಚಿ. ಶ್ರೀ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ಆಯು ರಾರೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗುರುಸೇವೆಯು ಆಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾರಾಯಣರಾವ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಭಾಲಚಂದ್ರ, ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರೊ
ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ,
ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕ,
ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಲಾ. ಕಾಲೇಜು, ಧಾರವಾಡ. ಶ್ರೀ ಜ. ಶಂ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲಾ, ಧಾರವಾಡ.

★ ಸಂಪಾದಕರ ಕೋರಿಕೆ ★

ಸಕಲರೂ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದುಃಖವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದುಃಖ ಎವಾರಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಯತ್ಕಿಂಚಿತ ಸುಖವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ದುಃಖವು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರದ ಗತಿಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುರೂಪ ದತ್ತನಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗುವುದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀದತ್ತ ಗುರುವೇ ಗುರು ಪರಂಪರೆಯ ಆದಿಯಾಗಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪಾರಾಗುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಾನು ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದ ಪುಲಕಾಂಕಿತನಾಗಿ, ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿ ಅಡವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವ ಮುಮ್ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಸೇವೆಯ ಸವಿಯನ್ನು ಉಣ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದೆ. ಶ್ರೀಗುರು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ 1951 ರಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಹಾಗೂ ದತ್ತಮಹಾತ್ಮೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅವು ತೀವ್ರವೇ ಜಪಪ್ರಿಯವಾದವು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಗುರುವಿನ ಆದೇಶದಂತೆ ಲಘು ಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಗಾಣಗಾಪುರ ಮಹಾತ್ಮೆ, ವರಸೋದಾವಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಶ್ರೀದತ್ತಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಶ್ರೀಸತ್ಯದತ್ತವ್ರತ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು ದತ್ತಭಕ್ತರ ಕೈಗೆ ದೊರೆತವು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದತ್ತಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೊಂದು ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಶ್ರೀದತ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಯುಷ್ಯ ಸಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೆ. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೇದಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಛಾಲಚಂದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಿ ಉಪ್ಪಿನ ಬೆಟಗೇರಿಯವರಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ದತ್ತಭಕ್ತ ಕುಲಕರ್ಣಿ ವಾರಾಯಣರಾಯರಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಲು ಸೂಚನೆ ಬಂದಿತು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವಾರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ಆಗ ರಂಗಾಪುರ

ಕೇಶವರಾಯರೂ, ರಾಮರಾಯರೂ ನನಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತರು. ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ಇದರ ಆರು ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದೆ. ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು ಈ ಗ್ರಂಥ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಲು, ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಸ್. ಹುದ್ದಾರವರ ಐವತ್ತೂರು ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಈ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಚರಣುಣಿ. ಹೀಗೆಯೇ ಅವರ ಸೇವಾಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ಗುರುಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡುವೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಚಿದಂಬರ ಆರ್ಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್‌ರವರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುವೆವು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬಹು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ದಾರಿಕಾಯುತ್ಪಕುಳಿತಿದ್ದ ಭಕ್ತವೃಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಸೇವೆಯು ಮುಂದೆ ಸಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವೆ. ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀದತ್ತ ಭಕ್ತರು ಈ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಗ್ರಂಥದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀದತ್ತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ, ಅವನ ಕೃಪೆ ಸಂಪಾದಿಸಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಸದೀಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ.

ಗುರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ

12-2-1998

ಶ್ರೀ ಗುರುದಾಸ

ಚಿದಂಬರ ಶ್ರೀಪಾದರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿಲಯ

ಕೇರಿ ಬೀದಿ - ಬೆಳಗಾವಿ.

3. ವಾಚನಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯಮಿತ ವೇಳೆ, ಸ್ಥಳ ಹಾಗೂ ದಿಕ್ಕು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬಾರದು.

4. ವಾಚನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸನಬಿಟ್ಟು ಏಳಬಾರದು. ಮೌನ ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

5. ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಮೂರ್ತಿ ಅಥವಾ ಪೋಟೋವನ್ನು ಒಂದು ಮಣಿಯಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

6. ಸಪ್ತಾಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಾಚನ ಮಾಡಬೇಕು.

7. ಸಪ್ತಾಹದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಮಯ ಮಾತ್ರ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಸಮಯ ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

8. ರಾತ್ರಿ ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಚಾಪೆಯಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಕಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬೇಕು.

9. ಅನೇಕ ಜನರು ಶನಿವಾರ ದಿವಸ ಸಪ್ತಾಹ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಶುಕ್ರವಾರ ದಿವಸ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿವಸವೇ ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ತಾವೂ ಶನಿವಾರ ಸಪ್ತಾಹ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು.

10. ಸಪ್ತಾಹ ಪೂರ್ಣ ಆದ ನಂತರ ಏಳನೇಯ ದಿವಸ ನೈವೇದ್ಯ ಹಾಗೂ ಆರತಿಯ ನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮಹಾ ನೈವೇದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವರೇಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆ ಇದ್ದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಲ್ಲೆ.

|| 'ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ' ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಪದ್ಧತಿ || ಒಟ್ಟು ನುಡಿಗಳು 7401

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೧-೯	ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೦ -೨೧	ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೨೨ - ೨೯	ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೩೦-೩೫
ಅಧ್ಯಾಯ ೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೪೯	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೦ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೨	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೩	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೦ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೫೪
ಅಧ್ಯಾಯ ೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೭೯	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೭	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೮	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೩೩
ಅಧ್ಯಾಯ ೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೮೩	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೩೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೪ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೩
ಅಧ್ಯಾಯ ೪ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೭	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೬೯	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೫ ಸಂಖ್ಯೆ ೮೦	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೩೦
ಅಧ್ಯಾಯ ೫ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೮	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೪ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೬ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೪೨	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೪ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨೦
ಅಧ್ಯಾಯ ೬ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೨	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೫ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೨	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೭ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೫	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೫ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೪೦
ಅಧ್ಯಾಯ ೭ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೧೦	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೬ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೬೭	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೮ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೫	ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೦೭೦
ಅಧ್ಯಾಯ ೮ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೧೫	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೭ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೯ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೬೧	
ಅಧ್ಯಾಯ ೯ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೩	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೮ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೪	ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೦೦೫	
ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೨೩೬	ಅಧ್ಯಾಯ ೧೯ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦		
	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೦ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨೦		
	ಅಧ್ಯಾಯ ೨೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೮೯		
	ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೨೧೩		

ಐದನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೩೬-೩೮	ಆರನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೩೯-೪೩	ಏಳನೆಯ ದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೪೪-೫೩	
ಅಧ್ಯಾಯ ೩೬ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೫೦	ಅಧ್ಯಾಯ ೩೯ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೬೮	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೪ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೧೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೯ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೬
ಅಧ್ಯಾಯ ೩೭ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೭೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೦ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೪೩	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೫ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨೪	ಅಧ್ಯಾಯ ೫೦ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೬೯
ಅಧ್ಯಾಯ ೩೮ ಸಂಖ್ಯೆ ೯೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೬೭	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೬ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೩	ಅಧ್ಯಾಯ ೫೧ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೫
ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೯೧೨	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೧೦	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೭ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೮	ಅಧ್ಯಾಯ ೫೨ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೧
	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೭೧	ಅಧ್ಯಾಯ ೪೮ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೫	ಅಧ್ಯಾಯ ೫೩ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೪
	ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೯೫೯		ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೦೦೬

:: ಮೂರು ದಿವಸದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ::

ಮೊದಲನೆಯ ದಿವಸ - ಅಧ್ಯಾಯ ೧ ರಿಂದ ೨೪ (ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ)
ಎರಡನೆಯ ದಿವಸ - ಅಧ್ಯಾಯ ೨೫ ರಿಂದ ೩೭ (ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ)
ಮೂರನೆಯ ದಿವಸ - ಅಧ್ಯಾಯ ೩೮ ರಿಂದ ೫೩ (ಭಕ್ತಿ ಕಾಂಡ)

ನಿತ್ಯ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಅಧ್ಯಾಯ ಓದಿರಿ.

ಆದರೆ ೨೦ ಮತ್ತು ೨೧ ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದೇ ದಿವಸ ಓದಿರಿ.

ಆದರಂತೆ ೩೦-೩೧ ಹಾಗೂ ೩೨ ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದೇ ದಿವಸ ಓದಿರಿ.

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪ ॥

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯನಮಃ | ಆಚಮ್ಯ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಕೇಶವಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಮಾಧವಾಯ ನಮಃ | (ಎಂದು ಮೂರು ಸಾರೆ ನೀರು ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಬೇಕು.) ಓಂ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಾಯ ನಮಃ | (ಎಂದು ನೀರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು .) ಓಂ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವೇ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಮಧುಸೂಧನಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ವಾಮನಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಷಣಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಅನಿರುದ್ಧಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಅಧೋಕ್ಷಜಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಅಚ್ಚುತಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಜನಾರ್ದನಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಉಪೇಂದ್ರಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಹರಯೇ ನಮಃ | ಓಂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ | (ಹೀಗೆ ಅಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು.)

ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ | ದೇಶಕಾಲೌ ಸಂಕೀರ್ತ್ಯ | ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ | ಮಾತಾ-
ಪಿತೃಭ್ಯೋ ನಮಃ | ಸರ್ವೇಭ್ಯೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಭ್ಯೋ ನಮೋ ನಮಃ | ಏತತ್ಕರ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ದೇವತಾಭ್ಯೋ
ನಮಃ | ಏವಂ ಗುಣಂ ವಿಶೇಷಣ ವಿಶಿಷ್ಟಾಯಾಂ, ಶುಭಂ ಪುಣ್ಯತಿಥೌ, ಮಮ ಆತ್ಮನಃ ಶೃತಿ-ಸ್ತೃತಿ-ಪುರಾಣೋಕ್ತ
ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಾರ್ಥಂ ಅಸ್ಮಾಕಂ ಸಹಕುಟುಂಬಾನಾಂ ಸಪರಿವಾರಾಣಾಂ ದ್ವಿಪದ ಚತುಷ್ಪದ ಸಹಿತಾನಾಂ ಕ್ಷೇಮಸ್ಥೈ
ರ್ಯಾಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಾರ್ಥಂ, ಶ್ರೀಗುರು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಪ್ರೇರಣಾಯಾ,
ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ-ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರೀತ್ಯಥೆ, ಸಕಲ ಮಂಗಲ ಪ್ರಾಪ್ತಾರ್ಥಂ ಚ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ
.....ದಿನ ಪಾರಾಯಣಮಹಂ ಕರಿಷ್ಯೇ | ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣಮಹಂ ಕರಿಷ್ಯೇ |

ಅಥಧ್ಯಾನಂ | ಅಖಂಡ ಮಂಡಲಾಕಾರಂ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಚರಾಚರಂ |

ತತ್ಪದಂ ದರ್ಶಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ॥

॥ ಅಥ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಗ್ರಂಥ.....ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಮಹಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

:: ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ::

ಅಧ್ಯಾಯ

ವಿಷಯ

೧. ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ, ಕವಿ, ಗುರು, ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಸ್ತುತಿಯು.
೨. ಸಿದ್ಧ ಸಾಮಾನ್ಯಾರಕ ಸಂದೇಶನ, ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಲಕ್ಷಣ, ಕಲಿಯು ಗುರುಮಹಿಮೆ ಕೇಳಲು ದೀಪಕಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.
೩. ಅಂಬರೀಷನ ವಿಶಾದಿತಿಯ ವ್ರತ, ದೂರ್ವಾಸರ ಆಗಮನ, ವಿಷ್ಣುವು ತಾಪ ಹೊಂದಿದ್ದು.
೪. ಅನುಸೂಯಾ ಚರಿತ್ರೆ.
೫. ಶ್ರೀಗುರು ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಪೀಠಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು.
೬. ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪನೆಯಾದದ್ದು.
೭. ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆ.
೮. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಂಬಾ ಎಂಬ ವಿಧವಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಶನಿ ಪ್ರದೋಷ ವ್ರತ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆಕೆಯ ಮಂದಮತಿ ಮಗನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ.
೯. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ರಜಕ (ಅಗಸ) ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು.
೧೦. ಕುರುವಪುರದ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಕೊಲ್ಲಲು ಶ್ರೀಪಾದರು ಬದುಕಿಸಿದ್ದು.
೧೧. ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಾಲ್ಯ.
೧೨. ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಗುರು ಪರಂಪರೆ ಕಥನ.
೧೩. ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವನ್ನು ಕಳೆದು, ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.
೧೪. ದುಷ್ಪಯವನ ತಾಸನ.
೧೫. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.
೧೬. ಧೌಮ್ಯ ಮುನಿಯ ಮೂರು ಜನ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುಸೇವಾ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ.
೧೭. ನಾಲಿಗೆ ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡ ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಾಲಕನ ಉದ್ಧಾರ.

೧೨

೧೮. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಯಾಚಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯ ಅವರೀಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಧನದ ಕುಂಭ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.
೧೯. ಡಿಡುಂಬರ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಯೋಗಿನಿಯರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರ, ಸಂದರ್ಶನ.
೨೦. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಕ ಪಿತಾಚಿಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದು ಸಾಯಲು ಆಕೆಯು ಶೋಕ ಮಾಡಿದ್ದು, ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಬೋಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಬಂದದ್ದು.
೨೧. ಬಾಲ ಸಂಜೀವನ.
೨೨. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬರಡೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿಸಿದ್ದು.
೨೩. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಮುಕ್ತನಾದದ್ದು.
೨೪. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು.
೨೫. ವೇದವಾದಿಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ವಿಪ್ರರು ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು.
೨೬. ವೇದ ವಿಸ್ತಾರ ಕಥನ.
೨೭. ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು, ಪತನವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು.
೨೮. ಕರ್ಮ ವಿಪಾಕ ಕಥನ.
೨೯. ವಾಮದೇವ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂದರ್ಶನ, ಭಗ್ನ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.
೩೦. ಮೃತ ದ್ವಿಜ ಭಾರ್ಯಾ ಶೋಕ.
೩೧. ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ನಿರೂಪಣ.
೩೨. ವಿಧವಾ ಆಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರೇತ ಸಂಜೀವಿನಿ.
೩೩. ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.
೩೪. ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.
೩೫. ಕಚದೇವಯಾನಿಯರ ಕಥೆ, ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ಬಗ್ಗೆ ಸೀಮಂತಿನೀ ಆಖ್ಯಾನ.

೩೬. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯ ಪರಾನ್ನದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ,
ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು.
೩೭. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆಹ್ವಿತ ಕರ್ಮ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.
೩೮. ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಕ್ಕಿಯ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಊರೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನರನ್ನು, ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉಣಿಸಿದ್ದು.
೩೯. ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಂಜೆಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.
೪೦. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿ ನರಹರಿಯ ಕುಷ್ಠವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದು.
೪೧. ಕಾಶೀಯಾತ್ರಾ, ನಿರೂಪಣ, ತೃಷ್ಣಾಪುತ್ರಾ, ಖ್ಯಾನ, ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ವರರಾಭ.
೪೨. ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರಾ, ಮತ್ತು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಹಿಮಾ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ವರ ಸಿಕ್ಕಿದು.
೪೩. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಅನಂತ ವ್ರತೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು.
೪೪. ತ್ರೀಶೈಲ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನಂ.
೪೫. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕುಷ್ಠ ಪರಿಹಾರ.
೪೬. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ನರಕೇಸರಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು.
೪೭. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏಳು ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಏಳು ಜನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ ಹೋದದ್ದು.
೪೮. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಶೂದ್ರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಬೆಳೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು.
೪೯. ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮ ಹಾಗೂ ಗಾಣಗಾಪುರ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನ.
೫೦. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ರಾಜನಾದ ಅಗಸನ ಹುಣ್ಣು ಕಳೆದು ಅವನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಹೊಂದಿದ್ದು.
೫೧. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರ್ದಳೆ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದದ್ದು.
೫೨. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರ್ದಳೆ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದದ್ದು.
೫೩. ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಅವತರಣಿಕಾ ಹೇಳಿದ್ದು.

॥ ಅಥ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತೆ, ಪ್ರಾರಂಭ : ॥

1

ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ ಪ್ರಾರಂಭಃ

॥ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ, ಕವಿ, ಗುರು, ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಸ್ತುತಿ.

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಓಂ ತ್ರೇವಿಘ್ನಹರನೇ, ಗಜಾನನೇ, ಗಿರಿಜಾಕುಮಾರನೇ, ಜಯ ಜಯ ಲಂಬೋದರನೇ, ಏಕದಂತನೇ, ಶೂರ್ಪಕರ್ಣನೇ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ||೧|| ನೀನು ನಿನ್ನ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಅಗಲಾಡಿಸುತ್ತೀ. ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಾಲಿಯಿಂದ ವಿಘ್ನಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ವಿಘ್ನಾಂತಕನನ್ನುವರು. ||೨|| ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವು ಕಾದ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಅಥವಾ ಉದಯಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ. ||೩|| ನೀನು ವಿಘ್ನವೆಂಬ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪರಶುವನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತೀ, ಉಡದಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಾವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಜನಿವಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀ. ||೪|| ಚತುರ್ಭುಜಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಗಜಾನನನೇ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷನಾದ ವಿನಾಯಕನೇ, ನೀನು ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೀ. ||೫|| ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೬|| ಎಲ್ಲ ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನೇ ವಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಲಂಬೋದರನೇ ನೀನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿರುತ್ತೀ. ||೭|| ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಹೇಳಿರುತ್ತೀ. ಅದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ||೮|| ತ್ರಿಪುರರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ||೯|| ಎಲೈ ಗಣಪತಿಯೇ, ಹರಿ-ಹರ-ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕರು ಸಹ ತಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೧೦|| ಹೇ ಕೃಪಾನಿಧೀ ಗಣನಾಥನೇ, ಓಂಕಾರನೇ, ದೇವತೆಗಳು

೧
೨
ಗಂ
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಮೊದಲಾದವರ ವಿಘ್ನಹರ್ತನೇ, ವಿನಾಯಕನೇ, ಅಭಯದಾತನೇ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡು. ||೧೦|| ಸಮಸ್ತ ಗಣಗಳ ನಾಯಕನೇ, ನೀನೇ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತೀ. ನಿನಗೆ ಯಾರು ವಂದಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೧|| ನೀನೇ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಧಾರನೂ, ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ, ಕೃಪಾಸಾಗರನೂ, ಗೌರೀ ಪುತ್ರನೂ ಇದ್ದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡು. ||೧೨|| ಹೇ ಗಜಾನನನೇ! ನಿನಗೆ ನಾನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವೆನು. ಈಗ ನೀನು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು. ||೧೩|| ನಾನು ಬುದ್ಧಿಹೀನನೂ, ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಿ ಎನೂ ತಿಳಿಯದವನಿದ್ದದರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನೂ, ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ವರದಾಯಕನೂ ಆದಂಥ ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು ಬಂದಿರುವೆನು. ||೧೪|| ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲೈ ದಯಾನಿಧಿಯೇ ! ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥ ಲೇಖನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಗೊಳಿಸು. ||೧೫|| ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಇನ್ನು ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರಿಯೂ, ವಾಗೀಶ್ವರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ವೀಣೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವಳೂ, ಹಂಸಾರೂಢಳೂ ಆದ ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿಯೇ ನಿನಗೆ ವಂದಿಸುವೆನು. ||೧೬|| ಹೇ ಒಡೆಯನೇ, ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ನನ್ನ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಗೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಿನಯದಿಂದ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೧೭|| ಹೇ ಶಾರದಾ ದೇವಿಯೇ! ವಿದ್ಯಾ-ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ನಮಿಸುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ||೧೮|| ಹೇ ತಾಯಿಯೇ ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳು- ತ್ರೇಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು. ||೧೯|| ಜಯ ಜಯ ಜಗನ್ನಾತೇ, ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವದ ವಾಗ್ದೇವತೆಯೇ! ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೀನೇ

೧
೨
ಗಂ
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಬರೆದಿರುವಿಯೆಂದು ನೀನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆನಂದದಿಂದಿರುವಿ. ||೨೦|| ಎಲೈ ತಾಯಿಯೇ! ನಿನ್ನ
ವಾಗ್ಬಾಣದಿಂದಲೇ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಿಗೆ,
ಶಾಸ್ತ್ರಕಲಿಯಲಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀ. ||೨೧|| ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ ಸರಸ್ವತಿದೇವಿಯೇ! ನನ್ನ
ಗುರುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಕೂಡಿ ಅವರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು
ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಸರಾದರೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಂತೆಯೇ ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡು. ||೨೨|| ಸ್ವತಂತ್ರ, ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಗಳು ಸೂತ್ರಧಾರನು ಕುಣಿಸಿದಂತೆ
ಹ್ಯಾಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತವೆಯೋ, ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಎರಡನೇಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಯಾವ
ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತದೋ, ||೨೩|| ಅದರಂತೆ ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ವಾಗ್ದೇವತೆಯೇ ನೀನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸೆಂದು ನಿನಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ||೨೪||
ಬಾಲಕನಾದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಒಡೆಯಳಾದ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು-ಈಗ ನೀನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡು, ಅಥವಾ ನನಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು. ||೨೫|| ಇನ್ನು ನಾನು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-
ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರೆಂದು ಅವರನ್ನು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೨೬|| ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದಂಥ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳುಳ್ಳಂಥ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಿಂದ
ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂದಂಥ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೨೭|| ಇನ್ನು ನಾನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು
ವಂದಿಸುವೆನು. ಯಾವನು ವಿಶ್ವದ ನಾಯಕನೋ, ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಹಿತ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಸುವನೋ, ||೨೮|| ಯಾವನೂ ಚತುರ್ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ-ಚಕ್ರ-ಗದಾ-ಪದ್ಮಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿರುವನೋ, ಯಾವನು ನರಹರಿ ರೂಪನೋ, ಮುರಾರಿಯೋ, ಪದ್ಮನಾಭನೋ, ||೨೯||
ಯಾವನು ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯೋ, ವೈಷಯಂತಿ ಮಾಲಾಧರನೋ, ಶರಣಾಗತರ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವನೋ, ಯಾವನು ಕೃಪಾಳುವೋ ಅಂಥ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೩೧|| ಇನ್ನು
ನಾನು ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವನು ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನೋ, ಯಾವನು
ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾಗಿ ಪಂಚವಕ್ತ್ರ ದಶಭುಜಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವನೋ, ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಜಗನ್ನಾತೆಯೊಂದಿಗೆ
ಇರುವನೋ, ||೩೨|| ಪಂಚವದನಗಳಿರುವ, ಸಮಯಾನುಸಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ,
'ಸ್ಮಶಾನವಾಸಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅವನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ನಮನ ||೩೩|| ಯಾವನು ವ್ಯಾಘ್ರ
ಮತ್ತು ಗಜ-ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಪಾರ್ವತೀ
ಪತಿಯಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥ ಶಂಭುವಿನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೩೪|| ಇನ್ನು ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ
ಸುರವರರಿಗೂ ಸಿದ್ಧ-ಸಾಧ್ಯ-ಗಂಧರ್ವ-ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರರಿಗೂ, ಯಾವತ್ತೂ ಋಷಿಗಳಿಗೂ, ||೩೫||
ಪರಾಶರ-ವ್ಯಾಸ-ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮೊದಲಾದ ಕವಿ ಕುಲಕ್ಕೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೩೬|| ನಿಮ್ಮ ದಾಸನಾದ
ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ||೩೭|| ಯಾಕೆಂದರೆ
ನನಗೆ ಕವಿತ್ವದ ಪದ್ಧತಿ, ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯ ರೀತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲ. ||೩೮||
ಕಾರಣ ನೀವು ಯಾವತ್ತರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ
ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ಶಬ್ದೋತ್ತಮ-ಶಬ್ದ ಮಾಧುರ್ಯಗಳು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕವಿಗಳಾದ
ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿರಿ. ||೩೯|| ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು
ಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮರೂ, ಪುಣ್ಯವಂತರೂ ಆದ
ನನ್ನ ಉಭಯ ಕುಲದ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನನ್ನ
ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವೆನು. ||೪೦|| ಅಪಸ್ತಂಬ ಶಾಖೆಯ ಕೌಂಡಿಣ್ಯಮಹಾಋಷಿ
ಗೋತ್ರದ 'ಸಾಖರೆ' ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ಸಾಯಂದೇವ ಎಂಬುವನು ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಮೂಲ
ಪುರುಷನು. ||೪೧|| ಅವನ ಮಗನು ನಾಗನಾಥನು, ಆ 'ನಾಗನಾಥ' ನು ಮಗನು 'ದೇವರಾಯ' ನು, ಆ

90
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದೇವರಾಯನ ಮಗನೂ ಸದಾ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವನೂ ಆದ 'ಗಂಗಾಧರ' ನೆಂಬುವನು
ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು, ||೪೨|| ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ತಾಯಿಯ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಶ್ವಲಾಯನ ಶಾಖೆಯ ||೪೩|| ಕಾಶ್ಯಪ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ
ಜನಿಸಿ ಗಂಗೆಯ ಜನಕನಾದ ಜನ್ಮಮುಷಿಯಂತೆ ಹೆಸರಾದ 'ಚೌಡೇಶ್ವರ' ||೪೪|| ಎಂಬವನ ಮಗಳೂ,
ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವಂತೆಯೂ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭವಾನೀ ಸಮಾನಳೂ, ಆದ 'ಚಂಪಾ' ಎಂಬುವಳು ನಮ್ಮ
ತಾಯಿಯು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ವಂದಿಸುವೆನು. ||೪೫|| ಹೀಗೆ ನಾನು ಮೊದಲು ನನ್ನ ತಾಯಿ-
ತಂದೆಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯು
ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೪೬|| ನಾನು ಗುರು ಭಕ್ತನಾದ
ಗಂಗಾಧರನ ಉದರದಿಂದ ಜನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ 'ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸದಾ
ಎಕಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು. ||೪೭|| ಅಮೇಲೆ ನನಗೆ 'ಸರಸ್ವತಿ
ಗಂಗಾಧರ' ಎನ್ನಹತ್ತಿದರು. ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿರೆಂದು ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಕ್ಷಮಾ
ಮಾಡಿರೆಂದು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೪೮|| ವೇದಾಧ್ಯಾಯಿ
ಗಳೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ, ಯತಿಗಳೂ, ಯೋಗಿಗಳೂ, ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಸದಾ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿ
ಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಿಸಿ. ||೪೯|| ಅಲ್ಪಮತಿಯಾದ ನಾನು ಬಾಲಭಾಷೆಯಿಂದ
ಹೇಳುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೫೦|| ನಾನು
ಅಲ್ಪಮತಿಯವನೂ, ಕಾವ್ಯವ್ಯತ್ಯತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವನೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನನಗೆ
ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೫೧|| ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮ
ವಂಶಸ್ಥರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿರುವರು. ಈಗ ಆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ನೀನೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವರು. ||೫೨|| ಮತ್ತು ಎಲೈ ಸರಸ್ವತಿ

ಗಂಗಾಧರನೇ, ನಿನಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಎಂಬ ಅಮೃತ ಕಲಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ವಂಶದವರೆಲ್ಲರೂ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನೇ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿರುವರು. ||೫೩|| ಗುರು ವಾಕ್ಯವು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಮಧೇನುವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ಸ್ವತಃ ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವರು. ||೫೪|| ತೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಈಗ ನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವರು. ಅದರ ಅದ್ಭುತ ತಿಳಿಯುವದೂ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದೂ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ! ||೫೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಮಾತಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು. ||೫೬|| ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರು, ಮತ್ತು ಅವಿಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಒಳ್ಳೇ ರುಚಿಕರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ||೫೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಯಾರು ನಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರೇಮ ಭರದಿಂದಲೂ ಓದುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನಿರಂತರ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಹೆಂಡಿರು-ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುವರು. ||೫೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಎಳು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಾಹ ಕ್ರಮದಂತೆ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅಥವಾ ಕೇಳಿ ಮುಗಿಸುವರೋ ಎನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭವ-ಬಂಧನವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೫೯|| ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಪಾವನವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ, ಅದರಿಂದ ಎನೂ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲವುಂಟಾಗುವುದು. ||೬೦|| ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದ್ರವ್ಯವು ಕೂಡಿಬೀಳುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ

ಮನುಷ್ಯನು ಬೇರೆ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಕಾರಣವೇನು? ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳಿರಾ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೬೧|| ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ. (ಶ್ರೀಗುರು ಸ್ಮರಣವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಅಥವಾ ಕೇಳಿ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೬೨|| ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಅನುಭವದ ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತವನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ತೇಗಿನಿಂದ ಅನುಭವ ಹೊಂದುವಂತೆ ನಾನೂ ಗುರುಮಹಿಮೆಯ (ಉದ್ಗಾರ) ಮಹತ್ವವನ್ನು, ಅನುಭವ ತಕ್ಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ||೬೩|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೀನು ಹುಳದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದ ಎಂಜಲ ತುಪ್ಪವನ್ನು ನೀವು ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ||೬೪|| ಮತ್ತು ಸಿಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಳಗಳಿಂದ ಮುತ್ತುಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವತ್ಥ ಮೂಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಅದು ಕಾಗೆಯ ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬೀಜದಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ಆದರೆ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ||೬೫|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಕರೇಕಟ್ಟು ಡೊಂಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗಿನ ರಸವು ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಆದಕಾರಣ ನೀವು ಅದರ ಡೊಂಕದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ಅದರೊಳಗಿನ ರಸದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿರಿ. ||೬೬|| ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡದೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ವಾದದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿರಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಜನರು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನುಭವ ಹೊಂದುವರು. ||೬೭||

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ದೈನ್ಯವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ಸೇವಕನಿರುತ್ತೇನೆ. ||೭೮|| ದೇವಾ, ನಾನು ದೈವಹೀನನಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣವನ್ನು ಯಾಕೇ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಪರಿಸಗಲ್ಲು ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಲೋಹವು ಹ್ಯಾಗಿ ಸುವರ್ಣವಾಗುತ್ತದೋ, ||೭೯|| ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ನಾಮವೆಂಬ ಪರಿಸರವು ಸದಾ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವಿ? ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ನಾಚಿಕೆಯು ಯಾರಿಗೇ? ||೮೦|| ಈ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆ ತೋರಿಸುವಂಥ ಗುರುವೇ ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ||೮೧|| ಭಕ್ತನಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಿಂದಾ-ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೮೨|| ಮತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಓವೀ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ತರದ ರಾಗ ಮಾಡುತ್ತ ಈ ದಿವಸ ಪಂಥರೀನಾಥನನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಘ್ನಹರ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲೈ, ಸುಂದರ ಶಾರದಾದೇವೀ ನಿನಗೂ ನಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೮೩|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ||೮೪|| ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ಕೃಪಾಸಿಂಧುಗಳು, ಭಕ್ತರ ಸಾರಥಿಗಳೂ ಆಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಖ್ಯಾತಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ||೮೫|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವೇ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಮತ್ತು ಆತನೇ ಭಕ್ತರ ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೆಂದು ವೇದಗಳು ಹೊಗಳುತ್ತವೆ. ||೮೬|| ಗುರುವರ್ಯನೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಗುಣಗಳುಳ್ಳಂಥವನು. ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ದಯಾನಿಧಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಇರುತ್ತಿ. ||೮೭|| ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಯತಿವರ್ಯನೇ, ಶ್ರೀಪತಿಯೇ! ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾವ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲ. ||೮೮|| ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮೀ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೃಪಾಸಾಗರನಿದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಾ. ||೮೯||

೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಎಲೈ ನರಹರಿಯೇ, ಅನಂತನೇ, ಕೂಸಿನ ಸಲುವಾಗಿ ತಾಯಿಯು ಓಡಿ ಬರುವಂತೆ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಾ. ||೯೦|| ಸದ್ಗುರುವೇ, ನನಗೆ ನೀನೇ ತಾಯಿ, ನೀನೇ ತಂದೆ, ನೀನೇ ಬಂಧು ಮತ್ತು ಗೆಲೆಯ ಹಾಗೂ ನೀನೇ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾದ ನಮ್ಮ ಕುಲ ದೇವರೂ ಆಗಿರುತ್ತೀ. ||೯೧||

ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾದ ಕುಲದೇವರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೯೨|| ಸದಾ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ದೈನ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ನಿರಂತರ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೯೩|| ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ನಾನು ಸದಾ ಕಷ್ಟ ಬಡುತ್ತ ಈಗ ಪರದೇಶಿಯಂತೆ ಯಾಕಾಗಬೇಕು? ಅಂದಮೇಲೆ ನೀನು ಭಕ್ತರ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತೀ? ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಕೃಪಾ ಮಾಡುತ್ತೀ? ||೯೪|| ಭಕ್ತರ ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ಕೃಪಾಳುವೇ, ಅನಂತನೇ, ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಜಗನ್ನಾಥನೇ, ದಯಾನಿಧಿಯೇ, ||೯೫|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನೀನು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿ ; ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವವನು ನೀನೇ! ||೯೬|| ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ||೯೭|| ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನೀನು ವಿಶ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣಮಾಡುವವರಾರು? ನಾನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವವರಾರು? ||೯೮|| ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಿನ್ನಂತೆ ಯಾರು ತಿಳಿಯುವರು ? ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದ ಗುರುತುಗಳಾಗಿವೆ. ||೯೯|| ನೀನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಹೊಗಳುವವು. ಆದರೆ ದೇವಾ, ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಅನುಭವವು ಬರಲೊಲ್ಲದು. ||೧೦೦|| ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವವನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನು. ಅದರಂತೆ ನೀನು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೀ ! ||೧೦೧|| ಪ್ರಾಕೃತ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೂಸಿಗಾಗುವ ಕಷ್ಟವು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯಾದ ನಿನಗೆ

೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ನನ್ನ ತಾಪಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತಾಯಿ-ತಂದೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಕೃಪೆ ಮಾಡುತ್ತೀ?||೧೦೨|| ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡುವವರು ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರಂತೆ ನನಗೆ ಹೇಳು! ||೧೦೩|| ನಿನಗೆ ಮೊದಲು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಂಥವರಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟೆ? ಏನೂ ಕೊಡದಿದ್ದವರಿಗೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟೆ? ಬಲಿಷ್ಠಕೃತರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ದಾನಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀನು ಅವನನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ||೧೦೪|| ನೀನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಸುವರ್ಣ ಲಂಕಾದಾನ ಮಾಡಿದಿ ! ಆದರೆ ಅವನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು? ||೧೦೫|| ಎಲೈ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ ನೀನು ಧ್ರುವನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಲ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ! ಆದರೆ ಆ ಐದು ವರ್ಷದ ಕೂಸು ಮೊದಲು ನಿನಗೇನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು? ||೧೦೬|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ! ನೀನು ಪರಶುರಾಮನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದಿ! ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಯಾರು ಏನು ಕೊಟ್ಟರು?||೧೦೭|| ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ದೇವರು ನೀನೋಬ್ಬನೇ ಇರುತ್ತೀ, ನಾನು ಮಶಕನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೇನೂ ಕೊಡಲಿ?||೧೦೮|| ಎಲೈ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ನರಹರಿಯೇ! ನಾನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನಗೇನೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ನಿನಗೇನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ? ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುವಳು.||೧೦೯|| ಎಲೈ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ ಇದರ ಹೊರತು ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇನು ಕೇಳುತ್ತೀ? ನಾನೇನು ಕೊಡಲಿ ಹೇಳು? ||೧೧೦|| ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನು ಓಡಿ ಬಂದು ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದಾಗ||೧೧೧|| ಆ ತಾಯಿಯು ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುವಳೇನು? ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನೇ ಕೇಳು ! ನಾನು ನಿನಗೇನು ಕೊಡಲಿ?||೧೧೨|| ಗುರುನಾಥನೆ! ನೀನು ಮೊದಲು ಭಕ್ತರಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಿನಗೆ ದಾತಾ, ದಯಾನಿಧಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು

୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೧೧೩|| ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀನೇ ಮೊದಲು ಕೊಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಿಗೆ ನೀನೇ ದಾತಾ ಇರುತ್ತಿ. ||೧೧೪|| ನೀನು ನನ್ನ ಸೇವಾ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲಾ. ನಿನಗೇನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವದೆಂದರೆ ||೧೧೫|| ಸೇವಾ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರಿಂದ ದಾತೃತ್ವದ ಹೆಸರು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ದಾತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೧೧೬|| ಕೆರೆ, ಭಾವಿ, ಹೊಂಡಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೋಡಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ||೧೧೭|| ಆ ಕೆರೆ ಹೊಂಡಗಳು ಆ ಮೇಘದ ಸೇವಾ ಏನೂ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ||೧೧೮|| ಹೀಗಿದ್ದು ನೀನು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ದೋಷ ಬಂದು ನಿನಗೆ ದಾತಾ-ದಯಾನಿಧಿ ಎಂಬ ಮಾತು ಹ್ಯಾಗೆ ತೋರಿರುವದು? ||೧೧೯|| ಎಲೈ ಗುರುನಾಥನೇ! ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಲೊಲ್ಲದು ನಮ್ಮ ವಂಶಜರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ||೧೨೦|| ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಪೂರ್ವಜರು ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಋಣಸಂಗ್ರಹವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ||೧೨೧|| ಸಜ್ಜನರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ನೀನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸು. ||೧೨೨|| ಎಲೈ ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ! ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಧನದ ಋಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣಾ ಯಾಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲದು? ||೧೨೩|| ನಮ್ಮದನ್ನು ನಾವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲ? ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಸತ್ತಾದಿಂದ ನನ್ನದನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ||೧೨೪|| ಎಲೈ ನರಹರಿಯೇ, ಈಗ ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನದನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧು-ಸಂತರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಆ ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎಂದು ತಿಳಿ. ||೧೨೫|| ಗುರುನಾಥನೇ! ಈಗ

98	ದಿ	ಗಂ	ಬ	ರಾ	ದಿ	ಗಂ	ಬ	ರಾ	ಅ	ಪ್ಪ	ದಿ	ಗಂ	ಬ	ರಾ
----	----	----	---	----	----	----	---	----	---	-----	----	----	---	----

ನೀನು ಪಶ್ಚ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಹುದಿವಸದಿಂದ ನಿನ್ನ ಅಂಕಿತನಾದ
 ಸೇವಕನಲ್ಲವೇ? ||೧೨೬|| ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಮೇಲೆ ನೀನು
 ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವು! ||೧೨೭|| ತ್ರೀಹರಿಯೇ ಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ರಕ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು
 ದೈತ್ಯರಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದುದು ಯೋಗ್ಯವು. ||೧೨೮|| ಆದರೆ ನೀನು ಬಾಲ ಸೇವಕನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ
 ರೀತಿ ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡ. ||೧೨೯|| ದೇವಾ
 ಪಶ್ಚರೇವಾರೋ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕಂಡು ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ,
 ||೧೩೦|| ಸಜ್ಜ ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನಿಷ್ಕುರತನದಿಂದ ಬೈದರೂ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ
 ಹೊರಿದರೂ, ||೧೩೧|| ಆ ತಾಯಿಯು ಆ ಕೂಸಿನಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡ ಹರ್ಷದಿಂದ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು
 ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ||೧೩೨|| ಎಲೈ ಹೃಷೀಕೇಶನೇ ನನ್ನ
 ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ
 ಹೇಳು. ||೧೩೩|| ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾಯಿಯು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಾಲಕನು ತಂದೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ
 ಹೇಳುವನು. ||೧೩೪|| ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದೆಯು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಬಾಲಕನು ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ
 ಹೋಗುವನು. ಆಗ ಆ ತಾಯಿಯು ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ||೧೩೫||
 ತ್ರಿಗುರುವೇ ಪನಗೆ ನೀನೇ ತಂದೆ, ನೀನೇ ತಾಯಿಯಾಗಿರಲು ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಈಗ
 ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ||೧೩೬|| ಎಲೈ ಗುರುನಾಥನೇ! ನೀನೇ
 ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಇದ್ದು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮತ್ತು ದಾಸನಾದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ತಿಸು.
 ||೧೩೭|| ರೋಕದ ಚಪರಲರೂ ನಿನಗೆ ಅಪಾರ್ಥರಕ್ಷಕನೆನ್ನುವರು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಲಕನಿರುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ
 ಪಶ್ಚನ್ನು ರಕ್ತಿಸು. ||೧೩೮|| ದೇವಾ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೃಪಾಳುವೆಂದು (ಹೆಸರಿದೆ) ವರ್ಣನವಿದೆ.
 ಓಗಿತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುವದನ್ನು ನೀನು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ||೧೩೯||

ಗುರುರಾಯಾ ನನ್ನ ದೀನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ದ್ವೇಷವಿರುತ್ತದೆ? ||೧೪೦|| ದೇವಾ ನೀನು ನನ್ನ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೊಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಹ ಕರುಗುತ್ತವೆ. ||೧೪೧|| ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಡೆಂದು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಇನ್ನೂವರೆಗೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣೆ ಯಾಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲದು? ||೧೪೨|| ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಮಾಂಕಿತನು ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಕೃಪಾಳುವಾದ ಗುರುನಾಥನು ||೧೪೩|| ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕರುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಆಕಳು ಅತಿ ತೀವ್ರದಿಂದ ಓಡಿ ಬರುವಂತೆ ತಾನೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಾಮಧಾರಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ||೧೪೪|| ಆ ಗುರು ಮುನಿಯು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟನು. ||೧೪೫|| ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ಅವರ ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು ಝಾಡಿಸಿ, ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದನು. ||೧೪೬|| ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೋಡತೋಪ ಬಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ||೧೪೭|| ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೂತನೆಂದು ನಾಮಾಂಕಿತನು, ಆನಂದಭರಿತನಾದನು. ||೧೪೮|| ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ನಿಜವಾಗಿ ವಾಸವಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವಾಯಿತು. ||೧೪೯|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ, ಪರಮ ಕೃಪಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಮಂಗಲಾಚರಣ ನಿಂದಾ-ಸ್ತುತಿ-ಮಹಿಮಾ-ಪರ್ಣನಂ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೧ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೧೪೯ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ದ್ವಿತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂದರ್ಶನ, ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಲಕ್ಷಣ,
ಕಲಿಯು ಗುರುಮಹಿಮೆ ಕೇಳಲು ದೀಪಕಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಯಾವತ್ತು ಪಾಪರೂಪ ದೋಷಗಳು ಹೋದವು. ನೀವು ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಕರ್ತರಂದೇ ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೧೦|| ಈಗ ಭಕ್ತನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ಈ ದಿನ ತಾವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರೋಣವಾಯಿತು? ತಮಗೆ ಎಂಥ ಮುನಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ? ತಮ್ಮ ವಸತಿ ಸ್ಥಾನವು ಯಾವುದು? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ!'-ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೧|| ಆಗ ಆ ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳು-'ತಮ್ಮಾ ನಾವು ಯೋಗಿಗಳು! ಭೂಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವರು. ||೧೨|| ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಿಗಳು. ಅವರು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಗಾಣಗಾಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿರುವರು. ||೧೩|| ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವತರಿಸಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ತಾವು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೧೪|| ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಾದ ಆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಕಲ ಸುಖ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆನಂದಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆ ಸದಾ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು. ||೧೫|| ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದೈನ್ಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಆ ಭಕ್ತರು ಅವಿಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದಲೂ-ಧನ, ಧಾನ್ಯ, ಗೋಗಳಿಂದಲೂ, ಅಷ್ಟೇಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿರುವರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬|| ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವನಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನೂ ಸದಾಯತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ||೧೭|| ಸ್ವಾಮೀ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯು ಹಾಗೂ ಖ್ಯಾತಿಗಳ ಬಿರುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನಾವೂ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸದಾ ಸೇವಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಕಷ್ಟವು

೩೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯಾಕಾಗಬೇಕು? ||೧೮|| ನೀವು ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕರಿಂದೇ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಬಂದು ಈಗ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತಾವು ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಕಳೆದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡಬೇಕು!' ಎಂದು ಅಂದನು.||೧೯|| ಆಗ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳು - 'ಎಲೈ ಜಟಾಧಾರಿ ತಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು! ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು, ಇವರು ಸಣ್ಣವರು-ದೊಡ್ಡವರು ಎನ್ನದೇ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡುವರು.||೨೦|| ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಾದವರಿಗೆ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಆ ಗುರುಭಕ್ತನ ವಶರಾಗುವರು. ಅವರು ಕಲಿಯನ್ನೂ, ಕಾಲನನ್ನೂ ಸಹ ಗೆಲ್ಲುವರು.||೨೧|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ನೀನು ಇಂಥ ಮಹತ್ವವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ, ಅಂದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ದೃಢವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀ.||೨೨|| ಶ್ರೀಗುರುವು ತೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಏಕಭಾವದಿಂದ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವರು ಸಕಲ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರು.||೨೩|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಹರಿಯಾಗಲಿ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಾಗಲಿ, ಗುರುಭಕ್ತರಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಅವರ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಾಯುವರು.||೨೪|| ಗುರುವು ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಆ ತಿಷ್ಯನನ್ನು ಹರಿ-ಹರರು ಕಾಯಲಾರರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಂಬು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.||೨೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿ-ವಿನಯಗಳಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-||೨೬|| 'ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರು ಹ್ಯಾಗಾದರೊಬ್ಬ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಇತ್ತು. ||೨೭|| ಆದರೆ ನೀವು ಹರಿ-ಹರರು ಸಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಗುರುವು ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಯಾರೂ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ.||೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆಂಬು

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ದನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರಿ. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು!||೨೯||
ಎಂದು ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕೇಳಿದನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು.||೩೦|| -‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು! ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ನಾನು ವೇದವಾಕ್ಯಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವೆನು, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.||೩೧|| ಮೊದಲು
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಅವುಗಳಿಂದ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಹದಿನೆಂಟು
ಪುರಾಣಗಳುಂಟಾದವು.||೩೨|| ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಾಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮ
ವೈವರ್ತವೆಂಬುವುದು ತ್ರಿಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ||೩೩|| ದ್ವಾಪರ ಯುಗಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು
ಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ವ್ಯಾಸರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಭಾಷಾರ್ಥಗಳಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ||೩೪|| ಸಮಸ್ತ ಮುಷಿಗಳು
ಆ ವ್ಯಾಸರ ಮುಖದಿಂದ ಆ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು!’ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೩೫|| ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಕಲಿಯುಗವು
ಹರ್ಷದಿಂದ ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಯಾವ
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವನಿಗೆ ಗುರುಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ಹೇಳಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.||೩೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸಿದ್ಧರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಪುನಃ
ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-||೩೭|| ‘ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ
ಸೂರ್ಯನಂತಿದ್ದವನೇ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ನೀನು ಭವಸಾಗರತಾರಕನಿದ್ದು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿ||೩೮||
ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು, ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ಗುರುಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದನು
ಎಂಬುದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ!’ ಎಂದನು.||೩೯|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ
ಶಿಷ್ಯಾ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯವಾದಾಗ ಅದಿಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನು ಸ್ವಸ್ಥ

೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಟಪತ್ರದಮೇಲೆ ಶಯನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ||೪೦|| ಅವ್ಯಕ್ತ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ವಟಪತ್ರದಮೇಲೆ ಶಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು.
||೪೧|| ಆಗ ಆದಿಪುರುಷನಾದ ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಪ್ರಪಂಚ ಅಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚನೆಯು
ಎಂದು ತಿಳಿದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಬಂತು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಚ್ಚರಾದನು. ||೪೨|| ಈ
ಪ್ರಕಾರ ನಾರಾಯಣನು ಎಚ್ಚರಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ತನ್ನ
ನಾಭಿಯಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕದ ರಚನೆಯ ಮನೆಯಾದ ಒಂದು ಕಮಲವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದನು. ||೪೩||
ಆ ಕಮಲ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿ ಅವನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು
ಮುಖಗಳುಳ್ಳವನಾದನು. ||೪೪|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನು ಎಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾನೇ ಬಲಿಷ್ಠನು. ನನ್ನ
ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬಲಿಷ್ಠರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನ ಹತ್ತಿದನು. ||೪೫|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾರಾಯಣನು
ನಕ್ಕು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ-‘ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ನಾನು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸು!’ ಎಂದನು.
||೪೬|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನಿಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನೇಕ ವೇಳೆಯವರೆಗೆ
ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ||೪೭|| ಆ ಸ್ತುತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾರಾಯಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ-
‘ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ! ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸು!’ ಎಂದು ಕಠಿಣ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ||೪೮||
ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು-‘ಹೇ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರ
ರಚನೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಹ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಹ್ಯಾಗೆ ರಚಿಸಲಿ?’ ಎಂದನು. ||೪೯|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಅವನಿಗೆ-‘ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಈ
ವೇದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ||೫೦|| ಈ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ
ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ಅದರಂತೆ ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡು. ||೫೧||
ಈ ವೇದಗಳು ಅನಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿ. ಈ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿ

೩೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ರಚನೆಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು. ಆ ಕ್ರಮದಂತೆ ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡು! ||೫೨|| ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಳಲು ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ವೇದಮಾರ್ಗದಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೫೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾನಾತರದ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೇದಜ-ಅಂಡಜ-ಜಾರಜ-ಉದ್ಭಿಜ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೫೪|| ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿರೋಪದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ತ್ರಿಜಗ ರಚಿಸಿದನು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನೆಯ ಕ್ರಮ ವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿರುವರು. ||೫೫|| ಸಿದ್ಧರು ನುಡಿದರು ತಿಷ್ಠರಿಗೆ, ನಾರಾಯಣನು ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ ವಿಖ್ಯಾತ ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ||೫೬|| ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತವೆಂಬ ಪುರಾಣವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಸೂತನು ಶೌನಕಾದಿ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಅದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು! ||೫೭|| ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಕರೂ, ನಿರ್ಗುಣರೂ ಆದ ಸನಕಾದಿ ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ಸಗುಣರಾದ ಮರೀಚಾದಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ||೫೮|| ಆಮೇಲೆ ದೇವ-ದೈತ್ಯರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಎಲೈ ತಿಷ್ಠೋತ್ತಮನೇ, ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೫೯|| ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೃತ, ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೬೦|| ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೊದಲು ಕೃತಯುಗವನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಕೃತಯುಗನೇ! ನೀನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡು!' ಎಂದನು. ||೬೧|| ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೃತಯುಗನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದನು. ಎಲೈ ತ್ರೋತುಗಳೇ ಅವನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೬೨|| ಅವನು ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಕರಕಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಅಸತ್ಯವನ್ನೆಂದೂ ಆಡದೆ ಪೂರ್ಣ ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ, ||೬೩|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರ

೨	ಬಹುವಿನಯದಿಂದ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ! ನೀವು ನನಗೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿನ್ನುತ್ತೀರಿ,	೨೮
೨	ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋಗಲಿ? ೬೪ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯ, ನಿಂದಾ,	೨
೧೦	ಅಪವಾದ ಮುಂತಾದ ದೋಷಯುಕ್ತ ಕರ್ಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅವು ನನಗೆ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ	೧೦
೨	ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು?' ಎಂದನು. ೬೫ ಆ ಕೃತಯುಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ	೨
೧೦	ಕೃತಯುಗನೇ! ನೀನು ಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು. ೬೬ ಅದು ನಿನಗೆ	೧೦
೨	ಜಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ, ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯುಗವನ್ನು ಕಳಿಸುವೆನು, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀನು	೨
೧೦	ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ೬೭ ಅದರಂತೆ ಕೃತಯುಗನು	೧೦
೨	ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಸತ್ವಗುಣದಿಂದಲೇ ಇದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು	೨
೧೦	ತ್ರೇತಾಯುಗವನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದನು. ೬೮ ಆ ತ್ರೇತಾಯುಗನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವನು ಕೇಳು.	೧೦
೨	ಅವನು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದವನಿದ್ದು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ೬೯ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ	೨
೧೦	ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರಾಗಿ , ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು	೧೦
೨	ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೭೦ ಮತ್ತು ಆ ತ್ರೇತಾಯುಗವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಶ, ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು,	೨
೧೦	ಯಾವಾಗಲೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿದ್ದು , ಹರ್ಷದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಭೂಮಿಗೆ	೧೦
೨	ಹೋದನು. ೭೧ ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆನಂದದಿಂದ ದ್ವಾಪರ ಯುಗವನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೆ	೨
೧೦	ನಿರೋಪಕೊಟ್ಟನು. ಅವನ ರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ೭೨	೧೦
೨	ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ-ಖಟ್ಟಾಂಗಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧನುಷ್ಯ ಬಾಣಗಳನ್ನೂ	೨
೧೦	ಧರಿಸಿ, ಉಗ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಂತ ನಿಷ್ಕರ ಮತ್ತು ದಯಾ, ೭೩ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಇವುಗಳನ್ನು	೧೦
೨	ಸಮಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಿಶ್ಚಯದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಕೌತುಕದಿಂದ	೨
೧೦	ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದನು. ೭೪ ಅವನ ದಿವಸಗಳು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ	೧೦

೧	ಕಲಿಯೇ! ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೭೫ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ	೭೯
೨	ಕಲಿಯುಗನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಎದುರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋದನೆಂಬ ಅವನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ!	೮೦
೩	೭೬ ಅವನು ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದ ಅಂತಃಕರಣ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪಿಶಾಚಿಯಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಕೆಳಗೆ	೮೧
೪	ಮೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತ. ೭೭ ವೃದ್ಧನು-ವೈರಾಗ್ಯಹೀನನೂ ಆಗಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕಲಹ	೮೨
೫	ಮತ್ತು ದ್ವೇಷ ಎಂಬವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಶಿಶುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತ	೮೩
೬	೭೮ ಬಲಗೈಯಿಂದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತ ದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ	೮೪
೭	ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುತ್ತ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಿಶ್ರವುಳ್ಳವನಾಗಿ ೭೯ ನಗುತ್ತ, ಅಳುತ್ತ, ಅಣಕಿಸುತ್ತ, ಕೆಟ್ಟ ಮೋರೆ	೮೫
೮	ಮಾಡಿ ಬೈಯುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು- ‘ದೇವಾ, ನನಗೇನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀ?’	೮೬
೯	ಎಂದನು. ೮೦ ಆ ಕಲಿಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ನೋಡಿ ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ನಕ್ಕು- ‘ಎಲೈ	೮೭
೧೦	ಕಲಿಯೇ, ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ೮೧ ಆಗ	೮೮
೧೧	ಕಲಿಯುಗನು-‘ಇದರಿಂದ ನಾನು ಸಮಸ್ತ ಜನರನ್ನು ಗೆಲುವೆನು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆ ಮತ್ತು	೮೯
೧೨	ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆಟ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ!’ ೮೨ ಅದರಿಂದ	೯೦
೧೩	ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ! ನಾನು ಲಿಂಗ-ನಾಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವೆನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು	೯೧
೧೪	ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋದ-ಹೋದಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ ಎಂದನು. ೮೩ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ	೯೨
೧೫	ಬ್ರಹ್ಮನು-‘ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ, ನೀನು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿ	೯೩
೧೬	ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ೮೪ ಆಗ ಕಲಿಯು ‘ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ	೯೪
೧೭	ಕಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ೮೫ ನಾನು	೯೫
೧೮	ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿಯವನೂ, ಆನಂದವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿ, ನಿಂದಾ-ಕಲಹರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ	೯೬
೧೯	ಧರ್ಮವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡುವೆನು. ೮೬ ಫರದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಕರೂ, ಪರಸ್ತ್ರೀರತರೂ, ನನ್ನ	೯೭

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಹೋದರರು. ಪಕ್ಷಪಾತ, ಮತ್ಸರ, ಜಂಭ, ದ್ವೇಷ ಎಂಬವರು ನನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಲಿಯರು. ||೮೭||
 ಬಕನಂತೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದವರು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮತ್ತು ಭೋಳೇ ಜನರನ್ನು ಠಕ್ಕಿಸುತ್ತ
 ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಕೊಳ್ಳುವವರು! ||೮೮|| ನನ್ನ ಗೆಲಿಯರು. ಇವರ ಹೊರತು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವವರು
 ಕೆಲವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ನನ್ನ ವೈರಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೮೯||
 ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯುಷ್ಯವಿರುವದು. ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ನೂರು ವರುಷವಿರುವದು. ||೯೦|| ಪೂರ್ವ
 ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಬಹು ಆಯುಷ್ಯವಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ
 ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ತಪಾಸುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೧|| ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಜನರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ
 ಬುದ್ಧಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅಖಂಡವಾದ ಆಯುಷ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಹುದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೨|| ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ.
 ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯುಷ್ಯವಿದ್ದು ಅವರು ತಪ- ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿ
 ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಮಾಡಿದರೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೯೩|| ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ,
 ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದಂಥವರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿದು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥವರಿಗೆ ನೀನು ಸಹಾಯ
 ಮಾಡುತ್ತಿರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೯೪|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಲಿಯು ಆತನಿಗೆ ನಮಿಸಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ,
 ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥ ಜನರೇ ನನ್ನ ವೈರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ||೯೫|| ಇಂಥ ವೈರಿಗಳಿದ್ದಂಥ ಭೂಮಿಗೆ ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಹೋಗಲಿ? ಅವರ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಅಂಜಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ
 ನೋಡಲಿ? ||೯೬|| ಐದನೂರು ಭೂಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವು ಬಹುವಾಗಿರುವದು.
 ಪುಣ್ಯವಂತರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಡೆದುಬಿಡುವರು. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಹೋಗಲಿ?' ಎಂದನು. ||೯೭|| ಕಲಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಕ್ಕು- 'ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ

೪೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕಾಲಪುರುಷನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನೀನು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗು. ||೯೮|| ಆ ಕಾಲಪುರುಷನ
 ಗುಣಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುತ್ತವಲ್ಲಾ ! ಅವನು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವ
 ವಾಸನೆಯನ್ನೇ ಕಡಿದು ಬಿಡುವನು. ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯವಂತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು
 ಹುಟ್ಟಿಸುವನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೯೯|| ಆಗ ಕಲಿಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ!
 ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನೇಕ ವೈರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ||೧೦೦|| ಹರಿ-ಹರರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವರೂ,
 ಧರ್ಮರತರಾದವರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಉಪದ್ರವ
 ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ||೧೦೧|| ಬೇರೆ ಕೆಲವು ನನ್ನ ವೈರಿಗಳು ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ
 ಕೆಲವರು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ||೧೦೨|| ಕೆಲವರು ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೆದು ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪುರಾಣ-ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ದಾನ-ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
 ಅವರೇ-ನನ್ನ ವೈರಿಗಳು! ||೧೦೩|| ಮತ್ತು ಸದಾ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರುವ ಜನರೇ ನನ್ನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವೈರಿಗಳು.
 ಡಂಭಾಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಅಂಜಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ||೧೦೪||
 ನಾಸಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಜಪ-ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಜೀವ
 ಹೋಗುತ್ತದೆ. ||೧೦೫|| ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು
 ಹೀಯಾಳಿಸುವವರಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ. ಅವರು ನನಗೆ ಪರಮ ಇಷ್ಟರು. ||೧೦೬|| ಮತ್ತು
 ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರೂ, ಹರಿ-ಹರರಲ್ಲಿ ಭೇದ ಮಾಡುವವರೂ, ಅಥವಾ ಶಿವ-ವಿಷ್ಣು
 ಇವರನ್ನು ದೂಷಿಸುವವರೂ ನನ್ನ ಪರಮ ಅಪ್ಪರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೧೦೭|| ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾದವರನ್ನೂ
 ಸದಾ ಹರಿ-ಹರರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರನ್ನೂ ರಾಗ-ದ್ವೇಷರಹಿತರಾದ ಧೀರರನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಭಯ
 ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೮|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ, ನೀನು
 ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹೋದ ನಂತರ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಡೆಯುವರು. ಆಗ ನಿನ್ನ

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳವಾಗುವುದು. ||೧೦೯|| ಎಲ್ಲಿಯೋ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ವಿರಳವಾಗಿ ಪುಣ್ಯವಂತನಿರುವನು. ಅವನಿಗೆ ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರು!' ಎಂದನು. ||೧೧೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಲಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ-||೧೧೧|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ದುಷ್ಟಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮವಂತರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಾಯವಾದೀತು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಂದನು. ||೧೧೨|| ಕಲಿಯ ಮಾತುಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉಪಾಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ||೧೧೩|| 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ! ಕಾಲ ಮತ್ತು ವೇಳೆ ಎಂಬವರಿಬ್ಬರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ||೧೧೪|| ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದವರೇ ನಿನ್ನ ವೈರಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿ. ಮಲಮೂತ್ರಗಳಿಂದ ವೇಷ್ಯನ ಹೊಂದಿದವರು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟರಾದವರು. ||೧೧೫|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ||೧೧೬|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುಣ್ಯವಂತ ಜನರು ಅತಿ ವಿರಳವಾಗಿರುವರು. ಅವರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುವರು. ಬಹು ಜನರು ನಿನ್ನ ವಶರಾಗುವರು. ||೧೧೭|| ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ನಿನ್ನ ದಾರುಣವಾದ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ಸಹಿಸದವರು ನಿನ್ನ ವಶರಾಗುವರು. ||೧೧೮|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆದವರಿಗೆ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ!' ಎಂದನು. ||೧೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಲಿಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಾಧುಗಳ ಅಂತಃಕರಣವು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು?' ಎಂದನು. ||೧೨೦|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ! ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿದನು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ತಿಷ್ಠನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲೈ

೨	ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ೧೨೧ 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ ಕೇಳು! ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ	೪೩
ದಿ	ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶುದ್ಧ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ನಿರೋಭದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುವಂಥ	ದಿ
ಗಂ	ಜನರಿಗೆ ದೋಷವು ಎಂದೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ೧೨೨ ಮತ್ತು ಹರಿ-ಹರರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಅಥವಾ	ಗಂ
ಬ	ಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವಂಥವರಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ದೋಷ	ಬ
ರಾ	ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ೧೨೩ ಮತ್ತು ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು	ರಾ
ದಿ	ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಗಾಯಿತ್ರಿಯನ್ನೂ, ಕಪಿಲಾರ್ಥೇನುವನ್ನೂ ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ದೋಷವು	ದಿ
ಗಂ	ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ೧೨೪ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಅಥವಾ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನೂ, ನಿತ್ಯ ತುಳಿಸೀಪೂಜೆ	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡುವಂಥವರನ್ನು ನೀನು ಬಾಧಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿದೆ. ೧೨೫ ಮತ್ತು	ಬ
ರಾ	ಗುರುಸೇವಕರನ್ನೂ, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರನ್ನೂ, ಸರ್ವಸಾಧನದಿಂದ ಧರ್ಮಪರರಾದವರನ್ನೂ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ನೀನು ಬಾಧಿಸಬಾರದು. ೧೨೬ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಶೀಲರನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಪರಾಯಣರನ್ನೂ,	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರನ್ನೂ, ವಿವೇಕದಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವಂಥವರನ್ನು	ಪಾ
ದಿ	ನೀನು ಬಾಧಿಸಬಾರದು!' ಎಂದನು. ೧೨೭ ಆಗ ಕಲಿಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ಗುರುವು ಎಂದು	ದಿ
ನ	ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು? ಅವರ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಥಾದ್ದು? ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು	ನ
ಫ	ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದನು. ೧೨೮ ಆ ಕಲಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ	ಫ
ದಿ	ಕಲಿಯೇ! ಗುಕಾರ ಅಂದರೆ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ತಿಳಿ. ರೇಫವು ಪಾಪವನ್ನು ಸುಡುವಂಥಾದ್ದು. ೧೨೯	ದಿ
ಗಂ	ಉಕಾರವು ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ತೈಮೂರ್ತಿ	ಗಂ
ಬ	ಅವತಾರನೂ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೂ ಆಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿ ಮತ್ತು ಕೇಳು. ೧೩೦ ಗಣೇಶೋ-	ಬ
ರಾ	ವಾಙ್ಮನಾ ಯುಕ್ತೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಸಮವೃತ್ತಃ. ವರ್ಣದ್ವಯಾತ್ಮಕೋ ಮಂತ್ರೋ ಚತುರ್ವರ್ಗಃ	ರಾ
	ಫಲಪ್ರದ (ಸಮವೃತ್ತಾ) ೧೩೧ 'ಗಣೇಶನಿಗೂ, ಅಗ್ನಿಗೂ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಗುರು ಎಂಬ ಎರಡು	

೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಛ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎರಡಕ್ಕರ ಶಬ್ದವೇ ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೩೨|| ಗುರು: ಪಿತಾ
ಗುರುಮಾತಾ ಗುರುರೇವ ಪರಃ ಶಿವಃ || ಶಿವೇ ರುಷ್ವೇ ಗುರುಸ್ತಾತ್ರಾ ಗುರೌ ರುಷ್ವೇಶ ಕಶ್ಚ ನ
||೧೩೩|| ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳಾಗಿರುವರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ಪರಶಿವನು ಆಗಿರುವನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಿವನು ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಗುರು ರಕ್ತಿಸುವನು. ||೧೩೪|| ಆದರೆ
ಒಬ್ಬನಮೇಲೆ ಗುರುವು ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಈಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ರಕ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಸಿಟ್ಟಾದರೆ
ಮಾತ್ರ, ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗುರುವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ರಕ್ತಿಸುವನು. ||೧೩೫|| ಮತ್ತೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
ಕೇಳು-ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ. || ಗುರುರೇವಃ ಪರ ಬ್ರಹ್ಮ
ತಸ್ಮಾದ್ಗುರುಮುಪಾಶ್ರಯೇತ್ ||೧೩೬|| ಸತ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಮಹೇಶ್ವರರ
ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವನು ಇದಲ್ಲದೇ ಗುರುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೂ ಆಗಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುವನ್ನು
ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ||೧೩೭|| ಹರೌ ಪ್ರಸನ್ನೋಽಪಿ ಚ ವೈಷ್ಣವಾಃ ಜನಾಃ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ ಗುರುಭಕ್ತಿ
ಮವ್ಯಯಾಮ್ | ಗುರೌ ಪ್ರಸನ್ನೇ ಜಗದೀಶ್ವರಃ ಸದಾ ಜನಾರ್ದನಸ್ತುತ್ಯತಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಧಃ. ||೧೩೮||
ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನನಾದವನಿಗೆ ಗುರುವು ತಾನೇ ಸಿಗುವನು. ಗುರುವನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಈಶ್ವರನು ಅವನ ಆಧೀನನಾಗುವನು. ||೧೩೯|| ಗುರೋರ್ಭಜನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗ
ಪ್ರವರ್ತಿಂ ತೀರ್ಥಂ ವ್ರತಂ ಯೋಗ-ತಪಾದಿ ಧರ್ಮಾನ್ | ಆಚಾರ ವರ್ಣಾದಿ ವಿವೇಕ-ಯಜ್ಞಾನ್
ಜ್ಞಾನಂ ಪರಂ ಭಕ್ತಿ ವಿರಾಗಯುಕ್ತಮ್ ||೧೪೦|| ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ತೀರ್ಥ, ವ್ರತ, ಯೋಗ, ಯಾಗ, ತಪಸ್ಸು, ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು ||೧೪೧|| ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆಚಾರ, ವರ್ಣ, ವಿವೇಕ, ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿ,
ವಿವೇಕ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ||೧೪೨|| ಕೂಡಿದ ಪರಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವರು!
ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೪೩|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಲಿಯು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈ

೪೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಛ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧ ಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮಿ, ಗುರುವು ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮಾನನು ಹ್ಯಾಗಾದನೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ?’
 ೨ ಎಂದನು. ||೧೪೪|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು-‘ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ ಗುರುವಿನ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಗುರು
 ೩ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೪೫|| ಗುರುವಿನಾ ನ
 ೪ ಶ್ರವಣಂ ಭವೇತ್ ಕಸ್ಯಾಪಿ ಕಸ್ಯ ಚಿತ್ | ವಿನಾ ಕರ್ಣೇನ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಯ ಶ್ರವಣಂ ತತ್ಪ್ರತೋ ಭವೇತ್
 ೫ ||೧೪೬|| ಗುರು ಮುಖದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಶ್ರವಣವು ಹೇಗಾದೀತು? ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಿವಿಗಳಿದ್ದರೆ
 ೬ ಅವನು ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವನು. ||೧೪೭|| ಆದಕಾರಣ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ
 ೭ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ಆದಕಾರಣ ತ್ರೇಗುರುವೇ, ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
 ೮ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೪೮|| ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು
 ೯ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ
 ೧೦ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು!’ ||೧೪೯|| ಪೂರ್ವ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಗೋದಾವರಿ ತೀರದಲ್ಲಿ
 ೧೧ ಅಂಗೀರಸನೆಂಬ ಋಷಿಯ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಪುಣ್ಯತಮಗಳಾದ ನಾನಾ ತರದ ವೃಕ್ಷಗಳೂ,
 ೧೨ ಮೃಗಗಳೂ ಇದ್ದವು. ||೧೫೦|| ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ
 ೧೩ ಪೈಲ ಋಷಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ‘ವೇದಧರ್ಮ’ ನೆಂಬ ಮುನಿಯು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ||೧೫೧|| ಅವನಿಗೆ
 ೧೪ ಬಹುಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ದೀಪಕನೆಂಬ
 ೧೫ ಶಿಷ್ಯನು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ||೧೫೨|| ಅವನು ಗುರು ಪರಾಯಣನಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ೧೬ ತ್ರೇಗುರುವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಅತಿ ನಿಪುಣನಾದನು. ||೧೫೩|| ಎಲೈ
 ೧೭ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಕೇಳಿರಿ. ಒಂದು ದಿವಸ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು
 ೧೮ ಕರೆದು-||೧೫೪|| ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಈಗ ನೀವು ನನ್ನ
 ೧೯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದರು. ||೧೫೫|| ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರು-‘ಸ್ವಾಮಿ,

೨ ಗುರುಗಳೇ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂಥವರಾದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಸತ್ಯವಾಗಿ
 ೧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ||೧೫೬|| ಗುರು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಮೀರುವರೋ ಅವರು ಘೋರವಾದ ನರಕದಲ್ಲಿ
 ೧೦ ಬೀಳುವರಲ್ಲದೇ ಅವಿದ್ಯಾರೂಪ ಮಾಯಾ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವರು. ||೧೫೭|| ಅಂದಮೇಲೆ
 ೨ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಂಟಾದೀತು? ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
 ೩ ಹೊರಳಾಡುವರು. ಗುರುವು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ ತಾಪದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸುವನೆಂಬ
 ೧ ಖ್ಯಾತಿಯು ವೇದ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದು! ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೫೮|| ಶಿಷ್ಯರು ಆಡಿದ ಈ
 ೧೦ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೀಪಕನನ್ನು ಮುಂದೆ ಕರೆದು
 ೨ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕುರಿತು ||೧೫೯|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ ಕೇಳಿರಿ-ನನ್ನದೊಂದು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪಾಪವಿದೆ. ನಾನು
 ೩ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹಸ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ||೧೬೦|| ಆದರೆ
 ೪ ಈಗ ನಾನು ಮಾಡುವ ತಪಾಸುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಿ
 ೫ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ತೇಷ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಭೋಗಿಸಿದ ಹೊರತು
 ೬ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೧೬೧|| ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಾಸುರ್ಥ್ಯದಿಂದ
 ೭ ಅದನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
 ೮ ಈಗ ನಾನು ಆ ಘೋರವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ||೧೬೨||
 ೯ ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಭೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ, ಆ ನನ್ನ ಪಾಪವು ಕ್ಷಾಲನವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ೧೦ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ||೧೬೩|| ಮತ್ತು
 ೧ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಆ
 ೨ ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ಯಾವತ್ತೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ೩ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೬೪|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪಾಪತೀರ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸುವೆನು. ಆಗ ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ||೧೬೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ರಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಮರ್ಥರಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರಾ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೬೬|| ಆಗ ಆ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ದೀಪಕನೆಂಬುವನು ವಿವೇಕದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೬೭|| ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ! ಪಾಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ದುಃಖಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!' ಎಂದನು. ||೧೬೮|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು- 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ದೇಹವು ದೃಢವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ವಿಷದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ||೧೬೯|| ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪ ಹೋಗದ ಹೊರತು ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲ. ||೧೭೦|| ದೇವತೆಗಳಾಗಲಿ, ಋಷಿಗಳಾಗಲಿ, ಜ್ಞಾನವಂತ ಮನುಷ್ಯರಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ತಾವೇ ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಅನುಭೋಗಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೭೧|| ಆಗ ದೀಪಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುಗಳೇ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು, ತಾವು ಏನೂ ಅನುಮಾನ ಮಾಡದೆ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ?' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೧೭೨|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನಾದ ದೀಪಕನೇ ಕೇಳು. ನಾನು ಕುಪ್ಪಿಯೂ, ಅಂಗಹೀನನೂ, ಕುರುಡನೂ, ಹೆಳವನೂ ಆಗಿ, ||೧೭೩|| ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇರುವೆನು. ಅಷ್ಟು ದಿವಸ ನೀನು ಬಹು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಭಾಲಿಸಿ

೪೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨	ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು	೪೮
ದಿ	ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೋ ಎಂದು ಅಂದರು. ೧೭೪ ಗುರುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೀಪಕನು ಸ್ವಾಮೀ	ದಿ
ಗಂ	ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಕುಪ್ಪಿಯೂ, ಅಂಧನೂ ಆಗಿ, ತಮ್ಮ	ಗಂ
ಬ	ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭೋಗಿಸಿ ೧೭೫ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಪ್ರತೀಕಾರ	ಬ
ರಾ	ಮಾಡುವೆನು. ಆದಕಾರಣ ಬೇಗನೆ ನನಗೆ ಅಜ್ಜ ಮಾಡಿರಿ!' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ	ರಾ
ದಿ	ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ೧೭೬ ಆ ತಿಷ್ಠನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಸಂತೋಷಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ	ದಿ
ಗಂ	ಪಾಪದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು ಕೇಳಿರಿ. ೧೭೭ ಅವನು 'ಎಲೈ ತಿಷ್ಠನೇ ನಾನು	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭೋಗಿಸಲೆಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಪಾಪವು ನನಗೆ	ಬ
ರಾ	ಸೇರಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ತಿಷ್ಠರು ಮುಂತಾದವರು ಸ್ವೀಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ನಾನು ಅದನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ೧೭೮ ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪದಿಂದ ಆಗುವ	ಶ್ರೀ
ಪ್ರ	ದುಃಖವನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸುವೆನು. ಆದ ಕಾರಣ ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀನು	ಪ್ರ
ದಿ	ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುವರುಷಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಭಾಲಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ೧೭೯ 'ಎಲೈ ದೀಪಕಾ!	ದಿ
ಬ	ರೋಗಗೀಡಿತರಾದಂಥವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂಥ, ಆರೋಗ್ಯ ವಂತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು.	ಬ
ರಾ	ಅದರಂತೆ ನನಗೆ ರೋಗ ಬಂದಾಗ ನನಗಿಂತ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು!' ಎಂದು ತಿಳಿ. ೧೮೦	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವೆನು. ಆದಕಾರಣ	ಶ್ರೀ
ಪ್ರ	ಈಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ರಕ್ಷಿಸು. ೧೮೧ 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮಾ! ನಿನ್ನ	ಪ್ರ
ದಿ	ಸೇವೆಯಿಂದ ನಾನು ಆ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವೆನು!'	ದಿ
ಗಂ	ಎಂದನು. ೧೮೨ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೀಪಕನು- 'ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು	ಗಂ
ಬ	ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಾವು ಆ ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು,	ಬ
ರಾ		ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೧೮೩|| ಇತ್ತ
ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ ಆ ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯನು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದನು ನೋಡು! ಆಮೇಲೆ
ಆ ದೀಪಕನು ಕುಷ್ಟರೋಗಿಯಾದ ಗುರುವನ್ನು ಕಾಶಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ||೧೮೪|| ಅಲ್ಲಿ
ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ಘಾಟಿನ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಬಲೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ
ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ||೧೮೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ ದೀಪಕನು ದಿನಾಲು ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬಹು ಕುಷ್ಟರೋಗದಿಂದ ಕುರುಡರಾಗಿ, ಅತಿ
ದುಃಖದಿಂದ ||೧೮೬|| ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೮೭|| ಮುಂದೆ ಕುಷ್ಟರೋಗವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಆ ಗುರುವಿನ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ಹುಳಿಗಳಾಗಿ ಕೀವು-ರಕ್ತಗಳು ಸೋರಹತ್ತಿ ಅವರು ಅತಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ
ಅಪಸ್ಮಾರ ಬಂದು ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೮೮|| ಆ ದೀಪಕನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಕಾಶೀ
ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಅವರಿಗೆ
ಅನ್ನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೮೯|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು, ಮೊದಲು ಸಜ್ಜನನೂ,
ಸಾಧುವೂ ಆದ ಮನುಷ್ಯನು ರೋಗಪೀಡಿತನಾದರೆ ಆ ದುಃಖದ ವೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರನಾಗುತ್ತಾನೆ.
ಅದರಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೇ
ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೯೦|| ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ದುಃಖಿತನಾದ ಆ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ದೀಪಕನು
ತಂದ ಅನ್ನವನ್ನು ನೋಡಿ- 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ! ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನವನ್ನು ಯಾಕೆ ತಂದೆ? ಎಂದು ದುಃಖಪಟ್ಟು
ಅದನ್ನು ಉಣ್ಣದೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ||೧೯೧|| ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಶಿಷ್ಯನು
ಬಹಳ ಅನ್ನವನ್ನು ತರಲು ಆ ಗುರುವು- 'ನಾನಾತರದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳನ್ನೇಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತ
||೧೯೨|| 'ಕಾಯಿ-ಪಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದು ಆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ

೪೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೯೩|| ಮತ್ತೆ ಅವರು ಅವನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಂದುಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಡಿಸಿ
ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೯೪|| ಮತ್ತೊಂದು
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗುರುವು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅಪ್ಪಾ ಜ್ಞಾನವಂತ ಶಿಷ್ಯ
ತಿರೋಮಣಿಯೇ, ಶಿಷ್ಯರಾಯಾ, ನೀನು ನನ್ನ ದತೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿ!’ ||೧೯೫|| ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ
ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಕ್ರೂರ ಮಾತಿನಿಂದ-‘ಎಲೈ ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನೀನು
ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಲ-ಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ||೧೯೬|| ನೋಣಗಳು
ಮೈಗೆ ಮುಕುರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಡಿದು ತಿಂದು ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ನೀನು ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ
ಹೊಡೆಯುವದಿಲ್ಲ? ಭಿಕ್ಷಾ ಯಾಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ ? ಎಲೈ ದೀಪಕಾ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತೀ
ಹೀಗೇ ಏನು ಸೇವಾ ಮಾಡುವುದು?’ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೯೭|| ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ
ಪಾಪದ ಗುಣವು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ. ಬಾಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಬರುವದು ನಿರ್ಗುಣ
ಪಾಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೯೮|| ಬಹು ಪಾಪ ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯವೂ, ಮತ್ಸರವೂ ಇರುವವು.
ಆಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಶುಭಾ-ಶುಭಗಳು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾಪವೆಂದೇ
ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೯೯|| ಪಾಪಿಷ್ಠನಿಗೆ ದುಃಖವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ನೋಡು ! ಅಪಸ್ಥಾರವಾದರೂ
ಪಾಪದಿಂದಲೇ ಬರುವದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೦೦|| ಕುಷ್ಠರೋಗವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದದ್ದು. ಉಳಿದ
ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದರೂ ಕುಷ್ಠರೋಗದ ಹದಿನಾರನೇ ಪಾಲಿನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ
ರೀತಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦೧|| ಆ ದೀಪಕನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಧ
ಗುಣ-ದೋಷಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾರದೆ, ಗುರುಗಳೇ ಈಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನಮುಟ್ಟಿ
ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦೨|| ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗುರುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಈಶ್ವರಿ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರು
ಬೇಡಿ-ಬೇಡಿದಾಗ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ,

೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾರಾಯಣನಿಗೂ ಸಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦೩|| ಆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೂ, ದೀಪಕನು ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೂ ದೇವ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೨೦೪|| ನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ನ ಚ ದೇವಯಾತ್ರೆ, ನ ದೇಹಯಾತ್ರೆ, ನ ಚ ಲೋಕಯಾತ್ರೆ, || ಅಹರ್ವಿಶಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿಃ ಸುಬುದ್ಧೋ ಗುರುಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ (ಪ್ರಸನ್ನೋ) ನ ಹಿ ಸೇವ್ಯಮನ್ಯತ್ ||೨೦೫|| ತೀರ್ಥ, ದೇವ, ದೇಹ, ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಗುರುವು ತೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ದೀಪಕನು ತನ್ನ ದೇಹ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು, ಮನಮಟ್ಟಿ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಯಾರ ಸಂಗಡಲೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. || ೨೦೬|| ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗುರುವೇ ತೈಮೂರ್ತಿ ಸಮಾನನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦೭|| ಗುರುಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿಷ್ಕರ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸೇರುತ್ತದೋ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು ಆ ದೀಪಕನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು-||೨೦೯|| 'ಎಲೈ ಗುರುಭಕ್ತನಾದ ದೀಪಕನೇ, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಕುಲದೀಪಕನೇ ಕೇಳು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಈಗ ನಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಈಗ ನೀನು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು!' ಎಂದನು. ||೨೧೦|| ಆಗ ದೀಪಕನು- 'ಹೇ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೇ! ಹೇ ವೈರಾಮಕೇಶನೇ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಕೇಳದೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂದೂ ವರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.' ||೨೧೧|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೇ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಬಂದು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ||೨೧೨|| ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ

೫೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಬೇನೆಯ ಉಪಶಮನಾರ್ಥವಾಗಿ ವರವನ್ನು ಕೇಳುವೆನು. ಸದಾಶಿವನ ವರವಾಯಿತೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಬೇನೆಯು ತೀವ್ರ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ!' ಎಂದನು. ||೨೧೩|| ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಗುರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ- 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ ನನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಡ. ||೨೧೪|| ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ನಾವೇ ಅನುಭೋಗಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾಪವು ಹಾಗೇ ಉಳಿದರೆ ಅದು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಾದರೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವದೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿ. ||೨೧೫|| ಮುಕ್ತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಯುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಶೇಷ ಉಳಿದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು!' ||೨೧೬|| ಎಂದು ಆ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ದೀಪಕನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವನು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಗುರುಗಳು ಅಂದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ||೨೧೭|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ವಿಶ್ವನಾಥನೇ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರವು ಬೇಡ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ವರವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ?' ಎಂದನು. ||೨೧೮|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೨೧೯|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು- 'ಶ್ರೀಶಂಕರನೇ, ಆಹಾ ! ಆ ಗುರು ಎಂಥವನು? ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಎಂಥವನು? ಈಗ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ?' ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳು ಎಂದನು. ||೨೨೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಶಂಕರನು- 'ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವೇ ಅವರು ಇದೇ ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಂಬಳೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವರು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಆ ದೀಪಕನು ನಿಜವಾದ ಗುರು ಭಕ್ತನೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೨೧|| ಆ ದೀಪಕನು ಗೋದಾವರಿ ತೀರವಾಸಿಯಾದ ವೇದಧರ್ಮನೆಂಬ ಮುನಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ

೫೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಬ
ಬ
ದ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ||೨೨೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೇ ನಿಕಟದಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಶಿಷ್ಯನು ಇವನೊಬ್ಬನೇ, ಇವನ ಹೊರತು ನಾನು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ||೨೨೩|| ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!' ಕೇಳಿಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಂದು- 'ಸ್ವಾಮೀ ವಿಶ್ವನಾಥನೇ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ!' ||೨೨೪|| 'ಮಹಾನ್-ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿಗಳೂ, ಋಷಿಗಳೂ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯ ಸಹಸ್ರವರ್ಷವರಿಗೆ ಹಗಲಿರುಳು ನಾನಾತರದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತ ವರವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ||೨೨೫|| ಅಂಥ ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ, ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೀಪಕನಿಗೆ ನಾನು ಜುಲುಮೆಯಿಂದ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ||೨೨೬|| ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುವು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ತನು- ಮನ- ಧನವನ್ನವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವನು. ||೨೨೭|| ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳೂ, ತನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೂ, ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಆಗಿರುವರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವನು. ||೨೨೮|| ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವಂಥ ದೀಪಕನನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ಅವನಿಗೆ ಕುಲದೀಪಕನೆಂಬ ಹೆಸರು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ||೨೨೯|| ಆ ಕುಲದೀಪಕನು ಧರ್ಮಜ್ಞಾನ ಸರ್ವವನ್ನೂ ತನ್ನ ಗುರು ಒಬ್ಬನೇ ಕೊಡತಕ್ಕವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುಚರಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು!' ||೨೩೦|| ಎಂದು ಶಂಕರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಅವರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದನು. ||೨೩೧|| ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ದೀಪಕನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಷ್ಣುವು

೫೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆ ದೀಪಕನನ್ನು ಕರೆದು-||೨೩೨|| 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಗುರು ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದೆನು. ಈಗ ನೀನು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು!' ಎಂದನು.||೨೩೩|| ಆಗ ದೀಪಕನು- 'ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಿ? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತೆನು ಕಾರ್ಯವಿದೆ ಹೇಳು ?||೨೩೪|| ನಾರಾಯಣಾ, ಸಹಸ್ರ, ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವಂಥವರಿಗೆ ನೀನು ನಿರಾಶೆ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.||೨೩೫|| ಆದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನನಗ್ಯಾಕೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಹೇಳು?' ಎಂದನು.||೨೩೬|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾರಾಯಣನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆ ದೀಪಕನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ-||೨೩೭|| 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ, ನೀನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀ ಎಂದು ನಾನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆನು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು.||೨೩೮|| ಯಾವನು ಒಳ್ಳೇ ಗುರುಭಕ್ತನಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನು ನನಗೆ ಜೀವಪ್ರಾಣನೆಂದು ತಿಳಿ. ನಾನು ಅವನ ವಶನಾಗಿ ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವೆನು.||೨೩೯|| ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು, ಪತಿಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಿಯರು.||೨೪೦|| ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ, ಯತಿಗಳಿಗೂ ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೂ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯರೆಂದು ತಿಳಿ !' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.||೨೪೧|| ಸಿದ್ಧರು-'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಆ ದೀಪಕನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಳು!'||೨೪೨|| ಅವನು-'ದೇವಾ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ ಕೇಳು, ನನಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣ-ಮೀಮಾಂಸಾದಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಕೊಡತಕ್ಕವನೆಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಯಿಸಿರುವೆನು.||೨೪೩|| ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ನಿಕಟವಾದ ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ವಶರಾಗುವರು.

೫೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಮ್ಮ ಗುರುವೇ ನಮಗೆ ದೇವರು. ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೪೪|| ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಗುರುವೇ ಸರ್ವ ದೇವರೂ, ಸರ್ವ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಆಗಿರುವರು, ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥವು ಸಾಧಿಸುವದು ಎಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗುರುವಿನ ಹೊರತು ಪರಮಾರ್ಥವು ಯಾಕೆ ದೂರ ಅದೆ ಹೇಳು? ||೨೪೫|| ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧರೂ ಯೋಗಿಗಳು ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಶಂಕರನು ದೂರದಲ್ಲಿರುವನೇ? ದೂರ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ ಹೇಳು? ||೨೪೬|| ನೀವು ನನಗೆ ಯಾವ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿರುವಿರೋ, ಆ ವರವನ್ನು ನನ್ನ ಗುರುವು ನನಗೆ ಕೊಡುವದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೨೪೭|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾರಾಯಣನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ದೀಪಕಾ, ನೀನು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ! ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ತಿಷ್ಠತಿರೋಮಣಿಯು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಬಾಲಕನು. ||೨೪೮|| ಈಗ ನೀನು ಏನಾದರೂ ವರವನ್ನು ಬೇಡು. ಕೊಡಲೇ ಕೊಡುವೆನು ಈ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ವರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥನು ಬಂದಿದ್ದನು. ಈಗ ಎರಡನೇ ಸಲ ವರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು. ||೨೪೯|| ಎಲೈ ಕುಲದೀಪಕಾ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು. ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ವಶವಾಗಿರುವೆನು. ಈಗ ನೀನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದನು. ||೨೫೦|| ಆಗ ದೀಪಕನು- 'ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿನಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡು. ||೨೫೧|| ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಸ್ವರೂಪವು ನನಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನನಗೆ ನೀನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡು. ಇದರ ಹೊರತು ನನಗೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಬೇಡ !' ಎಂದು ಅವನ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದನು. ||೨೫೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನು ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ದೀಪಕ ತಿರೋಮಣಿಯೇ ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನಿರುತ್ತೀ. ||೨೫೩|| ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ

೫೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.
||೨೫೪|| ನೀನು ಧರ್ಮ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಲೌಕಿಕ
ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಸ್ತುತಿ
ಮಾಡು.||೨೫೫|| ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ ನೀನು ಯಾವ-ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೀಯೋ ಅದೇ ನನ್ನ ಸ್ತುತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ನಾನು ಸಂತೋಷ
ಹೊಂದುವೆನು.||೨೫೬|| ವೇದಗಳನ್ನೂ, ವೇದಾಂತ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಸದಾ
ಓದುವವರೂ, ಹೇಳುವವರೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರುವರು.||೨೫೭|| ಗುರುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು
ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದು. ಆದ ಕಾರಣ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವ
ದೇವತೆಗಳೂ ನಿನ್ನ ವಶರಾಗುವರು.||೨೫೮|| ಗುರು ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಮೃತದ ಸಮುದ್ರವೆಂದು
ತಿಳಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿದರೆ ಎನಾಗುತ್ತದೆ ಕೇಳು?||೨೫೯|| ಯಾವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಸದಾ ಗುರುಸ್ಮರಣವುಂಟಾಗುವದೋ ಅವನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿ ಸದಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಅಮರನಾಗುವನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.||೨೬೦|| ಯದಾ ಮಮ
ಶಿವಸ್ಯಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮನೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಹಿ || ಅನುಗ್ರಹೋ ಭವೇತ್ಸಾಕಾಮ್ ಸೇವ್ಯತೇ ಸದ್ಗುರುಃ
ಸ್ತದಾ||೨೬೧|| ಯಾವನು ನನ್ನನ್ನಾಗಲೀ ಶಿವನನ್ನಾಗಲೀ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಫಲವನ್ನು
ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೂ ಅದೇ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಗುರುವು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿ.||೨೬೨|| ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ದೀಪಕನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಲಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೇ-‘ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳು.||೨೬೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೀಪಕನು ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ವರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ಹೋದನು. ಆಗ ಆ ಗುರುಗಳು ಆ ದೀಪಕನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಕೇಳು.||೨೬೪|| ‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನಾದ

೫೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕುಲದೀಪಕನೇ, ಕೇಳು ವೈಕುಂಠ ನಾಯಕನಾದ ನಾರಾಯಣನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂಬುದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಹೇಳು, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು!' ಎಂದರು. ||೨೬೫|| ಆಗ ದೀಪಕನು - 'ಗುರುಗಳೇ ನಾನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗಿನಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಅವನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೬೬|| 'ಎಲೈ ದೀಪಕನೇ ನೀನು ದೃಢವಾದ ಅಂತಃ ಕರಣದಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ತತ್ಪರನಾಗು!' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು-'ಸ್ವಾಮೀ ತಮ್ಮ ಚರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ದೃಢವಾಗಿರಲಿ!' ಎಂದನು. ||೨೬೭|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುವಾದ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ಮಲ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ-'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ದೀಪಕನೇ ನೀನು ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು. ||೨೬೮|| ನಿನಗೆ ಸರ್ವವಾಕ್ ಸಿದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನವನಿಧಿಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ. ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥನು ನಿನಗೆ ವಶನಾಗಲಿ. ||೨೬೯|| ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದವರ ಕಷ್ಟಗಳು ಕೂಡಲೆ ದೂರವಾಗುವವು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವನು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಾಳುವರು. ||೨೭೦|| ಈ ರೀತಿ ವೇದಧರ್ಮ ಮುನಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ದೀಪಕನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ||೨೭೧|| ಶಿಷ್ಯನ ದೃಢ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಮುನಿಯು ಈ ರೀತಿ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯಾಗಿ ಅತೀಶಯ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟನು. ಎಲೈ ಕಲಿಯೇ, ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿಯಬೇಕು? ||೨೭೨|| ಅವನು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದವರ ಸಹಸ್ರ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ||೨೭೩|| ಆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಂತನಾಗಲಿ ಅಧರ್ಮವಂತನಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಾಸಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವರಿಗೆ

೫೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿ' ||೨೭೪|| ಎಂದು ಸೂತನು, ಶೌನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದರಂತೆ
 ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಲಿಗೆ ದೀಪಕಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೨೭೫|| ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಯಾರ
 ಮನಸ್ಸು ಗುರು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅವರು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವರು
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೨೭೬|| ಯತ್ರ, ಯತ್ರ, ದೃಢಾ ಭಕ್ತಿರ್ಯದಾ ಕಸ್ಯ
 ಮಹಾತ್ಮನಃ | ತತ್ರ, ತತ್ರ, ಮಹಾದೇವಃ ಪ್ರಕಾಶಮುಪಗಚ್ಯತಿ ||೨೭೭|| ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಾದ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಅವರ
 ವಶನಾಗುವನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೭೮|| ಇತ್ತ ಗಂಗಾಧರ ನಂದನನು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಎಲೈ
 ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ನಾನು ತೊದಲು ನುಡಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ,
 ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅನ್ನಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೭೯|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ
 ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂದರ್ಶನ ಚತುರ್ಯುಗ
 ಪ್ರಾರಂಭ ಕಲಿಯುಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂವಾದ ವೇದಧರ್ಮ ಸಂದೀಪಕ ಆಖ್ಯಾನ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ
 ದ್ವಿತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೪೨೮||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅಂಬರೀಷನ ಏಕಾದಶಿಯ ವ್ರತ ದೂರ್ವಾಸರ
ಆಗಮನ ವಿಷ್ಣುವು ಶಾಪ ಹೊಂದಿದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳು ದೀಪಕಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ನಾಮಧಾರಕನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪುನಃ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು, ||೧||-‘ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ! ನೀವು ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕರಿದ್ದು ಈ ದಿವಸ ತಾವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಕಳೆದಿರಿ.||೨|| ದಯಾನಿಧಿಯೇ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನು ದೀಪಕಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ. ಆನಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನಾನು ಪರಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದೆನು.||೩|| ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಗುರು ಮಹಿಮೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.||೪|| ಸ್ವಾಮೀ ಈಗ ನಾನು ತಮ್ಮ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಳವು ಯಾವುದು? ನೀವು ನಿತ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು!’ ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದನು.||೫|| ಆಗ ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಸಿದ್ಧರು ಆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು.||೬|| ‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು! ಯಾವ-ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಇರುವರೋ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಮತ್ಕಾರ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವೆನು. ನೀನು ನನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನೂ, ಆಶ್ರಮವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತೇ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನಿತ್ಯ ಗುರು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಆಹಾರವು.||೭|| ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆಯೇ ನನಗೆ ಅಮೃತಪಾನವು. ಸದಾ ಅವರ ಗುಣವನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸುವೆನು!’ ಎಂದು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.||೮|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಭುಕ್ತಿ-ಮುಕ್ತಿ-ಪರಮಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು.||೯|| ಮತ್ತು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವದರಿಂದ ಧನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರ ಧನವು ಅಕ್ಷಯವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರೂ, ಗೋ-ಧನಗಳೂ

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆಗುವದಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವದು. ||೧೦|| ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ
ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಓದುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು
ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅಪುತ್ರರು ಪುತ್ರವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ||೧೧||
ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಹ, ರೋಗ, ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಪೀಡೆಯು ಎಂದೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದವರು
ಕೇಳಿದರೆ ತೀವ್ರ ಬಂಧನ ದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವರು. ||೧೨|| ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳುವವರು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ವಂತರೂ, ಶತಾಯುಷಿಗಳೂ ಆಗುವರು. ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾತಕವು
ನಾಶವಾಗುವುದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೩|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವರಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ ಕೃಪಾನಿಧಿ ! ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಯೇ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸಿ
ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿರಿ. ||೧೪|| ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರೂ, ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಆದ
ತಾವು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುವರ್ಯರೇ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವದು. ||೧೫|| ಒಳ್ಳೇ ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ
ದಾರಿ ನಡೆಯುವವನಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಾವು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೧೬||
ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ತಾವು ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಿಮೆಯು ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ!' ಎಂದನು. ||೧೭||
ಆ ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧಮುನಿಯು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯ ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಅಮರಜಾ-ಭೀಮಾನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ||೧೮||
ಕಷ್ಟವೃಕ್ಷದಂತೆ ಇದ್ದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ
ಆ ಸಿದ್ಧರು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶರಾಗಿ ಕುಳಿತು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು. ||೧೯|| ಗುರು
ಸೇವೆಯ ದಾರಿಯು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಶಗಳು ಉಂಟಾಗುವವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ

೬೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನೇಕ ಬಾಧೆಗಳೂ ಆಗುವವು. ||೨೦|| ಗುರುವಿನ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಆಚಾರದಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗುರುಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯುವದು!' ಎಂದರು. ||೨೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸಿದ್ಧರ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಭಕ್ತಿ-ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಕರುಣಾ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ- ||೨೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು, ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಕ್ರೋಧಾದಿ ಜಲಚರಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ||೨೩|| ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಕೃಪಾ ಎಂಬ ವಾಯುವನ್ನು ಬೀಸಿ, ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿ, ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು!' ಎಂದನು. ||೨೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟು ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೫|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಏಳು ಎಂದು ಅಭಯಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ- ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವೆನು. ||೨೬|| ಅನೇಕ ಜನರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸದಾ ದೀನತನದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಅವಿದ್ಯಾ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಡಂಭಾಚಾರದಿಂದ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬೇಸತ್ತು ಗುರುವು ನಮಗೇನು ಕೊಡುವನು? ಎಂದು ಗುರುವಿನಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುತ್ತ, ನಾನಾತರದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ||೨೭|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಅದರಂತೆ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗುರುವು ನಮಗೇನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತೀ? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಭೋಗವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವಿ? ||೨೮|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಶಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸು, ಅಂದರೆ ಕೃಪಾಸಾಗರ ಗುರುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದೂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಸದಾ ನಿನಗೆ ಅಪಾರ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ||೨೯|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು

ಕೃಪಾಸಾಗರರಿದ್ದಾರೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು. ಅಂದರೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವರು. ||೩೦|| ಮೇಘರಾಜನ ಗುಣವನ್ನು ನೋಡು, ಅವನು ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಇದು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನದೆ ಎಲ್ಲ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಸಹಜ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ಗುರುಗಳು ಕೃಪಾಸಾಗರರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪಾತ್ರಾನುಸಾರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನಗೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೩೧|| ಮೇಘರಾಜನು ಒಂದೇ ಸವನೇ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದರೂ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ತಗ್ಗಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ||೩೨|| ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಏನೆಂದರೆ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಇದ್ದವರೇ ತಗ್ಗು ಭೂಮಿ ಇದ್ದಂತೆ. ದಾಂಭಿಕರೇ ಎತ್ತರ ಭೂಮಿ ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ! ನೀನು ಶ್ರದ್ಧಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ, ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುರುವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊ. ಅಂದರೆ ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು. ||೩೩|| ಗುರುಮಹಿಮೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಯಾವ ಉಪಮೆ ಅದೆ? ಎಂದು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು, ಪ್ರಪಂಚವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೩೪|| ಮತ್ತೆ ಕೇಳು, ಗುರುವಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಉಪಮಾ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವದು ಆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಧರ್ಮವಾಗಿರುವದು. ಅದರೆ ಗುರು ಕಾಮಧೇನುವು. ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ||೩೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಗುರುವು ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಇರುವನೆಂದು ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ನೀನು ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸು! ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೬|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಕೂಡಲೇ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ-

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥೩೭॥ 'ಸ್ವಾಮೀ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಯೋಗಿಶ್ವರನೇ ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪನೇ, ಕೃಪಾಸಾಗರನೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕನು, ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.॥೩೮॥ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಠವಾಗಿದೆ.॥೩೯॥ ಸ್ವಾಮೀ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಯಾಕೆ ಅವತರಿಸಿದರು? ಎಂಬ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು!॥೪೦॥ ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಬೋಧವೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ.॥೪೧॥ ನೀನು ಸರ್ವ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದಿ. ಗುರುಸೇವೆಯು ನಿನಗೆ ಫಲಿಸಿತು. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಿ.॥೪೨॥ ನಾನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾವತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದರೂ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದೆ. ॥೪೩॥ ಯಾರಿಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ರುಚಿಸುವದು. ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತ್ರಿಕರಣಗಳನ್ನು ದೃಢ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳು.॥೪೪॥ 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ! ನೀನು ಕೇವಲ ಗುರುಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ॥೪೫॥ ಧನ-ಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನೂ, ಶ್ರುತಿ-ಸ್ತೋತಿಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇಹಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ ಎಂದು ತಿಳಿ.॥೪೬॥ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರ

೨೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ||೪೭|| ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ,
 ಹರಿ-ಹರರು ಕಾಲ-ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವತಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೮|| ಅವರ
 ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ
 ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?' ||೪೯|| ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
 ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೫೦||
 ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮೂಲ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವನು.
 ಅವನು- ಸತ್ವ-ರಜ-ತಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು- ಮಹೇಶ್ವರರೆಂದು
 ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತು ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಮೂರು
 ಗುಣವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವವು. ||೫೧|| ಬ್ರಹ್ಮನು ರಜೋಗುಣದವನು, ವಿಷ್ಣುವು ಸತ್ವ ಗುಣದವನು,
 ಉಮಾರಮಣನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ತಮೋಗುಣದವನು, ಮೂಲ ಮೂರ್ತಿಯು ಒಂದೇ. ||೫೨||
 ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು. ವಿಷ್ಣುವು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಶಂಕರನು ಪಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವನು. ಇವು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಗುಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ||೫೩|| ಆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು
 ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತಾರ
 ಮಾಡಿ ಭೂಭಾರವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ||೫೪|| ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ
 ನಿನಗೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಏಕಾದಶೀ ವ್ರತವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ
 ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಅಂಬರೀಷ ಮಹಾರಾಜನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿದನು. ||೫೫|| ಆ ಅವತಾರದ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಶಾಂತ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಕೇಳು. ||೫೬|| ಆ ಅಂಬರೀಷ ರಾಜನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯದ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಏಕಾದಶೀ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಅತಿಥಿ-ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ, ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ

೨೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಚಿಂತನ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೭|| ಹೀಗೆ ಅವನು ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ವ್ರತ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ವ್ರತ ಭಂಗ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಹಟದಿಂದ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಯು ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ದ್ವಾದಶೀ ದಿನ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ||೫೮|| ಆ ದಿವಸ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಸಾಧನ ದ್ವಾದಶಿ ಇತ್ತು. ಆಗ ದೂರ್ವಾಸನು ದೂರದಿಂದ ಬರುವದನ್ನು ಅಂಬರೀಷನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಈ ದೂರ್ವಾಸನು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನ ವ್ರತ ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೆದರಿ ಈ ದಿನ ಪಾರಣೆಗೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಘ್ನ ಒದಗುವದೋ ಎನೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ. ||೫೯|| ಋಷಿಯು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಎದ್ದು ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಯೋಗ್ಯ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿ-ಪೋಷಕೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ||೬೦|| ವಿನಯದಿಂದ ಸ್ವಾಮೀ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳೇ! ಈ ದಿನ ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯ ಸಾಧನ ದ್ವಾದಶಿ ಇರುವದು. ಕಾರಣ ತಾವು ತೀವ್ರ, ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಾದಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರ, ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೬೧|| ಆಗ ದೂರ್ವಾಸನು ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಡವಾಗಲು ಸಾಧನ ದ್ವಾದಶಿಯ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂತು. ||೬೨|| ಆಗ ಅಂಬರೀಷನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-‘ಋಷಿಯು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವ್ರತಭಂಗವಾಗುವದು!’ ಎಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಪಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಋಷಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ||೬೩|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ದೂರ್ವಾಸನು ಬಂದು ಅಂಬರೀಷನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ-‘ಎಲೈ, ದುರಾತ್ಮನೇ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆ ಊಟ ಮಾಡಿದೆ? ||೬೪|| ನಿನಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಂಬರೀಷನು ಕೂಡಲೆ ಮ್ರೋಹಿಯನ್ನು ನೆನಿಸಿ-‘ಎಲೈ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ! ನೀನು ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಬಿರುದುಳ್ಳವನೆಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. ||೬೫|| ಈಗ ನೀನು

೬೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕರುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಆಕಳು ಓಡಿ ಬರುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹು!' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೬೬|| ಇತ್ತ ಆ ಮುಷಿಯು ಅಂಬರೀಷನನ್ನು- 'ಎಲೈ ಅಂಬರೀಷನೇ, ನೀನು ಅವಿಲಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದು!' ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣುವು ಭಕ್ತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೂಡಲೇ ವೈಕುಂಠದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಂಬರೀಷನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತನು. ||೬೭|| ಆಗ ಅಂಬರೀಷನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು- 'ದೇವಾ, ಈ ಮುನಿಯ ವಚನವು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದುಳ್ಳ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು!' ಎಂದು ಅವನ ಚರಣಕ್ಕಿರಗಿದನು. ||೬೮|| ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿಯು ದೂರ್ವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಮುನಿಯೇ ನೀನು ಈ ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಇವನು ನನ್ನ ಕೇವಲ ಭಕ್ತನಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು!' ಎಂದನು. ||೬೯|| ಆಗ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರಿಯೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆದ ಆ ಮುನಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷ್ಣುವು ಭೂಭಾರ ಹರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಪವು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೭೦|| ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಯುಗಗಳವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಹರಿಪಾದ ದರ್ಶನವು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ! ||೭೧|| ಈ ವಿಷ್ಣುವು ನನ್ನ ಶಾಪದಿಂದ ಭೂ-ಭಾರವನ್ನಿಳಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಹಿತ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ||೭೨|| ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಭೂ-ಭಾರ ಹರಣ ಮಾಡುವ ಕಾರಣವಿದ್ದದರಿಂದ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೭೩|| ಎಂದು ದೂರ್ವಾಸನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ- 'ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುವೇ ನೀನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ||೭೪|| ನಿನ್ನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಅವತಾರಗಳು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾಗಿರುವವು. ನೀನು ಸ್ವತಃ ಸಹಜವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಿದ್ದು ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೀ!' ಎಂದನು. ||೭೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಾಕಾರಣದ್ವಿತೀಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ತಂದೆಯಾದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ದೂರ್ವಾಸನ ಶಾಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ

೬೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

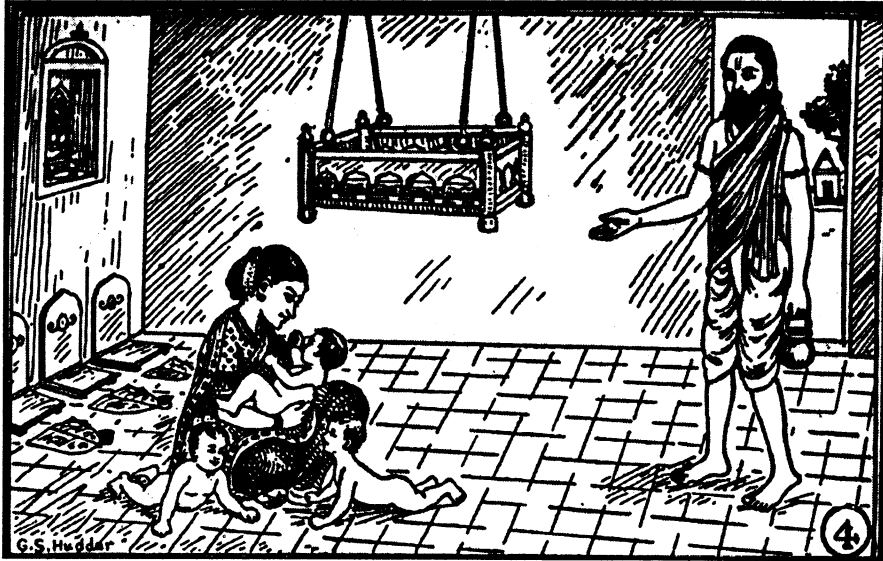
ದುಷ್ಟರನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಸಿ, ತಿಷ್ಟರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನು. ||೨೭|| ಅನಂತ
ರೂಪಿ ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಾದವು. ಇದನ್ನು ನೀನು ಭಾಗವತ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ಕೇಳಿರುವಿ. ||೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಾಕಾರಣದ್ವಿತೀಯಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾರೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು
ಸಾರೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಅವತಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವವು. ಮೂಢರಿಗೆ ಏನು ತಿಳಿಯುವುದು? ||೨೯|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ! ನಿನಗೆ
ಸಹಜವಾಗಿ ವಿನೋದದಿಂದ ಆದಂಥ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಅತ್ರಿಮುನಿಯ, ಪತ್ನಿಯೂ
ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತಾ ತಿರೋಮಣಿಯೂ ಆದ ಅನುಸೂಯಾದೇವಿ ಎಂಬವಳಿದ್ದಳು. ||೩೦|| ಆಕೆಯನ್ನು
ಭಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಪಟ ವೇಷದಿಂದ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಪುತ್ರರಾಗಿ
ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು!' ಎಂದರು. ||೩೧|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮಿ
ಮುನಿವರ್ಯರೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಅತ್ರಿ, ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಪಟ ವೇಷದಿಂದ ಬಂದು ಅವರ ಪುತ್ರರಾದರೆಂಬ
ವಿನೋದದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಗೆ ಪ್ರಗಟ ರೂಪದಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ
ಪುತ್ರರಾದರು? ||೩೨|| ಮತ್ತು ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರು? ಅವರು ಯಾರಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿದರು? ಅವರ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಯಾರು?' ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು
ಭಿನ್ನವಿಸಿದನು. ||೩೩|| ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಮುಂದಿನ ಮನೋಹರವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೪|| ಇತಿ
ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ
ಸಂವಾದೇ ಅಂಬರೀಷ-ದುವಾಸ-ವಿಷ್ಣು ಸಂದರ್ಶನ ದ್ವಾದಶೀ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನಂ ನಾಮ
ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೩ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೫೦ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಚತುರ್ಥೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅನುಸೂಯಾ ಚರಿತೆ,

|| ಅಗ್ರಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಅಗ್ರಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ || ಅಗ್ರಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಅಗ್ರಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಅಗ್ರದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಅಗ್ರಪಾದಅಗ್ರವಲ್ಲಭ, ಅಗ್ರನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು ತಿಷ್ಠನಾದ ಸಾಮಧಾರಕನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ- 'ಎಲೈ ಸಾಮಧಾರಕನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಸಾಧುವಾದದ್ದು! ನೀನು ಇನ್ನು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ||೧|| ಎಲೈ ತಿಷ್ಠ ತಿರೋಮಣಿಯೇ ಕೇಳು- ನಿನ್ನ ಮಾತು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!! ಆಗಿರುವವು. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕಡೆಯತನಕ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ||೨|| ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ? ನಿನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಅತ್ರಿಮುನಿಯ ಪೂರ್ವಾಂಶವನ್ನು ಯಾವತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೩|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಲಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ವೇದದಲ್ಲಿ ಆಪೋನಾರಾಯಣವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ||೪|| ಆ ಉದಕ ರೂಪದಿಂದಿದ್ದ ಆಪೋನಾರಾಯಣನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಸ ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭವೆಂಬ ತತ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೫|| ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಆಮೇಲೆ ನಾರಾಯಣನು ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇವಮಾನದ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ||೬|| ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಒಡೆದು ಒಂದು ಆಕಾಶ, ಒಂದು ಭೂಮಿ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾದವು. ||೭|| ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರೋಕ, ದಶದಿಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸು, ವಚನ, ಕಾಲ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧಾಭಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೮|| ಮುಂದಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಏಳು ಮಂದಿ ಮಾನಸ ಪುತ್ರರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೯|| ಮರೀಚ, ಅತ್ರಿ, ಅಂಗಿರಸ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಪುಲಹ, ಕ್ರತು, ವಸಿಷ್ಠರೆಂಬ ಏಳು ಜನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನಸಪುತ್ರರಾದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದನು. ||೧೦|| ಆ ಏಳು

೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಸ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಅತ್ರಿ ಮುನಿಯಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಗುರು ಸಂತತಿಯ
ಪೀಠವಿರುವದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಸಭಾಗೃವಂತನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೦||
ಅತ್ರಿಮುನಿಯ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯೂ ಆದ ಅನುಸೂಯಾದೇವಿಯು ಜಗದಂಬೆ,
ಲೋಕಮಾತೆ ಎಂದು ತಿಳಿ. ||೧೧|| ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ವರ್ಣಿಸುವದು
ಯಾರಿಂದ ಶಕ್ಯವಾದೀತು? ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೇ ಆಕೆಯ ಪುತ್ರನಾದಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ರೂಪವನ್ನೇನು
ವರ್ಣಿಸಲಿ? ||೧೨|| ಆಕೆಯು ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅತಿಶಯವಾಗಿ
ಪತಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಳು. ಇತ್ತ ಯಾವತ್ತು
ದೇವತೆಗಳು ಆಕೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಈಕೆಯು ನಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಗದ
ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು!' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೩|| ಆಗ ಇಂದ್ರನೇ
ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿನಯದಿಂದ
ಅತ್ರಿಮುನಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಹತ್ತಿದರು. ||೧೪|| ಆಗ ಇಂದ್ರನು- 'ಸ್ವಾಮಿ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ಮಹಾಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಅತ್ರಿ ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿ ಅನುಸೂಯಾದೇವಿಯ
ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ||೧೫|| ಆಕೆಯು
ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪತಿಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು. ಆಕೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅತಿಥಿಯೂ ಕೂಡಾ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ
ವಿಮುಖನಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ||೧೬|| ಆಕೆಯ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸೂರ್ಯನು ಆಕೆಗೆ
ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವಾದಿತೆಂದು ಹೆದರಿ ಮಂದ-ಮಂದವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು. ||೧೭|| ಅಗ್ನಿಯೂ ಸಹ ಹೆದರಿ
ತಂಪಾಗಿ ನಡೆಯುವನು. ವಾಯುವು ಸಹ ಭಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಮಂದವಾಗಿ ಬೀಸುವನು. ||೧೮||
ಭೂದೇವಿಯೂ ಕೂಡಾ ಹೆದರಿ ಆಕೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮೃದುವಾಗಿರುವಳು. ಅನುಸೂಯೆಯು ನಮಗೆಲ್ಲಿ

೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

[illegible]

ಶಾಪ ಕೊಡುವಳೋ ಎನೋ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಂಜಿರುವೆವು. ||೨೦|| ಆಕೆಯು ಯಾವ ದೇವರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾಳೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರು. ||೨೧|| ಮುಂದೆ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೂ, ಅಶಕ್ಯವಾದೀತು! ಆದಕಾರಣ ಜಗದಾತ್ಮರೂ ದೇವರ-ದೇವರೂ ಆದ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ||೨೨|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಉಪಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಕೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಕೂಡಬೇಕಾಗುವದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಂದ್ರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಡಗುತ್ತ-'ಆ ಸತಿಯು ಎಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರುವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಾ ನಡೆಯಿರಿ. ||೨೪|| ಅಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ವ್ರತಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲಾದರೂ ಇಟ್ಟು ಬರುವಾ, ಅಥವಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಯಮಲೋಕಕ್ಕಾದರೂ ಕಳಿಸುವಾ!' ಎಂದು ಹೊರಟರು. ||೨೫|| ಆ ಸತಿಯ ಸತ್ವವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಭಿಕ್ಷುಕ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಾಗಿ ಅತ್ರಿ, ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ||೨೬|| ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅತ್ರಿ ಮುನಿಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಗೆ ಹೋದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಅತ್ರಿ, ಆಶ್ರಮದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಅನುಸೂಯೆಯನ್ನು ಕರೆದು-'ಎಲೈ ಅನಸೂಯೇ ನಾವು ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ||೨೭|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ನಾವು ಅತಿಶಯ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಎಲೈ ಸತಿಯೇ ನಮಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ವಿಮುಖರಾಗಿ ಎರಡನೇ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳು. ||೨೮|| ಎಲೌ ಅನುಸೂಯೇ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಮಾರಾಧನೆಯಾಗುವದೆಂಬ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದೆವು. ||೨೯|| ನೀನು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ

୨୭

ಆಗುವದು. ಪತಿಯು ಅತಿಥಿಗಳು ವಿಮುಖರಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಪತಿಯು ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಮೀರಲಿ? ||೩೯|| ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವದು. ಆ ದುಷ್ಟ ಮನ್ಮಥನು ಏನು ಮಾಡುವನು? ನನ್ನ ಪತಿಯ ತಪಃಫಲವೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದು!||೪೦|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ ಅತಿಥಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ನಾನು ನಗ್ನಳಾಗಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುವೆನು. ನೀವು ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ!’ ||೪೧|| ಆಕೆಯು ಅಡುಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪತಿಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ, ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ನಗ್ನಳಾಗಿ- ಈ ಅತಿಥಿಗಳು ನನ್ನ (ಬಾಲಕರು) ಮಕ್ಕಳು. ||೪೨|| ಎಂದು ಆ ನಗ್ನ ರೂಪದಿಂದಲೇ ಅನ್ನೋದಕಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಎಲೆಗಳ ಮುಂದೆ ಉರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.||೪೩|| ಆ ಬಾಲಕರನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಸೂಯೆಯು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು.||೪೪|| ಆಗ ಆ ಮೂರು ಬಾಲಕರು ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಸೂಯೆಯು-ಇವರು ಬಹಳ ಹಸಿದಿರುವರು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕರಕೊಂಡು. ||೪೫|| ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಮೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತ ಒಬ್ಬನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಮೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತ ಅವರ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಳು. ||೪೬|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ನೋಡು, ಆಗ ಎಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಹಸಿವೆಯು ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು-‘ಪತಿವ್ರತೆಯರ ತಪಃಫಲವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ||೪೭|| ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ, ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ, ಒಡವಾಗ್ನಿಗಳು ಉದರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವು ||೪೮|| ಹಗಲಿರುಳು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನು,||೪೯|| ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳಂಥ, ಕರ್ಪೂರದಂತೆ ಗೌರವರ್ಣವುಳ್ಳಂಥ, ಪಂಚಮುಖಗಳಳ್ಳಂಥ, ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನು ಸಹ ಆ ಪತಿವ್ರತಾ

ಅ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನುಸೂಯೆಯ ಸ್ತನಪಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದರು. ಅದು ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಗಳ ತಪಃಫಲವೇ ಸರಿ||೫೦|| ಆಗ
ಅತ್ರಿ, ಪತ್ನಿಯಾದ ಆ ಅನುಸೂಯೆಯಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಕೆಯು
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ||೫೧|| ಅಮೇಲೆ
ಅನುಸೂಯೆಯು ಆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಚುಂಬನಕೊಡುತ್ತ
ಅನೇಕ ರೀತಿ ಆಟವಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ||೫೨|| ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಅತಿ
ಉಲ್ಹಾಸದಿಂದಲೂ, ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂದಲೂ, ಉಪನಿಷದಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು, ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ನಾನಾ
ರೀತಿಯಿಂದ ಅತಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಜೋಗುಳ ಪದವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ-ತೂಗುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.||೫೩|| ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾಗುವದರೊಳಗೆ ಅತ್ತ ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಇನ್ನು
ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯಿತು! ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು
ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ||೫೪|| ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿ, ಕೂಡಲೇ ಅನುಸೂಯೆಯು
ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ-‘ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೇ ಇವರು ಯಾರ ಮಕ್ಕಳು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೫೫|| ಆಗ
ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯು
ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಇವರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೫೬||
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಂತೋಷ- ಆನಂದಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ, ||೫೭|| ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಾಂಶದಿಂದ
ಬಾಲಕರಾಗಿ ಆ ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು, ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳೆದುರಿಗೆ
ನಿಂತು-‘ಎಲೈ ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯೇ, ನೀನು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯನು!! ಈ ಅನುಸೂಯೆಯು ಸತ್ಯ
ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ.||೫೮|| ಎಲೈ ಅತ್ರಿಯೇ! ನಾವು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನೀನು ನಿನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು!’ ಎಂದರು. ಆಗ ಅತ್ರಿ, ಮುನಿಯು ಅನುಸೂಯೆಯನ್ನು

೭೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಸತಿಯೇ, ನೀನು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಇವರಲ್ಲಿ ಕೇಳು!’ ಎಂದನು. ||೫೯|| ಆ
 ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು-‘ಮಹಾರಾಜ, ತಾವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರರಿದ್ದೀರಿ, ಈ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ನಿಮ್ಮ
 ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದಿರುವರು. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ನೀವೇ ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪುತ್ರರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೬೦||
 ಈ ಮೂರು ಮಂದಿ ಬಾಲಕರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರರಾಗಿಯೇ
 ಉಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇವರು ಮುಂದೆ ಏಕರೂಪವಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವಾದ
 ಬೇಡಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೬೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಸೂಯೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ
 ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು-‘ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ ಈ ಮೂರುಮಂದಿ ಬಾಲಕರು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನಿಮ್ಮ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ!’ ಎಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತು ಆ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು
 ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರು ಸಹಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೬೨|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ!
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಬಾಲಕರು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅನುಸೂಯೆಯು
 ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಆಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ
 ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಳು ಕೇಳು. ||೬೩|| ಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಗೆ ಚಂದ್ರನೆಂದೂ, ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗೆ ದತ್ತನೆಂದೂ,
 ಮಹೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸನೆಂದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟಳು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಹೀಗೆ ಅನುಸೂಯೆಗೆ
 ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಅವರು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ||೬೪|| ಆಗ ದೂರ್ವಾಸನೂ ಮತ್ತು
 ಚಂದ್ರನೂ ತಾಯಿಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು, ದೂರ್ವಾಸನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಚಂದ್ರನು
 ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೌತುಕವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದರು!’ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೬೫|| ಆಗ
 ದೂರ್ವಾಸನು-‘ಎಲಾ ತಾಯಿಯೇ! ನಾನು ಋಷಿಯು. ಆದ್ದರಿಂದ ಋಷಿಗಳಂತೆ ನಾನು ಅನೇಕ
 ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ
 ಕೊಡು!’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೬೬|| ಆಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನು ಕೈಮುಗಿದು-‘ಎಲಾ ತಾಯಿಯೇ,

ಅ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾನು ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿತ್ಯವೂ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದರ್ಶನವನ್ನು
ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಕಾರಣ ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ||೬೭|| ಅಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ
ಕೂಡಿ ಅವ್ವಾ, ಮೂರನೆಯ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯಾದ ದತ್ತನಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಾಂಶದಿಂದ
ಐಕ್ಯರಾಗುವೆವು. ಇವನೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.||೬೮|| ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ
ಸ್ವರೂಪನಾದ ಈ ದತ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯುವನು. 'ಸರ್ವಂ
ವಿಷ್ಣುಮಯಂ ಜಗತ್' ಎಂಬಂತೆ ಈ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯೇ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸುವನು.||೬೯|| ಎಂದು ಹೇಳಿ-ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಾಂಶಗಳಿಂದ ಆ ದತ್ತ
ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗಲು ಆ ದತ್ತನು ಕೂಡಲೇ ಮೂರು ಮುಖ, ಆರು ಕೈಗಳುಳ್ಳ
ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅಮೇಲೆ ಆ ದೂರ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರರು ತಾಯಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು
ಒಬ್ಬನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೭೦|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಹೀಗೆ ಆ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಐಕ್ಯರಾಗಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನಸೂಯೆಯ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮೂಲ ಪೀಠಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ನಿಂತರು.||೭೧|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೭೨||
ಸ್ವಾಮೀ, ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ಭಕ್ತ ಜನ ಮನೋಹರನೇ, ಸಂಸಾರಸಾಗರ
ತಾರಕನೇ, ಜ್ಞಾನ ಮೂರ್ತಿಯೇ ! ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ! ||೭೩|| ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನಗೆ ಸಹಜ
ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಭವಸಾಗರ ತಾರಕರೂ, ಯೋಗಿರಾಜರೂ ಆದ ತಾವು ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು
ಕೇಳಬೇಕು. ||೭೪|| ತಾವು ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ಅವತಾರದ ಪೂರ್ವಾಪರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು.||೭೫|| ಎಂಬುದನ್ನು
ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವನ್ನು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ

೭೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಪಂಚಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರು ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಪೀಠಾಪುರದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು.

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರೈಶ್ವರೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ವರೈ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುದತ್ತರು ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೆಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ||೧|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ, ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು. ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ತ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಅಂಬರೀಶನಿಗೆ ಬಂದ ಶಾಪವನ್ನು ತಾನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೨|| ಅವನು ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನರದೇಹ ಹೊಂದಿ ಸಿಂಹಮುಖನಾಗಿ ನಾರಸಿಂಹನೆಂದು, ವಾಮನರೂಪ ಧರಿಸಿ ಭಿಕ್ಷುಕನಾದನು. ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರುಶರಾಮ ಅವತಾರ ತಾಳಿದನು. ||೩|| ದಶರಥ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀರಾಮನಾದನು. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಜನಾದರೂ ಗೌಳಿಗರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದನಕಾಯುವ ಕೃಷ್ಣನಾದನು. ||೪|| ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದೆ ನಗ್ನರೂಪಿ ಬೌದ್ಧನಾದನು. ಅಶ್ವಾರೂಢನಾಗಿ ಕಲ್ಕಿ ಅವತಾರ ತಾಳಿದನು. ||೫|| ಹೃಷೀಕೇಶನಾದ ತ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೂ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೂ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ, ನಾನಾವೇಷದ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ||೬|| ಮುಂದೆ ದ್ವಾಪರ ಯುಗಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ಆಚಾರಹೀನರಾಗುತ್ತ ನಡೆದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದೆ ಬರು-ಬರುತ್ತ ಕಲಿಯುಗದ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ನಡೆಯಹತ್ತಿತ್ತು. ||೭|| ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸಗರ ಪುತ್ರರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗೀರಥನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಪವಿತ್ರಳಾದ ಗಂಗಾದೇವಿಯು ಜಲರೂಪದಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತ್ರೀದತ್ತಗುರುಗಳು ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ಬೇರೆ ರೂಪದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದರು, ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೮|| ಪೀಠಾಪುರವೆಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ತ್ರೀವಿಷ್ಣು

೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೨೫	ಸ್ವರೂಪರಾದ	ಶ್ರೀಗುರು	ದತ್ತಾತ್ರೇಯರನ್ನು	ಆರಾಧಿಸಲು	ಆಕೆಯ	ಉದರದಿಂದ	ಅವರು	೨೧
೧೦	ಶ್ರೀಪಾದ	ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರೆಂಬ	ನಾಮದಿಂದ	ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ	ಮಾಡಿದರು.	ಆಗ	ಅದ	೧೦
೧೦	ಹೇಳುವೆನು	ಕೇಳು.	೯	ಪೂರ್ವದೇಶದಲ್ಲಿ	ಪೀಠಾಪುರವೆಂಬ	ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ	ಆಪಸ್ತಂಬ	೧೦
೧೦	ಉತ್ತಮ	ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	ವಂಶದಲ್ಲಿ	ಹುಟ್ಟಿದ	'ಅಪಳರಾಜ'	ನೆಂಬ	ಒಬ್ಬ	೧೦
೧೦	ಪತ್ನಿಯಾದ	'ಸುಮತಾ'	ಎಂಬವಳು	ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ	ದ್ದಳಲ್ಲದೆ	ಮನೆಗೆ	ಬಂದ	೧೦
೧೦	ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನೂ	ಒಳ್ಳೇ	ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ	ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.	೧೦	ಹೀಗೆ	ಆಕೆಯು	೧೦
೧೦	ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ	ಪತಿ	ಸೇವೆಯನ್ನು	ಮಾಡುತ್ತ	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ	ಅತಿಥಿ	ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನು	೧೦
೧೦	ಈ	ಪ್ರಕಾರ	ನಡೆದಿರಲು	ಒಂದು	ದಿವಸ	ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯರು	ಅತಿಥಿ	೧೦
೧೦	ಬಂದರು.	ಆ	ದಿವಸ	ಅಮವಾಸ್ಯೆಯಿದ್ದು	ಅವರ	ಮನೆಯಲ್ಲಿ	ಶ್ರಾದ್ಧವೂ	೧೦
೧೦	ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ	ಊಟವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ	ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ	ಆ	ಗುರು	ದತ್ತಾತ್ರೇಯರಿಗೆ	ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು	೧೦
೧೦	ಹಾಕಿದಳು.	ಆಗ	ಅವರು	ಆಕೆಯ	ಭಕ್ತಿಗೆ	ಮೆಚ್ಚಿ	ತಮ್ಮ	೧೦
೧೦	ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ	ಅವರು	ತೈಮೂರ್ತಿ	ಸ್ವರೂಪವನ್ನು	ಹೊಂದಿ	ಅತಿ	ಗಹನವಾದ	೧೦
೧೦	ರೂಪವನ್ನು	ತೋರಿಸಿದರು.	ಆಗ	ಪತಿವ್ರತೆಯು	ಅದನ್ನು	ಕಂಡು,	ಒಳ್ಳೇ	೧೦
೧೦	ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.	೧೧	ಆಗ	ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯರು-	'ಹೇ	ತಾಯೀ,	ನಿನ್ನ	೧೦
೧೦	ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ	ಬೇಕಾದ	ವರವನ್ನು	ಕೇಳು.	ಅದರ	ಫಲವು	ನಿನಗೆ	೧೦
೧೦	ಹೇಳಿದರು.	೧೨	ಶ್ರೀಗುರುಗಳಾದಿದ	ಈ	ಪ್ರಕಾರವಾದ	ಮಾತು	ಕೇಳಿ,	೧೦
೧೦	ಆಲೋಚಿಸಿ,	ವಿನಯದಿಂದ	ಕೈಮುಗಿದು	ನಿಂತು	ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ	ಸ್ತುತಿಸಹತ್ತಿದಳು.	೧೩	೧೦
೧೦	ಜಯ	ಜಯ	ಜಗನ್ನಾಥನೇ,	ನೀವು	ಭಕ್ತರನ್ನು	ಈ	ಭವಸಾಗರದಿಂದ	೧೦
೧೦	ದೇವರಾಯಾ,	ನನ್ನ	ಮನಸ್ಸಿನ	ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು	ಪೂರ್ಣ	ಮಾಡಬೇಕು.	೧೪	೧೦
೧೦								೧೦

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಯಾವಂತರಾಗುತ್ತೀರೆಂದು ಸಕಲ ವೇದ ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಎಲೈ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ಕೃಪಾನಿಧಿಯೇ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ||೧೯|| ಈಗ ತಾವು ಆಡಿದ ಮಾತು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಐದುವರುಷದ ಬಾಲಕನಾದ ಧ್ರುವನಿಗೆ ಅಚಲ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಮತ್ತು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಲಂಕಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೨೦|| ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಆಧಾರವಾದಂಥ ನೀವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತೂ ಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದು ನಿಮ್ಮ ಬಿರುದಾಗಿದೆ. ||೨೧|| ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ದೇವರಾಯನೇ! ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕನೇ! ನಾರಾಯಣನೇ! ತ್ರಿಲೋಕಗಳ ಜನಕನೇ! ಈಗ ತಾವು ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಿರಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದು. ||೨೨|| ಆ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು! ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ||೨೩|| ಆಕೆಯ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಎಲಾ ಜನನಿಯೇ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಾದರೂ ಹೇಳು! ಎಂದರು. ||೨೪|| ಆಗ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನೀವು ನನಗೇ ಜನನಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಮಾತನ್ನೇ ನೀವು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೫|| ಈವರೆಗೆ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೃತರಾದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಬದುಕಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕುರುಡನೂ, ಒಬ್ಬನು ಹೆಳವನೂ ಆಗಿರುವರು. ||೨೬|| ಅವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂರ್ಖ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸ್ವಾಮೀ, ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದವರ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವು! ||೨೭|| ಆದರೆ ದೇವಾ ದಯಾನಿಧಿಯೇ ಜ್ಞಾನವಂತನೇ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನೇ, ಜಗದ್ವಂದ್ಯನೇ, ವೇದ ಸದೃಶನೇ

೨೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನನಗೆ ತಮ್ಮಂಥ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ!' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೨೮|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಾಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು, ||೨೯|| ಆ ತಪಸ್ವಿಕರು ಆಕೆಗೆ- 'ಎಲಾ ಜನನಿಯೇ ! ನಿನಗೆ ನನ್ನಂಥ ಜ್ಞಾನವಂತನೂ, ಪುರಾಣಪುರುಷನೂ, ಜಗದ್ವಂದ್ಯನೂ, ವೇದ ಸದೃಶನೂ ಆದ ಪುತ್ರನೇ ಆಗುವನು. ನೀನು ಏನೂ ಬಿಂತಿರಬೇಡ, ಅವನು ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ವಿಯೂ ಖ್ಯಾತಿವಂತನೂ ಆಗಿ ನಿನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವನು. ||೩೦|| ಆತನು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗುವನು. ನೀವು ಅವನ ಮಾತಿನಂತೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನು.' ||೩೧|| ಎಂದು ಅವರು ಆಕೆಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ||೩೨|| ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಹರ್ಷಪಟ್ಟು, ನಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯರೇ ಪುತ್ರರಾಗುವರು. ||೩೩|| 'ಎಲಾ ಪ್ರಿಯೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರು ದತ್ತಾತ್ರೇಯರೂ ಬರುವರು. ಆಗ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಅವರು ಭಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬಾರದು. ||೩೪|| ಆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವರಹಾಡ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಹೂರ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊಲ್ಲಾಪೂರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನರಸೋಬಾವಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪಾಂಬಾಳೇಶ್ವರ ನಗರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕುರಗಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ಕುರವಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿಂದ ಸದಾ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ||೩೫|| ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ನಾನಾ ವಿಧ ಭಿಕ್ಷುಕ ವೇಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವರು. ಆಗ ನೀನು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳದೇ ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೬|| ಆಗ ಆಕೆಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಪತಿರಾಯರೇ, ತಾವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವಾಗದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿಕ್ಷಾ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವಾಗದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆನು!' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೩೭|| ತನ್ನ ಸತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಪತಿವ್ರತೆಯೇ, ಈ ದಿನ ನೀನು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳು ತೃಪ್ತರಾದರು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭವಾಯಿತು. ||೩೮|| ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪಿತೃಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದು ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡರು. ||೩೯|| ತೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ವಿಷ್ಣು ರೂಪದಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯಾವತ್ತೂ ಪಿತೃಗಳು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರು. ||೪೦|| ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೇ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣುಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ನಿನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಧನ್ಯರು! ಈಗ ನೀನು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಒಂದು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಆ ವರದಂತೆ ನಿನಗೆ ಅಂಥ ಪುತ್ರನೇ ಆಗುವನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡೆಂದು!' ಹೇಳಿದನು. ||೪೧|| ಆಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಹರ್ಷಪಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಸುಮತಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ||೪೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೆ ಆಕೆಯು ಒಂದು ಶುಭ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಜಾತಕರ್ಮ ಮಾಡಿದನು. ||೪೩|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಆ ಕೂಸಿನ ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆದು- 'ಈ

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಬಾಲಕನು ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವಂಥ ಜಗದ್ಗುರುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ
ಕುಲವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೪|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು- 'ಅಹಾ!
ಇವನು ನಮ್ಮ ಕುಲವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಮಗೆ ದತ್ತರು ವರ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಡಬೇಕು!' ಎಂದು, ||೪೫|| ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವಸ
ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕೂಸಿಗೆ ದತ್ತನ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ಶ್ರೀಪಾದ'
ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು!' 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ಆ ಬಾಲಕನು
ಭಕ್ತಜನೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ||೪೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬಾಲಕನು
ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಎಳು ವರ್ಷದವನಾದನು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಆ ಬಾಲಕನ ಮುಂಜಿವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೪೭|| ಮೌಂಜೀ ಬಂಧನವನ್ನು
ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಬಾಲಕನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು, ತರ್ಕ ಮೀಮಾಂಸಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅತಿ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೪೮|| ಅದನ್ನು ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಕೇಳಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-ಈ
ಹುಡುಗನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ! ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಕಾರಣಿಕ ಪುರುಷನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವನು
ಎಂದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪೯|| ಅಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರಿಯು ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರ,
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾದಿಗಳನ್ನೂ ವೇದ-ವೇದಾಂತಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.'
||೫೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷಗಳಾದವು. ಆಗ ಆ
ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದು ||೫೧|| ಅವನನ್ನು
ಕರೆದು- 'ಅಪ್ಪಾ ಮಗನೇ, ಈಗ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದರು. ಆ ಶ್ರೀಪಾದ
ಬಾಲಕನು- 'ಎಲೈ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳೇ, ನಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು
ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೫೨|| ನೀವು ನನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪ್ರಾಕೃತ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. 'ವೈರಾಗ್ಯ' ವೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ
ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವದು. ||೫೩|| ಆ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕದೊಳಗಿನ ಉಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ
ನಮಗೆ ತಾಯಿಯ ಸಮಾನರು. ||೫೪|| ನಾನು ತಪಸ್ವಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ
ಯೋಗವೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೊರತಾಗಿ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬೇಡ, ಇದು ನಿರ್ಧಾರದ ಮಾತು.
ನನ್ನ ಹೆಸರು 'ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ' ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ||೫೫|| ಹೀಗೆ ತೈಮೂರ್ತಿಗೆ 'ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ' ಎಂಬ
ನಾಮ ಬಂದು, ತಂದೆಗೆ ಇನ್ನು ನಾನು ಉತ್ತರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೫೬|| ಈ
ಪ್ರಕಾರವಾದ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಿಸಿ, 'ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಈಗ ಸತ್ಯವಾಯಿತು. ||೫೭|| ಈಗ ನಾವು ಆತನ
ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಘ್ನ ಬರುವದು.' ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ||೫೮|| 'ಇವನಿಗೆ
ನಮ್ಮ ಪುತ್ರನೆಂದೆನಬಾರದು. ಇವನು ಅವತಾರಿಕ ತಪಸ್ವಿ ಇರುತ್ತಾನೆ ಈತನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ನಾವು
ಮಾಡಬೇಕು!' ||೫೯|| ಎಂದು ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನ ಎದುರಿಗೆ
ನಿಂತು- 'ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ! ನೀನು ಮುಖ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಿಯೆಂದು ನಾವು ಆತಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುವೆವು. ||೬೦|| ಆದರೆ ಈಗ ನೀನು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇ!' ಎಂದು ಆ
ತಾಯಿಯು ಮಗನಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಬಟ್ಟು, ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು
ಸುರಿಸುತ್ತ ಮೂರ್ಛಿಬಂದು ಬಿದ್ದಳು. ||೬೧|| ಆಗ ಆ ಪರಮಪುರುಷನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ದುಃಖವನ್ನು
ನೋಡಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಕರ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು
ಒರಸಿ ||೬೨||- 'ಎಲೈ ಜನನಿಯೇ ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆಮಾಡಬೇಡ. ಈಗ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು
ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀಯೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದದಿಂದಿರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೈಸಿದನು. ||೬೩|| ಆಗ ಆಕೆಯು- 'ಅಪ್ಪಾ ಮಗನೇ!

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫	ನೀನು ನಮ್ಮ ದೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿಯೆಂದು ನಾನು ನನಗೆ ಹಿಂದೆ	೨೭
೬	ಆದ ಎಲ್ಲ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆನು. ೬೪ ಈಗ ನನಗೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನು ಹೆಳವನೂ, ಒಬ್ಬನು	೬
ಗಂ	ಕುರುಡನೂ ಆದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು	ಗಂ
ಬ	ಹೇಳು? ಎಂದಳು. ೬೫ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿ ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಆ	ಬ
ರಾ	ಹೆಳವನೂ, ಕುರುಡನೂ ಆದ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕೂಡಲೆ ಆ ಹೆಳವನಿಗೆ	ರಾ
೬	ಕಾಲುಗಳೂ, ಆ ಕುರುಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಬಂದು ಅವರು ದಷ್ಟ-ಪುಷ್ಟರಾಗಿ, ೬೬ ಕೂಡಲೇ	೬
ಗಂ	ವ್ಯಾಕರಣ-ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಅವರು	ಗಂ
ಬ	ತ್ರೀಪಾದರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ೬೭ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಸ್ವರ್ಣವಾದ ಕೂಡಲೆ	ಬ
ರಾ	ಅದು ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತ್ರೀಪಾದರ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಹೆಳವ ಮತ್ತು ಕುರುಡರು	ರಾ
ಅ	ಸುದೀಹ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾದರು. ೬೮ ಆಗ ತ್ರೀಪಾದರು ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು	ಅ
ಪಾ	ಕೊಟ್ಟು, ಕೂಡಲೇ ವರಕೊಟ್ಟರು!’ ‘ಎಲೈ ಅಣ್ಣಂದಿರಾ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ	ಪಾ
೬	ಕೂಡಿದವರಾಗಿ, ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆನಂದದಿಂದಿರಿ!’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ೬೯	೬
ಬ	‘ನೀವು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಇದ್ದು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ	ಬ
ರಾ	ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ.’ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ	ರಾ
ಅ	ಹೇಳಿದರು. ೭೦ ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ-‘ಎಲಾ ಮಾತೇ! ನೀನು ಈ ಇಬ್ಬರು	ಅ
ಪಾ	ಪುತ್ರರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದು ಸುಖವಾಗಿರುವಿ. ೭೧ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳು ಶತಾಯುಷ್ಯ	ಪಾ
೬	ಉಳ್ಳವರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿ. ಇವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಆಗುವರು. ನೀನು ಪುತ್ರರನ್ನೂ,	೬
ಗಂ	ಪೌತ್ರರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದ ದಿಂದಿರು. ೭೨ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಐಶ್ವರ್ಯವು	ಗಂ
ಬ	ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿರುವದು. ಇವರ ವಂಶದವರು ಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿವಂತರೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ	ಬ
ರಾ		ರಾ

॥ ಪಷ್ಕೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವಂಥ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು, ಗುರುಪೀಠ ಪರಂಪರೆಯ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ||೧|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ತಾವು ಸ್ವತಃ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದರು? ಆ ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಎನು ವಿಶೇಷ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು? ||೨|| ಮತ್ತು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಅಪರಂಪಾರವಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಪಾದ ತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋದರು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೩|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಿನಗೆ ಗುರುವಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು!' ಎಂದರು. ||೪|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯಮಾಡಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವಿನಂತಿಸಿದನು! ||೫|| ಆ ನಾಮಧಾರಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.' ||೬|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಿನಗೆ ನಾನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೭|| ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ನೀನು, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋದರು?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು! ||೮||

೦೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ಅವತಾರವಾದಂಥ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಜಭಕ್ತರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ||೯|| ಮತ್ತು ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತೈಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಸ್ಥಾನವೂ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಅದು ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನವೂ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ||೧೦|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಾ ನಾಮಧಾರಕಾ! ಆ ಗೋಕರ್ಣದ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಪಮ್ಯವಾಗಿರುವದು, ನೀನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೧|| ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ವರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಆದ್ಯಂತ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು, ಅದು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿರುವುದು! ||೧೨|| ಮತ್ತು ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ' ಎಂಬ ಒಂದು ಸ್ವಯಂಭೂ ಶಿವಲಿಂಗವಿದೆ. ಅದರ ಆಖ್ಯಾನವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು ಕೇಳಿರಿ' ಎಂದರು. ||೧೩|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಗೋಕರ್ಣ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗಣೇಶನು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೪|| ಅವನ ವಿನಂತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರು ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ! ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಋಷಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಕೈಕಸೀ ಎಂಬುವಳು ಕೇವಲ ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತಳಾಗಿದ್ದು, ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೬|| ಆಕೆಯು ನಿತ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪೂಜಾ ಮಾಡದೇ ಹಾಗೇ ಎಂದೂ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಇಂದ್ರನು ಬಂದು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆಕೆಯು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಒಯ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ

೯೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆ ದಿವಸ ಆಕೆಯ ಪೂಜೆಗೆ ಆ ಲಿಂಗವು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ||೧೭|| ವ್ರತಭಂಗವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನೇ ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೮|| ಆಗ ಆಕೆಯ ಹಿರಿಯ ಮಗನೂ, ಅತಿ ಕ್ರೂರನೂ ಆದ ದಶಕಂಠನಾದ ರಾವಣನು ತಾಯಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ||೧೯|| ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಅವ್ವಾ, ಇದೇನು ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತೀ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆಕೆಯು- 'ಎಲೈ ಮಗನೇ! ಈಗ ನಾನು ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು' ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ||೨೦|| ಆಗ ರಾವಣನು- 'ಅವ್ವಾ, ನೀನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ಹೀಗಿದ್ದು ಈಗ ನೀನು ಮಣ್ಣಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನೇ ದುರ್ದೈವಿಯು! ||೨೧|| ಅವ್ವಾ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಏನು ಫಲ ಬರುವದು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಕೈಕಸಿಯು- 'ಅಪ್ಪಾಮಗನೇ! ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಕೈಲಾಸ ಪದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೨೨|| ಆಗ ಅವನು ಅವ್ವಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯ ದಶೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತ್ರೀಶಂಕರನ ಸಹಿತವಾದ ಕೈಲಾಸವನ್ನೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತೇನೆ. ||೨೩|| ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಸ್ವಸ್ತಚಿತ್ತದಿಂದ ನಿತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವನನ್ನೇ ಪೂಜಾ ಮಾಡು ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ? ||೨೪|| ಈಗ ಇದನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾಯಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಪಣ ಮಾಡಿ ಆ ರಾವಣನು ಮನೋವೇಗದಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ||೨೫|| ಆಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶುಭ್ರ ಹಾಗೂ ರಮ್ಯವಾದ ಆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಳ್ಳೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಗಲಾಡಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೨೬|| ಆಗ ಆ ಕೈಲಾಸ ಪಟ್ಟಣವು ಅಗಲಾಡಹತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ರಾವಣನು-ತನ್ನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಇದನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತೇನೆಂದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಅಂದನು. ||೨೭|| ಮೊಳಕಾಲ ಮಂಡೆಗಳನ್ನೂರಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ

ಕ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಬ
ರಾ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹತ್ತೂ ತಲೆಗಳನ್ನು ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿ, ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನೂರಿ ಒಳ್ಳೇ ಕಸುವಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿದನು. ಅದರಿಂದ ಸಪ್ತ-ಪಾತಾಳಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಹತ್ತಿದವು. ||೨೮|| ಆಗ ಮಹಾಶೇಷನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಹಿದನು. ಅದಿ ಕೂರ್ಮನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದನು. ಅಮರಪುರವು ನಡುಗಹತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಹೆದರಿದರು. ||೨೯|| ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕವು ನಡುಗಿತು. ಸತ್ಯ-ವೈಕುಂಠ ಲೋಕಗಳ ಜನರು, ಪ್ರಳಯ ಕಾಲವು ಬಂದಿತೆಂದು ಗಡಿ-ಬಿಡಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬರ-ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೦|| ಆಗ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳು ಅಂಜಿ ನಡುಗಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ಭಯಪಟ್ಟು ಶಿವನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ||೩೧|| ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಏನಾಯಿತು? ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಭರದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದೆ! ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ||೩೨|| ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಗೋಳಾಡುವರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವಿರಲ್ಲಾ? ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಗನೇ ಏನಾದರೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಿರಿ!' ಎಂದು ಪತಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೩೩|| ಆಗ ಶ್ರೀಶಂಕರನು- 'ಪ್ರಿಯೇ ಪಾರ್ವತೀ, ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನನ್ನ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ರಾವಣನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಾನೆ' ಎಂದನು. ||೩೪|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಪತಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಶೂಲಪಾಣಿಯೇ, ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಲುಹಿರಿ' ಎಂದಳು. ||೩೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾರ್ವತಿಯ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀಶಂಕರನು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒತ್ತಿದನು. ಆಗ ಆ ಪರ್ವತದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಹತ್ತೂ ಶಿರಗಳೂ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೈಗಳೂ ಸಿಕ್ಕವು. ||೩೬|| ಆಗ ರಾವಣನು ಏನನ್ನಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ, 'ಶಿವ ಶಿವ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಸೋತ, ಮಾಡುತ್ತ ಶರಣಾಗತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು!' ಎಂದು- ||೩೭|| ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ- 'ಎಲೈ ಪಿನ್ನಾಕಪಾಣಿಯೇ, ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಶಿರೋಮಣಿಯೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಶರಣ

೯೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಬ
ರಾ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕಾದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ವರ್ಣ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ದೇವತಾ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದು. ||೪೯||
ಎರಡನೇಯದಾದ 'ಋಷಭ' ಸ್ವರವು ಶಾಲ್ಮಲೀ ದ್ವೀಪವಾಸಿಯು, ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು
ಇದನ್ನು ರಾವಣನು ಪಂಚಮ ಸ್ವರಯುಕ್ತವಾಗಿ ಆಲಾಪಿಸಿದನು. ||೫೦|| ಕ್ರೀಡಾ ರೂಪವಾದ ಅದ್ಭುತ
ರಸವು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯದು, ವಿರಾಜ ವರ್ಣದ್ದಾಗಿ ಯಮದೇವತಾ ಉಳ್ಳದ್ದು ಇದನ್ನು
ರಾವಣನು ವೀಣೆಯಂತೆ ಬಾರಿಸಿದನು. ||೫೧|| ಮೂರನೇ 'ಗಾಂಧಾರ' ಸ್ವರವು ಕುಲದ್ವೀಪದ್ದು
ನಾಶಿಕದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಂಥಾದ್ದು ಇದನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ||೫೨|| ಅದ್ಭುತ ರಸದಲ್ಲಿ ಅಜಸ್ವರವರ್ಣ,
ಗೀರ್ವಾಣ ವೈಶ್ಯವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸುವರ್ಣ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಚಂದ್ರದೇವತಾ ಉಳ್ಳದ್ದು ಇದನ್ನು
ಹಾಡಿದನು. ||೫೩|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಮಧ್ಯಮ' ಸ್ವರವು ಕೌಂಚ ದ್ವೀಪವಾಸಿಯು ಉರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದು.
ಇದನ್ನು ಕೌಂಚ ಸ್ವರದಿಂದ ಬಾರಿಸಿದನು. ||೫೪|| ಕರುಣಾ ರಸವು, ಗೀರ್ವಾಣ ಕುಲದ ಬ್ರಹ್ಮವಂಶದ್ದು
ಕುಂದವರ್ಣ ಸುಂದರ ರೂಪ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವತಾ ಉಳ್ಳದ್ದು ರಾವಣನು ಇದನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು.
||೫೫|| ಐದನೇ ಸ್ವರವು 'ಶಾಲ್ಮಲೀ' ದ್ವೀಪವಾಸಿಯು, ಇದು ಕಂಠದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು,
ಕೋಕಿಲೆಯ ಸ್ವರವುಳ್ಳದ್ದು ಇದನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ||೫೬|| ಹಾಸ್ಯ ರಸವು ಪಿತೃ ವಂಶೀಯದ್ದು.
ಕಪ್ಪುವರ್ಣದ್ದು ಗಣನಾಥ ದೇವತೆಯು ಇದನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು. ||೫೭|| ಭೀಷ್ಮ ರಸವು ತ್ವೀತ
ದ್ವೀಪವಾಸಿಯು, 'ಧೈವತ' ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು ಹಣೆಯು ಅದರ ಸ್ಥಾನವು, ವ್ಯಕ್ತನಾದವುಳ್ಳದ್ದು ದುರ್ಧರ
ಸ್ವರವುಳ್ಳದ್ದು ಇದರಿಂದ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ||೫೮|| ಋಷಿಕುಲ ಉತ್ತಮ ವಂಶದ್ದು
ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ, ಜನ್ಮ ಇರುವದು ಪಿತವರ್ಣ ರೂಪ ಅವನದು. ನಾರದ-ಗಣೇಶ ದೇವ ನೋಡಿದರು.
||೫೯|| ಹೀಗೆ 'ಧೈವತ' ಸ್ವರದಿಂದ, ಬಿಭತ್ಸ (ಭಯಾನಕ) ರಸ ಇದನ್ನು ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಹಾಡಿದನು. ||೬೦|| ಆರನೇ 'ನಿಷಾದ' ಸ್ವರವು ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪವಾಸಿಯು, ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯು. ||೬೧|| ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶೀಯದ್ದು ವೈಶ್ಯಕುಲ ಬಿಳುಪು-ಕೆಂಪು ಕೂಡಿದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬರನೇ

೯೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದೇವತೆಯು, ಇದನ್ನು ರಾವಣನು ಅನೆಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೬೨|| ಭಯಾನಕ ರಸವು ಸರ್ವ ದೇವತಾರಕವಾದದ್ದು ಚರ್ಚಾ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾವಣನು ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದನು. ||೬೩|| ಅಮೇಲೆ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಅನೇಕ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಗ ಮೊದಲಾದ ವಸಂತ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದಶತಿರನು ಆಲಾಪ ಮಾಡಿದನು ||೬೪|| ಭೈರವಾದಿ, ಪಂಚಮ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಟನಾರಾಯಣ, ಮೇಘ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಯೋಗಿ ಗಾಯನವನ್ನು ಶಿವಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಲಂಕಾನಾಥನು ಮಾಡಿದನು ||೬೫|| ಗೌಳಿ, ಕೋಲ್ಹಾಳಿ, ಕಾಂಧಾಳಿ, ದ್ರಾವಿಡರಾಗ, ಕೌಶಿಕಮಾಳಿ, ದೇವಗಾಂಧಾರ, ಆನಂದಲೀಲ, ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು ಲಂಕಾನಾಥ ! ||೬೬|| ಧನತ್ರೇಯಾ, ವರಾಡಿ, ರಾಮಕಲಿ ಮಂಜರಿ, ಗೌಡಕೀ, ದಶಾಕ, ಹರುಷದಿಂದ ಲಂಕಾನಾಥನು ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೬೭|| ಹಾರಿ, ಭೈರವಿ, ಗುರ್ಜರಿ, ವೇಳಾವಲಿರಾಗ, ಲಲಿತ, ಹಂಸರಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕಿ, ದಶತಿರನು ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೬೮|| ತಾಟಕಿ, ಮೋಟಕಿ, ಟಂಕಾಕ್ಷಿ, ಸುಧಾ, ಸೈಂಧವಿ, ಮಾಲವಿ, ಮೊದಲಾದ ರಾಗ ಲಂಕಾನಾಥನು ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೬೯|| ಬಂಗಾಲಿ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಕಾಂಬೋಧಿ, ಮಧುಮಾಧವಿ, ದೇವಕಿ, ಭೂಪಾಳಿ, ದಶಾನನು ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು ||೭೦|| ರಾಗವಲ್ಲಭ, ಮಾಧುರಿ, ರಾವೇರಿ, ವಿಹಂಗಧಾತ್ರಿ, ಚಂಡಿ, ವಸವೀಜ, ಮುಂತಾದ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದನು. ||೭೧|| ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡೆದು, ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನರಗಳೆಂಬ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೭೨|| ಇದಲ್ಲದೆ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಶತಿರನು ಅಷ್ಟರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದನು. ||೭೩|| ಮಧ್ಯಮ, ದಶಾಂಕ, ಭೈರವಿ, ಭೂಪಾಳಿ, ಮಲ್ಲಾರ, ಧನಾತ್ರೇ, ಬಂಗಾಲಿ, ಮುಂಜಾನೆ ಹಾಡಿದನು. ||೭೪|| ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ವರಾಡಿ, ಲಲಿತಾ, ಗುರ್ಜರಿ, ಗೌಡಕಿ, ಆಹೀರಿ, ಕೌಶಿಕ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾವಣನು ಹಾಡಿದನು. ||೭೫|| ಅಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಕುರಂಜಿ, ತೂಂಡಿ, ಮಾಲಾತ್ರೇ, ದಶಾಂಕ, ಪಂಚಮರಾಗ ಆತಿ

೯೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಈಶ್ವರಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ||೨೭|| ನಾಲ್ಕು ತರದ ಗೌಡಿಯ, ರಾಮಕಲಿ, ಶ್ರೀರಾಗ, ದೇವಕಿ, ಪಟಮಂಜರಿ, ವಸಂತ, ರಾಗ ಋತುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದನು. ||೨೮|| ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ ಮೂವತ್ತಾರು ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ನಿಷಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವಂತೆ ರಾವಣನು ಹಾಡಿದನು. ||೨೯|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ರಾವಣನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾವಣನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತನು. ||೩೦|| ಪಂಚಮುಖ, ತ್ರಿನೇತ್ರ, ದಶಭುಜಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು! ಎಂದನು. ||೩೧|| ಆಗ ರಾವಣನು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಪಿನಾಕಪಾಣಿಯೇ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ವರವನ್ನು ಕೇಳಲಿ? ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯಾಗಿರುವಳು. ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವವು. ||೩೨|| ಬ್ರಹ್ಮನು ನಮ್ಮ ಜೋಯಿಸನಾಗಿರುವನು. ಮೂವತ್ತುಮೂರುಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೩೩|| ಅಗ್ನಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಂದೇ ಸವನೆ ನನ್ನ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತ ನನ್ನ ಧೋತರ ಒಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಯಮನು ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನಿದ್ದು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ||೩೪|| ಮತ್ತು ನನಗೆ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಗಿದ್ದಂಥ "ಇಂದ್ರಜಿತು" ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನೂ, ಮಹಾಶೂರನಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣನಂಥ ತಮ್ಮನೂ ಇರುವದಲ್ಲದೆ, ನನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಮಧೇನವೂ, ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಕಾನಗರವೂ ಇವೆ. ||೩೫|| ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆರು ಕೋಟಿ ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವೂ ಅದೆ. ನನ್ನ ಸಮಾನ ಯಾರೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೇ ಬೇರೆ ಇರುವದು. ಈ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಲಂಕೆಗೆ ಒಯ್ಯುವೆನು. ||೩೬|| ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವಾ, ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ನಿತ್ಯವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿರುವಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ

೯೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಹಿತವಾದ ಈ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಲಂಕೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಆದಕಾರಣ ಎಲೈ ದಾತಾರಣೇ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ಆಕೆಯ ಮನೋರಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದನು. ||೮೬|| ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು - ಎಲೈ ಭಕ್ತನಾದ ರಾವಣನೇ ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ನಿತ್ಯ ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಕೈಲಾಸವನ್ನೇಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತೀ? ಆಕೆಯ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನೇ ಕೊಡುವೆನು. ||೮೭|| ಎಂದು ಶಿವನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ ಇಕೋ ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು. ಇದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಆ ರಾವಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು- ||೮೮|| 'ಎಲೈ ರಾವಣನೇ, ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದನೂರಾ ಎಂಟು ಸಾರೆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಎಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮೂರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ ಅಭೀಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೯೦|| ಎಲೈ ರಾವಣಾ ಈ ಲಿಂಗವು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಭಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನೂ ಸಹ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವನು. ||೯೧|| ಎಲೈ ರಾವಣಾ, ನೀನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವತನಕ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇಡಬೇಡ, ಇದನ್ನು ಲಂಕೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೂರುವರುಷ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡು, ಅಂದರೆ ನೀನು ಈಶ್ವರನಾಗುವಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೯೨|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಮುಂದೆ ಕೇಳು- ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾವಣನು ಈಶ್ವರನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಆತನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೊರಟನು. ||೯೩|| ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರದ ಮುನಿಯು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಒಳ್ಳೆಯ

೯೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨	ವೇಗದಿಂದ ಇಂದ್ರನ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಹೋದನು. ೯೪ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ದೇವೇಂದ್ರನೇ!	೯೯
ದ	ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವಿ? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ	ದ
ಗಂ	ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಶ್ರೀಶಂಕರನು ದುಷ್ಟನಾದ ರಾವಣನಿಗೆ	ಗಂ
ಬ	ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ	ಬ
ರಾ	ರಾವಣನ ಕಡೆ ಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ. ೯೫ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ	ರಾ
ದ	ರಾವಣನು ಚಿರಾಯುವಾದನು. ಇದಲ್ಲದೇ ನೀನು ಈಶ್ವರನಾಗುವಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.	ದ
ಗಂ	ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ?' ಎಂದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು- 'ಸ್ವಾಮೀ	ಗಂ
ಬ	ನಾರದರೇ, ಆದದ್ದಾದರೂ ಏನು? ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದನು. ೯೬ ಆಗ ನಾರದರು- 'ಎಲೈ	ಬ
ರಾ	ಇಂದ್ರನೇ, ರಾವಣನು ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಕುರಿತು ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಮೆಚ್ಚಿ ಇವನಿಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮೂರು ವರುಷ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಪೂಜಿಸು, ಅಂದರೆ ನೀನೂ ನನ್ನಂತೆ ಈಶ್ವರನಾಗುವಿ, ನಿನ್ನ ಲಂಕೆಯೇ ಕೈಲಾಸವಾಗುವದು ನಿನಗೆ	ಪಾ
ದ	ಎಂದೂ ಮರಣವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ವರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ೯೭ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ	ದ
ವ	ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ರಾವಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈಗ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ	ವ
ಲ	ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಮೂವತ್ತು ಮೂರುಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕು? ೯೮	ಲ
ಘ	ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ರಾವಣನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವದು, ಮತ್ತು	ಘ
ದ	ನಿನ್ನ ರಂಭಾ, ಊರ್ವಶಿ, ಮೇನಕಾ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆ	ದ
ಗಂ	ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸು. ಇಂದ್ರಾ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಮುಗಿಯಿತು!	ಗಂ
ಬ	ಎಂದರು. ೯೯ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾರದರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು	ಬ
ರಾ	ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾರದರೇ! ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು? ಹೇಳಿರಿ	ರಾ

ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಇನ್ನು ಅವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕು ಹೇಳು? ೧೦೧
 ||೧೦೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ದುರಾಚಾರಿಯಾದ ರಾವಣನಿಗೆ ನೀನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ೧೦
 ದೇವತ್ವವು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಒಯ್ಯುವನು ೧೦
 ಎಂದನು.||೧೦೨|| ಆಗ ಈಶ್ವರನು-‘ಎಲೈ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಕೇಳು! ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ನನಗೆ ೧೦
 ವಿಸ್ತೃತಿ ಆಯಿತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟೆನು.||೧೦೩|| ರಾವಣನು ತನ್ನ ೧೦
 ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ವೀಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನರಗಳೆಂಬ ೧೦
 ತಂತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂದ ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ||೧೦೪|| ೧೦
 ವಿಷ್ಣುವೇ ಅವನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನು. ಅವನ ೧೦
 ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಭುಲಾಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಒಯ್ದನು. ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ೧೦
 ಎಂದನು.||೧೦೫|| ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಎಲೈ ಉಮಾಕಾಂತನೇ, ನೀನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ೧೦
 ವರಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನ ಆ ವರದಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ೧೦
 ಉನ್ನತನಾಗಿ, ||೧೦೬|| ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ೧೦
 ನಾನು ಅವತಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು ನೋಡು.||೧೦೭|| ಅದಿರಲಿ, ‘ಎಲೈ ಶಂಕರನೇ, ಅವನಿಗೆ ೧೦
 ಯಾವಾಗ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ? ಅವನು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಲಂಕೆಗೆ ಒಯ್ದಿರಬಹುದೇನು? ಎಂದು ೧೦
 ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಶಂಕರನು-‘ವಿಷ್ಣುವೇ! ಅವನಿಗೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈಗ ಐದು ಘಳಿಗೆಯಾಯಿತು’ ೧೦
 ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.||೧೦೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಶಿವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ೧೦
 ಸೂರ್ಯನು ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.||೧೦೯|| ಆಮೇಲೆ ನಾರದನನ್ನು ೧೦
 ಮುಂದೆ ಕರೆದು ಹೃಷಿಕೇಶನು-‘ಎಲೈ ನಾರದನೇ, ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವಂಥ ರಾವಣನೆದುರಿಗೆ ನೀನು ೧೦
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗು ||೧೧೦|| ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಎನಾದರೊಂದು ಮಾತು ಹಚ್ಚಿ, ಅವನು

ತೀವ್ರ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡು, ನಡೆ ತೀವ್ರ ಹೋಗು. ||೧೨೧|| ಎಲೈ ನಾರದಾ, ಈ ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಚಕ್ರವೃತ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ರಾವಣನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯಕರವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಅವನು ಮುಂದೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೨೨||

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾರದನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತ ರಾವಣನ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದನು. ||೧೨೩|| ನಾರದನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಇತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ - 'ರಾವಣನಿಗೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂದು, ||೧೨೪|| ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಗಣೇಶನೇ, ರಾವಣನು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿದಿಯಾ? ಅವನು ಸದಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ||೧೨೫|| ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮನೋರಥಗಳು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವಂಥ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಾಧಿಸುವವು. ||೧೨೬|| ಈಗ ನೋಡು, ರಾವಣನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಸದಾಶಿವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅತಿ ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು. ||೧೨೭|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಳು ಏನೆಂದರೆ ನೀನು ಗಿಡ್ಡ ಬಾಲ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಕಪಟ ರೂಪದಿಂದ ರಾವಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೧೨೮|| ಆಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವದರಿಂದ ರಾವಣನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವನು. ರಾವಣನು ಮುಂದೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಈ ಮೊದಲು ನಾರದನು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ||೧೨೯|| ಆದರೆ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ರಾವಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುಂದೆ- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ ಶೌಚಾಚಮನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಮೇಲೂ ಇಡಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ||೧೩೦|| ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಗಣಪತಿಯೇ! ನೀನು ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನಾಗಿ

೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಮ
ಮ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾವಣನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ರತನ ತೋರಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಕೊಡುವಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡು. ||೧೩೧|| ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವನು. ಆಗ ನೀನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನು
ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಡು. ಆಗ ಅದು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ
ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದು!' ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. ||೧೩೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಷ್ಣುವಿನ
ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗಣಪತಿಯು ಸಂತೋಷಬಟ್ಟು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾರಾಯಣನೇ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ
ಹೋಗುವೆನು. ಆದರೆ ಈಗ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದೆ ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡು' ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು. ||೧೩೩|| ಏನೆಂದರೆ ಉಂಡಿ, ಎಳ್ಳುಂಡಿ, ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯ, ಕಟ್ಟು, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಸಕ್ಕರಿ, ದಾಳಿಂಬ
ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣು ಹಾಲು ತುಪ್ಪ. ||೧೩೪|| ಹುರಕಡ್ಲಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದ ತಂಬಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ
ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದನು. ||೧೩೫|| ಆಗ ನಾರಾಯಣನು ಅವನು ಬೇಡಿದ ಎಲ್ಲ
ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಗಣಪತಿಯು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ
ವೇಷದಿಂದ ರಾವಣನ ಕಡೆಗೆ ವೇಗದಿಂದ ನಡೆದನು. ||೧೩೬|| ಅತ್ತ ಗಣಪತಿ ಮುಂಚೆ ಹೋದ ಬ್ರಹ್ಮ
ಮುಷಿಯೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಾತ್ಮನೂ ಆದ ನಾರದನು ಒಳ್ಳೇ ವೇಗದಿಂದ ರಾವಣನೆದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ-
'ಇದೇನು ರಾವಣಾ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೩೭|| ಆಗ
ರಾವಣನು- 'ಎಲೈ ನಾರದರೇ, ನಾನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು
ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದೆನು. ||೧೩೮|| ಅದರಿಂದ ಅವನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು' ಎಂದನು. ||೧೩೯||
ಆಗ ನಾರದನು- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ! ಈಗ ನೀನು ಮಹಾಸುದೈವಿಯು! ನೀನು ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಿವನ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದಿ! ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇಳುವುದೇನು? ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ! ಆ

೧೦೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಮ
ಮ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೦೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಲಿಂಗದ ಆದ್ಯಂತ ಮಹಿಮೆಯು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ||೧೪೦|| ರಾವಣಾ, ಎಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗವು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೆ
ತೋರಿಸು ನೋಡುವೆನು. ಅದರ ಗುರುತು ನನಗೆ ಅದೆ. ಆ ಲಿಂಗ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು' ಎಂದನು. ||೧೪೧|| ಆಗ ರಾವಣನು ನಾರದರ ಮಾತಿನ ಮೇರೆ
ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹೋದಾನೆಂದು ದೂರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದನು. ||೧೪೨|| ಆಗ ನಾರದನು- 'ಎಲೈ ರಾವಣನೇ, ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯು
ಅಪೂರ್ವವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸುರಸ ಕಥೆಯನ್ನು ಕುಳಿತು ಕೇಳು !' ||೧೪೩|| ಈ ಲಿಂಗವು ಯಾವ ದಿವಸ
ಹುಟ್ಟಿತು? ಇದರ ಮಹಿಮೆಯು ಎಷ್ಟು? ಇದರ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪೂರ್ವಾಪರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಹು
ಸುರುಸವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ
ಕೇಳು ||೧೪೪|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಿಂದಂಥ, ಕಾಲಾಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ
ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳಂಥ ಒಂದು ಮೃಗವು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ||೧೪೫|| ಆಗ
ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಬೇಟೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಮೃಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರು
ಅದರ ಮೇಧಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ||೧೪೬|| ಆ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕೋಡುಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಕೋಡುಗಳ
ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳಿದ್ದವು. ಆಗ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಅವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು
ಒಂದೊಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ||೧೪೭|| ಆದರೆ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಮಾತ್ರ, ಅದು ತನ್ನ ನಿಜವಾದ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಎಲೈ ರಾವಣಾ, ಈಗ ನೀನು ಅದೇ ಲಿಂಗವನ್ನೇ
ತಂದಿರುತ್ತೀ. ||೧೪೮|| ನೀನೇ ಸುದೈವಿಯು ! ಇನ್ನು ಈ ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳು- ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು
ಮೂರು ವರ್ಷ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಿದವನು ನಿರ್ಗುಣಿಯಾದ ಈಶ್ವರನಾಗಿ ವರದ ಹಾಗೂ
ವೇದಮೂರ್ತಿಯಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಈ ಲಿಂಗವಿರುವ ಸ್ಥಾನವೇ ಕೈಲಾಸವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿ. ಎಲೈ
ರಾವಣಾ! ಇದರಿಂದಲೇ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಬಂದಿದೆ. ||೧೪೯|| ಈಗ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು

೧೦೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು !' ಎಂದನು. ಆಗ ರಾವಣನು- 'ಸ್ವಾಮಿ ನಾರದರೇ ನನಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿಯು ಸಾಕು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ||೧೫೦|| ಈಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು' ಎಂದು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನು ಎದ್ದು ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಆಗ ನಾರದನು 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ! ಅತ್ತ ನೋಡು, ಈಗ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಇದು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವು. ||೧೫೧|| ಸಹಸ್ರ ವೇದಗಳನ್ನು ಓದುವಂಥ ನೀನು ಈ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತೀ. ಅದರಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾ ಲೋಪವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯೂ ಆಗುವದು. ||೧೫೨|| ಈಗ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ನಾರದನು ವಿನಯದಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ನದಿ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೧೫೩|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವೇಷದಿಂದ ಗಣಪತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾವಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವನಂತೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಸಮಿಧೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೫೪|| ಅತ್ತ ನಾರದನು ಹೋದಮೇಲೆ ಇತ್ತ ರಾವಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವ್ರತ ಭಂಗವಾಗುವದು ಈಗ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ||೧೫೫|| ಶ್ರೀಶಂಕರನು ನನಗೆ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಈಗಂತೂ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನಂತೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ?' ಎಂದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೫೬|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಬಾಲಕನು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡನು ||೧೫೭|| ರಾವಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ- 'ಅದೋ, ಈ ಬಾಲಕನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನು ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ||೧೫೮|| ನಾನು ಸ್ವಸ್ಥ

೧೦೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಲಿಂಗವಂತೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವನಂತೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
 ಬಾಲಕನಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ರಾವಣನು ಆ ಬಾಲ ಗಣಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. ||೧೫೯||
 ದಶಮುಖದ ರಾವಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಗಣಪತಿಯು ಹೆದರಿದವನಂತೆ
 ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಹತ್ತಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾವಣನು ಕೂಡಲೆ ಏಕಮುಖದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ-ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ಹೆದರಬೇಡ, ಹೆದರಬೇಡ, ನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ
 ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ||೧೬೦|| - 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ
 ತಂದೆ- ತಾಯಿಗಳ್ಳಾರು? ನೀನು ಯಾವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೬೧|| ಆಗ
 ಗಣಪತಿಯು- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ ನೀನು ನನಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು
 ನಿನಗೆಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕು? ಹೇಳು' ಎಂದನು. ||೧೬೨|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ನಕ್ಕು ಒಳ್ಳೆ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು- 'ತಮ್ಮಾ, ಬಾಲಕಾ, ನೀನು ಯಾರ ಮಗನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಹೇಳು?' ಎಂದನು. ||೧೬೩|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ,
 ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನೇನು ಕೇಳುತ್ತೀ? ಅವನು ಜಟಾಧಾರಿಯೂ, ಸರ್ವಾಂಗ ಭಸ್ಮಾಧರನೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ
 ಮಾಲಾಧರನೂ ಆಗಿರುವನು. ||೧೬೪|| ಆತನಿಗೆ ಶಂಕರನೆಂಬ ಹೆಸರು. ಅವನು ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ
 ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯೂ, ಜಗನ್ಮಾತೆಯೂ, ಆದ ಉಮಾ ಎಂಬವಳೊಡನೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ, ಭಿಕ್ಷೆ
 ಬೇಡುತ್ತಿರುವನು. ||೧೬೫|| ಎಲೈ ರಾವಣಾ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತೀ? ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಬಹು
 ಭಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ||೧೬೬|| ಆಗ ರಾವಣನು- 'ಎಲೈ
 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ದರಿದ್ರನಿದ್ದು, ದಿನಾಲು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿರುವನೆಂದ ಬಳಿಕ
 ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸುಖವಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ||೧೬೭|| ನನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಲಂಕಾಪುರವು,
 ರತ್ನಖಚಿತವಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದು ನಮ್ಮ

ಮನೆಯ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು. ||೧೭೮|| ಆಗ ನಾನು ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ನೀನು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಸುಖದಿಂದಿರುವಿಯಂತೆ, ತೀವ್ರ ನಡೆ ' ಎಂದನು. ||೧೭೯|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಗಣಪತಿಯು- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ, ನಿನ್ನ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರಿರುವರು. ನಾನು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯಾದ ಬಾಲಕನು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸರು ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಾರು? ||೧೮೦|| ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾರಾಯಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ರಾವಣಾ, ಈಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ,' ಎಂದು ಉಂಡಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಹತ್ತಿದನು. ||೧೮೧|| ಆಗ ರಾವಣನು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ - 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಅದಿರಲಿ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. ಈಗ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಿ ತೀವ್ರ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬರುವತನಕ, ನೀನು ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೋ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬರುವೆನು' ಎಂದನು. ||೧೮೨|| ಆಗ ಗಣಪತಿಯು ವಿನಯದಿಂದ-ಅಯ್ಯಾ ರಾವಣನೇ ನಾನು ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಬಾಲಕನೂ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯೂ ಆಗಿರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಬೇಡ, ||೧೮೩|| ಆ ಲಿಂಗವು ಭಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವದು. ನಾನಂತೂ ಹುಚ್ಚ ಬಾಲಕನು! ನನ್ನಿಂದ ಇದನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವದಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡು ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು' ಎಂದನು. ||೧೮೪|| ಆಗ ರಾವಣನು ಆ ವಟುವನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂತನು. ||೧೮೫|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ನಿಂತು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ, ಈ ಲಿಂಗವು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ

ಇಡುವೆನು. ||೧೭೬|| ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಮಾತ್ರ ಒದರುವೆನು. ಆಗ ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿಡುವೆನು. ||೧೭೭|| ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಹೇಳಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ಆಗ ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೭೮|| ಇತ್ತ ರಾವಣನು ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯು - 'ಎ ರಾವಣಾ, ಈ ಲಿಂಗವು ಬಹಳ ಜಡವಾಗಿರುವದು ಕಾರಣ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ' ಎಂದು ಮೊದಲನೇ ಸಾರೆ ಒದರಿದನು. ||೧೭೯|| ಆಗ ನ್ಯಾಸ ಪೂರ್ವಕ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾವಣನು ಮಾತಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ಬರುವೆನು ನಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ||೧೮೦|| ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಮೇಲೆ ಗಣಪತಿಯು - 'ಎ ರಾವಣಾ ಬೇಗ ಬಾ ಲಿಂಗವು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿರುವದು' ಎಂದು ಎರಡನೇ ಸಾರೆ ಒದರಿದನು. ||೧೮೧|| ಆಗ ಸಹ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ರಾವಣನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗಣೇಶನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಒದರಿ ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ||೧೮೨|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೀವಿಷ್ಟವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಸಂಕೋಷಪಟ್ಟು ಪುಷ್ಪ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ದೂರ ಮರೆಗೆ ನಿಂತ ನಾರದನು ಕೆಲಸವಾಯಿತೆಂದು ಆನಂದದಿಂದ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಹರಿ ನಾಮ ಗರ್ಜನ ಮಾಡುತ್ತ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಡೆದನು. ||೧೮೩|| ಆಮೇಲೆ ರಾವಣನು ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ಲಿಂಗವು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿ, ||೧೮೪|| ಆವೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಣೇಶನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಸುವಿನಿಂದ ಗುದ್ದಿದನು. ಆಗ ಗಣಪತಿಯು ಹಾಸ್ಯ ಮುಖದಿಂದ ಅಳುತ್ತ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ, ||೧೮೫|| - 'ಎಲೈ ರಾವಣಾ,

೧೦೪

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ತ್ರಿ

ಪಾ

ದ

ಬ

ಲ

ಫ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೧೦೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹೊಡೆದಿ? ಲಿಂಗವು ಭಾರವಾದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿಡುವೆನೆಂದು ನಿನಗೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಕರೆದರೆ ನೀನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನೋಡು?' ಎಂದು ಅಚ್ಚು ಹೋದನು. ||೧೦೮೬|| ಇತ್ತ ರಾವಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂತೂ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಿತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿ ಸಹಿತ ಅಗಲಾಡಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೧೦೮೭|| ಆಗ ಭೂಮಿಯು ನಡುಗಿತು. ಆ ಲಿಂಗವು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಮಹಾ ಬಲದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅದರೂ ಆ ಲಿಂಗವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹತ್ತೂ ತಲೆಗಳಿಂದ ಬಡಿದು ಕಿತ್ತಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಅದರೂ ಅದು ಮಹಾಬಲವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ||೧೦೮೮|| ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ 'ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಲಿಂಗ' ವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ರಾವಣನು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮುರಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಗ್ಗಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಅದು 'ಗೋ-ಕರ್ಣ' ದ (ಆಕಳ ಕಿವಿಯ) ಆಕಾರವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ! ಅದರೇ ಆ ಲಿಂಗವು ಮಾತ್ರ ಕಡೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 'ಗೋಕರ್ಣ' ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ||೧೦೮೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ರಾವಣನು ಇದು ದೇವತೆಗಳ ತಂತ್ರವೆಂದು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ ಮೋರೆ ಒಣಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋದನು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ರಾವಣನು ಆ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ತಾವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಖ್ಯಾತಿ ಆಯಿತು. ||೧೦೯೦|| ಆ

೧೦೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಸಪ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆ.

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸರ್ವಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರ್ವಕೃಷ್ಣ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮಿ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ಪೂರ್ವದೊಳು ಆ ಗೋಕರ್ಣದ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು?’ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳಿರಿ. ॥೧॥ ಶ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋದರು? ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು? ಎಂಬ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ॥೨॥ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಸುವಂಥ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇದೆ. ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಯೋತಿಗಳೂ, ಕೃಪಾ ಸಿಂಧುಗಳೂ, ಗುರುರಾಯರೂ ಆದ ತಾವು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು? ಎಂದನು. ॥೩॥ ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನನಗೆ ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ, ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು! ॥೪॥ ಪೂರ್ವಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಸಹ ಎಂಬ ರಾಜನು ಪ್ರತಾಪವಂತನೂ, ಸಕಲ ಕ್ಷಾತ್ರ-ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನೂ, ಸಕಲ ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ, ॥೫॥ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೂ, ವಿವೇಕಿಯೂ ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ, ಬಲಾಢ್ಯನೂ, ಮಹಾ ಶೂರನೂ, ಮಹಾ ತೇಜಸ್ವಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ ಉದ್ಯೋಗಿಯೂ, ದಯಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ॥೬॥ ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಆ ರಾಜನು ಒಂದು ದಿವಸ ವಿನೋದದಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ಸಿಂಹ, ಶಾರ್ದೂಲ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳುಳ್ಳಂಥ ಮಹಾ ವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ॥೭॥ ಆ ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಯಂಕರ ಜ್ವಾಲಾಕಾರನಾದ ಅದ್ಭುತ ದೈತ್ಯನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದನು. ॥೮॥ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ರಾಜನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ

೧೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನೇಕ ಬಾಣದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ||೯|| ಆಗ ಹತ್ತಿರಿದ್ದ ಅವನ ತಮ್ಮನು ಒಳ್ಳೇ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅಳುತ್ತ, ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಣೆ-ಹಣೆ ಘಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಣ್ಣನ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ಶೋಕ ಮಾಡಿದನು. ||೧೦|| ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವಾಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಿನ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ- 'ಎಲೈ ತಮ್ಮನೇ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ನನ್ನ ಸೇಡನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.' ||೧೧|| ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವನ ತಮ್ಮನು ಅನೇಕ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ||೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಅತಿ ನಮ್ರತನದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸೇವಕನಾದನು. ||೧೩|| ಅವನು ಒಳ್ಳೇ ನಂಬಿಗೆಯ ಸೇವಕನಂತೆ ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಆ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಪಟಿಯೆಂದು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಆ ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ||೧೪|| ಅಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಒಡಿಸಿ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೫|| ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ರಾಜನ ತಂದೆಯ ಶ್ರಾದ್ಧವು ಬಂತು. ಆಗ ಅವನು ವಸಿಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ||೧೬|| ಆ ದಿವಸ ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆ ರಾಜನು ಆ ಕಪಟ ಸೇವಕನನ್ನೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಪಾಕ ಶಾಲೆಯಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿ ||೧೭|| ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಸೇವಕನೇ, ಈ ಪಾಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಇರುತ್ತೀ, ಅದಕಾರಣ ಆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎನೇನೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಮಾನುಗಳು ಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೮|| ಆ ಕಪಟಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಈ ರಾಜನಿಗೇನಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಇದೇ ಹೊತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕಪಟದಿಂದ ನರಮಾಂಸದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಪಲ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತು

୨	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೧೯|| ಅಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತೂ ಋಷಿಗಳು ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಮಣೆ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮೊದಲೇ ಆ ನರಮಾಂಸವನ್ನು ಬಡಿಸಿದನು. 'ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಸಿಷ್ಠರು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ||೨೦|| 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ನಮಗೆ ನರಮಾಂಸವನ್ನು ಬಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗುತ್ತೀ' ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟರು. ||೨೧|| ಆಗ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಮಹತ್ವವಾದ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟರು?' ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ||೨೨|| - 'ಗುರುವಸಿಷ್ಠರೇ, ಈ ನರಮಾಂಸದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀವು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಂಥ ದುರ್ಧರವಾದ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ನಿಮಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು.' ||೨೩|| ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದಕವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಶಾಪ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮದಯಂತಿಯು ಓಡುತ್ತ ಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಶಾಪ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿ ||೨೪|| - 'ಮಹಾರಾಜ, ಗುರುಗಳನ್ನು ಶಪಿಸಿದರೆ, ಮಹಾದೋಷವು ಬರುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಅಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುವರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೨೫|| ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಶಾಪೋದಕವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ||೨೬|| ಶಾಪ ಕೊಡುವಂಥ ಆ ಪಾಪಯುಕ್ತ ನೀರು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವು ಕಪ್ಪಾದವು. ಆಗ ರಾಜನು 'ಕಲ್ಮಷಪಾದ'ನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದನು. ||೨೭|| ಇತ್ತ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಮದಯಂತಿಯು ವಸಿಷ್ಠರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ! ತಮ್ಮ ಬಾಲಕರಂತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಾಗಲಿಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಸಿಟ್ಟಾಗದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಿರಿ!' ಎಂದು ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ||೨೮|| ಆಕೆಯ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು

[illegible]

೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಳ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳಿ ಅವರು ಶಾಂತರಾಗಿ-‘ಎಲಾ ಪತಿವ್ರತೆಯೇ ಕೇಳು! ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಶಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಪುನಃ ರಾಜನಾಗುವನು.’||೨೯|| ಎಂದು ಉಃಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಭಯಂಕರ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು.||೩೦|| ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದನು.||೩೧|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಭಯಂಕರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತರುಣ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು-||೩೨|| ಓಡಿ ಬಂದು ಹುಲಿಯು ಆಕಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಒಯ್ದನು. ಆಗ ಅವನ ಪತಿಯು ರಾಕ್ಷಸನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ, ||೩೩|| ಅತ್ಯಂತ ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ಚರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು-‘ಮಹಾರಾಯಾ! ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಮಾನನಾದ ನೀನು ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಜೀವದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿದಿತನವನ್ನು ಕಾಪಾಡು.||೩೪|| ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡ. ಈ ನನ್ನ ಪತಿಯಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು ಬಹಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನು.||೩೫|| ಗಂಡನಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮವು ಕಲ್ಪಿಸಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಡು.||೩೬|| ಈ ನನ್ನ ಪತಿಯು ರೂಪವಂತನೂ, ತರುಣನೂ, ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಪನ್ನನೂ ಇರುವನು. ಮಹಾರಾಯಾ, ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು.||೩೭|| ಹೇ ರಾಜಾ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ನಾನೂ ಮಗಳಾಗುವೆನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಡುವೆನು.||೩೮|| ಅದಕಾರಣ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ಬಿಡು!’ ಎಂದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ದುಃಖಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಆಕೆಯ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟನು.||೩೯|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ

೧೧೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಳ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ತ್ರೀಯು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ- 'ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ ನಾನೂ ನಿನಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವಾದ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳು. ||೪೦|| ನೀನು ಸೂರ್ಯ ವಂಶದ ರಾಜನು. ಈಗ ಶಾಪ ವಶದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿರುವಿ. ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳನಂತರ ಮತ್ತೆ ನೀನು ರಾಜನಾಗುವಿ. ||೪೧|| ನೀನು ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿರುತ್ತೀ, ನೀನು ದುಷ್ಟತನದಿಂದ ಅನಾಥನಾದ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ರಮಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವಿ! ||೪೨|| ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಪಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿ ತಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಗಂಡನ ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಾನೂ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಳು. ||೪೩|| ಹೀಗಿರುತ್ತ ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಶಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಜನಾದನು. ||೪೪|| ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೇ ನಾನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದೆನು. ಆಗ ಅವನ ಸತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯ ಸಂಗ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವಿ' ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಮರಣ ಬರುವುದು. ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೪೫|| ಪತಿಯ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮದಯಂತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖ ಪಟ್ಟು ಹಣೆ-ಹಣೆ ಬಡಕೊಂಡು ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು- ||೪೬|| 'ಮಹಾರಾಜ! ನಿಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಈ ಮೊದಲು ಒಂದೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಾಗದಂತೆ ಶಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದಿರಿ. ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿದಳು. ||೪೭|| ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ತಾನೂ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು

ಸುರಿಸುತ್ತ- 'ಎಲೈ ಸತಿಯೇ, ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದನು. ||೪೮|| ಆಮೇಲೆ ಆ ರಾಜನು ವೃದ್ಧರಾದ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತರನ್ನು ಕರೆಸಿ- 'ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತರೇ ಕೇಳಿರಿ ಎಂದು ತಾನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈಗ ನನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾತಕವು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿರಿ?' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೪೯|| ಆಗ ಅವರು- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ನೀನು ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡು, ಅಂದರೆ ನೀನು ಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೫೦|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ, ||೫೧|| ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅನ್ನ-ದಾನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೨|| ಹೀಗೆ ಅವನು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಘೋರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವನು ಕಾಣುವಂತೆ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಯೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ||೫೩|| ಅದರಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತ-ತಿರುಗುತ್ತ ಚಿಂತಾಯುಕ್ತನಾಗಿ ಮಿಥಿಲಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ||೫೪|| ಶ್ರಮದಿಂದ ಬಳಲಿದವನಾಗಿ ಆ ನಗರದ ಹೊರ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗಿಡದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತನು. ||೫೫|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅನೇಕ ಮುಷಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಈಶ್ವರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಗೌತಮ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಅದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೫೬|| ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಆ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ, ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದಲೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಉರುಳಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೫೭|| ಆಗ ಗೌತಮರು ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ - 'ಎಲೈ ಮಿತ್ರಸಹರಾಜನೇ ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಎನಾಯಿತು? ನೀನು

೨ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ||೫೮||
 ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಎಲ್ಲಿರುವರು? ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗವೇನು ಬಂತು?'
 ಎಂದು ಆ ರಾಜನ ಕ್ಷೇಮ-ಸಮಾಚಾರ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ||೫೯|| ಆಗ
 ರಾಜನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗೌತಮ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ, ನಾನು ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು
 ಕೊಂದೆನು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷ ಬಂದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಸತಿಯು ನನಗೆ ಶಾಪವನ್ನು
 ಸಹ ಕೊಟ್ಟಳು. ||೬೦|| ನಾನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವೃದ್ಧ
 ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತರ ಮಾತಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿದೆ. ||೬೧|| ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ, ಯಜ್ಞ-ಯಾಗ, ಅನ್ನ-ದಾನಗಳನ್ನು ಅನೇಕ
 ಕೋಟಿ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ದೋಷವು ಹೋಗದೆ ಅದು ಘೋರರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನನ್ನ
 ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಳಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೂತಿರುವೆನು!' ಎಂದು
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ||೬೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ! ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಚರಣ ದರ್ಶನ
 ವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಫಲವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕಷ್ಟವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವದು!' ಎಂದು ಅವರ
 ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದನು. ||೬೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕರುಣಾಸಾಗರರಾದ ಗೌತಮ
 ಮುನಿಗಳು- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ! ಇನ್ನು ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭಯವನ್ನು ಬಿಡು, ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದ
 ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವನು. ಇದು ನನ್ನ ಸತ್ಯ
 ವಚನವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೬೪|| ನಿನ್ನ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು
 ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಮಹಾಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ವಾಗಿರುವುದು. ||೬೫|| ಆ ಗೋಕರ್ಣದ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳು
 ನಾಶವಾಗುವವು. ನೀನು ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೬೬|| ಅದು ಕೈಲಾಸ ತಿಖರಕ್ಕೆ

ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಇದ್ದು ಅಥವಾ ಮಂದರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ಕರ್ಪೂರಗೌರನೂ,
 ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೂ ಆದ ಶ್ರೀಸದಾಶಿವನು ಸದಾ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿರುವನು.
 ||೬೭|| ಭಯಂಕರ ಕತ್ತಲೆಯು ಪೂರ್ಣನಾಶವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ಅಗದೆ,
 ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಸರ್ವ ಕತ್ತಲೆಯು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ||೬೮|| ಅದರಂತೆ ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತು
 ತೀರ್ಥಗಳಿಂದ ಹೋಗದಿರುವ ನಿನ್ನ ಪಾಪವು ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ
 ಹೋಗುವದು. ||೬೯|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷಗಳು ಘಟಿಸಿದರೂ ಆ
 ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನು
 ಶುದ್ಧನಾಗುವದು. ||೭೦|| ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರೂ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೭೧|| ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ
 ಹಾಗೂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಜಪ-ತಪಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಲಕ್ಷ ಗುಣವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು
 ಕೊಡುವವು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪುಣ್ಯಕರವಾಗಿರುವದು. ||೭೨|| ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ-
 ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೋ ಅದರ
 ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತಿನ್ನೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ||೭೩|| ಆ ಲಿಂಗವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಈಶ್ವರನೆಂದೂ, ಆ ಗೋಕರ್ಣ
 ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕೈಲಾಸಪುರವೆಂದೂ ತಿಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿವನ
 ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿರುವನು. ||೭೪|| ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ
 ವಾಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು! ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ, ವಿಶ್ವ ದೇವತೆಗಳೂ,
 ಮರುದ್ಗಣಗಳೂ, ||೭೫|| ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರೂ, ವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳೂ ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಆ
 ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪೂರ್ವ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವರು. ||೭೬|| ಅಗ್ನಿಯೂ, ಯಮನೂ, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನೂ, ಏಕಾದಶ
 ರುದ್ರರೂ, ಪಿತೃ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿರುವರು. ||೭೭|| ವರುಣ

ಸಹಿತ ಗಂಗಾ ಮೊದಲಾದವರು ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವರು. ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾದ
 ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವನು. ||೨೮|| ಕುಬೇರ, ವಾಯು, ಭದ್ರಕಾಲಿ, ಮಾತೃದೇವತೆ,
 ಚಂಡಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೨೯|| ಚಿತ್ರಸೇನ, ಚಿತ್ರರಥ, ವಿಶ್ವಾವಸು ಮೊದಲಾದ ಗಂಧರ್ವರು ಆ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸದಾಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೩೦|| ಘೃತಾಚಿ, ಮೇನಕಾ,
 ರಂಭಾ, ತಿಲೋತ್ತಮಾ, ಉರ್ವಶಿ ಮುಂತಾದ ಅಪ್ಸರಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿತ್ಯ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ
 ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೩೧|| ವಸಿಷ್ಠ, ಕಶ್ಯಪ, ಕಣ್ವ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾದ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ,
 ಭಾರದ್ವಾಜ, ಜೈಮಿನಿ, ಜಾಬಾಲ ಮುಂತಾದ ಮಹಾ-ಮಹಾ ಋಷಿಗಳು ಸದಾ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೩೨|| ಕೃತು, ಅಂಗೀರಸ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಗಳು ಆಚಾರಯುಕ್ತರಾಗಿ
 ಮಹಾತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೩೩|| ಮತ್ತು ಮರೀಚಿ, ಅತ್ರಿ, ನಾರದ, ದಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ
 ಮುನಿಗಳು ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಸನಕಾದಿಗಳೂ ನಿತ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೩೪|| ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧರೂ, ಸಾಧ್ಯರೂ, ಅಜಿನಧಾರಿಗಳಾದ ಮುನೀಶ್ವರರೂ,
 ದಂಡಧಾರಿಗಳಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ||೩೫|| ಶರೀರದಲ್ಲಿ
 ಅಸ್ತಿ-ಚರ್ಮ ಮಾತ್ರವುಳ್ಳ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾದ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೩೬|| ಗಂಧರ್ವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಪಿತೃದೇವತೆಗಳೂ, ಅಷ್ಟವಸ್ತುಗಳೂ,
 ವಿದ್ಯಾಧರರೂ, ಕಿಂಪುರುಷರೂ, ಸರ್ವರೂ ಸದಾ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿ
 ರುವರು. ||೩೭|| ಗುಹ್ಯಕ, ಕಿನ್ನರರೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳೂ, ಶೇಷ ತಕ್ಷಕಾದಿ ನಾಗರೂ, ಪಿತಾಚಿ,
 ಬೇತಾಳಾದಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವರು. ||೩೮|| ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರು ನಾನಾರೀತಿ

ಶೃಂಗಾರರಾಗಿ, ನಾನಾಭೂಷಣಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವರು. ||೮೯|| ಮತ್ತೇ ಕೆಲ-ಕೆಲವು ದೇವತೆಗಳು ಗಾಯನಪೂರ್ವಕ ಶ್ರೀಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ, ಮಾಡುತ್ತ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವತ್ತರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ||೯೦|| ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವರು. ರಾಜಾ, ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ||೯೧|| ಅಗಸ್ತ್ಯಾದಿ ಮುನಿಗಳೂ, ಸನತ್ಕುಮಾರರೂ, ಪ್ರಿಯವ್ರತಾದಿ ರಾಜಕುಮಾರರೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ, ದೇವತೆಗಳೂ, ದಾನವರೂ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೯೨|| ಶಿಶುಮಾರಿ, ಭದ್ರಕಾಲಿಯರು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾವು, ಗರುಡ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ನಿತ್ಯ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗರುಡನು ಹಾವನ್ನು ನುಂಗುವದಿಲ್ಲ. ||೯೩|| ರಾಜಾ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲದ ರಾವಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣ, ವಿಭೀಷಣ ಮೊದಲಾದವರು ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಕಠಿಣವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ರಾವಣನು ತನಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಂಗಳ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಮರಣ ಬರಬಾರದೆಂದೂ, ಕುಂಭಕರ್ಣನು ತನಗೆ ಆರಾರು ತಿಂಗಳು ನಿದ್ರೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ವಿಭೀಷಣನು ತನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ವರವನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೯೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸಿದ್ಧರೂ, ದಾನವರೂ, ಸರ್ವರೂ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೯೫|| ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಅನೇಕ ಕಾಮಿಜನರು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಒಂದೊಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನೂ, ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ||೯೬|| ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು,

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ವಿನಾಯಕ, ಧರ್ಮದೇವತೆ, ಕ್ಷೇತ್ರಫಲ, ದುರ್ಗಾದಿ ದೇವಿಯರು ಮೊದಲಾದವರು
 ೥೯೭॥ ಸಹ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವರು. ೥೯೮॥ ಈ
 ಗಂ ಪ್ರಕಾರ ಮಹತ್ವವಾದ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಲಿಂಗಗಳೂ, ಅಸಂಖ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಅವೆ.
 ಬಂ ಈಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗುಪ್ತವಾಗಿವೆ. ೥೯೯॥ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲಿಂಗಗಳೂ
 ರಾ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಲಾಶಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಅನುಪಮವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
 ದಿ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ತೀರದು. ೥೧೦೦॥ ಆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಗಂ ಬಿಳಿಯ ವರ್ಣದ್ದು, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಲೋಹಿತ ಅಂದರೆ ತಾಮ್ರ, ವರ್ಣದ್ದು, ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಬಂ ಬಂಗಾರ ವರ್ಣದ್ದು, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ವರ್ಣದ್ದು ಆಗಿ ಕಾಣುವದು. ೥೧೦೧॥ ಅದು ಸಪ್ತ
 ರಾ ಪಾತಾಳದವರೆಗೂ ಇಳಿದು ನಿಂತಿರುವದು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗವು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ,
 ತ್ರೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುವದು. ೥೧೦೨॥ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ
 ಪಾ ಮಹತ್ವದಾಗಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು
 ದ ಕೇಳು? ೥೧೦೩॥ ಆ ಗೋಕರ್ಣದ ಹಾಗೂ ಆ ಲಿಂಗದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪುನೀತನಾಗಿ
 ವ ಲಬ್ಧಿಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳನ್ನೂ, ೥೧೦೪॥ ಪರದಾರ ಗಮನಾದಿ ಷಟ್ಪ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ, ದುಃಶೀಲ-
 ಫ ದುರಾಚಾರಾದಿ ಪಾತಕಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಸಕಲ ಕಾಮ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಭ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ೥೧೦೫॥ ರಾಜಾ, ಆ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪುಣ್ಯದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು
 ದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ರುದ್ರಾಂತರಾಗುವರು. ೥೧೦೬॥
 ಗಂ ಮನುಷ್ಯರು ಬೇಕಾದಾಗ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ
 ಬ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶಿವಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ೥೧೦೭॥ ಆದಿತ್ಯ, ಸೋಮ,
 ರಾ ಬುಧವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮಾವಾಸ್ಯಾದಿ ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ,

ದಿ
ಗಂ
ಬಂ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬಂ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬಂ
ರಾ

ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನೂ, ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೮|| ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಾ ವ್ರತ
 ಹೋಮ-ಹವನ ಜಪಗಳನ್ನೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯಾದರೂ ಅದು ಅನಂತ
 ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು. ||೧೦೯|| ವ್ಯತಿಪಾತಾದಿಪರ್ವಣಿ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೧೧೦|| ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಆ
 ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಅನಂತ
 ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಭೋಲಾಶಿವನು ಪೂಜಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತುಷ್ಟನಾಗುವನು. ||೧೧೧|| ಮಾಘವದ್ಯ
 ಚತುರ್ದಶಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ
 ದುರ್ಲಭವಾದ ಹಾಗೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ||೧೧೨|| ಅದು ಇಂಥ ಅನುಪಮವಾದ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರ್ಖರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಶಿವತಿಥಿಯು
 ಇಷ್ಟು ದುರ್ಲಭವಾದದಿದ್ದರೂ ಜನರು ಕಿವುಡರು-ಮೂಢರಂತೆ ಆಗಿರುವರು. ||೧೧೩|| ಆ ಗೋಕರ್ಣದ
 ಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರೋಪಾಸಾಸ ಜಾಗರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪುಣ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಲು ಸೋಪಾನವಾಗುವದೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ. ||೧೧೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಗೋಕರ್ಣ
 ಯಾತ್ರಿಗೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರಾಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು.
 ||೧೧೫|| ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುವಂಥವರು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವರು! ||೧೧೬|| ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ
 ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗೌತಮರು ಮಿತ್ರಸಹರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರಾಜನು
 ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ. ||೧೧೭|| ಮತ್ತೆ- 'ಸ್ವಾಮಿ ಗೌತಮ ಮುನಿಗಳೇ, ತಾವು ಗೋಕರ್ಣ
 ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೋಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
 ಪಡೆದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ||೧೧೮|| ಸ್ವಾಮಿ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಅಂತಃಕರಣ

೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಳ್ಳ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪೂರ್ವಕ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!' ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿದನು. ||೧೦೯|| ಆಗ
ಗೌತಮರು- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಆ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಬಹು
ದಿವಸಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿರುವೆನಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಆದ ಅಪಾರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ||೧೧೦||
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು, ನಾನು ಒಂದು ಸಾರೆ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿದ್ದೇನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಹುಜನರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು
ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ||೧೧೧|| ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಗಿಡದ
ಭಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುರಡಿಯೂ, ಮುದುಕಿಯೂ, ರೋಗಿಯೂ,
||೧೧೨|| ಬತ್ತಿದ್ದ ಮುಖವುಳ್ಳವಳೂ, ನಿರಾಹಾರಿಯೂ ದೇಹದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತೊನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಹುಳಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿ ಕೀವು-ರಕ್ತಗಳು ಸೋರುತ್ತಿರಲು ದುರ್ಗಂಧ-ನಾತವುಳ್ಳವಳೂ, ||೧೧೩|| ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು
ಗಂಡಮಾಲೆಗಳುಳ್ಳವಳೂ, ಗಂಟಲದಲ್ಲಿ ಕಫದಿಂದ ತುಂಬಿದವಳೂ, ಅತಿ ಜರ್ಜರಳಾದವಳೂ, ದಂತ
ಹೀನಳೂ, ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದವಳೂ, ||೧೧೪|| ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಕಿರಣಗಳು ಮೈಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದರೆ ಕಂಠಗತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗುವವಳೂ ಸರ್ವಾಂಗ ಶೂಲಿಯುಳ್ಳವಳೂ, ಬಹುಶೌಚ
ರೋಗವುಳ್ಳವಳೂ, ||೧೧೫|| ವಿಧವೆಯೂ ಕೇಶವಪನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳೂ, ಕೀವು-ರಕ್ತಗಳಿಂದ ಅತಿ
ಹೊಲಸಿಯಾದವಳೂ, ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾದವಳೂ,
||೧೧೬|| ಆದ ಒಬ್ಬ ಚಾಂಡಾಲಿಯು ಬಂದು ಒಂದು ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ
ಬಿಡಹತ್ತಿದಳು. ||೧೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಅತಿ
ಬಲವಂತರಾದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಶಿವದೂತರು ||೧೧೮|| ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ
ತೇಜೋಮಯರಾಗಿ, ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು
ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ತ್ರಿಕೂಲ, ಖಟ್ಟಾಂಗ, ಟಂಕಾಯುಧ, ||೧೧೯|| ಕೇವಲ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ

೧೨೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಳ್ಳ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಚಂದ್ರಭಾಲಿಗಳೆಂಬ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಆ ಚಾಂಡಾಲಿಯ
 ಪ್ರೇತದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಆಗ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯು ವರ್ತಿಸಿತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೩೦||
 ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಶಿವದೂತರನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಶಿವದೂತರೇ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
 ಬಂದಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಚಾಂಡಾಲಿಯನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ
 ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಕೈಲಾಸಗಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೩೧||
 ಆಗ ನಾನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಆ ಶಿವದೂತರನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಶಿವದೂತರೇ
 ||೧೩೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಾಂಡಾಲಿಯೂ, ಪಾಪಿಷ್ಠಳೂ ಆದ ಈಕೆಯು ವಿಮಾನವನ್ನು ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ
 ಯೋಗ್ಯಳಾದಳು? ನಾಯಿಯನ್ನೊಯ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವದು ಯೋಗ್ಯವಾದೀತೆ?
 ||೧೩೩|| ಇವಳು ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವಳು. ಇಂಥ ಪಾಪಿಷ್ಠಳೂ, ದುರ್ವೃತ್ತಳೂ ಆದ
 ಈಕೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಒಯ್ಯುವಿರಿ? ||೧೩೪|| ಈಕೆಯು ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಶಿವಧ್ಯಾನ
 ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ತಪಸ್ಸಾಧನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಕೆಯಲ್ಲಿ ದಯಾ-ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದೂ
 ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ||೧೩೫|| ಈಕೆಯು ಸದಾ ಜೀವ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ಪಶು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ದುಷ್ಟಳೂ, ಕುಪ್ಪಿಯೂ, ಪಾಪಿಯೂ ಆದ ||೧೩೬|| ಇವಳು ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಶಿವಪೂಜೆ
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪವನ್ನೂ, ಶಿವಸ್ಮರಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ||೧೩೭|| ಮತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿ,
 ದಿವಸ ಉಪೋಷಣವನ್ನೂ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ದಾನವನ್ನೂ ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ, ||೧೩೮||
 ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನೂ, ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಸಕಲ ವ್ರತಾದಿಗಳನ್ನೂ ಎಂದೂ
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ||೧೩೯|| ಇವಳ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೀವು-ರಕ್ತ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿ ಬಹು ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿ
 ಸಾರುತ್ತಿರುವಳು. ಇಂಥ ಚಾಂಡಾಲಿಯೂ, ದುರ್ವೃತ್ತಳೂ ಆದ ಇವಳು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಹ ಯಾವ
 ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ||೧೪೦|| ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಕೆಯ ಸರ್ವಾಂಗವು ಕುಷ್ಠವಾಗಿ

೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಾಯಿಂದ ಹುಳಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿರುವದು ಅದರ ಗುರುತಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಈಕೆಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎನ್ನು
ಸುಕೃತವನ್ನು ಮಾಡಿರುವಳು? ||೧೪೧|| ಇಂಥ ದುರಾಚಾರಿಯೂ ಪಾಪಿಯೂ ಆದವಳನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಒಯ್ಯುವದು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೧೪೨|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಹ್ಯಾಗೆ ಒಯ್ಯುವಿರಿ ಹೇಳಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಶಿವದೂತರು ನನಗೆ ಆ ಬಾಂಡಾಲಿಯ
ಅಧ್ಯಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೩|| 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಅದು ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ! ಅದನ್ನು
ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.' ||೧೪೪|| ರಾಜಾ ಆ ಶಿವದೂತರು ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ- 'ಸ್ವಾಮೀ
ಗೌತಮ ಮುನಿಗಳೇ, ಈಕೆಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗಳಾಗಿದ್ದು ಈಕೆಗೆ 'ಸಾಮಿವಿ'
ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಈಕೆಯು ಚಂದ್ರಸಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ||೧೪೫|| ಅತಿ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದು
ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಳಾದಳು. ಈಕೆಗೆ ಸುಂದರನಾದ ವರನು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೪೬|| ಈಕೆಯು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಯದಿಂದ
ಉನ್ನತಳಾದಳು. ಆಗ ಇವಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಈಕೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು. ||೧೪೭|| ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ಇವಳು ಪತಿಯ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದಳು. ||೧೪೮|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮಬರಹದ ಪ್ರಕಾರ ಇವಳ ಪತಿಯು ಅಲ್ಪದೇನೆ ಬಂದು ಆ ಕೂಡಲೇ ಮೃತನಾದನು. ||೧೪೯|| ಈ
ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ದುಃಖದಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಬಂದರು. ಈಕೆಯು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಪತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೫೦|| ಇವಳು ಒಳ್ಳೆ
ತರುಣಿಯೂ, ಅತಿ ಸುಂದರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಪರಪುರುಷರನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂಚಲ
ಚಿತ್ತಳಾಗಿ, ಕಾಮ-ವಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಜಾರಕರ್ಮವನ್ನು
ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ||೧೫೧|| ಆದರೆ ಪಾಪವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಇವಳ ಜಾರಕೃತ್ಯವು

೧೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊರಬಿತ್ತು. ||೧೫೨|| ತರುಣಿಯೂ, ಸುಂದರಿಯೂ, ವಿಧವೆಯೂ ಆದ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ವಿಷಯ ವಾಸನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ||೧೫೩|| ಅದರಂತೆ ಇವಳು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಇವಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಬಂಧು-ಬಳಗದವರು ||೧೫೪|| ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಇವಳನ್ನು ಜಾತಿಯಿಂದಲೂ, ಮನೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ತಾವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧರಾದರು. ||೧೫೫|| ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇವಳಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆದ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಯಾರ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಜಾರಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತ ಊರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೫೬|| ಕಡೆಗೆ ಇವಳು ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣವ್ಯಾಪಾರಿ ವೈಶ್ಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ||೧೫೭|| ಗೌತಮರೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪಿಷ್ಠಳೂ, ದುರಾಚಾರಿಯೂ ನಲ್ವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳ ವೈರಿಯೂ ಆದ ಇವಳು ಆ ಶೂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೫೮|| ಯಾರ್ಯಾರು ಯಾತ್ಯಾತರಿಂದ ಕೆಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ತ್ರೀಯಃ ಕಾಮೇನ ಸತ್ಯಂತಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಹೀನ ಸೇವಯಾ! ರಾಜಾನೋ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡೇನ, ಯತಯೋ ಭೋಗಸಂಗ್ರಹಾತ್ ||೧೫೯|| ಸ್ತ್ರೀಯರು-ಕಾಮದಿಂದಲೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-ನೀಚರ ಸೇವೆಯಿಂದಲೂ, ರಾಜರು-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಸುವದರಿಂದಲೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು-ವಿಷಯ ಭೋಗದಿಂದಲೂ ಕೆಡುವರು. ||೧೬೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ಗೌತಮರೇ, ಹೀಗೆ ಆಕೆಯು ಆ ಶೂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನ ಸಂಗಡ ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ||೧೬೧|| ಈಕೆಯು ನಿತ್ಯವೂ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತ, ಮಧ್ಯಪಾನದಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತಳೂ, ದುರಾಚಾರಿಯೂ, ಪಾಪಿಷ್ಠಳೂ ಆಗಿ ಆ ಶೂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ||೧೬೨|| ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಈಕೆಯು ಶಿರ ಕುಡಿದು ಒಳ್ಳೇ ಉನ್ಮತ್ತಳಾಗಿ ಆಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕುರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ||೧೬೩|| ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕಳ ಕರುವನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದರ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಂಸವನ್ನು

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮರುದಿನ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅದರ ರುಂಡವನ್ನು ನೆಲುವಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ||೧೬೪|| ಆಗ ಮಧ್ಯಪಾನದಿಂದ ಭ್ರಮಿತಳಾದ ಇವಳು ಅಸ್ತಮಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಧ್ಯದ ಮದವಿಳಿದವಳಾಗಿ ಎಚ್ಚರ ಹೊಂದಿ, ಆಕಳನ್ನು ಹಿಂಡಬೇಕೆಂದು ಕರುವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ||೧೬೫|| ಅದರೆ ಆ ಕರುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುರಿಯು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇವಳು ಭ್ರಮದಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ನೆಲುವಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟ ರುಂಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ! ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕರುವಿನ ರುಂಡವು! ಎಂದು ತಿಳಿದು. ||೧೬೬|| ಬಹಳ ಚಿಂತೆಪಟ್ಟು - 'ಶಿವ-ಶಿವ-ಚಂದ್ರಮೌಲಿಯೇ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪವು ಘಟಿಸಿತು!' ಎಂದು ಆ ದುರಾತ್ಮಳು ಚಿಂತಿಸಿದಳು. ||೧೬೭|| ಆಮೇಲೆ ಗಂಡನು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಕರುವಿನ ತಲೆಯನ್ನೂ - ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನೂ, ಚರ್ಮವನ್ನೂ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದುಬಿಟ್ಟಳು. ||೧೬೮|| ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನನ್ನೂ ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು - 'ನೋಡಿರಿ! ನಮ್ಮ ಆಕಳ ಕರುವನ್ನು ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಬಂದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು,' ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೬೯|| ಹೀಗೆ ಇವಳು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಆನಂದದಿಂದ ಆ ಶೂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬೇನೆ ಬಂದು ಮೃತಪಟ್ಟಳು. ಆಗ ಈಕೆಯನ್ನು ಯಮದೂತರು ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ||೧೭೦|| ಅಲ್ಲಿ ಈಕೆಯನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅತಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಿ ಈಕೆಯು ಪುನಃ ಬಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುರೂಡಿಯೂ, ವಿಕಾರ ರೂಪವುಳ್ಳವಳೂ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ||೧೭೧|| ಆದರೂ ಈಕೆಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಮಮತೆಯಿಂದ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದರು. ||೧೭೨|| ಈಕೆಯ ಅಪ್ಪೇಷ್ಟರು ಈಕೆಗೆ ಎಂಜಲನ್ನೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಕೆಯು ಅದನ್ನೇ ಅಖಂಡವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೋಷಿತಳಾದಳು. ||೧೭೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಈಕೆಯ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ತೀರಿ

೨ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಇವಳು ದರಿದ್ರಳೂ, ನಿರಾಶ್ರಿತಳೂ ಆದಳು. ||೧೭೪|| ಆಗ ಇವಳ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರೂ, ೧೭೯
 ೩ ಅಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಇವಳು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ೩
 ೧೦ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದೇಹ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೭೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಂಡಾಲಿಯೂ, ೧೦
 ೧೩ ಕುರುಡಿಯೂ, ಕುಪ್ಪಿಯೂ ಆದ ಇವಳು ಸರ್ವಕಾಲ ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿದ್ದಳು. ||೧೭೬|| ಮುಂದೆ ೧೩
 ೩ ಇವಳಿಗೆ ಅನ್ನ-ವಸ್ತ್ರಗಳು ಸಿಗದಂತಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ ಫಲದಿಂದಲೂ, ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ೩
 ೧೦ ಪೀಡಿತಳಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಮುದಿಕೆಯಾದಳು. ||೧೭೭|| ಆಮೇಲೆ ಇವಳು ಬಹು ಜನರು ೧೦
 ೧೩ ಓಡಾಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಇವಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ೧೩
 ೧೦ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಯು ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೭೮|| ಮಹಾ ದೋಷಿಯಾದ ೧೦
 ೧೩ ಇವಳು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠ ರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿ ಕೀವು-ರಕ್ತಗಳು ಸೋರುತ್ತಿರಲು ಅತಿ ೧೩
 ೧೦ ದುರ್ಗಂಧ ನಾತವುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ||೧೭೯|| ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಈ ಮಾಘ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ಥಾನವಾದ ೧೦
 ೧೩ ಈ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹೊರಟರು. ||೧೮೦|| ಮತ್ತು ೧೩
 ೧೦ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಯಾತ್ರೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೇಶೋದೇಶದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದ ಅನೇಕ ಜನರು, ೧೦
 ೧೩ ಆನೆ-ಕುದುರೆ, ರಥ ಸಹಿತವಾಗಿ ||೧೮೧|| ಅನೇಕ ರಾಜರೂ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ೧೩
 ೧೦ ಹರುಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೮೨|| ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಿನೋದದಿಂದಲೂ ೧೦
 ೧೩ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಲೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೮೩|| ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಕೆಲವು ೧೩
 ೧೦ ಜನರು ನಗುತ್ತ, ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತ, ಓಡುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ, ದಾರಿಗುಂಟ ಶಿವನಾಮ ಗರ್ಜನೆ ೧೦
 ೧೩ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೮೪|| ಆಗ ಅಕೆಯು ಆ ಮಹಾ ಜನರೊಡನೆಯೂ, ಅನೇಕ ೧೩
 ೧೦ ಭಿಕ್ಷುಕರೊಡನೆಯೂ ಹೊರಟು ದೀನ ಸ್ವರದಿಂದ ಒದರಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತ, ||೧೮೫|| ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ೧೦
 ೧೩ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟದಿಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತ, ನಿನ್ನಿನ ದಿವಸ ಈ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ೧೩

೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದಳು. ||೧೮೬|| ಇಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರು ಓಡಾಡುವಂಥ ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅರುತ್ತ
ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಆ ಮಹಾಜನರನ್ನು ಕುರಿತು- ||೧೮೭|| 'ಅಯ್ಯಾ
ದಾರಿಕಾರರೇ, ನಾನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು
ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹಸಿವೆಯು ಶಾಂತವಾಗುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ||೧೮೮||
ನನಗೆ ಉಡುವ-ತೊಡುವ-ಹೊರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ - 'ನಾನು
ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೮೯|| ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
- 'ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗವಾಗಿ ಕೀವು-ರಕ್ತಗಳು ಸೋರುತ್ತವೆ ಮೈಮೇಲೆ
ವಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತೀತವು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕುರುಡಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ಹಸಿದಿದ್ದೇನೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರಿ. ||೧೯೦|| ನಾನು ಪೂರ್ವದ ನೂರಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದ
ಈಗ ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರಿ!' ||೧೯೧|| ಎಂದು ಈ
ಬಾಂಡಾಲಿಯು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿನ್ನಿನ ದಿವಸ ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ವ್ರತವಿದ್ದು
ಯಾರೂ ಈಕೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ||೧೯೨|| ಅವಳು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ತೀವ್ರ ವಿವೃಳಳಾಗಿ- 'ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ
ಜಠರಾಗ್ನಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರಿ!' ಎಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದಳು. ||೧೯೩|| ಮತ್ತೆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುವಂಥ ಯಾವತ್ತು ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಅರುತ್ತ
ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಿರೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತ - 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈ ದಿನ
ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ, ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಅನ್ನವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?' ||೧೯೪|| ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯನ್ನೇ ಈಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಈಕೆಯು ಅದನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡಿ, ಇದು ತಿನ್ನುವ
ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲವೆಂದು, ||೧೯೫|| ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಟಿ ಒಗೆದಳು. ಆಗ ಆ ಬಿಲ್ವವು
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

೧೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಈಕೆಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅಲಭ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆಯು ಘಟಿಸಿತು. ||೧೯೬|| ಈಕೆಗೆ ಯಾರೂ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು
 ಹಾಕದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಉಪವಾಸವೂ ಆಯಿತು. ಬಿಲ್ವದಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಯಂತೂ ಆಗೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು
 ಜಾಗರಣವೂ ಆಯಿತು. ||೧೯೭|| ಹೀಗೆ ಈಕೆಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಎನೂ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ
 ಪುಣ್ಯವು ಘಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ
 ದಾಟಿಸಿದನು. ||೧೯೮|| ಗೌತಮರೇ ಈ ಚಾಂಡಾಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಉಪವಾಸ
 ಘಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈಕೆಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಳು. ||೧೯೯|| ಇವಳು
 ಮೊದಲೇ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯೂ, ಉಪವಾಸದಿಂದ ಅಶಕ್ತಳೂ ಆಗಿ ಕುರುಡಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ್ದರಿಂದ
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೦೦|| ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಭಯಂಕರ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ಪೂರ್ವಾರ್ಧಿತ ಕರ್ಮದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಪ-ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೦೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಈ ಚಾಂಡಾಲಿಯು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಇನ್ನು ತಾನು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಓಡಿ ಓಡಿ ಬಂದು
 ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಳು. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಓಡಿಬಂದೆವು. ||೨೦೨||
 ಸ್ವಾಮೀ ಗೌತಮರೇ ಇವಳು ನಿನ್ನ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಜಾಗರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್
 ಶಿವನಿಗೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಏರಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆದಳು. ||೨೦೩|| ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಈ ಚಾಂಡಾಲಿಯು ನೂರು ಜನ್ಮದ
 ಪಾಪವು ಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರನು ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಇವಳನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ
 ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ||೨೦೪|| 'ಎಲೈ
 ರಾಜನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಿವದೂತರು ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಚಾಂಡಾಲಿಯ ದೇಹದಮೇಲೆ ಅಮೃತವನ್ನು
 ಸಿಂಪಡಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯ ದೇಹವು ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಆಗ ಶಿವದೂತರು
 ಆಕೆಯನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ||೨೦೫|| 'ಎಲೈ
 ರಾಜನೇ ಇಂಥ ಮಹತ್ವವಾದ ಗೋಕರ್ಣದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು.

ನೀನಾದರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೨೦೬|| ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಹೋಗಿ ನಿನಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯೂ ಆಗುವದು. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೦೭|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆ ಗೌತಮರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ||೨೦೮|| ಆದ್ದರಿಂದ 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಗೋಕರ್ಣವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪುಣ್ಯ ಪಾವನವಾದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು,' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು. ||೨೦೯|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ.' 5 ||೨೧೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ, ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಗೌತಮ ಇಕ್ಷ್ವಾಕ ಸಂದರ್ಶನ ಚಾಂಡಾಲಿ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ಗೋಕರ್ಣಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನಂ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನಂ ನಾಮ ಸಪ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೭ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೧೦೬೮ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಅಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅಗುರುಗಳು ಅಂಬಾ ಎಂಬ ವಿಧವಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಶನಿ ಪ್ರದೋಷವ್ರತ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ಮಂದಮತಿ ಮಗನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ತ್ರೀಗುರು ತ್ರೀಪಾದ ಯತಿಗಳು ಆ ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇದ್ದರು? ಮುಂದೆ ಏನು ಸಂಗತಿಗಳು ವರ್ತಿಸಿದವು? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ||೧|| ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ಈಗ ತಾವು ಹೇಳಿದ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಹುಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದೇ ವೇದ ಹತ್ತಿದೆ!’ ಎಂದನು. ||೨|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ ಮುಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳಿರಾ! ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.’ ||೩|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರುಷ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೪|| ಅವರ ಚರಣ ದರ್ಶನವೇ ಸರ್ವ ತೀರ್ಥ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ‘ಚರಣಂ ಪವಿತ್ರಂ ವಿತತಂ ಪುರಾಣಂ’ ಎಂದು ವೇದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೫|| ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಿದ್ದರೂ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿ. ||೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ ಭಕ್ತರಾದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಲು ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕುರುವಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೭|| ಆ ಕುರುವಪುರವು ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರವು. ಅದು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿರುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕುರುಗಡ್ಡೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದುರ್ಲಭ ಹಾಗೂ ಅಪಾರವಾದದ್ದಿರುವದು. ||೮|| ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುವದು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದಿನ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು

೧೩೪

ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಮೃತವಾಗಿರುವದು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೯|| ಶ್ರೀಪಾದರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವದು. ||೧೦|| ಯಾರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಏನೂ ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವ ಸುಖವನ್ನೂ, ಕನ್ಯಾ-ಪುತ್ರ-ಧನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ||೧೧|| ಗುರುಗಳ ಸಮಸ್ತ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ||೧೨|| ಶ್ರೀಪಾದರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ನೆವದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣವನ್ನೂ, ಅದರ ಪೂರ್ವ ಕಥೆಯನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೩|| ಆ ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೧೪|| ಅವನ ಹೆಂಡತಿ 'ಅಂಬಿಕಾ' ಎಂಬವಳು ಸುಶೀಲಾಚಾರವಂತಳೂ, ಪತಿಸೇವಾರತಳೂ, ಮಹಾಪುಣ್ಯವಂತಳೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ||೧೫|| ಅವಳ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಲೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೬|| ಅದರೂ ದೈವಗತಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ? ಕಡೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂದಮತಿಯಾದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಆ ತಾಯಿಯು ಇವನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬದುಕಿದನೆಂದು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆದರಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೭|| ಅವನು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ದೊಡ್ಡವನಾದನು. ಅವನು ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಕುಲಾಚಾರ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ವ್ರತಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೮|| ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಮಂದಮತಿಯೂ, ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಕಿವುಡನೂ ಆದ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ||೧೯|| ಆಗ ಅವನ ತಂದೆಯು ದುಃಖದಿಂದ- 'ನಾನು ಅನೇಕ ದೇವರ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಈ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದೆನು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಮಂದಮತಿಯಾದನಲ್ಲಾ? ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦||

[illegible]

ಮತ್ತೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿ ಹೊಡೆದು-ಬಡೆದು ಕಲಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಎನ್ನೂ ವಿದ್ಯೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಗನಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿಯು ಕನಿಕರದಿಂದ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ-||೨೦||-‘ಸ್ವಾಮಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾಪರಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಡೆದು ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದೆವು. ||೨೧|| ಇವನು ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವನಾದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ವೇದ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಡೆದು-ಬಡೆದು ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರಿ? ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನು ಮೂಢನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿರುವನು ಹಾಗೇ ಇರಲಿ. ||೨೨|| ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ಇವನನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆನು’ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ||೨೩|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೪|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದಮೇಲೆ ದೈವವಶಾತ್ ಅತಿ ದುಃಖದಾಯಕವಾದ ಒಂದು ಬೇನೆಯಿಂದ ಅವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ||೨೫|| ಅಮೇಲೆ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಅಂಬಿಕೆಯು ಆ ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಂದು ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೬|| ಬರ-ಬರುತ್ತ ಆ ಹುಡುಗನು ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಯಸ್ಕನಾದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಮಂದಮತಿಯೆಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೭|| ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಕೂಡಿ- ‘ಎಲೈ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯೇ, ನೀನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನಾದರೂ, ನೀರನ್ನಾದರೂ ಹೊತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೋ. ನಿನಗೆ ಇದೇ ವಿದ್ಯೆಯು. ||೨೮|| ಎಲೈ ನೀನು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತೀ? ಮೂರ್ಖಾ, ಕುಲನಾಶಕಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕಲಂಕ ತಂದಿ. ||೨೯|| ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಧರ್ಮ-ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಟ್ಟಾ ತಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಧೋಗತಿಯನ್ನುಂಟು

[illegible]

೧೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿದಿ, ||೩೧|| ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೇ?
||೩೨|| ನೀನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಿ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದು ಫಲವೇನು?
ನದಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಿ,' ಎಂದು ಆ ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.||೩೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ
ಊರ ಜನರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಬಂದು-‘ಅವ್ವಾ ಈ ಊರ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವರು. ನಾನು ನಂದೆಯನ್ನು
ಕೇಳಲಾರೆನು. ||೩೪|| ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಈ ದೇಹವಿದ್ದು ಏನು ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು?
ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವದಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ! ಕಾರಣ ನಾನು ಅರಣ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಸೇರುವೆನು!’ ಎಂದನು.
||೩೫|| ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ತಾಯಿಯು ಬಹು ಚಿಂತೆಬಟ್ಟು, ದುಃಖಿಸುತ್ತ , ವಿಲಾಪ ಮಾಡುತ್ತ,
ಮಾತಾ-ಸುತರಿಬ್ಬರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ||೩೬|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಜಗದೋದ್ಧಾರಕರಾದ
ಶ್ರೀಪಾದ ಯೋಗಿಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.||೩೭|| ಆಗ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ
ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅಮೇಲೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ- ‘ಸ್ವಾಮೀ,
ಮಹಾರಾಜ, ನಾವು ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.||೩೮||
ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.’||೩೯|| ಆಕೆಯ ಮಾತು
ಕೇಳಿ ಕೃಪಾವಂತರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ! ನೀವು ಈಗ ಯಾವ ಸಂಕಟ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ
ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವಿರಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.||೪೦|| ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ‘ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ
ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ದುಃಖವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನೂ, ನನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ
ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು.||೪೧|| ಸ್ವಾಮೀ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು. ನಾನು ಅನೇಕ
ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದೆನು.||೪೨|| ನಾನು ಮಾಡಿದ

೧೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವ್ರತ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಲೇ ಸತ್ತು ಹೊದರು. ಕಡೆಗೆ ಮಂದಮತಿಯಾದ ಈ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇವನು ದಡ್ಡನೆಂದು ಈ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ನಿಂದಿಸುವರು. ||೪೩|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಪತಿಯು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂಥವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೀನ-ಮಂದಮತಿ-ದುರಾತ್ಮನಾದ ಈ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ||೪೪|| ಯಾರಿಗೂ ಇಂಥ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರೀಗುರು ತ್ರೀಪಾದಯತಿಗಳೇ, ಈಗ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವೆನು. ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸುದೈವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನ್ಮೋಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಂಥ ಮಂದಮತಿ ಮಗನಾಗದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ||೪೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ! ತಾವು ಕೃಪಾಸಾಗರರೂ, ಅನಾಥರ ದೈನ್ಯ ಹರಣ ಮಾಡುವಂಥವರೂ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ರಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದೇ ಈ ದಿವಸ ತಾವು ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೪೬|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೂ ಬದುಕಲಿಲ್ಲ. ||೪೭|| ಆಡಿನ ಕೊರಳೊಳಗಿನ ಮೊಲೆಯಂತೆ ಈ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಬದುಕಿರುವನು, ಇವನು ಬದುಕಿದ್ದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳಾದ ತಮಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇನೆಂದರೆ ||೪೮|| ಸ್ವಾಮೀ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಈಗ ತಾವು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿರುವಿರೋ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ತಮ್ಮಂತೆ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂಥ ||೪೯|| ಮತ್ತು ಸಕಲ ಜನರೂ ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸುವಂಥ ಮಗನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ಕೃಪಾಮಾಡಿ ತಮ್ಮಂಥ ಪುತ್ರನು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ?' ಎಂದು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ||೫೦|| ಮತ್ತೆ- 'ಸ್ವಾಮೀ ಆ ಮಗನಿಂದ ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಆಗಬೇಕು. ನನಗೆ

ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾಗಬಾರದು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಯಾವತ್ತು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ||೫೦||
 ನಾನು ಆ ನನ್ನ ಮಗನು ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದದ್ದನ್ನೂ, ಸಮಸ್ತ ಜನರಿಂದ ಪೂಜೆ
 ಹೊಂದುವದನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಬಹಳ ಅದೆ. ಅದರಂತೆ ತಾವು ನನಗೆ ವರವನ್ನು
 ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೫೧|| ಆಗ ಶ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ಆಕೆಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾತನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ- 'ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು, ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ನಿನಗೆ
 ಪುತ್ರನಾಗುವನು. ||೫೨|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಗೌಳಿಗರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಗೌಳಿಣಿಯು ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು
 ಆರಾಧಿಸಿದಳು. ||೫೩|| ಅದರಂತೆ ನೀನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು. ಅಂದರೆ ನೀನೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
 ಅಂಥ ಮಗನನ್ನೇ ಪಡೆಯುವಿ. ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ನೀನು
 ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೫೪|| ಆಗ ಆ ವಿಪ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಆ
 ಗೌಳಿಣಿಯು ಯಾವ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು? ಈಶ್ವರನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಪೂಜಿಸಿದಳು?' ಎಂಬುದನ್ನು
 ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ||೫೫|| 'ಅದರಂತೆ ನಾನು ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು' ಎಂದು ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಯಾದ
 ಸದ್ಗುರು ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದಳು. ||೫೬|| ಆಗ ಶ್ರೀಪಾದರು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಶನಿವಾರ
 ದಿವಸ ತ್ರಯೋದಶಿ ಬಂದಾಗ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸು. ||೫೭|| ಆ ಗೌಳಿಣಿಯು ಪೂಜಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
 ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಕಥೆಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು' ಎಂದರು. ||೫೮|| ಅವರ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ, ಪುನಃ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ||೫೯||
 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಆ ಗೌಳಿಣಿಯು ಶನಿಪ್ರದೋಷ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಥ ಮಗನನ್ನು
 ಪಡೆದಳೆಂದು ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೬೦|| ಅದರಂತೆ ನಾನೂ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ

ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಂಥ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನು. ಆದರೆ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೬೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯು ನಡೆಯಿತು. ||೬೩|| ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಸೇನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ಮಣಿಭದ್ರನೆಂಬುವನೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಜೀವದ ಗೆಳೆಯನಿದ್ದನು. ||೬೪|| ಅವರಿಬ್ಬರು ನಿತ್ಯವೂ ಹಾಗೂ ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೫|| ಆ ಭೋಜಾಶಂಕರನು ಅವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಒಂದು ರತ್ನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮಣಿಭದ್ರನು ಆ ರತ್ನವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೬|| ಆ ರತ್ನ ಕಾಂತಿಯು ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅವು ಸುವರ್ಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ||೬೭|| ಮತ್ತು ಅದು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೋ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರತ್ನ ಪ್ರಭಾವವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ರಾಜರೂ ಅದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೮|| ಕೆಲವು ರಾಜರು ಆ ರತ್ನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೇಬೇಕೆಂದು ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೯|| ಕೆಲವರು ಆ ಮಣಿಯನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಆ ಮಣಿಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೦|| ಅದರೂ ಆ ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಯಾವತ್ತು ರಾಜರೂ ಕೂಡಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಆ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರವನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ||೭೧|| ಆ ದಿವಸ ಶನಿ ತ್ರಯೋದಶಿ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಮಣಿಭದ್ರನೊಡನೆ ಶಿವಪೂಜೆಗಾಗಿ ಕುಳಿತು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ, ನಿಃಶಂಕ

೧೫೦

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಫ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ

ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ತ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾಜನು ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ಊರಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಗವಳಿಗರ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು-||೨೩|| ಆ ರಾಜನು ಮಾಡುವ ಆ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಆಡೋಣ ನಡೆಯಿರಿ!’ ||೨೪|| ಎಂದು ವಿನೋದದಿಂದ ಹೊರಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ||೨೫|| ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲೇ ಒಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಂದು, ||೨೬|| ಪೋಡತೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ಎರಿಸಿ, ನೀರನ್ನೇ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಜನರಿಗೆ ಕೌತುಕವಾಗುವಂತೆ ವಿನೋದದಿಂದ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೭|| ಅಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಆ ಹುಡುಗರ ತಾಯಂದಿರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಆಗ ಆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ||೨೮|| ಆ ಹುಡುಗನು ಮಾತ್ರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನ ತಾಯಿಯು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ||೨೯|| -‘ಎಲೈ ಮಗನೇ ಈಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿರುವದು. ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ನಡೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಹುಡುಗನು ಆ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.’ ||೩೦|| ಆಗ ಆ ಗೌಳಿಣಿಯು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಆಟವಾಡುವ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ದೂರ ಒಗೆದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ||೩೧|| ಆಗ ಆ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಒಗೆದಳೆಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತ, ಆ ಲಿಂಗದ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಗ ಶೂಲಪಾಣಿಯಾದ

೧೪೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರ

ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೦|| ಆಗ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದಂಥ ಪರರಾಜರೂ ಸಹ ಈ ಕೌತುಕವನ್ನು
 ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಹಜ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ರಾಜನನ್ನು
 ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು. ||೯೧|| ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು
 ಕಂಡೆವು. ಈ ರಾಜನು ಬಹು ಪುಣ್ಯವಂತ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಇಂಥವನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು
 ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ. ||೯೨|| ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಸೇವಕನೇ, ನೀನು ಈ ಊರ
 ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲ ರಾಜರು ನಿನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳು!'
 ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಆ ದೂತನು ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ಚಂದ್ರಸೇನ ರಾಜನಿಗೆ
 ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು- 'ಎಲೈ ದೂತನೇ, ಎಲ್ಲ ರಾಜರೂ ಊರಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ
 ಏನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು' ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದನು. ||೯೩|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಚಂದ್ರಸೇನ ರಾಜನು ತನ್ನ
 ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಮಣಿಭದ್ರರಾಯನೊಡನೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಗಾಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ- 'ಎನಿದು? ನನ್ನ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶ
 ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದನು. ||೯೪|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜರೆಲ್ಲರು ಆ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಅದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಪಮವಾದ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
 ಶಿವಾಲಯವನ್ನೂ, ||೯೫|| ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ರತ್ನಖಚಿತ ಲಿಂಗವನ್ನೂ, ಆ ಬಾಲಕನ
 ರತ್ನಮಯ ವಿರಾಜಮಾನವಾದ ಮನೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ಕೇಳಿದರು. ||೯೬|| ಆಗ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ-
 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ ಗೌಳಿಗರಲ್ಲಿ ನೀನೇ ರಾಜನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ನಾನಾ ದೇಶದ
 ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೯೭|| 'ಎಲೌ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ! ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಆ ಚಂದ್ರಸೇನ ರಾಜನು ಶನಿಪ್ರದೋಷ ಪೂಜೆಯ ಫಲದಿಂದ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ

ಇದ್ದನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಹಗೆಗಳ ಬಾಧೆಯು ಹ್ಯಾಗಾಗಬೇಕು?' ಎಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ||೯೯||
 ಇತ್ತ ಆ ಗೋಪಾಲನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ-ಅಮ್ಮಾ ನಾನು
 ಮಾಡಿದ ಶನಿಪ್ರದೋಷ ಪೂಜೆಗೆ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀಮನ್‌ನಾರಾಯಣನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತನು. ||೧೦೦|| ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಎನೂ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡ. ನೀನು ಶನಿಪ್ರದೋಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ
 ಕರ್ಪೂರ ಗೌರನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ||೧೦೧|| ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು
 ಕೇಳಿ ನೀನು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯದೆ, ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡಿ ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು ಎಂದು ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೨||
 ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಆ ವಿಪ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶನಿಪ್ರದೋಷ
 ಪೂಜೆಯಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ||೧೦೩|| ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ನನ್ನಂಥ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ನಿಶ್ಚಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಂಭುವನ್ನು ಪೂಜಿಸು!' ||೧೦೪|| ಎಂದು ಭೋಳಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶಿವನ
 ಅವತಾರಿಕರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರು ಅವಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ
 ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ, ||೧೦೫|| ಆಕೆಯ ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು.
 ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ||೧೦೬|| ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ತರ್ಕ
 ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಅನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು! ||೧೦೭|| ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - 'ಈ ಶ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಈಶ್ವರರು, ಎನೋ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ
 ಮನುಷ್ಯ ದೇಹದಿಂದ ಅವತರಿಸಿರುವದು ನಿಶ್ಚಯವು. ||೧೦೮|| ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಸುಕೃತದಿಂದ ಇವರು

ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರು,' ಎಂದು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ-||೧೦೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ! ನೀವೇ
 ಈಶ್ವರರಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ತನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸುವೆನು. ನಿಮ್ಮ
 ವಾಕ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಸುಳ್ಳಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾನ ಪುತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ||೧೧೦|| ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತ್ರೀಪಾದರಾಜರನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
 ರೀತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯಪೂಜಿಸುತ್ತ, ತನಿ ಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೧೧|| ಇತ್ತ
 ಆಕೆಯ ಕುಮಾರನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಂತನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ
 ಪೂಜೆ ಹೊಂದುವವನಾದನು.||೧೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಅವನು
 ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲೈ ತ್ರೀಮಂತನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ
 ಕೇಳು! ಹೀಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಕೃಪೆಯುಂಟಾಗುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟ
 ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು.||೧೧೩|| ಕೃಪಾವಂತರಾದ ತ್ರೀಗುರುವು ಭಕ್ತರನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರು!||೧೧೪|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಭಕ್ತನಾದ ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು
 ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ'
 ಎಂದನು.||೧೧೫|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಕೃಪಾಖ್ಯಾನೇ
 ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಮೂಢ ಪುತ್ರ ಜನನಿ ಸಹ ಕೃಷ್ಣಾತಟಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸಂದರ್ಶನ
 ತನಿಪ್ರದೋಷ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನ ಪಂಡಿತಕೃತಂ ನಾಮ ಅಷ್ಟಮೋಽಧಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೮|| ಗ್ರಂಥ
 ಸಂಖ್ಯಾ-೧೧೮೩||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ನವಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ರಜಕ (ಅಗಸ) ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ-||೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಯೇ ದಾತಾರನೇ ತ್ರೀಪಾದ ತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದನು. ||೨|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಆ ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಗಸನಿದ್ದು ಅವನು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವಕನಾದನು. ಆ ಕಥೆಯು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ!' ||೩|| ಎಂದು ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ಸಿದ್ಧ ಗುರುಗಳು ತಿಷ್ಠನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಭಕ್ತಿಯು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಪಾದಯತಿಗಳು ನಿತ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ ಬಂದು ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೋಕ ರೂಢಿಯಂತೆ ಲೌಕಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫|| ಯಾರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಬರುತ್ತದೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಆಚರಣೆ ಬೇಕು? ಆದರೆ ಅವರು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ತ್ರೀಪಾದ ಯತಿಗಳು ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ||೭|| ಅದೇ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಗಸನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ತ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ||೮|| ತಾನೂ ನಿತ್ಯ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ವಿನಯದಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಅಗಸನು ನಿತ್ಯದಂತೆ

ಉರುಗುರುಗಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು-||೧೦|| 'ಎಲೈ ರಜಕನೇ, ನೀನು ನಿತ್ಯವೂ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀ? ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳು!' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೧೧|| ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಗಸನು- 'ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮ ಶಕುನವೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಶಿರಗಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು- 'ತ್ರೇಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ತಾವು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪರಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಹೋದನು. ||೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಏಕನಿಷ್ಠೆ ಶಿಷ್ಯನಾದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನು ದಿನಾಲೂ ಮುಂಜಾನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ದೂರದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯದಂತೆ ನಮಿಸುತ್ತ ಮಠದ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳದ ಕಸವನ್ನು ತೆಗೆದು, ನೀರಿನಿಂದ ಥಳಿ ಹಾಕಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೪|| ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ವಸಂತ ಋತು ವೈಶಾಖ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಲಂಭ ರಾಜನು ಬಂದು, ||೧೫|| ಸರ್ವಾಭರಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾದ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ತಾನು ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಕ್ರೀಡೆ ಮಾಡುತ್ತ ಆ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೬|| ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಆ ನದಿಯ ಎರಡೂ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಸೇವಕರಿಂದಲೂ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನದಿಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಆಟವಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಕೃಷ್ಣಾವೇಣೀ ನದಿಯ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರದ ವಾದ್ಯಗಳ ಗರ್ಜನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೮|| ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಅಗಸನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಜನ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ||೧೯|| ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - 'ನಾನು ಈ ನರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಎಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಈ

೧೪೯
 ನನ್ನ ದೇಹವು ಪಶುಸಮಾನವಾದದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ. ||೨೦|| ಈ ರಾಜನ ಜೀವಿತ್ವವು ಧನ್ಯವಾದದ್ದು! ಇವನು
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ತರದ ವಸ್ತ್ರವಿಭೂಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಇಷ್ಟು ಸೌಖ್ಯವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇವನು ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನು? ||೨೧|| ಇವನ ಸೇವೆಯು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಫಲಿಸಿರುವದು? ಇವನು ಯಾವ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಬಹುದು? ಮತ್ತು ಇವನಿಗೆ ಯಾವ
 ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾಗಿರಬಹುದು? ಇವನು ಯಾತರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನು? ||೨೨||
 ಎಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಕೃಪಾವಂತರೂ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲರೂ, ಆದ ತ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ||೨೩||
 ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನೂ, ಅಂತರಂಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ರಜಕನೇ
 ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿ? ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೪|| ಆಗ ಆ ರಜಕನು- 'ಸ್ವಾಮಿ,
 ನಾನು ಈ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನು ಕೇವಲ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದಾಸನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆನು. ||೨೫|| ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ದಯಾನಿಧಿಯೇ ಮತ್ತೂ ನಾನು ಈ
 ರಾಜನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಈ ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು?'
 ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ||೨೬|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ
 ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ವಾಸನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ
 ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸೌಖ್ಯವಿರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೨೭|| ಆಗ
 ತ್ರೀಪಾದರು- 'ಎಲೈ ರಜಕನೇ, ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುತ್ತೀ. ಈಗ ನಿನ್ನ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜಭೋಗವು
 ತಮೋಗುಣದ ಧರ್ಮವು. ||೨೮|| ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖಾನುಭವವು ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು
 ನಿರ್ಮಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ

ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ||೨೯|| 'ಎಲೆ ರಜಕನೇ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ರಾಜ್ಯಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು, ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮೈಲಂಭ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹೋಗು' ಎಂದರು. ||೩೦|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಜಕನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುರಾಯರೇ, ತಾವು ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾಸಾಗರ ರಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ||೩೧|| ದಯಾನಿಧೀಯೇ! ಈಗ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಚರಣವು ಅಂಟಿರಿಸಿದರೂ, ತಾವು ನನಗೆ ಪುನಃ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು!' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೩೨|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಮುಂದೆ ವೈದುರಾ (ಬೀದರ) ನಗರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವಿ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನಗೆ ನಾವು ದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆವು. ||೩೩|| ಆಗ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲೆ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗುವದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ||೩೪|| ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣದ್ದೆತ್ತೆಯಿಂದ ಆಗ ನಾನು 'ಸರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗಿರುವೆನು. ||೩೫|| ಆಗ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ- 'ನೀನು ಇನ್ನು ಹೋಗು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ರಜಕನು ಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೩೬|| ಆಗ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ರಜಕನೇ, ನೀನು ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಯೋ?' ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೩೭|| ಆಗ ಆ ರಜಕನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನಾನು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಾರಭ್ಯ ರಾಜ್ಯಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆನು. ರಾಜ್ಯ ಸುಖಕ್ಕೆ ಯಾವನ ಕಾಲವು ಯೋಗ್ಯವು' ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿದನು. ||೩೮|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ರಜಕನೇ, ನೀನು

೧೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಜಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗು' ಎಂದು ನಿರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೩೯|| ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ
 ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ವೈದುರಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮ್ಲೇಂಛ ರಾಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
 ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ||೪೦|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆ ರಾಜನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
 ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಈಗ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು!' ||೪೧|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳು ಅಪರಂಪಾರವಾದವು.
 ||೪೨|| ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು. 'ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳ
 ಮುಂದಿನ ಅವತಾರ ಮಹಿಮೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೪೩||
 ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈ ವಾಣಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದ ಶಕ್ಯವಾದೀತು? ಅವರ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ||೪೪||
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವರೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ತರದ ಅಪರಂಪಾರ ಮಹಿಮೆಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ
 ಕಂಡುಬರುವವು. ನಿನಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನೂ, ||೪೫|| ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ಹೇಳುವೆನು
 ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ಕುರುವಪುರದ ಮಹಿಮೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಾ
 ಮಾಡಿದವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ||೪೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದು ||೪೭|| ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಅವತಾರ
 ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಶ್ವೀನ ವದ್ಯ ದ್ವಾದಶಿ ಮೃಗಶಿರಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿದ್ದು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
 ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ||೪೮|| ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಪಾದರು ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ
 ಅದೃಶ್ಯರಾದಂತೆ ಕಂಡರೂ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ||೪೯||
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ನಿರ್ಗುಣರೂಪದಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ

ನಿನಗೆ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೫೦|| ಕೇವಲ ಭಕ್ತರಾದ ಜನರಿಗೆ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವರು. ಕುರುವಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದೆಂದು
 ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೫೧|| ತ್ರೀಪಾದರು ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಜನಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ
 ಗಂಗಾಧರರು ನುಡಿದರು. ||೫೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಗಂಗಾಧರರ ವಂಶಜನ
 ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ||೫೩|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ, ಪರಮ ಕಥಾ-
 ಕಲ್ಪತರಾಂತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ರಜಕ ವರ ಪ್ರಸನ್ನ
 ತ್ರೀಪಾದ ತ್ರೀವಲ್ಲಭ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಂ ನಾಮ ನವಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೯|| ಗ್ರಂಥ
 ಸಂಖ್ಯಾ-೧೨೩೬||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪ್ರಥಮ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

॥ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಕುರುವಪುರದ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಕ್ತನನ್ನು
ಕಳ್ಳರು ಕೊಲ್ಲಲು ಶ್ರೀಪಾದರು ಬದುಕಿಸಿದ್ದು.

הוצא

ko

23

ko

2

13

ॐ

ΚΟ

2

೧೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು. ||೮|| ಭಕ್ತನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೇನು ಇಚ್ಛಿಸುವರೋ ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಆ ಇಚ್ಛೆಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಗುರುಗಳ ವಾಸ ಸ್ಥಾನವು ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಿದ್ದು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೯|| ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭರ ಸ್ಥಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು ಅನುಪಮವಾದದ್ದೂ, ಅಪಾರವಾದದ್ದೂ ಇರುವದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ||೧೦|| ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿಜಭಕ್ತರು ಬರುವ ಸಮಯವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ನಿಜಭಕ್ತರು ಯಾವಾಗ ಬಂದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಯಾವಾಗ ದರ್ಶನವನ್ನೂ, ವರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟೇನೋ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿರುವರು. ||೧೧|| ಮನುಷ್ಯರು ಗಂಭೀರತನದಿಂದಲೂ, ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ಇದ್ದು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಧೃಢತರವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವರು ಇಹ-ಪರ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವರು. ||೧೨|| ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಆದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಾತ್ಯಪ ಗೋತ್ರದ ವಲ್ಲಭೇಶನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೧೩|| ಅವನು ಸುಶೀಲನೂ, ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಆಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶ್ರೀಪಾದರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಕುರುವಪುರದ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೪|| ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೇನಾಯಿತೆಂದರೆ- ಆ ವಲ್ಲಭೇಶನು ಪ್ರತಿವರ್ಷದಂತೆ ಈ ಸಾರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ||೧೫||- 'ಈ ಸಾರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಸಹಸ್ರ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವೆನು.' ||೧೬|| ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೧೭|| ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹು

೧೫೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೦	ಸಂಕೋಷವಾಗುವಂತೆ ದಿನ-ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತ ಮುಂದೆ ನೂರುಪಟ್ಟು ಲಾಭ	೧೫೬
೧೦	ಬರಹತ್ತಿತು. ಆಗ ಅವನು ಪರಮಾನಂದಪಟ್ಟು ೧೦೮	೧೦
೧೦	ಅಗ್ನಿಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು	೧೦
೧೦	ಕೂಡಲೇ ಕುರುವಪುರದ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಟು, ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಎಲ್ಲ	೧೦
೧೦	ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಡೆದನು. ೧೦೯ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನು	೧೦
೧೦	ಕೆಲವು ಕಳ್ಳರು ನೋಡಿ ಅವನ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಪಟ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಾವೂ	೧೦
೧೦	ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ೧೧೦ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಎರಡು-ಮೂರು ದಿವಸ ಅವನ	೧೦
೧೦	ಸಂಗಡ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಒಂದು ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ, ೧೧೧ ಆ	೧೦
೧೦	ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೂ	೧೦
೧೦	ಅಗ್ನಿಗುರುವಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೇಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ!’ ೧೧೨ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು	೧೦
೧೦	ದಿನ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ತಿರಚ್ಛೇದ ಮಾಡಿ ಕೊಂದು, ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ೧೧೩	೧೦
೧೦	ಆಗ ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು	೧೦
೧೦	ಜಟಾಧಾರಿಗಳೂ, ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ೧೧೪ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲ-	೧೦
೧೦	ಖಟ್ಟಾಂಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತ್ರೀಶಂಕರನ ವೇಷದಿಂದ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ಆ	೧೦
೧೦	ಕಳ್ಳರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಕೂಡಲೇ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಒಬ್ಬಬ್ಬರನ್ನೇ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದರು. ೧೧೫	೧೦
೧೦	ಅಗ್ನಿಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತ್ರೀ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು	೧೦
೧೦	ವಿನಯದಿಂದ- ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಜಗನ್ನಾಥಾ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯು. ೧೧೬	೧೦
೧೦	ನಾನೇನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ. ಈ ಕಳ್ಳರು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೂ	೧೦
೧೦	ಒಬ್ಬ ದಾರಿಗನಿದ್ದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇವರ ಸಂಗಡ ಮಾತ್ರ ಬಂದೆನು. ತಾವು ಸರ್ವಜ್ಞರೂ, ಸರ್ವೋತ್ತಮರೂ	೧೦
೧೦	ಇದ್ದು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ. ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಆದೆ	೧೦

ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಇಚ್ಛಾಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೩೭|| ಅಲ್ಲಿ ಇವನಂತೆ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಕೂಡಿ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸೇವಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಕುರುವಪುರದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿಯೂ, ಅಪಾರವಾಗಿಯೂ ಆಗಿರುವದು. ||೩೮|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತರೂಪದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವರು. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ||೩೯|| ಮುಂದೆ ಅವತಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಕುರುವಪುರದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವರು. ಅನಂತರೂಪಿ ನಾರಾಯಣನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವನು. ||೪೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ಲಾಂಕಿಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು!' ||೪೧|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಶೋತೃಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಮನೋಹರವಾದ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೪೨|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ವಲ್ಲಭೇಶು ದ್ವಿಜ ಮೃತ ಸಜೀವ ಕೃತಂ ನಾಮ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-||೧೦|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-||೨೭||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಎಕಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರು ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಾಲ್ಯ.

020

ko

30

3

20

ಅ ೧೧ ದಂಪತಿಗಳು ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ, ಎಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿ
 ದಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯|| ಹೀಗೆ ಆಕೆಯು ಶನಿ ತ್ರಯೋದಶಿಯಲ್ಲಿ
 ಗಂ ಹದಿನಾರುವರುಷ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದಮೇಲೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ||೧೦|| ಆ ಮಾಧವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಬ ಆಕೆಯ ಮೂರನೇ ಹಾಗೂ ಐದನೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಹರ್ಷದಿಂದ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ
 ರಾ ಆಕೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಬಯಕೆಗಳಾಗಿ ಅವಳು ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದಳು. ||೧೧|| ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ದಿ ಆಕೆಯ ಎಂಟನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತೋತ್ಸವ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ಮುಕ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ
 ಗಂ ಅವರಿಮಿತ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಆಕೆಗೆ ಆರತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ
 ಬ ಉತ್ತಮ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದಮೇಲೆ
 ರಾ ಆಕೆಯು ಒಂದು ಶುಭ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸುಕುಮಾರನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಆ
 ತ್ರೀ ದಂಪತಿಗಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ||೧೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು, ಆ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ
 ಪಾ ಕೂಡಲೇ 'ಓಂ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು
 ದ ಬೆರಗಾಗಿ ಇದು ಒಕ್ಕೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವು!' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೪|| ಆಗ ಮಾಧವನು ಜಾತಕರ್ಮಮಾಡಿ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಮೇಲೆ ಜೋಯಿಸರು ಆ ಕೂಸಿನ ಜನ್ಮ ಲಗ್ನದ ಮೇಲಿಂದ
 ವ ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆದು ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೫|| 'ಎಲೈ ಮಾಧವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಈ ಹುಡುಗನು
 ಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂಹೂರ್ತವು ಒಕ್ಕೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದು
 ದ ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಗುರುವಾಗುವನು. ||೧೬|| ಇವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ
 ಗಂ ವಂದ್ಯರಾಗುವರು. ಈತನ ವಾಕ್ಯವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣವಾಗುವದು. ಇವನ ಚರಣವು ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ
 ಬ ಸಮಾನವಾಗುವದು. ||೧೭|| ಅಷ್ಟ-ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವರು.
 ೨ ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನವ-ನಿಧಿಗಳು ಸದಾ ವಾಸವಾಗಿರುವವು. ||೧೮|| ಈತನಿಗೆ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ

ಅಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನು ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಪಾಡುವನು. ಇವನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಪತಿತನು
 ಪುನೀತನಾಗುವನು.೨೦೯|| ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನೆಂದು ತಿಳಿದು ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡಿರಿ.
 ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,||೨೦|| ಆ
 ಜೋಯಿಸರು ಮತ್ತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಇವನು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯವೂ, ಕಲಿಭಯವೂ
 ಇರುವುದಿಲ್ಲ.೨೧|| ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಣಿಸು ಇಚ್ಛಿಸುವಿರೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಈತನಿಂದ ಸಾಧಿಸುವದು.
 ಇವನ ಬಾಲಕ-ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುವುದು.'||೨೨||
 ಎಂದು ಆ ಬಾಲಕನ ಜಾತಕದ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮನ್ನಿಸಿದರು.||೨೩|| ಆಮೇಲೆ ಜೋಯಿಸರು
 ಹೋದರು. ಇತ್ತ ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಆನಂದಪಾತ್ರರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೂಸಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದು
 ಪಟ್ಟು-ತಾಯಿ ಮುಂತಾದವರುಗಳನ್ನು ನಿವಾಳಿಸಿದರು.||೨೪|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಜನರು- 'ಈ ದಿವಸ
 ಮಳುಗು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ 'ಓಂ' ಕಾರವನ್ನುಚ್ಚರಿಸುವ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದೆವು! ' ಎಂದು
 ಅಡುವ ಸುದ್ದಿಯು ಊರ ತುಂಬ ಹಬ್ಬಲು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು! ||೨೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಪಗರದ ಜವರಲ್ಲರೂ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ
 ಇಷ್ಟಮಿತ್ರ-ಅವೇಷ್ಯರೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಕೂಸಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾದೀತೆಂದು ಆ
 ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಒಂದು ಪಳಸಹಿತ ಆ ಕೂಸನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೨೬|| ಮತ್ತು
 ಮಾಯಾ-ಮೋಹದಿಂದ ಆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ದೃಷ್ಟಿಯಾದೀತೆಂದು ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಅಂಗಾರವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ,
 ಕರೀದಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೭|| ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವಾದವನಿಗೆ
 ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಾಗಬೇಕು? ಕಮತ್ಕಾರವಾದ ಲೌಕಿಕ ಧರ್ಮದಿಂದ ಅವರು ಆ ಕೂಸನ್ನು
 ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬಾಲಕನು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ೧೦ ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ೧೧ನೇ ದಿವಸ
 ಮುಢ್ಢಾಗಿ ೧೨ನೇ ದಿವಸ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಉತ್ತಮ ಪಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ,||೨೯|| ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ

೧೨೨

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ತೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲ್ಲ

ಫ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಹಾಕಿ ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಜಾತಕದ ಪ್ರಕಾರ 'ಹಾಲಿಗ್ನಾಮದೇವ' ಎಂಬ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಜನ್ಮನಾಮವನ್ನೂ,
 ಧರ್ಮಕರ್ಮದಂತೆ 'ಸರಸರಿ' ಅಥವಾ 'ಸರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವ
 ಹೆಸರನ್ನೂ ಇಟ್ಟರು. ||೨೦|| ತಾಯಿಯು ಆ ಬಾಲಕನಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮಮತ್ವ ತೋರಿಸುತ್ತ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜೋಡಾಣ ಮಾಡುತ್ತ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಈ ಕೂಸಿಗೆ
 ಹಾಲುವದಿಲ್ಲ!' ಎಂದೆತ್ತುತ್ತ ||೨೦|| ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕೂಸಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ತನಪಾನವು
 ಹಾಲುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ಕೂಸಿಗೆ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನಾದರೂ
 ಹೇರಿಸಿರಿ. ||೨೧|| ಅಥವಾ ಒಂದು ಆಡನ್ನಾದರೂ ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೊಲೆ ಹಾಲಿನಿಂದ ಈ
 ಕೂಸಿನ ತೊಟ್ಟಿ ತುಂಬುವದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಂದಳು. ತಾಯಿಯಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬಾಲಕನು ನಗುತ್ತ ತನ್ನ
 ಬಲಗೈಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ||೨೨|| ಕೂಡಲೆ ಆಕೆಯ ಸ್ತನದಿಂದ ಮೂವತ್ತೆರಡು
 ಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಹಾಲು ಸುರಿಯಹತ್ತಿ ಆಕೆಯ ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ತೊಯ್ದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ಹರಿಯಹತ್ತಿತು. ||೨೩|| ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ
 ಈಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಡ! ಗೌಪ್ಯವಾಗಿರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಲಕನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ಅಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೪|| ತಾಯಿಯು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ
 ಆನಂದದಿಂದ ಜೋಗುಳ ಪದವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆ ಕೂಸು ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಸದಾ
 ಹೊರ ಮೇಲೆಯೇ ಅಡ್ಡುತ್ತಿತ್ತು. ||೨೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬಾಲಕನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು
 ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕೂಸು ಒಂದು ವರ್ಷದಾದರೂ ಎನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ
 ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳು ಕೂಸು ಇನ್ನೂ ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲದಲ್ಲ ! ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದು
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೬|| ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯು ಆ ಕೂಸನ್ನು ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗಲ್ಲ
 ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು - 'ಅಪ್ಪಾ ಮಗುವೇ! 'ಹೊ' ಕಾರ ಶಬ್ದವನ್ನಾದರೂ ಉಚ್ಚರಿಸು' ಎಂದು

೧೭೨
 ಧ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

[illegible]

ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದರೂ ಆ ಕೂಸು ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳು-‘ಅಯ್ಯೋ? ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಈ ಹುಡುಗನು ಮೂಕನಾದನು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ , ||೩೮|| ಆಗ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಜೋಯಿಸರೇ, ಈ ಬಾಲಕನು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ? ಎಂದು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.||೩೯|| ಆಗ ಜೋಯಿಸರು-‘ನಿಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅದಿತ್ಯವಾರ ದಿವಸ ಅಶ್ವತ್ಥದಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಸಿಗೆ ಮೂರು ಸಾರೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.||೪೦|| ಆಗ ಕೆಲವರು-‘ಇವನು ಮೂಕನಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ವಿವೇಕದಿಂದ ಕಲಿಸಬೇಕು’ ಎಂದರು. ಅದರಂತೆ ಬಾಲಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಹತ್ತಿದರೂ ಆ ಕೂಸು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ||೪೧|| ಆದರೆ ಆ ಬಾಲಕನು ನಗುತ್ತ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಬೇರೆ ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಓಂಕಾರ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದರು! ||೪೨|| ಆಗ ಕೆಲವರು ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಈ ಕೂಸಿಗೆ ಸರ್ವ ಜ್ಞಾನವೂ ಅದೆ. ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.||೪೩|| ಹೀಗೆ ಬರಬರುತ್ತ ಆ ಬಾಲಕನು ಏಳು ವರ್ಷದವನಾದರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳು ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಮಗನು ಮೂಕನಾದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ , ||೪೪|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನು ಕರೆದು-‘ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಮಗನು ಏಳು ವರ್ಷದವನಾಗಿ ಮುಂಜಿವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದನು. ಆದರೆ ಇವನು ಒಂದೂ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಇವನ ಮುಂಜಿವೆಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು.’||೪೫|| ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-‘ಈಗ ಬಿಡಿರಿ, ಎಂಟು ವರ್ಷದವನಾದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರದಂತೆ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಉಪನಯನವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು’ ಎಂದು ಅಂದರು.||೪೬|| ಆಗ ಆ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ - ‘ಇವನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಮೂಕನಾದನು. ಇವನಿಗೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಪದೇಶ

೧೭೪
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತೀ
 ಸಾ
 ದ
 ಬ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವು ಎಂಥಾದ್ದಾಯಿತಲ್ಲ? ||೪೭|| ನಾವು ಶಿವನನ್ನೂ, ಗೌರಿಯನ್ನೂ
 ನಿತ್ಯ ಆರಾಧಿಸಿದೆವು. ಮತ್ತು ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು! ಅದು
 ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೇನು? ||೪೮|| ಆಗ ಈಶ್ವರನಾದರೂ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಂತೆ ಸುಲಕ್ಷಣ
 ಮಗನೂ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆದರೆ ಇವನು ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದು
 ಶಂಕರನನ್ನು ನೆನೆದು-||೪೯|| 'ದೇವಾ ಶಂಕರಾ, ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇವನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ
 ಹೊರತು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಬಹಳ
 ಆಶಾ ಮಾಡಿದ್ದೇವು. ||೫೦|| ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಇವನು ಅವತಾರಿ
 ಪುರುಷ ಇದ್ದೂ ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದಂತಾಯಿತು. ನಾವು ಶನಿಪ್ರದೋಷ ವ್ರತ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ
 ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಎಂಥ ವರ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲ?' ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿದರು. ||೫೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿಯು
 ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹುವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಬಾಲಕನು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು
 ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ||೫೨|| ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ
 ಸಲಾಕೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಕೂಡಲೆ ಅದು ಒಂದು ನೂರು ನಂಬರಿನ ಶುದ್ಧ
 ಸುವರ್ಣದ್ದಾಯಿತು. ||೫೩|| ಆಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಂದು ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು
 ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ. || ೫೪|| ಅದನ್ನು
 ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಆ ಬಾಲಕನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೋಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ||೫೫|| ಆ ಬಾಲಕನು
 ಅದನ್ನು ಅಮೃತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಹವೂ ಸುವರ್ಣದ್ದಾಯಿತು. ಆಗ
 ಆಕೆಯು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ-ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನು! ||೫೬|| ಎಂದು ಅಂದು
 ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಮಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ-ಎಲೈ ಮಗನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ

ಶಿಕ್ಷಣಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕುಲದೀಪಕನೂ, ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ||೫೭|| ನಿನ್ನಿಂದ ನಾವು ಸರ್ವ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವು. ನಾವು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ನೀನು ಮೂಕನಾದಿ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆಯಾದೆವು. ಜನರಾದರೂ ನಿನಗೆ ಮೂಕನೆಂದೆನ್ನುವರು.||೫೮|| 'ಎಲೈ ಮಗನೇ-ಪುತ್ರರಾಯಾ! ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡು: ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಎರಡು ಮುದ್ದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡು ನೋಡೋಣ?' ಎಂದು ಅಂದರು||೫೯|| ಆಗ ಆ ಬಾಲಕನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು- 'ನನಗೆ ಉಪನಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವವಿವರನ್ನೂ, ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಮೌಂಜೇ-ಮೇಖಳವನ್ನೂ ಧಾರಣ ಮಾಡಿರಿ.' ||೬೦|| ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸಿ- 'ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳು ಬರುವವು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.||೬೧|| ಆಗ ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಸಂತೋಷಬಟ್ಟು ವಿದ್ವಾನ್ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಉತ್ತಮ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಉಪನಯನ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬಹುಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡ ಹತ್ತಿದರು.||೬೨|| ಆಮೇಲೆ ಮಾಯಾ ಮೋಹದಿಂದ, ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು.||೬೩|| ಆಗ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ವೇದಪಠಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರೂ, ಸಮಸ್ತ ಗೋತ್ರಜರೂ ಬಂದು, ||೬೪|| ಉಪನಯನದ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.||೬೫|| ಮೂಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಪನಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ಆ ಊರ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-ಮೂಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಯೇ? ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೇ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವನು. ||೬೬|| ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹುಡುಗನ ಮುಂಜಿವೆಯನ್ನು

ಮಾಡಿದರೂ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹ್ಯಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುವರು ? ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ
 ನಡೆಸುವರು? ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು! ||೬೭|| ಆಗ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸುಮ್ಮನೆ
 ಎಸಾಧರೊಂದು ಯಾಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವೂ,
 ಚಕ್ಕಿನೆಯೂ, ವಸ್ತ್ರಗಳೂ ದೊರೆಯುವವು. ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಮಂತ್ರ ಬರಲಿ ಬರದಿರಲಿ, ಆ ಗೊಡವೆ
 ಹೇಮಗೆನು?’ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೮|| ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಜನರು ಅನೇಕ ತರಹದ
 ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದದಿಂದ ಕಾರ್ಯ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪನಯನದ ಮುನ್ನಾ ದಿನ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೬೯||
 ಎರಡನೆಯದಿವಸ ಅಂದರೆ ಉಪನಯನದ ದಿವಸ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಆ ಬಾಲಕನೊಡನೆ ಅಭ್ಯಂಗ
 ಹ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಂದೀ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಆ
 ಬಾಲಕನಿಗೆ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಚಾಲಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸಿ, ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪುನಃ ಅಭ್ಯಂಗ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನು
 ಧಾರಣ ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೭೦|| ಅಮೇಲೆ ತಾಯಿಯು ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
 (ಮಾತೃಭೋಜನಕ್ಕೆ) ಆ ಮಗನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ||೭೧|| ಆ ಬಾಲಕನು
 ವಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು, ತಕ್ಕೊಂಡು
 ಮೌಂಜೀಬಂಧನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ||೭೨|| ಅಮೇಲೆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಮೌಂಜೀಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ
 ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಅಂದು ಸುಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷತಾರೋಪಣ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ
 ಗಾಯತ್ರಿ, ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೭೩|| ಕೂಡಲೇ ಆ ಬಾಲಕನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ||೭೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ

೧೦೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯು ಉತ್ತಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನ ಖಚಿತ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷಾ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ||೭೫|| ಆಕೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತ - 'ಮಗನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡು' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ||೭೬|| ಆ ಬಾಲಕನು ಋಗ್ವೇದದ 'ಅಗ್ನಿಮೀಶಿ ಪುರೋಹಿತಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಚಾರ ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ||೭೭|| ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿಯು ಎರಡನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವನು ಯಜುರ್ವೇದದ 'ಇಷೇತ್ಯಾಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವತೂ ಜನರು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಇವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದರು. ||೭೮|| ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿಯು ಮೂರನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆ ಬಾಲಕನು 'ಅಗ್ನಿ ಆಯಾಹಿಂ' ಎಂಬ ಸಾಮವೇದದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಗಾಯನ ಪೂರ್ವಕ ಅಂದು ಆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬಾಲಕನು ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂದನು. ||೭೯|| ಆಗ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿದರು. ಮೂಕನಾದ ಮಗನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂದನೆಂದು ತಂದೆಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆಹಾ! ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನು. ||೮೦|| ಇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಅನ್ನಬಾರದು. ಇವನು ದೇವತಾವತಾರವು ಎಂದು ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೮೧|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಆ ಬಾಲಕನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದು - 'ಅವ್ವಾ, ನೀನು ನನಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಿದಿಯಷ್ಟೇ? ||೮೨|| ನಿನ್ನ ಮಾತು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಅದ್ದರಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ||೮೩|| ನಾನು ಸದಾಚಾರಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಿದ್ದು ಮನೆ-ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ, ಮನೋಹರವಾದ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವೆನು !' ಎಂದನು. ||೮೪|| ಈ

೧೭೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಕಾರದ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾಯಿಯು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಮೂರ್ಛೆ
 ಹೊಂದಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತು, ||೮೫|| ಮಹಾಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತ- 'ಎಲೈ ಮಗನೇ ನೀನು ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿಯೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಶೆಮಾಡಿದ್ದೆನು. ||೮೬|| ನೀನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ
 ಮಾತಾಡದೆ ಮೂಕನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ||೮೭|| ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದಾದರೂ ಮುದ್ದು
 ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯು
 ಫಲಿಸಿತೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದೆವು. '||೮೮|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆ ಕುಮಾರನನ್ನು
 ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು- 'ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಡು' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೮೯|| ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬಾಲಕನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ- 'ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ
 ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ದುಃಖಿಸಬೇಡ, ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ
 ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ||೯೦|| ತಾಯೀ, ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪುತ್ರರಾಗುವರು. ಏನೂ
 ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರೋಪರಿಯಾಗಿ
 ಮಾಡುವರು. ||೯೧|| ನೀನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಆಕೆಯ
 ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಂಗತಿಯು
 ನೆನಪಾಯಿತು. ||೯೨|| ಆಗ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸವಿಸ್ತಾರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ
 ತಂದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿ ಇವನು 'ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ' ನು ಎಂದು
 ತಿಳಿದು, ||೯೩|| ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣುಂಬ ನೋಡಿ ಅವನ ಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು.
 ಕೂಡಲೇ ತ್ರೀಪಾದರು ಅವಳನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ||೯೪|| - 'ಜ್ಞಾನವಂತ
 ತಾಯಿಯೇ ಕೇಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ನೀನು ಮಾತ್ರ, ಆ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿಡು. ನಾನು ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಹಾಗೂ ಯತಿಯು ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ನಾನು

೧೧
೧
೧೦
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦

ಅಲಿಪ್ತನಾಗಿರುವೆನು. ||೯೫|| ಆದಕಾರಣ ಈಗ ನಾನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ
 ಈಗ ನಾನು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೂ ಅದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ
 ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವೆನು' ಎಂದನು. ||೯೬|| 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುವು ತಾಯಿಗೆ
 ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ತಾಯಿಯು ಪುತ್ರನಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುವದನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ
 ಕೇಳಿರಿ. ||೯೭|| 'ಎಲೈ ಮಗನೇ, ಈಗ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀ, ಆದರೆ ನಾವು
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನಂತೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಲಿ ಹೇಳು? ||೯೮|| ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸನ್ಯಾಸವೇಕೆ? ಹೀಗೆ ಯಾವ
 ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು
 ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೯೯|| ಉಪನಯನವಾದ ಬಳಿಕ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷಗಳವರೆಗೆ
 ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು.
 ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವು ಬರುವದು. ಆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ-ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತ, ಅನೇಕ ವ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದು ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿ, ಕರ್ಮಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವು ಘಟಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯವೂ ಆಗುವದು. ||೧೦೦||
 ಆದ್ದರಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಆಚಾರದಿಂದ ನಡೆದು,
 ಯಾವತ್ತೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ||೧೦೧|| ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
 ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರ ಭಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ||೧೦೨|| ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ
 ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರ ಧ್ಯಾನ-ತಪಶ್ಚರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದು ವಿರಕ್ತನಾದಮೇಲೆ
 ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ ||೧೦೩|| ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಗುಹ್ಯಾರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ-'ಎಲೈ ಮಗನೇ, ನೀನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ

೧೭೦
೧
೧೦
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦

॥ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ದ್ವಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಗುರು ಪರಂಪರ ಕಥನ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು! ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅವ್ವಾ ನೀನು ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀ, ಈ ಶರೀರವು ಅನಿತ್ಯವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆಯುಷ್ಯದ ಭರವಸೆಯೇನು?||೧|| ಅನಿತ್ಯಾನಿ ಶರೀರಾಣಿ ವಿಭವೋ ನೈವ ಶಾಶ್ವತಃ | ನಿತ್ಯಂ ಸನ್ನಿಹಿತೋ ಮೃತ್ಯುಃ ಕರ್ತವ್ಯೋ ಧರ್ಮ ಸಂಗ್ರಹಃ || ಈ ದೇಹವು ನಿತ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಅನಿತ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳೂ ಸಹ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ. ಮೃತ್ಯುವು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗ ನುಂಗುತ್ತದೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಧಿಸಿದಷ್ಟು, ಬೇಗ-ಬೇಗ ಧರ್ಮ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.||೨|| ಅವ್ವಾ, ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಇಷ್ಟೋತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು ದೇಹ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ ವೈಭವಗಳು ಅನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಮುಂದೆ ಯಾತರಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಮಾಡಬೇಕು.||೩|| ದೇಹವು ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ದೇಹವು ದೃಢವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು.||೪|| ಯಾರು ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರೋ ಅವರ ಶರೀರವು ಶಾಶ್ವತವಾದೀತು. ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶವು ಸತ್ಯವಾದೀತು. ಅವರು ಮುಂದೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವೆವು ಎಂದು ಅನ್ನಬಹುದು.||೫|| ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ಆಯುಷ್ಯವು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪೂರ್ವವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಧರ್ಮ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕು.||೬|| ಸೂರ್ಯನ ರಥವು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ಗಾವುದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ಯವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದು.||೭|| ಮೀನವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಹುದಿವಸ ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯನಾದ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯಾರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪಶುಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೭|| ಮೊಸಳೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವದೋ ಅದರಂತೆ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ವಾರ್ಧಿಕ್ಕವು (ಮೃತ್ಯುವು) ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವದು. ||೧೮|| ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವರು ಯಾವನದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. 'ಹೇ ತಾಯಿ, ನೀನು ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತೀ? ||೧೯|| ಯಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಹಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅಮರನಾಗಿರುವನೋ ಅವನು ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಧರ್ಮ ಮಾಡಬಹುದು. ||೨೦|| ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಸ್ವಪ್ನದಂತಿರುವದು. ಶುಷ್ಕವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂವಿನ ಮೊಗ್ಗಿಯು ಕೂಡಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನಾಶವಾಗುವದೋ ಹಾಗೆ ಈ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೧|| ಮತ್ತು ಮಿಂಚು ಪಳಕ್ಕನೆ ಹೊಳೆದು ಕೂಡಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಯವಾಗುವದೋ ಹಾಗೆ ಈ ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರದೆ ಮಾಯವಾಗುವದು!' ||೨೨|| ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರು ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು- 'ಬಾಲಕನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಿದನಲ್ಲ!' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ತಾಯಿಯು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ದೇವಾ! ನೀನು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದಿ, ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೨೪|| ಕುಲದೇವಾ, ಪುತ್ರರಾಯಾ, ಈ ಮೊದಲು ನೀನು ನನಗೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪುತ್ರರಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳಿದಿ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಇದರ ನಂಬಿಗೆಯು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನಾಗುವವರೆಗಾದರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ||೨೬|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ನನ್ನ ವಚನ ಮೀರಿ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಆ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆನು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೭|| ನೀನು ನಮ್ಮ

೧೭೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುತ್ರನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವನಾಗಿರುತ್ತಿ, ಆದ್ದರಿಂದ 'ಎಲೈ ದಯಾನಿಧಿಯೇ ಈಗ ನಿನ್ನ ವಚನವನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಅಂಬೋಣವೇನದೆ?' ಹೇಳು ಅಂದಳು. ||೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಅವ್ವಾ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ, ಅದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಾತೂ ಸತ್ಯವಾಗಿರಲಿ. ||೨೯|| ಎಲಾ ಜನನಿಯೇ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೇಲಾದರೂ ನನಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯಮಾಡು. ||೩೦|| ತಾಯೀ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ವರುಷ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು!' ||೩೧|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಾಯಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದು ತಿಷ್ಠರಿಗೆ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೩೨|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ನಗರದ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ- 'ಓಹೋ ! ನೋಡಿರಿ! ಏಳು ವರ್ಷದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಬಾಲಕನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವು' ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೩|| ಆಗ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ದಿನಾಲು ಮೂರುಸಾರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸಹ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರೊಳಗೆ ತಾಯಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಮಹಾ ಆನಂದಪಡುತ್ತ , ||೩೫|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗನೇ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಒಬ್ಬ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಧನರಾಶಿಯು ಸಿಕ್ಕರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ||೩೬|| ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯು ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಅವಳಿ-ಜವಳಿ ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದಳು. ||೩೭|| ಗುರುವಚನದಂತೆ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರಾದದ್ದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ, ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ 'ಗುರುಗಳ ಅಥವಾ ದೇವರ

೧೭೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅ
೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆಶೀರ್ವಾದವು ಸತ್ಯವಾಗುವುದು. ಅದು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೮||
ಆದಕಾರಣ - 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವಾದರೂ ಗುರುವಾಕ್ಯವು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮತ್ತು
ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವದಂತೆ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿರಿ.' ||೨೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರುಷ ಇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕೂಸುಗಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳವಾದವು. ತಾಯಿಯು
ಅವುಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ||೩೦|| -ಅವ್ವಾ ನನ್ನ
ಮಾತು ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ನನ್ನ
ಮಾತಂತೂ ನಿಜವಾಯಿತು. ||೩೧|| ಅವ್ವಾ, ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರೂ ಒಬ್ಬ ಮಗಳೂ ಆಗುವರು.
ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ||೩೨|| ಆಗ ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರ್ರಿ. ಈಗ ನನಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು. ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋಗುವೆನು.
ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರ್ರಿ' ಎಂದು ತಾಯಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ||೩೩|| ಆಗ
ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ದೇವಾ, ನೀನು ನಮ್ಮ
ಮನೆಯ ಕುಲದೇವರು, ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ||೩೪|| ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವೂ
ನಮಗಿಲ್ಲ. ಮಾಯಾ ಮೋಹದಿಂದ ವೇಷ್ಠಿತರಾದ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೩೫|| ದೇವಾ, ನಾವು ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು,
ನೀನು ನಮ್ಮ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿನಗೆ ನಿಷ್ಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದೆವು. ||೩೬|| ನಿನ್ನ
ಸಂಗಡ ಭೋಜನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಯನವನ್ನೂ, ಮಾಡಿದೆವು. ನೀನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಸಿಟ್ಟು
ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನೆತ್ತಿ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸು. ||೩೭|| ಅಪ್ಪಾ ನೀನು ನಮ್ಮ
ವಂಶವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀ. ನಾವು ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ
ಫಲದಿಂದ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀ. ||೩೮|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ಈಗ

೧೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನೀನು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು? ದೇವರಾಯಾ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾಮಾಡು.॥೪೯॥ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಗಂಗಾದೇವಿಯು ಸಗರ ಪುತ್ರರ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಅವರ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ನಲ್ವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳನ್ನೂ ಪಾವನಮಾಡು.॥೫೦॥ 'ಎಲೈ ಮಗನೇ! ಈ ಮಹಾ ದುರಂಧರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಇರಿಸುತ್ತೀ? ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬದುಕಿರುವೆವು!' ಎಂದು ಅಂದರು.॥೫೧॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳಿರಾ, ನೀವು ಯಾವ-ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೀರೋ,॥೫೨॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನು. ಹೀಗೆಂದು ನೀವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಇದು ನನ್ನ ಸತ್ಯವಚನವು' ಎಂದು ಮತ್ತೆ -॥೫೩॥ 'ಹೇ ತಾಯೀ, ಅಂಬಾಭವಾನಿಯೇ ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ, ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಹೀಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಆನಂದ ಪಡುವಿರಿ.॥೫೪॥ ನೀವು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶನಿಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗುವಿರಿ. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿರುವದು.॥೫೫॥ ತಾಯಿ ಕೇಳು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುರ್ಣಜನ್ಮವಿಲ್ಲ.॥೫೬॥ ನೀವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದೆನು. ತಾಯಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು.॥೫೭॥ ಪುನಃ ಮೂವತ್ತುವರ್ಷದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ದರ್ಶನ

೧೭೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೊಡುವೆನು. ಈಗ ನಾನು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.' ||೫೮|| ಎಂದು ಹೇಳಿ 'ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೂ ಬಂದು ಆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-||೫೯|| 'ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷನಾಗಿರುವನು. ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೦|| ಮತ್ತು ಕೆಲವರು-ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಬಾಲಕನಾದ ತಪಸ್ವಿಯು ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡಲು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಸಹಿತ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೌತುಕದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ||೬೧|| 'ಇವರ ಅಂತಃಕರಣವು ಎಂಥಾದ್ದೋ ತಿಳಿಯದು? ಅವರು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಗನನ್ನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕಳಿಸುವರಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೬೨|| ಮತ್ತು ಕೆಲವರು-'ಇವನು ಬಾಲಕನಲ್ಲ! ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ಲೋಕವಂದ್ಯನಾಗಿರುವನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಬಾಲಕನು ವೇದವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೬೩|| ಆಗ ಕೆಲವು ಸಾಧು ಜನರು-'ಎಲೈ ಜನರುಗಳಿರಾ, ಏಳು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನು ಎಲ್ಲ ಶಾಖೆಯ ವೇದಗಳನ್ನೂ ಓದುತ್ತಾನೆಂದಮೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು ಹೇಳಿರಿ?' ||೬೪|| ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರು 'ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ||೬೫|| ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು 'ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಗನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೬೬|| ಆಗ 'ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ 'ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ-ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭರು ತಾವೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ಆ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿದರು. ||೬೭||

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮನುಷ್ಯರೂಪದಿಂದಿದ್ದ ನರಹರಿಯು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾಗಿ ನಿಂತನು. ನಿಜರೂಪ ಹೊಂದಿದ ಆ ಕರ್ಪೂರಗೌರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಆತನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-||೬೮|| 'ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಕನೇ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಚರಣದರ್ಶನವಾಯಿತು.||೬೯|| ದೇವಾ, ನೀನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂಥವನಿದ್ದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿ. ನಮಗೆ ಪುನಃ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೈ ಮುಗಿದು,||೭೦|| ಮತ್ತೇ ತ್ರೇಗುರುಚರಣಗಳಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತ್ರೇಗುರುವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.||೭೧|| ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ - 'ಮಾತಾ ಪಿತೃಗಳಿರಾ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದು ವಚನ ಕೊಟ್ಟರು.||೭೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆಗ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.||೭೩|| ಇತ್ತ ವರದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಗುರುರಾಯರು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದರ ದಿಶೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಆನಂದದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿದಂಥ (ಆನಂದಕಾನನವೆಂಬ) ತ್ರೇಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.||೭೪|| ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿದ್ದಂಥ ಆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದೂ ಮತ್ತು ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಪಮ್ಯವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರುವದು.||೭೫|| ತ್ರೇಗುರುತಿರೋಮಣಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ತ್ರೇವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ರಮಮಾಣರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.||೭೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಆ ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಆಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.||೭೭|| ಆ ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ, ಅವಧೂತರೂ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸು

೧೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೮|| ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ದುರಂಧರ
ರಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಎಲ್ಲ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ||೭೯|| 'ಅಹೋ !
ನೋಡಿರಿ! ಈ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಎಂಥ ವೈರಾಗ್ಯವಿರಬಹುದು ನೋಡಿರಿ ! ಇವರ ವೈರಾಗ್ಯವು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿರುವದು. ||೮೦|| ಇವರಿಗೆ
ಶರೀರದಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತ
ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೮೧|| ಎಂದು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಸಾಧುಗಳು, ಮುಂತಾದವರು ನಿತ್ಯ
ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೮೨|| ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೂ,
ತಪಸ್ವಿಯೂ, ಮಹಾಮುನಿಯೂ ಆದ ಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು
ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು, ||೮೩|| ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ
ಯತೀಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಯತೀಶ್ವರರೇ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಮಾತ್ರ
ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ ಇವರು ಅವತಾರಿ ಪುರುಷರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಜಗದ್ವಂದ್ಯ
ರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ||೮೪|| ಇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೂಷಣವು! ವೃದ್ಧರೂ
ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಆದ ನಾವು ಈ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ
ಮೂರ್ಖರಾದ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವರು. ||೮೫|| ಇವರ ವಯಸ್ಸು ಸಣ್ಣದ್ದೆಂದು
ತಿಳಿದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿರಿ. ಇವರು ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ
ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ನಮಗಂತೂ ವಂದ್ಯರಾಗಿರುವರು. ||೮೬|| ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೋಗಿ
ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಮೇಲೆ
ಇವರು ತಾವು ಮೊದಲು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇವರ

೧೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ಥಿರವಾದೀತು. ||೮೭|| ಇವರು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಸಮರ್ಥ ಗುರುವಾಗಿರುವರು. ಇವರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪತೀತನು ಪುನೀತನಾಗುವನು. ||೮೮|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಏಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋಣ' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೮೯|| ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿಗಳೇ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಅದೇ ಕೇಳಬೇಕು. ||೯೦|| ಏನಂದರೆ, ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಾವು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಾವು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೯೧|| ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂದಿಸುವರು. ಈ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ||೯೨|| ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ (ಅಶ್ವಾಲಂಬಂ) ಗವಾಲಂಬಂ ಸನ್ಯಾಸಂ ಪಲಪೈತ್ಯಕಮ್ | ದೇವರಾಚ್ಯ ಸುತೋತ್ಪತ್ತಿಂ ಕಲಾ ಪಂಚವಿವರ್ಜಯೇತ್ ||೯೩|| ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವೂ, ಗೋಮೇಧಯಾಗವೂ, ಸನ್ಯಾಸವೂ, ಮಾಂಸ ಶ್ರಾದ್ಧವೂ, ಮೈದುನನಿಂದ ಸಂತೋತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಈ ಐದು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಷಿದ್ಧಗಳಾಗಿವೆ. ||೯೪|| ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದೆನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಸನ್ಯಾಸ ಮಾರ್ಗದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ವೇದ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು. ||೯೫|| ಇದನ್ನು ಈ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜನರು ನಿಷಿದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅವತರಿಸಿ ಈ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮ ಮತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ||೯೬|| ಆಮೇಲೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಆ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಕಲಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಪುನಃ ಜನರು ನಿಂದಿಸಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ರುವದು. ||೯೭|| ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಾಪರರಾದ ತಾವು ಸನ್ಯಾಸಧರ್ಮದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೂ, ಸರ್ವರ

೧೨೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೂ ಈಗ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಕಲ ಮುನಿಗಳು
 ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ||೯೮|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರ ವಿನಂತಿಯಂತೆ-‘ವೃದ್ಧರಾದ ಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿಗಳಿಂದ
 ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು!’ ||೯೯|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ-
 ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸಿದ್ಧಗುರುರಾಯರೇ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ
 ಬಂದಿರುವದು. ||೧೦೦|| ಏನೆಂದರೆ-ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವೆಂದು,
 ಜಗದ್ಗುರುವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬಗುರುಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಆದರು?’
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಹ್ಯಾಗೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳು!
 ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿಗೆ ವಸಿಷ್ಠರು ಹ್ಯಾಗೆ ಗುರುಗಳಾದರೋ ||೧೦೨|| ಮತ್ತು ಎಂಟನೇ
 ಅವತಾರವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸಾಂದೀಪನಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಗುರುವಾದನೋ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಪಾದ
 ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ-ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ಗುರುಗಳಾದರು. ಪರಮಾತ್ಮನು
 ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ತಕ್ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯ ರೀತಿಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೦೩|| ಆದ್ದರಿಂದ ಆ
 ಕೃಷ್ಣ-ಸರಸ್ವತಿಗಳು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಗುರು-
 ನರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತಿಗಳು ‘ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೪||
 ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ವೃದ್ಧ-ಕೃಷ್ಣ-ಸರಸ್ವತಿಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದೂ, ||೧೦೫|| ಯಾವತ್ತು ಯತಿಶ್ವರರು ಕೂಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ
 ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಕೃಷ್ಣ-ಸರಸ್ವತಿಗಳ್ಯಾರು? ಅದು ಯಾವ ಗುರುಗಳ ಮೂಲ
 ಪೀಠವು? ||೧೦೬|| ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.
 ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವದು’ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಶಿಷ್ಯನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮೂಲಪೀಠದಿಂದ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ನಿನಗೆ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೃ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗುರುಸಂತತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೦೮|| ಆದಿ ಗುರುವು ಶ್ರೀಶಂಕರನು, ಆಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣುವು, ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮನು, ||೧೦೯|| ಅನಂತರ ವಸಿಷ್ಠರು, ಆಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿವಂತರಾದ ಪರಾಶರರು ಬಳಿಕ ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಷ್ಯರೂ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರವೂ ಆದ ವ್ಯಾಸರು. ||೧೧೦|| ಆಮೇಲೆ ಶುಕ್ಲಾಚಾರ್ಯರು, ಬಳಿಕ ಗೌಡ ಪಾದಾಚಾರ್ಯರು, ಆಮೇಲೆ ಪೂಜ್ಯ ಗೋವಿಂದ ಪಾದಾಚಾರ್ಯರು, ಬಳಿಕ ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾರದಾಂಬೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಆದ್ಯ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು. ||೧೧೧|| ಆಮೇಲೆ ವಿಶ್ವರೂಪಾಚಾರ್ಯರು, ಬಳಿಕ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಗಿರಿಯಾರ್ಚಾರ್ಯರು, ನಂತರ ಸಿದ್ಧ ಗಿರಿಯಾಚಾರ್ಯರು, ಆಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈಶ್ವರ ತೀರ್ಥರು, ||೧೧೨|| ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥರು, ಶಿವತೀರ್ಥರು, ಭಾರತಿ ತೀರ್ಥರು, ||೧೧೩|| ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದ ಮುನಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥರು. ||೧೧೪|| ಆಮೇಲೆ ಮಲಯಾನಂದ ತೀರ್ಥರು, ದೇವ ತೀರ್ಥರು, ವೃದ್ಧ-ಸರಸ್ವತಿಗಳು, ಬಳಿಕ ಸರಸ್ವತಿ ಯಾದವೇಂದ್ರರು. ||೧೧೫|| ಈ ಸರಸ್ವತಿ ಯಾದವೇಂದ್ರರ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರೇ ಈಗ ಹೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿಗಳು. ಅವರು ಬಹುದಿವಸದಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಬಹುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧೬|| ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು-ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ಪುನಃ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕೃಷ್ಣ - ಸರಸ್ವತಿಗಳನ್ನೇ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ತಾವು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ||೧೧೭|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧೮|| ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳವಾಗಲು ಆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತು ಯತಿಗಳು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧೯|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಸಕಲ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಅನಂತ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ||೧೨೦|| ಆಮೇಲೆ ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಲಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ನವಖಂಡ

೧೨೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೃ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ, ||೧೨೧|| ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಭೂ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
'ಗಂಗಾಸಾಗರ' ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೧೨೨|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಯಾವತ್ತು ತೀರ್ಥಗಳ
ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು. ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವೆನು. ||೧೨೩|| ಆ
ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಗಳ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಅನಂತವಾಗಿರುವದು. ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೧೨೪|| ಮುಂದೆ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಂಗಾಸಾಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ತಟಾಕ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ||೧೨೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಾಧವನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುಗಳ
ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೨೬|| ಆಗ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ||೧೨೭|| ಅಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ 'ಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ
ಶಿಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೨೮|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ
ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬರುವದು'
ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೯|| ಹೀಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು-ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನು
ಸಮಾನವಾಗಿರುವದು! ಇದನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಹೊಂದುವರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೩೦|| ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಗುರುಪರಂಪರೆ
ಯಾದ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಹನ್ನೆರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ||೧೩೧|| ಇತಿ
ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾಕಲ್ಪತರಂಗ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ
ಸಂವಾದೇ ಮಾತೃಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಬೋಧ ಪುತ್ರ ಯುಗ್ಮದತ್ವ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಯ ಗಮನ ಚತುರ್ಥಾಶ್ರಮ
ಅಂಗೀಕಾರ ಆದ್ಯಂತ ಗುರುಪೀಠ ವರ್ಣನ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಅವತಾರ ಕೃತಂ ನಾಮ
ದ್ವಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೧೨|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೧೫೧೬|| || ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ತ್ರಯೋದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅರಗುರುಗಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹುಟ್ಟಿನೂವನ್ನು

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸುರೈಶ್ವರ್ಯೇ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದತ್ತೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ವರ್ಯೇ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ತಿಷ್ಠತಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಾಮಧಾರಕನು, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳ ಚರಣಕ್ಕಿರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ,
||೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ! ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ
ದಾಟಿಸುವಂಥವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಖವಾಯಿತು. ||೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಕಥಾಮೃತವನ್ನು
ಹೇಳಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು. ಆ ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ತಮನ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಾದ ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಸಮರ್ಥರು. ||೩|| ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನು
ವಿಹಂಕಿರುವದು. ನೀವು ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೂ
ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ||೪|| ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ದನಗಳು ಹುಲ್ಲಿನರಾಶಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿನ್ನದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ, ||೫|| ಮತ್ತು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು
ಕಾಣದಂಥವನಿಗೆ ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವತನಕ ಕುಡಿಯದೇ
ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ, ||೬|| ಅದರಂತೆ ಸ್ವಾಮೀ ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಾನು
ಅವಿದ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಬಹಳ
ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ||೭|| ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಸಮಾನರಾದ ತಾವು
ಬಂದು ತ್ರೇಗುರುಗಳ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದೀರಿ. ||೮|| ನೀವು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರ
ಹೇಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು? ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನು ಕೊಡಲು ಬರುವುದು ಹೇಳುವಿರೋ? ||೯|| ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವಿದೆ? ಸಿದ್ಧರಾಯರೇ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ

೧೮೭

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ಲ

ಧ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೧೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾನು ತಮಗೆ ಏನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆನು?||೧೦|| ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ತೀರಿಸುವದು ನನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆ
ಯವರೆಗೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ 'ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ- ||೧೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ
ತಾವು ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಪರಮಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ನಿರಂತರ ಗುರುಭಜನೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು.'||೧೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾಧವ' ಸರಸ್ವತಿಗಳಿಗೆ
ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯು ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!' ಎಂದನು.||೧೩|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಆಶ್ವಾಸನ ಪೂರ್ವಕ-||೧೪|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನೀನು
ಒಳ್ಳೇ ಧನ್ಯನು! ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ
ಭವಶಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವವರಲ್ಲಿ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದು ತಿಳಿ.||೧೫|| ನೀನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವಾಗಿದೆ,' ಎಂದು ಅಂದು ಮತ್ತೆ-||೧೬||
'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
ಆ ಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.||೧೭|| ಆ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆಗ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ
ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿಯೇ ಮುಖ್ಯರು.||೧೮|| ಆ ಎಲ್ಲ
ಶಿಷ್ಯರ ಹೆಸರು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಶಿಷ್ಯರು
ಪ್ರಖ್ಯಾತರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.||೧೯|| ೧) ಬಾಲ ಸರಸ್ವತಿ,
೨) ಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿ, ೩) ಉಪೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿ, ೪) ಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿ, ೫) ಸದಾಶಂಕರ ಸರಸ್ವತಿ||೨೦||
೬) ಜ್ಞಾನಚೋರಿತ ಸರಸ್ವತಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆರುಮಂದಿ ಏಳನೆಯವನು ಸಿದ್ಧನು ನಾನೇ.

೧೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾಮಧಾರಕಾ ಇನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದು ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು. ||೨೧||
ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಗದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಹತ್ತುವ ಸಮಸ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾದ ಕರಂಜ(ಕಾರಂಜಾ) ನಗರಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ||೨೨|| ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಒಬ್ಬ ತಂಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು
ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ||೨೩|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ
ನಗರದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಒಕ್ಕೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಬಂದು ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಮಾಡಿದರು. ||೨೪|| ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕರೆದರು. ಆಗ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು, ಅನಂತರೂಪ ತಕ್ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ||೨೫|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-ಇವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರವು? ಯತಿವೇಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧರಿಸಿರುವರು ಇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರನು! ||೨೬||
ಇವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಯಾರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಅನೇಕ
ಕಾರಣಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವತಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೭|| ಆಮೇಲೆ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಒಕ್ಕೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾವೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಆಗ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರಾಗಿ ಯತಿರೂಪವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ಆಗ ಅವರ
ತಾಯಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆಯಾಯಿತು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವಳು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದಕಮಲಗಳಮೇಲೆ
ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು - 'ಎಲೈ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪನಾದ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೇ! ನಾನು ಮಾಡಿದ ಶನಿಪ್ರದೋಷ
ಪೂಜೆಯ ಫಲವು ಈಗ ಲಭಿಸಿತು! ||೨೯|| ಎಂದು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ
ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನೂ, ಜಗದ್ವಂದ್ಯನೂ ಆದ

ಭಮಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೇನೆ-‘ಶತ್ರು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ, ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.॥೧೦॥ ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಲೇಪ
 ಮಾಡಿರಿ. ಅಮೇಲೆ ಪಾಪ ಕೆಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು!’ ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು-॥೧೧॥
 ‘ಅವ್ವಾ ತಂಗಿ ರತ್ನಾಯಿಯೇ ಕೇಳು! ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪತಿಹೇವೆಯಿಂದಲೇ
 ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಂಭಾಗುವರು. ಆದಕಾರಣ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪತಿಹೇವೆಯ ಹೊರತು ಎರಡನೇ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು
 ಓದಿಬಿಡಬಾರದು.॥೧೨॥ ಪತಿಹೇವೆಯಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ಭಮಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು
 ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪತಿಹೇವೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು
 ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.॥೧೩॥ ಈ ಭಮಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿಹೇವೆಯೇ ಮುಖ್ಯವು! ಎಂದು
 ಮಹಸ್ವಿನಿಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪತಿಯು ಶಿವಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಉತ್ತಮ ರೀತಿ ಸೇವಾ
 ಮಾಡಬೇಕು.॥೧೪॥ ಪತಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದೆಂದು ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ತಂಗೀ ನೀನು ಮಹಸ್ವಿನಿಲ್ಲಿ ಖಚಿಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮ ಗತಿಯಾಗುವದು!’
 ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.॥೧೫॥ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರತ್ನಾಯಿಯು ಮತ್ತೆ ವಿನಯದಿಂದ
 ಕೈಮುಗಿದು, ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುವಳು.॥೧೬॥ ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಹ್ಯಾಗೂ
 ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಲಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಿರಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಯಾವ
 ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ?’ ಎಂದಳು.॥೧೭॥ ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲಾ ರತ್ನಾಯಿಯೇ!
 ಈಗ ನೀನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೀ! ಆದರೆ ನೀನು ಮೊದಲು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಚಿತ
 ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ, ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.॥೧೮॥ ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಆಳಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ
 ವಿರೋಧವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಜಗಣಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದಿ.॥೧೯॥ ಈ ದೋಷಗಳಿಂದ ಈಗ ನಿನಗೆ
 ಅನೇಕ ಬಾಧೆಗಾದವು. ನೀನು ಆಳಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗ

೧೯೦
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೧೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಉಂಟಾಗುವದು. ||೫೦|| ಗಂಡ-ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಹಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವನು. ಇದೇ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಫಲವು!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೫೧|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರತ್ನಾಯಿಯು ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ದುಃಖಿಸಿ- 'ಗುರುನಾಥಾ, ನನ್ನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡು ಎಂದು ಅವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಆ ಪಾದಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಳು. ||೫೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲಾ ಬಾಲೆಯೇ ಕೇಳು, ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಆತನೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಮುಖ್ಯನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವನು. ||೫೩|| ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಕುಷ್ಠರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತವಾಗುವದು. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಮತ್ತೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮ ಗತಿಯಾಗುವದು. ||೫೪|| ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಕಿಟ್ಟಾಗ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣದರ್ಶನವಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳು. ||೫೫|| ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿनाಶ ಎಂಬ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ನಿನಗೆ ಆ ರೋಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಮೇಲೆ ನೀನು ಭರವಸೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ||೫೬|| ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅತೀ ವಿಖ್ಯಾತ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥವಾದ ಗಂಧರ್ವಪುರ (ಗಾಣಗಾಪುರ) ವೆಂಬ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವದು. ||೫೭|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಕಲ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಗೋದಾವರಿ ಉಗಮಸ್ಥಾನವಾದ ತ್ರಂಬಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೫೮|| ಆಮೇಲೆ ನಾಶಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ||೫೯|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಆ ತೀರ್ಥದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ಈಗ ನಿನಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೬೦|| ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹರಿಯುವಂಥ ಬಹುರಾಣವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಆ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ

೧೯೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದು. ||೬೨|| ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಸಕಲ ಮುನೀಶ್ವರರು ಕೂಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 -'ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹರಿಯುವಂಥ ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು
 ನಿರಂತರವಾಗಿ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಗೋದಾ-ಗಂಗೆಯು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ
 ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪಾವನರಾಗುವೆವು. ಅದು ಭೂಮಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಏನು ಉಪಾಯ
 ಮಾಡಬೇಕೆಂದು' ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಹಾ
 ತಪಸ್ವಿಗಳೂ, ಪುಣ್ಯವಂತರೂ ಆದ ಋಷಿಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತರ ನಿತ್ಯ
 ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಭತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಕಾಳುಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಆ ಭತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದಲೇ ಅನ್ನ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಭೋಜನ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೪|| ಅದರಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೂ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯೂ ಆದ ಗೌತಮ ಮುನಿಯಾದರೂ
 ದಿವಾಲು ತಾನೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಭತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ
 ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೫|| ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು-ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗೌತಮ ಮುನಿಯು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯೂ
 ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರೂ ಆಗಿರುವರು. ||೬೬|| ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಸಂಕಟ ತಂದರೆ ಆ
 ಗೋದಾನದಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತರುವರು. ಆಗ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
 ನಮಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೬೭|| ಯಾಕೆಂದರೆ-ಯಾ ಗತಿಯೋರ್ಗಯುಕ್ತಾಪಾಂ ಮುನೀಶ್ವಾಮ
 ಮೂರ್ಧ್ವರೇತಸಾಮ್ | ಸಾ ಗತಿಃ ಸರ್ವ ಜಂತೂಪಾಂ ಗೌತಮೀತೀರವಾಸಿಸಾಮ್ ||೬೮||
 ಉರ್ಧ್ವರೇತರಾಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು
 ಮಾಡುವ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ಗತಿಯು ಈ ಗೌತಮೀತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸ
 ಮಾಡುವಂಥ ಯಾವತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.' ||೬೯|| ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ನಾವು
 ಏನಾದರೂ ಯಶ್ಚ ಮಾಡಿ ಗೌತಮರಿಗೆ ಸಂಕಟವನ್ನು ತಂದರೆ ಆ ಗೋದಾವರಿಯು ಭೂಮಿಗೆ

ಬರುವಳು. ಆಗ ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಲಾಭವಾಗುವುದು. ||೨೦|| ಎಂದು ಆ ಮುಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ
 ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಯೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಸವತ್ಸವಾದ ಒಂದು ಆಕಳನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಗೌತಮರ ಗದ್ದೆಯೊಳಗಿನ ಭತ್ತವನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ||೨೧|| ಆಗ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿರುವ
 ಗೌತಮರು ಎದ್ದು ಬರುವಂತಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆ ಸವತ್ಸ ಆಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಓಡಿಸುವದಕ್ಕೆ
 ಕೂತಲ್ಲಿಯೇ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ||೨೨|| ಅದು ಭಯಂಕರ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ
 ಸಮಾನವಾದ ಶಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಆ ಆಕಳಿಗೆ ಬಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಮರಣಹೊಂದಿತು. ಆಗ ಗೌತಮರಿಗೆ
 ಗೋಹತ್ಯಾದೋಷವು ಬಂತು ||೨೩|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮುಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗೌತಮರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು-
 'ಸ್ವಾಮಿ, ಗೌತಮ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಗೋಹತ್ಯಾದೋಷವು ಬಂತು. ಅದನ್ನು
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅದರ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ
 ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೨೪|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ
 ಗೌತಮರು ತ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿ ಆತನು ಅವರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ 'ಎಲೈ ಗೌತಮನೇ ನಿನಗೇನು ವರವು ಬೇಕು ಬೇಡು ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದನು. ||೨೫|| ಆಗ
 ಗೌತಮರು- 'ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ, ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಶಂಕರಾ, ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುತ್ತೀ.
 ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತೂ ಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಆ ಗೋದಾ-ಗಂಗೆಯನ್ನು ಈ
 ಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದೆ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೬|| ಆ ಗೌತಮರ
 ವಿನಂತಿಯಂತೆ ತ್ರೀಶಂಕರನು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪ ಕ್ಷಾಲನಾರ್ಥವಾಗಿ ಆ ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು
 ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದನು. ||೨೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗೌತಮರು ಆ ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
 ತಂದು ತಾವು ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗೋಹತ್ಯಾ ದೋಷವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ
 ಯಾವತ್ತು ಮುಷಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರರಾದರು. ಅವರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ

ಈಗ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಆ ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಯಾರು ಶಕ್ಯರು? ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ||೭೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅತಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆ ಗೌತಮಿನದೀತೀರದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಸಂಚರಿಸಿದರು. ||೭೯|| ತಟಾಕ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮಂಜರಿಕಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಧವಾರಣ್ಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವಿಖ್ಯಾತ ಮುನಿಯು ಇದ್ದನು. ||೮೦|| ಅವನು ಸದಾ ಸಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾನಸಪೂಜೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡರು. ||೮೧|| ಆಗ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೮೨|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಯದ್ವಿವ್ಯ ಪಾದದ್ವಯಮೇವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಧಿಷ್ಠಿತಂ ದೇವನದೀ ಸಮಿಪೇ | ಯಾ ಉತ್ತರೇ ತೀರ ನಿವಾಸಿರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಮಿಪೇ ನಿವಸಂತಿ ನಿತ್ಯಮ್ || ಯಾವನ ದಿವ್ಯ ಚರಣದ್ವಯಗಳು, ಗೋದಾವರಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗಿರುವವೋ ಇಂಥ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ರಾಮನಾಮಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೇ ನೀನೀರುವಿ! ಎಂದು ಮಾಧವಾರಣ್ಯನು ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆನಂದ ಹೊಂದಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು- ||೮೩|| ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಗ ಸ್ಥಿತಿಮಾರ್ಗರೂಪಂ ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗಾದಧಿಕಾರತತ್ತ್ವಮ್ | ಮಾರ್ಗಂ ಚ ಮಾರ್ಗಂ ಚ ವಿಚಿನ್ತ್ಯ ತೋ ಮೇ ಮಾರ್ಗೋದಯಂ ಮಾಧವ ದರ್ಶನಂ ಚ ||೮೪|| ಹೇ ಮಾಧವಾ ಯೋಗದೊಳಗಿನ ಸಂಹೃತಿಮಾರ್ಗ, ಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಸ್ಥಿತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಿದ್ದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿನಗೆ ಅಂಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುವೆ ಎಂದು ಅಂದರು. ಮಾಧವಾರಣ್ಯನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು

೦೩
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪ್ರಾ
 ದ
 ಲ್ಲ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ೦೪೭

ಮಾಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಊಟ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವನು
 ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯೭|| ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ
 ಮಾಡಿ, ಈಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನೋಡಿದ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಮಹಾನವಮಿ ಹಬ್ಬ ಇದ್ದು ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ
 ಬಹಳ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ಉಂಡಿದ್ದನು. ||೯೮|| ಆಗ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಹಳ ಉಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯು
 ಬಹಳವಾಗಿ ನೋಯಹತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಆ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಉರಳಾಡುತ್ತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ
 ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ದುಃಖಪಡುತ್ತ- 'ಅಯ್ಯೋ ! ಈ
 ಪಾಪರೂಪದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವಂಥ ನನಗೆ ಈ ಸಂಸಾರವು ಬೇಡ. ಇನ್ನು ನಾನು ಈ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
 ಹಾರಿಕೊಂಡು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ||೧೦೦|| ಸರ್ವರಿಗೂ, ಅನ್ನವೇ ಪ್ರಾಣವೂ, ಜೀವನವೂ
 ಆಗಿದೆ. ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಬದುಕುವರು? ನನಗೆ ಮಾತ್ರ, ಅನ್ನವೇ ವೈರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ
 ನನಗೆ ಮರಣವೇ ಯೋಗ್ಯವು. ' ||೧೦೧|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ, ಗಂಗಾಪ್ರವೇಶ
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು- ||೧೦೨|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ 'ದೇವಾ, ಶಂಕರನೇ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಭೂಭಾರ ಆದೆನು.
 ನಾನು ಎಂದೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನೂ ಅನ್ನ-ದಾನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ||೧೦೩|| ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
 ಯಾವ ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದ ನೂರಾರು ಜನ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಪುಣ್ಯದ
 ಫಲವಿಲ್ಲಿಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ. ||೧೦೪|| 'ದೇವಾ
 ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನೋ, ಇಲ್ಲವೇ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಪಿಲಧೇನುವನ್ನು ಕೊಂದನೋ, ||೧೦೫|| ತಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ? ಗುರು
 ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದನೋ? ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಮೀರಿದೇನೋ ||೧೦೬|| ಅಥವಾ ಪತನ
 ಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊಂದನೋ, ಅಡವಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿದನೋ? ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

೧೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನೋ? ||೧೦೭|| ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನೋ? ವೈಶ್ವದೇವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಲಿಲ್ಲವೋ? ||೧೦೮|| ನಾನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಿಂದಲೂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಸುಖವಾಗಿ ಉಣ್ಣುತ್ತ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದೇನೋ? ಏನೋ ಯಾವದೂ ತಿಳಿಯದು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಈ ಪರಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವೆನು? ||೧೦೯|| ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಹತ್ತಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು - 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರೆಯಿರಿ. ||೧೧೦|| ಅವನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಿ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಮಹಾದೋಷಕರವು. ಅವನು ಯಾರು? ಅವನು ಸುಮಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಕೇಳೋಣ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೧೧|| ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದರು. ||೧೧೨|| ಅನಾಥರಿಗೆ ಕಲ್ಪತರವೂ, ದುಃಖಿತರಿಗೆ ದಯಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ||೧೧೩|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನೀನು ಪ್ರಾಣವನ್ನೇಕೆ ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀ? ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಮಹಾದೋಷವು. ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನಾದರೂ ನನಗೆ ಹೇಳು!' ಎಂದರು. ||೧೧೪|| ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಯತಿರಾಯರೇ, ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ? ನಾನು ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬದುಕಿ ಭೂಭಾರ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ||೧೧೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಉದರ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಬಹು ಕಷ್ಟಬಡುತ್ತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಊಟಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವನ್ನು ಸಹನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ||೧೧೬|| ನನಗೆ ಅನ್ನವೇ ವೈರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಗುರುನಾಥಾ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ ಈ ಶರೀರವು ಅನ್ನದಿಂದ ರಕ್ಷಣವಾಗುವದು. ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ

೧೪೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಕ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬದುಕುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?' ಎಂದನು. ||೧೦೭|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಔಷಧವಿದೆ, ನಿನಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಕೇಳು. ಇವತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉದರ ವ್ಯಥೆಯು ಹೋಯಿತೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿ. ||೧೦೮|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬೇಡ, ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೆದರಬೇಡ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಬೇನೆಯು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಡಿಹೋಯಿತು. ಈ ದಿವಸ ನೀನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಮಾಡು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೯|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೧೧೦|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನದಿಯ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು, ||೧೧೧|| ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಒಕ್ಕೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೧೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಶಂಕರಾವತಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ನಿನ್ನ ಊರು ಯಾವುದು? ಈಗ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೧೩|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೈ ಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಕೌಂಡಿಣ್ಯ ಗೋತ್ರದ ಅಪಸ್ತಂಭ ಶಾಖೆಯವನು. ||೧೧೪|| ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾಯಂದೇವ. ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಳವು ಕಡಗಂಚೇಯು. ನಾನು ಉದರ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಯವನನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆ. ||೧೧೫|| ಈ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ||೧೧೬|| ತಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂಥವರಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ಈಗ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರದ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೋದವು. ||೧೧೭|| ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು, ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ, ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗಿ ನನಗೆ ಬಹಳ

೧೪೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಕ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಂಕೋಷವಾಗಿದೆ. ||೧೨೮|| ಗಂಗಾ ಪಾಪಂ, ಶಶೀ ತಾಪಂ. ದೈತ್ಯಂ ಕಲ್ಪತರುಸ್ತಥಾ | ಪಾಪಂ ತಾಪಂ
ಚ ದೈತ್ಯಂ ಚ ಹರೇತ್ | ಶ್ರೀಗುರುದರ್ಶನಮ್ ||೧೨೯|| ಗಂಗಾದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಸ್ನಾನದಿಂದ
ಪಾಪವೂ, ಚಂದ್ರನಿಂದ ತಾಪವು, ಕಲ್ಪತರುವಿನಿಂದ ದೈತ್ಯವೂ ಒಂದೊಂದೇ ನಾಶವಾಗುವವು. ಆದರೆ
ಶ್ರೀಗುರುದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಪಾಪ-ತಾಪ-ದೈತ್ಯ ಈ ಮೂರು ಒಮ್ಮೇಲೇ ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೩೦||
'ಸ್ವಾಮೀ ಶ್ರೀಗುರು ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದವನು ಧನ್ಯನಾಗುವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ
ಈ ದಿವಸ ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಪ-ತಾಪ-ದೈತ್ಯಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವಂಥ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು,
ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು.' ||೧೩೧|| ಎಂದು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಅವರ
ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಆ ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ||೧೩೨|| - 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಈಗ ನೀನು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ಇಕೋ
ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಉದರವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ||೧೩೩||
ಆದಕಾರಣ ಇವನ ರೋಗ ಉಪಶಮನಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾವು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ಹೇಳುವೆವು
ಕೇಳು? ಈಗ ನೀನು ಇವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇವನಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ
ಮಾಡಿಸು. ||೧೩೪|| ಇವನು ಆ ಅನ್ನವನ್ನುಂಡ ಕೂಡಲೇ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇವನ ವ್ಯಥೆಯೂ, ರೋಗವೂ
ಒಂದೂ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಹಸಿದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರಣ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ
ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೩೫|| ಆಗ ಆ ಸಾಯಂದೇವ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಇವನು ಊಟ ಮಾಡಿದ
ಕೂಡಲೇ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೩೬|| ಇವನು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ
ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇವನಿಗೆ ಉದರ ವ್ಯಥೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಕಷ್ಟಪಡಲಾರದೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾನು ಇವನಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ನನಗೆ

ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವು ಬಂದೀತು!' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ||೧೩೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-
 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಇವನಿಗೆ ನಾನು ಔಷಧ ಕೊಡುವೆನು. ಇವನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ
 ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಪೂಪಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಉದ್ದಿನಬೆಳೆ ಹಾಕಿದ ಒಡೆಗಳನ್ನೂ, ಹಾಲು ಹಾಕಿದ
 ಪಾಯಸ ಮೊದಲಾದವನ್ನೂ ಊಟ ಮಾಡಿಸು. ||೧೩೮|| ಅನ್ನವನ್ನುಂಡ ಕೂಡಲೇ ಇವನ ವ್ಯಾಧಿಯು
 ಹೋಗುವದು. ಸಾಯಂದೇವಾ, ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸಂಶಯ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಇವನನ್ನು
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೩೯|| ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು
 ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ, ಅವರ ಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಅಂತಃಕರಣವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬರಲು
 ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವೂ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.' ||೧೪೦||
 ಅವನ ವಿನಂತಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಪ್ಪಿ- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ ನೀನು ಮೊದಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ
 ನಡೆ!' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನಾದ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು. ||೧೪೧|| ಆಗ
 ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದೆನು, ಮತ್ತು ಯಾವತ್ತೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ಇದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾವತ್ತೂ
 ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಹಾಗೂ ಆ ಉದರವ್ಯಥೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಸಾಯಂದೇವನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ
 ಹೋದರು. ||೧೪೨|| ಆಗ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು. ಆ ಸಾಯಂದೇವನ ಪತಿವ್ರತಾ
 ಪತ್ನಿಯಾದ ಜಾಖಾಯಿಯು ಪರೋಪರಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಳು. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೪೩||
 ಅವರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ
 ವಂದಿಸಿದರೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿದರು.
 ||೧೪೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಗುರುಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅತಿ ಗಹನವಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರ
 ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಹ್ಯಾಗೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು- ಸಾಯಂದೇವನ ಪತ್ನಿಯು
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ ಮಂಡಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ||೧೪೫|| ಅಷ್ಟದಳ

ಪದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಂಚವರ್ಣದ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ||೧೪೬|| ಆಮೇಲೆ ಸಾಯಂದೇವನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ತ್ರೇಗುರುಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಯಾವತ್ತು ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೪೭|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಸನವನ್ನೂ, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಆಸನಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮೊದಲು ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಮುಂದಿರುವ ಮಂಡಲವನ್ನು ಗಂಧ-ಪುಷ್ಪ-ಅಕ್ಷತೆಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರ ಮಂಡಲಗಳನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೧೪೮|| ಅನಂತರ ಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಮೃತ ದಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಸೂಕ್ತದಿಂದಲೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ||೧೪೯|| ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅವನು ಅನಂದಪರವಶನಾದನು. ಆಮೇಲೆ ಗುರುಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟು, ||೧೫೦|| ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೂ, ಆ ತೀರ್ಥಕ್ಕೂ ಅನಂದದಿಂದಲೂ ಗೀತ-ವಾದ್ಯ ಗಳಿಂದಲೂ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೧೫೧|| ಹೀಗೆ ಸಾಯಂದೇವನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅನೇಕ ತರದ ಅಕ್ಷಯವಾದ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ||೧೫೨|| ಅನೇಕ ಮಂತ್ರ ಘೋಷದಿಂದ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನಿತ್ತು ಅನೇಕ ತರದ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದನು. ||೧೫೩|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಗಾಯನ ಮಾಡಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೧೫೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಂತೆ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದಿಸಿದನು. ||೧೫೫|| ಅದನ್ನು

ಕಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಂತತಿಯಾಗಿ ಆ ನಿನ್ನ ವಂಶದವರೆಲ್ಲರೂ ಗುರುಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ||೧೫೬|| ನೀನು ಗುರುವನ್ನಂತೂ ಕಂಡಿರುವಿ. ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರರೂ-ಪೌತ್ರರೂ ಆಗಿ ನಿನ್ನ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದು.' ||೧೫೭|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನಿತ್ತು ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರು-ಶಿಷ್ಯರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ||೧೫೮|| ಆಮೇಲೆ ನಾನಾತರದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳನ್ನೂ, ಅಪೂಪಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನೂ, ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಂಟು ತರದ ಪಾಯಸಗಳನ್ನೂ, ||೧೫೯|| ಅನೇಕ ತರದ ಶಾಕ-ಪಾಕಗಳನ್ನೂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಡಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಪೋಷನವನ್ನು ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರು. ||೧೬೦|| ಆ ಉದರ ರೋಗಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದನು. ಗುರು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ರೋಗವು ಹೋಯಿತು. ||೧೬೧|| ಸ್ವರ್ತಮಣಿಯು ರೋಹಕ್ಕೆ ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ರೋಹವು ಕೂಡಲೇ ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆ, 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾದಮೇಲೆ ಅವನ ಬೇನೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿಯುವದು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ? ||೧೬೨|| ಸೂರ್ಯನ ಉದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತಲೆಯು ನಿಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಯಾವನಮೇಲೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಹ್ಯಾಗೆ ನಿಂತೀತು? ||೧೬೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾವತ್ತು ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಆ ಸಾಯಂದೇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೧೬೪|| ಅನ್ನ ವೈರಿಯಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನ್ನವೇ ಔಷಧವಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಬೇನೆಯು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

||೧೬೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಯಾವನಮೇಲೆ ಗುರುಕೃಪೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಅವನ ಜನ್ಮಾಂತರದ ರೋಗಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆಂದಮೇಲೆ ಗುರುಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆ ಬೇನೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿದೀತು?' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಅಂದರು. ||೧೬೬|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ತಾನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ-'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಿರುವ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೬೭|| ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಬೇನೆಗಳು ಹೋಗಿ ಅವರು ಅವಿಲ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರೆಂದು ನಾನು ತ್ರಿವಾರ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೧೬೮|| ಹೀಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರಾ ಮೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಅವನಿಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಗುರುಚರಿತ್ರದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ. ||೧೬೯|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಸ್ಥಾನ-ಸ್ಥಾನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಸಂದರ್ಶನ ಪುನರ್ಮಾರ್ಗತಾ ದರ್ಶನ ನಾಶಿಕ ತ್ರಂಬ್ಯಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗೌತಮಿ ತೀರ್ಥ ವರ್ಣನ ವಿಪ್ರ ಉದರ ವ್ಯಥಾ ಪರಿಹರಣ ಸಾಯಂದೇವ ಗೃಹೇ ಭಿಕ್ಷಾ ಕೃತಂ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೧೩|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ -೧೬೮೫||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಚತುರ್ದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ॥

ದುಷ್ಠ ಯವನ ಶಾಸನ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಆಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು ಕೌತುಕದಿಂದ ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು, ಅದನ್ನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ.’ ||೧|| ಆಗ ಅವನು-‘ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧ ಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೇ, ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವದು. ||೨|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉದರ ವ್ಯಥೆಯುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಅವನ ಬೇನೆಯನ್ನು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು’ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೩|| ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿಯೇ, ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನುವೆಂದು ತಿಳಿ,’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೪|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಾಯಂದೇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವನಮೇಲೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ||೫|| ಆ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ವಿಚಿತ್ರಕರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ, ||೬|| ಸಂತೋಷದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- ‘ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನು! ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ವಂಶದವರೂ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರಾಗಲಿ!’ ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ||೭|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಯಂದೇವನು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಪುನಃ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, ||೮|| ‘ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ ಅವಿದ್ಯಾ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನೀನು ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ವೇದಗಳಿಗೂ ಅಗೋಚರವಾಗಿರುವದು. ||೯|| ನೀನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಿದ್ದು ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ನೀನು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತೀ. ||೧೦|| ‘ಗುರುರಾಯಾ! ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವರ್ಣಸಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ತಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦|| ನನ್ನ ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಯೂ ಇಹದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರಾದಿ, ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳ ಸುಖವೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿರಿ! ||೧೧|| ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ ಸದ್ಗುರುವೇ! ಈಗ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕ್ರೂರನಾದ ಯವನನ ಕೈಯೊಳಗಿದ್ದು ‘ಕುಗ್ರಾಮವಾಸಃ ಕುಲಹೀನ ಸೇವಾ’ ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ||೧೨|| ಆ ಯವನನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವನು ಈಗ ಅವನು ನನ್ನನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕರೆಯಿಸಿರುವನು. ||೧೩|| ಈಗ ನಾನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದರೆ ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮರಣವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವದು ಎಂದನು. ||೧೪|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು-‘ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆಮಾಡಬೇಡ!’ ಎಂದು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು-||೧೫|| ಸಾಯಂದೇವಾ, ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಆ ಕ್ರೂರ ಯವನನಿಗೆ ಭಟ್ಟಿಯಾಗು. ಅವನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸುವನು. ||೧೬|| ನೀನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿರುಗಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುವತನಕ ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು. ನೀನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವೆವು. ||೧೭|| ನೀನು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತೀ, ನೀನು ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀ, ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ||೧೮|| ನಿನ್ನ ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಸುಖವಾಗಿರುವರು. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸವಾಗಿರುವಳು. ನೀವು ನಿರೋಗಿ ಹಾಗೂ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗುವಿರಿ!’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ

೨೦೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ପ୍ର	ବ	ନ	ଓ	ଧ	ର	ଞ	ଟ	ଠ	ଡ	ଢ	ଣ	ତ	ଥ	ଦ	ଧ	ନ	ପ	ଫ	ବ	ଶ	ଷ	ସ	ହ	ର	କ	ଖ	ଗ	ଘ	ଙ
-----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ಸಾಯಂದೇವನು ಗುರುಗಳಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ಯವನನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. ||೨೦|| ಕಾಲಾಂತಕ ಯಮನಂತೆ ಇರುವ ಆ ದುಷ್ಟ ಯವನನು ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಜ್ವಾಲಾರೂಪನಾಗಿ, ||೨೧|| ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಉರಿ ಮೋರೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು ಭಯಚಕಿತನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೨|| ದೀಪದ ಹುಳವು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಯುವದೋ ||೨೩|| ಹಾಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನಿಗೆ ಆ ದುಷ್ಟ ಯವನನು ಏನು ಮಾಡ್ಯಾನು? ಗರುಡನ ಮರಿಯನ್ನು ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೇ? ||೨೪|| ಒಂದಾನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಐರಾವತವು ಸಿಂಹವನ್ನು ತಿಂದಿತೇ? ಇವು ಎಂದೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಗುರುಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಕಲಿಕಾಲದ ಹಾಗೂ ಯಮನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ಯಾವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಗುರುಸ್ಮರಣವಿರುತ್ತದೋ ಅವನಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಭಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಗುರುಕೃಪೆಯುಳ್ಳವ ನನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಲಮೃತ್ಯುವೇ ಭಯಪಡುವದೆಂದಮೇಲೆ ಅಪಮೃತ್ಯುವು ಏನು ಮಾಡಿತು? ||೨೬|| ಯಾರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ಯವನನು ಏನು ಮಾಡುವನು? ಗುರುಕೃಪೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಯಮನ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೭|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಯವನನು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅತಿ ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮೈಮೇಲೆ ಸ್ತೂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಉರಿಯು ಉಂಟಾಗಲು ಅವನು ಎಚ್ಚತ್ತು ಪ್ರಾಣಾಂತವಾದ ಸಂಕಟವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೯|| ಆಗ ಮೈಮೇಲೆ ಸ್ತೂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ವಿಕಾರ ಸ್ವರದಿಂದ -ಅಯ್ಯೋ! ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನನ್ನನ್ನು ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಘಾಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಛೇದಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ||೩೦|| ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರ ಹೊಂದಿ ಒಡುತ್ತ ಸಾಯಂದೇವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ- 'ಅಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನೇ ನನ್ನ ಒಡೆಯನು!' ಎಂದು ಅವನ ಪಾದದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡಹತ್ತಿ

[illegible]

ಅ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುನಃ ನಿನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನು. ||೪೨|| ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ವಾಸ ಮಾಡುವೆವು. ಆಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಆಪ್ತರು, ಇಷ್ಟರು ಬಂಧುಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಮಗೆ
ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗ ಬೇಕು. ||೪೩|| ನೀನು ಇನ್ನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಸುಖದಿಂದಿರು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ
ಅರಿಷ್ಟಗಳೂ, ದುಃಖಗಳೂ ಹೋದವೆಂದು ತಿಳಿ! ಎಂದು ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ತಮ್ಮ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು. ||೪೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮಸ್ತ
ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಹೊರಟು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವುಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ
||೪೫|| ಆರೋಗ್ಯ ಭವಾನೀ ವೈಜನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ
ಗುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ||೪೬|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ವಾಮೀ
ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮತ್ತು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಬಹುಮಂದಿ
ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು? ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೪೭|| ಆಗ
ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ
ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ವರ್ಣನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.' ||೪೮|| ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು
ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿದೆ. ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ.' ||೪೯|| ಗುರುಗಳ
ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸದಾಚಾರವುಳ್ಳ ಸಾಯಂದೇವನು ಸರಸ್ವತೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರ-ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೫೦|| ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯೆಂಬ ಅಮೃತದ ಈ
ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಯವನ ಭಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸಾಯಂದೇವನ ಆಖ್ಯಾನವಿರುವದು. ಅವನ ಭಾಗ್ಯ
ದೊಡ್ಡದು. ||೫೧|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ
ಸಿದ್ಧ- ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಸಾಯಂದೇವ ಸಂಕಟ ಪರಿಹರ ವರ ಪ್ರಸನ್ನ ವಂತೋವಂಶ ಭಕ್ತಕೃತಂ
ನಾಮ ಚತುರ್ದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೧೪|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೧೭೩೬ || ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಪಂಚದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರಾ, ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.

॥ ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ವಾಣಿಯು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!! ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಲೀನವಾಯಿತು. ॥೧॥ ಆಪ್ತಾ ನೀನು ಕೇಳಿ-ಕೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೂ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದುವದು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ವೈಜನಾಥದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು॥೨॥ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವತ್ತು ಭಕ್ತ ಜನರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.॥೩॥ ಸಾಧುಗಳು, ಅಸಾಧುಗಳು, ಧೂರ್ತರು ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರೂ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದುಷ್ಟ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಾವು ಶಿಷ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.॥೪॥ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪರುಶರಾಮನು ಅವತರಿಸಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ದುಷ್ಟ ಕ್ಷತ್ರೀಯರು ಉಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವತ್ತೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಯಾರದೂ ಉಪದ್ರವ ಬೇಡೆಂದು ತಾನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.॥೫॥ ಆದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತೇ ಮತ್ತೇ ಅವನ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನಕೊಡೆಂದು ಬೇಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಶೆಯು ಎಂದೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.॥೬॥ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವನು.॥೭॥ ಅದರಂತೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಾನಾ ಜಾತಿಯ ಅನೇಕ ಜನರು ಬಂದು ತಮಗೆ ವರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು.॥೮॥ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನಾದಂಥವನೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರದ ವರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಭಕ್ತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಾತ್ರಾನುಸಾರ

೨೧೨

೧೧

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ||೯|| ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ತಾವು ಕೆಲವು ದಿವಸ
 ಆರೋಗ್ಯ ಭವಾನೀ ವೈಜನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಯಾವತ್ತು
 ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ||೧೦|| ಅವರನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ
 ಶಿಷ್ಯರಿರಾ, ನೀವು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ,
 ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಿ, ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ||೧೧|| ಆಗ ಆ
 ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು- 'ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿ, ಗುರುರಾಯಾ ! ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ?
 ||೧೨|| ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳ ಫಲವು ಬರುವದು. ಅದಕಾರಣ
 ಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ?' ||೧೩|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿಯೇ
 ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಿರುವವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವವು. ||೧೪|| ಅಂಥ
 ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ತಾವು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದು ಆ ಬೇರೆ ತೀರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಅಡವಿ ಯಾಕೆ
 ತಿರುಗಬೇಕು? ಸ್ವಾಮೀ ದೇವರಾಯರೇ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ
 ಹೋಗೋಣ?' ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ||೧೫|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರಿರಾ!
 ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಷ್ಟೇ? ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಐದು ದಿವಸ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಇರಬಾರದು. ||೧೬||
 ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾದವರು ಸದಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ
 ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ||೧೭|| ನೀವು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನದೊಂದು ಮಾತು
 ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗುವದು. ನೀವು ಸಕಲ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ
 ಬರಿ. ||೧೮|| ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಬರುವೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರು ಎಲ್ಲ
 ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು !' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೯|| 'ಎಲೈ
 ನಾಮಧಾರಕಾ ಗುರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಯಾವತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ

೧೫	೧೧೦ ವಿನಯದಿಂದ-‘ಮಹಾಸ್ವಾಮೀ ಗುರುಗಳೇ! ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೇ ನಮಗೆ ಪ್ರಮಾಣವು. ತಮ್ಮ	೧೧೫
೧೬	ವಚನದಂತೆ ಈಗ ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲಿರುವ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ	೧೧೬
೧೭	ಹೊರಡುವೆವು. ೧೧೦ ಗುರು ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಯಾವನು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ರೌರವ ನರಕವನ್ನು	೧೧೭
೧೮	ಹೊಂದುವನು. ಅವನ ಮನೆಯು ಯಮಪುರವು. ಅವನು ಅಖಂಡ ನರಕವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿ	೧೧೮
೧೯	ಸುವನು. ೧೧೧ ‘ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುನಾಥರೇ ನಾವು ಯಾವ-ಯಾವ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ	೧೧೯
೨೦	ಸಮರ್ಥರಾದ ತಾವು ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು. ನಾವು ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ	೧೨೦
೨೧	ದೃಢವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಡುವೆವು. ೧೧೨ ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ಯಾವ-ಯಾವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ	೧೨೧
೨೨	ಹೋಗಿನ್ನುತ್ತೀರೋ, ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೇ ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು	೧೨೨
೨೩	ಕೊಡುವದು!’ ಎಂದರು. ೧೧೩ ಆ ಶಿಷ್ಯರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಅವರಿಗೆ	೧೨೩
೨೪	ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಿಂದ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು	೧೨೪
೨೫	ಕೇಳು. ೧೧೪ ‘ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಗೋಲದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥರಾಜ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ	೧೨೫
೨೬	ಶ್ರೇಷ್ಠವು, ಗಂಗಾಭಾಗೀರಥಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ೧೧೫ ಆ	೧೨೬
೨೭	ಭಾಗೀರಥಿ ತಟಾಕ ಯಾತ್ರೆಯು ಅರವತ್ತು ಯೋಜನದವರೆಗೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದು. ಈ	೧೨೭
೨೮	ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅರವತ್ತು ಕೃಭ್ರಗಳ ಫಲವು ಬರುವುದು. ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ	೧೨೮
೨೯	ಸಂಗಮವಾದ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಇದರ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ೧೧೬ ಯಮುನಾ ನದಿಯ	೧೨೯
೩೦	ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಗ್ರಾಮಗಳು ಅವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೃಭ್ರಫಲವು ಬರುವದು	೧೩೦
೩೧	ಕೇಳು. ೧೧೭ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ನದಿಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಆ	೧೩೧
೩೨	ನದಿಯ ದಂಡೆಗುಂಟ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ೧೧೮ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಕೃಭ್ರ	೧೩೨
೩೩	ಫಲವು ಬರುವದಲ್ಲದೆ. ಯಜ್ಞ ಫಲವೂ ಬಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಿತೃಗಳ ಸಹಿತ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ	೧೩೩

೨೦೫	ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲ್ಲಿರುವನು. ೨೦ ವರುಣಾ, ಕುಶಾವರ್ತಿ, ಶ್ರುತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೃಷ್ಣಾ ವೇಣಿ, ಶರಾವತಿ, ವಿಪಾಶಕಾ, ವಿತಸ್ತಾ , ೨೧ ಮರುದ್ವತಿ, ಅಸಿಕ್ಷೀ, ಮಧುಮತಿ, ಪಯಸ್ವತಿ, ಧೃತವತಿ, ದೇವನದಿ ಎಂಬ ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವವು. ೨೨ ಈ ನದಿಗಳು ಇರುವ ಹದಿನೈದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕ ಯಾತ್ರೆ, ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಯಾತ್ರೆ, ಮಾಡಬೇಕು. ೨೩ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಕೃತ್ಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮ-ಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ೨೪ ಚಂದ್ರಭಾಗಾ, ರೇವತಿ, ಶರಯೂ, ಗೋಮತಿ, ವೇದಿಕಾ, ಕೌಶಿಕ, ನಿತ್ಯಜಲಾ, ಮಂದಾಕಿನಿ, ೨೫ ಮಹಾನದಿ ಸಹಸ್ರವಕ್ತ್ರಾ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯ, ಬಾಹುದಾ, ವರುಣಾ ಎಂಬ ನದಿಗಳುಳ್ಳ ಹದಿನಾರುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ೨೬ ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವು ಬಂದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮ ಸ್ನಾನದ ಫಲ ಬರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ. ೨೭ ಮತ್ತು ಸೇತುಬಂಧು, ಭೀಮೇಶ್ವರ, ತ್ರೀರಂಗ, ಪದ್ಮನಾಭೇಶ್ವರ, ಮನೋಹರವಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯ ತೀರ್ಥ, ೨೮ ಪುಷ್ಕರ, ವೈರೋಚಿನಿ ಎಂಬ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಬೇರೆ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಂದಿತೀರ್ಥ, ಗಂಗಾತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ. ೨೯ ಅಮೇಲಿ ಬದರಿನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥ, ಪುಣ್ಯಪಾವನವಾದ ನಂದಿತೀರ್ಥ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ, ತ್ರೀಶೈಲವೆಂಬ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿರಿ. ೩೦ ಮಹಾಲಯ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ಕುಲದವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ೩೧ ಕೇದಾರತೀರ್ಥ, ಪುಷ್ಕರತೀರ್ಥ, ಕೋಟಿತೀರ್ಥ, ನರ್ಮದಾ ತೀರ್ಥ, ಮಾತೃಕೇಶ್ವರತೀರ್ಥ, ಕುಬ್ಜತೀರ್ಥ, ವಿಶೇಷವಾದ	೨೦೫
ದಿ		ದಿ
ಗಂ		ಗಂ
ಬ		ಬ
ರಾ		ರಾ
ದಿ		ದಿ
ಗಂ		ಗಂ
ಬ		ಬ
ರಾ		ರಾ
ಶ್ರೀ		ಶ್ರೀ
ಪಾ		ಪಾ
ದ		ದ
ಬ		ಬ
ಲಿ		ಲಿ
ಛ		ಛ
ದಿ		ದಿ
ಗಂ		ಗಂ
ಬ		ಬ
ರಾ		ರಾ

ಗೋಕಾಮಖತೀರ್ಥ, ॥೪೨॥ ಪ್ರಸಾದತೀರ್ಥ, ವಿಜಯತೀರ್ಥ, ಪುರೀಂದ್ರತೀರ್ಥ, ಚಂದ್ರನದಿತೀರ್ಥ, ಗೋಕರ್ಣ, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಶಂಖಕರ್ಣ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದು ಯೋಗ್ಯವು. ॥೪೩॥ ಅಯೋಧ್ಯಾ, ಮಥುರಾ, ಕಾಂಚಿ, ದ್ವಾರಾವತಿ, ಗಯಾ, ಶಾಲಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥ, ಶಂಭಲತೀರ್ಥ ಇವು ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. ॥೪೪॥ ಗೋದಾವರೀ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಆರು ಯೋಜನದವರೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯವೆಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ವಾಜಪೇಯಿ ಯಜ್ಞದ ಸಮಫಲವು ಬರುವುದು ॥೪೫॥ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಟಾಕಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದರೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ॥೪೬॥ ಪ್ರಯಾಗಸಮಾನ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಎರಡು ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೀಮೇಶ್ವರ ತೀರ್ಥವು ಮಂಜರಾ ನದಿಯ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು. ॥೪೭॥ ಕುಶತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿ, ಗೋದಾವರಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಹದಿನೆಂಟು ಕೃಭ್ರಗಳ ಫಲವು ಬರುವದು. ॥೪೮॥ ಪೂರ್ಣಾನದಿಯ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೃಷ್ಣಾ-ವೇಣೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ॥೪೯॥ ತುಂಗಭದ್ರಾ ತೀರದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕಯಾತ್ರಾ ಮಾಡುವದು ಯೋಗ್ಯವು. ಇವಲ್ಲದೆ ಪಂಪಾ ಸರೋವರವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅನಂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದಿರುವದು. ॥೫೦॥ ಹರಿಹರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಮಹಾಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಭೀಮರಥಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ॥೫೧॥ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಥರಪುರ , ಮಾತುಲಿಂಗ, ಮಹತ್ವವಾದ ಗಂಧರ್ವ ಅಥವಾ ಗಾಣಗಾಪುರ ಇವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ॥೫೨॥

ಭೀಮ-ಅಮರಾಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವು ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ||೫೩|| ಆ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾರಾಣಾಸಿ ತೀರ್ಥವೂ, ||೫೪|| ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿನಾಶೀ ತೀರ್ಥವೂ ಅವೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರುದ್ರಪಾದ ತೀರ್ಥ, ||೫೫|| ಚಕ್ರತೀರ್ಥ, ಕೇಶವದೇವ, ವಿನಾಯಕ ತೀರ್ಥ, ವಿಶೇಷವಾದ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ, ಮನ್ಮಥ ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಎಂಟು ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ||೫೬|| ಆ ಮನ್ಮಥ ತೀರ್ಥದ ಎದುರಿಗೆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗಾಂಧಾರಭುವನವೆಂಬ ಗಾಣಗಾಪುರವು ಅನುಪಮವಾದ ಸಿದ್ಧಮುನಿಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದು. ||೫೭|| ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳಿರುವದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಯಾಕೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ||೫೮|| ಕಾಂಕಣಿ ಸಂಗಮವೆಂಬ ಭೀಮಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳವು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದು. ಇದರಂತೆ ಅನಂತ ತೀರ್ಥಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪುಣ್ಯಕರವಾಗಿರುವವು. ||೫೯|| ತುಂಗಭದ್ರಾ-ವರದಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ತಪೋನಿಧಿಯಾಗುವದು. ಮಲಪ್ರಭಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ನೂರು ಜನ್ಮದ ಪಾಪಗಳು, ಹೋಗುವವು. ||೬೦|| ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾತಕವು ಹೋಗುವವು. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ. ||೬೧|| ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಬಂದಾಗ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ಐಕ್ಯಳಾಗುವಳು. ||೬೨|| ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಕನ್ಯಾರಾಶಿಗೆ ಬರಲು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ ಬರುವಳು. ತುಲಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಗೆ ಬರುವಳು. ||೬೩|| ಕರ್ಕರಾಶಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಬರಲು ಮಲಪ್ರಭಾಕ್ಕೆ ಬರುವಳು. ಕೃಷ್ಣಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೬೪|| ಭೀಮಾ-ಕೃಷ್ಣಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವನು ಏಳು

೧೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ||೬೫|| ತುಂಗಭದ್ರಾ-ಕೃಷ್ಣಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
ಅದರ ಮೂರುಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು
ಫಲವುಂಟು. ||೬೬|| ಪಾತಾಳಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ
ಆರರಷ್ಟು ಫಲಬರುವದು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ ||೬೭|| ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ
ಕೂಡುವ ಅಗಣ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಲಿಂಗಾಲಯವೆಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ದ್ವಿಗುಣ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು.
ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಹದಿನೈದು ಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ
ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ. ||೬೮|| ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿದರೆ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು. ಕೃತಮಾಲಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವ
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು. ||೬೯|| ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಪಯಶ್ವಿನಿ ಮತ್ತು ಭವನಾಶಿನೀ ನದಿಗಳು
ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ||೭೦|| ಅಲ್ಲಿಂದ
ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಶೇಷಾದ್ರಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ, ಶ್ರೀಮಂದನಂತ, ಪದ್ಮನಾಭರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿರಿ.
ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ತೃಣಮಾಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ. ||೭೧|| ಕುಂಭಕೋಣವು ಸರ್ವ ತೀರ್ಥ
ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿರಿ. ||೭೨|| ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಕ್ಷಿತೀರ್ಥ, ರಾಮೇಶ್ವರ-ಧನುಷ್ಕೋಟೀರ್ಥ, ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ
ತೀರ್ಥವು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. ||೭೩|| ಚಂದ್ರಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ತೀರ್ಥ, ಕೋಟೀರ್ಥ,
ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ಥಾನ ಇವು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸ್ಥಾನಗಳು. ಕೊಲ್ಲಾಪುರವು ದಕ್ಷಿಣ
ಕಾಶಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ||೭೪|| ಅಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನೂ, ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಸದಾಶಿವನೂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವರು. ||೭೫|| ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಭಿಲ್ಲವಡಿಯಲ್ಲಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಯು
ಇರುವಳು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗುವರು. ||೭೬||

೨೧೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವರುಣಾಸಂಗಮವುಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯನೆಂಬ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿರಿ. ||೭೭|| ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಋಷ್ಯಾತ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ||೭೮|| ಕೃಷ್ಣಾಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿರುವ ಅಮರಪುರ ಅಂದರೆ ನರಸೋಬಾವಾಡಿ ಎದುರಿಗಿರುವ ಅವರವಾಡದ ಹತ್ತಿರ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೭೯|| ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವತ್ತು ಮುನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅದು ಅನುಪಮ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವದು. ||೮೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುದಿವಸ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ||೮೧|| ಯುಗಾಲಯ ತೀರ್ಥವು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು ಅದರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು. ಮುಂದೆ ಶೂರ್ಪಾಲಯವೆಂಬ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ||೮೨|| ಕೃಷ್ಣಾ-ಮಲಪ್ರಭಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಭಗವತಿಯನ್ನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಸ್ತ ದೋಷಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ||೮೩|| ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ವಾಹಿನಿಯಾದ ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರವಾದ ಕಪಿಲ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾದಳು. ||೮೪|| ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಶೀಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದರೆ ಕೋಟಿಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ||೮೫|| ಅಮೇಲೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೇದಾರೇಶ್ವರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಶೀತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ||೮೬|| ಮಹತ್ವವಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನೇಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಮಣಿಗಿರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೮೭|| ವೃಷಭಾದಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಸಂಸಾರ

೨೧೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಲಂಪಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಚರಣೆ ಮಾಡಿರಿ. ||೮೮||
ಅಹೋಬಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಅರವತ್ತು ಯಜ್ಞದ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು.
ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ತ್ರೇಗಿರಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ. ||೮೯|| ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರಿರಾ! ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ರಜಸ್ವಲಿಯಾದ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು. ||೯೦|| ಕರ್ಕಾಟಕ ಸಂಕ್ರಮಣದಿಂದ ಎರಡು
ತಿಂಗಳು ಸ್ನಾನ ಬಿಟ್ಟರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾದಾಗ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿದರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೯೧|| ಯಾವ ದಿವಸ ನದಿ ಮತ್ತು ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ನೀರು
ಬರುವದೋ, ಆ ದಿವಸ ಅವು ರಜಸ್ವಲಿಯಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನದಿಯು ರಜಸ್ವಲಿಯಾದಾಗ
ಮಹಾನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ||೯೨|| ಭಾಗೀರಥಿ, ಗೋದಾವರಿ, ಚಂದ್ರಭಾಗಾ, ಸಿಂಧು,
ನರ್ಮದಾ, ಶರಯೂ ಈ ಮಹಾನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿವಸ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ||೯೩|| ಗ್ರೀಷ್ಮ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳಿಗೆ ರಜಸ್ವಲಾ ದೋಷವು ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇರುವದು. ಕೆರೆ-ಬಾವಿಗಳಿಗೆ
ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ದೋಷವಿರುವದು. ||೯೪|| ಆದ್ದರಿಂದ ರಜಸ್ವಲಿಯಾದ ನದಿ-ಕೆರೆ-ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿದರೆ ದೋಷ ಬರುವದು. ಕಾರಣ ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕು. ||೯೫|| ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ ನಿಮಗೆ
ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಮುಖ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಇವಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ ಬೇರೆ
ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ||೯೬|| ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಪಡೆದು
ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಹೊರಟರು. ||೯೭|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರು
ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಆ ವೈಜನಾಥದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು.' ||೯೮|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು
ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಮನೋಹರವಾದ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ

ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೯೯||
 ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮರಸದ ಸವಿಯನ್ನು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿ,
 ಪರಮಾರ್ಥವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವದು. ||೧೦೦|| ಕಾಮಧೇನು ಸಮಾನವಾದ ತ್ರೀಗುರು
 ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಕ್ತರಾದ ಯಾವ ಶ್ರೋತೃ ಜನರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೂ, ಸಾವಕಾಶವಾಗಿಯೂ
 ಕೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು!' ಎಂದನು. ||೧೦೧|| ಬ್ರಹ್ಮ ರಸದ
 ಸವಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಇದು ರುಚಿಸುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ
 ಸಾಧಿಸುವದು. ||೧೦೨|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ, ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ
 ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಸಾಧಾರಣ ಪಕ್ಷ ಸರ್ವ ತೀರ್ಥ ವರ್ಣನ ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ
 ಸಂಚಾರ ನಿರೂಪಕೃತ ಸಿದ್ಧ ಸಹ ವೈದ್ಯನಾಥ ಸ್ವಾಗತ ಗೌಪ್ಯರೂಪವಾಸಂ ನಾಮ
 ಪಂಚದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೧೫|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೧೮೩೮||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಪೋಡಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಧಾಮ್ಯ ಮುನಿಯ ಮೂರು ಜನ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುಸೇವಾ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ.

ಅ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸುರಸ್ವತೈ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಮತ್ತೆ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಮೇಲೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಯಾರ್ಯಾರು ಇದ್ದರು? ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಿತು? ॥೧॥ ಎಂಬ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು!' ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ॥೨॥ ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಶಿರೋಮಣಿ, ಗುರುಭಕ್ತಾ, ನಾಮಧಾರಕಾ, ನೀನು ಧನ್ಯನು! ॥೩॥ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆಯ ಗುಂಗಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಾದೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯುಂಟಾಯಿತು.' ॥೪॥ 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನು! ನಿನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನಂತೆ ನಾನು ಸುಖ ಹೊಂದಿದೆನು. ॥೫॥ ನಾನು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಸುಧಾಮೃತವೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದಿ. ॥೬॥ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀನು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ॥೭॥ ನೀನು ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕೂಸು! ಇನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನ್ನಿಸುವರು. ನನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ವಚನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ತೆಗೆದುಕೋ! ನೀನು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುವಿ. ॥೮॥ ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ವೈಜನಾಥೇಶ್ವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದೂ, ॥೯॥ ಮತ್ತೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಕೇಳಿರುವಿ ! ಆಗ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಾತ್ರ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆ

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦|| ಆ ವೈಜನಾಥದಲ್ಲಿ ಅಂಬಾ ಆರೋಗ್ಯಭವಾನಿ ಮಂದಿರದ ಸ್ಥಾನವು ಮನೋಹರ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ||೧೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯು ಬಂದು, ಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೨|| ಅಮೇಲೆ ಅವರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಪರೋಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಆಜ್ಞಾನಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ; ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೧೩|| ನಾನು ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ||೧೪|| ನನ್ನದು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟೆನು. 'ಸ್ವಾಮೀ! ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ||೧೫|| ನಾನು ಬಹಳ ದಿವಸ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಶ್ರೀಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೧೬|| ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಜಗದೋದ್ಧಾರಕರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಅದಕಾರಣ ಈಗ ತಾವು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ತೀವ್ರ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾದೀತು!' ಎಂದನು. ||೧೭|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ! ನೀನು ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮುನಿಯಾದಿ? ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಮೊದಲು ಹೇಳು?' ಎಂದರು. ||೧೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುರಾಯರೇ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೯|| ನನಗೊಬ್ಬರು ಗುರುಗಳಿರುವರು. ಅವರ ಮಾತು ಒಳ್ಳೆ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿರುವವು. ಅವರು ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಸು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಬಾರದಂಥ ಅನೇಕ ಸೇವಾಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೨೦|| ಆಗ ಅವರು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ, ತರ್ಕಭಾಷ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಧ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ!' ॥೨೧॥ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಏನೇನೋ ಅಂದರು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದರು. ॥೨೨॥ ಅದರೂ ಆಮೇಲೆ ನಾನೂ ಬಹುದಿವಸ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದೆನು. ಆಗ ಅವರು ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ನಿಷ್ಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಇತ್ತ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದೆನು!' ಎಂದನು. ॥೨೩॥ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ನೀನೆಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋ! ನೀನು ಆತ್ಮಜ್ಞಾತುಕಿಯಾಗಿರುತ್ತಿ' ॥೨೪॥- 'ಎಲೈ ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖನು ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹೀಗೆ ಅದದ್ದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ॥೨೫॥ ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವಿರುವದು ಮತ್ತು ನೀನು ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು, ಮುಂದಿರುವವರಿಗೆ ಅಪಶಕುನವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುತ್ತೀ. ॥೨೬॥ ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುಣವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಗಬೇಕು? ನೀನು ಅಲ್ಪ-ಬುದ್ಧಿಯವನೂ, ಗುರುದ್ರೋಹಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತೀ. ॥೨೭॥ ಮತ್ತು ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಸದಾ ಅನಂದದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತೀ, ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದೀತು? ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹೇಗಾಗಬೇಕು-ಹೇಳು? ॥೨೮॥ ಉತ್ತಮವಾದ ಗುರುವು ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ಇರಲು, ನೀನು ಅಡವಿ-ಅಡವಿ ಯಾಕೆ ತಿರಗುತ್ತಿ? ಕಾಮಧೇನು ವಿನಂಥ ಗುರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಯಾಕೆ ಬಂದಿ? ॥೨೯॥ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಗುರುದ್ರೋಹಿಯಾಗುವನೋ ಆತನಿಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಆ ದಿವಾಂಧ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹೇಗಾಗಬೇಕು? ॥೩೦॥ ಅದರಂತೆ ನೀನೂ ದಿವಾಂಧನೇ ಆಗಿರುತ್ತೀ, ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದವನಿಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬರುವವು. ಶ್ರೀಗುರುವು ಸಂತುಷ್ಟನಾದರೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ತೀವ್ರ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗುವನು. ॥೩೧॥ ಯಾವ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅವನ ಮನೆಯ

೨೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಧ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದಾಸಿಯರಾಗುವರು. ಅವನಿಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವು ತೀವ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವವು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತುಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ||೩೨|| 'ಜಯ-ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ನಿರ್ಗುಣನೇ, ನಿರ್ವಿಕಾರನೇ, ಅಪರಂಪಾರ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೇ, ನನ್ನನ್ನು ತಾವೇ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೪|| ಅಜ್ಞಾನ ಮಾಯಾ ಮೋಹಿತನಾದ ನನಗೆ ಗುರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ತಾವು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ||೩೫|| ವಿಶ್ವ ವಂದ್ಯನೇ, ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ಗುರುವನ್ನು ಗುರಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ||೩೬|| ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದೀತು ? ಮತ್ತು ನಾನು ಗುರುವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿದೇನು? ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು!' ಎಂದು ಅವರು ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೩೭|| ಅವನ ಕರುಣಾ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ವಿಪ್ರಮುನಿಯೇ ಕೇಳು! ಗುರುಸೇವಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ||೩೮|| ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರೂ, ಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಕರ್ತನು ಪರಮ ಗುರುವು. ||೩೯|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನೂ ಹಾಗೂ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪನೂ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಗುರುವಿನ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಮೀರದೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೦|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ನಿನಗೆ ಮಹಾಭಾರತ ಆದಿಪರ್ವದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.' ||೪೧|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾವತೀ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧಾಮ್ಯರೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಗಳಿದ್ದರು. ||೪೨|| ಅವರ ಹತ್ತಿರ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ 'ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ 'ಅರುಣ ಪಾಂಚಾಳ,' 'ಬೈದ,' 'ಉಪಮನ್ಯು' !' ಎಂಬ ಮೂರುಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರು ಸೇವಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ||೪೩||

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಗುರುಸೇವೆಯು ಹ್ಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ-ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಅನೇಕ ತರದ ಸೇವಾ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ||೪೪|| ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೃಪಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಬಂದು ಅವನ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ||೪೫|| ಅದರಂತೆ ಧೌಮ್ಯರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ದಿವಸ 'ಅರುಣಪಾಂಚಾಳ'ನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೆ ಕೇಳು ! ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯು ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಯ ಮೇಲಿರುವದು. ||೪೬|| ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿರುವರು. ಆ ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಈಗ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ||೪೭|| ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯು ಪೂರಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹಸಿಯಾಗುವಂತೆ ಆ ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ನೀರು ಒಯ್ದು ಬಿಡು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೮|| ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಕಾಲುವೆಯು ತುಂಬಿ ಒಕ್ಕೇ ವೇಗದಿಂದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಡ ಧಡ ಎಂದು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ||೪೯|| ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ಗದ್ದೆಯು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ನೀರು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೫೦|| ಆಗ ಶಿಷ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-'ಆಹಾ ! ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಈ ಕಾಲುವೆಯ ನೀರು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಿ ವೇಗದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಗುರುಗಳು ಸಿಟ್ಟಾಗುವರು. ಇದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೧|| ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕಲ್ಲು-ದುಂಡಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಆ ನೀರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ನೀರಿನ ಸೆಳವಿಗೆ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಹ ಹರಿದು ಹೋಗಹತ್ತಿದ್ದವು. ||೫೨|| ಅವನು ಮತ್ತೆ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ನೀರುಮೇಲೆ ಎರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - 'ದೇವಾ, ಗುರುರಾಯಾ, ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ||೫೩|| ಎಂದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಗುರುಗಳ ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಏರುವದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವೆನು.' ||೫೪|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ

೧೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ - 'ಸ್ವಾಮೀ ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವೆನು. ||೫೫|| ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದ ಗುಂಟ ಕಲ್ಲುಗಳು ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದ ಬಳಿಕ ಆ ನೀರಿಗೆ ನಾನೇ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಮಲಗಿ ಬಿಡುವುದೇ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಾಯವು!' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ, ||೫೬|| ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಆ ಕಾಲುವೆಯ ಒಂದು ದಂಡೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಎರಡನೇ ದಂಡೆಗೆ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಆ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಿಷ್ಯಶಿರೋಮಣಿಯು ಆ ನೀರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಾಲುವೆಯ ಅರ್ಧ ನೀರು ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾದು ಗುರುಗಳ ಗದ್ದೆಗೆ ಬರಹತ್ತಿತು. ||೫೮|| ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ನೀರು ಅವನ ಕೆಳಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಶಿಷ್ಯನ ದೇಹವೆಲ್ಲ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು. ||೫೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಗದ್ದೆಯು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹಸಿಯಾಯಿತು. ||೬೦|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಯಿತು. ಆಗ ಗುರುಗಳಾದ ಧೌಮ್ಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - 'ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದರೂ ಶಿಷ್ಯನೂ ಇನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ?' ||೬೧|| ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಸ್ವತಃ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಅದು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ||೬೨|| ಆದರೆ ಆಗ ಶಿಷ್ಯನು ಮಾತ್ರ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ - 'ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾವು ನುಂಗಿತೋ ಅಥವಾ ಹುಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿಂದಿತೋ, ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದಾನು?' ||೬೩|| ಎಂದು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದಲೂ, ಪ್ರೇಮ ಭಾವದಿಂದಲೂ - 'ಎ ಶಿಷ್ಯಾ ! ಅರುಣಪಾಂಚಾಳಾ, ಎಲ್ಲಿದ್ದೀ ಬೇಗ ಬಾ !' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒದರಿ ಕರೆಯಹತ್ತಿದರು. ||೬೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧೌಮ್ಯರು ಕರುಣಾಸ್ಪರದಿಂದ ಕರೆಯುವ ಧ್ವನಿಯು ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದುಬಂದು ||೬೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಿಸಿದನು.

೨೨೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆಗ ಧೌಮ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಅಬ್ಧಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿಯೇ, ನೀನು
 ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ. ||೬೬|| ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಸಕಲ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವವಿದ್ಯೆಗಳೂ
 ಬಂದವು. ||೬೭|| ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ!' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ
 ಕೂಡಲೇ, 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮುನಿಯೇ ಕೇಳು! ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಬಂದು ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ
 ಗುರುಗಳಾದ ಧೌಮ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.' ||೬೮|| ಆಗ ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ
 ಧೌಮ್ಯರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ - 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ಇನ್ನು ನೀನು
 ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು!' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ||೬೯||
 ಅದರಂತೆ ಅವನು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು
 ಉಳಿದರು. ||೭೦|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಕೇಳು, ಆಮೇಲೆ ಧೌಮ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಎರಡನೇ ಶಿಷ್ಯನಾದ 'ಬೃದ' ಎಂಬವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು!' ||೭೧|| ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ
 ಶಿಷ್ಯನೇ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಗಲಿರುಳು ಅದನ್ನು
 ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ||೭೨|| ಆಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರಬೇಕು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
 ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನು ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗಿ, ||೭೩|| ಆ ಗದ್ದೆಯೊಳಗಿನ
 ಪೀಕು ಬರುವವರೆಗೆ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು, ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಆ
 ಪೀಕನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತೂರಿ, ರಾಶಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ||೭೪|| ಆಗ ಅವನು
 ಓಡುತ್ತ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಧಾನ್ಯವು ಬಹಳ ಬೆಳೆದು ಕಾಲಿನ ರಾಶಿಯಿಂದ
 ಗದ್ದೆಯು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆ ರಾಶಿಯನ್ನು ತರಲೆಕ್ಕೆ ಏನು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ !' ಎಂದು
 ಕೇಳಿದನು. ||೭೫|| ಆಗ ಧೌಮ್ಯರು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿಯೇ! ಅಪ್ಪಾ ನೀನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ
 ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈಗಂತೂ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರಬೇಕು!' ||೭೬|| ಎಂದು ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಅದನ್ನು

ಎಳೆದು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆ ಗದ್ದೆಯ ಹತ್ತರ ಬಂದು-||೨೭|| ಆ ಗಾಡಿಯೊಳಗೆ ಎರಡು ಖಂಡಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಆ ನೊಗದ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೋಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಎರಡನೇ ಕಡೆಗೆ ತಾನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಹತ್ತಿದನು. ||೨೮|| ಆಗ ಕೋಣವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎಳೆಯಹತ್ತಲು ಅದರ ಸಂಗಡ ನಡೆಯುವದು ಅವನಿಗೆ ಆಗದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಜತೆಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಆ ನೊಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ||೨೯|| ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಆ ಕೋಣದ ಸಂಗಡ ಎಳೆಕೊಂಡು ಹೋಗಹತ್ತಿದನು, ಆಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕೋಣವು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. 'ಕೋಣವು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ! ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ||೩೦|| ಎಂದು ಅವನು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಉರುಲು ಬೀಳುವಂತೆ ಕಸುವಿನಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಎಳೆಯಹತ್ತಿದನು. ||೩೧|| ಅದೂ ಸಹಿತ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಆ ಕೋಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಎಳೆಯ ಹತ್ತಲು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಉರಲು ಬಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಜೀವ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ||೩೨|| ಧೌಮ್ಯರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು, ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ||೩೩|| ಬಹಳ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ! ನೀನು ಇನ್ನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನನಾಗು!' ಎಂದು ಬಹು ರೀತಿಯಾಗಿ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೩೪|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬೈದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಬಂದವು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದನು. ||೩೫|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಮತ್ತೆ ಕೇಳು! ಆ ಧೌಮ್ಯರ ಮೂರನೆಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ 'ಉಪಮನ್ಯುವು' ಗುರುಸೇವಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿ, ಬಹುಪರಿಯಾಗಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩೬|| ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು, 'ಇದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ! ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು

೧೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳು. ||೮೭|| ನೀನು ದಿನಾಲು ನಮ್ಮ ಆಳುಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೮೮|| ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕೂಡಲೇ ಆ ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತ ತನಗೆ ಹಸಿವೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಆ ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಂತೆ ಬಹುದಿವಸ ನಡೆಯಿತು. ||೮೯|| ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವದನ್ನು ಗುರುಧಾಮ್ಯರು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, 'ಎಲೈ ಉಪಮನ್ಯುವೇ ನೀನು ಬೇಗನೆ ಯಾಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿ? ||೯೦|| ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ದಿನಾಲೂ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವವರೆಗೂ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೯೧|| ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೆನಿಸುತ್ತ ||೯೨|| ದನಗಳು ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಊಟ ಮಾಡಿ, ||೯೩|| ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಸಂಜೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಂತೆ ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯೪|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಧಾಮ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಉಪಮನ್ಯುವೇ, ||೯೫|| ನೀನು ನಿತ್ಯ ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಇಷ್ಟು ಪುಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೯೬|| ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ದಿನಾಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಊಟ ಮಾಡುವೆನು. ||೯೭|| ಆಮೇಲೆ ಸಂಜೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರುವೆನು !' ಎಂದನು. ಆಗ ಅವರು 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿದಿ? ||೯೮|| ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ಪ್ರತಿದಿವಸ ಆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ದನಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ

೨೭೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೇಯಿಸಿ ಸಂಜೆಯಾದಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಾ!' ಎಂದರು. ||೯೯|| ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವನು ಮರು ದಿವಸ ದನಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಒಯ್ದು ದಿನಾಲೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವಂತೆ ಬೇಡಿ ಅದನ್ನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೦|| ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಊಟವೂ ಎಂದೂ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೧|| ಹೀಗೆ ಅವನು ನಿತ್ಯ ಎರಡು ವೇಳೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಮೊದಲನೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತ ಎರಡನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಾನೂ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೨|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ನಡೆದಮೇಲೆ ಅವನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಪುಷ್ಟನಾದನು. ಆಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಕೃಪಾವಂತ ಗುರುಗಳು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಇಷ್ಟು ಪುಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೦೩|| ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಪ್ರತಿದಿವಸ ನನ್ನ ಹಸಿವೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಎರಡು ವೇಳೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವೆ. ||೧೦೪|| ಮೊದಲನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಎರಡನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಭೋಜನ ಮಾಡುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೧೦೫|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಎರಡನೇ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕು!' ಎಂದರು. ||೧೦೬|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಕೇಳು. ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಶಿಷ್ಯ ತಿರೋಮಣಿಯು ಎರಡೂ ವೇಳೆಯ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ಎಂಥಾ ನಿಶ್ಚಯದ ಶಿಷ್ಯನು ನೋಡು ! ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದ್ವರು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೦೭|| ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯದಂತೆ ದನಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಹೊಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎರಡೂ ವೇಳೆಯ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತ, ||೧೦೮|| ತಾನೂ ಕ್ಷುಧಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲು ಕರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆ ತಿನ್ನುವದನ್ನೂ, ಆ ಕರುಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಕೆಲವು ಎಂಜಲುಹಾಲು ಸುಮ್ಮನೆ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ||೧೦೯|| ಅವನು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಓಡುತ್ತ

೨೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆ ಆಕಳ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಒಡ್ಡಿ ಕೆಚ್ಚಲದಿಂದ ಬೀಳುವ ಹಾಲನ್ನು ಕಂಡು, ||೧೦೦|| ಆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಾವ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎರಡು ಸಮಯ ಭಿಕ್ಷಾ ಬೇಡಿ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೧|| ಅದರಿಂದ ಅವನು ಬರುಬರುತ್ತ ಒಳ್ಳೆ ಪುಷ್ಟನಾದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಮುಂದೆ-ಇವನ ಶರೀರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ! ಹ್ಯಾಗೆ ಪುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ.' ||೧೦೨|| ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ನೀನು ಎರಡೂ ವೇಳೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಾ; ನೀನು ಇಷ್ಟು ಪುಷ್ಟನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು!’ ಎಂದರು. ಆಗ ಅವನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಮೋಲೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಬೀಳುವ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೩|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಧೌಮ್ಯರು-ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮತಿಹೀನನಾಗುವದಲ್ಲದೆ, ಅದರಿಂದ ಮಹಾ ದೋಷವು ಬರುವದು. ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಎಂಜಲ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಬೇಡ!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೪|| ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆ ದಿವಸ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಡಕೊಂಡು ದನ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಅವನು ಬಹಳ ಹಸಿದು-‘ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ||೧೦೫|| ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕ್ಕೆಯ ಗಿಡದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಾಲು ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೦೬|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಲು ಯೋಗ್ಯವದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವಲ್ಲ ! ಇದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಆ ಎಕ್ಕೆಯ ಗಿಡದ ಹತ್ತರ ಕೂತು ||೧೦೭|| ಅದರ ಒಂದು ‘ಎಲೆ ಹರಿದು ದೊನ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತುಂಬಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೮|| ಆಗ ಹಾಲು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದಂತಾದವು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಅಡವಿ-ಅಡವಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದಂತಾದವು, ||೧೦೯|| ದನಗಳ ಸುಳುವು ಕಾಣಲೊಲ್ಲದು,

ಎನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಆ ಆಕಳುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ||೧೨೦|| ಆದರೂ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- ಸತ್ಯವಾಗಿ ದನಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋದವು. ಗುರುಗಳು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುವರು ಎನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೨೧|| ಹೀಗೆ ಅವನು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಮಯವಾಯಿತು. 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯೇ ಕೇಳು! ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯರಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.' ಆಗ ಧೌಮ್ಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಶಿಷ್ಯನು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ. ||೧೨೨|| ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಕಳ ಹಿಂಡನ್ನು ನೋಡಿ- 'ಆಹಾ! ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು ಕಾಣಲೊಲ್ಲನಲ್ಲ!' ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಉಪಮನ್ಯುವೇ; ಉಪಮನ್ಯುವೇ, ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿ ? ಬೇಗ ಬಾ!' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದರು. ||೧೨೩|| ಗುರುಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಶಿಷ್ಯನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಕೃಪಾಳುವಾದ ಗುರುಗಳು ಅವನ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ, ||೧೨೪|| ಅವನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪಾಭರಿತರಾಗಿ- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ಈಗ ನೀನು ಅತ್ತಿನೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸು. ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬರುವವು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೫|| ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವನು ಅತ್ತಿನೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು. ಅವರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಂದವು. ||೧೨೬|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನು ಆ ತಗ್ಗಿನಿಂದಮೇಲೆ ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿಸಿದನು. ||೧೨೭|| ಅದರಿಂದ ಧೌಮ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ-ಶಿರೋಮಣಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು!' ||೧೨೮|| ಎಂದು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಂದವು. ||೧೨೯|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ

ಇನ್ನು ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು. ||೧೩೦|| ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬಹುಜನ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಂಕನೆಂಬವನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗುವನು. ||೧೩೧|| ಅವನೇ ನಿನಗೆ ಗುರುದಕ್ಕಿಣೆ ಕೊಡುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸೌದಾಸರಾಯನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗಿಡದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆಯನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಆಗ ಅವು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಾವು ಬಂದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆದಿಶೇಷನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಡಲು, ಆಗ ಉತ್ತಂಕನು ಆ ಹಾವು ಹೋದ ಬಿಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗಿಯಿಂದ ಕೆದರುತ್ತ ಕುಳಿತರಲು ಇಂದ್ರನು ಅವನ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಅದರಿಂದ ಉತ್ತಂಕನು ಆದಿಶೇಷನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಆ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗುವನು. ||೧೩೨|| ಅವನೇ ಮುಂದೆ ಜನಮೇಜಯರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು-ಸರ್ಪಯಾಗ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡೆಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವನು. ||೧೩೩|| ಅವನು ಮುಂದೆ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಜನಮೇಜಯನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವನು. ||೧೩೪|| ಮತ್ತು ಯಜ್ಞ ಕುಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಕ್ಷಕನು ಬಂದು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಖ್ಯಾತಿವಂತನಾಗುವನು! ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯೇ ಕೇಳು! ಗುರುಕೃಪೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೩೫|| ಗುರುದ್ವೇಷ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲ. ಗುರುದ್ರೋಹದಿಂದ ಪಾಪರಾಶಿಯುಂಟಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕುಂಭೀಪಾಕ ನರಕವಾಗುವದು. ||೧೩೬|| ಗುರುಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವಂತೆ ನಡೆದಂಥ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು! ಆ ಕೃಣವೇ ಅವನಿಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ರಾಶಿಯು ಜ್ಞಾನವಾಗುವದು. ||೧೩೭|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ

೧೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಕಾರ ನೀನು ತಿಳಿಯದೆ ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆಯಿಂದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ತಿರುಗಿದೆ. ಈಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು, ಅವರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವರು. ||೧೩೮|| ನೀನು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ನಿನಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಗಳು ಬರುವವು. ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು!' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ||೧೩೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಅವನು ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ, ||೧೪೦|| 'ಜಯ ಜಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ನೀವೇ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವು. ನೀವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ನನಗೆ ತತ್ತ್ವಬೋಧ ಮಾಡಿದಿರಿ. ||೧೪೧|| ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಗುರುದ್ರೋಹಿಯು. ನನ್ನಿಂದ ಅನೇಕ ಅಪರಾಧಗಳಾದವು. ನಾನು ಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುಃಖಪಡಿಸಿದೆನು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಬೇಕು?' ಹೇಳಿರಿ. ||೧೪೨|| ಸುವರ್ಣಾದಿ ಯಾವತ್ತು ಧಾತುಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾದರೂ ಕರಗಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡುವವು. ಆದರೆ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಮತ್ತು ಒಡೆದರೆ ಅದು ಪುನಃ ಒಂದೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಆಗುವದು?' ||೧೪೩||-'ಸ್ವಾಮೀ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹವು ಒಂದೇ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಇನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು ಉಪಯೋಗವೇನು? ||೧೪೪|| ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜೀವನದಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆನು!' ||೧೪೫|| ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೧೪೬|| ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಅರಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವು ಆಕ್ಷಣವೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವವೋ, ಹಾಗೆ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹೊಂದಿದನು ||೧೪೭|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳು ಅನುತಪ್ತದಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅವನು ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತನಾದನು. ||೧೪೮|| ಆದ್ದರಿಂದ-'ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನು ತನ್ನ ಪಾಪದ್ವಿತಿಯಿಂದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹೊಂದಿದ

೨೩೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೂಡಲೇ ಅವನ ನೂರು ಜನ್ಮದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೪೯|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಳ್ಳೇ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ||೧೫೦||-‘ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ ಇವತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾದವು. ನೀನು ಇನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ||೧೫೧|| ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾದ್ದರಿಂದ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದುಷ್ಟತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಹೋದವು. ಇನ್ನು ನೀನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ನಿನ್ನ ಗುರುಚರಣವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು!’ ಎಂದರು. ||೧೫೨|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ! ನೀನು ಜಗದ್ಗುರುವಾಗಿರುತ್ತಿ ||೧೫೩|| ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವಾದಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೋ ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಾದಮೇಲೆ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಬೇಕು?’ ಎಂದೂ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ||೧೫೪|| ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ರೋಮಾಂಚಗಳಿದ್ದು ಕಂಠವು ಗದ್ದದಿತವಾಯಿತು. ||೧೫೫|| ಆಗ ಅವನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ತ್ರೀಗುರುರಾಯಾ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು; ರಕ್ಷಿಸು!’ ಎಂದು ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೫೬|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿ-ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ ಸಕಲ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ-ಮಂತ್ರ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಂದವು. ||೧೫೭|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ದಯಾಳುವಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಸನ್ನವಾದಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಏನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ?’ ||೧೫೮|| ಪರಿಸಮಾಚಯ ತಗುಲಿದ ಕೂಡಲೆ ಲೋಹವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ, ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ||೧೫೯|| ಅದರಿಂದ ಅವನು ಆನಂದ ಹೊಂದಿದನು. ಆಗ ಮತ್ತೆ

೨೩೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ||೧೬೦|| ನಾನೇ ಅವರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು. ಅಂದರೆ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವರು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಕಡೆ ಹೋದನು. ||೧೬೨|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ತಾವೂ ವೈಜನಾಥದಿಂದ ಹೊರಟು ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಭಿಲ್ಲವಡಿಗೆ ಬಂದರು. ||೧೬೩|| ಅಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಣ್ಣದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ||೧೬೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಿಲ್ಲವಡಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು!’ ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.’ ||೧೬೫|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳುವದರಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೬೬|| ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ವಿವೇಕ ಬೋಧದಿಂದ ತಿಷ್ಠನು ಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೬೭|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಧೌಮ್ಯಮುಖಿ ಆಖ್ಯಾನ ಮೂಢ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಉಪದೇಶಕೃತಂ ನಾಮಂ ಪೋಡತೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೧೬|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೦೦||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೩೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಸಪ್ತದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ನಾಲಿಗೆ ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡ ಮೂರ್ವಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಾಲಕನ ಉದ್ಧಾರ !

೧೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
|| ತ್ರೇದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇಸರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ! ನೀನು ಗುರುಭಕ್ತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಇರುತ್ತಿ. ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಲೀನವಾಗಿದೆ. ||೧|| ಮಳೆ ಬರುವ ಮುಂದೆ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಮೊದಲು
ತಂಗಾಳಿಯು ಬರುವಂತೆ ನಿನ್ನ ದೈನ್ಯವು ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿರುವದು. ||೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ
ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೩|| ತ್ರೇಗುರುಗಳು
ಕೃಷ್ಣಾ-ವೇಣೀ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಭುವನೇಶ್ವರೀ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತಿರ
ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದು ನೀನು ಕೇಳಿರುತ್ತೀ. ||೪|| ಅವರು ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನವೂ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.
ಅಲ್ಲಿ ಚಾತುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿ ದುರಂಧರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಷ್ಠಾನವೂ ನಡೆಯಿತು. ||೫|| ಆ
ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಹನವಾದ ಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. ಅದು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು
ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅತೀಶಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿತು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವರಿಗೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸ್ವತಃ ಪರಮಾತ್ಮರಿದ್ದು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಇದ್ದರು? ||೭||
ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವದರಲ್ಲಿ ಏನು ಸುಖವುಂಟು? ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು!’ ಎಂದನು. ||೮|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ
ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು. ತ್ರೇಶಿವನು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳು. ತ್ರೇದತ್ತಾತ್ರೇಯರನ್ನು ಬಲ್ಲಿಯಷ್ಟೆ? ಕೃಪಾಸಾಗರರಾದ ಆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಭಿಕ್ಷುಕ
ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವರು. ||೯|| ಆದರೆ ಅವರು ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ

೨೪೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಭಿಕ್ಷುಕ ರೂಪದಿಂದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೧೦|| ಅದರಂತೆ ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ
 ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅನುಪಮ ಹಾಗೂ
 ಅಪಾರವಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತಾವು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ
 ಮಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ||೧೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೂ
 ಯಾವತ್ತು ಜಾತಿಯ ಜನರು ಬಂದು ವರವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ||೧೨||
 ಮೋಡವು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಅವನ ತೇಜೋರಾಶಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿತು? ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು
 ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೂ ಅದರ ಸುಗಂಧವು ಹ್ಯಾಗೆ ಗೌಪ್ಯವಾದೀತು? ||೧೩|| ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು
 ಹೇಳುವೆನು! ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿದ
 ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲವೇ? ||೧೪|| ಅದರಂತೆ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟರಾದರು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.
 ||೧೫|| 'ಕರವೀರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ವಿದ್ವಜ್ಜನರಿಂದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳನ್ನು
 ಬಲ್ಲವನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೧೬|| ಅವನು ಮಗ್ಧೇದಿ ಇದ್ದು
 ತರ್ಕ-ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಐಹ್ನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತ, ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
 ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ||೧೭|| ಅವನಿಗೆ ಮಂದಮತಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಲ್ಪ
 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ||೧೮|| ಆ ಬಾಲಕನು ದಿನ-ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ
 ಏಳು ವರ್ಷದವನಾದನು. ಆಗ ಕುಲಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಉಪನಯನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೯||
 ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳೂ, ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ
 ವೇದವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಅವನು ಪಶುಸಮಾನ ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೦|| ಅವನು ವೇದಾಧ್ಯಯನ
 ಹೇಳುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿತರೂ ಅವು ಕೂಡಲೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ||೨೧|| ಆ

೨೧೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗ್ರಾಮದ ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ
ನಿನಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೨೨|| ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯೂ, ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಂಪನ್ನರೂ
ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಉದರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕಲ್ಪಿಸಂತೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ||೨೩|| ನಿನ್ನ ಬಾಳು
ಸುಡಲಿ! ಸುಡಲಿ!! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಲಂಕವನ್ನು ತಂದೆ, ನೀನು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಕೆರೆ-ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ? ||೨೪|| ನೀನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ,
ಹಂದಿಯಂತೆ ಅನಾಚಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೀ, ನಿನಗೆ ಯಮಪುರಿಯೇ ಗತಿಯಾಗುವದು! ||೨೫||
ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದವನು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು! ವಿದ್ಯೆಯು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ ಇರುವದು. ||೨೬||
ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಸಕಲ ಸುಖಗಳೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಸಂಪತ್ತೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವರೇ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ
ಪೂಜ್ಯರಾಗುವರು. ||೨೭|| ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮನುಷ್ಯನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಸಹ
ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ವಿದೇಶವೇ ಸ್ವದೇಶವಾಗುವದು. ||೨೮||
ಮನುಷ್ಯನು ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡವನಾದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಪೂಜ್ಯನಾಗಲಾರನು.
ಆದರೆ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಣ್ಣವನಾದವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾಗುವನು. ||೨೯||
ಸಹೋದರರಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅವರ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸಹೋದರನಂತಾಗುವದು. ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ವಂದ್ಯನಾಗುವನು. ‘ಎಲೈ ಮಂದಮತಿ ಬಾಲಕನೇ, ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು.
||೩೦|| ಬಹುತರವಾದ ವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವನೇ ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗುವನು. ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವವು ಒಂದು,
ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವನು. ||೩೧|| ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಸನಿಗೆ ಸಮಸ್ತರೂ
ವಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ರಾಜನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ||೩೨|| ಧನವಿಲ್ಲದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ವಿದ್ಯೆಯೇ ಧನವಾಗಿರುವುದು. ‘ಎಲೈ, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದರ ಕಾರಣವು ಇದೇ ಆಗಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿ!’
ಎಂದು ನಿಂದಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ||೩೩|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಚಾರಿಯು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

೨೪೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ನೀವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೩೪|| ಆದರೆ ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಬರಲೊಲ್ಲದು. ಏನು ಮಾಡಲಿ? ||೩೫|| ನಾನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೋಷಿ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನಗೇನಾದರೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ!’ ಎಂದನು. ||೩೬|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಾವತ್ತು ಆ ಜನರು ನಕ್ಕು-‘ಎಲೈ ಮಂದಮತಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆ ಬರುವದು. ||೩೭|| ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯೆಯು ! ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೇವಲ ಪಶುಸಮಾನನು. ಎಲಾ ಮೂರ್ಖಾ, ಕುಲನಾಶಕಾ ನೀನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೋ!’ ಎಂದು ಅಂದರು. ||೩೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ದುಃಖಪಟ್ಟು ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೩೯|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-‘ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆ !’ ಎಂದನು. ||೪೦|| ‘ನನ್ನ ಬಾಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ! ನಾನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನನಾದೆನು. ಇನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬದುಕಿರಬೇಕು? ಅದರಿಂದ ಫಲವೇನು?’ ಎಂದು ||೪೧|| ಅವನು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ದೈವವಶದಿಂದ ಆ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ, ಭಿಲ್ಲವಡಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೪೨|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಭುವನೇಶ್ವರಿದೇವೀ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ದೇವೀ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನು. ||೪೩|| ಅವನು ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡದೆ ಭಕ್ತ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ||೪೪|| ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಅನ್ನೋದಕಗಳನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ದೇವಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಧರಣಿವಾಚಿ ಮೂರು ದಿವಸ ಕೂತುಬಿಟ್ಟನು. ||೪೫|| ಅಷ್ಟು ದಿವಸವಾದರೂ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ-‘ಎಲೈ ಅಂಬಾಭವಾನಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ ?’ ||೪೬|| ಎಂದು ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಒಂದು

೪೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

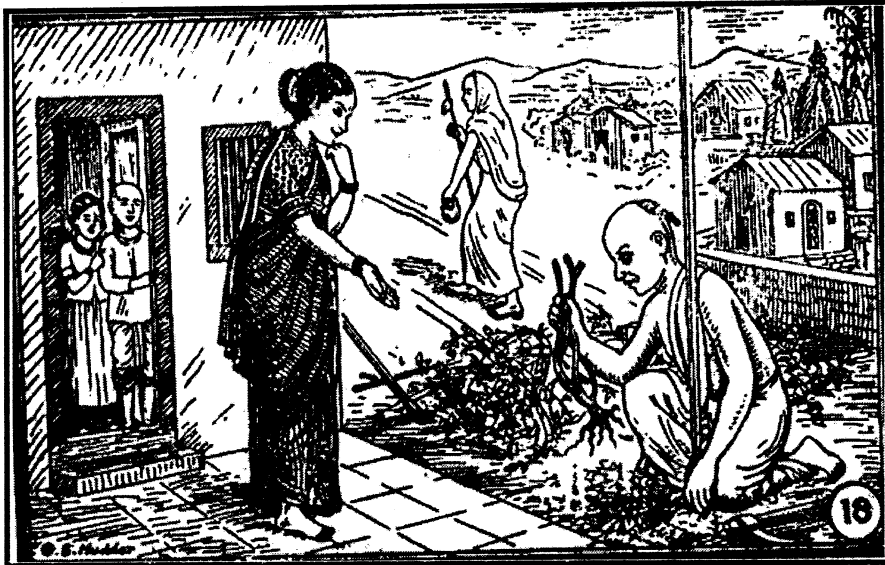
೧೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಬಲವಾದ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ದೇವಿಯ ಚರಣದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇ- ||೪೭|| 'ದೇವೀ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ರುಂಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಿಸುವೆನು. ||೪೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಬಿತ್ತು. 'ಎಲೈ ಸಮಸ್ತ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ.' ||೪೯|| ಆಗ ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯು ಬಂದು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ! ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಾಂಕ ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತಿ? ಆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವಿದೆ. ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ||೫೦|| ಆ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಶಂಕರನ ಅವತಾರವಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಗಳಿರುವರು. ನೀನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು ಅಂದರೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೫೧|| ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು 'ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯು!' ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ||೫೨|| ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಕೂಡಲೇ ಆಚೆಯ ದಂಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಔದುಂಬರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕಂಡನು. ||೫೩|| ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಅವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ||೫೪|| ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ, ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಅವನ ನಾಲಿಗೆಯು ಬಂದು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು! ||೫೫|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಾಲಕನಿಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ತರ್ಕ-ಭಾಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಬಂದವು. ||೫೬|| ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಾಗಿಯು ಕೂಡಲೆ ರಾಜಹಂಸವಾಗುವಂತೆ ಹೀಗೆ ವಿಪ್ರನು ಆದನು. ||೫೭|| ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಲೋಹವು ಸುವರ್ಣ ಆಗುವಂತೆಯೂ, ಜಾಂಬೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಣ್ಣು ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ ಹೀಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವಾಯಿತು. ||೫೮||

೨೪೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಅಷ್ಟಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಯಾಚಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯ ಅವರೀಬಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿ
ಧನದ ಕುಂಭಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

೧೦೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಅಗ್ರಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಅಗ್ರಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥ ಅಗ್ರಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಅಗ್ರಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಅಗ್ರದಾತ್ರೇಯ, ಅಗ್ರಪಾದಅಗ್ರವಲ್ಲಭ, ಅಗ್ರಸರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಜಯ-ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಭವತಾರಕರು ಗುರುಚರಿತ್ರೆವೆಂಬ ಅಮೃತರಸವನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದಿರಿ. ॥೧॥ ಕಾಮಧೇನು ಸಮಾನವಾದ ಅಗ್ರಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗುರು ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ॥೨॥ ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನವು ನಿಂತಿದೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯಂಥ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದಯಾನಿಧಿಯೇ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.' ॥೩॥ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವಿನಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ॥೪॥ ಆಗ ಸಿದ್ಧರು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷಬಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಅಗ್ರಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. 'ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ.' ॥೫॥- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಶಿಖಾಮಣಿಯೇ ಕೇಳು ! ನೀನೂ ಧನ್ಯ ! ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳೂ ಧನ್ಯ ! ಅಗ್ರಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿದೆ. ॥೬॥ ನಿನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಬೇತನವುಂಟಾಗಿ ಆದ್ಯಂತ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂತು. ॥೭॥ ನಿನಗೆ ಅನುಪಮವಾದ ಭಿಲ್ಲವಡಿಯ ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನಷ್ಟೇ? ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು? ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು!' ॥೮॥ ಅಗ್ರಗುರುಗಳು ಭಿಲ್ಲವಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೊರಟು, ॥೯॥ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವರುಣಾ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ನೋಡಿ, ಭಕೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರು. ॥೧೦॥ ಆಮೇಲೆ ಅಗ್ರಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ಕೃಷ್ಣಾ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಪಂಚಗಂಗಾ

೨೪೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ವಾಸಿಸಿದರು. ||೧೦|| ಅದು ಅನುಪಮವೂ, ಮನೋಹರವೂ
 ತೀರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಯಾಗತೀರ್ಥದಂತೆ ಸಮಾನವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು. ||೧೧||
 ಗಹನವಾದುದು ಕುರುವಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರವು. ಅದರಂತೆ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮ ಅತಿ ಉತ್ತಮವು
 ||೧೨|| ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕೃಷ್ಣಾ ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ
 ನರಸೋಬಾವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದರೆ ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವುದೆಂದು ಮತ್ತು ಅಗಮ್ಯವಾದ ಅನೇಕ
 ತೀರ್ಥಗಳಿರುವವೆಂದು ತಿಳಿದು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ||೧೩|| ಪಂಚಗಂಗಾ ನದಿಯ ತೀರವು
 ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ತಿವಾ, ಭದ್ರಾ, ಭೋಗವತಿ, ಕುಂಭಿ, ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಐದು ದೊಡ್ಡ
 ನದಿಗಳು ಕೂಡಿ ಆಗಿ ಈಗ ಪಂಚಗಂಗಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೪|| ಹೀಗೆ
 ಪಂಚಗಂಗಾದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಕಲ ಮಹಾಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ||೧೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಪಂಚಗಂಗಾ ನದಿಯು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಆ ಮನೋಹರವಾದ
 ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೬|| ಅಲ್ಲಿ ಅಮರಪುರ ಅಥವಾ ಅವರವಾದ
 ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮವು ಪ್ರಯಾಗ ಸಂಗಮದಂತೆ ಮನೋಹರವೂ, ಅನುಪಮವೂ ಆಗಿರುವದು.
 ||೧೭|| ಆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಔದುಂಬರವೃಕ್ಷ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು. ಆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ
 ಅಮರೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ||೧೮|| ಗಂಗಾನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾತಿಯು
 ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಷ್ಟೇ, ಪಂಚನದೀ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನವೂ ತತ್ಸಮಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ. ||೧೯|| ಆ ಅಮರೇಶ್ವರನ
 ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯೋಗಿನಿಯರು ಇರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ತೀರ್ಥವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ
 ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು. ||೨೦|| ಆ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗವು ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ
 ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ಅಮರನಾಗುವನು.
 ||೨೧|| ಆ ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ

୨	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ಸ್ಥಾನಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ನೂರುಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೨೩|| ಆ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಯಾಗ ಸಮಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದೆಂದು ಸತ್ಯಪರ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ||೨೪|| ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥವು ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯು ವೇಣೀಸಹಿತವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ||೨೫|| ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ಆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಂಟು ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ||೨೬|| ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣೆಯು ಪಶ್ಚಿಮವಾಹಿನಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಶುಕ್ಲ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಹೋಗುವದು. ||೨೭|| ಔದುಂಬರದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ 'ಪಾಪ ವಿನಾಶೀತೀರ್ಥ', 'ಕಾಮ್ಯತೀರ್ಥ', 'ಸಿದ್ಧವರದ ತೀರ್ಥ'ಗಳೆಂಬ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೂರು ಮನೋಹರವಾದ ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ||೨೮|| ಅಮರೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಪಮವಾದ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅವೆ. ||೨೯|| ಮುಂದೆ ಸಂಗಮ ಷಟ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಪ್ರಯಾಗ ತೀರ್ಥವಿದೆ ಇವಲ್ಲದೆ-'ಶಕ್ತಿ ತೀರ್ಥ', 'ಅಮರತೀರ್ಥ,' 'ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ'ಗಳೆಂಬ ಬೇರೆ ಮೂರು ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ||೩೦|| ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳುಂಟು. ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀ ಗುರುಗಳು ಆ ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷ ಇದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ 'ನರಸೋಬಾವಾಡಿ' ಅಥವಾ 'ನೃಸಿಂಹವಾಡಿ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೩೧|| ಕೃಷ್ಣಾ-ವೇಣೀ ನದಿಗಳು ಕೂಡಿ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಐದು ನದಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಪಂಚಗಂಗಾನದಿಯು ಕೂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಏಳು ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ||೩೨|| ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಮಹಾಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಾನವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೩೩|| ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೇರೆ ತೀರ್ಥವು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ತೀರ್ಥ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ

୨୭୫
ଗ୍ରାମ ନାମ
ପଞ୍ଚାୟତ ନାମ
ବ୍ଲକ୍ ନାମ
ଡିସ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ନାମ
ଜିଲ୍ଲା ନାମ
ରାଜ୍ୟ ନାମ

ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ||೩೪|| ಅಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ವಾದ್ದರಿಂದ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ||೩೫|| ಮುಂದೆ ಆ ತೀರ್ಥವು ಭಕ್ತ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾದರು. ||೩೬|| ಹೀಗೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮರಾಪುರವೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೭|| ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಪತಿವ್ರತಾ ತಿರೋಮಣಿಯಾಗಿ ಪತಿಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೩೮|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸುಶೀಲನಾಗಿ ಶುಷ್ಕ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತ, ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತ ಸಾತ್ವಿಕ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩೯|| ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಪ್ಪರ ಅವರಿಯ ಬಳ್ಳಿಯು ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಅತೀಶಯ ಅವರೇಕಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಉದರಂಭರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪೦|| ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ ಆ ಅವರೇಕಾಯಿಯ ಪಲ್ಯೆಯನ್ನೇ ತಿಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕಾಲಕಳಿ ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪೧|| ಆ ದರಿದ್ರನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಈ ರೀತಿ ಯಾಚಕವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತ, ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತ, ದಿನಾಲು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೨|| ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ತ್ರೇ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೇಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಅವರೇಕಾಯಿ ಪಲ್ಯೆಯನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೩|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೊದರು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶುಭಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೪೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ದರಿದ್ರತನವು ಹೋಯಿತು !’ ಎಂದು

ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ||೪೫|| ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಳ ತುಂಬ
 ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂಥ ಅವರೀಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ||೪೬|| ಶ್ರೀಗುರು ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಬೇರಿನವರೆಗೆ
 ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೪೭|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ
 ದುಃಖಿಸುತ್ತ-‘ಆಹಾ ! ನಮ್ಮ ದೈವಬಲವು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೆ ನೋಡಿರಿ ! ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ? ||೪೮|| ನಾವು ಈ ಯತೀಶ್ವರರಿಗೆ ಏನು ಉಪದ್ರವ ಮಾಡಿದ್ದೆವು? ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ
 ಆಹಾರವಾದ ಅವರೀಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಒಗೆದುಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ?’ ||೪೯|| ಎಂದು ಆ
 ಸ್ತ್ರೀಯು ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆಕೆಯ ಪತಿಯು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ-‘ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಇದು
 ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವು. ||೫೦|| ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗೇ ತಿರುವದು.
 ಆದರೆ ಆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಲೆಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕಾರಣರಾದರು. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ
 ಅವರ ಆಧೀನವಾಗಿದೆ. ||೫೧|| ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಿಗೆ
 ಕಾರಣನು. ಆತನು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದ ಇರುವೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಅನೆ
 ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವನು. ||೫೨||
 ‘ಆಯುರನ್ಮಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ’ !’ ಎಂದು ವೇದಗಳು ಹೇಳುವವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಆನೆಯು
 ಆಹಾರವು. ಹುಲಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಕಳು, ತೋಳಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕುರಿಯು ಆಹಾರವು. ಇದರಂತೆ
 ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ನೋಡು. ||೫೩|| ಪರಮಾತ್ಮನು
 ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಸ್ಥೂಲದವರೆಗಿರುವ ಎಂಬತ್ತಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಾಣಿ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ
 ಆಹಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವನು. ||೫೪||
 ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನೂ, ದರಿದ್ರನನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.
 ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಖೊಟ್ಟಿ ಇದ್ದದರಿಂದ ಅದರಂತೆ ಫಲವಾಯಿತು. ||೫೫|| ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ

ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ-ದುಷ್ಟತಗಳಂತೆ ಈಗ ನಾವು ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ||೫೬|| ನಮ್ಮ ದೈವವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲು ನೀನು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ? ನಾವು ಏನು ಬಿತ್ತಿರುವೆವೋ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತೀ ಹೇಳು? ||೫೭|| ನೀನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಅವಿದ್ಯಾ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಯತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದೋಷಕೊಡುತ್ತೀಯಾ? ||೫೮|| ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಅವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು! ||೫೯|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಗುರುಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಗಿದ ಮೇಲಿನ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಗಿದು, ||೬೦|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಮೇಲಿನ ಬಳ್ಳಿಯೇ ಹೋದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅದರ ಬೇರಾದರೂ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? ಅದನ್ನೂ ಕಿತ್ತಿ ಒಗೆಯುವೆನೆಂದು ಅಗಿಯಹತ್ತಿದನು. ||೬೧|| ಅಗಿದು ಆ ಬೇರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದಕೂಡಲೇ ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದ ಕೊಡವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ||೬೨|| ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೇ ಕೇಳು, ಈ ದಿನ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು!’ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಆ ಹೊನ್ನಿನ ಕೊಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿ-ಆ ಯತಿಶ್ವರರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಗಿದದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ದ್ರವ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿತು-||೬೩|| ‘ಆ ಯೋಗಿಶ್ವರರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ! ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರಾವತಾರವು. ಈ ನಮ್ಮ ಬಡತನವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದೇ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ನಾವು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ!’ ಎಂದನು. ||೬೪|| ಆಮೇಲೆ

೧೦೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪೂಜಾ-ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ತನಗೆ ಸುವರ್ಣ ತುಂಬಿದ ಕುಂಭವು ಸಿಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೬೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡೈಶ್ವರ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಹೋದೀತು. ||೬೬|| ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದು ಆನಂದ ಹೊಂದು!’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೬೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಗುರುಕೃಪೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ದೈನ್ಯವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ||೬೮|| ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನಿಗೆ ಬಡತನವು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವವು? ||೬೯|| ಆ ಅದೃಷ್ಟ ಹೀನನಾದವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾಗುವದು. ||೭೦|| ಕೇವಲ ಗುರುಭಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವುಂಟಾಗುವದು. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಅವನು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಆನಂದಪಡುವನು. ||೭೧|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸು, ಅಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನುವಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ಯಾವದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವಾಗುವದು!’ ||೭೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳಿ-‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಮುಂದಿನ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಅಮೃತಪಾನದಂತಿರುವದು. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ!’ ಎಂದು ಅಂದನು. ||೭೩|| ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಸಾರ ಆಯಾಚಿತ ವಿಪ್ರ ದೈನ್ಯ ಹರಣ ಮಾಡಿದ ಕಥೆಯು ಹೇಳಿದೆ. ||೭೪||

೨೫೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಏಕೋನವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಜೆದುಂಬರ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಯೋಗಿನಿಯರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರ ಸಂದರ್ಶನ

೧೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಪು
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಅಮೇಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ||೧||-‘ಜಯ ಜಯ ಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ಭಕ್ತ ಜನ ಮನೋಹರನೇ, ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೋಡಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ, ಭವಸಾಗರ ತಾರಕನೇ, ||೨|| ನಾನು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿದ್ದೆನು. ದಯಾನಿಧಿಯೇ ನೀವು ನನಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಎಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದಿರಿ. ||೩|| ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತೆನು. ||೪|| ಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ದಾತಾರನೇ, ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು! ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.||೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅನುಪಮವಾದ ಗುರುಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಕತ್ತಿದರು.||೬|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮಾ ನಾಮಧಾರಕಾ ಗುರುವಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರೆಂಬದನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿಯಷ್ಟೇ?’ ಎಂದರು. ||೭|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇಕೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ||೮|| ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಹೇಳುವವು! ಆದರೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಏನು ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು?’ ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು. ||೯|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಅದರ ಸಮಗ್ರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪನ ವದಾರ್ಥವಾಗಿ ನರಸಿಂಹಾವತಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನಷ್ಟೇ? ||೧೦|| ಆಗ ನರಸಿಂಹನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಆ ದೈತ್ಯನ ಉದರವನ್ನು ಸೀಳಿ, ಒಳಗಿನ ಕರಳನ್ನು

೨೫೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಪು
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಹರ್ಷದಿಂದ ಮಾಲೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ||೧೦|| ಆ
 ದೈತ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವಡವಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಖರವಾದ ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವು ಇತ್ತು.
 ||೧೧|| ಆ ವಿಷವು ನರಸಿಂಹನ ಉಗುರುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ಉರುಪು ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಆ
 ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು, ||೧೨|| ಆ ಉರುಪನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಅತಿ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಔದುಂಬರ ಫಲವನ್ನು (ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು) ತಂದಳು. ||೧೩|| ಆಗ ನರಸಿಂಹನು, ತನ್ನ
 ಉಗುರುಗಳು ಶೀತಲವಾಗುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಆ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಊರಿಡನು.
 ಅದರಿಂದ ಆ ವಿಷಾಗ್ನಿಯು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಆಗ ಉಗ್ರ, ನರಸಿಂಹನು ಶಾಂತನಾದನು. ||೧೪||
 ಶಾಂತನಾಗಿ ನರಸಿಂಹ ದೇವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದನು. ಆಗ ಇಬ್ಬರೂ
 ಸಂತೋಷಭರಿತರಾದರು. ಅದೇ ಸಮಯ ವರ ಕೊಟ್ಟನು ||೧೫|| ಆಗ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನು ಆ
 ಔದುಂಬರವನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವೇ, ನೀನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸದಾ
 ಫಲಗಳುಂಟಾಗಲಿ. ||೧೬|| ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗಳು
 ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಉಗ್ರ, ವಿಷವು ಶಾಂತವಾಗಲಿ. ||೧೭|| ಯಾವ
 ಮನುಷ್ಯರು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವ-ಯಾವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ
 ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಅವರ ಆಯಾ ಇಚ್ಛೆಗಳೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿ! ||೧೮|| ಬಂಜೀ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿನ್ನನ್ನು
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅವಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವಳು, ದರಿದ್ರರು ನಿನ್ನನ್ನು
 ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗುವರು. ||೧೯|| ನಿನ್ನ ನೆರಳು ಬಿದ್ದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
 ಭಾಗೀರಥಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೨೦|| ನಿನ್ನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು
 ಯಾರು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಫಲವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೨೧|| ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರಿಗೆ ಎಂದೂ

ರೋಗಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಅವರು ಪುನೀತರಾಗುವರು. ||೨೩||
 ಇನ್ನು ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತೀ, ಯಾವ ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತವೆ. ||೨೪|| ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-
 ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನು ವರವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೫|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಉಗ್ರನಾದ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯು ಶಾಂತನಾದನು. ||೨೬||
 ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ನರಸಿಂಹ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ
 ಅದರ ಉಗ್ರತ್ವವನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೂ ಆ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸಿದರು. ||೨೭||
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಾವು ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರವಾದದ್ದರಿಂದ ಔದುಂಬರವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
 ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಆ ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ||೨೮||
 ಔದುಂಬರವು ಸಹಜವಾದ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತ ಫಲವನ್ನು
 ಕೊಡುವುದೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ||೨೯|| ಚಂದ್ರಮೌಳಿಗಳಾದ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದ
 ಔದುಂಬರದ ಬುಡದಲ್ಲಿದ್ದು. ||೩೦|| ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ, ಯಾವತ್ತೂ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು
 ಪಾವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೧|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಔದುಂಬರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ
 ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೩೨||
 ಅಮರೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯೋಗಿನಿಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಈ ಮೊದಲು
 ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನಿತ್ಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೩|| ಅವರು ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಗಂಧ-ಪುಷ್ಪಾದಿ, ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಿಷ್ಠಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೪|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಆ ಔದುಂಬರದ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ||೩೫|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಂಥ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಯತಿಗಳು ? ಇವರು ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರಲ್ಲ! ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವರು ? ||೩೬|| ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಿಟ್ಟು ಆ ಯತೀಶ್ವರರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಭಿಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಇವರ ಅಂತವನ್ನು ನೋಡೋಣ! ||೩೭|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅದರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರದ ಭಯವು ಹುಟ್ಟಿತು. ||೩೮|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಂತವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಯಮನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇದ್ದ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ||೩೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭಯ ಹುಟ್ಟಲು ಆತನು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಅಂಬಿಗರವನು ಮಾತ್ರ ಆ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೦|| ಅವನು ಔದುಂಬರದ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಯೋಗಿನಿಯರು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಂದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು-‘ಇವರು ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದರು?’ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಯಿತು? ||೪೧|| ಎಂದು ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-‘ಇವರಿಂಥ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಯತೀಶ್ವರರು? ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ನದಿಯು ಎರಡು

ಭಾಗವಾಯಿತಲ್ಲಾ ! ಇವರು ಗಂಗೆಯೊಳಗೆ ಹ್ಯಾಗಿ ಹೋದರು!' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೨|| ಆತ್ಮ
ಯೋಗಿನಿಯರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಆ
ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಹಾದು ತಿರುಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ||೪೩|| ಆಗ 'ಗಂಗಾಪುಷ್ಪ' ಅಂಬಿಗನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ
ನೋಡುತ್ತ - 'ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತಲ್ಲಾ ! ಈ ಯತೀಶ್ವರರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರನ
ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಯೋಗಿನಿಯರು ಇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು
ಸುಮ್ಮನಾದನು. ||೪೪|| ಮರುದಿವಸ ಎಂದಿನಂತೆ ಆ ಯೋಗಿನಿಯರು ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೪೫||
ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಯೋಗಿನಿಯರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪುನಃ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದೊಳಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ
ಹೊರಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ ಆ ಅಂಬಿಗನು ತಾನೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ನಡೆದನು. ||೪೬||
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನದೀ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನದಿಯ ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗವಾಯಿತು ಮತ್ತು
ಆ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಗೋಪುರಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ಒಂದು ನಗರವು ಕಾಣಿಸಿತು. ||೪೭||
ಅದು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಗುರುಗಳು ಹೋದಕೂಡಲೆ
ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಯಾವತ್ತು ಯೋಗಿನಿಯರು ಆರತಿಯನ್ನು ತಂದರು. ||೪೮|| ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ರತ್ನಖಚಿತವಾದ
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ||೪೯|| ಬಳಿಕ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಅವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಮಾಡಿದರು, ಆಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಈಶ್ವರನಂತೆ ಕಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಯೋಗಿನಿಯರು ಪದ್ರಸೋಪೇತವಾದ
ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೫೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ ಭಿಕ್ಷಾದಿಗಳು
ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ- 'ಎಲೈ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದಿ?'
ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ

ಬಂದೆನು.' ||೫೦|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿ ತಲೆನ ಮನಸ್ಸನ್ನಾಗಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ ಗಿರಿಜಾರಮಣನೇ, ನೀವೇ ತೃಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವು. ||೫೧|| ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಭವಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂಥವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು. ||೫೨|| ನೀವು ಜಗದುದ್ಧಾರಕರೆಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ||೫೩|| ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಮತ್ತು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅವರಿಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗುವದು!' ||೫೪|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು- ||೫೫|| 'ಎಲೈ ಮನುಷ್ಯನೇ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಡತನವು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೇನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿಯೋ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀ. ||೫೬|| ಈಗ ನೀನು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಯಾವ ದಿವಸ ನೀನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡುತ್ತಿಯೋ ಆ ಕೂಡಲೇ ನಿನಗೆ ಮರಣ ಬರುವದು.' ||೫೭|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಅಂಬಿಗನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ||೫೮|| ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಹೊಲದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ದ್ರವ್ಯದ ಠೇವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ||೫೯|| ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದ ಧನ್ಯನಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದಿರುತ್ತ- ||೬೦|| ನಿತ್ಯವೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೧|| ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಮಾಘಶುದ್ಧ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯು ಬಂತು. ಆಗ ಆ ಭಕ್ತನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ವಂದಿಸಿ- ||೬೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾಘಸ್ನಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೂ, ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ||೬೩|| ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಬುದ್ಧಿಹೀನನಾದ ನನಗೆ

ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೬೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ- 'ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ ಕೇಳು, ಈ ಪಂಚಗಂಗಾಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯಾಗವೆಂದೂ, ಈ ಗುರುಸ್ಥಳವೇ ಶ್ರೀಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ ತಿಳಿ. ||೬೬|| ಕೊಲ್ಲಾಪುರವು ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮೂರೂ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಮನೋಹರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುವೆ ಈಗ ಹೊರಡು!' ||೬೭|| ಎಂದು ತಾವು ವ್ಯಾಘ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು- 'ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ನೀನು ಈ ವ್ಯಾಘ್ರಾಸನವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೂಡಲೇ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಆ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ||೬೮|| ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಗಯೆಗೆ ಹೋದರು. ||೬೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳ ಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಅಸ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು!' ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ||೭೦|| ಆಗ ವಿಶ್ವನಾಥಕ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯು ಪ್ರಗಟವಾಯಿತು. ಅದಕಾರಣ ನಾವು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೋ ಹ್ಯಾಗಿ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಹತ್ತಿದರು!' ||೭೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ, ಬಳಿಕ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ||೭೨|| ಆಗ ಆ ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯೋಗಿನಿಯರು ಬಂದು ಕರುಣಾ ಸ್ವರದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ||೭೩|| ನಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಪತ್ರಯಗಳು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವವು. ಸ್ವಾಮೀ, ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣೆಯು ನಿಮ್ಮ ವಶವಾಗಿರುವಳು ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗಿ ಇರೋಣ?' ||೭೪|| ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ

೦೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೭೫|| 'ಎಲೈ ಯೋಗಿನಿಯರೇ, ನಾನು ಸದಾ ಪ್ರಕಟನಾಗಿ ಆ ಔದುಂಬರದ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿರುವೆನು. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ||೭೬|| ನೀವೂ ಈ ಅಮರಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿ ಈ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರಿ. ಈ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆನು. ||೭೭|| ಈ ಔದುಂಬರವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವು! ಅದರಿಂದ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿರಿ. ಅಮರಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮತೀರ ಗ್ರಾಮವಾದ ನರಸೋಬಾವಾಡಿಯೇ ನಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೭೮|| ಈ ಸ್ಥಾನವು ಬಹು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವುದು. ಸಮಸ್ತ ಜನರು ಈ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೯|| ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನಿಡುವೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಔದುಂಬರವನ್ನೂ, ನಮ್ಮ 'ಮನೋಹರ ಪಾದುಕೆ'ಗಳನ್ನು ಯಾರು ನಿತ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ||೮೦|| ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ನಿತ್ಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೮೧|| ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇಲ್ಲಿರುವ 'ಪಾಪವಿನಾಶತೀರ್ಥ', 'ಕಾಮ್ಯತೀರ್ಥ', 'ಸಿದ್ಧತೀರ್ಥ'ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ನಾವು ಸಹಿತವಾದ ಈ ಔದುಂಬರಕ್ಕೆ ಏಳುಸಾರೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ, ||೮೨|| ಆಕೆಯು ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಬಂಜಿಯಾದರೂ ಶತಾಯುಷ್ಯನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವಳು. ಆ ತೀರ್ಥಗಳ ಸ್ನಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೮೩|| ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮವಾಸ್ಯಾ, ಸಂಕ್ರಮಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಅನಂತಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೮೪|| ಸೋಮವಾರ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ವ್ಯತಿಪಾತಾದಿ ಪರ್ವಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ

೨೬೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

[illegible]

ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಫಲ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ||೮೫|| ಸುವರ್ಣ ಕೋಡುಗಳಿಂದಲೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಿರಗಳಿಂದಲೂ, ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸಾವಿರಾರು ಕಪಿಲಾ-ಗೋಗಳನ್ನು ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಫಲವು ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಬರುವದು. ||೮೬|| ಔದುಂಬರ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೋಟಿಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೮೭|| ಮತ್ತು ಈ ಔದುಂಬರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಹೋಮ-ಹವನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟಿ ಪಟ್ಟು ಫಲವು ಬರುವದು. ||೮೮|| ಹಾಗೂ ಔದುಂಬರ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಹನ್ನೊಂದುಸಾರೆ ರುದ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಮಾನಸ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅತಿ ರುದ್ರದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೮೯|| ದಿನತುಂಬಿದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಷ್ಟು ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಔದುಂಬರಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದಲ್ಲದೆ, ಹೆಜ್ಜೆಜ್ಜಿಗೆ ವಾಜಪೇಯ ಯಜ್ಞದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೯೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತ ಎರಡು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅಪರಂಪಾರ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೯೧|| ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯೂ, ಅಂಗಹೀನನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನ ದೇಹವು ದೇವಸಮಾನವಾಗುವದು. ||೯೨|| ಎಲೈ ಯೋಗಿನಿಯರೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸ್ನಾನವು ಮನೋಹರವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಹಜವಾದ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದು. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿರಿ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ!' ಎಂದರು. ||೯೩|| ಆಗ ಆ ಯೋಗಿನಿಯರು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಕೈಮುಗಿದರು. 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳು ಆ ಯೋಗಿನಿಯರಿಂದ ನಿರೋಪ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಪಮವಾದ ಗಾಂಧಾರ ಭುವನವೆಂಬ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ

924	925
-----	-----

೦೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಂದರು.' ||೯೪|| ವಿಶ್ವರೂಪನಾದ ಜಗನ್ನಾಥನು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಔದುಂಬರವು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಿಯೂ, ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೫|| ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ||೯೬|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು, ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಬಹಳವಾಯಿತು!' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು. ||೯೭|| ಹೀಗೆ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿದಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೯೮|| ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಿರುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಅವರ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೯೯|| ಹೀಗೆ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಿಣೀಯರನ್ನು-ಯೋಗಿನೀಯರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೦೦|| ಇತಿ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ತ್ರೇನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಔದುಂಬರ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನ ಯೋಗಿನಿ ಮಂದಿರ ಭಿಕ್ಷಾ ಕೃತ ಶೂದ್ರ ಸಂದರ್ಶನ ವರದ ಗಂಧರ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಯ ಗಮನಂ ನಾಮ ಏಕೋನವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೧೯|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ ೨೨೦||

|| ತ್ರೇಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೬೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಒಬ್ಬಸ್ತ್ರೀಯಳ ಪಿಶಾಚಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ, ಅದು ಸಾಯಲು ಆಕೆಯು ಶೋಕ ಮಾಡಿದ್ದು, ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಬೋಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಬಂದದ್ದು

೦
೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಘ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
ಆಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯ ತಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಳ್ಳೇ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ||೧|| ಅವರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು
'ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ ! ನಾನು ತಮಗೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ||೨|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು
ಅಮರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಯೋಗಿನಿಯರಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೩|| ಮುಂದೆ ಆ ಔದುಂಬರ ಸ್ಥಾನದ ಕೀರ್ತಿಯು
ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ||೪|| ಮತ್ತು ಆ ಔದುಂಬರವು
ಸಹಜ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೂ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ವರವು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ ಎಂದನು.
||೫|| ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು-ಆ ನರಸೋಬಾವಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ
ಸ್ಥಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೬|| -'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ ಕೇಳು! ಗುರುಗಳ
ಲೀಲೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿ.
||೭|| ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಔದುಂಬರ!' ಎಂದು ಹೆಸರಿದೆಯೋ, ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೋ
ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನೇನು ಕೇಳುತ್ತೀ? ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತರು ಅವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಆ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅದು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ||೮|| ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳಾದವು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಸಾಲದು ! ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನಾದ
ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನಿನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು!' ||೯|| ಆ
ಔದುಂಬರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ತಿರೋಳ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರನೆಂಬ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲಂಥ ಒಬ್ಬ

೨೬೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಘ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೧೦|| ಅವನ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ಬಹು ಸುಖೀಲಿಯಾಗಿ ಶಾಂತಳಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರಿಂದ ಅವಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳಿಗೆ ಐದು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದವು. ಅವಳು ಅನೇಕ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದಳು, ಅಂದರೂ ಒಂದೂ ಬದುಕಲಿಲ್ಲ. ||೧೨|| ಹೀಗೆ ಆಕೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಅತಿಶಯ ವ್ರತ-ಉಪವಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಆಕೆಯು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಯಂಕರ ದುಷ್ಟಕರ್ಮ ಫಲದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು, ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೩|| ಆಗ ಆಕೆಯು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಜೋಯಿಸರೇ, ಪುತ್ರತೋಕ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮವಿಪಾಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ||೧೪|| ಆಗ ಆ ವಿದ್ವಾನ್ ಜೋಯಿಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ದೋಷವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೫|| ಅವರು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಕೇಳು! ಯಾವ ದುಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿಸುವರೋ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬಂಜಿಯಾಗುವರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅವು ಕೂಡಲೆ ಸಾಯುವವು. ||೧೬|| ಮತ್ತು ಅಶ್ವ-ಗೋಗಳನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡಿದವರು ಬಂಜೆಗಳಾಗಿ ಸದಾ ಜ್ವರದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗುವರು. ಹಾಗೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವು ಬದುಕುವದಿಲ್ಲ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯುವವು.’ ||೧೭|| ‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ! ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಷವನ್ನು ಮಾಡಿದಂಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುವದಿಲ್ಲ.’ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೮|| ‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶೌನಕ ಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ತಂದು ತಿರುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ||೧೯|| ಮತ್ತು ಅವನು ದ್ರವ್ಯದಮೇಲೆ

೨೦	ಅತಿ ರೋಚಿಯಿದ್ದದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ ದುಡ್ಡು ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಅವನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು	೨೭೯
ದ	ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು. ಮುಂದೇ ಅವನೇ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ನಿನಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭವನ್ನು	ದ
ಗಂ	ನಾಶಮಾಡುವನು. ೨೦ 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜನೃದ ದೋಷವಿರುವದು.	ಗಂ
ಬ	ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು !' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೨೧ ಜೋಯಿಸರ	ಬ
ರಾ	ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಖೇದಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುತಪ್ಪಲಾಗಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು,	ರಾ
ದ	ಅವರ ಚರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು, ೨೨ ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಕರುಣಾವಚನದಿಂದಲೂ-	ದ
ಗಂ	'ಸ್ವಾಮೀ, ಜೋಯಿಸರೇ, ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ದುರಾಚಾರಿ ಪಾಪಿಯೂ! ನಾನು	ಗಂ
ಬ	ಪಾಪಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವೆನು. ೨೩ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೇನಾದರೊಂದು	ಬ
ರಾ	ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ೨೪ ಚಾಂಡಾಲಿಯಾದ ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪವೆಂಬ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿಂದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಔಷಧವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ೨೫ ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮಾಡಿ, ಅವನ	ಪಾ
ದ	ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿರುವನು. ೨೬ ಅವನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಅವನ ಉತ್ತರ	ದ
ಬ	ಕ್ರಿಯೆ ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲ ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಭೋಗಿಸಿದಿ. ೨೭ ಅವನು	ಬ
ರಾ	ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ನೀನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಷೋಡಶ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಗೋತ್ರದ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ೨೮ ಮತ್ತು ನೀನು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಒಂದು	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ತಿಂಗಳು ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ ಸಹಿತವಾದ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ	ಪಾ
ದ	ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದುಕಾಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ	ದ
ಗಂ	ಒಳ್ಳೇದಾಗುವುದು. ೨೯ ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ	ಗಂ
ಬ	ಬಹಳ ತೀರ್ಥಗಳುಂಟು, ನೀನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ೩೦ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ	ಬ
ರಾ		ರಾ

ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪವಿನಾಶ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಆ ಔದುಂಬರಕ್ಕೆ ಎಳು ಸಾರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಆ ಔದುಂಬರದ ಕೆಳಗಿರುವ ಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಪುನಃ ಕಾಮ್ಯ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ||೩೦|| ಎಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ತ್ರೇಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಇದರಂತೆ ಭಕ್ತಪೂರ್ವಕ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ||೩೧|| ಅದು ತ್ರೇಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳ ಸ್ಥಾನವದೆ. 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೋಷವು ಹೋಗಿ ನಿನಗೆ ಶತಾಯುಷ್ಯನಾದ ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟುವನು.' ||೩೨|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸೇವಾ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಶಾನಕ ಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ||೩೪|| ಮತ್ತು ನೀನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವರು. ||೩೫|| ಆಗ ನೀನು ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರ, ಚರಣಗಳ ಜಪ ಮಾಡು ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪವೂ, ಉಳಿದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವವು !' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಜೋಯಿಸನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜೋಯಿಸರಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು !' ಎಂದೂ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ||೩೭|| ಆದರೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಾ ಮೊದಲಾದ ಗುರುಸೇವಾಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವೆನು!' ಎಂದಳು. ||೩೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಆಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಜೋಯಿಸನು ಆಕೆಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ||೩೯|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ತ್ರೇಗುರುಚರಣಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡು. ||೪೦|| ಅವರು ನಿನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಮಾಡಿ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುವರು. ಅವರು ನಿರಂತರ ಆ ಔದುಂಬರ

ಪಕ್ಷಕಟ್ಟುವಿರಿ. ಯತೀಶ್ವರರೂ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ ತಾವು ಹೀಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಬಾರದು!' ಎಂದನು. ||೫೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪ್ರೇತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ- 'ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರನ್ನು ಯಾಕೆ ಕಾಡುವಿ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನು. ||೫೩|| ನೀನು ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವ ಹಿತದ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಪಿಶಾಚಿತ್ವವು ಹೋಗಿ, ನಿನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವದು. ||೫೪|| ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೀನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗು. ||೫೫|| ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ತಿಳಿ!' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ||೫೬|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಪಿಶಾಚಿಯು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು, ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೫೭|| ಮತ್ತು ನನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿರಸಾ ವಹಿಸುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೫೮|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೫೯|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಪಿಶಾಚಿಯೇ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪತ್ನಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ ಹತ್ತನೇ ದಿವಸ ನಿನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ. ||೬೦|| ಮತ್ತೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ, ಈ ಪಿಶಾಚಿಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡು. ಆಮೇಲೆ ಔದುಂಬರಕ್ಕೂ ದಿನಾಲು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಳು ದಿವಸ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ||೬೧|| ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ, ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗನೂ ಹುಟ್ಟುವರು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೨|| ಆಕೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ ಎಚ್ಚತ್ತು, ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯದೆ- ||೬೩|| ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಆ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಹೋಯಿತು. ಆ ಪಿತಾಚಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯೂ ಆಯಿತು. ||೬೪|| ಮರುದಿವಸ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಕೆಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು, ಎರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಉಡಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ, ||೬೫|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಇನ್ನು ನೀನು ಪಾರಣಿಯನ್ನು ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ವೇದ-ಪಂಡಿತ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಆಗುವರು ಮುಂದೆ ಅವರ ಸಂತತಿಯು ಬಹಳವಾಗುವದು. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ನಿರೂಪದಂತೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ||೬೭|| ಪರಿಸವು ಲೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಲೋಹವು ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಕಲ್ಲು ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಕೂಡಲೇ ಪಾಪ ರಹಿತಳಾದಳು. ||೬೮|| ಮುಂದೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೬೯|| ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಆನಂದ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನ ವ್ರತಬಂಧವನ್ನು ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಎರಡನೇ ಅವನಿಗೆ ಜಾಲಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ||೭೦|| ಅದರಂತೆ ಜನನೀಯು ಬಾಲಕನ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಾಲಕರ್ಮವನ್ನು ಅತಿ ಉಲ್ಘಾಸದಿಂದ ಮಾಡಲು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ||೭೧|| ಮುಂದೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮೂಹೂರ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಸಮಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಜಾಲಕರ್ಮದ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಬೇನೆಯು ಬಂತು. ||೭೨|| ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಅನೇಕ ಇರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನವಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತೀವ್ರ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಧನುರ್ವಾಯವು ಬಂತು. ||೭೩|| ಅದರಿಂದ ಆ

೨೭೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಾಲಕನು ಬಿಲ್ಲುಮಣಿದಂತೆ ಮಣಿಯಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲ ಡೊಂಕಾದವು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತಿದವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕೂಸು ಮೂರು ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿತು. ||೭೪|| ಆ ಕೂಸು ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಅಸ್ತಮಾನಕಾಲವಾದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತಪಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೆ ತಾಯಿಯು ಶೋಕ ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೭೫|| ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತ 'ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಮಗನೇ!' ಎಂದು ಕಸುವಿನಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಕಲ್ಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ಎದೆಗೆ ಹೊಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೭೬|| ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೭೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಎಚ್ಚತ್ತು ಆ ಸತ್ತ ಕೂಸಿನ ಮೇಲೆ ಉರಳಾಡುತ್ತ ಮಾಯಾಜಾಲದಿಂದ ಕೂಡಿದವಳಾಗಿ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ್ರಳಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೭೮|| 'ಅಪ್ಪಾ ಮಗನೇ! ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಕನೇ, ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನೇ, ಬಾಳಾ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿ ಹೇಳು? ||೭೯|| ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದೆಯಾ? ನನ್ನ ಮೊಲೆಗಳಿಂದ ಹಾಲು ಸುಮ್ಮನೆ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತವಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಾ ಆ ಆಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೀವ್ರ ಓಡಿ ಬಾ. ||೮೦|| 'ಮಗನೇ, ನಿನ್ನ ಗುಣವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲಿ? ||೮೧|| ನಿನ್ನಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಮಗನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇನ್ನು ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಂಡೇನು? 'ಅಯ್ಯೋ! ಇನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲಾ? ||೮೨|| 'ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಮೊದಲು ನನಗೆ ಐದು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತರು. ಆದರೆ ಈಗ ನೀನೊಬ್ಬನು ಬದುಕಿದಿ!' ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಗರ್ಭಧಾರಣ ಮಾಡಿದಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೆನು. ||೮೩|| ನನಗೆ ಬಯಕೆಗಳಾದರೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿ ಆದವು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಿದ್ದೆನು. ||೮೪|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಪುತ್ರನಾಗುವನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವರವನ್ನು ಸಹ

೯೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಿ. ಆದರಿಂದ ಇದು ವರದ ಪಿಂಡವಾಗುವದೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆನು. ||೮೫|| 'ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹಡೆದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಅನಂತಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು. 'ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೇ, ನೀನು ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿ!' ಎಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದೆನು. ||೮೬|| ಪುತ್ರರಾಯಾ! ಈಗ ನೀನು ಆ ನನ್ನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ||೮೭|| ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತು ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಬಾಳಾ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಹಿಂದಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದನು. ನೀನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು.' ||೮೮|| ಎಂದು ಆಕೆಯು ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು, ಬಂದು-ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಆಗಬಾರದ ಅದಮಾತಿಗೆ ಯಾಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಮಾಡಬೇಡ. ||೮೯|| ದೇವ-ದಾನವ-ಮುಷೀಶ್ವರರಿಗೆ ಸಹ ಆಗತಕ್ಕ ಕೇಡು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆಗುವದು. ||೯೦|| ಹರಿ-ಹರರು ಅನೇಕ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಅವು ಒಂದಾದರೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವೇ? ನಾವಂತೂ ನರಮನುಷ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣೆಬರವು ಹ್ಯಾಗೆ ತಪ್ಪೀತು? ದುಃಖ ಮಾಡಬೇಡ!' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೧|| ಜನರು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು- 'ಎಲೈ ಜನರುಗಳಿರಾ, ನೀವು ಹೇಳುವದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯ ! ಆದರೆ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ನಾನು ಅವರ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದೆನು. ||೯೨|| ಆಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಿನಗೆ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾದ ಪುತ್ರರಾಗುವರೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ಫಲಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಉಡಿ ತುಂಬಿದರು. ಅದರಿಂದ ಈ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತು ಯಾಕೆ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು? ನನ್ನ ಮಗನು ಶತಾಯುಷಿ ಯಾಕೆ

೨೭೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೯೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗುರುವೇ ಹುಲಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅಂಜಿದಂಥ ಆಕಳು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಕಟುಕನ ಮನಗೆ ಹೋಗಲು, ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು. ||೧೦೩|| ಪೂಜೆಗೆಂದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಆ ದೇವಾಲಯವೇ ಮೃತ್ಯುರೂಪವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು! ||೧೦೪|| ದೇವಾ ಅದರಂತೆ ನೀನೂ ಆಗಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಲಿಲ್ಲವನು ಮಾಡಲಿ?' ||೧೦೫|| ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ||೧೦೬|| ಆಗ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸದಾ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ||೧೦೭|| ಯಾವ-ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಎನೇನು ಆಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಪ್ರೇತಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನದಿಯ ಹತ್ತರ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ ' ಅಂದರು. ||೧೦೮|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಅಕ್ರೋಶ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅವಚಿಕೊಂಡು ದೀರ್ಘಸ್ವರದಿಂದ ಅಳುತ್ತ. ||೧೦೯|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ! ಈ ಪ್ರೇತದ ಸಂಗಡ ನನ್ನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ||೧೧೦|| ಆಗ ಆ ಜನರು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ಎಲಾ, ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲ, ಮಹಾ ಕರ್ಕಶಿಯು ! ಪ್ರೇತದ ಸಂಗಡ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆನ್ನುತ್ತಿ ! ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮವೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು? ||೧೧೧|| ಸತ್ತ ಮಗನ ಸಂಗಡ ಯಾವ ತಾಯಿಯೂ ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತೀ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಹಾದೋಷವೆಂದು ತಿಳಿ !' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳು ಮಗನ ಸಂಗಡ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದಳು. ||೧೧೩|| ಆ ದಿನ ಎರಡು ಪ್ರಹರ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಆಕೆಯು

೨೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾತೀರಕ್ಕೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗೋಳಾಟ ನಡೆಯಿತು. ||೧೧೪|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೧೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಅಪೂರ್ವ ಕಠೆಯಾಯಿತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಎಂದೂ ಬರದಿದ್ದವರು ಆಗ ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೧೬|| ಆದರೆ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರೇ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವೇಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು.' ||೧೧೭|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮನೋಹರವಾದ ಈ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಶತಾಯುಷಿ ಪುತ್ರನಾಗುವನು. ||೧೧೮|| ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಈ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರೋಗಾದಿಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಗಳಾಗುವರು. ಈ ನನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೧೯|| ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ವಿಪ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವನ್ನು ಕಳೆದು ಆಕೆಗೆ ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೨೦|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷೇತ್ರ ಔದುಂಬರ ಸನ್ನಿಧ ವಂಧ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವ ದೋಷ ಪರಿಹರ ಪುತ್ರ ಯುಗ್ಮದತ್ತ ಸುತ ಮೃತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ರೂಪ ಸಂದರ್ಶನ ನಾಮ ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨೦|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೩೬೦||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಏಕವಿಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಬಾಲ ಸಂಜೀವನ

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
೨೧

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸುರಸ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
 ॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ಯತೆ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥
 ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ! ಅವತಾರಿಗಳಾದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಆ ಪ್ರೇತ ಜನನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳು. ’॥೧॥- ‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ, ನೀನು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಬದುಕಿರುವರೋ? ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು. ॥೨॥ ಹುಟ್ಟುವವರಾರು? ಸಾಯುವವರಾರು? ಈ ದೇಹವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು? ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ನೋಡು ನೀರ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗುಳ್ಳಿಯು ಕಡೆತನಕ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ? ॥೩॥ ಅದರಂತೆ ಈ ದೇಹವು ಪಂಚ ಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆಗಿರುವದು. ಆ ಪಂಚ ಭೂತಗಳು ಬೇರೆಯಾದರೆ, ಆಗ ಈ ದೇಹವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. ॥೪॥ ಆ ಪಂಚ ಭೂತಗಳ ಗುಣಗಳು ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದ ಸುತ್ತಿ, ಈ ದೇಹವೇ ನಾನೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವು. ಈ ಪುತ್ರ-ಮಿತ್ರ-ಕಲತ್ರಾದಿಗಳೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಸರಿ. ॥೫॥ ಸತ್ವ-ರಜ-ತಮೋ ಗುಣಗಳು ಈ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ಅವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ॥೬॥ ಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ದೇವತೆಗಳೂ, ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರೂ, ತಮೋಗುಣದಿಂದ ದೈತ್ಯ-ದಾನವರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಆಗುವರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರವರ ಗುಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳುಂಟಾಗುವವು. ॥೭॥ ನಾವೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತ-ದುಷ್ಕೃತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಫಲವಾಗುವದು. ಈ ಫಲಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ॥೮॥ ಆ ಗುಣ ವಾಸನಾದಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅವುಗಳ ಆಧೀನವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವರು. ॥೯॥ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದ

೨೦೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
೨೦೧

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗುಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವು. ಹಾಗೂ ಆ ಕರ್ಮಫಲದಂತೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವು. ||೧೦|| ಕೋಟಿ ಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಆಯುಸ್ಸುಳ್ಳ ದೇವರ್ಷಿಗಳಿಗಾದರೂ ಕರ್ಮಫಲವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ನಮ್ಮಂಥ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಡೇನು? ||೧೧|| ದೇಹಾಧೀನನಾದಂಥವನು ತನ್ನ ಕರ್ಮದ ಗುಣದಂತೆ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಕರ್ಮಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ದೇಹಗಳೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವವು. ||೧೨|| ದೇಹಧಾರಿಯಾದವರಿಗೆ ನಾನಾವಿಕಾರಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಅವು ತನ್ನ ಪಾಪದಿಂದ ಆಗುವವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪದಿಂದಂಟಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೩|| ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಿಲ್ಲ ; ಸತ್ತರೆ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ||೧೪|| ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ, ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದಾಗ ಯಾವ ಆಕಾರವು ಕಾಣುವದು ಹೇಳು? ಆಗ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದದ್ದು ಮುಂದೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಅದು ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದು ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣದಂತಾಗುವದು. ||೧೫|| ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಈ ದೇಹವು ಸರ್ವಥಾ ಎಂದೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ||೧೬|| ಆ ದೇಹವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಾಶವುಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಾವು ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ||೧೭|| ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಾಯುವದು, ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದಂತೆ ಫಲವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೮|| ನಾವು ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಇವರು ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮಗ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಿತ್ರ, ಇವರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮವರೆಂದು ಮೂಢತನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ||೧೯|| ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಲದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅವನು ಮಾಂಸ, ರಕ್ತ, ಮಲ, ಮೂತ್ರಾದಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಘೋರವಾದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವನು. ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂಸಾದಿಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ.

೨೮೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೨೦|| ಹುಟ್ಟುವವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಆದರಂತೆ ನಾವು ಅನುಭವಿಸಲೆಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ||೨೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಕಾಲವನ್ನು ಗೆದ್ದವರಾರು ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯತ್ವವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಸ್ಥಿರವಾದದ್ದು ||೨೨|| ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಎಚ್ಚರವಾದ ಬಳಿಕ ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಯಾರು ತಿಳಿಯುವರು ? ಇಂದ್ರಜಾಲ ಗಾರುಡದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ಈ ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವಾದದ್ದೆಂದೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಹಾಗೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ||೨೩|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ ಈಗ ಮೊದಲು ನಿನ್ನದು ನೀನೇ ಹೇಳು! ನೀನು ಇದುವರೆಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಪಳು, ಪಕ್ಷಿ, ಕ್ರಿಮಿ, ಕೀಟಕ, ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಹೊಂದಿದಿ. ||೨೪|| ನೀನು ಈ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಹುಟ್ಟಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಿ ? ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಿ? ಇದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳು. ||೨೫|| ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ್ಳಾರು? ಈಗ ನೀನು ಮಗನು ಸತ್ತನೆಂದು ಸುಮ್ಮನೇ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ||೨೬|| ಈ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ದೇಹವು ಚರ್ಮ, ಮಾಂಸ, ಅಸ್ತಿ, ಮಜ್ಜಾಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಲಬದ್ಧವಾದ ಈ ಹೊಸ ದೇಹವುಂಟಾಯಿತು. ||೨೭|| ಎಲ್ಲಿಯ ಮಗನು? ಎಲ್ಲಿಯ ಸಾವು? ಭ್ರಮದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೀ? ನೀನು ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಲೋಕರೂಢಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಕೊಡು. ||೨೮|| ಎಂದು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಆಕೆಗೆ ತತ್ತ್ವಬೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿನಯದಿಂದ-||೨೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ನನಗೆ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೩೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವೇ ಪ್ರಮಾಣವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹರಿಯನ್ನೇಕೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕು? ಲೋಹಕ್ಕೆ ಪರಿಸವು ಸಂಪರ್ಕವಾದಮೇಲೆ ಅದು ಬಂಗಾರವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವರು? ||೩೧|| ನಾವು ಮೊದಲು ದೈವಹೀನರೆಂದೇ ತಿಳಿದು

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿವು. ಆಗ ಅವರು ಇನ್ನು ಹುಟ್ಟುವ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿ
ಯಾದವುವೆಂದು ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟರು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಅದನ್ನು ನಾನು ನಂಬಿದೆನು. ||೩೧|| ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ
ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದರೆ, ಅವನು ಓಡುತ್ತ ವೈದ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಔಷಧವನ್ನು
ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಆರೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ||೩೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅನೇಕ ಸಾರೆ
ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡರು. ||೩೩|| ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ
ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅವರೂ ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವರ
ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಅಸತ್ಯವ್ಯಾಕೆ ಆಯಿತು? ಹೇಳಿರಿ ||೩೪|| ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನೂ ಅವರನ್ನು
ಆರಾಧಿಸಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ವರವನ್ನು ನಂಬಿ ನಾನು
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತಳಾಗಿದ್ದೆನು. ||೩೫|| ಅವರು ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಸುಳ್ಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದರು? ಸ್ವಾಮೀ,
ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೂಢತನವೇನು ಹೇಳಿರಿ? ||೩೬|| ಅದಕಾರಣ ಈಗ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ
ಕೊಟ್ಟು ಈ ದೇಹವನ್ನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯು
ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೩೭|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಆಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯದ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಕೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ||೩೮||
ಎನೆಂದರೆ- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಕೇ, ನೀನು ಗುರುವನ್ನು ನಂಬಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಿ
ನಿಜ, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮರಣ ಬಂತು. ಅದು ಇರಲಿ, ಈಗ ನೀನು ಈ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಗುರುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ||೪೦|| ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ವರ ಸಿಕ್ಕಿತೋ, ಆ ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದ ಹತ್ತಿರ
ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರೇತವನ್ನಿಡು!' ಎಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ
ಹೋದರು. ||೪೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರೇತವನ್ನು

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ||೪೨|| ಔದುಂಬರದ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ತಲೆ ಒಡೆದು ಆ ಪಾದುಕೆಗಳು ರಕ್ತಮಯವಾದವು. ಹಾಗೂ ಆಕೆಯು ಆಕೋಶ ಮಾಡುತ್ತ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು, ಎಲ್ಲ ಶೋಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪುತ್ರಶೋಕವು ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಬಲವಾದದ್ದು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಸೊರಗಿ-ಸೊರಗಿ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಪುತ್ರಶೋಕವು ಕ್ಷಯರೋಗದಂತೆ ಇರುವದು. ||೪೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು - 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಆಕೋಶವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿ? ಪ್ರೇತವನ್ನು ಕೊಡು. ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ||೪೫|| ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲ ! ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರೋಣ?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೬|| ಆಗ ಆ ಕರ್ಕಶ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆ ಜ್ಞಾತಿ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಎಲೈ ಬಂಧುಗಳೇ ನಾನು ಈ ಪ್ರೇತವನ್ನು ದಹನಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದರೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಸುಡಿದಿ ಎಂದು ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೭|| ಆಗ ಆಕೆಯ ಬಂಧುಗಳು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಕೇಳು. ಈಗ ನಾವು ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರ ಬಾರದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಉಪದ್ರವವು ಬಹಳವಾದೀತು. ನಡೆ, ಎಳು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ!' ||೪೮|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಈ ಕರ್ಕಶಿಯು ಈಗ ಈ ಹೆಣವನ್ನು ದಹನಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಈ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಂಧ ನಾತ ಹುಟ್ಟುವದು. ಆಗ ದಹನಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾಳು. ||೪೯|| ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಉಪವಾಸವಾಯಿತು. ಆಗಲಿ, ಈಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ! ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಬಂದು ಈ ಶವವನ್ನು ದಹನ ಮಾಡೋಣ.' ||೫೦|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರೇತದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಯಿತು. ||೫೧|| ಆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು

೨೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎರಡು ದಿವಸ ನಿರ್ದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೇ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ ಮೂರನೇ ಯಾಮ ಆದನಂತರ ಅವರಿಗೆ ನಿರ್ದ್ರ ಬಂತು. ||೫೨|| ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಬಿತ್ತು. ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಜಟಾಧಾರಿಯೂ, ಸರ್ವಾಂಗ ಭಸ್ಮಲೇಪಿತನೂ, ವಾಘ್ರ ಚರ್ಮ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ, ||೫೩|| ಯೋಗದಂಡ, ತ್ರಿಕೂಲಧರನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಯತಿಯು ಆ ಔದುಂಬರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ, ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ||೫೪|| ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡೋಣ!' ಎಂದು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ತ್ರೀಗುರು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ||೫೫|| ಆಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಿವಿದ್ದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಪ್ರೇತದ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹಚ್ಚಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಹೇ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಆ ಪ್ರೇತದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆ, ಊದಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಯುವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೇನೆ. ||೫೬|| ಪ್ರಾಣ ಅಂದರೆ ವಾಯುವು ಆ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಈಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕುವನು!' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ||೫೭|| ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯು ಹೆದರಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಆ ಪ್ರೇತದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಾನಾಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ - 'ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡೆನಲ್ಲಾ? ||೫೮|| ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಯಾವುದನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವೆವೋ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಕಾಣುವೆವು. ಈಗಿನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದೇವರಾದ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಮುನಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದರು? ನನಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರಬಹುದೇನು? ||೫೯|| ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲು ನಾವು ದೇವರಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ದೋಷ ಹೊರಿಸಬೇಕು? ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ನಾವು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು?' ||೬೦|| ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರೇತದ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆಸಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಸರ್ವಸಂದಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಕಳಿಯು ತುಂಬಿ ಕೂಡಲೆ ಆ ಪ್ರೇತವು ಸಜೀವವಾಯಿತು. ||೬೧|| ಆಗ ಆಕೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ- 'ಆಹಾ!

ಈ ಹೆಣ್ಣಿನಾಯಿತು ? ಭೂತ-ಸಂಚಾರವಾಯಿತೋ ಎನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೆದರಿ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಓಡಿಹೋದಳು. ||೬೧|| ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವ ತುಂಬಲು ಆ ಬಾಲಕನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ-‘ಅವ್ವಾ ನನಗೆ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡು !’ ||೬೨|| ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಆಗ ಅವಳು ಅವನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತನವನ್ನು ಹಾಕಲು ಆಗ ಅಕೆಯ ಸ್ತನದಿಂದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಧಾರೆಗಳಾಗಿ ಹಾಲು ಬರಹತ್ತಿದವು. ||೬೩|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಭಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅವಳು- ‘ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು?’ ಎಂದು ಸಂಶಯದಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ತನ್ನ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ||೬೪|| ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಅವನು -‘ಎಲೈ ಸತಿಯೇ, ಇದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೬೫|| ಅಮೇಲೆ ಅಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಆ ಔದಂಬರಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ, ನಾನಾಪರಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದಳು. ||೬೬|| -‘ಜಯ ಜಯ ವರದಮೂರ್ತಿಯೇ, ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನಾದ ಯತಿವರ್ಯನೇ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ನಿನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ನೀನು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿ. ||೬೭|| ನೀನು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ‘ಸ್ವಾಮೀ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ||೬೮|| ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ನಿಷ್ಕರ ಮಾತಗಳನ್ನಾಡುವಂತೆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮೋಹಿತರಾದ ನಾವು ನಿನಗೆ ನಿಷ್ಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದೆವು. ||೬೯|| ದೇವಾ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು!’ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕರುಣಾಸ್ವರದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ||೭೦|| ಅವರು ಆ ಬಾಲಕನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದು ಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ರಕ್ತವನ್ನು ತೊಳೆದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಔದಂಬರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ

೨೦	ಪಾಡುಕೆಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ೨ ಆಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ	೨೦೭
೧೦	ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ, ಶಮೀಪತ್ರ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಅನೇಕ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ ೨೩	೧೦
೮	ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಆಕೆಯು ಬಹುಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು	೮
೭	ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಹಾಡಿದಳು. ೨೪ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯ ವಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ಊರ	೭
೬	ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪ್ರೇತದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ೨೫ ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಆಡುತ್ತಿರುವ	೬
೫	ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಡು, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಆಗ	೫
೪	ಮಹಾ ಆನಂದವು ನಡೆಯಿತು. ೨೬ 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಶ್ರೀಗುರು ಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ	೪
೩	ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಾಮನಾಗಳನ್ನು	೩
೨	ಪಡೆದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಗ್ರಂಥವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು. ೨೭ ಈ	೨
೧	ಪ್ರಕಾರದ ಗುರುಸ್ಥಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವದರಿಂದ ಬಂಜೆಯು ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವಳು.	೧
೨೦	ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ರೋಗಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದು. ಅಪಮೃತ್ಯುವು	೨೦
೧೦	ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ೨೮ ಗುರುಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ	೧೦
೮	ಅದು ಅಪಾರವಾಗುವದು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು. ೨೯ ಆ ಔದುಂಬರದ	೮
೭	ಬುಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸದಾ ವಾಸಿಸುವರು. ನರಹರಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ	೭
೬	ಕಾಮ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವು. ೩೦ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಬಂಜೆಯರು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಹಿನ್ ದರಿದ್ರರು,	೬
೫	ಆರೋಗ್ಯ ಇಲ್ಲದ ರೋಗಿಗಳು, ಅಪಮೃತ್ಯು ಬಂದವರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಿರಿ. ೩೧	೫
೪	ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾಡುಕಾಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಹೊಟ್ಟಿನೋವು, ಗಂಡಮಾಲೆ, ಅಪಸ್ವಾರ ಮುಂತಾದ	೪
೩	ರೋಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಲೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ೩೨ ಮಂದಮತಿಯೂ, ಕಿವುಡನೂ, ಮೂಕನೂ,	೩
೨	ಹೆಳವನೂ ಗುರುಪಾಡುಕಾ ಸಹಿತ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಸುದೇಹಿಗಳಾಗಿ,	೨
೧		೧

||೮೩|| ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದ ಔದುಂಬರದಲ್ಲಿ, ತ್ರೇಗುರುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿರುವರು. ||೮೪|| ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವ-ಯಾವ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆ ಔದುಂಬರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ||೮೫|| ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವದು, ತ್ರೇಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು! ||೮೬|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ತ್ರೇಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಈ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೮೭|| ಸದಾ ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಗತಿಯಾಗುವದು. ||೮೮|| ಹೀಗೆ ತ್ರೇಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತವು ಗುರು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಮಾಮೃತವಾಗಿದೆ. ವಿಪ್ರಪುತ್ರ ಸಜೀವವಾದದ್ದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ||೮೯|| ಇತಿ ತ್ರೇಗುರು ಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೇನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ ಮೃತಪುತ್ರ ಸಜೀವ ಕೃತಂ ನಾಮ ವಿಶಂಕಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೨೧|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೪೪||

|| ತ್ರೇಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರ ದ್ವಿತೀಯ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

॥ ದ್ವಾವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬರಡೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿಸಿದ್ದು.

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸುರೈ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ||೧||-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ಶಿಷ್ಯಜನ ಮನೋಹರನೇ, ಭವಸಾಗರ ತಾರಕನೇ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ದೀಪದಂತಿರುವವನೇ, ||೨|| ನಿಮ್ಮ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ನನಗೆ ಈಗ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಐಕ್ಯವಾಯಿತು. ||೩|| ನೀವು ಗುರುಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದಿರಿ, ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಕಲ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ಪರಮ ಪುರುಷನೇ, ಸಿದ್ಧರಾಯನೇ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ||೪|| ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ನೀವು ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ. ಅದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ||೫|| ದಯಾನಿಧಿಯೇ! ಈ ಮೊದಲು ತಾವು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಮುಂದೆನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು’ ಕೈಮುಗಿದನು. ||೬|| ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷದಿಂದ-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತ್ರೇಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಾಲಕನಿರುತ್ತೀ. ||೭|| ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಜೀವನವು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ! ಈ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪೂಜ್ಯನಾಗುವಿ. ||೮|| ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದೆ. ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಿರುವ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಉಲ್ಲಾಸ ವುಂಟಾಗಿರುವದು. ||೯|| ಮುಂದೆ ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಅನಂತವಾಯಿತು. ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಪಮವಾಗಿರುವದು. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೦|| ಭೀಮಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಮರಜಾನದಿಯ

ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಮತ್ತು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಅತ್ಯತ್ಯವ್ಯಕ್ತವು ಮಹಾ ವರದ
 ಸ್ಥಾನವು. ||೧೦|| ಹಾಗೂ ಆ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಯಾಗ ಸಮಾನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಆ
 ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಾದ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳು ಇರುತ್ತವೆಂದೂ ತಿಳಿದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ
 ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ||೧೧|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಆ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯು
 ವರ್ಣನೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ||೧೨|| ಭಕ್ತ ಜನರ
 ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಆ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತ್ರೀಗುರು ಆ
 ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೩|| ತ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು ವೇದಗಳು
 ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಾಗೂ ಆ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಕಟ
 ಮಾಡಿದರು. ||೧೪|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಈ
 ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದರು. ||೧೫|| ಅಲ್ಲಿಯ
 ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವೆನು ಮತ್ತು
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟರಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು! ||೧೬||
 ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
 ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ-||೧೭|| ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನು ಎಂದಾದರೂ ಗೌಪ್ಯ
 ವಾಗಿರುವನೇ? ಒಂದೇ ಸವನೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವದು ಅವನ ಸಹಜ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ||೧೮|| ಅದರಂತೆ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅರಣ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿತ್ಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಕಟರೂಪದಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೯|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೇದ
 ಪಾಠಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನೂರು ಮನೆಗಳ ಅಗ್ರಹಾರವಿತ್ತು. ||೨೦|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಅತಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ
 ಬೀಡಿತನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಪತಿ ಸೇವಕಳಾಗಿ ಪತಿವ್ರತಾ

೧೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತಿರೋಮಣಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಳು. ||೨೨|| ಹೀಗೆ ಅವರು ಬಡತನದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಜೆಯಾದ, ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ, ಅತಿ ಮುದಿಯಾದ, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿದಾಣ ಹಾಕಿದ ಒಂದು ಬರಡೆಮ್ಮೆಯು ಇತ್ತು. ||೨೩|| ಆ ಊರ ಒಬ್ಬ ಅಗಸನು ಅದನ್ನು ಆ ನದೀ ತೀರದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಒಯ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೪|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಪ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೫|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಅಗ್ರಹಾರದ ಉಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-‘ಈ ಯತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು? ನಾವು ಶ್ರೋತ್ರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದು ||೨೬|| ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರಾಸ ಅನ್ನ, ಅನೇಕ ತರದ ಪಲ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರದೆ ಆ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲಾ?’ ಎಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೭|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಬಿಟ್ಟು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ’ ||೨೮|| ‘ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯಾವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡವನಾದ ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನೋ ಹಾಗೆ ರಾಜನಾದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮನೆಗೆ !’ ಎಂದೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ||೨೯|| ಸಾತ್ವಿಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯಾರು ವರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರಮೇಲೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಇಹದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ||೩೦|| ಪರಪುರುಷರೂ, ಕೃಪಾಳುಗಳೂ ಆದ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಬಡತನವು ಅವರ ದೋಷವಲ್ಲೆಂದು ಅವರ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ರಂಕಗೂ (ಬಡವನಿಗೂ) ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರು. ||೩೧|| ಮತ್ತು ದರಿದ್ರನಾದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲರು! ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥರು! ||೨೨|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಒಬ್ಬನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಅಕ್ಷರ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳ ಸ್ವರ್ತವಾದರೆ ಸಾಕು. ಆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಶುಭಾಕಾರವಾಗುವವು. ||೨೩|| ಇಂಥ ಬಿರುದುಳ್ಳ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ವಾಣಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಬಡತನವನ್ನು ನೋಡದೆ ಅವನ ಸಾಕ್ಷಿಕತನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೪|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ದಿವಸ ಆ ಅಗಸನು ಆ ಗೊಡ್ಡೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣು ಹೇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆ ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಹಣವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ಆ ದಿನ ವೈಶಾಖ ಮಾಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲ ಒಳ್ಳೇ ಬಿಸಿಲು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಆ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದರು. ||೨೬|| ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಂದಾಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾತ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ||೨೭|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ 'ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ' ಎಂದು ಅಂದರು. ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಒಳಗಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ||೨೮|| ಎದ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ- 'ಸ್ವಾಮೀ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಊರಲ್ಲಿ ಯಾಚಕ ವೃತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿರುವರು. ||೨೯|| ಈಗ ಅನೇಕರ ಮನೆಯಿಂದ ಉತ್ಸಮವಾದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತರುವರು. ಕೂಡಲೇ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕುವೆನು. ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ||೩೦|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಗುತ್ತ ಆ ಶುಭಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ! ನಮಗೆ ಹಾಲು ಯಾಕೆ ಭಿಕ್ಷಾ ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ||೩೧|| ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಯು ಇರಲು ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಎನೂ

೨೨	ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ತ್ರಾಸುಕೊಡುತ್ತೀ !' ಎಂದು ಅಂದರು. ೪೨ ಅವರು	೨೯೪
ದ	ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-‘ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಂಜೆ ಎಮ್ಮೆಯು. ಇದರ ಹಲ್ಲು	ದ
ಗಂ	ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಮುದಿಯಾಗಿ ಗೊಡ್ಡಾಗಿದೆ. ೪೩ ಇದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ	ಗಂ
ಬ	ದಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಂಜೆಯಾಗಿದೆ.’ ಎಂದೂ ಗಬ್ಬಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೋಣನಂತೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.	ಬ
ರಾ	೪೪ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಗದಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ದಿನಾಲು	ರಾ
ದ	ಅಗಸನಿಗೆ ಸೌಕುಮಣ್ಣು ಹೇರಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಉಪಜೀವನವು.	ದ
ಗಂ	ಸಾಗುವದು. ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ಆ ಅಗಸನು ಒಯ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವೆವು	ಗಂ
ಬ	ಎಂದಳು. ೪೫ ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೌ ಸ್ತ್ರೀಯೇ! ಈ ಎಮ್ಮೆಯು	ಬ
ರಾ	ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಹಿಂಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವಿ. ಈಗ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಎಮ್ಮೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ!’ ಎಂದು ಅಂದರು.	ಶ್ರೀ
ಪಾ	೪೬ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿ, ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ	ಪಾ
ದ	ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹಿಂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ೪೭ ಆಕೆಯು ಆ ಎಮ್ಮೆಯ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ,	ದ
ಬ	ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಂಡಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಎರಡು ಪಾತ್ರೆಗಳ ತುಂಬ ಹಾಲು ಬಂದವು. ೪೮ ಆಗ	ಬ
ರಾ	ಆಕೆಯು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು-‘ಈ ಯತಿವರ್ಯರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೇವರೇ ಸರಿ ! ಇವರ ಮಾತು	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಕೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವಾಯಿತು!’ ೪೯ ಎಂದು ಆ ಹಾಲನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಕಾಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ಎಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಡಿತು!’	ಪಾ
ದ	ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ೫೦ ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೌ ಸ್ತ್ರೀಯೇ! ನಮಗೆ ಆ	ದ
ಗಂ	ಹಾಲನ್ನೇ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕು. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ!’ ಎಂದು ಅಂದರು.	ಗಂ
ಬ	೫೧ ಆಗ ಅವಳು ಆ ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಳು. ಆಗ	ಬ
ರಾ		ರಾ

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದರು. ||೫೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳು ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ, ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಅಖಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಸ ಮಾಡುವಳು ಮತ್ತು ಸೌಖ್ಯವು ಲಭಿಸುವದು. ||೫೩|| ನೀನು ಪುತ್ರ, ಪೌತ್ರ, ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇರು!’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೫೪|| ಇತ್ತ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಬಟ್ಟು- ||೫೫|| ‘ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಆ ಯತಿಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರವು! ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿರುವರು. ||೫೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಿಂದ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದೋಷವು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಸಾಧಿಸುವವು !’ ||೫೭|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಯತಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆರತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ||೫೮|| ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಗಂಧಾಕ್ಷತ, ಧೂಪ-ದೀಪ-ನೈವೇದ್ಯ, ಫಲ-ತಾಂಬೂಲ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ನಮಸ್ಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಸದ್ಭಾವದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ||೫೯|| ಅಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ, ಒಬ್ಬ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ||೬೦|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಗುರುಕೃಪೆ-ಯುಂಟಾಗುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಬಡತನವು ಎಲ್ಲಿಯದು? ಅವರು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವರು!’ ||೬೧|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತೀಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ

೨೫೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ತ್ರಯೋವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಮುಕ್ತನಾದದ್ದು.

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸುರಸ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ಯ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ!’ ಎಂದನು. ॥೧॥ ಆಗ ಸಿದ್ಧರು ‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು. ಮುಂದೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಬಂಜೆ ಎಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಡಿತೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಗಮ್ಯ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನು. ॥೨॥ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಮರುದಿವಸ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಆ ಅಗಸನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ದಿನ ಸೌಕು ಮಣ್ಣನು ಹೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ, ಅದರ ಭಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!’ ಎಂದನು. ॥೩॥ ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-‘ಎಲೈ ಅಗಸನೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಡುತ್ತಿರುವದು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಭಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ!’ ಎಂದು ಆ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಎರಡು ಭರಣ ಹಾಲನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಹತ್ತಿದನು. ॥೪॥ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ-ಬಂಜೆಯಾದ, ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಗದಾಣ ಹಾಕಿದ ಗೊಡ್ಡೆಮ್ಮೆಯು ಹಾಲು ಕರೆಯಿತೆಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವು! ॥೫॥ ಈ ಎಮ್ಮೆಯು ಎಂದೂ ಗಬ್ಬಾಗಿಲ್ಲ. ಕರವೂ ಇಲ್ಲ ಹ್ಯಾಗೆ ಹಿಂಡಿತು?’ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸುದ್ದಿಯು ಹಬ್ಬುತ್ತ-ಹಬ್ಬುತ್ತ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಪತಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ॥೬॥ ಆಗ ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ॥೭॥ ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-‘ರಾಜನೇ, ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳಿರುವರು. ಅದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಮೆಯು ಆಗಿರುವದು. ಅವರು ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರವು. ॥೮॥ ಆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರುವರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಿನ್ನೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲೆಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದರು.’ ॥೯॥ ಆಗ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮ

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಎಮ್ಮೆಯು ಗೊಡ್ಡು ಅದೆ. ಇದು ಹಾಲು ಹಿಂಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ !' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು - 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈ ಎಮ್ಮೆಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡುತ್ತದೆ. ಗೊಡ್ಡು ಇದೆ ಎಂದು ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀ? ಈಗ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಿಂಡು ಹೋಗು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ - 'ಆ ಎಮ್ಮೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆಯಹತ್ತಿದಳು. ಆಗ ಅದು ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಆಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟಿತು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಶೃಂಗಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಪುತ್ರ, ಕಲತ್ರರು ಮತ್ತು ಚತುರಂಗಬಲ ಸಹಿತವಾಗಿ ಓಡುತ್ತ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ||೧೧|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಳ್ಳಾಡುತ್ತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ಎದ್ದು ಎಕಭಾವದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು, ||೧೨|| 'ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಮ್ಮಿಂದ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ? ||೧೩|| ಮಾಯಾ ಮೋಹದಿಂದ ಅಂಧರಾದ ಮಂದಮತಿಗಳು ನಾವು ! ನೀವು ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರೂ, ಭವಸಾಗರತಾರಕರೂ ಆಗಿರುವಿರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೧೪|| ನಾವು ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಘೋರ ಮಾಯಾ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವಕರ್ತನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ರಕ್ಷಿಸು. ||೧೫|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿದ್ದು, ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀ, ನೀನು ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರೂಪ ಧರಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತೀ. ||೧೬|| ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ನಾವು ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ವ್ಯೋಮಕೇಶನೇ, ಜಯ ಚಿನ್ನಯಾತ್ಮನೇ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು.' ||೧೭|| ಎಂದು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟು - ||೧೮|| 'ಎಲೈ ಅಧಿಪತಿಯೇ ನಾವು ಯತಿಗಳಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವೆವು. ||೧೯|| ನೀನು ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ,

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕಲತ್ರರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೦||
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಭಕ್ತರನ್ನು
 ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂಥವರಿದ್ದು ತಮಗೆ ಈ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಅರಣ್ಯವಾಸವೇಕೆ? ||೨೧|| ಭಕ್ತರನ್ನು
 ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದಂಥ ನಾರಾಯಣನೇ, ನೀವು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು
 ಪೂರೈಸುವಂಥವರಿರುತ್ತೀರೇಂಬ, ||೨೨|| ನಿಮ್ಮ ಬಿರುದಿನ ಖ್ಯಾತಿಯು ವೇದ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ
 ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೩||
 ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗಾಣಗಾಪುರವು ಮಹಾಸ್ಥಾನವು. ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ವಾಸಮಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು
 ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೪|| ಆ ಸ್ಥಾನ
 ಮಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು!’ ಎಂದು ಅವನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೨೫|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ
 ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯವು. ||೨೬|| ಭಕ್ತ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ; ಅವತರಿಸಿದ ರಾಜನ ಮನೋರಥವನ್ನು
 ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆ.
 ||೨೭|| ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿ ಅದೆಯೋ ಆ
 ಪ್ರಕಾರವೇ ಆಗಲಿ,’ ಎಂದು ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೨೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ
 ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದನು.
 ||೨೯|| ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಬಜಂತ್ರಿಯ ವಾದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಗೀತ-ವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ,
 ತಾಲ- ಮದ್ದಲಿಗಳ ಮನೋಹರವಾದ ನಾದದಿಂದಲೂ, ಶೃಂಗರಿಸಿದ ಚತುರಂಗ ಬಲದಿಂದಲೂ ||೩೦||
 ಮತ್ತು ಭತ್ರ, ಚಾಮರ ಪತಾಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಶೃಂಗಾರರಾದ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಲತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ,
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಮಾರಂಭದಿಂದ

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ನಡೆದನು. ||೨೧|| ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ವೇದಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದಿಕಾರರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಬಿರುದನ್ನು ಹೋಗುತಿದ್ದರು. ||೨೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ತರದ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೨೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾಜನು ಮಹಾಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ||೨೪|| ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತವಾದ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವೂ, ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಯಂಕರ ಹಾಳು ಮನೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ||೨೫|| ಆ ವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮಹಾಭಯಾನಕವಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಇದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ದನ-ಕರುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಅಂಜಿಕೆಯು ಆ ಊರ ಸರ್ವ ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇತ್ತು. ||೨೬|| ಅದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯವರು ಹೆದರಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯು ಬಹುದಿವಸಗಳಿಂದ ಹಾಳುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ||೨೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆ ಗಿಡದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದು ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ||೨೮|| ನಾನು ಘೋರವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವೆನು. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೨೯|| ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾದವು. ತಾವು ಎಲ್ಲರಮೇಲೂ ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು!’ ಎಂದರು. ||೩೦|| ಆಗ ಕೃಪಾಳುವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅದರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತ ವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಅದು ಕೂಡಲೇ ಮನುಷ್ಯರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಉರಳಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೩೧|| ಆಗ ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೇ, ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ

೨೦೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡು, ಅಂದರೆ ಮುಕ್ತನಾಗುವಿ ನಿನಗೆ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯು ಇಲ್ಲ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೨|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು, ಗುರುವಚನದಂತೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕೂಡಲೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೪೩|| ಆಗ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಮಹೇಶ್ವರ ಅವತಾರಿಗಳು. ನಮಗೆ ಒಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವರು ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪೪|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯೇ ಈಗ ಗುರುಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ (ಮಠ)ವಾಯಿತು. ಆ ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ತರದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವದರಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ತರದ ಗಾಯನ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೬|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿತ್ಯ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ರಾಜನು ತಾನೂ ಸೈನ್ಯಸಹಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೭|| ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವೈಭವದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವ ಸೈನ್ಯಸಹಿತವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೮|| ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆನಂದಿಂದ ಸೈನ್ಯಸಹಿತ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೯|| ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತಾಧೀನರಿದ್ದು ಆ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯುವದನ್ನೂ ಆ ಊರ ಜನರು ಕೇಳಿ, ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳ ಜನರು ಕೇಳುತ್ತ-ಕೇಳುತ್ತ ಅದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ||೫೧|| ಆ ಗಾಣಗಾಪುರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಕುಮತಿ!' ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಗಳೆಂಬ ಒಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೨|| ಅವರು ನಿತ್ಯ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು

॥ ಚತುರ್ವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು.

|| ಅಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಅನುರಕ್ತೈ ನಮಃ || ಅಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಅಗುಲದೇವಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಅದಾತ್ರೇಯ, ಅದಾತ್ರೇಯ, ಅನರಸಿಂಹಸುತ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಕಥಾ-ಕೌತುಕವನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು!’ ಎಂದರು. ||೧೦|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಕೈಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!’ ಎಂದನು. ||೧೧|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು-‘ಎಲೈ ವತ್ಸಾ, ಶಿಷ್ಯಾ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಅಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಅತ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವದು. ||೧೨|| ಆ ಕುಮಾರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಾರತಿ ಮುನಿಯು ಸರ್ವ ಜನರ ಮುಂದೆ ಅಗುರುಗಳು ಡಾಂಭಿಕ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೩|| ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಗಾಣಗಾಪುರದ ರಾಜನನ್ನು ಕರೆದು-‘ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯು ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ’- ||೧೪|| ‘ರಾಜನೇ! ನಾವು ಇವತ್ತೇ ಈಗಲೇ ಈ ಕುಮಾರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಯತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ !’ ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೫|| ಅದಕ್ಕೆ ಆ ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ತಾನು ನಾನಾಂಕಾರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಚತುರಂಗ ದಳವನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿದನು. ||೧೬|| ಆಮೇಲೆ ಅನೇಕ ತರದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಅಗುರುಗಳನ್ನು ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ||೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಗುರುಗಳು ಆ ಕುಮಾರಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರಲು ||೧೮|| ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಾರತಿಯು ನಿತ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಇಷ್ಟ ದೇವರಾದ ಅನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯು ಆ ದಿವಸ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ||೧೯|| ಆಗ ಅವರು-‘ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಏನಿದು? ಈ ದಿವಸ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯು ಯಾಕೆ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ?’

೨೦೫

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನನ್ನ ತಪಸ್ಸು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವಾಯಿತು? ||೧೧|| ನಾನು ಶ್ರೀನರಸಿಂಹವನ್ನು ಬಹುದಿವಸ ಆರಾಧಿಸಿದೆನು. ಆತನು ಈ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನು? ಈಗ ನನ್ನ ತಪಃಫಲವು ಏಕೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು? ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೨|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಆಗಿ ದೂರ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೩|| ಆ ಯಾವತ್ತೂ ಸೈನ್ಯದವರೂ ಸಹ ದಂಡಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡರು. ಆಗ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ-ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿ, ||೧೪|| ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಸೈನ್ಯದವರೆಲ್ಲರೂ ದಂಡಧಾರಿಗಳಾದ ಯತಿಗಳಂತೆ ಕಂಡರು. ||೧೫|| ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ್ಳಾರು? ಶಿಷ್ಯರಾರು? ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ, ||೧೬|| ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಪುನಃ ಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತ-'ಸ್ವಾಮೀ ! ನೀವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ||೧೭|| ನಾನು ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರೆನು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ. ||೧೮|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ, ಈ ಚರ್ಮಚಕ್ಪುವಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ! ||೧೯|| ನೀವು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕರಾಗಿಯೂ, ಯತಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ರೂಪವನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಯತಿ ರೂಪವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವರು. ||೨೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ! ಈಗ ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ನಮಿಸಲಿ? ಹೇಳಿರಿ. ಯಾರ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಹೇಳಲಿ? ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರ್ತನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ. ಈಗ ತಾವು ನಿಜರೂಪದಿಂದಲೇ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕು. ||೨೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಬಹಳ ದಿವಸ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ

೨೦೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಪೂಜೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಈ ದಿನ ಅದರ ಫಲವು ಆಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ||೨೨|| ನೀವು ವಿಶ್ವತಾರಕರಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ.' ||೨೩|| ಎಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ತೋರಿದರು. ||೨೪|| ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟರೂಪದಿಂದ ಸೈನ್ಯವು ಬೇರೆ, ಆ ಸೈನ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತವರದರಾದಂಥ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ||೨೫|| ಆಗ ಅವರು ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯನ್ನು ಕಂಡು- 'ಎಲೈ ಯತಿಯೇ, ನೀನು ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ನನ್ನನ್ನು ಡಾಂಭಿಕ ಯತಿ, ಡಾಂಭಿಕ ಯತಿ!' ಎಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿ! ||೨೬|| ಮತ್ತು ನೀನು ಮಾನಸಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿ! ಆದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ||೨೭|| ಡಂಭ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿರುವದು? ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳು? ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯು ಇರುವನು. ಅವನೇ ನಿನಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವನು!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸದ್ಗುರುರಾಯನೇ, ನಾನೊಬ್ಬ ಅವಿದ್ಯಾರೂಪಿಯು. ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾ ರೂಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು. ||೨೯|| ನೀನು ವಿಶ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ ನೀನು ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನು! ನಾನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಮಾಯಾ ರೂಪದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವೆನು. ||೩೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಮಾಯಾ-ಮೋಹಾಂಧಕಾರದಿಂದ ಅವಿದ್ಯಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆನು. ನಾನು ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆರಿಯೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ದಿವಾಂಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ||೩೧|| ನೀವು ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀರಿ. ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ತಾವು ಅಂತಃಕರಣಮಾಡಿ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟೀರಿ. ದಯಾನಿಧಿಯ ತಾವು ಈ ಸೇವಕನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿರಿ. ||೩೨|| ನಾನು ಅವಿದ್ಯಾ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ

೨೪	ಮುಳುಗಿ ಪಾರುಗಾಣದೆ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನನಗೆ ದಡವು ಸಿಗಲೊಲ್ಲದು. ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವೆನು.	೨೦೮
೧೦	೩೩ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾನಿಧಿಯೇ ಈಗ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ,	೧೦
೮	ಕರುಣವೆಂಬ ವಾಯುವನ್ನು ಬೀಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಿಜ ಸ್ಥಾನವೆಂಬ ದಡಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿರಿ. ೩೪ ಸ್ವಾಮೀ,	೮
೬	ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯುಂಟಾದವರಿಗೆ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದು? ಅವನು ಕಲಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ	೬
೪	ಐಕ್ಯನಾಗುವನು. ೩೫ 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ	೪
೨	ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ೩೬	೨
೧೦	ಅದರಂತೆ ಈಗ ತಾವು ನನಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ, ಗುರುರಾಯಾ ನಿನ್ನ ಅನಂತ	೧೦
೮	ಮಹಿಮೆಯು ಅಶ್ಚರ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ೩೭ ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ಭವಸಾಗರ ತಾರಕನೇ,	೮
೬	ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ, ಸರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯೇ ೩೮ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಈ	೬
೪	ಹೊತ್ತು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು. ಎನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೇ ಈ ದಿನ ರತ್ನಚಿಂತಾಮಣಿಯಾದ ತಮ್ಮ	೪
೨	ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ೩೯ ಸಗರ ಪುತ್ರರನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಂಗಾನದಿಯು	೨
೧೦	ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆಯೂ, ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆಯೂ ದಯಾಪರರಾದ	೧೦
೮	ತಾವು ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ೪೦ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯು	೮
೬	ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದೆ. ನನಗೂ ಪ್ರಚೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಜಗದ್ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ಅನಂತ	೬
೪	ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಾಲದು.' ೪೧ ಎಂದು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರು	೪
೨	ಸೋತ್ರ ಮಾಡಲು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಕೋಷಗೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ಸಮಯ ವರ ಕೊಟ್ಟರು.	೨
೧೦	೪೨ 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಮುನಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ	೧೦
೮	ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವದು. ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ. ೪೩ ನಿನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥವು ಸಾಧಿಸುವದು. ನೀನು	೮
೬	ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯನಾಗುವಿ!' ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಗುರುನಾಥರು ತಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ೪೪	೬

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಕುಮಾರಿಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವಾದ ಗಾಣಿಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೪೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಅವರು ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವು ! ಈಗ ಮನುಷ್ಯರೂಪದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವರು. ||೪೬|| ಇಂಥ ಅವತಾರಿಕರಾದವರಿಗೆ, ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಯಾರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಎಳು ಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ಯಮಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿ. ||೪೭|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಬ್ರಹ್ಮನು, ಶ್ರೀಗುರುವೇ ವಿಷ್ಣುವು, ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಗಿರಿಜಾರಮಣನು!' ಎಂದು ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವವು. ||೪೮|| ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗಬೇಕು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ನೀನು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗು. ||೪೯|| ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಎಂಬ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಅಮೃತದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವರು ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು !' ||೫೦|| ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವ ಜನರು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೫೧|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಗರ್ವಾಪಹರ ವಿಶ್ವರೂಪ ಸಂದರ್ಶನಂ ನಾಮ ಚತುರ್ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨೪|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೬೨೧||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ ಮುಗಿದುದು.

ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಪ್ರಾರಂಭಃ

॥ ಪಂಚವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ॥

25

ವೇದವಾದಿಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ವಿಪ್ರರು ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಅಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಜಯ-ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಪರಮಾರ್ಥವು ಸಾಕ್ಷೀರೂಪವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ||೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೃಪಾಳುವಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ರೂಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು ಸತ್ಯವು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೆಂದೆನ್ನುವರು. ||೨|| ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವರು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಾರತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು!’ ||೩|| ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೪|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ಬಾಲ್ಯ ಶಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು! ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಯಾವತ್ತೂ ಅಗಮ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ವೇಳೆಯು ಹತ್ತುವದಲ್ಲದೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ಆದಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವೆನು. ||೫|| ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ವ ಕಥೆಯಾಯಿತು. ಕೇಳು.’ ವಿದುರಾ! ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯವನ ರಾಜನಿದ್ದನು. ||೬|| ಅವನು ಅತಿಕ್ರೂರನೂ, ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷಿಯೂ, ಸದಾ ಜೀವ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವಂಥವನೂ ಇದ್ದು ಅವನು-‘ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ವೇದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನ್ನಿರೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಗಡ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.’ ||೭|| ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಸರ್ವ ವೇದಗಳನ್ನು ಅನ್ನಿರಿ. ||೮|| ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಅವರು ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನ್ಯವಂತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನು!’ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ‘ಜ್ಞಾನೀ ಜನರು-ನಮಗೆ ವೇದವು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.’ ಆದರೆ ಮತಿಹೀನ

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೩೧೧

೨೫	ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಹೀನರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾತ್ರ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಆಸೆಯಿಂದ ೧೦ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ	೩೧೨
ದಿ	ಒಳ್ಳೇ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾಜನು ಕಪಟಿಯಾಗಿದ್ದು	ದಿ
ಗಂ	ಯಜ್ಞ-ಕಾಂಡದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿ ೧೧ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಜನರೆದುರಿಗೆ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಜ್ಞ	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಪಶುವಧದ ರೀತಿಯು ಹ್ಯಾಗಿದೆ ನೋಡಿರಿ!	ಬ
ರಾ	ಮ್ಲೇಂಛರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಶು-ಘಾತಕಿಗಳೆಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.' ೧೨ ಎಂದು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ	ರಾ
ದಿ	ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೩ ಈ ಪ್ರಕಾರ	ದಿ
ಗಂ	ಅವನು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಯಾವತ್ತೂ ದೇಶದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೇಳಿದರು. ೧೪ ಆಗ	ಗಂ
ಬ	ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದ ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದ್ರವ್ಯದ ಆಸೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ	ಬ
ರಾ	ಯವನರಾಜನಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ವೇದವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೫ 'ಎಲೈ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ನಾಮಧಾರಕನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮಂದಮತಿ ಜನರು ಯಮನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ಈ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ರೀತಿ ದುರಾಚಾರಿಗಳೂ, ಮದೋನ್ಮತ್ತರೂ ಆದ ಜನರು ಕಲಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇರಲಿ,	ಪಾ
ದ	ಮುಂದೆ ಕೇಳು. ೧೬ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಉತ್ತರದೇಶದ ಮಂದ	ದ
ವ	ಭಾಗ್ಯರಾದ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು, ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ೧೭ 'ಮಹಾರಾಜ, ನಮಗೆ	ವ
ಛ	ಮೂರು ವೇದಗಳೂ, ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಯವನನ ಮುಂದೆ	ಛ
ದಿ	ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ ೧೮ ಈ ನಾಲ್ಕೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ	ದಿ
ಗಂ	ನಮ್ಮ ಸಮಾನ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ೧೯ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ಅಂಥ	ಗಂ
ಬ	ಜನರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರೆಯಿಸು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ನಾಲ್ಕು	ಬ
ರಾ	ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಲಿ!' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ೨೦ ಆ ವಿಪ್ರರ	ರಾ
	ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ದುರಭಿಮಾನದಿಂದ ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು	

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕರೆಯಿಸಿ-‘ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ನೀವು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಗಡ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೧|| ಆ ವೇದದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗಿಲ್ಲುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!’ ಎಂದನು. ||೨೨|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಿ ಜನರು-‘ಮಹಾರಾಜನೇ, ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಗಿಲ್ಲೋಣ?’ ||೨೩|| ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಇವರೇ ‘ಶ್ರೇಷ್ಠರು! ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ವಿದ್ವಾಂಸರಿರುವರು. ಇವರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೪|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ವಿಚಿತ್ರಕರವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಂಕಾರಗಳಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ, ||೨೫|| ಅವರನ್ನು ಆನೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ‘ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸರಿಯಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು’ ಚಾರರಿಂದ ಹೇಳಿಸುತ್ತ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೨೬|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಮಸ ಗುಣದವರಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯವನ ರಾಜನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ವೇದವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ, ||೨೭|| ಉಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿವಸ ನಡೆಯಲು ಮದಾಂಧರಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ ||೨೯|| ‘ಮಹಾರಾಜನೇ! ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದಿದೆ. ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕಲಿತದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. || ೩೦|| ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡು. ವಾದಕ್ಕೆ ಬರುವವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವೆವು. ||೩೧|| ಒಬ್ಬನಾದರೂ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡುವೆವು. ಯಾರೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಡೆಯಿಂದ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆವು!’ ಎಂದರು. ||೩೨|| ಆಗ ರಾಜನು-‘ವಿಪ್ರರೇ ನೀವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಎಲ್ಲ

೩೧೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಜಯಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೩|| ಆ ಯವನ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ , ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡವಾಡಕ್ಕೆ ಬರುವವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಯಾರೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಡೆಯಿಂದ, ||೨೪|| 'ಜಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಮುಂದೆ ವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು?' ಯಾರಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಸಮಸ್ತ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಭೀಮಾನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮವಾದ 'ಕುಮತಿ' ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೨೬|| ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾಡಕ್ಕೆ ಬರುವವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆಗ ಆ ಊರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ಇಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಗಳೆಂಬ ಯತಿಗಳೊಬ್ಬರು ಇರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ವೇದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿರುವರು. ||೨೭|| ಆ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಬಹಳ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾಗಿರುವರು!' ಎಂದು ಅಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಮುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ||೨೮|| 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಮೂರು ವೇದಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೂ ಸಕಲ ವೇದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈಗ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾಡ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೯|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು-ಅಯ್ಯಾ ವಿಪ್ರರೇ ನನಗೆ ಮೂರು ವೇದಗಳಂತೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇದವಾದರೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೩೦|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನನಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಎಲ್ಲ ರಾಜರೂ ನನಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ನಾನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಾನೂ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದೆನು. ||೩೧|| ನನಗೆ ಏನೂ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯಾಗಿ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಈಗ ನಾನು ತಪಸ್ವಿಯೂ, ಭಿಕ್ಷುಕನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಮಾನ
ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೪೨|| ನನಗೆ ವೇದಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನಾನು ಯಾರನ್ನು
ಸೋಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಯಪತ್ರವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಿದ್ವಾಂಸರಿರುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಸಂಗಡ
ನಿಮಗೆ ವಾದ ಯಾಕೆ ಬೇಕು?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೩||- 'ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮುನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಆ ಮಂದವಿಪ್ರರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು-ಯತಿವರ್ಯರೇ, ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡುವಂಥವರು ಈ
ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ||೪೪|| ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದೆವು. ನಮ್ಮ
ಸಮಾನ ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಸಂಖ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ನೋಡಿರಿ.'
||೪೫|| ಎಂದು ಆ ಜಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ-'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗಳೇ! ಅದರಂತೆ ನೀವಾದರೂ
ನಮಗೆ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ, ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ
ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ!' ಎಂದರು. ||೪೬|| ಅಮೇಲೆ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅನೇಕ
ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ ಮಹಾದ್ವಿಷಿಯಾದ ಆ ದ್ವಿಜರು ಕೇಳದೇ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು
ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಓಡಿಸಿದರು. ||೪೭|| ಆಗ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-'ಈ ವಿಪ್ರರನ್ನು
ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೪೮||
ಇವರು ಮದಾಂಧರಾಗಿ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದೇ
ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವು!' ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ||೪೯|| ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಆ ವಿಪ್ರರನ್ನು ಕುರಿತು-'ಎಲೈ
ವಿಪ್ರರೇ ನೀವು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು.
||೫೦|| ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರೆದುರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು
ಕೊಡುವೆನು ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ವಾದ ಮಾಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ
(ಒಡ್ಡೆಯನ್ನು ಕಳೆದು) ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವೆನು!' ಎಂದು, ||೫೧||

೨೧೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫	ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. 'ಎಲೈ ಸಾಮಾಧಾರಣ,	೩೧೬
ದ	ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಮೂಢರೂ ಆದ - ೫೨ ಆ ವಿಪ್ರರು ತಾವು ಮಾತ್ರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲಿ ಕೂತು ತಮ್ಮ	ದ
ಗಂ	ಮುಂದೆ ಯತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಗಳಾದರು.	ಗಂ
ಬ	೫೩ ಹೀಗೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತ ತ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳ ಸ್ಥಾನವಾದಂಥ	ಬ
ರಾ	ಭೀಮಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ರಮ್ಯವಾದ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ೫೪ ಅಮೇಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ	ರಾ
ದ	ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ ವಂದಿಸಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಯೇ, ವೈರಾಮಕೇಶನೇ,	ದ
ಗಂ	ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ಪರಮಪುರುಷನೇ, ೫೫ ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ನಿರ್ಗುಣನೇ ನಿರ್ವಿಕಾರನೇ,	ಗಂ
ಬ	ತೈರ್ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನೇ, ಅನಾಥರಕ್ಷಕನೇ, ೫೬ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಾವು ಈ	ಬ
ರಾ	ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವೆವು. ಮೂಢರಾದ ಅಜ್ಞಾನಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುವರು.' ೫೭ ಎಂದು ಗದಗದಿತ ಕಂಠರಾಗಿಯೂ, ರೋಮಾಂಚನ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಅನಂದಭಾಷ್ಯಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟರು. ೫೮ ಆಗ	ಪಾ
ದ	ಗುರುಗಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ, ಸಂಕ್ಷೇಪ, ಅಲಿಂಗಿಸಿ ಅಂತಃಕರಣದ ಮಾತಿನಿಂದ- ೫೯	ದ
ನ	'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ನೀನು ಯಾವದೋ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತೀ. ಅದನ್ನು	ನ
ಛ	ನನಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿವರು.' ೬೦ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು-	ಛ
ದ	'ಸ್ವಾಮೀ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವರು. ೬೧ ಅವರು	ದ
ಗಂ	ನಮಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿರಿ. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಮೇಲೆ	ಗಂ
ಬ	ಇವೆ. ಎಂದು ಆ ಮೂಢ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ೬೨ ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ವಾದ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ	ಬ
ರಾ	ಜಯಪತ್ರ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಆ	ರಾ
	ಉನ್ಮತ್ತರು ಕೇಳಲೊಲ್ಲರು. ೬೩ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದೆನು.	

ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ತಮ್ಮ ಮಾತು ನನಗೆ ಮಾನ್ಯವಿದೆ. ನಾನು ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವೆನು. ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು!' ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೬೪|| ಆ ಮುನಿಯು ಮಾತು ಕೇಳಿ 'ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ಆ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆ ಅವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳುವೆನು?' ಅಂದರು. ||೬೫|| ಆಗ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯು ಕರೆಯಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ! ನೀವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ ? ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾದದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಲಾಭವೇನು? ||೬೬|| ನಾವು ತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಯತಿಗಳು. ನಿಮಗೆ ಜಯಪತ್ರವೇಕೆ? ಯತಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ದೊಡ್ಡಸ್ತನವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೬೭|| ಆಗ ಆ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ, ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬಂದೆವು. ||೬೮|| ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜಯಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ||೬೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾವು ಈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಯತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಾದಕ್ಕಾದರೂ ಬರಿ, ಜಯಪತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿದಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಇವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದರು. ||೭೦|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮಗೂ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೆ- 'ನೀವಿಬ್ಬರೂ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ - ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡಿರಿ. ||೭೧|| ನಮಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾನ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವಿಬ್ಬರು ಯತೀಶ್ವರರು ಯಾವ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೭೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ಗರ್ವವೇ ನಾಶಕರವಾಗಿರುವದು. ಗರ್ವದಿಂದ ದೇವ-ದಾನವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವನ್ನೂ, ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದರು. ||೭೩|| ಗರ್ವದಿಂದ ಬಲಿಯು ಎನಾದನು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಗರ್ವದಿಂದ ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ ಎನಾಯಿತು? ಗರ್ವದಿಂದ ರಾವಣನೂ,

೦
೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೌರವರೂ ಯಮನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೨೪|| ವೇದಗಳ ಅಂತವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾರು? ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸಹ ಆ ವೇದದ ಅಂತ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳು ಅನಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ಸುಮ್ಮನೇ ಗರ್ವಪಡುತ್ತೀರಿ. ||೨೫|| ನಿಮ್ಮ ಗರ್ವವು ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು. ನೀವು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆವೆಂದೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ವೇದದ ಅಂತವನ್ನು ಏನು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ ? ಹೇಳಿರಿ! ನೀವು ಈಗ ಸರ್ವಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ! ಎಂದರು. ||೨೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಗುರುಗಳು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಒಳ್ಳೇ ಗರ್ವಯುಕ್ತರಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆವು. ಸಂಹಿತಾ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಕೇಳಿರಿ !’ ಎಂದರು. ||೨೭|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನಿ! ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನ್ನಲು ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ||೨೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಆದ್ಯಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು!’ ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೨೯|| ಗುರುಚರಿತಾಮೃತದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ವಿಪ್ರರು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ಅದೆ. ||೩೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ, ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಗರ್ವಿಷ್ಠ ಯುಗ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಹ ಶ್ರೀಗುರು ಸಂನಿಧ ಆಗತ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಬೋಧನಂ ನಾಮ ಪಂಚವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೨೫ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ- ೨೭೦೧ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಪದ್ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ವೇದ ವಿಸ್ತಾರ ಕಥನ.

॥ ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಸುರೈಶ್ಚ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ಚ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು. ಬಳಿಕ ಗುರುಗಳು ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ವಿಪ್ರರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ-‘ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದೇ? ವೇದದ ಅಂತವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳು ಅನಂತವಾಗಿರುವವು. ||೧|| ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರವಾದ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರು ವೇದಗಳನ್ನು ವ್ಯಸ್ತ ಮಾಡಿ ವೇದವ್ಯಾಸರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೨|| ಆದರೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಾಮವುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಶಿಷ್ಯರು ಇದ್ದರು. ||೩|| ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಆ ಶಿಷ್ಯರ ಹೆಸರು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು-‘ಪೈಲ,’ ‘ವೈಶಂಪಾಯನ,’ ‘ಜೈಮಿನಿ,’ ‘ಸುಮಂತು!’ ಎಂದು ಇದ್ದರು. ||೪|| ಆಗ ವ್ಯಾಸರು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ನಿಮಗೆ ಸರ್ವ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಅಶಕ್ಯವು. ||೫|| ಒಂದೊಂದು ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಲ್ಪಕಾಲ ಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹ್ಯಾಗೆ? ವೇದಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ||೬|| ನಿಮಗೆ ಆ ವೇದಗಳ ಆದ್ಯಂತ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಾರದ್ವಾಜ ಮುನಿಯು ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೭|| ಆತನು ಮೂರು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ವೇದ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ||೮|| ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ವೇದದ ಲವಲೇಶ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಪುನಃ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು ‘ಎಲೈ-ಭಾರದ್ವಾಜನೇ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೯|| ಆಗ ಭಾರದ್ವಾಜರು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ! ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದ್ದರೆ,

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಿರುವೆನು. ||೧೦||
ನನಗೆ ಆ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಕಲಿಸಿರಿ. ಆ ಸರ್ವ ವೇದಾಂತವು ನನಗೆ ಬರುವಂತೆ ವರವನ್ನು
ಕೊಡಿರಿ !' ಎಂದು ಅವನ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದನು. ||೧೧|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು- 'ಎಲೈ ಭಾರದ್ವಾಜನೇ,
ವೇದಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವು ನನಗೂ ಅಗೋಚರವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲಿಸಲಿ? ||೧೨||
ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿಸುವೆನು. ನೀನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು.' ||೧೩|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ವೇದಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸಿದನು. ಅವು ಮೂರು ಪರ್ವತಗಳಾಗಿ ತೋರಿದವು. ||೧೪|| ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಕೋಟಿ
ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಪ್ರಾಯವಾದ ಆ ವೇದರಾಶಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ
ಭಾರದ್ವಾಜನು ಹೆದರಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲಿಯಲಿ? ||೧೫|| ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನು
ಮೂರು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದವರೆಗೆ, ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ
ಕಲಿಯುವೆನು. ಆದರೆ ಈ ಪರ್ವತಪ್ರಾಯವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲಿಯಲಿ? ' ||೧೬|| ಎಂದು
ಭಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಇಷ್ಟು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ನನಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ||೧೭|| ಆದರೆ ಆ ವೇದಗಳ ಆಧ್ಯಂತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯುವುದು ನನಗೆ
ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಗನ್ನಾಥನಾದ ನೀನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯುವೆನು. ||೧೮||
ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲನೇ, ಅಪಾರವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ
ಬಂದೆನು. ||೧೯|| ವೇದಗಳು ಅಮಿತವಾಗಿರುವವು. ಇಷ್ಟು ಕಲಿಯಲು ನಾನು ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವೆ. ನಿಮ್ಮ
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಕೊಡಿರಿ.' ||೨೦|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಮೂರು ಮುಷ್ಟಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೧|| ಆ ಮೂರು ಮುಷ್ಟಿ ವೇದಗಳ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು
ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಮಾಡಲು, ಅವು ಪ್ರಬಲವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾರದ್ವಾಜನು

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ॥೨೨॥ ಮೂರು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಿಂದಲೂ, ಆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವನು. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ಕಲಿತಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕಲಿಯುವನೋ ತಿಳಿಯದು.' ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ವ್ಯಾಸರ ನಾಲ್ಕೂ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಂದೆ ಒಂದೊಂದು ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಯುವದು ಅಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ॥೨೩॥ ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು - 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲಿತಿರಿ ಹೇಳಿರಿ? ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ.' ಆಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ಆ ಭಾರಧ್ವಾಜನು ಒಂದು ವೇದವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ!' ಎಂದರು. ॥೨೪॥ ಆಗ ಆ ಶಿಷ್ಯರು - 'ಸ್ವಾಮೀ, ವ್ಯಾಸರೇ ನಮಗೆ ಒಂದೊಂದು ವೇದದ ಆದ್ಯಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರಿ. ನಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಕಲಿಯುವೆವು. ॥೨೫॥ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.' ॥೨೬॥ ಆ ಶಿಷ್ಯರ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಾಸರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಶಿಷ್ಯನಾದ 'ಪೈಲ'ನನ್ನು ಕರೆದು - 'ಎಲೈ ಪೈಲನೇ, ॥೨೭॥ ನಿನಗೆ ಮುಗ್ಧೀದವನ್ನೂ, ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವೆನು. ನೀನು ಮುಗ್ಧೀದವನ್ನು ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಠಿಸು!' ಎಂದರು. ॥೨೮॥ ಆಗ ಅವನು - 'ಸ್ವಾಮೀ ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ವೇದಗಳನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ॥೨೯॥ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಲಿಸಿರಿ. ಅವನ್ನು ನಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯುವೆನು. ನೀವು ನನಗೆ ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪರಾದ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿರಿ!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ॥೩೦॥ ಆಗ ವ್ಯಾಸರು - 'ಎಲೈ ಪೈಲನೇ, ನಿನಗೆ ಮುಗ್ಧೀದದ ಧ್ಯಾನವರ್ಣ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ॥೩೧॥ ಮುಗ್ಧೀದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಆಯುರ್ವೇದವು ಉಪವೇದವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅತ್ರಿಗೋತ್ರವು ಶುದ್ಧವಾದದ್ದು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆಯು ||೨೨|| ಗಾಯತ್ರಿ, ಛಂದಸ್ಸು, ರಕ್ತವರ್ಣ, ಪದ್ಮದಂತೆ ನೇತ್ರ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ
ಶಂಖದಂತೆ ಕೊರಳು, ||೨೩|| ಕೂದಲೂ-ಮೀಸೆಗಳೂ, ದ್ವಿರಕ್ಷಿ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ಮುಗ್ಧೀದಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸು. ||೨೪|| ಇನ್ನು ಇದರ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕೇಳು. ಇದರ
ಮೊದಲನೇ 'ಚರ್ಚಾ' ಶ್ರಾವಕವು. ಎರಡನೇ 'ಚರ್ಚಕ' ಶ್ರವಣಿಯು. 'ಪರಾಕ್ರಮಿ' ಎರಡು
ಭೇದಗಳು. ||೨೫|| 'ಜಟಾ', 'ಶಕಟ' ಎರಡು ಶಾಖೆಗಳು. ಎಳನೇಡು 'ದಂಡ' ಎಂಬುವದು, ಈ ಎಳು
ಭೇದಗಳುಂಟು. ||೨೬|| 'ಶಾಕಲಾ', 'ಬಾಷ್ಪಲಾ', ಮತ್ತು 'ಅಶ್ವಲಾಯನಿ', 'ಶಾಂಖಾಯನಿ',
'ಮಾಂಡೂಕ' ಎಂಬ ಬೇರೆ ಐದು ಭೇದಗಳುಂಟು. ಅಂತು ಹನ್ನೆರಡು ಭೇದಗಳು ಅವೆ. ||೨೭|| 'ಎಲೈ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಸರು ಮುಗ್ಧೀದದ ದ್ವಾದಶ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೨೮|| ಅದರೆ
ನೀವು ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುವೆವೆಂದೂ, ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಂದೂ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವಿರಿ. ||೨೯|| ನಿಮಗೀನು ಹೇಳಬೇಕು ? ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಶಾಖೆಯು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸುಲಕ್ಷಣ-ರೂಪಗಳನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದವರು?'
ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ||೩೦|| ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪರಾದ ವ್ಯಾಸರು ಪೈಲನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಮುಗ್ಧೀದದ ಹನ್ನೆರಡು ಶಾಖಾ ಭೇದಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ||೩೧|| ಮುಗ್ಧೀದದ ಭೇದ
ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿದರು !' ಎಂದು-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹರ್ಷದಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ದ್ವಿಜರಿಗೆ
ಅಂದರು. ||೩೨|| ಅಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸರು 'ವೈಶಂಪಾಯನ'ನೆಂಬ ಎರಡನೇ ತಿಷ್ಠನನ್ನು ಕರೆದು-'ಎಲೈ ನಿನಗೆ
ಅಪಾರವಾದ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ||೩೩|| ವ್ಯಾಸರು ತಿಷ್ಠನಿಗೆ ನುಡಿದರು
ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು ಈ ಯಜುರ್ವೇದದ ಉಪವೇದವು ಧನುರ್ವೇದವು. ಅದನ್ನು ಕಲಿ. ||೩೪||
ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರ, ರುದ್ರ, ಅಧಿದೇವತೆ, ತ್ರಿಷ್ಪುಷ್ ಛಂದಸ್ಸು, ಇನ್ನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು.
||೩೫|| ಇದರ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ, ಮಧ್ಯ ಭಾಗ ಕೃತ, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕೊರಳು,

ગુજરાત સરકાર
અધિકારીઓની માહિતી

ಕಪಾಲವುಳ್ಳದ್ದು ಮನೋಹರವಾದ ಕಾಂಚನ ವರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದು ಪಿಂಗಳ ವರ್ಣದ ಕಣ್ಣು ||೪೬|| ಶರೀರವು ಸೂರ್ಯನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಕೆಂಪು, ಐದು ಅರಕ್ಷಿ (ಮೊಳ) ಉದ್ದವಾದದ್ದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವ ಯಜುರ್ವೇದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸು. ||೪೭|| ಈ ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತಾರು ಭೇದಗಳು ಅವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೪೮|| ಮೊದಲು 'ಚರಕಾ', ಎರಡು 'ಆಹೂರಕಾ', ಮೂರನೆಯದು 'ನಾಮಕಕಾ', ನಾಲ್ಕನೆಯದು 'ಪ್ರಾಚ್ಯಕಕಾ', ಐದನೆಯದು 'ಕಪಿಲಕಕಾ', ||೪೯|| ಆರನೇ 'ಆ(ಶಾ)ರಾಯಣೀಯಾ', ಎಳನೆಯದು 'ವಾರ್ತಾತವೀಯಾ' (ವಾರಾಯಣೀಯಾ), ಎಂಬನೆಯದು 'ಶ್ವೇತ', ಒಂಬತ್ತು 'ಶ್ವೇತತರ', ||೫೦|| 'ಮೈತ್ರಾಯಣಿ' ಎಂದು ಹತ್ತು ಶಾಖಾಭೇದಗಳು ಅವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಳು ಭೇದಗಳುಂಟು. ||೫೧|| ಯಾವವೆಂದರೆ 'ಮಾನವಾ', 'ದುಂದುಭೀ', 'ಐಕೀಯಾ', 'ವಾರಾಹಾ'. ||೫೨|| 'ಹರಿದ್ರವೇಯಾ', 'ಶ್ಯಾಮ', 'ಶ್ಯಾಮಾಯಣೀಯಾ' ಎಂಬವುಗಳು. ||೫೩|| ಇನ್ನು 'ವಾಜಸೇನೀಯಾ' ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೫೪|| 'ವಾಜಸೇನೀಯಾ', 'ಜಾಬಲಾ', 'ಬಹುಧೇಯಾ', 'ಕಣ್ವಿ' ||೫೫|| 'ಮಾಧ್ಯಂದಿನಾ', 'ಶಾಪಿಯಾ', 'ಸ್ಥಾಪಾಯನೀಯಾ' 'ಕಾಪಾಲಾ', ||೫೬|| 'ಪೌಂಡ್ರವತ್ಸಾ', 'ಅವಟಿಕಾ', 'ಪರಮಾವಟಿಕಾ', ||೫೭|| 'ಪಾರಾಶರ್ಯಾ', 'ವೈಧೇಯಿ', 'ವೈನೇಯಾ', ||೫೮|| 'ದಿಧೇಯಾ', 'ಗಾಲಬಾ', 'ವೈಜವಾ'. ||೫೯|| 'ಕಾತ್ಯಾಯನಿ' ಎಂಬ ಹದಿನೆಂಟು ಭೇದಗಳುಂಟು. ಹೀಗೆ ವಾಜಸೇನೀಯ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದಗಳಿರುವವು. ||೬೦|| ಇನ್ನು ತೈತ್ತರೀಯ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ 'ದಿಖ್ಯಾ', 'ಕಾಂಡಿಕೇಯಾ' ಎಂದು ಭೇದಗಳುಂಟು. ಕಾಂಡಿಕೇಯದಲ್ಲಿ ಐದು ಭೇದಗಳುಂಟು. ||೬೧|| ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಪಸ್ತಂಭ' ವು ಮನೋಹರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಶಾಖೆಯಿದೆ. ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಆಚಾರವು ಇದರಲ್ಲಿ ಅದೆ. ||೬೨|| ಮತ್ತು 'ಬೌಧಾಯನಿ', 'ಸತ್ಯಾಪಾದಿ', 'ಅಘನಾಶನಿ', 'ಹಿರಣ್ಯಕೇಶಿ', 'ದಿಧೇಯಿ' ಎಂಬ ||೬೩|| ಬೇರೆ ಐದು ಭೇದಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿದರು. ||೬೪|| ಮತ್ತು

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ નામ સ્તોત્ર

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

‘ಶಿಕ್ಷಾ’, ‘ವ್ಯಾಕರಣ’, ‘ಭಂದಸ್ಸು’, ‘ಕಲ್ಪ’, ‘ನಿರುಕ್ತ’, ‘ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ’ ಎಂಬವು ವೇದಗಳ
ಷಡಂಗಗಳು. ||೬೫|| ಇವುಗಳ ಉಪಾಂಗಗಳು ‘ಪ್ರತಿಪದ’, ‘ಅನುಪದ’, ‘ಭಂದ’. ||೬೬|| ‘ಭಾಷಾ’,
‘ಧರ್ಮ’, ‘ಮಿಮಾಂಸಾ’, ‘ನ್ಯಾಯ’, ‘ಕರ್ಮ’, ‘ಸಂಹಿತೆ’ ಎಂಬ ಎಂಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ||೬೭||
ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಅವೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ||೬೮||
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯ ವೇದರಾಶಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಶ್ಯಕವಾಗಬಾರದೆಂದು
ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ||೬೯|| ಈ ರೀತಿ ಶಾಖಾಭೇದಗಳು
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಕಲಿ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿದರು. ||೭೦|| ಆಗ
ವೈಶಂಪಾಯನನು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.
||೭೧|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಯಜುರ್ವೇದದ ಶಾಖಾ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರಿ. ||೭೨|| ಯಾಕೆಂದರೆ
ನನಗೆ ಇದರ ಮೂಲ ಶಾಖೆ ಯಾವದೆಂಬುದು ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ತಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ
ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿರಿ!’ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ||೭೩|| ಆಗ ವ್ಯಾಸರು-‘ಎಲೈ ವೈಶಂಪಾಯನೇ,
ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ. ನಿನಗೆ ಈ ವೇದದ ಮೂಲವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೭೪||
ಯಜುರ್ವೇದವು ‘ಮಂತ್ರ’, ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣ’, ‘ಸಂಹಿತೆ’ ಎಂದು ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಭೇದಗಳಾಗಿವೆ.
ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿ ಓದುವದೇ ಯಜುರ್ವೇದದ ಮೂಲವು. ||೭೫|| ಅಥವಾ
‘ಸಂಹಿತಾ’, ಮತ್ತು ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣ’ ಇವು ಕೂಡಿದರೂ ಅದು ಯಜುರ್ವೇದದ ಮೂಲವೆನಿಸುವದು. ಬೇರೆ
ಶಾಖೆಗಳು ಅನೇಕ ಅವೆ. ||೭೬|| ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀನು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೭೭|| ಆಗ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಕೈ ಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ,
ನನಗೆ ಯಜುರ್ವೇದದ ಮೂಲವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ !’ ಎಂದನು. ||೭೮|| ಆಗ ಅವರು-‘ಯಾವುದರಲ್ಲಿ
‘ಮಂತ್ರ’, ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣ’, ‘ಸಂಹಿತೆ’ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಬರುತ್ತವೋ ಅದನ್ನು ಓದು. ||೭೯|| ನಿನಗೆ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಪ್ತ, ಅಷ್ಟಕ ಸಂಹಿತಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೮೦|| ಯಜ್ಞಾದಿ
ಕರ್ಮಗಳು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಪ್ರಥಮ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೇ 'ಇಷೇತ್ವಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ಐವತ್ತು
ಪದಗಳ ಗಂಟು ಇದೆ. ||೮೧|| ಎರಡನೇ 'ಅಪಉರ್ಧ್ವ' ('ಅಪಉದಂತು') ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೨|| ಮೂರನೇ 'ದೇವಸ್ಯತ್ವಾ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೩|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಆದದೇ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಲವತ್ತಾರು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತನಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೪|| ಐದನೇ 'ದೇವಾಸುರ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ. ಐವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೫|| ಆರನೇ 'ಸಂತ್ವಾಸಿಂಹಾ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೬|| ಎಳನೇ 'ಪಾಕಯಜ್ಞ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೭|| ಎಂಟನೇ 'ಅನುಪತ್ಯೇತಿ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೮೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಥಮಾಷ್ಟಕ
ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯ ಅನುವಾಕ, ಪನ್ನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು. ||೮೯|| ಒಟ್ಟು ಒಂದು
ನೂರಾನಲವತ್ತಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಇರುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೯೦||
ಮೂನ್ನೂರಾನಲವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಇವೆ! ಎಂದು ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಹೇಳಿದರು. ||೯೧||
ಎರಡನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ 'ವಾಯುವ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ||೯೨|| ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ,
ಅರವತ್ತೈದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೯೩|| ಎರಡನೇ 'ಪ್ರಜಾಪತಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಎಪತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೯೪|| ಮೂರನೇ 'ಆದಿತ್ಯೇಭ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೯೫|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ದೇವಾಮನುಷ್ಯ' ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ ಐವತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೯೬|| ಐದನೇ 'ವಿಶ್ವರೂಪ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೯೭|| ಇವುಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಮಹಾ ಪಾತಕಗಳು ಹೋಗುವವು. ಆರನೇ 'ಸಮಿಧಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೯೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಅನುವಾಕ, ಇರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೯೯|| ಇನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ- 'ಮೂನ್ನೂರಾ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ.' ವೇದವು ಅಧಿಕ ಆಗಿರುವುದು. ||೧೦೦|| ಇನ್ನು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವೈಶಂಪಾಯನನನ್ನು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಕವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ||೧೦೧|| ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ 'ಪ್ರಜಾಪತಿರಕಾಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ ನಲವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೨|| ಎರಡನೇ 'ಯೋವೈಪವಮಾಸ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ ನಲವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೩|| ಮೂರನೇ 'ಆಗ್ನೇ ತೇಜಸ್ವಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ ನಲವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೪|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ವಿವಾತ್ಯಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೫|| ಐದನೇ 'ಪೂರ್ಣಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೬|| ಅಂತು ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಟ್ಟು ಐವತ್ತೈದು ಅನುವಾಕ, ಎರಡುನೂರಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೭|| ನಾಲ್ಕನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ-ಒಂದನೇ 'ಯುಂಜಾಸ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮|| ಎರಡನೇ 'ವಿಷ್ಣೋಃಕ್ರಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೆಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೯|| 'ಅಪಾಂತ್ಯೇಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೦|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ರಶ್ಮೀರಸಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತೇಳು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೧|| ಐದನೇ 'ಸಮಸ್ತೇರುದ್ರ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ; ||೧೧೨|| ಆರನೇ 'ಅಶ್ವನ್ನೂರ್ಜ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತಾರು

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಪ್ರೀ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೩|| ಎಳನೇ 'ಅಗ್ನಿವಿಷ್ಣೋ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನೈದು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತರೊಂಬತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರದ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಎಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಎಂಬತ್ತೆರಡು ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಎರಡ ನೂರಾವತ್ತೆರೊಂಬತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೫|| ಐದನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ 'ಸಾವಿತ್ರಾಣಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೬|| ಎರಡನೇ 'ವಿಷ್ಣುಮುಖಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೭|| ಮೂರನೇ 'ಉತ್ಪನ್ನಯಜ್ಞ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೆಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೮|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ದೇವಾಸುರ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೯|| ಐದನೇ 'ಯದೇಕೇನ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೦|| ಆರನೇ 'ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತನಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೧|| ಎಳನೇ 'ಯೋವಾ ಆಯಥಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೆಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಐದನೇ ಅಷ್ಟಕದ ಎಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದುನೂರಾಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಇರುವವು. ||೧೨೩|| ನಾಲ್ಕುನೂರಾಮೂರು ಪನ್ನಗಳು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದು ಸಾವಧಾನದಿಂದ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರು ನುಡಿದರು. ||೧೨೪|| ಆರನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ-ಮೊದಲನೇ 'ಪ್ರಾಚೀನ ವಂಶ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕಗಳಿರುವವು ಎಂದು ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೫|| ಎಪ್ಪತ್ತಾರು ಪನ್ನಗಳು ಇರುವವು ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ||೧೨೬|| ಎರಡನೇ 'ಯದುಭವ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೭|| ಮೂರನೇ 'ಚಾಚಾಲ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೮|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಯಜ್ಞೇನ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೯|| ಐದನೇ 'ಇಂದ್ರೋವೃತ್ತ' ಎಂಬ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಪ್ರೀ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೦|| ಆರನೇ 'ಸುವರ್ಣಾಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತಮೂರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆರನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಅರವತ್ತಾರು ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಮೂನ್ನೂರಾಮೂವತ್ತಮೂರು ಪನ್ನಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೧೨೨|| ಎಳನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ 'ಪ್ರಜನನ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೧೨೩|| ಎರಡನೇ ಸಾಧ್ಯಾ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೪|| ಮೂರನೇ 'ಪ್ರಜವೇವಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೆರಡು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೫|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಬೃಹಸ್ಪತಿರಕಾಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತಮೂರು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೬|| ಐದನೇ 'ಗಾವೋವಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತನಾಲ್ಕು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೨೭|| ಅಂತೂ ಎಳನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಒಂದುನೂರಾವಳು ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಇರುವುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ||೧೧೨೮|| ಎರಡುನೂರಾಐವತ್ತೊಂದು ಪನ್ನಗಳೂ ಸಪ್ತಮಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಸುರಸವಾಗಿ ಇರುವವು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೧೨೯|| ಎಂಟನೇ ಅಷ್ಟಕ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಆರನೂರಾ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಅನುವಾಕಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೩೦|| ಒಂದು ಸಾವಿರದವಳನೂರಾ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ಪನ್ನಗಳು ಅವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲಿ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೩೧|| ಇನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಷ್ಟಕಗಳು ಅವೆ. ಅವು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೩೨|| ಅದರ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳು-ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಒಂದನೇ ಅಷ್ಟಕದ ಎಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಸವಾದ ಹೆಸರು ಹೇಳುವೆ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು ! ||೧೧೩೩|| ಒಂದನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಧತ್ತ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೩೪|| ಎರಡನೇ 'ಉದ್ವನ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆರು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ವಾಜಪೇಯದ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನುಸಂಧಾನವಾದ ಮೂರನೇ 'ದೇವಾಸುರ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತೈದು ದಶಕಗಳಿವೆ. ||೧೦೪|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಉಭಯೇ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ. ಅರವತ್ತಾರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೫|| ಸಂವತ್ಸರದ ಐದನೇ 'ಅಗ್ನೇಃ ಕೃತ್ರಿಕಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ||೧೦೬|| ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತೆರಡು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೭|| ಆರನೇ 'ಅನುಮತ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮|| ಎಳನೇ 'ಎತದ್-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೯|| ಎಂಟನೇ 'ವರುಣಸ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತೇಳು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಪ್ರಥಮಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಅನುವಾಕಗಳೂ, ನಾಲ್ಕನೂರೂ ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತು ದಶಕಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೧೧|| ಎಂದು ವೈಶಂಪಾಯನನು ಗುರು ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳುವನು. ||೧೧೨|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಎರಡನೇ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ-ಒಂದನೇ 'ಅಂಗಿರಸ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೩|| ಎರಡನೇ 'ಪ್ರಜಾಪತಿರಕಾಂಡ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತಮೂರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೪|| ಮೂರನೇ 'ಕಾಂಡಬ್ರಾಹ್ಮವಾದಿಪ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೫|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಮುಷ್ಣೋ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಂಟು ಅನುವಾಕ, ಎಂಬತ್ತು ದಶಕಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೧೬|| ಐದನೇ 'ಪ್ರಾಣೋರಕ್ಷತಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಂಟು ಅನುವಾಕ, ನಲವತ್ತೈದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೭|| ಆರನೇ 'ಸ್ವಾರ್ಥಿತ್ವಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಎಂಬತ್ತಾರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೮|| ಎಳನೇ 'ತ್ರಿವೃತ್ತಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತಾರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೧೯|| ಎಂಟನೇ 'ಪಿವೋಅಷ್ಠ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೨೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ, ಶತಕವೇದಗಳು ಮನೋಹರ ಅನುವಾಕಗಳು ಇವೆ. ||೧೨೧|| ತೊಂಬತ್ತಾರು

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಐದನೂರಾ ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತು ದಶಕಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅವೆ, ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು
||೧೬೩|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ತೃತೀಯಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವೆ. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು-||೧೬೪||
ಒಂದನೇ 'ಅಗ್ನಿರ್ನಃಪಾತು' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆರು ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತಮೂರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ.
||೧೬೫|| ಎರಡನೇ 'ತೃತೀಯಸ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಎಂಬತ್ತೈದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ.
||೧೬೬|| ಮೂರನೇ 'ಹುರೋಡಾಂಶ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಎಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು
ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೬೭|| ನಾಲ್ಕನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂದು ಅನುವಾಕ, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು
ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೬೮|| ಐದನೇ 'ಸತ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು
ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೬೯|| ಆರನೇ 'ಅಂಜಂತೀ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನೈದು ಅನುವಾಕ, ಮೂವತ್ತೆಂಟು
ದಶಕಗಳು ಇವೆ. ||೧೭೦|| ಎಳನೇ 'ಅಚ್ಛಿದ್ರಸರ್ವಾಶ್ವಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅನುವಾಕ,
ಒಂದುನೂರಾಮೂವತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೭೧|| ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಎಂಟನೇ 'ಸಾಂಗ್ರಹಣ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಅನುವಾಕ, ತೊಂಬತ್ತೊಂದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ.
||೧೭೨|| ಒಂಬತ್ತನೇ 'ಪ್ರಜಾಪತಿರಕಾಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಅನುವಾಕ, ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು
ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೭೩|| ಹತ್ತನೇ 'ಸಂಜ್ಞಾಪಕಾಕಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಅನುವಾಕ,
ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೭೪|| ಹನ್ನೊಂದನೇ 'ಲೋಕೋಸಿಕಾಕಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು
ಅನುವಾಕ, ಅರವತ್ತೆರಡು ದಶಕಗಳು ಅವೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೭೫|| ಹನ್ನೆರಡನೇ
'ತುಭ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತಾರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೭೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ, ಒಂದು ನೂರಾನಲವತ್ತಾರು
ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಒಂದುನೂರಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ದಶಕಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೭೭|| ಅಂತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಮೂರು
ಅಷ್ಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅನುವಾಕಗಳು ದಶಕಗಳು ಇವೆ, ||೧೭೮|| ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ,

೩೨೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೂನ್ನೂರಾಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕಗಳೂ, ಒಂದುಸಾವಿರದವಳನೂರಾರವತ್ತಮೂರು ದಶಕಗಳೂ ಅವೆ. ||೧೦೭೯|| ಅರಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವೆ. ಅವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೦೮೦|| ಅರಣದ ಮೊದಲನೇ 'ಭದ್ರ'ವೆಂಬ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಒಂದುನೂರಾಮೂವತ್ತು ಮನೋಹರ ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೧|| ಎರಡನೇ 'ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೨|| ಮೂರನೇ 'ಚಿತ್ತಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅನುವಾಕ, ಐವತ್ತೆರಡು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೩|| ನಾಲ್ಕನೇ 'ಮಂತ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಲವತ್ತೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಎಂಬತ್ತೈದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೪|| ಐದನೇ 'ಶ್ರೀಷ್ಠಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ' ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಒಂದುನೂರಾಎಂಟು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೫|| ಆರನೇ 'ಪಿತೃಮೇಧ' (ಭೇದ) ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೬|| ಎಳನೇ 'ಶಿಕ್ಷಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುವಾಕ, ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೭|| ಎಂಟನೇ 'ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೮|| ಒಂಬತ್ತನೇ 'ಭೃಗುವಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಹದಿನೈದು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೮೯|| ಹತ್ತನೇ 'ಸಾರಾಯಣಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಂಬತ್ತು ಅನುವಾಕ, ಒಂದುನೂರಾನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೯೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅರಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ, ಎರಡನೂರಾಐವತ್ತು ಅನುವಾಕಗಳು ಇವೆ, ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೯೧|| ಐದನೂರ ಎಂಬತ್ತಮೂರು ಮನೋಹರ ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಸರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೯೨|| ಹೀಗೆ ಗ್ರಂಥ ತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಬತ್ತೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ, ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಒಂದು ನೂರಾ ಅರವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮನೋಹರ ಅನುವಾಕಗಳೂ ಇವೆ. ||೧೦೯೩|| ಎರಡು ಸಾವಿರದಾ ಒಂದು ನೂರಾ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೯೪|| ಗ್ರಂಥತ್ರಯದಿಂದ ಎರಡ ಸಾವಿರದಾ ನಾಲ್ಕು ನೂರಾ ಆರು ದಶಕಗಳು ಅವೆ. ||೧೦೯೫||

೨೭೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಜುರ್ವೇದದ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭೇದಗಳುಂಟೆಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ೨೨೨
 ||೧೦೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಸಮುನಿ ವೈಶಂಪಾಯನರಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆಂದು ತ್ರೇಗುರುಗಳು. ೨
 ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೭|| 'ಎಲೈ ಮದೋನ್ನತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಆಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸರು ಮೂರನೇ ೧೦
 ತಿಷ್ಠನಾದ 'ಜೈಮಿನಿ'ಗೆ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೦೮|| ೧
 ಸಾಮವೇದವು ಗಾಂಧರ್ವೋಪವೇದ, ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರ, ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ರುದ್ರದೇವತೆ, ಜಗತೀ ೧೦
 ಭಂದಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದು. ||೧೦೯|| ನಿತ್ಯಪುಷ್ಪವನ್ನೂ, ಶುಚಿಯಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವದು ಮತ್ತು ಶಾಂತ ೧೦
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ದಮನ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಶಮೀದಂಡಧರಿಸಿರುವದು. ||೧೧೦|| ಕಣ್ಣು ಚಿನ್ನದಂತೆ ೧೦
 ಮತ್ತು ಶ್ವೇತ ವರ್ಣದ್ದೂ ಇರುವದು. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಿರಣ, ಷಡ್ರತ್ನ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದು. ೧
 ||೧೧೧|| ಇದರ ಭೇದಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಭೇದಗಳುಂಟೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇದನ್ನು ೧೦
 ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಶಕ್ಯರಾದರು. ||೧೧೨|| ತ್ರೇಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಶಕ್ತನು. ಸಮಸ್ತ ಭೇದಗಳನ್ನು ೧೦
 ಯಾರು ತಿಳಿದವರು? ಎಲೈ ಜೈಮಿನಿಯೇ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೧೩|| ೧೦
 ಈ ವೇದದಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಅಸುರಾಯಣೇಯ', ಎರಡು 'ವಾಸುರಾಯಣೇಯ', ಮೂರು ೧೦
 'ವಾರ್ತಾಂತರೇಯಾ' ||೧೧೪|| ನಾಲ್ಕು 'ಪ್ರಾಂಜಲಿ', ಐದು 'ಋಜ್ಜಗ್ವಿನ ವಿಧಾ', ಆರು 'ಪ್ರಾಚೀನ ೧೦
 ಯೋಗ್ಯತಾಖಾ' ಎಂದು ಆರು 'ಭೇದಗಳುಂಟು'. ||೧೧೫|| 'ರಾಣಾಯಣೇಯ' ಎಂಬ ಎಳನೇ ೧೦
 ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಭೇದಗಳಿವೆ ಕೇಳು. ||೧೧೬|| 'ಸಾಂಖ್ಯಾಯನೀ', 'ನಾರಾಯಣೇ', ೧೦
 ಮೂರನೆಯದು 'ಶಾಕಳ', ವೆಂದು 'ಮುದ್ಗಲ'ವು ನಾಲ್ಕನೇಯ ಭೇದವು. ||೧೧೭|| 'ಖಲ್ವಲ', ೧೦
 'ಮಹಾಖಲ್ವಲ', ಎಳನೇದ 'ಲಾಂಗುಲಾ', ಎಂಟನೆಯದು 'ಭಲಾ', ಗೌತಮವು ಒಂದು ||೧೧೮|| ೧೦
 ಅಷ್ಟಮ ಶಾಖೆಯು 'ಜೈಮಿನೀ'ಯು ಹೀಗೆ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೯|| ೧೦
 ಈ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಪೂರಣವಾಗಿ ತಿಳಿದವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ನೀವು ಮದೋನ್ನತರಾಗಿ ೧೦

೨೩	ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುವರೆಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ೨೧೦ ಆಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸರು 'ಸುಮಂತು' ನೆಂಬ	೨೩೪
೧೦	ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಷ್ಠನನ್ನು ಕರೆದು ಅಥರ್ವಣ ವೇದವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಕೇಳಿರಿ. ೨೧೧ - 'ಎಲೈ ಸುಮಂತನೇ,	೧೦
೧೦	ಅಥರ್ವಣವೇದಕ್ಕೆ ಉಪವೇದವಾಗಿ ಧನುರ್ವೇದವು. ಮತ್ತು ವೈತ್ರಾ ನಗೋತ್ರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ೨೧೨	೧೦
೧೦	ಉಪವೇದ ಶಸ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ (ಅಥರ್ವಣ ವೇದಸ್ಯ ಶಸ್ತ್ರ-ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಭವಂತಿ). ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನು	೧೦
೧೦	ಅಧೀದೇವತೆ, ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಕ್ರೂರವಾದ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ್ದು ಅದೆ. ೨೧೩	೧೦
೧೦	ಕರ್ಮಖುಷಿ ಕುದ್ರಕರ್ಮ ಉಳ್ಳದ್ದು ಅದೆ. ಸ್ವದಾರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು. ವಿಶ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಸಾಧ್ಯ ಕರ್ಮವುಳ್ಳದ್ದು	೧೦
೧೦	ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಲವುಳ್ಳದ್ದಿದೆ. ೨೧೪ ಈ ಅಥರ್ವಣ ವೇದವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪವುಳ್ಳದ್ದು ಒಂಬತ್ತು	೧೦
೧೦	ಭೇದಗಳು ಅವೆ ಎಂದು ಸುಮಂತ ತಿಷ್ಠನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಕೇಳಿರಿ. ೨೧೫ ಈ ವೇದದಲ್ಲಿ 'ಪೈಪ್ಲಾ',	೧೦
೧೦	'ದಾಂತಾ', 'ಪ್ರದಾಂತ', 'ಸೋತಾ', ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು. ೨೧೬ 'ದಿತಾ', 'ಬ್ರಹ್ಮದಾವಿಲಾ', ಎಳನೇ	೧೦
೧೦	ಶಾಖೆ 'ಶೌನಕೀ', ೨೧೭ ಅಷ್ಟಮ ಶಾಖೆ 'ದೇವಖುಷಿ' 'ಚರಣವಿದ್ಯಾ' ಒಂಬತ್ತನೆಯದು. ಐದು	೧೦
೧೦	ಕಲ್ಪ ಹೇಳುವೆ. ೨೧೮ 'ನಕ್ಷತ್ರ', 'ವಿಧೀ' 'ವಿವಿಧಾನ್' ಕಲ್ಪವು. 'ಸಂಹಿತಾ', 'ಶಾಂತ' ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪವು.	೧೦
೧೦	ಸಮಸ್ತ ವೇದ ಉಪಾಂಗ ರೂಪವೆಂದು ವ್ಯಾಸರು ತಿಷ್ಠರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೨೧೯ ವ್ಯಾಸರು ತಮ್ಮ	೧೦
೧೦	ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ತಿಷ್ಠರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ೨೨೦ ಎಲೈ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ವಿಪ್ರರೇ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ಜನರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ೨೨೧ ಈ	೧೦
೧೦	ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಕರ್ಮಲೋಪದಿಂದ ಈ	೧೦
೧೦	ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗುಪ್ತವಾದವು. ೨೨೨ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ	೧೦
೧೦	ಮ್ಲೇಂಛರ ಮುಂದೆ ವೇದಬೀಜಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಸತ್ಯವು ಹೋಗಿ ಅವರು	೧೦
೧೦	ಮಂದಮತಿಗಳಾದರು. ೨೨೩ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದಬಲದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮಹತ್ವವನ್ನು	೧೦

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊಂದಿ, ದೇವಸಮಾನರಾಗಿ ಮಹಾಸತ್ಯವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಭೂದೇವರೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೨೪||
ಆದಕಾರಣ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜರೂ ಕೂಡಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಚರಣ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸರ್ವಸ್ವ
ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೨೨೫||
ಮತ್ತು ಅವರು ವೇದಬಲದಿಂದ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೨೬|| ಆಗಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಹಾ
ವಾಕ್ಯವು ಕಾಮಧೇನು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ವೇದಬಲದಿಂದ
ಪರ್ವತವನ್ನು ತೃಣವಾಗಿಯೂ, ತೃಣವನ್ನು ಪರ್ವತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೨೭||
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿರುವ ವೇದಸತ್ಯದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವೂ ಸಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ತನ್ನ ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
||೨೨೮|| ದೇವಾಧೀನಂ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಮಂತ್ರಾಧೀನಂ ಚ ದೈವತಂ | ತನ್ಮಂತಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಧೀನಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಮಮ ದೈವತಂ ||೨೨೯|| ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ದೇವಾಧೀನವು. ದೇವತೆಗಳು
ಮಂತ್ರಾಧೀನರು, ಮಂತ್ರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಧೀನವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ನನ್ನ ದೇವರು ಎಂದು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೩೦|| ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಇಂಥ ಮಹತ್ವವು ಪೂರ್ವದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇತ್ತು.
ಈಗಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಾದ ವೇದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೀಚರಾಗಿ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವರ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ||೨೩೧|| ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸತ್ಯವು ಭಂಗವಾಗಿ ಅವರು ಹೀನ ಜಾತಿಯವರ
ಸೇವಾ ಮಾಡಕತ್ತಿದ್ದರು. ದುಡ್ಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ವೇದ ವಿಕ್ರಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುವರು.
||೨೩೨|| ಕೆಲವು ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೀನ ಜಾತಿಯವರ ಮುಂದೆ ವೇದವನ್ನು ಅನ್ನುವರು.
ಅಂಥವರ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡಬಾರದು. ಅವರು ವೇದಗಳನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷಸರಾಗುವರು.
||೨೩೩|| ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳು ಅವೆ. ಈಗ ಈ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಾರು? ಎಲ್ಲವೂ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿವೆ. ||೨೩೪|| ನೀವು ನಾಲ್ಕು

೨೩೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಜನರ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ವೇದದ ಭೇದಗಳು ಅನಂತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ||೨೩೫|| ಈ ವಾದದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕ್ಷೋಭೆ ಸಂಪಾದಿಸಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡೆಂದು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ||೨೩೬|| ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಜಯ-ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಿರಿ. ಈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ಜಯ-ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಿರಿ. ||೨೩೭|| ಈಗ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ. ಸುಮ್ಮನೇ ಗರ್ವದಿಂದ ಭ್ರಮಿತರಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿರಿ!' ||೨೩೮|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಹಿತವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಆ ತಾಮಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವೇ ವಾದಮಾಡಿರಿ, ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಜಯ-ಪತ್ರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೇ ಹೋದರೆ, ಜನರು ಆ ಯವನ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಾವು ಸೋತೆವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗೌರವವು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿದೀತು?’ ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೩೯|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಗುರುಗಳ ಬೋಧವನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವು ಸಮೀಪವಾಯಿತು.’ ||೨೪೦|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೇ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನು ! ಈ ವೇದ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೪೧|| ಹೀಗೆ ಗುರುಚರಿತಾಮೃತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೂ ವೇದಗಳ ಮಹಿಮಾರ್ಥವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ||೨೪೨|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಚತುರ್ವೇದ ಆದ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಷಡ್ವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨೬|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೯೪೩||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೩೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಸಪ್ತವಿಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಬಾಹ್ಯಣಿಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ಪತಿತನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸತ್ಯಕ್ಕೈ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸತ್ಯಕಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಗ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ-||೧|| 'ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧ ಯೋಗಿಗಳೇ, ನೀವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕರು. ನನಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ದಿನ ತಾವು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೨|| ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಮದೋನ್ನತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿತೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು' ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೩|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಅನುಪಮವಾಗಿದೆ. ||೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ತಾಮಸಿಗಳು ಕೇಳದೇ ನೀವೇ ವಾದವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿರಿ ಅಥವಾ ಜಯಪತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿರಿ!' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೫|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು- 'ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗಿರುವದೋ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬|| ಹಾವಿನ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಇಲಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೊಕ್ಕು ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆಯೂ, ಪತಂಗವು ಧೀಪದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವಂತೆಯೂ ಆ ಮದೋನ್ನತರಾದ ವಿಪ್ರರು ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದೇ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ದಿವಾಂಧರಾಗಿ ಅತ್ಯಪಾತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ||೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ||೮|| ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು, 'ಅಕೋ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಕರೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯|| ಆಗ ಶಿಷ್ಯನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದನು. ||೧೦|| ಆಗ

೩೩೮

ಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ-‘ಎಲೈ ನೀನು ಯಾವ ಜಾತಿಯವನು? ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳು!’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೧|| ಆಗ ಅವನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಜಾತಿಹೀನನಾದ ಮಾತಂಗನೆಂಬುವನು. ನಾನು ಈ ಊರ ಹೊರಗೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ||೧೨|| ತಾವು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವವರಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿರುವಿರಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ಉದ್ಧಾರವಾದೆನು!’ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜಯಶಾಲಿಗಳೂ, ಪರಮ ಪುರುಷರೂ ಆದ ಗುರುಗಳು ಅವನನ್ನು ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಸ್ವರ್ತಮಣಿಯು ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಲೋಹವು ಸುವರ್ಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ತಡವಾದೀತೆ? ||೧೪|| ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀನರಹರಿ ಗುರುಗಳು ಅವನಮೇಲೆ ದಯೆತೋರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ತಿಷ್ಠನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗದಂಡವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಏಳು ಗೆರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿದರು. ||೧೫|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು-‘ಎಲೈ ಪತಿತನೇ, ನೀನು ಒಂದೊಂದೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ-ದಾಟಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳು ಎಂದರು. ಆಗ ಅವನು ಮೊದಲನೇಯ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಲು ಅವನು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಂತನಾದನು. ||೧೬|| ಆಗ ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ನೀನು ಯಾವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತೀ?’ ಅನ್ನಲು ಅವನು-‘ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಕಿರಾತ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ‘ವನರಾಖಾ’!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಎರಡನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಲು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ಅನೇಕ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರು ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ||೧೮|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಮೂರನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಲು ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಜಾತಿಸ್ಮರಣ ಉಂಟಾಗಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗಂಗಾಪುತ್ರನು. ಗಂಗಾಕೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವೆನು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ||೧೯|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ನಾಲ್ಕನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಶೂದ್ರ, ಜಾತಿಯವನು, ನಾನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗ ತಾವು ಕರೆದದ್ದರಿಂದ ಬಂದೆನು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೦|| ಆಮೇಲೆ ಐದನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಲು ಅವನು ಹಿಂದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು

ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ವೈಶ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ‘ಸೋಮದತ್ತ’ ನು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೨೧|| ಆಮೇಲೆ ಆರನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯವನು. ನನಗೆ ‘ಗೋದಾವರಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಹೆಸರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೨೨|| ಎಳನೇ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ನನಗೆ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ವ್ಯಾಕರಣಾದಿಗಳು ಬರುವವು. ನನಗೆ ‘ಅಧ್ಯಾಪಕ’ ನೆಂಬ ಹೆಸರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೩|| ಆಗ ಗುರುಗಳು - ‘ಎಲೈ, ನೀನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವೆನೆಂದೆನ್ನುತ್ತೀ. ಅಂದಮೇಲೆ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ ವಾದ ಮಾಡು.’ ||೨೪|| ಎಂದು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಅವನ ಸರ್ವಾಂಗದಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು ನರನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಯೋತಿಯು ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ||೨೫|| ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಾಗೆಯು ಕೂಡಲೇ ರಾಜಹಂಸವಾಗುವಂತೆಯೂ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಂದ ಭಸ್ಮವು ಪತಿಸಿದಾಗ ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನಗಳ ರಾಶಿಯುಳ್ಳವನಾದನು. ||೨೬|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರವಾದಂಥ, ಜಗದ್ಗುರುವಾದಂಥ ನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಅಜ್ಞಾನಿ ಜನರು ಮನುಷ್ಯರೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ||೨೭|| ಇರಲಿ, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಪತಿಸಿತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ನಹತ್ತಿದನು. ||೨೮|| ಆಗ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ವಿಪ್ರರು ಅತ್ಯಂತ ಭಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯು ಶೀಳಿ, ಕಿವುಡರಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಹೃದಯ ಶೂಲಿಯುಳ್ಳವರಾದರು. ||೨೯|| ಆಗ ಅವರು ಥರ-ಥರ ನಡಗುತ್ತ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ-‘ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ನಾವು ಗುರು ದೋಷಿಗಳಾದೆವು. ಮತ್ತು ||೩೦|| ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆವು. ತಾವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಈಶ್ವರನ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅವತಾರವೇ ಆಗಿರುವಿರಿ. ||೨೧|| ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾದ ನಾವು ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮೀ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ!' ||೨೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಮೇಲೆ ದಯೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯದೆ ನಮಗೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ!' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ -||೨೩|| 'ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಪರ್ವತವನ್ನು ತೃಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಿರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭಸ್ಮವಾಗುವದು. ||೨೪|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವವರೂ, ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರೂ, ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಳಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ನಾಶಮಾಡುವವರೂ ನೀವೇ ಆಗಿರುವಿರಿ. ||೨೫|| ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಾಲದು. ಶರಣಾಗತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ವರ ಕೊಡುವವನೇ, ದೀನರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು!' ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದರು. ||೨೬|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ-'ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ ನೀವು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಯನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸಿದಿರಿ. ||೨೭|| ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಮಹಾ ದೋಷವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀವು ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಿ. ||೨೮|| ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಪಾಪ-ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಆಗದ ಹೊರತು ಸದ್ಗತಿಯಾಗಲಾರದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-'ಸ್ವಾಮೀ ನಾವು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ!' ಎಂದು ಉದ್ಧಾರವಾದೇವು? ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ||೩೦|| ಆದರೆ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ನೀವು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರಾಗಿರಿ. ||೩೧|| ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಅನುತಪ್ತರಾದ ಕಾರಣ, ಶುಕ್ರನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಥಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು

೨೪೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಅನ್ನುತ್ತ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರುವಿರಿ. ||೪೨|| ನೀವು ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಶುದ್ಧರಾದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ- ತಿರುಗುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುವಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅನ್ನುವದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದು. ||೪೩|| ಈಗ ನೀವು ನದಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕೆ ಅದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳಿಂದ ನಿರೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೊರಟರು. ||೪೪|| ಆ ಊರ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಅಪರಂಪಾರ ಹೃದಯ ಶೂಲಿ ಎದ್ದು ಅವರು ನದೀ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೪೫|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾಮಸಿಗಳಾದ ಆ ವಿಪ್ರರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಆತ್ಮಘಾತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ||೪೬|| ಗುರುವಚನವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೪೭|| 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಇತ್ತ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನದಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧರು-ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ' ಕೇಳಿರಿ. ||೪೮|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ! ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ಪತಿತನು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಎಳು ಜನ್ಮಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿ ತಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ||೪೯|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ-'ಸ್ವಾಮೀ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಜಗದ್ಗುರುವೇ ||೫೦|| ಅಂತರಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳೇ, ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದು ಈಗ ನಾನು ಜಾತಿಹೀನನು ಹ್ಯಾಗಾದೆನೆಂಬುದನ್ನೂ, ||೫೧|| ಮತ್ತು ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಯಾವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತ್ರೀಶಂಕರನು ಸಿಟ್ಟಾದನೆಂಬುದನ್ನೂ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ತಾವು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!'

ಎಂದನು. ||೫೨|| ಆಗ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸಿದ್ಧರು-ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.' ||೫೩|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಅದನ್ನು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ-'ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಂಥವನು ಎಂಥ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವನು. ||೫೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪುಣ್ಯ-ಪಾವನವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅನಾಥರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವರು!' ಎಂದನು. ||೫೫|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಂಗ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಅಂತಃಪ್ರಸಂಗ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಕೃತ ವಿಪ್ರ ಅಹಂಕಾರ ಸಂಹರಂ ನಾಮ ಸಪ್ತವಿಂಶತೀಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೨೭ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೯೯೦ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಅಷ್ಟವಿಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಕರ್ಮ ವಿಪಾಕ ಕಥನ.

೨೮
 ೧೦
 ೨
 ೩
 ೪
 ೫
 ೬
 ೭
 ೮
 ೯
 ೧೦
 ೧೧
 ೧೨
 ೧೩
 ೧೪
 ೧೫
 ೧೬
 ೧೭
 ೧೮
 ೧೯
 ೨೦
 ೨೧
 ೨೨
 ೨೩
 ೨೪
 ೨೫
 ೨೬
 ೨೭
 ೨೮
 ೨೯
 ೩೦

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಪರಶ್ವತೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ! ಈ ರುಚಿಕರವಾದಂಥ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡಿರುವದು. ಕಾರಣ ದಯಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.’ ||೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಅಲೌಕಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಹೋಗುವವನ ಸಮಸ್ತ ದೋಷಗಳು ಹೋಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಕೇಳು!’ ||೨|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಪತಿತನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ, ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಿ? ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮವು ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು !’ ||೩|| ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲವನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಭವಿಸುವರೆಂದು ಕರ್ಮವಿಪಾಕದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯವರು ನೀಚ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ||೪|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಚಾಂಡಾಲ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೀನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ||೫|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೇ ಚಾಂಡಾಲನಾಗುವನು. ಚಾಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ||೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣದವರು ನಾನಾತರದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೀನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೭|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅನಾಚಾರಿಗಳಾದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೀನ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೮|| ಗುರುವನ್ನೂ, ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನೂ, ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟವನಿಗೂ, ||೯|| ಕುಲದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನಿಗೂ, ಸದಾ ಸುಳ್ಳಾಡುವವನಿಗೂ, ||೧೦|| ಸದಾ ಜೀವ ಹಿಂಸಾ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಕನ್ಯಾವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಸುಳ್ಳು

೨೪೫
 ೧೦
 ೨
 ೩
 ೪
 ೫
 ೬
 ೭
 ೮
 ೯
 ೧೦
 ೧೧
 ೧೨
 ೧೩
 ೧೪
 ೧೫
 ೧೬
 ೧೭
 ೧೮
 ೧೯
 ೨೦
 ೨೧
 ೨೨
 ೨೩
 ೨೪
 ೨೫
 ೨೬
 ೨೭
 ೨೮
 ೨೯
 ೩೦

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ||೧೧|| ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವಂಥ, ಶೂದ್ರನ ಕೈಯಿಂದ ಉಣ್ಣುವಂಥ, ಅಶ್ವವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ, ಸದಾ ಶೂದ್ರ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ||೧೨|| ಸದಾ ಶೂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಡುವಂಥ, ದಾಸಿಯರಿಂದ ತೊಲೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ-ಪಿತೃಕರ್ಮ ಮಾಡುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ, ||೧೩|| ಅಡವಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವ, ಆಕಳನ್ನೂ-ಕರುವನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಿ ದೂರ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುವಂಥವರಿಗೂ, ||೧೪|| ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನಿಗೂ, ಸದಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವವನಿಗೂ, ತನ್ನ ಅಪ್ಪೇಷ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಾದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವನಿಗೂ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವದು. ||೧೫|| ಎತ್ತಿನಮೇಲೆ ಕೂಡುವಂಥ, ಹರ್ಷದಿಂದ ಶೂದ್ರಾನ್ನ ತಿನ್ನುವಂಥವರಿಗೂ, ||೧೬|| ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡದಂಥ ಅಲ್ಲಿ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣುವಂಥ, ಪರರಿಂದ ದಾನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಂಥ, ||೧೭|| ಷಟ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂಥ, ಕಪಿಲಾಧೇನುವಿನ ಹಾಲನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡದೆ ತಾನೇ ಕುಡಿಯುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವದು. ||೧೮|| ಶೂದ್ರನಿಂದ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿಸುವವನಿಗೆ, ತುಳಿಸೀಪತ್ರವನ್ನು ಎರಿಸದೇ ದೇವಪೂಜೆ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ, ||೧೯|| ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮವು ಬಂದು ಮುಂದೆ ಅವನು ಎಳು ಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ||೨೦|| ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು, ಎರಡನೇಯವಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೂ, ||೨೧|| ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಅವನಿಂದ ವೇದವನ್ನು ಅನಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನ ಹಾಕುವವನಿಗೂ, ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವುದು. ||೨೨|| ಯೋಗ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುವಂಥವನು, ನಿರ್ಧಾವಾಗಿ ಚಾಂಡಾಲನಾಗುವನು. ||೨೩|| ಕೆರೆ-ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ವಡಿಸುವಂಥನಿಗೂ, ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನಿಗೂ, ಬಿಡಿಸುವವನಿಗೂ,

೨೪೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯನ್ನು ಮುರಿದವನು, ಪತಿತ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು. ||೨೪|| 'ಸ್ವಾಮಿ, ಶೀಗುರು, ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು, ಶತ್ರು, ಮಿತ್ರ, ವಿಶ್ವಾಸಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುವವನು, ಪತಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು. ||೨೫|| ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಅಸ್ತಮಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕದವನು, ಪತಿತನಾಗುವನು. ||೨೬|| ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ, ವಚನ ಕೊಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವಂಥವನು, ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಹೊಂದುವನು. ||೨೭|| ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ಭೂದಾನವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವವನಿಗೂ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವದು. ||೨೮|| ವೈಶ್ವದೇವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕದೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವನು ಕೋಲಿಯಾಗುವನು. ||೨೯|| ಗಂಗಾ ತೀರ್ಥವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದವನಿಗೆ, ಏಕಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ, ಒಡೆಯನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದವನಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೦|| ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಏಕಾದಶಿ ಮತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಡುವವನಿಗೆ, ಶೂದ್ರನಿಗೆ ವೇದ ಕಲಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೧|| ಮೃತ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡುವವನಿಗೆ, ತಾನು ಮಾಡಿದಂಥ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವವನಿಗೆ, ಪಾಲು ಹಂಚುವಾಗ ಭೇದ ಮಾಡುವವನಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೨|| ಗ್ರೀಷ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವವನಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೩|| ನಾಡಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ವೈದ್ಯನೆಂದು ಏನಾದರೂ ಔಷಧಕೊಟ್ಟು ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದವನಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೪|| ವೇದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜಾರಣ, ಮಾರಣ, ಮೋಹನ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಳ ಯೋನಿ ಬರುವುದು. ||೩೫|| ಶ್ರೇಗುರುವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನೆಂದವರಿಗೆ, ಹರಿ-ಹರನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ, ಅನ್ಯ

೩೪೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮	ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ, ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮಬರುವದು. ೩೬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ	೩೪೮
ದ	ಚಾತುರ್ವರ್ಣದವರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಜಾತ್ಯುಚಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸದಾ ಬೇರೆ ಕರ್ಮ	ದ
ಗಂ	ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವದು. ೩೭ ಶೂದ್ರನಿಂದ ಮಂತ್ರ ಕಲಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು,	ಗಂ
ಬ	ನಾಯಿಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀರು, ಹಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಡಿದರೆ ಬರುವಷ್ಟು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದವನು.	ಬ
ರಾ	೩೮ ವಿಧವಾ ಸಂಗ ಮಾಡುವವನು, ಅತಿಥಿಗೆ ಬೈಯುತ್ತ ಅನ್ನ ಹಾಕುವವನು, ಶ್ರಾದ್ಧದ ದಿವಸ ಒಂದ	ರಾ
ದ	ಮಾಡದವನು ಚಾಂಡಾಲನಾಗುವನು. ೩೯ ಗುರು-ತಾಯ್ತಂದೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ, ನಿಂದಾ	ದ
ಗಂ	ಮಾಡುವವನು ಮೊದಲು ಚಾಂಡಾಲನಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಪಾಪ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು.	ಗಂ
ಬ	೪೦ ಹರ್ಷದಿಂದ ಗುರುನಿಂದಾ ಮಾಡುವವನು, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಮಾಡಿ,	ಬ
ರಾ	ಅವರಲ್ಲಿ ವೇದ ಚರ್ಚಾಮಾಡಿ ಅವರ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವವನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗುವನು. ೪೧	ರಾ
ಶ್ರೀ	ತಾನೊಂದು ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ , ಅನ್ಯ ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವನು ಅಪಸ್ತುರ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ರೋಗವುಳ್ಳವನಾಗಿ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ೪೨ ಗುರು-ತಾಯ್ತಂದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು , ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ	ಪಾ
ದ	ಬೇರೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನು ಮುಂದೆ ಬೇಡರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ರೋಗಿಯಾಗುವನು.	ದ
ನ	೪೩ ಸದಾ ವೇದ ಹಾಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಕರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು ಮೂತ್ರ, ಕೃಭ್ರ	ನ
ಭ	ರೋಗವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ೪೪ ಜನರ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸದಾ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವವನು ಹೃದಯ	ಭ
ದ	ರೋಗಿಯಾಗಿ ಅತಿ ಕಷ್ಟಪಡುವನು. ೪೫ ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮುಂದೆ ಬಂಜೆಯಾಗಿ	ದ
ಗಂ	ಹುಟ್ಟುವಳು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಅವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ	ಗಂ
ಬ	ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಬಾರದು. ೪೬ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ -ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳದಂಥವನೂ, ಬಹಳ	ಬ
ರಾ	ಉಣ್ಣುವವರನ್ನು ಕಂಡು ದೃಷ್ಟಿ ಬಿಡುವವನೂ ಕಿವುಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ೪೭ ಪತಿತನ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿ	ರಾ
	ಅವನಿಂದ ರಸ-ಔಷಧಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡವನು ಮೊದಲು ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಆಮೇಲೆ ಮೃಗ ಜನ್ಮವನ್ನು	

೨೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊಂದುವನು. ||೪೮|| ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮಾಡಿದವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯಾಗುವನು. ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿದವನು ಕಪ್ಪು ಹಲ್ಲುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ||೪೯|| ಸುವರ್ಣ ಅಪಹರಣ ಮಾಡಿದವರು, ಗುರುಸ್ತ್ರಿಯಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ನರರು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳಾಗುವರು. ||೫೦|| ಅಶ್ವ ಹಾಗೂ ಗೋವಧೆ ಮಾಡಿದವರು ಬಂಜೆಯಾಗಿ ಜ್ವರವುಳ್ಳವರಾಗುವರು, ಕೂಡಲೆ ಅನುತಾಪಪಟ್ಟರೆ ಆ ದೋಷ ಹೋಗುವದು. ||೫೧|| ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅನ್ನ ವಾಂತಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನವೇ ವೈರಿಯಾಗುವದು. ||೫೨|| ಒಬ್ಬರ ಸೇವಕನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ತಾವು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋದವನು ಬಂಧಿತನಾಗಿ ಕಾರಾಗೃಹವನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ||೫೩|| ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕದ್ದವರು ಮತಿಹೀನ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿ ಸದಾವಕಾಲವು ಕ್ಲೇಶಿಗಳಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಕ ಹೊಂದುವರು ||೫೪|| ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನೇಕ ದೋಷ ಅವೆ. ಇನ್ನು ಕಳುವಿನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೫೫|| ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕದ್ದವನು ಪ್ರಮೇಹ ರೋಗಿಯಾಗುವನು. ಪುಸ್ತಕ ಕದ್ದವನು ಕುರುಡನಾಗುವನು. ||೫೬|| ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕದ್ದವನು ಸ್ವಿತ್ರಿ(ಬಿಳುಪು) ರೋಗಿಯಾಗುವನು. ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿಕಾಕಿದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕದ್ದರೆ, ಗಂಡಮಾಲೆಯುಂಟಾಗುವದು. ||೫೭|| ಶ್ವಾಸರೋಗವುಳ್ಳವನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕದ್ದವನು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೫೮|| ಪರದ್ರವ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರದತ್ತಾಪಹಾರ ಮಾಡುವವರು, ಪರರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವವರು ಅಪುತ್ರವಂತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ||೫೯|| ಅನ್ನವನ್ನು ಕದ್ದವನು ಗುಲ್ಮರೋಗಿಯಾಗುವನು. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕದ್ದವನ ದೇಹವು ಕೆಂಪಾಗಿ ದುರ್ಗಂಧ ನಾಡುವುದು. ||೬೦|| ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕದ್ದವನು ದುರ್ಗಂಧ ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು, ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದ್ರವ್ಯ)ವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗುವನು. ||೬೧|| ಮುತ್ತು-ಮಾಣಿಕ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕದ್ದವನು ಹೀನ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ||೬೨|| 'ಎಲೆ-ಕಾಯಿ,

೩೪೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದವನು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಪರಂಪಾರ ಖಚ್ಚೆವುಳ್ಳವರೂ, ರಕ್ತಾಂಗಿಗಳೂ, ಉಣ್ಣೆಯೂ, ಹೇನೂ
ಉಳ್ಳವರಾಗುವರು. ||೬೩|| ಕಂಚು, ಲೋಹ, ಹತ್ತಿ, ಉಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕದ್ದವರು ಬಿಳೇ ಕುಷ್ಮರೋಗಿ
ಆಗುವರು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವರೂ ವಿಚಾರದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ||೬೪|| ದೇವ ದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಕನಿಗೂ,
ದೇವಕಾರ್ಯ ನಾಶಮಾಡಿದವನಿಗೂ ಪಾಂಡುರೋಗವಾಗುವದು, ಹಣ್ಣು ಕದ್ದರೆ ವಿದ್ರೂಪಿಯಾಗುವನು.
||೬೫|| ಪರರು ಹೂಳಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕದ್ದವನು ಸದಾಶೋಕವುಳ್ಳವ ನಾಗುವನು, ಪರರ ನಿಧಿಯನ್ನು
ಕದ್ದರೆ ಒಂಟಿಯಾಗುವನು. ||೬೬|| ಹಣ್ಣು ಕದ್ದವನು ವನಚರನಾಗುವನು, ನೀರನ್ನೂ, ಮನೆಯ
ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಕದ್ದವನು ಕಾಗಿಯಾಗುವನು. ||೬೭|| ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಕದ್ದವನು ಹದ್ದಾಗುವನು.
ಹಾಲು ಕದ್ದವನು ಕುಷ್ಮರೋಗಿಯಾಗುವನು. ||೬೮|| 'ಎಲೈ ಪತಿತನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪ
ಮಾಡಿದವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಇನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಕೇಳು
ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೬೯|| ಪರಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿದರೆ ನೂರು ಸಾರೆ ನಾಯಿಯಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಎಳು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಯಾಗುವನು. ||೭೦|| ಪರಸ್ತ್ರೀ ಯೋನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನಾಗುವನು. ಬಂಧುಗಳ ಹೆಂಡರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕತ್ತೆಯ ಜನ್ಮವು ಬರುವದು.
||೭೧|| ಆಮೇಲೆ ಸರ್ಪ ಜನ್ಮವು ಬಂದು ಪುನಃ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು.
||೭೨|| ಮಿತ್ರಪತ್ನಿ, ಸೋದರ ಮಾವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ
ನಾಯಿಯಾಗುವನು. ||೭೩|| ಪರಸ್ತ್ರೀ ಮುಖವನ್ನು !' ಎಂದೂ ನೋಡಬಾರದು. ಕುಬುದ್ಧಿಯಿಂದ
ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣು ನೋವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ||೭೪|| ಶೂದ್ರನು ವಿಪ್ರಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದರೆ ಇಬ್ಬರೂ
ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳಾಗುವರು. ||೭೫|| ಸದಾ ಶೂದ್ರ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರ
ಮಾಡುವರು ನಾಯಿಯಾಗುವರು. ಇದು ಮಹಾ ದೋಷವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.' ||೭೬|| ಎಂದು
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪತಿತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು.

೨೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮	೭೭ - 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ! ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಕೇಳುವದರಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು	೨೫೦
ದಿ	ಹೋಗಿ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗುವದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಥ ಪಾಪಗಳು ಘಟಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ	ದಿ
ಗಂ	ಮುಕ್ತರಾಗುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದರು. ೭೮ ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಯತಿಯೇ!	ಗಂ
ಬ	ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂಬುದು ಉಂಟೇ ಉಂಟು. ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ	ಬ
ರಾ	ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುವದೋ ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪಾಪ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ೭೯ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿ	ರಾ
ದಿ	ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕರ್ಮವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.	ದಿ
ಗಂ	೮೦ ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳ ಮತದಂತೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.	ಗಂ
ಬ	ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮದಂಡ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ೮೦ ಸಾಲಂಕೃತ	ಬ
ರಾ	ಗೋದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಅಶಕ್ಯವಾದರೆ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ೮೧ ಸ್ಥೂಲ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿಷ್ಕ, (ಹದಿನಾರು ಮಾಸ ಬಂಗಾರ) ಅರ್ಧನಿಷ್ಕ, ಕಾಲು	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ನಿಷ್ಕ ಬಂಗಾರ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ದ್ರವ್ಯದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ೮೨ ಅಜ್ಞಾನಕೃತ ಪಾಪವು	ಪಾ
ದಿ	ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಹೋಗುವದು. ಸರಿಯಾದ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು	ದಿ
ನ	ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವರು. ೮೪ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವುಂಟು. ಎರಡುನೂರು	ನ
ಪು	ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದರಿಂದ ೮೫ ಇಲ್ಲವೆ	ಪು
ದಿ	ಮೂರು ಗುಂಜಿ ಬಂಗಾರದಾನ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನದಿತೀರದ ಎರಡು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ	ದಿ
ಗಂ	ಮಾಡುವದರಿಂದ ಸೌಮ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ೮೬ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪಾಪ	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡಿದರೆ ಆ ದೋಷವು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹತ್ತುವದು. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೮೭	ಬ
ರಾ	ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ವೇದ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು.	ರಾ
	ಹನ್ನೆರಡು ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಭೋಜನ ಹಾಕಬೇಕು ೮೮ ಇದಕ್ಕೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಕೃತ್ಯವೆನ್ನುವರು ಹೀಗೆ	

ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪಿಯೂ, ಕೂಡ ಪವಿತ್ರನಾಗುವನು ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವರು. ||೮೯|| 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಚ್ಛ್ರ !' ಎಂಬ ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಆಯಾಚಿತ ಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೦|| ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಗುರುಚರಣವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸೌಮ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ||೯೧|| 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ! ಇನ್ನು ಅತಿಕೃಚ್ಛ್ರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಅದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಕೃತ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೋಷಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೯೨|| ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಹನ್ನೆರಡು ತುತ್ತು , ರಾತ್ರಿ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತು , ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ತುತ್ತು ನಿತ್ಯ ಆಹಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಥವಾ ಎರಡೂ ವೇಳೆ ಎಂಟಿಂಟರಂತೆ ಹದಿನಾರು ತುತ್ತುಗಳನ್ನು ಆಯಾಚಿತವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೯೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೌಮ್ಯ ಪಾಪಕ್ಕೆ ವಿಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಅಂಜುಲಿಯಂತೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೪|| ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿವಸ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತಿಂದು ಪಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೫|| ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಹಾಲುತಕ್ಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಮೂರು ದಿವಸ ವಾಯು ಭಕ್ಷಣಮಾಡಿ, ಪುನಃ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಹಾಲು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೯೬|| ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದ ಆಶಕ್ತರು ಎಳ್ಳು, ಬೆಲ್ಲ , ಅರಳ ಹಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಒಂದು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೭|| ಇನ್ನು 'ಪರ್ಣಿಕೃಚ್ಛ್ರ' ವಿಧಿಯು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ಪರ್ಣೋದಕ ಪ್ರತಿದಿವಸ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೮|| ಕಮಲ, ಬಿಲ್ವ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಕುಶೋದಕ, ದುರ್ವಾ ಇವುಗಳ ಉದಕವನ್ನು ದಿನಾಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಪರ್ಣಿಕೃಚ್ಛ್ರ' ವೆನ್ನುವರು. ||೯೯|| ಚಾಂದ್ರಾಯಣವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ರತವಿದೆ. ಅದರ ವಿಧಿಯು

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ವ
ವ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪದೆಯಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಿ ಕೋಲಿಯ ತತ್ವ ಆಕಾರದಷ್ಟು ತುತ್ತನ್ನು ಮೊದಲಿನ ದಿನ ಒಂದು, ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಎರಡು, ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಮೂರು ಹೀಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ,||೧೦೦|| ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತಿನಂತೆ ಇಳಿಸುತ್ತ , ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಒಂದು ತುತ್ತು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿ ಎರಡನೇ ತಿಂಗಳ ಹವಿಸ್ಸಾನ್ನವನ್ನುಣ್ಣಬೇಕು. ||೧೦೧|| ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಸಭಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಆ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೧೦೨|| ಇನ್ನು ತೀರ್ಥಕೃಚ್ಛ್ರ, ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು-ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಶಿ ಹಾಗೂ ಶ್ವೇತಪರ್ವತಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪಾಪವು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ||೧೦೩|| ಇತರ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪಾಪಗಳು ತೀವ್ರ ಹೋಗುವವೆಂದು ಅಗ್ರಹರು ಹೇಳುವರು. ||೧೦೪|| ಸೇತುಬಂಧ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ, ಕೃತಘ್ನಾದಿ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೧೦೫|| ಶುಚಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೋಟಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೧೦೬|| ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಹೋಗುವದು. ಬಂಗಾರ ಕದ್ದರೆ ಎಳು ಲಕ್ಷ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೭|| ಗುರುಪತ್ನೀ ಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ವೇದ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪಾಪವು ದೂರಾಗುವದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. || ೧೦೮|| 'ಪವಮಾನ' ಸೂಕ್ತವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ನಾಶವಾಗುವದು. 'ಇಂದ್ರಮಿತ್ರ' ಎಂಬ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಪಠಿಸಬೇಕು. ||೧೦೯|| ಸುರಾಪಾನಾದಿ ದೋಷಗಳು ಈ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಹೋಗುವವು. 'ತೂರಃ ತೀಪಂ' ಎಂಬ ಸೂಕ್ತ ಪಠಣದಿಂದ ಸುವರ್ಣ ಕದ್ದ ಪಾಪವು ಹೋಗುವದು. ||೧೧೦|| ಹವಿಸ್ಸಾನುಣ್ಣುತ್ತ 'ಪವಮಾನ', 'ತನ್ನ', 'ಹವಿಷ್ಯಾಂತ' ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಪಠಿಸಿದರೆ ಗುರುತಲ್ಪ ಗಮನಾದಿ

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ವ
ವ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದೋಷಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೧೦೧|| ಮನುಷ್ಯನು ಐದು-ಆರು ತಿಂಗಳು ಮಿತಹಾರದಿಂದಿದ್ದು ದಿನಾಲು
'ಪುರುಷಸೂಕ್ತ'ವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದಾದ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳು
ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೦೨|| 'ತ್ರಿಮಧು' ಎಂಬ ಮಂತ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನೂ, 'ಸುವರ್ಣತ್ರಿಣಿ' ಎಂಬ
ಮಂತ್ರವನ್ನೂ, 'ಸಾಚಿಕೇತ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಠಿಸಲು, ಈ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೦೩|| 'ಪಾರಾಯಣೋ ಪವಿಷತ್' ವನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಠಿಸಿದರೆ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೦೪|| 'ತ್ರಿಪದಾಗಾಯತ್ರಿ' ಎಂಬ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ 'ಅಘಮರ್ಷಣ' ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಮೂರುಸಾರೆ ಪಠಿಸಿದರೆ ಎಳು
ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೧೦೫|| 'ಅಪಾಂಮಧ್ಯ' ಎಂಬ ಪನ್ನಾದಲ್ಲಿ 'ತದ್ವಿಷ್ಟೋಃ'
ಎಂಬ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಠಿಸಿದರೆ ಸಪ್ತಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೧೦೬|| 'ಎಲೈ
ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ! ಅಜ್ಞಾನಕೃತ ಪಾಪ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನವಿದೆ. ಎನಂದರೆ ತಾನು
ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅನುತಪ್ತನಾಗಿ ಪಂಚಗವ್ಯ ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೭|| ಪಂಚಗವ್ಯ
ಅಂದರೆ 'ಗೋಮೂತ್ರ', 'ಗೋಮಯ', 'ಗೋಕ್ಷೀರ', 'ಗೋದಧಿ', 'ಗೋಘೃತ', ಕುಶೋದಕ
ಇವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣವು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಮರುದಿನ ವಿಧಿವತ್ತ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಪಂಚಗವ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೦೮|| ನೀಲವರ್ಣದ ಆಕಳ ಮೂತ್ರ, ಕರಿ ಆಕಳ ಸೆಗಣೆ,
ಕೆಂಪುಆಕಳ ಹಾಲು, ಬಿಳಿ ಆಕಳ ಮೊಸರು, ||೧೦೯|| ಕಪಿಲ ಆಕಳ ತುಪ್ಪ ಇವೇ ಪಂಚಗವ್ಯಗಳು.
ಒಂದೊಂದನ್ನು ಕ್ಲಪ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಕಬೇಕು. ||೧೧೦|| ಹೇಗೆಂದರೆ ಗೋಘೃತ ಪಾವು ಸೇರು,
ಅಷ್ಟೇ ಕುಶಸಾರ ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ. ||೧೧೧||
ಪಾವು ಸೇರು ಗೋಮೂತ್ರ, ಅರ್ಧ ಅಂಗುಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣ ಪವಿತ್ರ ಗೋಮಯ, ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು
ಸೇರು ಗೋಕ್ಷೀರ, ಮೂರು ಪಾವು ಸೇರು ಮೊಸರು, ||೧೧೨|| ಒಂದು ಪಾವು ತುಪ್ಪ ಈ ಪ್ರಕಾರ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೂಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುತೋದಕವನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಶನ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮಂತ್ರಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ ಮೊದಲನೇಯದು 'ಇರಾವತಿ', ಎರಡನೇದು
 'ಇದಂವಿಷ್ಟು', ||೧೦೨|| ಮೂರನೇಯದು 'ಮಾಸಸ್ತೋತೆ', ನಾಲ್ಕನೇಯದು 'ಪ್ರಜಾಪತಿ',
 ಐದನೇಯದು 'ಗಾಯತ್ರಿ', ಆರನೇಯದು 'ವ್ಯಾಹೃತಿ ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕ'. ||೧೦೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂದು ಅನುತಪ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಂಚಗವ್ಯ ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅಸ್ತಿ
 ಚರ್ಮಗತವಾದ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೧೦೫|| ಒಂದು ವೇಳೆಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಣ್ಣದ ಆಕಳು
 ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಪಿಲಾಧೇನುವಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಉತ್ತಮವಾದ
 ಕಪಿಲಾಧೇನುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ||೧೦೬|| ಇನ್ನು ಪಂಚ
 ಮಹಾಪಾತಕಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳುವೆ ಎಕಭಾವದಿಂದ ಕೇಳು. ನಾಲ್ಕು ಇದ್ದು 'ಕರ್ತು' ಹೆಸರಿನ
 ಐದನೆಯದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ||೧೦೭|| ನಾಲ್ಕು ಪಾತಕ ಮಾಡಿದಾಗ ಐದನೇ ಯಾವದಾದರೊಂದು
 ಪಾತಕ ಕೂಡಿದರೆ ಅದು ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕವಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೦೮|| - 'ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ', 'ಸುರಾಪಾನ',
 'ಸುವರ್ಣ ಕಳುವು', 'ಗುರುಸ್ತ್ರೀಗಮನ' ಈ ನಾಲ್ಕು ಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೇ ಪಾತಕ ಸೇರುವುದು
 ||೧೦೯|| ಈ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಗಳು ಒದಗಿದರೆ ಅವು ಗುರುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ,
 ದರ್ಶನದಿಂದಲೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಪುನೀತರಾಗುವರು. ||೧೧೦|| ಸ್ವಧರ್ಮನಿರತರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ
 ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಪಾಪಗಳು ನಶಿಸಿ ಪುನೀತರಾಗುವರು. ||೧೧೧|| ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳ
 ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
 ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಜ್ಞಾನವಂತರಾದರು. ||೧೧೨|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಪತಿತನನ್ನು
 ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ, ನೀನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ-ಗುರುಗಳನ್ನು
 ನಿಂದಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನೀನು ಜಾಂಡಾಲನಾಗಿರುವಿ!' ಎಂದು ತಿಳಿ. ||೧೧೩|| ಈಗ ನೀನು ಈ

೨೫೫

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲಿ

ಭ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ಎನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನೀನು ಪುನಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೪|| ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಾಗೆಯು ರಾಜಹಂಸವಾಗುವಂತೆ, ||೧೨೫|| ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಯಾವತ್ತು ಅವಯವಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾಗಿರುವೆನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ತಾವು ಶರಣಾಗತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೧೨೬|| ಪರಿಸಮಾಚಾರ ಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಲೋಹವು ಕೂಡಲೇ ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪುನಃ ಎಂದಾದರೂ ಲೋಹವಾಗುವುದೇ? ||೧೨೭|| ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವೆಂಬ ಸುಧಾರಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತಿಶಯ ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೧೨೮|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಈಗ ಹೀನ ಜಾತಿಯದಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅನ್ನುವರು? ||೧೨೯|| ನೀನು ಪತಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಡು ತಿಂದು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳ-ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಡೆದು ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಈಗ 'ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ'ವು ಹೇಗೆ ಬರುವದು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಿಂದಾ ಮಾಡುವರು. ನಿನಗೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೩೦|| ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಗಾಧಿ !' ಎಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜನ ಮಗನಾದ 'ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ' ನೆಂಬುವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ-ನಾನು ಈ ತಪಸ್ಸಿನ ಬಲದಿಂದ ಪವಿತ್ರನಾಗಿರುವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು' ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ||೧೩೧|| ಆಮೇಲೆ ಅತಿಶಯ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮನ ಕುರಿತು ನೂರುವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಾದೆನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ||೧೩೨|| ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ - 'ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳೇ, ನನಗೆ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೩೩|| ಆಗ

೨೫೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮ ದೇವೇಂದ್ರನು-‘ಎಲೈ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ಕೇಳು, ವಸಿಷ್ಠರು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು. ಅವರು ನಿನಗೆ ೩೫೭
 ದಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೆಂದು ಕರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೇ ಕರೆಯುವೆವು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೪||
 ಗಂ ಆಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ವಸಿಷ್ಠರೇ! ನಾನು
 ಬ ಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವೆನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀವು ನನಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ (ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ) ನೆಂದು
 ರಾ ಅನ್ನಿರಿ!’ ಎಂದನು. ||೧೪೫|| ಆಗ ವಸಿಷ್ಠರು-‘ಎಲೈ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ, ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ.
 ದಿ ನೀನು ಈ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪವಿತ್ರನಾಗುವಿ. ||೧೪೬||
 ಗಂ ಆಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಉಪನಯನವಾಗಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಾದರೆ, ನೀನು ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ
 ಬ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೭|| ಆಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಎನೂ
 ರಾ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ವಸಿಷ್ಠನು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೆಂದನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ,
 ಶ್ರೀ ಅವನು ಆ ವಸಿಷ್ಠರ ನೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದನು. ||೧೪೮|| ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟಾಗದೆ
 ಪ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ವಸಿಷ್ಠರು ಆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ಎಂದೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ||೧೪೯|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು
 ದಿ ಆ ವಸಿಷ್ಠರನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವತವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು
 ಬಂದು ಅವರ ಆಶ್ರಮದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ||೧೫೦|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ನಾನು ಈ
 ವಸಿಷ್ಠರನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ!’ ಎಂದು ಯಾರೂ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ||೧೫೧||
 ದಿ ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳೂ ಸಹ ವಸಿಷ್ಠರು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೆಂದು ಅಂದರೆ
 ಗಂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದರಂತೆ ಅನ್ನುತ್ತೇವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ||೧೫೨|| ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ನಾನು ವಸಿಷ್ಠರನ್ನು
 ಬ ಕೊಂದರೆ ನನಗೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುತ್ತದೆ. ವಸಿಷ್ಠರನ್ನೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ’ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಆ
 ರಾ ಪರ್ವತವನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಧೂಪವೆನೆ ಒಗ್ಗಿದುಬಿಟ್ಟನು. ||೧೫೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುತಪ್ತನಾದದ್ದನ್ನು ವಸಿಷ್ಠರು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಆಶ್ರಮದೊಳಗಿಂದಲೇ - ‘ಎಲೈ

೨೮ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ, ಈಗ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಾದಿ ಒಳಗೆ ಬಾ!' ಎಂದು ಕರೆದರು. ||೧೫೪|| ಆಗ
 ದಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಅನಂದದಿಂದ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಈಗ ನೀವು
 ಗಂ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು!' ಎಂದನು. ||೧೫೫|| ಆಗ ವಸಿಷ್ಠರು ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ಎಲೈ
 ಬಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ! ಈ ನಿನ್ನ ನಿಭ್ರಾಂತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ಉಜ್ವಲತೆಯಿಂದ ಪಚನಮಾಡು.
 ರಾ ಅಂದರೆ ನೀನು ಪವಿತ್ರ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗುವಿ, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು!' ಎಂದರು. ||೧೫೬|| ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಒಡಂಬಟ್ಟು, ಸೂರ್ಯಕಿರಣಕ್ಕೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಕುಳಿತನು. ಆಗ
 ಗಂ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣಗಳಾದ ಸೂರ್ಯನು ತಪಿಸಲು ಅವನ ಸರ್ವ ದೇಹವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಯಿತು.
 ಬಿ ||೧೫೭|| 'ಎಲೈ ಪತಿತನೇ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಮರ್ಥನಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ,
 ರಾ ಮಹಾಮುನಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎರಡನೇ ಹೊಸ ದೇಹವನ್ನು
 ತೀ ಧರಿಸಿದನು, ||೧೫೮|| ಆಗ ಸಕಲ ಮುನಿಗಳು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಮುಷೀ
 ಪಾ ಆಗಿರುವನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ||೧೫೯|| ಆದ್ದರಿಂದ 'ಎಲೈ
 ದಿ ಪತಿತನೇ, ನೀನು ಈಗಿನ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ನೀನು ಅತ್ಯಂತ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ
 ಬಿ ಮುಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಿ!' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೬೦|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು
 ಬಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೧೬೧|| ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಹೊಲಿಟ್ಟ
 ದಿ ದ್ರವ್ಯವು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೇ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಾನು? ರೋಗಿಗೆ ಅಮೃತ
 ಗಂ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಾನು? ||೧೬೨|| ಉಪವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಧೋರ
 ಬಿ (ದನ) ವು ಹುಲ್ಲಿನ ರಾಶಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಸರ್ವಥಾ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೋ,
 ದಿ ||೧೬೩|| ಅದರಂತೆ ಆ ಪತಿತನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಆಗಿ ಅವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ತಾನು
 ಬಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದೆನ್ನುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು. ||೧೬೪|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ

೨೮
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬಿ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬಿ
 ರಾ
 ತೀ
 ಪಾ
 ದಿ
 ಬಿ
 ಗಂ
 ಬಿ
 ರಾ

ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ-‘ನಮ್ಮ ಅಪಸ್ಥಾರಿಯು ಸಿಕ್ಕನು!’ ಎಂದು ಓಡುತ್ತ
 ಬಂದರು. ||೧೬೫|| ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅವನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು-‘ಭೀ ನನ್ನನ್ನು
 ಮುಟ್ಟ ಬೇಡ ನಡೆ!’ ಎಂದು ಅಕೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೧೬೬|| ಆಗ ಅವಳು ದುಃಖಿಸಿ,
 ದೂರಂದಲೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಗಂಡನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಹೋಗುತ್ತಾನಲ್ಲಾ? ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ||೧೬೭|| ನನಗೆ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ
 ಜನರಿರುವರು. ಇವರನ್ನು ಯಾರು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು? ಈತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ
 ಕೇಳಿ ಹೇಳಿರಿ.’ ||೧೬೮|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತವಾಗಿ
 ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಅನಾಥರು! ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರಾರು?’ ಎಂದು
 ಅಂದಳು. ||೧೬೯|| ಅಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, ||೧೭೦|| ‘ಎಲೈ
 ಪತಿತನೇ, ಇನ್ನು ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನೀನು ಸತಿ-ಸುತರನ್ನು ಕ್ಷೋಭಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ದೋಷವು
 ಬರುವದು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಆದೀತು?’ ||೧೭೧|| ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.
 ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು
 ದಾಟಬೇಕು. ||೧೭೨|| ಆದಕಾರಣ ತಿಳಿದವರು ಮೊದಲೇ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು,
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಹಾದೋಷವು ಬರುವದು. ||೧೭೩|| ನೀನು ಸೂರ್ಯ
 ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇವಳನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಇವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ
 ನಿನಗೆ ಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ||೧೭೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು ಕೈಮುಗಿದು
 ವಿನಯದಿಂದ- ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ! ನಾನು ಜಾತಿಹೀನನು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಆದೇನು?’ ಎಂದನು. ||೧೭೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ-ಇವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ
 ವಿಭೂತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಲುಬ್ಧಕನ ಕಡೆಯಿಂದ ತೊಲಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಇವನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು

ಬರುವದು.' ||೧೧೭೬|| ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ನೀನು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಲುಬ್ಧಕನನ್ನು
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೭೭|| ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ವಾಣಿಜ್ಯನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಅವನನ್ನು ಆ ಪತಿತನ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು
 ಬಂದನು. ||೧೧೭೮|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಲುಬ್ಧಕನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ನೀರು
 ತಕ್ಕೊಂಡು ಆ ಪತಿತನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗುವನು' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೭೯|| ಅದರಂತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಪತಿತನಮೇಲೆ
 ಸುರುವಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮೈಮೇಲಿನ ವಿಭೂತಿಯು ತೊಳೆದುಹೋಯಿತು. ||೧೧೮೦|| ಕೂಡಲೇ
 ಅವನು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಹೋಗಿ
 ||೧೧೮೧|| 'ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂದಿರಿ? ಯಾವ
 ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರಿ?' ||೧೧೮೨|| ಎಂದು ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ
 ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ಹೊಂದಿದರು. ||೧೧೮೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೌತುಕವಾದದ್ದನ್ನು ಆ ಊರ ಜನರು ನೋಡಿ,
 ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು- ಇದೊಂದು ಎಂಥ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧೮೪|| ಆಗ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರಿದ್ದ ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಯು ವಿನಯದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತು
 ಕೇಳುತ್ತಾರೆ? ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ! ||೧೧೮೫|| ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ,
 ಗುರುಗಳೇ ! ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ. ಕೃಪೆಯಿಂದ
 ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧೮೬|| ಏನೆಂದರೆ- 'ಜಾತಿಹೀನನಾದಂಥ ಆ ಮಹಾ ಪತಿತನಿಗೆ
 ಮೊದಲು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಆದರೆ ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ತೊಳೆದು ಕೂಡಲೆ, ಅವನ ಜ್ಞಾನವು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ||೧೧೮೭|| ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೆ

೩೬೦
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.' ||೧೮೮|| ಆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ಆ ಪತಿತನ ಮೈಮೇಲಿನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತೊಲೆದ
 ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ||೧೮೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯ
 ಮಹಿಮೆಯು ಇದ್ದು ಅದು ಪಾವನವಾದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ
 ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗುವದು!’ ಎಂದರು. ||೧೯೦|| ಆಗ ಮತ್ತೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯು ವಿನಯದಿಂದ-‘ದೇವಾ,
 ತ್ರೀಗುರು ತಿರೋಮಣಿಗಳೇ! ನನಗೆ ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು!’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.
 ||೧೯೧|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಇನ್ನು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಸ್ಮಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳು!’
 ||೧೯೨|| ಎಂದು, ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಕ್ರೋಧಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು
 ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೯೩|| ಮುಂದಿನ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಗುರುದಾಸನಾದ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು
 ಹೇಳುವನು. ||೧೯೪|| ಗುರುಚರಿತಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಿಪಾಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪತಿತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ
 ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮೋಚನ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೯೫|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ
 ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಂಗ ತ್ರೀಪ್ರಸಂಗ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಪತಿತಸ್ಯ
 ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ನಾನಾ ಧರ್ಮ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಅಷ್ಟವಿಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨೮||
 ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೧೯೩ || ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಏಕೋನತಿ,ಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ವಾಮದೇವ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂದರ್ಶನ ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರೈಶ್ವರೈಃ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಃ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಯೇ ! ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿ ಮುನಿಯು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಸ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆಂದು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಿರಿ.’ ||೧|| ‘ಸಿದ್ಧಮುನಿಯೇ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ಮುಂದೆ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು’ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತಿಷ್ಠನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಭಸ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೩|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಕೇಳು! ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು-ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ನೀನು ಭಸ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳು.’ ||೪|| ಪೂರ್ವದ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾಮದೇವರೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಯೋಗಿಗಳು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫|| ಅವರು ಶುದ್ಧ-ಬುದ್ಧ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ, ಮನೆ-ಮಾರು, ಹೆಂಡಿರು, ಮಕ್ಕಳು, ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ||೬|| ಸದಾ ಆನಂದಮಯರು ನಿಶ್ಪ್ರಹರೂ ಆಗಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಟಾಭಾರಿಗಳಾಗಿ, ವಲ್ಲಭಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಘ್ರ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ||೭|| ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರು ವಾಸ ಮಾಡುವಂಥ ‘ಕೌಂಟಾ’ ಎಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೮|| ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದು ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯|| ಇಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳು ಬರಲು ಒಳ್ಳೇ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಓಡುತ್ತ ||೧೦|| ಕರಕರ ಹಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ

೧೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಂದನು. ||೧೦|| ಅವನು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ವಾಮದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಅಂಜದೆ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವರ ತೀರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ||೧೧|| ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಆಹಾರವು ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಲಂಗಿಸಿದನು. ||೧೨|| ಅವರನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಭಸ್ಮವು ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹತ್ತಿತು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ಜಾತಿ ಸ್ಮರಣವುಂಟಾಯಿತು. ||೧೩|| ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಲೋಹಕ್ಕೆ ಬೆಂತಾಮಣಿಯು ಸ್ವರ್ತವಾಗಲು ಅದು ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆ, ಆ ಭಸ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದನು. ||೧೪|| ಹಾಗೂ ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಾಗೆಯು ರಾಜಹಂಸವಾಗುವಂತೆ, ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ, ||೧೫|| ಜಾಂಬೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಜ್ಜು ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಯೋಗಿಗಳ ಅಂಗಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಪುನೀತನಾದನು. ||೧೬|| 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ, ಸತ್ಪುರುಷರ ದರ್ಶನದಿಂದ ದುರ್ಲಭವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಗುರುಚರಣಗಳು ಸ್ವರ್ತವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೧೭|| ಆ ಕ್ರೂರ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ಹಸಿವೆಯನ್ನೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಅವನು ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೮|| ಎಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ಅವನ ಹಸಿವೆಯು ಹಿಂಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತೃಷಾಕ್ರಾಂತನಾದ ಅವನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ಅವನ ನೀರಡಿಕೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೯|| ಇಂಥ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ವಾಮದೇವ ಮುನಿಯ ಅಂಗಸ್ವರ್ತವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಅಂಥ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಅವನು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದನು. ||೨೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ಆ ಮುನಿಯ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ-'ಗುರು ಶಿರೋಮಣಿಗಳೇ ನೀವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಈಶ್ವರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನನ್ನು

೨೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ರಕ್ತಿಸಿರಿ, ರಕ್ತಿಸಿರಿ, ||೨೯|| ಸ್ವಾಮೀ, ಮುನೀಶ್ವರಾ, ಜಗದೀಶ್ವರಾ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ದಾತಾರನೇ
 ನಾನು ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರಿ, ಕಾಪಾಡಿರಿ. ||೨೭||
 ಸ್ವಾಮೀ, ಕಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪಾಪರಾಶಿಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋದವು. ಭಕ್ತರಮೇಲೆ ಕೃಪೆ
 ಮಾಡುವ ಗುರುರಾಯರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ; ಪಾಲಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿದನು. ||೨೪|| ಈ
 ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಆ ಮುನೀಶ್ವರರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಕೃಪಾಸಾಗರದಾದ
 ವಾಮದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ||೨೫|| ಎನೆಂದರೆ- 'ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ನೀನು ಯಾರು?
 ನೀನು ಯಾರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಿ ? ನಿನ್ನ ಊರು ಯಾವುದು ? ಈಗ ನೀನು ಘೋರವಾದ
 ವನದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೬|| 'ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಯೇ ಕೇಳು!
 ಈ ಪ್ರಕಾಶ ವಾಮದೇವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡು
 ವಿನಂತಿಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.' ||೨೭|| ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನನಗೆ ಸಕಲ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ.
 ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನ್ಮಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ||೨೮||
 ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳೇ ! ಆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನ್ಮಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೯||
 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ನನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯವನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುರ್ಜಯನೆಂಬ
 ರಾಜನಾಗಿ ಬಹು ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆನು. ||೩೦|| ಆಗ ನಾನು ಬಹು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
 ಬಹಳ ದುಃಖ ಕೊಟ್ಟೆನು. ರಾಜ್ಯಮದದಿಂದ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಲಗ್ನವಾದೆನು. ||೩೧|| ಆ ಲಗ್ನದ
 ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದೆ. ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸ
 ಭೋಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೩೨|| ಒಂದು ದಿವಸ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ,
 ಅವಳನ್ನು ಅಂತರ್ಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೩೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯಮದೂತರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಒಯ್ದು ಸರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ||೪೬|| ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ದೇವಮಾನದ ಸಾವಿರವರುಷಗಳವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳೊಡನೆ ಹತ್ತುಸಾರೆ ಸರಕವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಿದೆನು. ||೪೭|| ಮುಂದೆ ಪ್ರೇತವಂಶದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಶಿಶುಗಳುಳ್ಳವನಾದೆನು. ||೪೮|| ಅಮೇಲೆ ನೂರುವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಪುನಃ ಯಮಪುತಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟೆನು. ||೪೯|| ಅಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದೆನು. ಮೂರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾವು ಆದೆನು, ನಾಲ್ಕನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತೋಳ ಆದೇನು. ||೫೦|| ಐದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಊರ ಹಂದಿಯಾದೆನು. ಆರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒತೀಕಾಟ ಆದೆನು. ||೫೧|| ಎಳನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾದೆನು. ಎಂಟನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮತಹೀನ ಸರಿಯಾದೆನು. ಒಂಬತ್ತನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಿಗರಿಯಾದೆನು. ಹತ್ತನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೊಲವಾದೆನು. ||೫೨|| ಹನ್ನೊಂದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಪಿಯಾದೆನು. ಹನ್ನೆರಡನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಡವೆ(ಹದ್ದು) ಆದೆನು. ಹದಿಮೂರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಲಿಯಾದೆನು. ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಗಿಯಾದೆನು. ||೫೩|| ಹದಿನೈದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಕರಡಿಯಾದೆನು. ಹದಿನಾರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಕೋಲಿಯಾದೆನು. ||೫೪|| ಹದಿನೇಳನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯಾದೆನು. ಹದಿನೆಂಟನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕು ಆದೆನು. ||೫೫|| ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಯಾದೆನು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಮೆ ಆದೆನು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಆದೆನು. ||೫೬|| ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಇಲಿ ಆದೆನು. ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದಿವಾಂಧವಾದ ಕಿವಡು ಗೂಗಿ ಯಾದೆನು. ||೫೭|| ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮದ್ದಾನಿಯಾದೆನು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದೆನು. ||೫೮|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಗಲಿರುಳು ಅತ್ಯಂತ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುವವನಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ||೫೯|| ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು ಓಡಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ

೩೬೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಂಗಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಜಾತಿ ಸ್ಮರಣ ಬಂತು. ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನನಗೆ ಸಾವಿರ ಜನ್ಮಗಳ
 ಪಾಪಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ.' ||೬೦|| ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮ ಸಾಕು ! ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನು ಈ ಘೋರ
 ಸಂಸಾರವನ್ನು ದಾಟಿದೆನು. ನನ್ನ ಈ ಯಾತಾ-ಯಾತವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿರಿ. ||೬೧|| ನೀವು
 ವಿಶ್ವತಾರಕನಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ನನಗೆ
 ಜ್ಞಾನವಾಯಿತೆಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಮಹಿಮೆಯು ಆಗಾಧವಾದದ್ದಿರುವದು. ||೬೨||
 ಭೂಮಿಷಿಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪುರುಷರಿರುತ್ತಾರೆ. ಯತಿಗಳಾದ ತಾವು ಅದರಂತೆ ಸಾಧಾರಣ
 ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ! ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ||೬೩|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಮಹಾ
 ಪಾಪಿಯೂ, ದುರಾಚಾರಿಯೂ ಆಗಿ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ತಮ್ಮ ಅಂಗಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವತ್ತು
 ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ||೬೪|| ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಈ
 ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರರಾಗಿದ್ದೀರೋ, ಎನೋ ? ಸ್ವಾಮೀ, ವಾಮದೇವರೇ, ತಾವು ನನ್ನ
 ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುವಿರಿ!' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೬೫|| ಆಗ ವಾಮದೇವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 'ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಭಸ್ಮಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದು. ||೬೬|| ನನ್ನ
 ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಭಸ್ಮವು ನಿನ್ನ ಮೈಗೆ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಜ್ಞಾಂತರದ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ||೬೭|| ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿರುವದು. ಅದು
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕರಿಗೆ ಸಹ ಅಗೋಚರವು. ಅದಕಾರಣ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಭಸ್ಮವನ್ನು
 ಧರಿಸುವನು. ||೬೮|| ಈ ಈಶ್ವರನು ವಂದಿಸುವಂಥ ವಸ್ತುವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಕ್ಯನಲ್ಲ.
 ಭಸ್ಮಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಈ ವೈಷಮ್ಯಕೇಶನಾದ ಶಂಕರನೇ ಬಲ್ಲನು. ||೬೯|| ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನನ್ನು
 ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ ಅಪಾರವಾದ ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಒಂದು
 ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೭೦|| ದ್ರವಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಹೀನನೂ, ಸದಾ ಕೂಡ,

೩೬೮
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತಿ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೧೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ತ್ರೀರತನೂ, ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೨೧|| ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶಿಲ್ಪರೂ ಕೂಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಅವನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೂ, ಬಂಧುಗಳೂ, ಗೋತ್ರಜರೂ, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೂ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ||೨೨|| ಅವನು ಒಳ್ಳೇ ಆಚಾರಹೀನನಾಗಿ ಶೂದ್ರ, ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತ ಇದ್ದನು. ||೨೩|| ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗಿ, ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಉನ್ನತ ರೀತಿಯಿಂಥ ಬೇರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನು ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿ, ಕಳವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದನು. ||೨೫|| ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಿದನು. ||೨೬|| ಆಗ ಒಂದು ಭಸ್ಮದ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತ ಆ ಊರ ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರೇತದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿರುಗುತ್ತ ಹೋಗಿ ||೨೭|| ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಮೈಮೇಲೆ ಕೂತು ಹರ್ಷದಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ||೨೮|| ಆಗ ಆ ನಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹತ್ತಿದ ಭಸ್ಮವು ಆ ಪ್ರೇತದ ಎದೆಗೂ, ಹಣೆಗೂ ಬಹಳವಾಗಿಹತ್ತಿತು. ||೨೯|| ಅತ್ತ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಯಮದೂತರು ಅವನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಎಳೆತಂದು ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೦|| ಅಥ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವದೂತರು ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು, ಇವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವು ಒಳ್ಳೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆಂದಮೇಲೆ ಇವನನ್ನು ಯಾರು ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ? ನೋಡೋಣ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ||೩೧|| ಇವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು! ಯಮಕಿಂಕರರು ಯಾಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ? ಎಂದು ಅವರು ಆ ಯಮ-ದೂತರನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತ ಬಂದರು. ||೩೨|| ಶಿವದೂತರು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಮದೂತರು ಆ ಶವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

೩೩೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯	೮೩ ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ	೩೭೦
೧೦	ಭಯಂಕರ ಪಾಪಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪ್ರೇತವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ೮೪ ಅದನ್ನು	೧೦
೨	ಶಿವದೂತರು ಕಂಡು, ಓಡುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಈ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಜಗ್ಗಿ	೨
೩	ಕಸಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ೮೫ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು? ಇನ್ನು ನಾವು ಆ	೩
೪	ಭೂಮಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶಿವದೂತರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ!’ ಎಂದು	೪
೫	ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ೮೬ ತನ್ನ ಕಿಂಕರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಕೂಡಲೇ ಆ	೫
೧೦	ಶಿವದೂತರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ೮೭ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ನಮ್ಮ ದೂತರನ್ನು ಯಾಕೆ ಹೊಡೆದಿರಿ? ಈ	೧೦
೨	ಪಾಪಿಯಾದ ವಿಪ್ರನನ್ನು ಎಳೆದು ಕಸಕೊಂಡು ಶಿವಪುರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತೀರಿ? ೮೮ ಇವನು	೨
೩	ನದಿಯಲ್ಲಿಯ ಮಳಲನ್ನು ಎಣಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದಷ್ಟು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ೮೯	೩
೪	ಅದಕಾರಣ ಇವನು ಶಿವಪುರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ನೀವು ಮೂಢತನದಿಂದ ಇವನನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ	೪
೫	ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತೀರಿ?’ ಎಂದು ಅಂದು ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಾದನು. ೯೦ ಆಗ ಆ	೫
೧೦	ಶಿವದೂತರು-‘ಎಲೈ ಯಮಧರ್ಮನೇ ಕೇಳು! ಈ ಪ್ರೇತದ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮದ ಗುರುತುಗಳು (ಚಿಹ್ನೆ)	೧೦
೨	ಇರುತ್ತದೆ. ೯೧ ಮತ್ತು ಎದೆ, ಬಾಹು, ಕರ-ಕಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಸ್ಮವು ಹತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ	೨
೩	ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ದೂತರು ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರು.? ೯೨ ನಿತ್ಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರಿಗೆ	೩
೪	ಸ್ಥಿರವಾದ ಕೈಲಾಸ ಪದವಿಯುಂಟೆಂದು ನಮಗೆ ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ೯೩ ಅದಕಾರಣ ಹಣೆ ಎದೆ	೪
೫	ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವುಳ್ಳ ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ದೂತರು ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ಹೇಳು? ನಾವು ಕೂಡಲೇ	೫
೧೦	ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆವು. ೯೪ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನೀನು ನಿನ್ನ	೧೦
೨	ದೂತರನ್ನು ಕುರಿತು- ‘ಭಸ್ಮಧಾರಣಾ’ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ನೀವು ಕರತರಬಾರದು.	೨
೩	೯೫ ಭಸ್ಮಾಂಕಿತ ನರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರು! ಅದಕಾರಣ	೩

೯೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಳ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಭಸ್ತು ಹಚ್ಚಿದವರನ್ನು ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ತರಬಾರದು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳು' ಎಂದರು. ||೯೬|| ಅವರ
ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಮನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದನು ||೯೭|| - 'ಎಲೈ
ದೂತರೇ, ನೀವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ತುಧಾರಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ
ಅಪರಂಪಾಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತರಬಾರದು. ||೯೮|| ದುರಂಧರವಾಗಿ
ಅನೇಕರೀತಿಯಿಂದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ತು ಧರಿಸಿದ ನರರನ್ನು ನಮ್ಮ ಯಮಪುರಿಗೆ
ತರಬಾರದು. ||೯೯|| ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆ, ಹಣೆ, ಮೈಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ತು ಇರುವಂಥವರನ್ನು
ನೀವು ಮುಟ್ಟಬಾರದು!' ಎಂದು ತಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೦|| 'ಎಲೈ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೇ, ಭಸ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಸ್ತುವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವೆವು, ಇದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದುರ್ಲಭವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೧೦೧||
ಯಾರು ಸದಾ ಭಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸುವರೋ ಅವರನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುವನು.
ಈಶ್ವರನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ವಸ್ತುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಶಕ್ಯರಲ್ಲ' ಎಂದು
ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೨|| ವಾಮದೇವರ ವಚನ ಕೇಳಿ ಆ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಜಗಜ್ಜೀವನಾ, ವಾಮದೇವಾ, ನೀವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಈಶ್ವರರು! ನನ್ನನ್ನು
ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೧೦೩|| ತಮ್ಮ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸಾವಿರ ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ||೧೦೪|| ಸ್ವಾಮೀ ಆ
ಪುಣ್ಯವೇನೆಂದರೆ-ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ,
ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ ದನ-ಕರು, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ಅನೇಕ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟೆನು. ||೧೦೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಇಷ್ಟೇ ಪುಣ್ಯವು ನನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿತು.
ನಾನು ತಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಸತ್ತಮೇಲೆ ಯಮದೂತರು ನನ್ನನ್ನು

೩೩೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಳ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯಮಪುತ್ರಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ||೧೦೬|| ಆಗ ಯಮನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನ್ನು ಕರೆದು-ಇವನ ಪುಣ್ಯವೆಷ್ಟೆಂದು?' ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಆ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೭|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪಪುಣ್ಯದಿಂದ, ನಿನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅದರ ಫಲವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.' ||೧೦೮|| 'ಸ್ವಾಮೀ ! ಈಗ ನನ್ನದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಜನ್ಮವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ಈಗ ತಮ್ಮ ಚರಣದರ್ಶನವಾಯಿತು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ! ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ||೧೦೯|| ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆ ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಹಚ್ಚುವ ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ?' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೧೦|| ಆಗ ವಾಮದೇವರು- 'ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ ನೀನು ನನಗೆ ಆ ವಿಭೂತಿ ಧಾರಣದ ವಿಧಿಯನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಂದು ಕೇಳುತ್ತಿ ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೧೧|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಂದರಾಚಲ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಒಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ಕಿಂಕರರಾದ ಕೋಟಿ ರುದ್ರಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸಭೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೧೨|| ಆಗ ಮೂವತ್ತು ಮೂರುಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಶ್ರೀಶಂಕರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತ ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ಕುಬೇರ, ವಾಯು ಮುಂತಾದವರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬಂದರು. ||೧೧೩|| ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸಭೆಗೆ ಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷ, ಚಿತ್ರಸೇನ, ಖೇಚರ, ಪನ್ನಗ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ಕಿಂಪುರುಷ, ಸಿದ್ಧ, ಸಾಧ್ಯ, ಗುಹ್ಯಕ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದರು. ||೧೧೪|| ಮತ್ತು ದೇವ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೂ, ವಸಿಷ್ಠ ಋಷಿಗಳೂ, ನಾರದ-ತುಂಬರರೂ, ಆರ್ಯಮಾದಿ ಪಿತೃಗಣಗಳೂ, ||೧೧೫|| ದಕ್ಷವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವತೂ ದೇವರೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂ, ಸಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳು ದವರೂ, ಉರ್ವಶಿ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರಾ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ||೧೧೬|| ಚಂಡಿಕಾ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗಳೂ, ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೂ, ಅಷ್ಟಮರುಗಳೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||೧೧೭|| ಅತ್ತಿನೀ ದೇವತೆಗಳೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ವಿಶ್ವದೇವತೆಗಳೂ, ಈಶ್ವರನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ಎಲೈ

೩೭೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ರಾಕ್ಷಸನೇ ಇನ್ನೂ ಕೇಳು. ||೧೧೦೮|| ಭೂತಪತಿಯಾದ ಮಹಾಕಾಲನೂ, ಮಹಾನೀಲನಾದ
ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೂ ಇವರಿಬ್ಬರು ದಂಡಪಾಣಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಬಲರಾದ ಉಭಯ ಪಾಶ್ವರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.
||೧೧೦೯|| ವೀರಭದ್ರ, ಶಂಖಕರ್ಣ, ಮಣಿಭದ್ರ, ಘಂಟಕರ್ಣ, ವೃಕೋದರ, ದೇವಮಾನ್ಯ,
ಕುಂಭೋದರ. ||೧೧೧೦|| ೨ನೇ ಕುಂಭೋದರ, ಮಂಡೋದರ, ವಿಕಟಕರ್ಣ, ಕರ್ಣಧಾರ,
ಧಾರಕೇತು, ಮಹಾವೀರ, ಭೂತನಾಥ, ||೧೧೧೧|| ಭೃಂಗೀರಿಟ ನಾನಾರೂಪಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತ ಗಣಗಳು
ನಾನಾವರ್ಣದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತರೂ, ನಾನಾರೂಪ, ನಾನಾಅವಯವದ ತಿವದೂತರೂ ಬಂದರು.
||೧೧೧೨|| ಇನ್ನು ರುದ್ರಗಣದವರು ಯಾವ-ಯಾವ ರೂಪದವರಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳು. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಕೃಷ್ಣ ವರ್ಣದವರು ಇದ್ದರು. ಇವರಂತೆ ಬಿಳಿ, ಹಳದಿ, ಧೂಮ್ರವರ್ಣದವರು
||೧೧೧೩|| ಮತ್ತು ಹಸಿರು, ತಾಮ್ರ, ಬಂಗಾರ, ಲೋಹಿತ ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ವರ್ಣದವರೂ
ಇದ್ದರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಪ್ಪೆಯ ಮುಖದ ರುದ್ರ ಗಣಗಳು ಈಶ್ವರ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ||೧೧೧೪||
ನಾನಾಅಯುಧ, ನಾನಾಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನಾನಾವಾಹನರಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹುಲಿಯ
ಮುಖದವರೂ, ಕೆಲ ಕೆಲವರು ಹಂದಿ, ಆನೆಗಳ ಮುಖದವರು, ||೧೧೧೫|| ಕೆಲವರು ವಕ್ರಮುಖದವರು,
ನಾಯಿ- ನರಿಗಳ ಮುಖದವರು, ಕೆಲವರು ಒಂಟಿಯ ಮುಖದವರು, ಕೆಲವರು ಶರಭ, ಭೇರುಂಡ
ಮುಖದವರು, ||೧೧೧೬|| ಕೆಲವರು ಸಿಂಹ ಮುಖದವರು, ಘೋರವಾದ ಬಕನ ಮುಖದವರು, ಕೆಲವರು
ಒಂದು ಮುಖದವರು, ಎರಡು ಮುಖದವರು, ||೧೧೧೭|| ಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು ಮುಖದವರು,
ಕೆಲಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು ಭುಜದವರು, ಕೆಲವರು ಹೀನ ಮುಖದವರು, ||೧೧೧೮|| ಕೆಲವರು ಒಂದು ಕೈ,
ಎರಡು ಕೈ, ಐದು ಕೈ, ಆರು ಕೈಗಳುಳ್ಳವರು, ಕೆಲವರು ಪಾದವಿಲ್ಲದವರು, ಕೆಲವರು ಬಹು
ಪಾದವುಳ್ಳವರು. ||೧೧೧೯|| ಕೆಲವರು ಕಿವಿಗಳಿಲ್ಲದವರು, ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಒಂದು ಕಿವಿ ಇದ್ದವರು,
ಕೆಲ-ಕೆಲವರು ಬಹು ಕಿವಿಗಳಿದ್ದವರು ಆ ತಿವನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ||೧೧೨೦|| ಕೆಲ-ಕೆಲವರು ಒಂದು

೩೭೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರು, ಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವರು, ಕೆಲವರು ಸ್ಥೂಲರು, ಕೆಲವರು ಗಿಡ್ಡರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈಶ್ವರನ ಗಣದವರಿದ್ದರು. ||೧೩೧|| ಶ್ರೀಶಿವನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತನ್ನ ಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಏಳು ಪ್ರಭಾವಳಿಗಳುಳ್ಳ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೩೨|| ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ಅರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ರತ್ನ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ, ಅನುಪಮವಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ||೧೩೩|| ಎರಡನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣದ್ದೂ, ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದದ್ದೂ ಇತ್ತು. ||೧೩೪|| ಮೂರನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ವಜ್ರಜಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ||೧೩೫|| ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಕಮಲಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ, ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ್ದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೩೬|| ಐದನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ವೈಷ್ಣವ ರತ್ನ ಜಡಿತವಾಗಿ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತು. ||೧೩೭|| ಆರನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ಪುಷ್ಕರಾಗ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಮುತ್ತುಗಳ ರೂಪರಿಯಿಂದ ಸುಶೋಭಿತವಾಗಿತ್ತು. ||೧೩೮|| ಏಳನೇ ಪ್ರಭಾವಳಿಯು ನಾನಾರತ್ನಗಳಿಂದ ಜಡಿತವಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ||೧೩೯|| ಇಂಥ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ||೧೪೦|| ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳೂ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಕೂಡುವಂತೆ ಇಂಥ ಏಳೂ ಪ್ರಭಾವಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದಂಥ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸನಾಗಿ ಈಶ್ವರ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ||೧೪೧|| ಆ ಶಿವನು ಹಣಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸಂವರ್ತಾಗ್ನಿಯಂತಿರುವ ಜಟಾಮಂಡಲವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಷಕಳಾಯುಳ್ಳನಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸುಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೪೨|| ಆತನು ಎಡಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಕನನ್ನೂ, ಬಲಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸುಕಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಕಾಶವು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೪೩|| ನೀಲಕಂಠನಾದ ಆತನು

೩೭೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾಗಾಹಾರದ ಅಭರಣವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ ಕಂಕಣ, ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದ ಉಂಗುರುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ||೧೦೪೪|| ಚೊಂಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದ ಉಡದಾರ, ಮೈಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರ-ಚರ್ಮಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ, ||೧೦೪೫|| ಕರ್ಕೋಟಕ ಮಹಾಪದ್ಮಗಳೆಂಬ ಸರ್ಪಗಳ ಕಾಲುಗೆಜ್ಜೆಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೪೬|| ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ಪೂರಗೌರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಭೋಳಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಇವನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೦೪೭|| ಆ ಕರ್ಪೂರ ಗೌರನಾದ ಪಶುಪತಿಯು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದ ನಾಗೇಂದ್ರನ ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸರ್ಪದ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳಿಂದ, ||೧೦೪೮|| ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಾಹಾರಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ನೀಲಕಂಠನಾಗಿ, ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ, ||೧೦೪೯|| ಶುಭ್ರ, ಕಮಲಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಅಥವಾ ಚಂದನದಿಂದ ಲೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕರ್ಪೂರ ಬಾಳೆಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೫೦|| ಸರ್ವೇಶ್ವರಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ದಶ ಭುಜಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಒಂದೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೫೧|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಒಂದನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲ, ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುರೇಖವಾದ ಧಮರು, ಮೂರನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ, ||೧೦೫೨|| ನಾಲ್ಕನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾಣಿಪಾತ್ರ, ಐದನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧನುಷ್ಯ-ಬಾಣ, ಆರನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ವಾಂಗ, ಎಳನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪರಶ, ಎಂಟನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲ, ||೧೦೫೩|| ಒಂಬತ್ತನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾಸನ ಕಮಲ, ಹತ್ತನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಭುಜಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೦೫೪|| ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಐದು ಮುಖಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮುಖವು ಒಂದೊಂದು ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೦೫೫|| ಶ್ರೀಶಂಕರನು

೩೭೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತನ್ನ ಎದುರಿನ ಮೊದಲನೇ ಮುಖವು ಕಲಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಅಥವಾ ಹಾಲಿನ ನೋರೆಯಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಭೂಷಿತವಾದ ರೂಪದಿಂದಲೂ, ಮನ್ಮಥ ದಾಹಕನಂತೆ ||೧೧೫೬|| ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ -ಅಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನೇತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ನಾಗಾಹಾರದಿಂದಲೂ, ಸರ್ಪದ ಉಡದಾರದಿಂದಲೂ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ||೧೧೫೭|| ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ತಿಲಕದಿಂದಲೂ, ಹಾಸ್ಯವದನಾಗಿಯೂ, ಕೆಂಪು ತುಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೧೫೮|| ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗಿರುವ ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಎರಡನೇ ಮುಖವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಾಮ್ರ ವರ್ಣದ ಕರಕಮಲದಂತೆ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿಯೂ, ||೧೧೫೯|| ದಾಳಿಂಬ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದಂತೆಯೂ, ಅಥವಾ ಉದಯ ಕಾಲದ ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿಯಂತೆಯೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೧೬೦|| ಶ್ರೀಶಿವನ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಮೂರನೇ ಮುಖವು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ, ಅರ್ಧ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಜಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪ ಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೧೬೧|| ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ ಶ್ರೀಸದಾಶಿವನ ನಾಲ್ಕನೇ ಮುಖವು ನೀಲವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿಕಾಳವಾದ ಭಯಂಕರ ಗಡ್ಡವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ||೧೧೬೨|| ಮುಖದಿಂದ ಜ್ವಾಲೆ ಹೊರಡುವದಾಗಿ, ವೇದ ಶ್ರುತಿಯಂತೆ ಸರ್ಪದಿಂದ ಸುತ್ತಿದ್ದ ರುಂಡಮಾಲೆಯಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು ||೧೧೬೩|| ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಐದನೇ ಮುಖವು ವೈಕ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ, ಸಗುಣ-ನಿರ್ಗುಣ ||೧೧೬೪|| ಸುಲಕ್ಷಣ ನಿರ್ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು, 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಮುಖಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೇ ತಿಳಿ ||೧೧೬೫|| ಅವನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಹು ಸರ್ಪ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಲೂ, ಕೆಂಪು ಕಮಲದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ||೧೧೬೬|| ಚಂದ್ರನಂತೆ ಉಗುರುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಪಾದುಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಾದವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ಪಾಲಂಕಾರನಾಗಿಯೂ, ||೧೧೬೭|| ಮತ್ತು ಹುಲಿದೊಗಲಿನ ವಸ್ತ್ರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ

೩೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವನಾಗಿಯೂ, ನಾಗಾಬಂಧನದಿಂದ ಹಾವಿನ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ
ಕಾಣುವವನಾಗಿಯೂ, ||೧೬೮|| ಹೊಕ್ಕುಳದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸೆಟೆದು ನಿಂತ
ಕೂದಲುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಲಾಭಾ-ಲಾಭವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಡುವವನಾಗಿಯೂ, ||೧೬೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಕಟಹರನೂ, ಭೋಳಾಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ,
ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಆದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಪಾರ್ವತೀ ಸಹಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಕಿಂಕರರಿಂದ ವಂದಿತನಾಗಿ
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೭೦|| ಇನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಕೇಳು. ಸರ್ವೇಶ್ವರಿಯಾದ
ಪಾರ್ವತಿಯು ನಾನಾವಿಧ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಳಾಗಿ, ಮನೋಹರಳಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.
||೧೭೧|| ಆಕೆಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟವು ನಾಗಬಂಧನದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು
ಆಕೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಸಂಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಗೊರಟೇ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳೂ
(ಹಾರಗಳೂ), ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೭೨|| ಇವಲ್ಲದೆ ನಾನಾತರದ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳು ಅನೇಕ
ಮಾಲೆಗಳು ಆಕೆಯ ಕಿರೀಟದಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಹೂವುಗಳ ಪರಿಮಳಕ್ಕಾಗಿ ಭ್ರಮರಗಳು
ಬಂದು ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೭೩|| ಆಕೆಯ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಮುತ್ತಿನ ದೊಡ್ಡ
ಝಾಲರಿಗಳು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಜೋತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೭೪|| ಮುಖವು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ
ಹೋಲಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಹಾಸ್ಯ ವದನಳಾದ ಜಗನ್ನಾತೆ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯಳಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು.
||೧೭೫|| ಆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮೂಗು ಸರಳವಾಗಿ ಚಂದ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
ಮುತ್ತು-ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂಗುತಿಯು ಹೊಲೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೭೬|| ಆಕೆಯ ತುಟಿಗಳು
ಹವಳದಂತೆಯೂ, ಹಲ್ಲುಗಳು ರತ್ನಗಳಂತೆಯೂ, ಸುಂದರ ಕಾಣುತ್ತಿರಲು ಜಗನ್ನಾತೆಯೂ,
ಮಹಾಮಾಯೆಯೂ, ಆದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೭೭|| ಮಹಾಮಾಯಾ ಜಗನ್ನಾತಾ
ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯುವ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ವಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ನಾನಾಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಳು.

೩೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೧೦೭೮|| ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಕುಚತಟೆಯಲ್ಲಿ ಪೀತವರ್ಣದ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನೂ, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ
 ಅನೇಕ ಏಕಾವಳಿ ಸರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೦೭೯|| ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪವು
 ಆಕೆಯ ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸರ್ಪದ ಭಾಗ್ಯವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿತ್ತೋ
 ಏನೋ? ||೧೦೮೦|| ಆ ಗಿರಜಾಮಾತೆಯು ದಾಲಿಂಬ ಹೂವಿನ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೦೮೧|| ಆಕೆಯ ಬಾಹುದಿಂಡುಗಳು ಸರಳ
 ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದವು. ಆಕೆಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಕಂಕಣಗಳನ್ನೂ, ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನ
 ಖಚಿತವಾದ ನಾನಾಉಂಗುರಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತಿನ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದಳು. ||೧೦೮೨|| ಆಕೆಯ ಕಾಲುಗಳು
 ಕಾಲಗಡಗ-ಪೈಜಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ
 ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ||೧೦೮೩||
 ಆಕೆಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮವು ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿಯೂ, ಅದರಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿದ
 ಕುಂಕುಮದ ತಿಲಕವು ಅಷ್ಟಮಿಯ ಚಂದ್ರನಂತೆಯೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೦೮೪|| ನಾನಾತರದ
 ಅಲಂಕಾರ ಮತ್ತು ನಾನಾತರದ ಶೃಂಗಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಯನ್ನು
 ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಶಕ್ಯರಾದರು? ||೧೦೮೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶಂಭುವು ಉಮಾದೇವಿ ಸಹಿತ
 ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮೂವತ್ತಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಪೂಜಾ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದನು. ||೧೦೮೬|| ಆಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ, ದೇವತೆಗಳೂ,
 ದೇವ-ಋಷಿಗಳೂ, ಸನತ್ಕುಮಾರರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ||೧೦೮೭|| ಆಗ
 ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನಿಯು ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಚರಣಕಮಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ಬಹು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೦೮೮|| ಜಯ ಜಯ ಉಮಾಕಾಂತನೇ, ಜಯ ಜಯ ಶಂಭುವೇ,
 ವಿಶ್ವಕರ್ತನೆ, ವಿಘ್ನಹರ್ತನೇ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೇ, ತ್ರಿಭುವನಗಳಿಗೂ ನೀನೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೊಡತಕ್ಕವನು. ||೧೦೮|| ದೇವಾ ನೀನು ಈ ಮೊದಲು ನನಗೆ ಪಾಪಕ್ಷಮೆಯಾಗಿ ನಾವು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವಂಥ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿ. ||೧೦೯|| ಆದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆತು ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವಂಥ ಬೇರೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳು!' ಎಂದರು. ||೧೧೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಸರ್ವ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಾ ಸರ್ವ ಮಾನವರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ||೧೧೧|| ಹೀಗೆ ಸನತ್ಕುಮಾರ ವಿನಂತಿಸಲು ಕರ್ಪೂರಗೌರನಾದ ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನೀಗೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೧೧೨|| ಈಶ್ವರನು ಅದೇ ಸಮಯ- 'ಎಲೈ ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ, ಧರ್ಮವು ಘಟಿಸಿ ತಾತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ||೧೧೩|| ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತವಾದಂಥ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯಕರವಾದಂಥ, ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮಧಾರಣ ಧರ್ಮವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ!' ಎಂದನು. ||೧೧೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈಶ್ವರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸನತ್ಕುಮಾರನು- 'ದೇವಾ, ಮನುಷ್ಯರು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಯಾವ ವಿಧಿಯಿಂದ, ಯಾವ-ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯು? ಯಾವ ದೇವತಾ ಇರುತ್ತದೆ? ||೧೧೫|| ಅದರ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯಂಥಾದ್ದು? ಪ್ರಮಾಣವೇನು? ಯಾವ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹಚ್ಚಬೇಕು? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಆತನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೧೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಂಭುವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ! ಗೋಮಯವನ್ನು ದೇವತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧೭|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ಅದಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತರಬೇಕು. ||೧೧೮|| 'ಸದ್ಗೋಪಾತಾದಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನುತ್ತ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು

೩೭೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯	‘ಅಗ್ನಿರಿತ್ಯಾದಿ’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ೨೦೦ ಆಮೇಲೆ ‘ಮಾನಸೋಕ್ತಿ’ ಎಂಬ	೩೮೦
ದಿ	ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ, ‘ತ್ಯಂಬಕಾದಿ’ ಎಂಬ	ದಿ
ಗಂ	ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೊದಲು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ೨೦೧ ‘ತ್ಯಾಯುಷ್ಯೇ’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹಣೆ	ಗಂ
ಬ	ಮತ್ತು ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಮತ್ತೇ ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ೨೦೨	ಬ
ರಾ	ಆಮೇಲೆ ಅನಾಮಿಕ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಭಸ್ಮದ	ರಾ
ದಿ	ಮೂರು ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಕು. ೨೦೩ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ಮೊದಲು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೋಮವಾಗಿ	ದಿ
ಗಂ	ಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯನ್ನೆಳೆಯಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ತರ್ಜನಿ, ಮಧ್ಯ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮ ಹಚ್ಚಬೇಕು.	ಗಂ
ಬ	ಒಂದೊಂದು ರೇಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ೨೦೪ ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆಯಾ	ಬ
ರಾ	ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು-ಮೂರು ರೇಖಾಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ರೇಖಾ ಹಚ್ಚಬಾರದು. ೨೦೫	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಒಂದೊಂದು ರೇಖೆಗೆ ಒಂಬೊಂಬತ್ತು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ದೇವತೆಗಳುಂಟು. ಪ್ರಥಮ ರೇಖೆಯ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ-ಒಂದನೇ ರೇಖೆಯು ‘ಅ’ಕಾರವು, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವು, ಅದಕ್ಕೆ ಭೂರಾತ್ಮನು,	ಪಾ
ದ	ರಜೋಗುಣವು, ೨೦೬ ಮಗ್ನೀದ ಸ್ವರೂಪವು, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯು, ಪ್ರಾತಃಸವನವು, ಅದಕ್ಕೆ	ದ
ವ	ಮಹಾದೇವನೇ ದೇವತೆಯು, ಇದು ಪ್ರಥಮ ರೇಖೆಯ ಲಕ್ಷಣವು. ೨೦೭ ಎರಡನೇ ರೇಖೆಯು	ವ
ಲ	‘ಉ’ಕಾರವು, ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ ದೇವತೆಯು. ೨೦೮ ಯಜುರ್ವೇದ ಸ್ವರೂಪವು,	ಲ
ಭ	ಮಾಧ್ಯಂದಿನವನವು, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯು ಅಂತರಾತ್ಮನಾದಿ ಮಹೇಶ್ವರನೇ ದೇವತೆಯು, ಇದು ಎರಡನೇ	ಭ
ದಿ	ರೇಖೆಯ ಲಕ್ಷಣವು. ೨೦೯ ಮಧ್ಯದ ಮೂರನೇ ರೇಖೆಯು ‘ಮ’ಕಾರವು, ಅಹವನೀಯ	ದಿ
ಗಂ	ಸ್ವರೂಪವು, ಪರಮಾತ್ಮಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯು. ೨೧೦ ಅದಕ್ಕೆ ತೃತೀಯ ಸವನವು	ಗಂ
ಬ	ಇಂದ್ರನೇ ಅಧಿದೇವತೆಯು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಶಿವಶಕ್ತಿಯು. ಇದು ಮೂರನೇ ರೇಖೆಯು. ಈ ಪ್ರಕಾರ	ಬ
ರಾ	ಮೂರು ರೇಖೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ೨೧೧ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ರೇಖೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ	ರಾ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುನೀತನಾಗುವನು. ||೨೨೪|| ದಾಸಿ, ವೈಶ್ಯಾ, ರಜಸ್ವಲಿ, ಕೂದ್ರ, ಸ್ತ್ರೀ, ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮೊದಲನೆ ಸಾರಿ
ರಜಸ್ವಲಿಯಾದವಳು ಇವರ ಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಭಸ್ಮಹಚ್ಚಿದರೆ ಪುನೀತನಾಗುವನು.
||೨೨೫|| ಕನ್ಯಾ, ವಿಧವಾ, ಅನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗಮಾಡಿದವನು, ಅನುತಪ್ತನಾಗಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೆ
ಪುನೀತನಾಗುವನು. ||೨೨೬|| ಮತ್ತು ರಸ-ಮಾಂಸ, ಉಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸಿದವನು, ತ್ರಿಪುಂಡಭಸ್ಮ
ಹಚ್ಚಿದರೆ ಪುನೀತನಾಗುವನು. ||೨೨೭|| ತಿಲಿದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಿಲಿಯದೆ ಆಗಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿದರೆ ಪುನೀತನಾಗಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾಗುವನು. ||೨೨೮||
'ಎಲೈ ಸನತ್ಕುಮಾರರೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಲೇಪನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ
ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ಶಿವನಿಂದಕನು ಮಾತ್ರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದುಃಖವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುವನು. ||೨೨೯|| ಶಿವದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಕನಿಗೆ, ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದವರಿಗೆ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪಾಪವು!' ಎಂದೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೨೩೦||
ಯಾರ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯೂ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮವೂ ಇರುವದೋ ಅವರು
ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾದರೂ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರಾಗುವರು. ||೨೩೧|| ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ತೀರ್ಥ, ಎಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪುಣ್ಯವು ಭಸ್ಮ
ಲೇಪನದಿಂದ ಬರುವದು. ||೨೩೨|| ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶತಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಅನಂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ದಿನಾಲು ಭಸ್ಮ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲವು ಬರುವದು. ||೨೩೩||
ಭಸ್ಮಲೇಪನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪೂರ್ವದ ಸಹಸ್ರ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಗಳೂ, ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳೂ ಹೋಗುವವು. ||೨೩೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು
ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶತಾಯುಷಿಯೂ, ನಿರೋಗಿಯೂ ಆಗಿರುವನು. ||೨೩೫||

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವೂ, ತೇಜೋಮಯವಾದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವೂ, ಜ್ಞಾನವೂ ದೇಹಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ||೨೩೬|| ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದಂಥಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ದೇವಸ್ತ್ರಿಯರು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು. ||೨೩೭|| ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಧರ, ಸಿದ್ಧ ಗಂಧರ್ವ ಮುಂತಾದ ದೇವಗಣಗಳೂ, ಇಂದ್ರಾದಿ ಲೋಕಪಾಲಕರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸುವರು. ||೨೩೮|| ಅವನು ಬಹುಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ||೨೩೯|| ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ||೨೪೦|| ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದವರೆಗಿದ್ದು ಅಮೇಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಖದಿಂದಿರುವನು. ||೨೪೧|| ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ತಿವಸಾಯುಷ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಸಕಲ ಋಷಿಗಳೇ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ||೨೪೨|| ಇದಲ್ಲದೆ ಭಸ್ಮ ಲೇಪನದಿಂದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕುವವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪನಿಷದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೨೪೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿವನ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಯಾವತ್ತು ಜನರು ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮಧಾರಣ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೪೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಶಂಕರನು ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮದ ವಿಧಿ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮಹಾ ಋಷಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೨೪೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಾಮದೇವ ಋಷಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೨೪೬|| ಆಗ ವಾಮದೇವರು-‘ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ನನ್ನ ಮೈಮೇಲಿನ ಭಸ್ಮವು ನಿನಗೆ ಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು.’ ||೨೪೭|| ಎಂದು ವಾಮದೇವರು

೩೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ||೨೪೮|| ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷಸನು ತ್ರಿಪುಂಡನಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಲು, ಅವನಿಗೆ ಬಲವಾದ ದಿವ್ಯ ದೇಹವುಂಟಾಗಿ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದನು. ||೨೪೯|| ಅವನು ಅವಯವಗಳ ಸಹಿತ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಅವನು ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಆನಂದರೂಪನಾದನು. ||೨೫೦|| ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಆ ವಾಮದೇವ ಯೋಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವಿಮಾನವು ಬಂತು. ||೨೫೧|| ಕೂಡಲೇ ದೇವತೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ||೨೫೨|| ಮಹಾದೇವ ಸಮಾನರಾದ ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರರು. ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೨೫೩|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಕರೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರರೂ ಆದ ವಾಮದೇವ ಮುನಿಗಳು ಜಗದುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೨೫೪|| ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯುಂತೂ ಮೊದಲೇ ದೊಡ್ಡದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಂದ ಭಸ್ಮವು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ವಾಮದೇವ ಗುರುಹಸ್ತದಿಂದ ಬಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಧನ್ಯನಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೨೫೫|| ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಗುರುವಿನ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಗುರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರತತ್ತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. 'ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಗುರೋಃ ಪರಂ' ||೨೫೬|| ಇತ್ತ ಸೂತನು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗುರುಹಸ್ತದಿಂದ ಬಂದ ಭಸ್ಮವು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವು ತಾರಕನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೫೭|| ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಾರತಿ ಮುನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಹರ್ಷದಿಂದ

೨೪೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ತ್ರಿಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಮೃತ ದ್ವಿಜ ಭಾರ್ಯಾ ಶೋಕ.

೨೦	ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ತ್ರೇಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ತ್ರೇಕುಲದೇವಾಯೈ ನಮಃ	೨೧೭
ದಿ	ತ್ರೇದತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ	ದಿ
ಗಂ	ಆಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಸಿದ್ಧರ	ಗಂ
ಬ	ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈ ಮುಗಿದು, ೧ -‘ಸ್ವಾಮೀ, ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ತಾವು ಈ	ಬ
ರಾ	ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂಥವರೂ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವಂಥ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪರೂ	ರಾ
ದಿ	ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ೨ ನಾನು ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯಾಸಾಗರದ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೆನು. ‘ಸ್ವಾಮೀ,	ದಿ
ಗಂ	ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಉದ್ಧಾರವಾದೆನು. ೩ ವಿಶ್ವಪಾಲಕ ಗುರುನಾಥರು ನೀವೇ ಆಗಿರುವಿರಿ.	ಗಂ
ಬ	ನೀವು ನನಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥವು ಸಾಧಿಸಿತು. ೪ ನೀವು	ಬ
ರಾ	ಗುರುಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಸುಧಾರಸವನ್ನು ನನಗೆ ಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದಿರಿ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪೂರ್ಣ	ರಾ
ಅ	ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೇ ಇನ್ನೂ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ೫ ನೀವು	ಅ
ಪಾ	ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ನನಗೂ, ನನ್ನ ವಂಶದವರಿಗೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ	ಪಾ
ದ	ತಾವು ನನಗೆ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ೬ ತಾವು ಈ ಮೊದಲು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಪತಿತನ	ದ
ವ	ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಅನ್ನಿಸಿ ಹೊಸ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು ಎಂದೂ,	ವ
ಲ	೭ ಮತ್ತು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು!’ ಎಂದೂ	ಲ
ಭ	ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಈಗ ದಯಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು’ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ	ಭ
ದಿ	ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಂದಿಸಿದನು. ೮ ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿಂದ	ದಿ
ಗಂ	ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನಿತ್ತು, ೯ -‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ನೀನು	ಗಂ
ಬ	ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!! ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಸಿದವು. ಈಗ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯುಂಟಾಯಿತು.	ಬ
೨೧	೧೦ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!! ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂತಿತು. ಇನ್ನು	ರಾ

ನೀನು ಈ ಭವಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದಿ. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೧||
 ನೀನು ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.
 ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಿದ್ದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿರುವದು. ||೧೨|| ಅವರ ಒಂದೊಂದು
 ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು.
 ||೧೩|| 'ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಮುಂದೆ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಬಾಾಗಿ ಮಹಿಮೆಗಳು ಆಗಹತ್ತಿವು.
 ||೧೪|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವೇ ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳಾಗಿ ನರರೂಪ ಧರಿಸಿರುವರು.
 ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿಯೂ, ಅಗಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು. ||೧೫||
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಗಾಣಗಾಪುರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ
 ಆಗಿ, ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ನಾಲ್ಕೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಹಬ್ಬಿತು. ಅದರಿಂದ ಯಾವತ್ತು
 ಜನರು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೬|| ಆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ
 ಶಕ್ತಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು ? ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ
 ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೭|| ಯಾತ್ರೆಯ ದಿಶೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತ ಜನರು ಒಕ್ಕಿ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ
 ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ||೧೮|| ಅಂದರೆ
 ದರಿದ್ರರು ತ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಂಜೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.
 ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು ಸುವರ್ಣ ದೇಹಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ||೧೯|| ಕುರುಚಲರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಕಿವುಡರಿಗೆ
 ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮೂಕರಿಗೆ ಮಾತುಬರುತ್ತವೆ. ಗುರುಚರಣ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಪಸ್ಥಾರ
 ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ||೨೦|| ಪರಿಸರಲ್ಲಿನ ಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಲೋಹವು
 ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆ, ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೨೧|| ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.

೩೦ 'ಉತ್ತರದಲ್ಲಿಯ ಮಾಹುರ ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ 'ಗೋಪಿಪಾಠ' ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ೨೦೯
 ೧೧ ॥೧೨೧॥ ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅನೇಕ. ೧೧
 ೧೦ ರೀತಿಯಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ತ್ರೇದತ್ತಾತ್ರೇಯರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥೧೨೨॥ ತ್ರೇದತ್ತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ೧೦
 ೧೧ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಗೆ 'ದತ್ತ'ನೆಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಅವರು ೧೧
 ೧೦ ಧನವಂತರಾಗಿದ್ದು ಮಗನಮೇಲೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ॥೧೨೩॥ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೧೦
 ೧೧ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಮೇಲೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತ ಐದು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದಕೂಡಲೇ ೧೧
 ೧೦ ಅವನ ಮುಂಜೆವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ॥೧೨೪॥ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷ ಆದಮೇಲೆ ಅತಿ ೧೧
 ೧೧ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅತಿ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಹುಡುಕಿ, ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ೧೧
 ೧೦ ಸಮಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಲಗ್ನಮಾಡಿದರು. ॥೧೨೫॥ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ರತಿಸಮಾನವಾದ ರೂಪದಿಂದ ೧೧
 ೧೦ ತೋರುವಂಥ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಬಾಲಕನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಾದ ೧೧
 ೧೦ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ॥೧೨೬॥ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿ ರತಿ ಮನ್ಮಥರಂತಿದ್ದು ಅವರು ಅತಿ ೧೧
 ೧೦ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಹದಿನಾರು ೧೧
 ೧೦ ವರುಷಗಳಾದವು. ॥೧೨೭॥ ಆ ಬಾಲ ಸತಿ-ಪತಿಗಳಿಬ್ಬರು ಸುಂದರ-ಸುಲಕ್ಷಣರಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ೧೧
 ೧೦ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಗಲಿರದೆ ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ॥೧೨೮॥ ಅವರು ೧೧
 ೧೦ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಹದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ೧೧
 ೧೦ ಬೇನೆಯು ಗಂಟುಬಿತ್ತು. ಅನೇಕ ತರದ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ॥೧೨೯॥ ಕಡೆಗೆ ೧೧
 ೧೦ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಹ ರುಚಿಸದಂತಾಗಿ ಅವನು ಸದಾ ಉಪವಾಸದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ೧೧
 ೧೦ ಗಂಡನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಾನೂ ಎಂದೂ ಅನ್ನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ॥೧೩೦॥ ಗಂಡನೇ ತನ್ನ ೧೧
 ೧೦ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ನಿತ್ಯ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಪತಿಗೆ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ॥೧೩೧॥ ಈ

ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಯ ರೋಗವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸಂಗಡ ಹ್ಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾಳೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೩೩|| ಗಂಡನ ದೇಹವು ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು ಆಕೆಯು ತಾನೂ ಅದರಂತೆ ಆಗಿ, ಅವನ ಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೩೪|| ಮುಂದೆ ಬರಬರುತ್ತ ಅವನ ದೇಹವು ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿ ನಾರಹತ್ತಿ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬರದಂತಾದರು. ಆದರೂ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಗಲಿರದೆ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೩೫|| ಗಂಡನು ಉಣ್ಣುವಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನೇ ತಾನೂ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಔಷಧಗಳನ್ನೇ ತಾನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೩೬|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೂ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರೂ, ಗೋತ್ರಜರೂ ಆಕೆಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಆ ಜ್ಞಾನವಂತಳಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಯಾರ ಮಾತೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೩೭|| 'ಪತಿಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ! ಆತನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಈ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದೇನು ಸುಖವು ?' ಎಂದು ಆಕೆಯು ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೩೮|| ಆ ಬಾಲದಂಪತಿಗಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಧನಿಕರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅತೀಶಯ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೯|| ಮತ್ತು ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಪಾನುಷ್ಣಾನುಗಳನ್ನೂ, ಮಂತ್ರವಿಧಿಯನ್ನೂ, ಮಹಾ ಹೋಮ-ಹವನಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಅಪರಿಮಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೪೦|| ಅನೇಕ ತರದ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ನಾನಾತರದ ರಸ-ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂಥಲೂ ಅವನ ಬೇನೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ||೪೧|| ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಲದೇವರ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೪೨|| ಆಗ ವೈದ್ಯರು-'ಕೇವಲ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳಿಂದ

೩೦ ಇವನ ಬೇನೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇವನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯ
 ಯತ್ನವು ಮೀರಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಚಂದ್ರಮಾಲಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನೇ ಇವನನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು!
 ೧೦ ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೩|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬಾಲಕನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ
 ಬಿಂತಿರುತ್ತ-‘ಜಯಜಯ ಸ್ವಾಮೀ, ಜಗನ್ನಾಥನೇ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯನೇ, ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ||೪೪||
 ನಿನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದೆವು. ಇಂಥವನಿಗೆ ಭಯಂಕರ ರೋಗವು
 ೨೦ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪಾಪರೂಪಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಇಂಥ ಪುತ್ರನು ಹ್ಯಾಗೆ ದಕ್ಕುವನು? ಈ ಮಗನ ಬೇನೆಯು’
 ೩೦ ಎಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದೋ? ತಿಳಿಯದು! ||೪೫|| ‘ಸ್ವಾಮೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನೇ, ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ
 ಇವನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನು ! ನೀನು ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ, ಇವನ ಸಂಗಡ ನಾವೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆವು.’
 ೪೦ ||೪೬|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು
 ೫೦ ಆಲಂಗಿಸಿ , ||೪೭|| ‘ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳೇ, ಇನ್ನು ನೀವು ದುಃಖಿಸಬೇಡಿರಿ . ನನ್ನ ಇಹ-ಲೋಕದ
 ೬೦ ಭೋಗವು ತೀರಿತು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಋಣಾನುಬಂಧವಿದ್ದಷ್ಟು ಆಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನದು ಹ್ಯಾಗಾದೀತು?
 ೭೦ ಹಣೆಬರಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅಂದನು. ||೪೮|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ
 ೮೦ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಮಹಾ ದುಃಖದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ಮಗನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ||೪೯||
 ೯೦ ‘ಅಯ್ಯೋ! ಅಪ್ಪಾ ! ಪುತ್ರರಾಯಾ! ನೀನು ನಮ್ಮ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿಯೆಂದು
 ೧೦ ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಆ ಆಶೆಯೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ||೫೦||
 ೨೦ ದುಃಖಿತರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೀ? ವೃದ್ಧರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು
 ೩೦ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಹೋಗುವದುಯಾವ ಧರ್ಮವು?’ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೧||
 ೪೦ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು ಅಳುತ್ತ ವಿನಯದಿಂದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ! ‘ನಮ್ಮ
 ೫೦ ಆಗು-ಭೋಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರಾಧೀನವು. ಮನುಷ್ಯ ಯತ್ನವೇನೂ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ||೫೨|| ಒಂದು

೨೦	ಘಳಿಗೆ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದ ತಾಯಿಯ ಮುಖವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ತೀರುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಮುಖವನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ಮಗನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಅವನಿಗೆ ಮಗನಿನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕಲ್ಲಿನಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಹೇ	೨೯
ದ	ತಾಯಿಯೇ ! ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ ಮುಖವನ್ನು ನಾನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಂತೂ	ದ
ಗಂ	ತೀರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ತೀರಿಸುವೆನು. ೫೩ ನಾನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ	ಗಂ
ಬ	ನಿಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟೆನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸುಖವನ್ನು	ಬ
ರಾ	ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂಥ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ೫೪ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ	ರಾ
ದ	ದುಃಖಿಸಬೇಡಿರಿ. ಪಾರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡಿರಿ. ಭವಿತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅದೆಲ್ಲವೂ ಆಗೀ	ದ
ಗಂ	ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ !' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೫೫ ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ	ಗಂ
ಬ	ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ, ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ೫೬ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-'ಎಲೈ	ಬ
ರಾ	ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯೇ ಕೇಳು ! ಇನ್ನು ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವು ಮುಗಿಯಿತು. ನನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ನೀನು ಬಹಳ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಕಷ್ಟಬಟ್ಟಿ. ಆ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ೫೭ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರಿಯು.	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ನಿನಗೂ-ನನಗೂ ಮುಖಸಂಬಂಧ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆ ಮುಖವನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು	ಪಾ
ದ	ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಈಗ ನಮಗೆ ಬಂದದ್ದು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಕಷ್ಟವು. ೫೮ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು	ದ
ಗಂ	ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ	ಗಂ
ಬ	ರಕ್ಷಿಸುವರು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಕಷ್ಟವಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು-ನಿನ್ನ ತವರಮನೆಗೆ ಹೋಗು.	ಬ
ರಾ	೫೯ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯಾದ ನಿನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ದೈವ ಹೀನನು! ನೀನು	ರಾ
ಶ್ರೀ	ನನ್ನ ದುರ್ಗಂಧವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಸೇವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಪಡಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿದಿತನವು	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಉಳಿಯುವ ಹೊತ್ತು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಅಂದನು. ೬೦ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪತಿಯ	ಪಾ
ದ	ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯು ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿ ಪತಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ದುಃಖಿಸುತ್ತ	ದ
ಗಂ		ಗಂ
ಬ		ಬ
ರಾ		ರಾ

೨೦	೬೧ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ ? ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಹಿತಕರ್ತರು ಬೇರೆ ಯಾರು ಗತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ೬೨ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ದೇಹವೂ ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಲೇ ಬರುವೆನು' ಎಂದಳು. ೬೩ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬಾಲ-ದಂಪತಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವರವರ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೬೪ ಆಗ ಆ ಸತಿಯು ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ-ಅತ್ತೆ-ಮಾವನವರೇ, ನನ್ನ ಪತಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬದುಕುವನು. ನೀವು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ೬೫ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೇಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಬದುಕುವನು. ೬೬ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿದ್ದು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದೆಂದು ಜನರು ಹೇಳುವರು. ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ. ೬೭ ಅವರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದು. ಆದಕಾರಣ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿರಿ.' ಎಂದು ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದಳು. ೬೮ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆಕೆಯು ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿ, ೬೯ ರೋಗಬೀಡಿತನಾದ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಡೋಲಿಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು, ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ ೭೦ 'ನೀವಿಬ್ಬರು ಇನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದ ಇರಿ. ಪತಿಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು. ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು.' ೭೧ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ-'ಎಲಾ ಬಾಲೆಯೇ ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ	೨೧
----	---	----

೧೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವಿ
ಭಿ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿ-||೨೨|| ನಿನ್ನ ಸುದೈವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಗನು ಬದುಕಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ
ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ಹೊರಟು
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ||೨೪|| ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ಆ ರೋಗಿಗೆ ಬೇನೆಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತ್ರಿದೋಷವು ಕೂಡಿತು. ಆಗ ಆ ದೋಲಿಯನ್ನು
ಇಳಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಅತಿ ಸಂಕಟವಾಗಹತ್ತಿತ್ತು. ||೨೫|| ಆಗ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ
ಜನರುಗಳಿರಾ, ತ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವರು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಆ
ಜನರು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ
ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವಳು-‘ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ಹೊರಡಹತ್ತಿದಳು. ||೨೬||
ಆದರೆ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು
ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತು.
||೨೭|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಭಯಂಕರ ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತ, ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚೂರಿಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆ ಊರ
ಜನರು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವಳು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು
ಭೂಮಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ, ಎದೆಗೆ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಹರವಿಕೊಂಡು
ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೯|| ‘ಹಾಯ್! ಹಾಯ್! ದೇವಾ ಏನು ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ?
ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಈ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿದೆ? ದೇವಾ, ತ್ರೀಗುರುವೇ ! ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ
ಪತಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ಆಶೆ ಮಾಡಿ ಬಂದೆನು. ||೩೦|| ಪೂಜೆಗೆಂದು ದೇವರ
ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ಆ ಗುಡಿಯೇ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಘಾತ ಮಾಡಿತೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು
ಎಂದೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನಗೆ ಅದರ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು. ||೩೧|| ಉಷ್ಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ತಾಪ

೩೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವಿ
ಭಿ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಗಿಡದ ನೆರಳಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಆ ಗಿಡವೇಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಭಯಂಕರ ಘಾತ ಮಾಡಿದಂತೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು. ||೮೨|| ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ನದಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು ಮೊಸಳೆಯು ಹಿಡಿದು ತಿಂದ ಸ್ಥಿತಿ ನನಗಾಯಿತು. ||೮೩|| ಹುಲಿಯ ಭಯದಿಂದ ಹೆದರಿ ಓಡುವ ಆಕಳು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕಟುಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅದನ್ನು ಆ ಯವನನು ಕೊಂದಂತೆ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ||೮೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪಿಯೂ, ದೈವಹೀನಳೂ, ಆದಂಥ ನಾನು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಈ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆತನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೆನು! ||೮೫|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಬೋಧ ಮಾಡುತ್ತ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸ ಹತ್ತಿದರು. ||೮೬|| ಏನೆಂದರೆ - 'ಎಲಾ ಸುವಾಸಿನೀ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಷ್ಟಾಕ್ಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ, ಅವ್ವಾ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡು. ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅದು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೮೭|| ಆ ನಗರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಾಗಿ ಅವಳು ಪರೋಪರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮದ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ||೮೮|| ಏನೆಂದರೆ- 'ಎಲೈ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಿರಾ ಕೇಳಿರಿ! ಈ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಬದುಕುವನೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದೆನು. ಆದರೆ ಆತನು ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕುವನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ||೮೯|| ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರು? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಲಿ? ||೯೦|| ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗೌರಿಯನ್ನೂ-ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ಮಂಗಳಗೌರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ||೯೧|| ನನ್ನ ಹೆಳಲೂ ಮತ್ತು ಬಳೆಗಳೂ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭವಾನಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು.

೨೦ ಅನೇಕ ಸುವಾಸಿನಿಯರು ಹೇಳಿದಂಥ ಅನೇಕ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೯೧|| ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ
 ದಿ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರೋ ಅವೆಲ್ಲ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಈಗ ಅವೆಲ್ಲವೂ
 ಗಂ ವ್ಯರ್ಥವಾದವು. ಗೌರಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿರುವಳು. ||೯೨|| ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನ
 ಬ ಅರಿಷಿಣ-ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನೂ, ಮಂಗಲಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಳೆದು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮತ್ತು ನನ್ನ
 ರಾ ಯಾವತ್ತೂ ಬಳೆಗಳನ್ನೂ, ಕುಪ್ಪುಸಗಳನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು. ||೯೩|| ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ
 ದಿ ಹೋಯಿತು? ಹೇಳಿರಿ! ನಾನು ಗೌರಿರಮಣನನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದೆನಲ್ಲ! ಆತನು ನನ್ನನ್ನು
 ಗಂ ಪೂರ್ಣನಿರಾಶಳನ್ನಾಗಿ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದನು? ಹೇಳಿರಿ! 'ಎಲೈ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರೇ ಮತ್ತೂ
 ಬ ಕೇಳಿರಿ. ||೯೪|| ಈಗ ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಿರಲಿ? ಪತಿಯು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಸಾಧಾರಣ
 ರಾ ಜನರಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದನು!' ಎಂದಳು. ||೯೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ನಾನಾ
 ಶ್ರೀ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ, ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಪತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ
 ಪಾ ಮತ್ತಿಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೯೬|| ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ ಆಕೆಯು
 ದಿ ಅತೀಶಯವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ದಿವಸ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಸ್ನೇಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪು
 ಬ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ||೯೭|| - 'ಪತಿಯೇ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆ ? ನಾನು
 ಫಲ ನಿನ್ನಿಗೆ ಭಾರಲಾಗಿ ಬೇಸರಾದೆನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆಯಾ?' ||೯೮|| 'ಅಯ್ಯೋ!
 ದಿ ನಾನೆಂಥ ದೈವಹೀನಳು! ಪತಿರಾಯಾ, ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳು
 ಗಂ ಒಡೆದು ಹೋಗುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೇ? ||೧೦೦|| ನಾನು ನಿಮ್ಮ
 ಬ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ದಶರಥನು ಶ್ರಾವಣನನ್ನು ವಧಿಸಿದಂತೆ
 ರಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದೆನಲ್ಲಾ? ||೧೦೧|| ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಪಾ, ಣವನ್ನು ಬಿಡುವರು. ||೧೦೨|| ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಪಾಪಿಯಾದಂಥ ನನ್ನಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ,

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೂವರನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪವು ಘಟಿಸಿತು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಯಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪತಿ
ಘಾತಿನಿಯಾದೆನು. ||೧೦೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪಿಯೂ, ಚಾಂಡಾಲಿಯೂ ಆದ ನಾನು ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ
ಘಾತಮಾಡಿದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಇವಳು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪತಿ ಘಾತಿನಿಯೆಂದು ನಿಂದಿಸುವರು.
||೧೦೪|| 'ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲ ! ವೈರಿಯು ! ಒಳ್ಳೇ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಶಸ್ತ್ರವು
ದೇಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ನಾನು ಶರೀರವನ್ನು ಗಾಯಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತಕ್ಕೊಂಡೆನು. ||೧೦೫||
ಪತಿದೇವನೇ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಬಂಧು-ಬಳಗದವರು, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನಾದರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಿಘ್ನ ಮಾಡಿದೆನು. ||೧೦೬|| ವೃದ್ಧರಾದ
ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಿರೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಶೆಯು
ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ||೧೦೭|| ಅವರ ವಂಶದಲ್ಲಿ
ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಮಗನಲ್ಲವೇ? ಅವರನ್ನು ಪೋಷಿಸುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ದುಃಖಾಗ್ನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ
ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ದಯಾಳು ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ, ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೀ? ||೧೦೮|| ಈಗ
ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರು? ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ! ನೀವು ನನಗೆ ಏನೂ
ಹಿತದ ಮಾತು ಹೇಳದೆ ಹಾಗೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿರಲ್ಲಾ? ||೧೦೯|| ಪತಿರಾಯಾ! ನೀನು ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರವಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮರೆಯಲಿ? ನೀನು ಸಾಧಾರಣ ಜನರ ಸರಿ
ಅಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಲುಹಿದಿರಿ. ||೧೧೦|| ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ನನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಲಗಿದಿರಲ್ಲದೆ, ನನ್ನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೂ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ ನೀನು ಈಗ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುವದನ್ನು
ಕಂಡು ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಲಿ ? ||೧೧೧||
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ, ನಿನ್ನ ಗುಣವನ್ನೆಷ್ಟು ಸ್ಮರಿಸಲಿ? ನೀನು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಪತಿ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು

೨೯೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆಗಿರುತ್ತೀ, ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಶಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೀ? ||೧೧೧|| ಈಗ ನಾನು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಯಾರು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಕರೆದರೆ ಬಾಲ ವಿಧವಾಯಿಂದು ಜನರು ಅಪವಾದ ಕೊಡುವರು. ||೧೧೨|| ಪ್ರಾಣನಾಥ, ನನಗೆ ಎನಾದರೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳದೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ? ಈಗ ನಾನು ಕೇಶವಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ||೧೧೩|| ನನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರೇಮದ ಭರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಜನನೀ-ಜನಕರನ್ನು ಸಹ ಮರೆತಿದ್ದೆನು. ಅವರು ನಿತ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ||೧೧೪|| ಈಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆಯಲ್ಲಾ ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ದೈತ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಲಿ ? ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರಲಿ? ||೧೧೫|| ಪತಿರಾಯಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪವಿತ್ರಳಾಗಿದ್ದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರೂ, ಯಾವತ್ತರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರು. ||೧೧೬|| ಅತ್ತಿ-ಮಾವಂದಿರು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೃತರಾಗುವರು. ನೀನಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯು ಸಹ ಅರಣ್ಯದಂತಾಯಿತು. ||೧೧೭|| ಪತಿದೇವಾ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲೆಂದು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದೆನು. ರಾಕ್ಷಸಿಯೂ, ಪಾಪಿಯೂ ಆದ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಲಿ? ||೧೧೮|| ಎಂದು ಆಕೆಯು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುಗಳು ಬಂದರು. ||೧೧೯|| ಅವರು ಭಸ್ಮಲೇಪಿತರೂ, ಜಟಾಧಾರಿಗಳೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಭೂಷಿತರೂ, ತ್ರಿಶೂಲಧಾರಿಗಳೂ ಆಗಿ ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ||೧೨೦|| ಜ್ಞಾನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನೀನು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ||೧೨೧||

೨೦ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತ ಫಲವಾಗುವದು. ಫಲವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
 ದ ಯಾಕೆ ಆಳುತ್ತಿ ? ಇನ್ನು ನೀನು ದುಃಖ ಮಾಡಬೇಡ. ||೧೧೨೩|| ನೀನು ಎಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹೀಗೆ
 ಗಂ ಆಳುತ್ತ ಕೂತರೂ ಈ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಆಗುವದು. ||೧೧೨೪||
 ಬ ನೀನು ಮೂಢತನದಿಂದ ಆಳುತ್ತೀ, ಜನಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ
 ರಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆತನಕ ಯಾರು ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆಂಬದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು ? ||೧೧೨೫|| ಇವನು ನಿನಗೆ
 ದ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೆನ್ನುತ್ತೀ. ಇವನು ಎಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು ? ನೀನು ಬೇರೆಕಡೆ ಜನಿಸಿದಿ ! ನಿನ್ನ
 ಗಂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ್ಳಾರು ? ||೧೧೨೬|| ನದಿಗೆ ಮಹಾಪೂರ ಬಂದಾಗ ನಾನಾತರದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ತೇಲಿ
 ಬ ಬಂದು, ಅವು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತವೆ. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ
 ರಾ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ||೧೧೨೭|| ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
 ತ್ರ ಪಕ್ಕಗಳು ಬಂದು ಕೂತು, ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕಿಗೆ
 ಪಾ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ||೧೧೨೮|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಇದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಸಾರದ ಕ್ರಮವಿದೆ.
 ದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಯಾರು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ? ಮಾಯಾಮೋಹದಿಂದ ಈಕೆಯು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಇವನು ನನ್ನ
 ಬ ಗಂಡ, ಇವು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ||೧೧೨೯|| ನೀರಮೇಲಿನ ನೋರೆಯಂತೆ ಈ ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ.
 ಲ ಅದಕಾರಣ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಶೋಕ ಮಾಡಬೇಡ. ||೧೧೩೦|| ಈ ದೇಹವು
 ಫ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಿಂದ ಮೊದಲು ಅದರಿಂದ ಕರ್ಮವು ಹುಟ್ಟುವದು, ಆ
 ದ ಕರ್ಮದಂತೆ ಗುಣ ಹುಟ್ಟುವದು. ||೧೧೩೧|| ಮುಂದೆ ಆ ಗುಣಾನುಬಂಧದಿಂದ ಕರ್ಮಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತವೆ,
 ಗಂ ಆ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯಾಮೋಹ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಈ
 ಬ ಪ್ರಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೧೩೨|| ಮಾಯಾ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸತ್ಯ-ರಜ-ತಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ರಾ ಮಾಯಾಗುಣಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ದೇಹಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ||೧೧೩೩|| ಈ

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತರೂ ಕರ್ಮಾಧೀನರಾಗುವರು. ಆ ಕರ್ಮದಂತೆ ಅವರು ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಫಲವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸುವರು. ||೧೨೪|| ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಆಯುಷ್ಯವಿದ್ದರೂ ಮರಣವು
 ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ! ಅಂದಮೇಲೆ ನರರ ಪಾಡೇನು? ||೧೨೫|| ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಲವೇ ಕಾರಣವು. ದೇಹವು
 ಕರ್ಮಾಧೀನವಾದ್ದರಿಂದ ಪಂಚ-ಭೂತಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೧೨೬||
 ಆದ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ, ಸತ್ತರೆ ದುಃಖವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ||೧೨೭||
 ಗರ್ಭದಿಂದ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವನ ನಾಶವುಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವರವರ ಕರ್ಮ
 ಗುಣದಂತೆ ಜನನ-ಮರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ||೧೨೮|| ಅವರವರ ಕರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಕೆಲವರು ಯೌವನದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವರು ವಾರ್ಧಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ||೧೨೯|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ
 ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪುತ್ರ-ಕಲತ್ರಾದಿಗಳು ಅವರವರ
 ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಹರ್ಷದಿಂದಿರುವರು. ||೧೩೦|| ಅವರವರ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ
 ಸುಖ-ದುಃಖ, ಆಯಸ್ಸುಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಅವರವರ
 ಸುಖ-ದುಃಖಾದಿಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವು. ಅವು ಎಂದೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ||೧೩೧|| ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು
 ಅತಿಶಯ ಪುಣ್ಯಬಲದಿಂದ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ದಾಟುವನು. ದೇವ-ದಾನವ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹ
 ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳುಂಟಾಗಿ, ಅವರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಸಾವು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.
 ||೧೩೨|| ಸಂಸಾರವೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಜಾಲದಂತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಪ್ನದಂತೆ ಸುಳ್ಳೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನೀನು
 ದುಃಖಿಸಬಾರದು. ||೧೩೩|| “ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಶತ, ಸಹಸ್ರ, ಕೋಟಿ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾರ್ಯಾರ
 ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಿ ಹೇಳು? ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀ ? ||೧೩೪|| ಈ
 ಪಂಚ- ಭೂತಾತ್ಮಕ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ, ಮಾಂಸ, ರಕ್ತ, ಮಿದುಳು, ನರ, ಎಲುವು, ಮಲ, ಮೂತ್ರ,
 ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಮುಂತಾದವುಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ||೧೩೫|| ಇಂಥ ಘೋರವಾದ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನು

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ವಾರ್ಥವಿದೆ ? ರಕ್ತ, ಮಲ, ಮೂತ್ರಾದಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತಿ, ||೧೪೬||
ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡು? ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವ
ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗಯಾವದೆಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೋ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೭|| ಈ
ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಬೋಧ ಮಾಡಲಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಆಕೆಯು
ಶೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ||೧೪೮|| ಅಂಜಲಿಬದ್ಧಳಾಗಿ ಅವರ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಕರುಣಾ
ವಚನದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು.’ ||೧೪೯|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನು ನನಗೆ
ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗವ್ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ನೀವೇ ನನಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು! ಅದ್ದರಿಂದ
ಈ ಭವಸ್ಥಾಗರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ||೧೫೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವ
ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವೆನು!’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೧೫೧|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಆಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೫೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು-ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು
ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳಿ-‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಅವರ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ
ಹೋದರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ದೂರವಾಗಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
||೧೫೩|| ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಯಾದ ವಿಪ್ರನು ಸಾಯಲು ಅವನ
ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯೋಗಿಯ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೫೪|| ಇತಿ
ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರೌ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ
ಸಂವಾದೇ ಪತಿವ್ರತಾ ಪತಿ ಮೃತ ಯೋಗಿ ರೂಪ ಸಂದರ್ಶನ ನಾನಾಪ್ರಕಾರ ಶೋಕ ಸಂಹರಂ ನಾಮ
ತ್ರಿಶಂತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೨೦ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೬೦ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೦೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಏಕತ್ರಂಶತಿಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ನಿರೂಪಣ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದಹಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಅವತಾರಿಕರಾದ ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಯಾವತ್ತು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಕೇಳು.' ||೧|| ಆಮೇಲೆ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ! ಆದಕಾರಣ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟುವದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೨|| ಪತಿಯು ಇದ್ದಾಗ ಯಾವ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪತಿಯು ಸತ್ತನಂತರ ಯಾವ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಈ ಎರಡರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು!' ||೩|| ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ ಕಾಶಿಖಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿ, ಆ ಎರಡರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಚರಿಸು. ||೪|| ಒಂದು ಸಾರೆ ಮಹಾಮುನಿಗಳಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವಂತ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫|| ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವಳಷ್ಟು ಮಹಾತ್ಮಳಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯರು ಬೇರೆ ಯಾರು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯು ನಡೆಯಿತು. ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು! ||೬|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯನೆಂಬುವನೊಬ್ಬನು ಪರ್ವತರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಆ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೭|| ಆ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲನೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಮಹಾ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ಬಹು ರಮ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ವನವು ಇತ್ತು. ||೮|| ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಾದ ನಾರದನು ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ ಅವನ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೯|| 'ಎಲೈ ವಿಂಧ್ಯನೇ, ನಿನ್ನ ಸಮಾನವಾದ ಪರ್ವತವು ಈ

೪೦೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಶ್ರೀ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಈಗ ನೀವು ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗ್ಸ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೧|| ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳಲು ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಇಂದ್ರನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು, ||೨೨|| ಸಂಗಡ ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ಗುರುಗಳಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನೂ ಕರಕೊಂಡು ಕಾಶೀಗೆ ಬಂದನು. ||೨೩|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಗ್ಸ್ಯರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ||೨೪|| ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅಗ್ಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ಬಂದು, ಆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ-ಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ||೨೫|| ಆಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ||೨೬|| ಆಗ ದೇವ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು, ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ- 'ಎಲೈ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಬಹುಮಂದಿ ಪತಿವ್ರತೆಯರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಗೆ ಸರಿಯಾದವರಲ್ಲ. ||೨೭|| ಅವರು ಯಾರ್ಯಾರಿಂದರೆ-ಆರುಂಧತಿ, ಸತಿಸಾವಿತ್ರಿ, ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಅನುಸೂಯಾ, ಶಾಂಡಿಲ್ಯ ಮುನಿ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಾಂಡಿಲಿ, ||೨೮|| ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸರಸ್ವತಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಸ್ವಯಂಭೂ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಾಂತರೂಪೆ, ಹಿಮವಂತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೇನಕಾ, ||೨೯|| ಧ್ರುವಮಾತೆಯಾದ ಸುನೀತ, ಸೂರ್ಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿ, ಅಗ್ನಿ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿ. ||೩೦|| ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದರೂ ಈ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಅವರಿಗಿಂತ ವಿಶೇಷ ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ||೩೧|| 'ಎಲೈ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಪತಿವ್ರತೆಯರು ಪತಿಯು ಉಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಅನ್ನವು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ||೩೨|| ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಸೇವಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಸತಿಯು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು.

೪೦೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೧	ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡ್ರಬಾರದು, ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ೨೩ ಸದಾ	೪೦೬
ದ	ಪತಿಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅತಿಥಿಯು ಬಂದರೆ ಅವನ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು, ಪತಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊರತು	ದ
ಗಂ	ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬಾರದು ಮತ್ತು ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ೨೪ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪತಿಯು	ಗಂ
ಬ	ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಸದಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತುವತನಕ	ಬ
ರಾ	ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತನ ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕು. ೨೫ ಆತನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಮಲಗಬೇಕು.	ರಾ
ದ	ಕಂಚುಕಿಯನ್ನೂ, ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಅವು ಪತಿಯ ದೇಹಕ್ಕೆ	ದ
ಗಂ	ತಗಲಬಾರದು. ೨೬ ಪತಿಗೆ ಕುಪ್ಪುಸವು ತಗಲಿದರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಅವನ	ಗಂ
ಬ	ಆಯುಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ೨೭ ಮುಂಜಾನೆ ಪತಿಯು ಎಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು	ಬ
ರಾ	ಮನೆಯ ಕಸ-ಕಡ್ಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊಸ್ತಿಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ರಂಗವಲ್ಲಿ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮನೆಯನ್ನು ಮಂಗಳಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ೨೮ ಅಮೇಲೆ ತಾನು	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಬೇಗನೆ ಮೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ಪತಿಯ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆತನು ಸ್ನಾನ	ಪಾ
ದ	ವ್ಯಾಧಿದ ನಂತರ, ಶಿವಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಆತನ	ದ
ಬ	ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆತನ ಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಆತನ	ಬ
ರಾ	ದೇವ ಪೂಜೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ೨೯ ಪತಿಯು ಊರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ತಾನು ಹರ್ಷದಿಂದ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೩೦	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಪತಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಷ್ಕರನಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ	ಪಾ
ದ	ತಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸಿಟ್ಟಾಗದೆ ತಟ್ಟನೆ ಆತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡಿರೆಂದು	ದ
ಗಂ	ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೩೧ ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ	ಗಂ
ಬ	ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ೩೨ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಏನು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ!'	ಬ
ರಾ		ರಾ

೨೦	ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆತನ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ೪೩ 'ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು	೪೦೭
ದ	ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ	ದ
ಗಂ	ದೋಷಗಳು ಬರುವವು. ೪೪ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬಂದರೆ ಯಾವ	ಗಂ
ಬ	ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರನ್ನೂ ನೋಡಬಾರದು. ಹಾಗೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.	ಬ
ರಾ	೪೫ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು-ಬರುವವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವಳು ಮುಂದೆ	ರಾ
ದ	ಗೂಗಿಯಾಗುವಳು. ಈ ಲೋಪಾ ಮುದ್ರೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.	ದ
ಗಂ	೪೬ ಈಕೆಯು ಎಂದೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ದಿನಾಲು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ	ಗಂ
ಬ	ಉಡುಗಿ ಸಾರಿಸಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಮಾಡುವಳು. ೪೭ ಆಮೇಲೆ ದೇವರ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ,	ಬ
ರಾ	ಪಂಚವರ್ಣದ ಹೂಗಳನ್ನು ತಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ತಾನು ಮೈ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಗಂಧ-ಅಕ್ಷತಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಡುವಳು. ೪೮ ಪತಿಯು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ	ಶ್ರೀ
ಪು	ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಆತನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ	ಪು
ರಾ	ನಡೆಯುವಳು. ೪೯ ಪತಿಯ ಭೋಜನವಾದ ನಂತರ ಆತನ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವನ್ನು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ	ರಾ
ದ	ಭೋಜನ ಮಾಡುವಳು. ಪತಿಯು ಊರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಆತನ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಉಣ್ಣಬೇಕು.	ದ
ಗಂ	೫೦ ಪತಿಯು ಊರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ತಾನು ಆಕಳ ಪೂಜೆ	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡಿ ಸಗುಣ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ೫೧ ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಡಬೇಕು.	ಬ
ರಾ	ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ವ್ರತೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ೫೨ ತಮ್ಮ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಊರಲ್ಲಾಗುವ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು' ಎಂದೂ ನೋಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಬೇರೆ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆ,	ಶ್ರೀ
ಪು	ವಿವಾಹಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ೫೩ ಪತಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ ತಾನು	ಪು
ರಾ	ದುಃಖಿಸಬಾರದು. ಆತನು ದುಃಖಿತನಾದಾಗ ತಾನೂ ಸಂತೋಷಪಡಬಾರದು. ೫೪ ಸ್ತ್ರೀಯರು	ರಾ

ಮುಟ್ಟಾದಾಗ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದು ವೇದ-ಪಠಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು. ಆಗ ಪತಿಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ
 ತೋರಿಸಬಾರದು. ||೫೫|| ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪತಿಗೆ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು.
 ||೫೬|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಆತನ ರೂಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ತಂದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೫೭|| ಅಮೇಲೆ ಪತಿಯ ಆಯುಷ್ಯಾಭಿ
 ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅರಿಷಿಣ-ಕುಂಕುಮ, ಸೇಂಧುರ, ಕಾಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೊರಳಲ್ಲಿ
 ಮಂಗಳಸೂತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಬೇಕು. ||೫೮|| ಅಮೇಲೆ ಹಣೆಗೆಯಿಂದ ಹೆಳಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
 ಕಂಕಣ ಹಾಗೂ ಬಳೆಗಳನ್ನೂ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಡಗಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ತಾಂಬೂಲ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
 ||೫೯|| ಮನೆಯ ಎಡಬಲಕ್ಕಿರುವ ಅಂಥಿಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂದರೆ ಅಗಸಗಿತ್ತಿ, ಕುಂಟೆಣೆ, ಜೈನಸ್ತ್ರೀ,
 ದರಿದ್ರಸ್ತ್ರೀ ಇವರ ಸಂಗಡ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಅವರ ಸಂಗಡ
 ಮಾತನಾಡಹತ್ತಿದರೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಬರುವದು. ||೬೦|| ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ
 ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಮಾತನಾಡಿದರೆ ದೋಷಗಳು ಬರುವವು. ||೬೧|| ಪತಿವ್ರತೆಯು ಅತ್ತಿ,
 ಮಾವ, ನಾಡಿನಿ, ನೆಘಣ್ಣಿ, ಭಾವ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಇದ್ದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮುಂದೆ ನಾಯಿಯ
 ಜನ್ಮವು ಬರುವದು. ||೬೨|| ಪತಿವ್ರತೆಯು ನಗ್ನದಿಂದ ಮೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒರಳು-
 ಒನಿಕೆಗಳಮೇಲೆ ಕೂಡಬಾರದು. ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸುತಗಾಲುಂಗರ, ಪಿಲ್ಕೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಾಡಬಾರದು.
 ||೬೩|| ಹೊಸ್ತಿಲಮೇಲೆ, ಹಿರಿಯರ ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಬಾರದು. ||೬೪|| ಪತಿಯೊಡನೆ ವಾದಿಸಿದರೆ
 ಮಹಾಪಾಪ ಬರುವದು. ಪತಿಯ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು. ||೬೫||
 ಪತಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಡವ, ನಪುಂಸಕ, ರೋಗಿ ಹಾಗೂ ಅವಿವೇಕಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪತಿವ್ರತೆಯು
 ಆತನನ್ನು ದೇವಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೬೬|| ಬಡವ, ನಪುಂಸಕ, ರೋಗಿ, ಅವಿವೇಕಿಯಾದ
 ಪತಿಯನ್ನು ಹರಿಯ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತನಾಗುವನು. ||೬೭|| ಪತಿವ್ರತೆಯು

ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಸೀರೆ-ಕುಪ್ಪಸ್ಸುಗಳನ್ನೇ ಉಡಬೇಕು, ತೊಡಬೇಕು. ಪತಿಯು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ||೬೮|| ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತರಲಿಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಬೇಕು. ||೬೯|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಹತ್ತಿರ ಯಾರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇವು ಬೇಕೆಂದು ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂಥಾದ್ದೇ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಾರದು. ||೭೦|| ಪತಿಗೆ ದೊರೆತದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಳಾಗಿರಬೇಕು. ದೈವವುಳ್ಳವರನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರಂತೆ ತನಗೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಮಾಡಿ ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಬಾರದು. ||೭೧|| ಜನರು ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೊಂದು ಕೌತುಕಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೂ ಹೋಗಬಾರದು. ಪತಿಯ ಚರಣ ಪಾದೋದಕವೇ ಭಾಗೀರಥಿ ಸಮಾನ ತೀರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೭೨|| ಪತಿವ್ರತೆಗೆ ಪತಿಯ ಚರಣ ತೀರ್ಥವು ಭಾಗೀರಥಿಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಪತಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ತನಗೆ ಸುಖವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಹ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವರು. ||೭೩|| ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ರತ ಮಾಡುವದಿದ್ದರೆ, ಪತಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಪತಿಯ ಆಯುಷ್ಯವು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವದು. ||೭೪|| ಬಳಿಕ ಪತಿಯೊಡನೆ ನರಕವಾಗುವದು ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೭೫|| ಪತಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರೆ ಮೊದಲು ನಾಯಿಯಾಗಿ ಒದರಹತ್ತುವಳು. ಮುಂದೆ ನರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಊರಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಒದರುವಳು. ||೭೬|| ಏನಾದರೂ ನಿತ್ಯ ನೇಮ ಮಾಡುವಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯು, ಪತಿಯ ಉಚ್ಚಿಷ್ಠವನ್ನು ಣ್ಣಬೇಕಾದರೆ ಪತಿಯ ಪಾದ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನಮಾಡಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೭|| ಪತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ಆಕೆಯು ಮೊದಲು ಪತಿಯೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಡೆಗೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ||೭೮|| ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ವನಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯವರೆಂದು

ನಿತ್ಯ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ||೭೯|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಪತಿಯು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲನೂ, ೪೧೦
 ಅನಾಚಾರಿಯೂ ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಾರದು. ಸಮರ್ಥರಾದವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಬಾರದು. ||೮೦||
 ತನ್ನ ಪತಿಯು ಎಂಥವನಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆಂದು ೪೧೧
 ಏಕಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ||೮೧|| ಪತಿವ್ರತೆಯು ಅತ್ತೆ, ಮಾವ, ಗಂಡ ಇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು
 ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ನಗಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪತಿಯ ಆಯುಷ್ಯವು
 ಕ್ಷೀಣವಾಗುವದು. ||೮೨|| ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತಿಯೊಡನೆ ಬೇರೆ ಸಂಸಾರ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿತದಿಂದಿರುವಳೋ ಅವಳು ಮುಂದೆ ಕರಡಿಯಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುವದು. ೪೧೨
 ||೮೩|| ಪತಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊಡೆದರೆ ಅವನು ಸಾಯಲಿ! ಎಂದು ಅನ್ನಬಾರದು, ಹಾಗೆ
 ಅಂದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮುಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯಾಗಿ ಮಹಾ ಘೋರವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಳು. ||೮೪||
 ಪರಪುರುಷರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಮೇಲುಗಣ್ಣುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಜನಿಸುವಳು. ಪತಿಯನ್ನು
 ವಂಚಿಸಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಂದವಳು ಊರ ಹಂದಿಯಾಗುವಳು. ||೮೫|| ಬಳಿಕ ತೊಗಲುಬಾವಲಿಯಾಗಿ,
 ಗಿಡಕ್ಕೆ ಜೋತಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಮಲವನ್ನು ತಾನೇ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುವದು. ||೮೬|| ಪತಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ
 ಯಾವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಳೋ ಅವಳು ಮುಂದೆ ಮೂಕಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ,
 ಮುಂದೆ ಏಳು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ದರಿದ್ರತನವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವಳು. ||೮೭|| ಪತಿಯು ಎರಡನೇ
 ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಪತಿವ್ರತೆಯಾದವಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ವೈರತ್ವ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು
 ಏಳು ಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ದುರ್ಭಾಗ್ಯಳಾಗುವಳು. ||೮೮|| ಪರಪುರುಷರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸಿ
 ನೋಡಿದರೆ ಅವಳು ಮುಂದೆ ಚಾಂಡಾಲಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ ದುಃಖದಿಂದ ಸದಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸುವಳು. ||೮೯|| ಪತಿಯು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರಲು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತಾನು ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ
 ಆತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಒರಿಸಿ, ಬೀಸಣಕಿಯಿಂದ ಬೀಸಿ, ಆತನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ೪೧೩

||೯೦|| ಅಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತನ ಪಾದಗಳನ್ನೊತ್ತಿ, ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪತಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾದರೆ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವರು. ||೯೧|| ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಏನು ಕೊಟ್ಟಾರು? ದೇವಸಮಾನನಾದ ಪತಿಯು ಇಹ-ಪರ-ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನು. ||೯೨|| ದೇವ ಹಾಗೂ ಗುರುಗಳ ತೀರ್ಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಚರಣ ತೀರ್ಥವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನಿಜವಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೯೩|| ಜೀವ ಇದ್ದಂಥ ಶರೀರವು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಪವಿತ್ರವು. ಜೀವ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲವೋ, ||೯೪|| ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣದಂತಿದ್ದ ಪತಿಯು ಇಲ್ಲದವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಶುಚಿಯು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪತಿಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೯೫|| ಗಂಡ ಸತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅಮಂಗಲಳು, ವಿಧವೆಯು, ಹೆಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಂಥ ವಿಧವೆಯು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕನಿಷ್ಠಳು. ||೯೬|| ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಊರಿಗಾಗಲಿ ಹೊರಟಿರುವಾಗ ವಿಧವೆಯು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ಕಾರ್ಯವಂತೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮರಣ ಸಹ ಉಂಟಾದೀತು. ಮಕ್ಕಳಿದುರಿಗೆ ವಿಧವಾ ತಾಯಿಯು ಬಂದರೆ ಅಶುಭವಲ್ಲ. ||೯೭|| ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಧವಾ ತಾಯಿಯು ಮಕ್ಕಳಿದುರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಶಕುನವು, ಆದರೆ ಅಶುಭವಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ವಿಧವೆಯರನ್ನು ವಂದಿಸಬಾರದು. ||೯೮|| ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಕೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಅಮಂಗಳವಾಗುವದು ಸತ್ಯವು. ಆಕೆಯ ಶಾಪವು ಮರಣವು. ಕಾರಣ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ||೯೯|| ಅದಕಾರಣ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆನಂದದಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸರ್ವ ವೈಭವಗಳುಂಟಾಗುವವು. 'ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಹೋಗುವ ಅಂದರೆ ಸಹಗಮನದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೧೦೦|| ಚಂದ್ರನಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ, ಮೇಘಾದಿಂದ ಮಿಂಚೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಚಂದ್ರನು ಅಸ್ತನಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿಯು

೨೧	ಹ್ಯಾಗಿ ಹೋಗುವದೋ ಮತ್ತು ಮೇಘವು ಹೋದಕೂಡಲೇ ಆ ಮಿಂಚು ಕೂಡಲೇ ಹ್ಯಾಗಿ	೪೧೨
೧೦	ಹೋಗುವದೋ ಹಾಗಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಕೂಡಲೇ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬೇಕು.	೧೦
೧೦	೧೦೦ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅದೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಮಹಾ ಧರ್ಮ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ಪತಿವ್ರತಾ	೧೦
೧೦	ಧರ್ಮದಿಂದ ಆಕೆಯ ಪೂರ್ವಜರ ನಲ್ವತ್ತೆರಡು ತಲೆಯವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವರು. ೧೦೧ ಪತಿಯ	೧೦
೧೦	ಪ್ರೇತದೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇಡುವ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಸಹಸ್ರ	೧೦
೧೦	ಅಶ್ವಮೇಧದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ೧೦೨ ಪಾಪಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯಲು ಯಮದೂತರು	೧೦
೧೦	ಅವನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವರು. ೧೦೩ ಆದರೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಅವಳು	೧೦
೧೦	ಆನಂದದಿಂದ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದರೆ, ಹದ್ದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಬಂದು ಹಾವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ,	೧೦
೧೦	ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಳು. ೧೦೪ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವ ಸತಿಯನ್ನು	೧೦
೧೦	ನೋಡಿ ಯಮದೂತರು ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಅವಳ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮ	೧೦
೧೦	ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುವರು. ೧೦೫ ಆಗ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ವಿಮಾನವು ಬಂದು ಅದರಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ಪತಿಸಹಿತ ಆ ಪತಿವ್ರತಾ ತಿರೋಮಣಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವರು. ಅಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ದೇವಾಂಗನೆಯರು ಆಕೆಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ೧೦೬ ಅವಳಮೇಲೆ ಕಾಲನ ಆಟವು	೧೦
೧೦	ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಪತಿವ್ರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಯಮದೂತರು ಅಂಜಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ	೧೦
೧೦	ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ೧೦೭ ಪತಿವ್ರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸೂರ್ಯನು ಸಹ ಅಂಜಿ, ಅಂಜಿ ತನ್ನ	೧೦
೧೦	ತೀಜವನ್ನು ಮಂದವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಗ್ನಿಯು ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಶಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ	೧೦
೧೦	ಬಿಸಿಲಿನ ಹಾಗೂ ಅಗ್ನಿಯ ಉಷ್ಣತೆಯು ತಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ೧೦೮ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ	೧೦
೧೦	ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಸಹ ಈಕೆಯು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಂದುವಳೋ! ಎಂದು ಹೆದರುವವು. ಹೀಗೆ ಅವಳು	೧೦
೧೦	ಪತಿ ಸಹಿತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ೧೦೯ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು	೧೦

ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸುಖಿಸುವಳು. ||೧೧೧||
 ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು
 ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೧೨|| ಮೈಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು
 ರೋಮಕ್ಕೆ ಶತಕೋಟಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಆನಂದದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ
 ಇರುವಳು. ||೧೧೩|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಸಹಗಮನದ ಪುಣ್ಯವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರ
 ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಜನಿಸುವಳೋ ಅವಳು ತನ್ನ ತೌರುಮನೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು
 ತಲೆಯವರು, ಅತ್ತೆ ಮನೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ತಲೆಯವರು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
 ಒಯ್ಯುವಳು. ||೧೧೪|| ಅಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರು ಧನ್ಯರು !
 ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಗಮನದ ಪುಣ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ||೧೧೫||
 ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ-ತ್ರಿಸ್ರಃ ಕೋಟ್ಯರ್ಧಕೋಟೀ ಚ ಯಾನಿ ರೋಮಾಣಿ ಮಾನವ . ತಾವತ್ಕಾಲಂ
 ವಸೇತ್ ಸ್ವರ್ಗೇ ಭರ್ತಾರಂ ಯಾಽನುಗಚ್ಛತಿ || ಇದು ಪರಾಶರ ಸ್ಮೃತಿಯು. ಇದರ
 ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ-ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ
 ರೋಮಗಳಷ್ಟು ವರುಷ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವಳು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಘ್ನೋವಾ
 ಕೃತಘ್ನೋವಾ ಮಿತ್ರಘ್ನೋವಾಪಿ ಮಾನವಃ ತಂ ಪುನಾತಿ ತದಾ ನಾರೀ ಇತ್ಯಾಂಗಿ ರಸ ಭಾಷಿತಃ ||
 ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಘ್ನ, ಕೃತಘ್ನ, ಮಿತ್ರಘ್ನನಾದವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಈ ರೀತಿ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು
 ತನ್ನ ಉಭಯ ಕುಲದ ನಲ್ವತ್ತೆರಡು ತಲೆಯವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಳು ಎಂದು ಅಂಗೀರಸ
 ಮುನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ-'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ದೇವಗುರುವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಾತು
 ಹೇಳಹತ್ತಿದರು.' ಎನಂದರೆ-||೧೧೬|| 'ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳೇ! ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ದುರಾಚಾರಿಯೂ,
 ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯೂ ಆಗಿರುವಳೋ ಅದರ ಫಲವು ಅತಿ ಘೋರವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು.

೨೦ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೦೧೭|| ಆ ದುರಾಚಾರಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಆದ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಉಭಯ
 ಕುಲದ ನಲ್ಲತ್ತೆರಡು ತಲೆಯವರು ಸ್ವಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಳು. ||೧೦೧೮||
 ೧೦ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ಕೂದಲುಗಳಷ್ಟು ಅವರೊಡನೆ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದವಳು. ಆ
 ೨ ದುರಾಚಾರಿ, ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಫಲವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೦೧೯|| ಪತಿವ್ರತೆಯು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು
 ೩ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದರೆ ಭೂದೇವಿಯು ತಾನು ಪ್ರವಿತ್ರಳಾದೆನೆಂದು ಅನ್ನುವಳು. ||೧೦೨೦||
 ೪ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರೂ ಸಹ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಿರಣ ಬಿದ್ದರೆ ತಾವು ಪಾವನರಾಗುವೆನ್ನುವರು.
 ೫ ||೧೦೨೧|| ವಾಯುವೂ, ವರುಣನೂ ತಾವು ಪತಿವ್ರತೆಯ ಮೈಗೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದರೆ ಪವಿತ್ರರಾಗುವೆನೆಂದು
 ೬ ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಿ ಪುನೀತರಾಗುವರು. ||೧೦೨೨|| ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ
 ೭ ಸುಂದರರೂ, ಧನಿಕರೂ ಆದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಸುಂದರತನ, ಧನಿಕತನ ತಕ್ಕೊಂಡು
 ೮ ಮಾಡುವುದೇನು? ಆಕೆಯು ವಂಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ||೧೦೨೩|| ಯಾವ
 ೯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಇರುವಳೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಸುದೈವಿಗಳು! ನೂರು ಜನ್ಮಗಳ
 ೧೦ ಸುಕೃತದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯು ದೊರಕುವಳು. ||೧೦೨೪|| ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಹವಾಸ
 ೧೧ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕುವವು. ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯು ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕ
 ೧೨ ಪುಣ್ಯವು ಬೇಕು. ||೧೦೨೫|| ಇಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಇಲ್ಲದಂಥ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವದಿಲ್ಲ.
 ೧೩ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇರುವಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿ
 ೧೪ ನಡೆಯುವವು. ||೧೦೨೬|| ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಪತಿವ್ರತೆಯರು ಇಲ್ಲದಂಥ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯವೇನೂ
 ೧೫ ದೊರಕುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಜನಿಸಿದಂತಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಬಾಹಿರರಾಗುವರು.
 ೧೬ ||೧೦೨೭|| ಯಾರಿಗೆ ಇಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯು ದೊರಕುವಳೋ ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವದಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ
 ೧೭ ಪುತ್ರ, ಸಂತಾನವಾಗಿ ಪರಲೋಕ ಸಾಧನವೂ ಆಗುವದು. ||೧೦೨೮|| ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇಲ್ಲದಂಥವನ

॥ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ವಿಧವಾ ಆಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರೇತ ಸಂಜೀವಿನಿ.

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ್ಯ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಸುರೈಶ್ಚ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ಚ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಬಳಿಕ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಆ ಸತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ದೇವ ಗುರುವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಚಾರಗಳನ್ನೂ ಅದರಂತೆ ಸಹಗಮನದ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ॥೧॥ ಮತ್ತೆ ಋಷಿಗಳು ಕೇಳಿದಂತೆ ವಿಧವಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಚಾರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು’ ಎಂದರು. ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು-‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವೂ ಕೇಳಿರಿ!’ ಎಂದನು. ॥೨॥ ಅಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ಋಷಿಗಳೂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೇ! ಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾಗ ಅವಳ ಆ ಪತಿಗೆ ಮರಣ ಬಂದರೆ ಅವನ ಸತಿಯು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಮತ್ತು ಸಹಗಮನ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ॥೩॥ ಪತಿಯು ಸತ್ತಾಗ ಸತಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ-ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.’ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ॥೪॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೇವತೆಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳ ಹತ್ತಿದರು. ‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ॥೫॥ ಮೃತನಾದವನ ಸತಿಯು ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ ಅವಳು ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿ ಇದ್ದರೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬಾರದು. ॥೬॥ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದವಳು ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪ ಬರುವದು. ಮತ್ತು ಪತಿಯು ದೂರ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮೃತನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸತಿಯೂ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬಾರದು. ॥೭॥ ಅವಳು ವಿಧವೆಯಾಗಿ ವಿಧವಾ ಧರ್ಮದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ॥೮॥ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರದಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದವನ ಸತಿಯು ಕೇಶವಪನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ॥೯॥ ಕೇಶ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ವಿಧವೆಯ ಪತಿಯು ನರಕದಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ

೪೧೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ್ಯ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ||೧೦|| ಆದಕಾರಣ ವಿಧವೆಯು ಕೇಶ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿತ್ಯ ಮೈತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧|| ಅವಳು ಒಂದು ಧಾನ್ಯದ ಅನ್ನ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೨|| ಪಕ್ಷಮಾಸದಲ್ಲಿ ಐದು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತದ ಪ್ರಕಾರ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೩|| ಅಂದರೆ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯಾದ ನಂತರ ಚಂದ್ರನು ಕಾಣುವ ದಿವಸದಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಕೋಳಿ ತತ್ತಿಯ ಆಕಾರದಷ್ಟು ತುತ್ತು ಮೊದಲನೇ ದಿವಸ ಒಂದು ತುತ್ತು ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಎರಡು ತುತ್ತು ಹೀಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಎರಿಸುತ್ತ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿವಸ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ||೧೪|| ಅಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತು ಇಳಿಸುತ್ತ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಒಂದು ತುತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫|| ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ವಿಧವೆಯು ಒಂದೇ ಅನ್ನ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಫಲಾಹಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಶಾಕಾಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬|| ಅಪವಿತ್ರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ನಡೆದು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಮಾತ್ರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೭|| ವಿಧವೆಯರು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ತಾನೂ ನಿರಂತರ ನರಕವನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ||೧೮|| ವಿಧವೆಯರು ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎರಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅಥವಾ ದೇಹ ಮರ್ದನ ಮಾಡಬಾರದು. ಮತ್ತು ಅವಳು ಗಂಧ-ಹೂವು, ಪರಿಮಳ ವಸ್ತು, ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬಾರದು. ||೧೯|| ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ವಿಧವೆಯು ಪತಿಯ ಗೋತ್ರವನ್ನೂ, ಹೆಸರನ್ನೂ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಎಳ್ಳು-ದರ್ಭಕುಶಗಳಿಂದ ತರ್ಪಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೨೦|| ವಿಧವೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯು ವಿಷ್ಣುಸಮಾನನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ, ನಿತ್ಯವೂ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧|| ಗಂಡನಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಈಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ

೪೧೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ
ಲ
ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ||೨೨|| ಅದರಂತೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಉಪವಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ೧೧೯
 ೧ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ||೨೩|| ವಿಧವೆಯು ತಾನು ೧೦
 ೧೦ ಮುಕ್ತಿದೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈಗ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ೧೦
 ೧೦ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪|| ಮತ್ತು ವೈಶಾಖ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಮಾಘ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ೧೦
 ೧೦ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಶಕ್ಯವಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ೧೦
 ೧೦ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೨೫|| ವೈಶಾಖದಲ್ಲಿ ಜಲಕುಂಭ ದಾನವನ್ನೂ, ೧೦
 ೧೦ ಕಾರ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ಘೃತದಾನವನ್ನೂ, ದಕ್ಷಿಣ ಸಹಿತ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಾರ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ದೀಪದಾನ ೧೦
 ೧೦ ಮಾಡಿ, ದೇವರಿಗೆ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೬|| ವೈಶಾಖ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೦
 ೧೦ ನಿರ್ಮಲೋದಕದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ||೨೭|| ಶ್ರಾವಣ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಮಾಘ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ೧೦
 ೧೦ ತಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಈಶ್ವರನಮೇಲೆ ಧಾರಾರೂಪವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕವು ಬೀಳುವಂತೆ ೧೦
 ೧೦ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಗಂಧ-ಪುಷ್ಪ-ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅಗಾಧ ಪುಣ್ಯ ೧೦
 ೧೦ ಬರುವದು. ||೨೮|| ಈ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ೧೦
 ೧೦ ಹಾಕಬೇಕು. ಭೋಜನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ||೨೯|| ೧೦
 ೧೦ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರಿಗೆ ಛತ್ರ ಮತ್ತು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾತ್ರಿಕರು ೧೦
 ೧೦ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೦|| ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೀಸಣಕಿಯಿಂದ ೧೦
 ೧೦ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಗಂಧ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ, ತಾಂಬೂಲ, ೧೦
 ೧೦ ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರ, ಯಾಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೩೧|| ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಜಲಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ದಾನ ೧೦
 ೧೦ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಮಾವಿನ ಪಾನಕಗಳನ್ನೂ, ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮತ್ತು ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ೧೦
 ೧೦ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ||೩೨|| ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಾನ ಕೊಡುವ ಮುಂದೆ ವಿಧವೆಯರು ಪತಿಯನ್ನು ೧೦

ನೆನಪಿಸಿ ಆತನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ||೩೩|| ವಿಧವೆಯರು ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಜವೆಯ ಅನ್ನ ಉಣ್ಣಬೇಕು. ಅಥವಾ ಏಕಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ಬದನೇಕಾಯಿ, ಉದ್ದು ಇಂಗು, ಉಪ್ಪು, ಎಣ್ಣೆ, ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೩೪|| ವಿಧವೆಯರು ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ, ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕು. ||೩೫|| ಮುತ್ತಲೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತುಚ್ಛಿಯಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದಂಥ ವ್ರತಗಳ ಉದ್ಘಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೬|| ಆಯಾ ವ್ರತಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಘಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ತುಂಬ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವಳು ಭೂಶಯನ ವ್ರತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಂಚವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೩೭|| ವ್ರತದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈ ಉದ್ಘಾಪನೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಲು-ಮೊಸರು ಮುಂತಾದ ರಸದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬಿಡಬೇಕು. ||೩೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಘಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಲಂಕೃತ ಗೋದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ರತದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ದಧಿ-ಕ್ಷೀರಗಳ ಉದ್ಘಾಪನೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೯|| ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷವಾದ ವ್ರತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪದಾನವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಅನಂತವಾಗಿರುವದು. ಶಕ್ತಿವಂತರು ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ ದೀಪದಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೦|| ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳು ದೀಪದಾನ ಪುಣ್ಯದ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವರೂ ಅನಂತ ಫಲವುಳ್ಳ ದೀಪದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧|| ಮಾಘ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೨|| ಆಗ ಉಂಡಿ, ಎಳ್ಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತತ್ತಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆ ಸಹಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೩|| ಸಕ್ಕರಿ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಕೊಬ್ಬರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಪೂರ್ವಗಳನ್ನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರಿದು ಯತಿಗಳಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು

ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೪೪|| ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಶೀತ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನೀರು ಕಾಸಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೫|| ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಲಗಲಕ್ಕೆ ಮಂಚವನ್ನೂ, ಚಿತ್ರತರವಾದ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೬|| ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಔಷಧಗಳನ್ನು, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಲವಂಗ, ಸಹಿತವಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೭|| ಒಂದು ವರುಷದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಹಿತವಾದ ಗೃಹದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷಾಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೪೮|| ಹೂವು, ಗಂಧ, ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ರುದ್ರದಿಂದ ತ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ||೪೯|| ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಂದ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಶಂಕರನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೦|| ಮತ್ತು ಆ ಗೌರೀಹರನಿಗೆ ಬೇರೆ ಸುಗಂಧ ಗಂಧದಿಂದಲೂ, ಕರ್ಪೂರ, ಲಾವಂಗ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೫೧|| ವಿಧವೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅವನೇ ತ್ರೀನಾರಾಯಣನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೫೨|| ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ವಿಧವೆಯರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮದಿಂದದಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೂ ಕೆಲವು ನೇಮದಿಂದಿರಬೇಕು. ವಿಧವೆಯು ಏತ್ತಿನಮೇಲೆ ಕೂಡಬಾರದು. ಕುಪ್ಪುಸ ತೊಡಬಾರದು. ಬಿಳೀ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಡಬೇಕು. ||೫೩|| ಕೆಂಪು, ಕಪ್ಪು, ಚಿತ್ರಮಯ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನುಟ್ಟರೆ ಮಹಾ ದೋಷವು ಬರುವದು. ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ವ್ರತವೇನೆಂದರೆ ವಿಧವೆಯು ಮಗನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ||೫೪|| 'ಆತ್ಮಾ ವೈ ಪುತ್ರ ತಾಮ' ಅಂದರೆ ಪತಿಯು ತಾನೇ ಪುತ್ರ ರೂಪದಿಂದ ಜನಿಸುವನೆಂದು ವೇದಾಗಮಗಳು ಹೇಳುವವು. ||೫೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧವೆಯರ ಆಚಾರಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ವಿಧವೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ನಡೆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಗಮನದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೫೬||

ಪಾಪಿಯಾದ ಪತಿಯು ಮೃತನಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಅತಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ||೫೭||
 ಆದರೆ ಅವನ ಸತಿಯು ತನ್ನ ವಿಧವಾ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆದು ಸಾಯಲು, ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ
 ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ||೫೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಯಾವತ್ತೂ
 ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪತಿವ್ರತಾ ತಿರೋಮಣಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ ||೫೯||
 ಮತ್ತೆ- 'ಎಲೈ ದೇವತೆಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ಇಂಥ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಮಸ್ತ ಭಾಗೀರಥಿ
 ಸಮಾನವಾಗಿರುವಳು ಆಕೆಯ ಪತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠಕರನ ಸಮಾನವು. ಅಂಥ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಸರ್ವರೂ
 ಪೂಜಾ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ಸರ್ವ ಭಾಗೀರಥಿ ಸಮಾನಳಾದ
 ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠಕರನ ಸಮಾನರಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು' ಎಂದು
 ಅಂದನು. ||೬೦|| ಎಂದು ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಆ ಸತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ- 'ಎಲಾ ಬಾಲೇ, ನಿನಗೆ
 ಸಹಗಮನ ವಿಧಾನ, ಹಾಗೂ ವಿಧವಾ ಆಚರಣೆ ಇವೆರಡನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ
 ಬಂದದ್ದನ್ನು ಮಾಡು. ||೬೧|| ಇವೆರಡೂ ಪರಲೋಕ ಸಾಧನಗಳು. ಇನ್ನು ನೀನು ಯಾವತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಈಗ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದಂಥ ಪರಲೋಕ ಸಾಧನಗಳಂತೆ ನಡೆ.
 ||೬೨|| ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಗಂಡನ ಸಂಗಡ ಸಹಗಮನ ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ವಿಧವಾ
 ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆ. ಅದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪುಣ್ಯಕರವು. ||೬೩|| ಅವ್ವಾ, ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ
 ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳು ಎಂದು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆಕೆಯ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು
 ಕೇಳಿದರು. ||೬೪|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಸತಿಯು ಆ ಯೋಗಿಗಳ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದಲೂ, ಕರುಣಾಸ್ಪರದಿಂದಲೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.
 ||೬೫|| 'ಜಯ ಜಯ ಯೋಗೀಶ್ವರರೇ, ನೀವೇ ನನಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿ-ಸಹೋದರರೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ
 ಮನೋಹರವಾದ ಪ್ರಾಣವು ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ||೬೬|| ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಈ ಪತಿಯನ್ನು ಕರಕೊಂಡು

ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂಧುಗಳೂ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೬೭|| ಈಗ ತಾವು ಹೇಳಿದಂಥ ಎರಡು ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧವಾ ಆಚಾರಗಳು ಬಹು ಕಷ್ಟಕರವಾದವು. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. 'ದಯಾನಿಧಿಯೇ! ಅವು ಬಹಳ ಅಸಾಧ್ಯವಾದವುಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ||೬೮|| ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನನಗೆ ತಾರುಣ್ಯವಿದ್ದು ನನ್ನ ದೇಹವು ಸುಂದರವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎನಾದರೂ ನಿಂದಾ-ಅಪವಾದಗಳು ಬಂದಾವು. ||೬೯|| ಸಹಗಮನದಿಂದ ಅತಿಶಯ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆಂದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಹಗಮನವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಹೋಗುವೆನು.' ||೭೦|| ಎಂದು ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೇನೆ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ! ರಕ್ಷಿಸಿರಿ !!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೭೧|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಆ ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ- 'ಎಲೈ ಸತಿಯೇ ನೀನು ಸಹಗಮನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಹೋಗು ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ||೭೨|| ಅವ್ವಾ ನೀನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ಹೋದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳು. ||೭೩|| ಶ್ರೀಗುರು ದರ್ಶನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾದೀತೆಂದು ನಂಬಿ ನೀನು ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ||೭೪|| ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತದಂತೆ ಆಗುವದಾಯಿತು. ಕಾಲವನ್ನು ಗಿದ್ದವರ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ||೭೫|| ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು!' ಎಂದೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ ನಾವು ಎನೇನು ಭೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತದೋ ಅದು ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ವೇದ ವಚನವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ದುಃಖಿಸಬಾರದು. ||೭೬|| ನೋಡು ರಾಜನಾದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು

೨೨ ಹೊಲೆಯನ ಆಳಾಗಿ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೊತ್ತನು. ಯಾರಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದ
 ದಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೭೭|| ಆರು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಆಯುಸ್ಸುಳ್ಳ
 ಗಂ ರಾವಣನು ಕಡೆಗೆ ಕಾಲವಶನಾದನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು
 ಬ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ||೭೮|| ಇಚ್ಛಾಮರಣಿಯಾದ ಭೀಷ್ಮನು ಸಹ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೇ?
 ರಾ ಪರೀಕ್ಷಿತರಾಜನು ಸರ್ಪಭಯದಿಂದ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕೂತರೂ ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾವು ತಪ್ಪಿತೇನು?
 ದಿ ||೭೯|| ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಒಂದು
 ಗಂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೇವ-ದಾನವ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲಾಧೀನರಾಗುವರು. ||೮೦||
 ಬ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸಕಲ ದೇವ-ದಾನವರನ್ನು ಮಾತ್ರ
 ರಾ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಾಲನು ಗೆದ್ದನು. ||೮೧|| ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳ ಹೊರತು ಕಾಲನನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರೂ
 ತ್ರಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೋ, ಅವರಿಗೆ ಇದು
 ಪಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದು. ||೮೨|| ಎಲಾ ಸತಿಯೇ ಈಗ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಹಗಮನದ
 ದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರೀಗುರುಗಳ
 ಬ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗು! ||೮೩|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಆ ಪ್ರೇತದ ಹಣೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನಾಲ್ಕು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು,
 ||೮೪|| 'ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಪ್ರೇತದ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದ ಎರಡನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಟ್ಟಿ
 ದಿ ದಹನಮಾಡು. ||೮೫|| ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಈಗ ನೀನು ಮೊದಲು
 ಗಂ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುದ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿ
 ಬ ತ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೮೬|| ನೀನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು
 ರಾ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೋ, ಆಮೇಲೆ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು

೨೨೫
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರಿ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಲಘು
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರಿ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಬಂದು ಆ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸು. ||೮೭|| ಆಮೇಲೆ ಅನೇಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹರ್ಷದಿಂದ
 ಮುತ್ತಿದೆಯರಿಗೆ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೂ ಬಹು
 ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು. ಆಮೇಲೆ ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ಹೋಗು! ||೮೮|| ಎಂದು ಆ ಯೋಗಿಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ
 ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಹಗಮನದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಿದಳು. ||೮೯|| ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು, ಪೋಡತಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ,
 ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಔಪಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವವಳಾದಳು. ||೯೦|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅವಳು
 ಎರಕೊಂಡು, ಪೀತಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟು, ಸರ್ವಾಭರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅರಿಷಣ-ಕುಂಕಮ, ಕಾಡಿಗೆ
 ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ||೯೧|| ಆಮೇಲೆ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಔಪಾಸನ ಮಾಡಿ
 ಸಿದಿಕೆಯಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ||೯೨|| ಬಹು ಆನಂದದಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
 ಹಿಡಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರೇತದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಹತ್ತಿದಳು. ||೯೩|| ಹದಿನಾರು
 ವರುಷದ ತರುಣಿಯೂ, ಒಳ್ಳೇ ಸುಂದರಲಾವಣ್ಯವತಿಯೂ ಆದ ಅವಳು ಸರ್ವಾಭರಣಗಳಿಂದ
 ಭೂಷಿತಳಾದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೯೪|| ಆಗ ಆ ಗಾಣಗಾಪುರದ ನಾಲ್ಕು
 ಸಾವಿರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು-ಇವಳೇ
 ಸತ್ಯವಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಎಂದು ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೫|| ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು-‘ಆಹಾ!
 ಎನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದು! ಈಕೆಯು ಚಿಕ್ಕ ತರುಣಿಯು! ಈಕೆಯ ಪೂರ್ವಾಜಿತ ಕರ್ಮವು ಎಂಥಾದ್ದೋ
 ತಿಳಿಯದು? ಈಗ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಳಲ್ಲಾ! ||೯೬|| ಈಕೆಯು ಪತಿಯ
 ಸುಖವನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಿಲ್ಲ ? ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆನಂದದಿಂದ
 ಹೋಗುವಳಲ್ಲಾ! ಈಕೆಯ ಜೀವವು ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೂಡಿದ್ದಿತು?’ ||೯೭|| ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು
 ಕುರಿತು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳೇ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಸಾಯುವಿ? ತಿರುಗಿ ತವರಮನೆಗೆ

ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇರು' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೮|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಜ್ಞಾನವಂತ ಮನುಷ್ಯನು 'ಈ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿಜವಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯು! ಎಲೈ ಜಗನ್ನಾಥನೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ಯಾವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಇದೇ ತರದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು!' ಎಂದನು. ||೯೯|| ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು- 'ಈಕೆಯ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಧನ್ಯರು ! ಈಕೆಯು ನಲವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಳು. ಪ್ರೇತದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಈಕೆಯು ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಶ್ವಮೇಧ ಫಲವು ಬರುವಳು' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೦೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಆ ಪ್ರೇತದೊಡನೆ ನಡಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ-ಕುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ||೧೦೦|| ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕುಂಡದ ಹತ್ತಿರ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತೈದೆಯರನ್ನು ಕರೆದು ||೧೦೧|| ಅರಿವಣ- 'ಕುಂಕುಮ, ಕಾಡಿಗೆ, ಕುಪ್ಪಸ, ಕಾಲಗಡಗ, ಮಂಗಳಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ||೧೦೨|| ಅವರನ್ನು ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಅಪಾರ ದಕ್ಷಿಣಾಸಹಿತ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ||೧೦೩|| ಅಮೇಲೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಸಮಾಧಾರ ಮಾಡಿ- 'ಯಾವತ್ತರೂ ಕೇಳಿರಿ, ಈಗ ನಾನು ತವರುಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಸನ್ನಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಇರಲಿ. ಈಗ ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ. ||೧೦೪|| ನನ್ನ ತಂದೆಯು ತ್ರಿಲೋಕಪಾಣಿಯು, ಸನ್ನ ತಾಯಿಯು ತ್ರಿಲೋಕಮಾಗಾರಿಯು. ಅವರು ಸನ್ನಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮಮಾಡಿ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಸನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವರು. ||೧೦೫|| ಶ್ರಾವಣಮಾಸವೂ, ದೀಪಾವಳಿಯೂ ಬಂದವು. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ತವರುಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀತಿ ಇರಲಿ. ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೦೬|| ಅಮೇಲೆ ಊರಿಂದ ಸನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ- 'ನೀವು ಇನ್ನು ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ||೧೦೭|| ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿರಿ, ಹೇಳಿದರೆ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ପାଇଁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସମିତିର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ହେବ :-

ಆ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೨೦|| ಆಕೆಯು ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುದೇವಾ, ನರಕೇಸರಿಯೇ, ನಾನು ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಅಭಾಗ್ಯಳು ! ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬಂತು. ||೧೨೧|| ನಿನಗೆ ದಾತಾ, ದಯಾನಿಧಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಬಿರುದುಗಳು ಅವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಯಾವವು ಉಪಯೋಗ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ||೧೨೨|| ಸ್ವಾಮೀ, ನೀನು ಲೀಲಾ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತ್ರಿಭುವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೀ, ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತೀ, ಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುತ್ತೀ, ||೧೨೩|| ತಮೋಗುಣದಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಯಾವತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಹಿತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಳಯ ಮಾಡುತ್ತೀ. ದೇವಾ ನೀನು ತ್ರಿಗುಣದಿಂದ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೀ. ||೧೨೪|| ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ. ವಿಧಿಯು ನನ್ನ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸುತ್ತಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನನಗೆ ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ತಂದಿತು. ||೧೨೫|| ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬಾಧೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಾಧೆ ಹೊಂದಿದವನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ರಾಜನು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಸಹ ತಡಮಾಡದೇ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು. ||೧೨೬|| ರೋಗಿಯು ವೈದ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ, ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುವನು. ||೧೨೭|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನೀನು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಿ ಎಂದು ಅಪರಂಪಾರ ಖ್ಯಾತಿ ಅದೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ಸರ್ವ ಭಕ್ತ ಜನರ ಆಧಾರನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು. ||೧೨೮|| ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನೇನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವೆನು? ನಿನ್ನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮರೆತು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕಿಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಾವುದ ದಾರಿ ನಡೆದೆನು. ||೧೨೯|| ಸ್ವಾಮೀ ನನಗೆ ನೀವೇ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಎಂದೂ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಓಡುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆನು. ||೧೩೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಸರಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಮಕ್ಕಳು-ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವರು. ನಾನು ಕಲ್ಪಿನಂತೆ ಅಪುತ್ರ,

ವತಿಯಾಗಿರುವೆನು. ||೧೩೧|| ನನ್ನ ಪತಿಯು ಸದಾ ರೋಗಿಯಾಗಿರಲು ನನಗೆ ಪ್ರತನು ಹ್ಯಾಗಾಗಬೇಕು? ಅದರೂ ನನ್ನ ಕಾಮ್ಯದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದೆನು. ||೧೩೨|| ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾದೀತು, ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಾನು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಶೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು ||೧೩೩|| ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ! ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವು ಆಯಿತು! ನನಗೆ ಬಹುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಅದರೂ! ಇದೊಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ||೧೩೪|| ಸ್ವಾಮೀ ಈಗ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೇ? ಇನ್ನು ನಾನು ಹೋಗಲು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು.' ||೧೩೫|| ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಅವಳು ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೂತ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ||೧೩೬|| ದೂರ ನಿಂತ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಕೂಡಲೇ ತ್ರೇಗುರುಗಳು-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಅವಿಂಡ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯಾಗು!’ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ||೧೩೭|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನೀನು ಅಷ್ಟಪುತ್ರ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯಾಗು’ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ||೧೩೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ನಕ್ಕು, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವಸರದಿಂದ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೧೩೯|| ಏನೆಂದರೆ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈಕೆಯ ಪತಿಯು ಮೃತನಾಗಿ ಪರಂಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಕೆ ಮುಕ್ತೆದೆ ಹ್ಯಾಗಿ ಆಗುವಳು?’ ||೧೪೦|| ಈಗ ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಸಹ ಸ್ಮೃತಾನಕ್ಕೆ ಒಯ್ದಿರುವರು. ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ಈಕೆಯು ಸಹಗಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಳು. ||೧೪೧|| ಈಗ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆ

ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವಳು!' ಎಂದನು. ||೧೪೨|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ, ಈಕೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಕೆಗೆ ಮರಣವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ||೧೪೩|| ಆ ಹೆಣವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಿ. ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಯಾವಾಗ ಹೋಗಿದೆ ನೋಡೋಣ?' ||೧೪೪|| ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ನಾನು ಈಕೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಯ ಮುಕ್ತಿದೇಶ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನ್ನೂ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡಿರಿ. ||೧೪೫|| ಈ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕರ್ಪೂರಗೌರವದಿಂದ ತ್ರೀಶಂಕರನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವನು. ಆದಕಾರಣ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡದೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಿ, ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ||೧೪೬|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಕೆಲವರು ಓಡುತ್ತ ಆ ಶವವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಆ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ- ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೪೭|| ಇಷ್ಟಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೪೮|| ಅವರು ರುದ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ ತ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪೋಡತೋಪಚಾರದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೪೯|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪೋಡತೋಪಚಾರದಂತೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ||೧೫೦|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟರು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಈ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ದಾರವನ್ನು ಹರಿದು ಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ||೧೫೧|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಚರಣತೀರ್ಥವನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು- 'ಈ ಪ್ರೇತದ

೨೨ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೫೨||
 ೨೩ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
 ೨೪ ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಪ್ರೇತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧೫೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ೨೫ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಜೀವವು ಬಂದು ಕೂಡಲೆ
 ೨೬ ಅವನು ಮೈ ಮುರಿಯುತ್ತ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ||೧೧೫೪|| ಆಗ ತಾನು ನಗ್ನವಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಂಡು
 ೨೭ ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರಿಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಕೂತನು. ||೧೧೫೫||
 ೨೮ ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿ? ಈ
 ೨೯ ಯತೀಶ್ವರರು ಯಾರು?' ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ||೧೧೫೬|| 'ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಗಾಢವಾದ
 ೩೦ ನಿದ್ರೆಯು ಬಂದು ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಇಷ್ಟು ಜನರು ಇರುತ್ತಿರಲು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ?'
 ೩೧ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೧೫೭|| ಪತಿಯ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ೩೨ ಹೇಳಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ||೧೧೫೮||
 ೩೩ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ವಜನರೂ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀಗುರು
 ೩೪ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ||೧೧೫೯|| ಆಗ ಆ ಸತಿಯ
 ೩೫ ಪತಿಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಪಾಪರೂಪಿಯು ಭಯಂಕರ ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆನು, ಆ ಪಾಪ
 ೩೬ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು.' ||೧೧೬೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯೇ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ
 ೩೭ ನಾನು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾಪಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ತಮ್ಮ
 ೩೮ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆನು. ||೧೧೬೧|| ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂಥ ಶಂಕರನೇ ನೀನಿರುತ್ತೀ,
 ೩೯ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ' ಎಂದು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ||೧೧೬೨||
 ೪೦ 'ಸ್ವಾಮೀ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ, ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯೇ, ಪರಾತ್ಪರನೇ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯೇ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಸ್ವರೂಪನೇ ||೧೬೩|| ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು! ಕಾಪಾಡು!! ವಿಶ್ವಕರ್ತನೇ, ಜಗದ್ಭರಿತನೇ, ಕೃಪಾಸಾಗರನೇ,
 ಜಗನ್ನಾಥನೇ, ಭಕ್ತಜನ ವಿಶ್ರಾಮನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ! ರಕ್ಷಿಸು !! ||೧೬೪|| ಜಯ ಜಯ
 ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ! ಜಟಾಜೂಟನೇ ಪಶುಪತಿಯೇ, ನೀನು ಮನುಷ್ಯ ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಈ
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತಿ. || ೧೬೫|| ಪಿನ್ನಾಕಪ್ರಾಣಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ! ರಕ್ಷಿಸು !! ದೇವಾ,
 ನೀನು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರೋಮಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೀ, ನೀನು ನಿರಂತರ ಭಕ್ತ ಜನರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ
 ||೧೬೬|| ನೀನು ಸರ್ವ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತೀ, ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರವು, ನೀನು
 ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀ' ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆವು. ||೧೬೭|| ತ್ರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
 ಮಹಿಮೆ ತುಂಬಿರುವದು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ
 ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿರುವೆನು. ||೧೬೮|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀನು ವಿಶ್ವಕಾರಣನಾಗಿ
 ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೀ. ನೀವು ಇಷ್ಟು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರಿದ್ದರೂ ನಾನು ಇನ್ನು ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಅಜ್ಞಾನ ರೂಪದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು. ||೧೬೯|| ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು
 ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ತಪ್ಪು
 ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಷ್ಕಲಂಕನಾಗಿ ತೋರುತ್ತೀರಿ. ||೧೭೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ
 ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟುಅನಂದಮೂರ್ತಿ ಆಗಿರುತ್ತೀ. ಮತ್ತು ಭಕ್ತ ಜನರನ್ನು
 ಸಂರಕ್ಷಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಕೃಪಾಸಾಗರನಾಗಿರುತ್ತೀ. ||೧೭೧|| ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡುತ್ತೀ.
 ಶರಣಾಗತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ. ಮತ್ತು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇಹಪರ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ
 ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿ ||೧೭೨|| 'ದೇವಾ, ನೀನು ಕರುಣಾ ಸಾಗರನೂ, ಅಗೋಚರವಾದ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ,
 ಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿರುತ್ತೀ. ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ
 ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ||೧೭೩|| ಎಂದು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾಪರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು

೨೩೩
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಫ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳಿದರು. ಎನಂದರೆ-||೧೧೭೪|| 'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಗಳಾದ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇರುವಿರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಹೋದವು.||೧೧೭೫|| ನಿಮಗೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಲಭಿಸಿದವು. ದೇಹಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು. ಇನ್ನು ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಖವಾಗಿ ಇರಿ!' ಎಂದು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೭೬|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಜಯ ಜಯಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.||೧೧೭೭|| ಆಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತರೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಗಾಯನಪೂರ್ವಕ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇ ಜಯಜಯಕಾರವಾಯಿತು. ||೧೧೭೮|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಧೂರ್ತನೂ, ಕುಬುದ್ಧಿಯವನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರ್ಕ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೧೧೭೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುವೇ, ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯಿದೆ, ಕೇಳಬೇಕು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೧೮೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸನಾತನವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ||೧೧೮೧|| ಆದರೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯು ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಮೃತ್ಯುವೇ ಬಂದು ಹಗಲು ಮೃತನಾಗಿದ್ದನು. ಈಗ ಇವನಿಗೆ ಜೀವವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು? ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು ಸತ್ಯವೋ? ಮಿಥ್ಯವೋ? ||೧೧೮೨|| ಎಂಬುದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲದು. ಗುರುರಾಯರೇ ತಾವು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು ಆ ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು||೧೧೮೩|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಇವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವುಂಟು.

೨೩೩
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಫ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೨೨ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. || ೧೮೪ || ಇವನು ನನ್ನ ಕೇವಲ ಭಕ್ತನು. ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ
 ೧ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇವನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂವತ್ತು
 ೨ ಗಂ ವರುಷಗಳನ್ನು ಕಡವಾಗಿ ಇಸಕೊಂಡು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. || ೧೮೫ || ಅದರಿಂದ ಇವನು ಬದುಕಿದನು. ಈ
 ೩ ಬ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ! ಎಂದು ವಿಪ್ರವರ್ಗದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು. || ೧೮೬ ||
 ೪ ರಾ ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಮೌನವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ
 ೫ ದಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅನಂತರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಾಲ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ೬ ಗಂ ಹಬ್ಬಿತು. || ೧೮೭ || ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ೭ ಬ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಳು. || ೧೮೮ || ಆಮೇಲೆ
 ೮ ರಾ ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ
 ೯ ತ್ರೀ ವಾಗುವದರೊಳಗೆ ಗುರುಗಳೊಡನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. || ೧೮೯ || ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ
 ೧೦ ಪಾ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ ಸಕಲ ಪೂಜಾ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಪೋಷಣೋಪಚಾರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ
 ೧೧ ದ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. || ೧೯೦ || 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಅಪೂರ್ವವಾಯಿತು
 ೧೨ ವ ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು.' || ೧೯೧ || ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು
 ೧೩ ಭ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂಮನೋಹರವಾದ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು
 ೧೪ ದಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೊಂದು ಹೇಳಿದರು. || ೧೯೨ || ಹೀಗೆ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ,
 ೧೫ ಗಂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪರಮ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದರು! ಎಂದು
 ೧೬ ಬ ಹೇಳಿದೆ. || ೧೯೩ || ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ
 ೧೭ ರಾ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ವ್ಯಥವತ್ಪ ಆಚಾರ ವರ್ಣನ ಮೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸರ್ವೇವಕೃತನ್ನಾಮ
 ದ್ವಾತ್ರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೨೨ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೨೯೩೪ || || ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ತ್ರಯಸ್ತ್ರೀಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

33

ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
 || ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
 ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಒಕ್ಕೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕರುಣಾ-
 ವಚನದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ||೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಆ
 ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಪತಿ ಸಹಿತ ತ್ರೀಗುರುಗಳೊಡನೆ ಸಂಗಮದಿಂದ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಳೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೨||
 ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಚರಿತ್ರೆಯು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು !' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೩|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ,
 ನಾಮಧಾರಕಾ-ಕೇಳು ! ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸತಿಯು ಪತಿಯೊಡನೆ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ
 ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಕೂತು, ||೪|| 'ಸ್ವಾಮೀ ನಿನ್ನ ದಿವಸ
 ನಾನು ದುಃಖಿಸುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳು ಬಂದು ನನಗೆ ನಾನಾಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೫|| ನನ್ನ
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೇತದ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು, ದಹನಮಾಡವಾಗ ಪ್ರೇತದ
 ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಟ್ಟಿ ದಹನ ಮಾಡು !' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬|| ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರೀಗುರು
 ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳ
 ಚರಣಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ||೭|| ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ
 ದಹನಮಾಡು, ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ತ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡು !' ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಹೋದರು. ||೮|| ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ, ಪತಿಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವೆ. 'ಆ ಯತಿಗಳ್ಳಾರು?'
 ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ||೯|| ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲಾ ಬಾಲೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು
 ನೋಡಿ ನಾನೇ ಬಂದು ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ||೧೦|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಲು ಬಹಳ
 ಅನುಪಮವಾಗಿರುವುದು. ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು' ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೧||

೪೨೬
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಅಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು
 ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಸಾಧಾರಣತನವಿದ್ದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ||೧೧೨|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವದರಿಂದ ಬರುವ
 ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು ಬೇರೆ ಏನೂ ಆಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಮಾನ್ಯನಾಗುವನು ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೧೧೩|| ಸಾವಿರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು.
 ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಂದ್ಯನಾಗುವನು ||೧೧೪|| ಸಾವಿರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು
 ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಎರಡೂ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು-ಹದಿನಾರು, ಚಂಡಿಕೆಗೆ ಒಂದು, ಎರಡು ಮುಂಗೈಗಳಲ್ಲಿ
 ಹನ್ನೆರಡು-ಹನ್ನೆರಡು, ||೧೧೫|| ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು, ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಆರು-ಆರು ||೧೧೬|| ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನೂರಾವಂಟರ ಉತ್ತಮ ಸರ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು
 ಧರಿಸಿದವನು ಶಿವಪುತ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗುವನು. ||೧೧೭|| ಮುತ್ತು, ಹವಳ, ಸ್ಪಟಿಕ, ವೈಡೂರ್ಯ,
 ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಂಥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ||೧೧೮|| ಅದರ ಫಲವು
 ಅಪಾರವಾಗಿರುವದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ್ದು ಸಮಯಾನುಸಾರ ಅವು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಧಾರಣ
 ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧೯|| ಯಾರ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪವು ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ,
 ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗಿ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ರುದ್ರರೋಕವುಂಟಾಗುವದು, ||೧೨೦|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯಿಂದ
 ಜಪಾದಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನಂತ ಫಲವು ಬರುವದು, ||೧೨೧|| ಕಂಠದಲ್ಲಿ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಡ ಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.
 ||೧೨೨|| ತಲೆ ಅಥವಾ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಫಲವು
 ಬರುವದು. ||೧೨೩|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
 ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಫಲವು ಬರುವದು. ||೧೨೪|| ಒಂದು-ಐದು-ಹನ್ನೊಂದು-ಹದಿನಾಲ್ಕು
 ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿರುವವು. ||೧೨೫|| ಅವು ಉತ್ತಮವಾದಂಥವು ಸಿಕ್ಕರೆ ಒಳ್ಳೆದು.

ಅ
೨೩
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ
ತ್ರಿ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ

ಹಾಹಾಪ್ರಕಾರವಾದವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದರೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೨೬|| ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯಾಯಿತು-ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಪವು ಒಡೆಹೋಗುವವರು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೨೭|| 'ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಭದ್ರಸೇತ'ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ 'ಕುಠ್ಮ'ನೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ||೨೮|| ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಗೆ 'ಹಾರಕ'ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಗನಿದ್ದನು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರು ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ||೨೯|| ಅವರು ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಕ್ರೀಡಾಪ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿನೋದದ ಆಟಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತ, ||೩೦|| ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ||೩೧|| ಅವರು ಸದಾ ಸರ್ವ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೨|| ಮುತ್ತು ರತ್ನದ ಹಾಗೂ ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೩|| ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವು ಕಲ್ಲು ಕಬ್ಬಿಣಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಟಿ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೪|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ರಾಜನ ಮನೆಗೆ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪರಾಶರ ಮುನಿಗಳು ಬಂದರು. ||೩೫|| ಅವರು ಬರುವವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ||೩೬|| ಒಳಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದದಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೩೭|| ಅಮೇಲೆ ಆ ರಾಜನು ಭಕ್ತಿ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು-'ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಾಶರರೇ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿ, ಪುತ್ರರಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ ಎನು ಮಾಡಬೇಕು?' ||೩೮|| ಅವರು ಸುವರ್ಣ ಹಾಗೂ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುವರು. ||೩೯|| ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು

೪೨೮
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ
ತ್ರಿ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗು
ಬ
ರಾ

ಶಿವಕೇಶವಯ್ಯಾಚಾರ್ಯರವರಿಗೆ

ಬಿಡುಬಿಡು ಒಗೆಯುವರು. ಯಾರು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಪುತ್ರರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇವರಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತು? ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವರು. ||೪೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಿದ್ದು ಅವರು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುವರೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೪೧|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರಾಶರರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಕ್ಕು, ||೪೨|| - 'ರಾಜಾ, ನಿನ್ನ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿ ಪುತ್ರರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ, ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು ಹೇಳುವೆನು' ಕೇಳು. ||೪೩|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಲಾವಣ್ಯ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆ ಇದ್ದಳು. ||೪೪|| ಆಕೆಯು ಕೂಡುವದಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣ ಖಚಿತ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಆಸನವೂ, ಅದರಮೇಲೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಭಕ್ತವೂ ಇದ್ದವು. ||೪೫|| ಆಕೆಯ ಮನೆಯೂ, ಪಾದುಕೆಗಳೂ ಸುವರ್ಣಮಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆಕೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ನಾನಾತರದ ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳಿದ್ದವು. ||೪೬|| ಆಕೆಯ ಮಂಚವು ರತ್ನಖಚಿತವಾದದ್ದಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಕಳು-ಎಮ್ಮೆ, ದಾಸ-ದಾಸಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ||೪೭|| ಆಕೆಯು ನವ-ಯೌವನದಿಂದ ಕೂಡಿ, ಸರ್ವಾಭರಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತಳಾಗಿ, ರತಿಯಂತೆ ಅತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೮|| ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಧ, ಕುಂಕುಮ, ಕಸೂರಿ ಮುಂತಾದ ಸುವಾಸನೆಯ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ, ಅನೇಕ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳೂ ಇದ್ದು, ಆಕೆಯು ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತ ಅವಿಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ||೪೯|| ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧನ-ಧಾನ್ಯಗಳು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಅಳತೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಇದ್ದವು. ಅವಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೫೦|| ಆಕೆಯು ತಾನು ವೇಶ್ಯಾ ಇದ್ದು ಪತಿವ್ರತೆ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಷ್ಟ-ಮಸ್ತ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೫೧|| ಆಕೆಯ

[illegible]

೨೩ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅನೇಕ ತರದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಕೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಒಂದು
 ದ ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪವಿತ್ತು. ಅಕೆಯು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸವಿಯರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.
 ೧೦ ||೫೧|| ಗೆಳತಿಯರಿಂದ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಅವಳು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ೬ ಮಂಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಕೊಳೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದಳು ||೫೨|| ಆ ಮರ್ಕಟ-ಕುಕ್ಕುಟ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ೮ ಮಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ||೫೩|| ಕೋಳಿ-ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ
 ೧೦ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೫೪|| ಒಂದು ದಿವಸ
 ೬ 'ಶಿವವ್ರತ'ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕ ವೈಶ್ಯನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಕೆಯ ಮನೆಗೆ
 ೮ ಬಂದನು. ||೫೬|| ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಂತೆ ತೇಜೋಮಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ
 ೮ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವಂಥ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವಿತ್ತು. ||೫೭|| ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು
 ೮ ಅವನು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ನಾಟ್ಯ
 ೮ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೫೮|| ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ೮ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ||೫೯|| ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ
 ೮ ಸವಿಯನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು 'ಎಲೈ ಸವಿಯೇ, ನನಗೆ ಆ ವೈಶ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವು ಬೇಕಾಗಿದೆ.
 ೮ ||೬೦|| ಅದನ್ನು ಆ ಧನಿಕ ವೈಶ್ಯನು ಬೆಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಡುವೆನೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ರತಿಸುಖಕ್ಕೆ
 ೮ ಕೊಡುವನೋ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೇಳು? ನಾನು ಮೂರು ದಿವಸ ಅವನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಂತೆ ಇರುವೆನು!' ಎಂದಳು. ||೬೧|| ಆ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸವಿಯು ಆ ವೈಶ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ವೈಶ್ಯರೇ,
 ೮ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ರತ್ನಲಿಂಗವು ಬೇಕಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಮೂರು ದಿವಸ
 ೮ ಅವಳ ರತಿಸುಖಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಿರೋ, ||೬೨|| ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಿ ಬೆಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಡುವಿರೋ?
 ೮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದು ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು!'

೧೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎಂದಳು. ||೬೩|| ಆ ಸಖಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ವೈಶ್ಯನು ನಕ್ಕು ಅವಳ ರತಿ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೋಹರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು.' ||೬೪|| 'ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ನಿನ್ನ ಒಡತಿಯು ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರು ದಿವಸ ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಂತೆ ಪತಿ ವ್ರತಿಯಾಗಿ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು!' ||೬೫|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಆ ಮುಖ್ಯ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನೇ ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಸುಂದರೀ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿರುವದು. ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಬುವದು ಹೇಗೆ? ||೬೬|| ನಿನಗೆ ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮವೆಲ್ಲಿ? ಬಹುಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸುವಂಥ ನಿನಗೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವದು? ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು! ||೬೭|| ನಿಮ್ಮ ಕುಲವು ಸದಾ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು! ನಿತ್ಯ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಬುವದು ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೬೮|| ಆಗ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರು ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿರುವೆನು. ||೬೯|| ದಯಮಾಡಿ ಆ ರತ್ನಖಚಿತ ಲಿಂಗವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿದಿರಿ. ನಾನು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ, ತನು-ಮನ-ಧನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮವಳಾಗಿ, ಮೂರು ದಿವಸ ರತಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವೆನು!' ಎಂದಳು. ||೭೦|| ಆಮೇಲೆ ವೈಶ್ಯನು- 'ಎಲೈ ವೇಶ್ಯೆಯೇ ನೀನು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಪತ್ನೀ ಧರ್ಮದ ಕರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ನನಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕೊಡು!' ಎಂದನು. ||೭೧|| 'ಆಗ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ- ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರು ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾಗಿರುವೆನು' ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ||೭೨|| ಆಮೇಲೆ ಆ ವೈಶ್ಯನು ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ||೭೩|| ಆಗ ಆ ವೈಶ್ಯನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಸುಂದರಿ, ಈ ಲಿಂಗವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೭೪|| ಇದನ್ನು ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ

೪೪೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಜೋಪಾನ ಮಾಡು. ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಹಾನಿಯಾದರೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೭೫|| ಆಗ ಆಕೆಯು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಲಿಂಗವನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವೆನು!' ಎಂದು ಅದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೭೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಆ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಮಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ಆ ವೈಶ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗೋಣ!' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೭೭|| ಆಗ ಆ ವೈಶ್ಯನು- 'ಎಲೈ ಸುಂದರೀ ಸಂಭೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದನು. ||೭೮|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಆ ರತ್ನಲಿಂಗವನ್ನು ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಂಭದ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟು, ಅತನೋಡನೆ ಅಂತರ್ಗೃಹದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ||೭೯|| ಇಬ್ಬರೂ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಅರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆ ನಾಟ್ಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಉರಿಯು ಎದ್ದು ||೮೦|| ಧೂಪ ಉರಿದಂತೆ ಆ ಮಂಟಪವು ಕೂಡಲೇ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವೈಶ್ಯನು ಶೋಕ ಮಾಡಹತ್ತಿ, ||೮೧|| 'ಅಯ್ಯೋ! ಹಾ! ಹಾ! ಏನಾಯಿತಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಹೋಯಿತು! ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಅತಿ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ, ||೮೨|| ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಆ ಲಿಂಗವು ಸುಟ್ಟು ಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಗ, ಕೋಳಿಗಳೆರಡೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾದವು. ||೮೩|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವೈಶ್ಯನು ಅತಿಶಯ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತ- 'ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಈಗ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು.' ||೮೪|| ಎಂದು ಅವನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಒಂದು ಕುಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ, ||೮೫|| ನನ್ನ ಲಿಂಗವು ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಕೂಡಲೇ ಆ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ದುಃಖಮಾಡುತ್ತ - ||೮೬|| 'ಅಯ್ಯೋ! ಹಾ! ಹಾ!

೨೨	ಎನಾಯಿತಲ್ಲಾ? ಈಗ ನನಗೆ ಪುರುಷಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಬಂತು. ಮಂಟಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವು	೪೫
ದ	ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು! ೮೭ ಈ ವೈಶ್ಯನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನು ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮೃತನಾದನು.	ದ
ಗಂ	ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಾನೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು!’ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ೮೮	ಗಂ
ಬ	ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನು	ಬ
ರಾ	ದಾನ-ಧರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ೮೯ ತನ್ನ ಸಕಲ ವಸ್ತುಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ	ರಾ
ದ	ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಂದನಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ	ದ
ಗಂ	ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದಳು.’ ೯೦ ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಂಧು-ಬಳಗದವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ‘ನಾನು ನನ್ನ ಪತಿಯ	ಗಂ
ಬ	ಸಂಗಡ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ!’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ೯೧ ಆಕೆಯ ಮಾತು	ಬ
ರಾ	ಕೇಳಿ, ಕೆಲವು ಬಂಧು ಜನರು ದುಃಖ ಹೊಂದಿ-ನೀನು ಬುದ್ಧಿಹೀನಳು ! ನೀನೇನು ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತೀ?	ರಾ
ಶ್ರೀ	೯೨ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜನ್ಮಕುಲ ಯಾವುದು? ಅದರಂತೆ ನಾವು ವರ್ತಿಸುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ನಮಗ್ಯಾವ ದೋಷವಿಲ್ಲ ! ಇದನ್ನು ನೀ ತಿಳಿ. ೯೩ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಮನೆಗೆ ರತಿಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಅನೇಕ	ಪಾ
ದ	ಪುರುಷರು ಬರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಈ ವೈಶ್ಯನು ಹ್ಯಾಗೆ ಪತಿಯಾದನು?	ದ
ನ	೯೪ ‘ಎಲ್ಲಿಯ ವೈಶ್ಯ ! ಎಲ್ಲಿಯ ಲಿಂಗ!! ನಿತ್ಯ ನೂತನ ಪುರುಷರನ್ನು ಹೊಂದುವದೇ ವೇಶ್ಯೆರ ಮುಖ್ಯ	ನ
ಲಿ	ಧರ್ಮವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇಕೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ?’ ೯೫	ಲಿ
ಭ	ಇಂಥ ವೈಶ್ಯರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಬರುವರು. ನೀನು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗುವಿ? ನಿನ್ನ ಈ	ಭ
ದ	ಹುಚ್ಚು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಗುವರು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೇ ಹೇಳು.’	ದ
ಗಂ	೯೬ ಎಂದು ಆಕೆಯ ಬಂಧು-ಬಳಗದವರೆಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯ ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಏನು	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡಿದರೂ ಆಕೆಯು ಯಾರ ಮಾತೂ ಕೇಳದೆ ೯೭ ‘ಎಲೈ ಬಂಧುಗಳಿರಾ, ಈ ವೈಶ್ಯನೇ ನನ್ನ	ಬ
ರಾ	ನಿಜವಾದ ಪತಿಯು. ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಮೂರು ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಂತೆ ಇರುವೆನೆಂದು ೯೮	ರಾ

೨೩	ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ-ಭೂಮಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಆತನ ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮದ ಉಳು	
ದ	ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ೯೯ ಈಗ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ತನೆಂದು ನಿಮಗೆ ವಿನಂತಿ	ದ
ಗಂ	ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮವು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ	ಗಂ
ಬ	ನಾನು ಜೀವವನ್ನಿಡುವದಿಲ್ಲ. ೧೦೦ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಸಹಗಮನ	ಬ
ರಾ	ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ, ಅವಳು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇಡುವ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಶ್ವಮೇಧ	ರಾ
ದ	ಫಲವು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ೧೦೧ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ತವರಮನೆಯ	ದ
ಗಂ	ಹಾಗೂ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು-ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಲದವರು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ	ಗಂ
ಬ	ಸ್ವರ್ಗವಾಸವಾಗುವದು. ೧೦೨ ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮವು	ಬ
ರಾ	ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದು, ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೊಂದಬೇಕು. ೧೦೩	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಸಹಗಮನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪುಣ್ಯಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ದುಃಖಮಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಈ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದು ಏನು ಫಲವು? ಎಂದಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮರಣ ಬರುವದು ಸತ್ಯವು. ಆಗ ಆ	ಪಾ
ದ	ಸಹಗಮನದ ಫಲವು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ೧೦೪ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ	ದ
ಬ	ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ೧೦೫ ಆಮೇಲೆ	ಬ
ರಾ	ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೇ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಆ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಕ್ಕೆ	ರಾ
ಫ	ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಮಾಡಹತ್ತಿ, ೧೦೬ ಯಾವತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಎದುರಿಗೆ	ಫ
ದ	ನಿಂತು ಕೂಡಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಚಮತ್ಕಾರವಾಯಿತು. ೧೦೭ ಆಗ ಸದಾಶಿವನು	ದ
ಗಂ	ಪಂಚಮುಖಗಳಿಂದಲೂ, ದಶಭುಜಗಳಿಂದಲೂ, ನಾಗಸೂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ	ಗಂ
ಬ	ತ್ರಿಶೂಲ- ಡಮರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ೧೦೮ ಭಸ್ಮಾಂಕಿತನೂ, ಜಟಾಧಾರಿಯೂ ಆಗಿ	ಬ
೨೩	ನಂದಿಯಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಆ ಕುಂಡದೊಳಗಿಂದಮೇಲೆ ಬಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆಯೇ ಆ	ರಾ

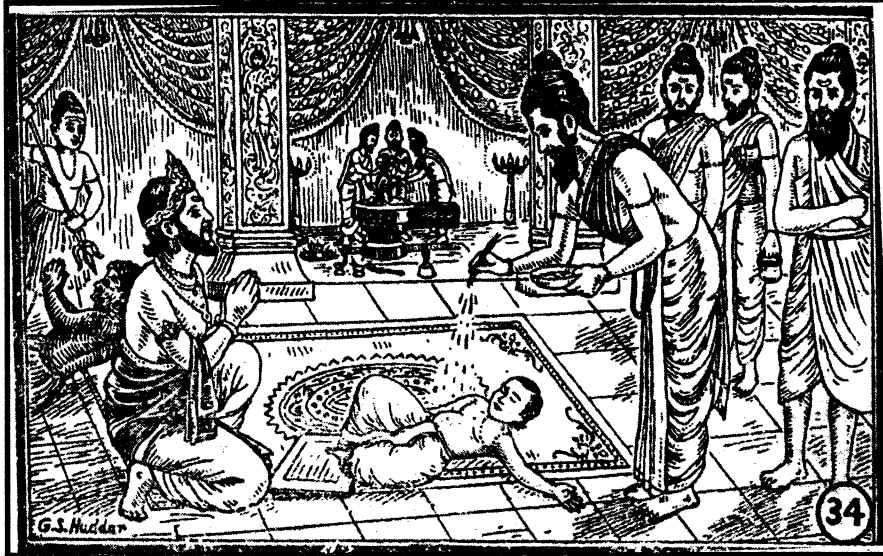
೨೩ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ||೧೦೯|| ಆಗ ಆ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ
 ೧೦ ಆರಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಜಗನ್ನಾಥನು ಅಕೆಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೧೧೦|| ತ್ರೀವ್ಯೋಮ
 ೨ ಕೇಶನಾದ ಶಂಕರನು ಅವಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆ ಕುಂಡದಿಂದ ಅಕೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಇಳಿಸಿ ಅವಳ
 ೩ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು. ||೧೧೧|| ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು,
 ೪ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೇ ವೈಶ್ಯನ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನು ಈ
 ೫ ರೀತಿಯಾಯಿತು. ||೧೧೨|| ಆ ರತ್ನಲಿಂಗವು ನನ್ನ ಸ್ವಯಂಭೂವಾದದ್ದು, ನಾನು ಮಾಯೆಯಿಂದ
 ೬ ಅಗ್ನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ನಾಟ್ಯಮಂಟಪವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿಸು. ||೧೧೩|| ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
 ೭ ನಾನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆನು. ನೀನೂ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ
 ೮ ಮಾಡಿ. ||೧೧೪|| ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ, ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ
 ೯ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು, ಕೊಡುವೆನು!' ಎಂದನು. ||೧೧೫|| ಆ ಗೌರಿರಮಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ
 ೧೦ ವೇಶ್ಯೆಯು- 'ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೇ, ನಾನು ಇಂಥ ವರವನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ತ್ರಿಭುವನಗಳ
 ೧೧ ಐಶ್ವರ್ಯಭೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ||೧೧೬|| ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರಳಾಗಿರುವದೇ
 ೧೨ ನನ್ನ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬಂಧು, ಅಪ್ಪೇಷ್ಟ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಕಲ
 ೧೩ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರೂ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವರು. ||೧೧೭|| ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು
 ೧೪ ಹೋಗಬೇಕು. ಪಶುಪತಿಯೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ನಾವು ಸರ್ವದಾ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವೆವು. ||೧೧೮||
 ೧೫ ನಮಗೆ ಪುನಃ ಜನ್ಮವಾಗ ಬಾರದು. ಈ ಸಂಸಾರದ ಯಾತಾ-ಯಾತವು ಆಗದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ೧೬ ಜಡಗಡೆ ಹುಡುಗಿ!' ಹೌದು ಆತನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ||೧೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
 ೧೭ ಅಕೆಯ ಮಾತುಕೇಳಿ ಗೌರಿರಮಣನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ
 ೧೮ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದನು. ||೧೨೦|| 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಆ

೨೨ ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪವು ಸುಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಗ ಮತ್ತು ಕೋಳಿಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋದವೆಂದು
 ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ||೧೨೧|| ಅವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ
 ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಆ ಕಪಿಯು ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿರುವನು. ||೧೨೨|| ಆ ಕೋಳಿಯೇ ಮಂತ್ರಿ
 ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿರುವನು. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣದ ಫಲವು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಂಗ,
 ಕೋಳಿಗಳಿದ್ದವರು ಈಗ ರಾಜಪುತ್ರ-ಮಂತ್ರಿಯರಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ||೧೨೩|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ
 ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಈಗ ಈ ಕುಮಾರರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣ ಮಾಡುವರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕುಮಾರರು
 ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ||೧೨೪|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ ನಿತ್ಯ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಘಟಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಗನಾದನು. ||೧೨೫||
 ಈಗ ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣ ಮಾಡುವರು. ಅವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ !' ಎಂದು
 ಪರಾಶರರು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೬|| ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ, ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪರಾಶರ ಮುನಿಗಳು ವೇತ್ಯಾ-ವೈಶ್ಯರ ಮತ್ತು ಕುಕ್ಕುಟ-ಮರ್ಕಟಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.' ||೧೨೭|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ ಪರಾಶರರಿಗೆ ಕೈ
 ಮುಗಿದು ಅತಿ ಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ||೧೨೮|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ವ
 ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ||೧೨೯|| ಸರಸ್ವತೀ
 ಗಂಗಾಧರನು-'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಿರುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾವಧಾನದಿಂದ
 ಕೇಳಿರಿ. ಅದರಿಂದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ!' ಎಂದನು. ||೧೩೦|| ಇತಿ
 ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ
 ಸಂವಾದೇ ದಂಪತಿಸ್ಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹಿಮಾ ಬೋಧನಂ ನಾಮ ತ್ರಯಸ್ತ್ರೀಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||
 ಪ್ರಸಂಗ-೨೨|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೪೦೬೪||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ॥

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀಸರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಕೇಳು!’ ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಾಶರ ಮುನಿಗಳು ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ, ||೧|| ರಾಜಪುತ್ರರ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಧುರ ವಾಣಿಯಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ||೨|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ- ||೩|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಾಶರ ಮುನಿಗಳೇ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಆ ಮರ್ಕಟ-ಕುಕ್ಕುಟಗಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ||೪|| ಅವು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ಮಂಗಳವು ನನ್ನ ಮಗನಾಗಿ, ಕೋಳಿಯು ಮಂತ್ರಿ, ಪುತ್ರನಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ||೫|| ಈಗ ಅವರು ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣ ಮಾಡುವರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ-ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರರ ಲಕ್ಷಣವೇನು? ||೬|| ಅವರು ಮುಂದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ವರ್ತಿಸುವರು?’ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅತಿಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ||೭|| ಆ ರಾಜನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರಾಶರರು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಏನಂದರೆ-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಎರಡು ಹುಡುಗರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿರುವವು. ||೮|| ನೀನು ಆ ಪುತ್ರರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ, ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ದುಃಖ ಹೊಂದುತ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲಿ?’ ಎಂದರು. ||೯|| ಆಗ ಆ ರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಮರ್ಥರು ಆಗಿರುವಿರಿ!’ ಎಂದನು. ||೧೦|| ಆಗ

೪೪೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ
ದ
ವ
ಚ
ನ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
೨೫

ಪರಾಶರರು-‘ಎಲೈ ರಾಜಾ ಕೇಳು ! ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡೇ ವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವಿದೆ. ||೧೧||
ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಏಳೇ ದಿವಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವವು. ಎಂಟನೇ ದಿವಸ ನಿನ್ನ
ಪುತ್ರನಿಗೆ ಮರಣವು ಬರುವದು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೨|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ
ರಾಜನು ದುಃಖದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅಳುತ್ತ, ಅನೇಕ ರೀತಿ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತ ||೧೩|| ಆ
ಮುಷಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು-‘ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶರಣು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ,
ರಕ್ಷಿಸಿರಿ,’ ||೧೪|| ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಮತ್ತೆ
ಆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು - ‘ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿರಿ?’
ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೫|| ಆಗ ದಯಾನಿಧಿಗಳಾದ ಪರಾಶರರು ವಿಚಾರಮಾಡಿ-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ
ಕೇಳು! ನೀನು ಜಗದ್ಗುರುವೂ, ಉಮಾಕಾಂತನೂ ಆದ ಶ್ರೀಶಿವನಿಗೆ ಮೊರೆ ಹೋಗು. ||೧೬||
ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಭಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರು. ಶೂಲಪಾಣಿಯಾದ
ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಆದಕಾರಣ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು. ||೧೭|| ಕಾಲನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ
ಒಂದು ಉಪಾಯವದೆ, ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೮|| ಸ್ವರ್ಗ- ಮೃತ್ಯು-
ಪಾತಾಳ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವರೆಂದರೆ ನಿಷ್ಕಲಂಕನೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನೂ,
ವೈಷ್ಣೋಮಹೇಶನೂ ಆದ ಶ್ರೀಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ ಆಗಿರುವನು. ||೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆ
ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ಸಮರ್ಥನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ರಜೋರೂಪದಿಂದ ಆತನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ||೨೦|| ಆಮೇಲೆ ಆ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಉಪನಿಷದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವ
ಸಂಗ್ರಹವನ್ನೂ, ||೨೧|| ವೇದಸಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸುಂದರ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೨|| ‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ! ಆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ

೪೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ
ದ
ವ
ಚ
ನ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನುಪಮವಾಗಿರುವದು. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ನಾಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವ್ಯಯವಾದದ್ದಿದೆ. ||೨೩||
ಶಿವಾತ್ಮಕ ಪಂಚತತ್ವದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು ! ಆ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ವೇದ
ಮತದಂತೆ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೨೪|| ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಚತುರ್ಮುಖಗಳಿಂದ ಆ
ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂದನು. ಆಗ ಅವನ ದಕ್ಷಿಣ ಮುಖದಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದವು ಹೊರಟಿತು. ||೨೫||
ಆ ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷದ ಸಾರವು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದು ! ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು
ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ! ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮುನಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ಅದನ್ನು ಕೇಳು.
||೨೬|| ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮರೀಚಿ ಅತ್ರಿ ಮುಂತಾದ
ಯಾವತ್ತೂ ಮಹಾನ ಮಹಾನ ಋಷಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ||೨೭|| ಆ ಋಷಿಗಳು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ
ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ-ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ
ಹೇಳಿದರು. ||೨೮|| ಹೀಗೆ ಆ ಪವಿತ್ರವಾದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಆ ಋಷಿಗಳು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ
ಕಲಿಯಹತ್ತಲು ಅದು ತ್ರಿಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ||೨೯|| ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಮಂತ್ರವು ಮತ್ತಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ತಪಸ್ಸು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಚತುರ್ವಿಧ
ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕುವವು. ||೩೦|| ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಉತ್ತಮ
ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಜಪ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಆ ಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಲೇ ಭಸ್ಮವಾಗಿ
ಹೋಗುವವು ಎಂದು ತಿಳಿ. ||೩೧|| ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಅನೇಕ ಸೃಷ್ಟಿ
ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ವೇದ ತೀರ್ಥವೆನಿಸಿದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು ಒಳ್ಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಅದರಿಂದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ
ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಆ ತೀರ್ಥದ ಸ್ನಾನ-ಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೨|| ಅದರಿಂದ ದುಷ್ಕರ್ಮವು
ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಸಂಸಾರವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವದು. ಯಾರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರು
ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತ ರಾಗುವರು. ||೩೩|| ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜದಂತೆ ಫಲವು

೪೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೩೪	ಬರುವದು. ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತ-ದುಷ್ಕೃತಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ	೪೫೧
೬	ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ೩೪ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಧರ್ಮದಂತೆ-ಧರ್ಮವು	೬
ಗಂ	ಬ್ರಹ್ಮನ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧರ್ಮಗಳು ಅವನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಿಸಿದವು. ೩೫	ಗಂ
ಬ	ಪುಣ್ಯ-ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಇಹದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವರು.	ಬ
ರಾ	ಪಾಪ-ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಅಧರ್ಮ ಮಾಡುವವರು ಅವರು ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.	ರಾ
೬	೩೬ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧ- ಲೋಭ-ಮೋಹ-ಮದ-ಮತ್ಸರ-ದಂಭಗಳು ಅಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನರಕದ	೬
ಗಂ	ನಾಯಕರಾಗುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯರು ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ೩೭	ಗಂ
ಬ	ಕಾಮದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಗುರುತಲ್ಪಗಮನ, ಸುರಾಪಾನ, ಅತಿಕಾಮುಕ ಕೆಲಸ, ಸದಾ ಅಧರ್ಮ	ಬ
ರಾ	ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಹುಟ್ಟುವದು. ೩೮ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳನ್ನು ವಧಿಸುವಂಥ, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ	ರಾ
ಅ	ಪಾಪ ಮಾಡುವಂಥ, ಕನ್ಯಾ ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯು ೩೯ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವದು	ಅ
ಪಾ	ಎಂದು ಕ್ರೋಧವು ಅಧರ್ಮದ ಮಗನೆಂದು ಅನ್ನುವರು. ೪೦ ದ್ವಿಜ-ದೇವಸ್ಥ- ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಗಳನ್ನು ಹರಣ	ಪಾ
ದ	ಮಾಡುವರು, ಸುವರ್ಣ ಕದಿಯುವರು ಲೋಭದ ಪುತ್ರರೆನಿಸುವರು. ೪೧ ಇತ್ತ ಕೇಳು ಯಮನು ಈ	ದ
೫	ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧ-ಲೋಭಗಳೆಂಬ ಪುತ್ರರನ್ನು ಕರೆದು-ನೀವು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ	೫
೪	ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿರಿ. ೪೨ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವೆನು,	೪
೬	ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲಿನ ಜನರೆನ್ನೆಲ್ಲ ನರಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ!' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.	೬
ಗಂ	೪೩ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಪಾತಕಗಳು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದವು. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ರುದ್ರ, ಜಪ	ಗಂ
ಬ	ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಪಾತಕಗಳು ಹೆದರಿ ತಿರುಗಿ ಓಡಿ ಯಮನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು,	ಬ
ರಾ	೪೪ ವಿನಯದಿಂದ-'ಸ್ವಾಮೀ, ಯಮರಾಜನೇ, ನಾವು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ	ರಾ
	ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಿ ಬಂದೆವು. ೪೫ ಯಮರಾಜನೇ, ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರ ಇರಲಿ. ನಾವು ನಿನ್ನ	

ಕಿಂಕರರೆಂದು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಯವನ್ನು
 ಹೊಂದಿದೆವು. ||೪೬|| ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಗ್ನಿಪುರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಹೋದೆವು. ||೪೭||
 ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡುವದನ್ನು, ನೋಡಿದ
 ಕೂಡಲೇ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವೆವು. ||೪೮|| ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ, ಪಟ್ಟಣ, ನದೀತೀರ, ದೇವಾಲಯ
 ಪುಣ್ಯ-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ||೪೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿಯ
 ಊರುಗಳ ಜನರು ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲ.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ||೫೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ಏನು ಹೇಳೋಣ! ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ
 ಹೊಂದಿ ಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆವೆಂದರೆ ತೀರಿತು! ಅವರಿಂದ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪಾಪ
 ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವೆವು. ||೫೧|| ಅವರು ಸಹಸ್ರವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ
 ಯಾವನೂ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗ ಲಾರನು. ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮದಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಾಡುವ
 ರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಅಂಥ-ಪಾಪಿಷ್ಠರೂ ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ||೫೨|| ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಾರೆ
 ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಠಿಸುವರೋ ಅವರು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ
 ನಮಗೆ ಭಯ ಬರುತ್ತದೆ. ||೫೩|| ಭಯಂಕರ ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರು ಸಹ ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದರೆ ನಾವು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರುಗಾಡಬೇಕು? ನಮಗೆ
 ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ||೫೪|| ಆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಜಪವು ನಮಗೆ ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ
 ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ||೫೫|| ಈ
 ರುದ್ರಜಪವೆಂಬ ವಿಷವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಸಮರ್ಥರಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ, ರಕ್ಷಿಸಿರಿ'
 ಎಂದು ಆ ಪಾತಕಗಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡವು. ||೫೬|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ 'ಹಾ!

ಹೀಗಾಯಿತೇ?' ಎಂದು ತಲೆದೂಗಿ ವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ||೫೭||
ವಿನಯದಿಂದ ಜಯ ಜಯ ಕಮಲಾಸನನೇ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೇ, ಚತುರ್ಮುಖನೇ ||೫೮|| ನಾವು ನಿಮ್ಮ
ಶರಣಾಗತರು, ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಪಾಪಿ ಜನರನ್ನು
ನರಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರುವೆವು. ||೫೯|| ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಮಹಾ ಪಾಪಿ ಜನರನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ
ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಜಪದಿಂದ ||೬೦|| ಆ
ಮಹಾಪಾಪಿಗಳೂ, ಅತಿ ಪಾಪಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿ
ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವರು. ನನ್ನ ನರಕವು ಬರಿದಾಗಹತ್ತಿದೆ. ||೬೧|| ನರಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ
ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಇನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ
ಒಬ್ಬರೂ ಹುಟ್ಟದಂತಾಯಿತು. ||೬೨|| ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರು ನೀವೇ ಇದ್ದು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಜಪದಿಂದ
ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಒಡೆತನವನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ?'
ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಹಾಲಾಯಿತು. ||೬೩|| 'ದೇವಾ! ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಸಮರ್ಥರು ! ರುದ್ರಜಪದ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಪಾತಕಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವವು.
||೬೪|| ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಪದ ಲವಲೇಶವೂ ಹತ್ತದಂತಾಯಿತು. ಕಾರಣ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ
ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೬೫|| ಆ ಯಮನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು
ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೬೬|| ಏನೆಂದರೆ-'ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು,
ತಾಮಸಿಗಳೂ ಆಗಿ ಅಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಮದದಿಂದ ಯಾರು ನಿಂತಾಗಲಿ, ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗಲಿ
ರುದ್ರಜಪವನ್ನು ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳು ಘಟಿಸುವವು. ||೬೭|| ಅಂಥವರನ್ನು ನೀನು
ತೀವ್ರವಾಗಿ ದಂಡಿಸು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಭಾವಾರ್ಥದಿಂದ ಜಪಿಸುವಂಥವರನ್ನು ನೀನು
ಭಾದಿಸಬೇಡ. ||೬೮|| ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳು, ಏನೆಂದರೆ-'ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

೨೦ ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದವರನ್ನು
 ೧೦ ಕಾಡಬೇಡೆಂದು' ಹೇಳು. ||೬೯|| ಕೆಲವರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪ-ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಗಳಾಗಿ
 ೧೦ ಹುಟ್ಟುವರು. ||೭೦|| ಅವರು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಾಗಿ ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪಾಪದಿಂದ
 ೧೦ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಗಳಾಗುವರು. ||೭೧|| 'ಎಲೈ ಯಮನೇ ಕೇಳು, ರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಅವರ
 ೧೦ ತೇಜ, ಬಲ, ಕಾಂತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಬೆಳೆಯುವವು. ||೭೨||
 ೧೦ ರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಈಶ್ವರ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಅಭಿಷೇಕೋದಕದಿಂದ ಯಾರು ಸ್ನಾನ-ಪಾನಗಳನ್ನು
 ೧೦ ಮಾಡುವರೋ, ||೭೩|| ಅವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಭಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯ ದೇಹಿಗಳಾಗಿ
 ೧೦ ಸ್ಥಿರಜೀವಿಗಳಾಗುವರು. ||೭೪|| ಅತಿ ರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ ಉದಕದಿಂದ ಸ್ನಾನ
 ೧೦ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವು ಹೆದರುವುದು. ಅವರು ಭವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ||೭೫||
 ೧೦ ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ಶತರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದವರು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ
 ೧೦ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗುವರು. ||೭೬|| 'ಎಲೈ ಯಮನೇ ನೀನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಕೊಂಡು,
 ೧೦ ರುದ್ರಜಪ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಾಧಿಸಬೇಡವೆಂದು ನಿನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೇಳು!' ಎಂದನು. ||೭೭||
 ೧೦ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. 'ಎಲೈ ಭದ್ರಸೇನ ರಾಜನೇ-ನಿನ್ನ ಮಗನು
 ೧೦ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.' ||೭೮|| ಈಗ ನೀನು ಹತ್ತು
 ೧೦ ಸಾವಿರ ರುದ್ರದಿಂದ ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ, ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ನಾನ
 ೧೦ ಮಾಡಿಸು. ||೭೯|| ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಇಂದ್ರನಂತೆ
 ೧೦ ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗಿ ಯಾವ ಕಂಟಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೂ ರಾಜೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಆನಂದದಿಂದ
 ೧೦ ದುರಂಧರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುವನು. ||೮೦|| ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ
 ೧೦ ಆದಂಥ ನೂರುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ರುದ್ರಜಪ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ

ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸು. ||೮೧|| ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನ
 ಆಯುಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗುವದು! ||೮೨|| ಎಂದು ಪರಾಶರರು ಹೇಳಲು ಆ ರಾಜನು
 ಆನಂದದಿಂದ ಆಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ||೮೩|| ಮತ್ತು ಆ ಪರಾಶರರ
 ಉಪದೇಶದಂತೆ ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಸರ್ವಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ||೮೪||
 ನೂರು ಕಲಶಗಳಿಂದ ತ್ರೀಶಿವನಿಗೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯ 'ಕಬ್ಬಿಣ ರಸ' ದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ
 ||೮೫|| ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೮೬|| ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
 ಏಳು ದಿವಸ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದನು. ||೮೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಏಳು ದಿವಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ
 ಕೂಡಲೇ ಎಂಟನೇ ದಿವಸದ ಮುಂಜಾನೆ ಆ ಹುಡುಗನು ನಿಶ್ಚೀಷ್ಟಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಆ ಕೂಡಲೇ
 ಪರಾಶರರು ಬಂದು ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಅವನಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿದರು. ||೮೮|| ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಾಕಾರನೂ, ದಂಡಧಾರಿಯೂ, ಭಯಂಕರ
 ಕೋರಿದಾಡೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಯಮದೂತನೂ ಬಂದು ನಿಂತನು. ||೮೯|| ಆಗ
 ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುದ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಆ ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು.
 ||೯೦|| ಆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳು ಆ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಯಮದೂತನು ದೂರ ಸರಿದು
 ನಿಂತನು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಬಾಲಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೯೧|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ಮಹಾಪಾಶವನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಆ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಂಡಧರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ
 ಶಿವದೂತನು ಬಂದು ಆ ಯಮದೂತನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೯೨|| ಆಗ ಆ
 ಯಮದೂತನು ಹೆದರಿ ಒಳ್ಳೇ ವೇಗದಿಂದ ಓಡಹತ್ತಲು ವೇದಪುರುಷನಾದ ಆ ಶಿವದೂತನು ಅವನ
 ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಓಡಿಸಿದನು. ||೯೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗಿ
 ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರು. ||೯೪|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಆ ರಾಜಕುಮಾರ

೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಹಾಸಮಾರಂಭದಿಂದ, ||೯೫|| ಪರಾಶರರು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸುಗ್ರಾಸಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ, ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಬಡಿಸಿದನು. ||೯೬|| ಅಮೇಲೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಪರಾಶರರು ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದನು. ||೯೭|| ತನ್ನ ಪತ್ನಿ-ಪುತ್ರರೊಡನೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದನು ಅನಂದದಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಳಿತನು. ||೯೮|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಸುತನಾದ ನಾರದನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ರಾಜನು ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಅವರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಂದಿಸಿದನು. ||೯೯|| ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿ ಪೋಷಕೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ-ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ತಾವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರೋಣವಾಯಿತು? ||೧೦೦|| ದೇವರ್ಷಿಗಳೇ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಗಳು ವರ್ತಿಸಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕು! ಎಂದನು. ||೧೦೧|| ಆಗ ನಾರದನು-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಾನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಈಗ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ||೧೦೨|| ಮಹಾಮೃತ್ಯುವು ತನ್ನ ದೂತರೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಶಿವದೂತನು ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿದನು. ||೧೦೩|| ಆ ಯಮದೂತನು ಓಡುತ್ತ ಯಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಶಿವದೂತನು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದ ಸರ್ವಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ನಾವು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕು!’ ಎಂದನು. ||೧೦೪|| ಆಗ ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ವೀರಭದ್ರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ‘ಸ್ವಾಮೀ, ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಗತಾಯುಷಿಯಾಗಲು, ||೧೦೫|| ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ನಮ್ಮ ದೂತನನ್ನು ಶಿವದೂತನು ಬಂದು ಹೊಡೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು?’ ಎಂದು

೪೫೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೬|| ಆಗ ವೀರಭದ್ರನು ಅತಿ ಕೋಪದಿಂದ-ಎಲೈ ಯಮನೇ ಕೇಳು. ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಜಪದಿಂದ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಆಯುಸ್ಸು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷವಾಗಿದೆ. ||೧೦೭|| ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ನಿನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಶಿವದೂತನು ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಜೀವವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು ಎಂದನು. ||೧೦೮|| ಆಗ ಯಮನು ಆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಎಲೈ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರೇ, ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಆಯುಷ್ಯವು ಎಷ್ಟು? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೯|| ಆಗ ಆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಲು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವೆಂದು ಬರೆದಿತ್ತು, ||೧೧೦|| ಅದರ ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವೆಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಯಮನು ಸಂಶಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ||೧೧೧|| ಆ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಈಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದೆನು. ||೧೧೨|| 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಪರಾಶರರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ರುದ್ರ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಆಯುಷ್ಯವು ಬೆಳೆದು ಅವನು ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆದ್ದನು.' ||೧೧೩|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾರದನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆಮೇಲೆ ಪರಾಶರ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಆ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೋದರು. ||೧೧೪|| ಬಳಿಕ ಯಾವತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಹರ್ಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ||೧೧೫|| 'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮಾ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೂಜಾಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ ಕಾಲನ ಭಯವಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೬|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು-'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಈ

ಪ್ರಕಾರ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೭|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಬಹಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಜಪದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು!' ಎಂದನು. ||೧೧೮|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೧೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಭೀಷೇಕ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತದೆ!' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೧೨೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ದಂಪತಿಸ್ಯ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೨೪|| ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯಾ-೪೧೮೪ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಪಂಚತ್ರಿಸೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಕಚದೇವಯಾನಿಯರ ಕಥೆ, ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ಬಗ್ಗೆ ಸೀಮಂತಿನೀ ಆಖ್ಯಾನ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರಧ್ಯಕ್ಷಿ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಧ್ಯಕ್ಷಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ರುದ್ರಾ ಧ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ||೧|| ಆಮೇಲೆ ಮುಂದೇನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ? ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಳ್ಳೇ ಆತುರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ! ಎಂದನು. ||೨|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು- 'ಅಪ್ಪಾ, ನಾಮಧಾರಕಾ, ಮುಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ-ಕೇಳು!' ಆಮೇಲೆ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ||೩|| ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿನಯಗಳಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ ನಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಗತಿಯೇನು? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಿರಬೇಕು? ||೪|| ಸನಾತನವಾದ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯು ತಪ್ಪದಂಥ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೫|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ! ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಬಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ||೬|| ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹೋಗುವುದು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಇದೇ ಗತಿಯಾಯಿತು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೭|| ಆಗ ಆಕೆಯು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಗತಿಯಾಯಿತು?' ||೮|| ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರಿ,' ಎಂದು ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದಳು. ||೯|| ಆಗ ಅವರು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆದ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ದೈತ್ಯರಿಗೂ ಸದಾ ಯುದ್ಧವು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೦|| ಆ ದೈತ್ಯ ಸೈನ್ಯವು ರಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಕೂಡಲೇ ಅವರ

೨೫ ಗುರುವಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಆ ದೈತ್ಯ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಮತ್ತೇ
 ದೇವತೆಗಳ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೧|| ಮತ್ತೇ ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಆ ದೈತ್ಯ
 ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂದ ಕೂಡಲೇ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಪುನಃ ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ
 ಅವರು ಎದ್ದು ದೇವತೆಗಳ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಇಂದ್ರನು
 ಒಂದು ದಿವಸ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಶಂಕರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ,
 ತಮಗೆ ತ್ರಾಸವಾದದ್ದನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ಎಂದನು. ||೧೩|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ
 ಶಂಕರನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ನಂದಿಯೇ! ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆ
 ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪|| ಒಡೆಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ
 ನಂದಿಯು ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ, ತಪ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಶುಕ್ರನನ್ನು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು
 ||೧೫|| ತಿವನ ಹತ್ತಿರ ತಂದನು. ಆಗ ದೈತ್ಯರು ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡಹತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ತಿವನು
 ಅಗ್ಧರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕುಡಿದಂತೆ ಶುಕ್ರನನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ||೧೬|| ಹೀಗೆ ಆ ಶುಕ್ರನು ಅನೇಕ
 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ತಿವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ಮೂತ್ರದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ
 ಬಂದು ಬಿಟ್ಟನು. ಇದು ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು. ||೧೭|| ಹೀಗೆ ಶುಕ್ರನು ಈಶ್ವರನ
 ಉದರದಿಂದ ಜನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೊದಲಿನ ಹೆಸರು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ‘ಭಾರ್ಗವ’ನೆಂಬ ಹೊಸ
 ಹೆಸರು ಬಂತು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೧೮|| ಇದನ್ನು
 ಕಂಡು ಇಂದ್ರನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳ ಗುರುವೂ ಹಾಗೂ ಪುರೋಹಿತನೂ ಆದ
 ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವ ಗುರುಗಳೇ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಮತ್ತೇ ಈಶ್ವರನ
 ಉದರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ದೈತ್ಯರನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಿರುವನು. ||೧೯|| ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವಿಘ್ನ
 ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಗುರುರಾಯಾ! ನೀವು ನಮಗೆ ವಿಚಾರವಂತ ಪುರೋಹಿತರಾಗಿರುವಿರಿ.

೨೬
 ೧
 ೨
 ೩
 ೪
 ೫
 ೬
 ೭
 ೮
 ೯
 ೧೦
 ೧೧
 ೧೨
 ೧೩
 ೧೪
 ೧೫
 ೧೬
 ೧೭
 ೧೮
 ೧೯
 ೨೦

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ವಾಮೀ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೇ! ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೇಳಿರಿ. ||೨೦|| ಆ ದೈತ್ಯರು ಎಂಥ ದೈವಶಾಲಿಗಳು ನೋಡಿರಿ ! ಅವರ ಗುರುಗಳಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಆ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ತವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವರು, ಅದರಿಂದ ಆ ದೈತ್ಯರು ಪುನಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ||೨೧|| ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ? ನೀವು ದೇವತೆಗಳ ಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ತಾವು ಆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವು ಸಾಟದಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎನಾದರೊಂದು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ||೨೨|| ನೀವು ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮಹತ್ವವೆಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವದು? ಅವನು ಎಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ||೨೩|| ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಪೋಷಣೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಆ ಗುರುವು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ||೨೪|| 'ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಆ ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಂತ್ರವು ಆರು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಆ ಶುಕ್ರನಲ್ಲಿ ಆ ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಆ ಶುಕ್ರನ ಹತ್ತಿರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಲಿತು ಬರುವನು. ||೨೬|| ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಕಚನನ್ನು ಕಳಿಸೋಣ. ಅವನು ಹೋಗಿ ಆ ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಂತ್ರ ಹ್ಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತು ಬರುವನು.' ||೨೭|| ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ, ಯುಕ್ತವಂತನೂ ಆದ ಕಚನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಪುತ್ರರಾಯಾ, ಕಚನೇ! ನೀನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ||೨೮|| ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಾದರೂ ಆ ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತು ಬಾ' ಎಂದು

೪೨೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೨೯|| ಆಗ ಆ ಕಚನು ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ
 ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಶುಕ್ರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ||೩೦|| ಅವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ರದಿಂದ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು-‘ಎಲೈ ವಟುವೇ, ನೀನು
 ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೩೧|| ಅದಕ್ಕೆ ಕಚನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಒಬ್ಬ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗನು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯೆ
 ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಂದೆನು. ||೩೨|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಶಿರೋಮಣಿಗಳೂ,
 ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಚರಣ ಸೇವಕನಾಗಿ ಇರುವೆನು. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ನನಗೆ
 ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು!’ ಎಂದು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೩೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಚನು
 ಮಾತಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರಲು ಆಗ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಒಬ್ಬಳೇ
 ಒಬ್ಬ ಮಗಳಾದ ದೇವಯಾನಿಯು ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ||೩೪|| ‘ಒಳ್ಳೇ ಸುಲಕ್ಷಣ, ಸುಂದರ
 ತರುಣನಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಚನನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವನೇ ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗಬೇಕು!’
 ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ||೩೫|| -‘ತಂದೆಯೇ ಇವನು
 ಒಳ್ಳೆಯವನೂ, ಯೋಗ್ಯನೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವನು. ಕಾರಣ ಈತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.’ ||೩೬|| ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಆ
 ಕಚನನ್ನು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
 ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ||೩೭|| ಹೀಗೆ ಕಚನು ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಯುತ್ತಿರಲು ದೈತರು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 -‘ಇವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದು ಕಪಟವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನೀ
 ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು. ||೩೮|| ಇವನು ಆ ಸಂಜೀವಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವನು. ಆಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವದೆಂದು ಚಿಂತೆ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.' ||೨೯|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಸಮಿಧೆಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಕಚನನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ರಾಕ್ಷಸರೂ ಹೋದರು. ||೪೦|| ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಆ ದೈತ್ಯರು 'ದ್ವೇಷದಿಂದ ಆ ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದು,' ತಾವು ಸಮಿಧೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ||೪೧|| ಅವರ ಸಂಗಡ ಕಚನು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಪರಮಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಮಗಳಾದ ದೇವಯಾನಿಯು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ- 'ಅಪ್ಪಾ, ಅಡವಿಯಿಂದ ಕಚನು ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ||೪೨|| ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಕರೆಯಿರಿ. ಅವನು ಬರುವತನಕ ನಾನು ಸರ್ವಥಾ ಊಟ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶುಕ್ರನು ಆಲೋಚಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೪೩|| ಆಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಚನು ಮೃತನಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಕಚನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಆ ಕಚನು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ದೇವಯಾನಿಯು ಸಂತೋಷಬಿಟ್ಟಳು. ||೪೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ದೈತ್ಯರು ಕಚನಮೇಲೆ ಅತಿಶಯ ದ್ವೇಷ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಕಚನು ದೈತ್ಯರೊಡನೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೊಂದು ||೪೫|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಹೋದಸಾರೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಇವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರು. ಈಗ ಇವನ ದೇಹವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಈಗಲೂ ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿಸಬಹುದು!' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಆ ಕಚನ ದೇಹವನ್ನು ಕಡಿದು ಚೂರು-ಚೂರು ಮಾಡಿ ಹತ್ತೊ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಒಗೆದು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ||೪೬|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಯಿತು. ಕಚನು ಬರದೇ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ದೇವಯಾನಿಯು ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ವಿನಯದಿಂದ- 'ತಂದೆಯೇ ಕಚನು ಇನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ||೪೭|| ಕಚನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನು, ನೀವು ಅವನನ್ನು

೪೬೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕರೆತರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಯುವೆನು. ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಚನ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ,
 ಎಂದು ಶ್ಲೋಕ ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ||೪೮|| ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶುಕ್ರನು ಮತ್ತೆ
 ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಈ ಸಾರೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದು
 ಚೂರು-ಚೂರು ಮಾಡಿ ದಶ-ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಒಗೆದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಸಂಜೀವಿನೀ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದನು. ||೪೯|| ಧನ್ಯವಾದ ಆ ಮಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹತ್ತೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ
 ಕಚನ ದೇಹದ ಚೂರುಗಳೆಲ್ಲ ಒತ್ತುಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಬದುಕಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ
 ದೇವಯಾನಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಿದಳು. ||೫೦||
 ಆಗ ದೈತ್ಯರು ಮತ್ತೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು ಎನಂದರೆ-'ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಈ
 ಕಚನು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಮಗಳಮೇಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇವನನ್ನು ಪುನಃ
 ಬದುಕಿಸುವರು. ||೫೧|| ಈಗ ನಾವು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಎನಂದರೆ ನಾಳೆ
 ಏಕಾದಶಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದು, ಚೂರು-ಚೂರು ಮಾಡಿ, ಸಣ್ಣಾಗಿ ಅರೆದು
 ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.' ||೫೨|| ಎಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಮುಂದೆ ಏಕಾದಶಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ದೈತ್ಯರು ಕಚನನ್ನು ದೂರ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
 ಕೊಂದು, ||೫೩|| ಚೂರು-ಚೂರು ಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ
 ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ನಿಗ್ಧಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹಾಕಿ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ||೫೪|| ಎಲ್ಲಿ
 ನೋಡಿದರೂ ಕಚನು ಕಾಣದಂತಾದ್ದರಿಂದ ದೇವಯಾನಿಯು ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ
 ಬಂದು-'ತಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನಾದ ಕಚನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ? ಅವನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರೆಯಿರಿ.
 ಅವನು ಬರದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವದಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಅಳಹತ್ತಿದಳು. ||೫೫|| ಆಗ
 ಶುಕ್ರನು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಕಚನು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶುಕ್ರನು ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೇದಪಟ್ಟು, ||೫೬|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹುಡುಕಹತ್ತಲು, ಆ ಕಚನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸಂಶಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಇನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೫೭|| ಆಮೇಲೆ ಮಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು-‘ಎಲಾ ಮಗಳೇ, ಕಚನು ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು, ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತೆಗೆಯಲಿ? ||೫೮|| ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವೆನು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೇ ಹೇಳು!’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೫೯|| ಆಗ ಆಕೆಯು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- ‘ತಂದೆಯೇ ನಾನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವದು. ||೬೦|| ಅವನೇ ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ಅವನು ಬದುಕಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಕಾರಣ ನೀವು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು!’ ಎಂದಳು. ||೬೧|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶುಕ್ರನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು-‘ಎಲಾ ಮಗಳೇ, ಈಗ ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಕಚನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವೆನಲ್ಲಾ? ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದನು. ||೬೨|| ಆಗ ಆಕೆಯು-‘ತಂದೆಯೇ, ನೀನೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬದುಕಿಸುತ್ತೀ, ಹೀಗಿದ್ದು ನೀನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆನ್ನುವದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ!’ ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೬೩|| ಆಗ ಶುಕ್ರನು-‘ಎಲಾ ಮಗಳೇ, ನನ್ನ ಹೊರತು ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸತ್ತರೆ ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವರಾರು? ||೬೪|| ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದಾಗಿದೆ. ಆ ಮಂತ್ರವು ಆರು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಮಹತ್ವವು ನಾಶವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಕಚನ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗುವದು. ಕಾರಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡು!’ ಎಂದು ಅಂದನು. ||೬೫|| ಅವನು ಏನು

೪೬೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಆಕೆಯು ತಂದೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧಳಾಗಿ- 'ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ||೬೬|| ನೀವು ಈಗ ಮೊದಲು ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಕಚನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿರಿ. ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸತ್ತರೆ ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಮತ್ತೇ-ಮತ್ತೇ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೬೭|| ಆಗ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು- 'ಎಲಾ ಮಗಳೇ, ಸ್ತ್ರೀಯಿಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವದು ದೋಷಕರವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ||೬೮|| ಸ್ತ್ರೀಯಿಗೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೇ ಮಂತ್ರವು ! ಅವರು ಬೇರೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬಾರದು. ಈಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ದೋಷ ಬರುವದು ಮತ್ತು ಆ ಮಂತ್ರದ ಸತ್ತ್ವವೂ ಹೋಗುವದು!' ಎಂದನು. ||೬೯|| ಆಗ ದೇವಯಾನಿಯು- 'ತಂದೆಯೇ, ನೀನೂ ಸಾಯಬಾರದು. ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನೂ ಬದುಕಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಸುಖವಾಗಿರು. ನಾನಂತೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಳು. ||೭೦|| ಆಗ ಶುಕ್ರನು ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆಕೆಗೆ 'ಆ ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು.' ||೭೧|| ಆಗ ಆ ಶುಕ್ರನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಚನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರವು ಷಟ್ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಕಚನು ಬದುಕುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶುಕ್ರನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ಜಪಿಸಿದನು. ||೭೨|| ಆಗ ಕಚನು ಬದುಕಿ ಶುಕ್ರನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಡೆದು, ಅವನ ಉದರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಶುಕ್ರನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಆಗ ದೇವಯಾನಿಯು 'ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದಳು.' ||೭೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಸಾರೆ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದು ಕಚನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಬಂತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸಿತೆಂದು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ ||೭೪|| ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು - 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ತಮ್ಮಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತೆನು. ತಮ್ಮ

೪೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದೆನು. ||೭೫|| ಇನ್ನು
 ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ದೈತ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ
 ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದನು. ||೭೬|| ಆಗ
 ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಾದರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು
 ಹೊರಡುವ ಮುಂದೆ ದೇವಯಾನಿಯು ಬಂದು, ಅವನ ಧೋತರ, ಸೆರಗು ಹಿಡಿದು - 'ಎಲೈ ಕಚನೇ,
 ನೀನು ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗಬೇಕು. ||೭೭|| ದೈತ್ಯರು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಕೊಂದಾಗ ನಾನು ನನ್ನ
 ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದೆನು. ಮತ್ತು ನೀನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
 ಕಲಿತಿರುವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!' ಎಂದಳು. ||೭೮|| ಆಗ
 ಕಚನು- 'ಎಲೈ ತರುಣಿಯೇ ಕೇಳು ! ನೀನು ಗುರು ಕನ್ಯೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ತಂಗಿಯಾದೆ, ಮತ್ತು ನೀನು
 ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಖರೋಖರವಾಗಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾದೆ. ||೭೯|| ಇಂಥ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು
 ವರಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ಶಾಪ ಬಂದೀತು. ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುವರು. ತಂಗಿಯಾದ
 ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ವರಿಸಲಿ? ಹೇಳು' ಎಂದನು. ||೮೦|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೇವಯಾನಿಯು
 ಕೋಪಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ- 'ಎಲೈ ಕಚನೇ, ನೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಶೆಯನ್ನು ನಿರಾಶೆ
 ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕಲಿತ ಆ ಸಂಜೀವಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಮರೆತು ಹೋಗಲಿ.
 ||೮೧|| ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಳಿಯಬಾರದು !' ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ||೮೨|| ಆಗ ಕಚನೂ ಸಹ
 'ಎಲೈ ದೇವಯಾನಿಯೇ, ನೀನು ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಶಾಪವನ್ನು
 ಕೊಡುವೆನು ಕೇಳು! ನಿನ್ನನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದವರು ವರಿಸಲಿ. ||೮೩|| ಮತ್ತು
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಯಾದ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಹೆಂಗಸಾದ ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರ ಕಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಮೃತ
 ಸಂಜೀವಿನೀ ಮಂತ್ರವೇ ಫಲಿಸದಿರಲಿ' ||೮೪|| ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಚನು ಅಮರಾವತಿಗೆ

ಹೋದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಇನ್ನು ದೈತ್ಯರು ನಾಶವಾಗುವರೆಂದು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮುಂದೆ ದೈತ್ಯರು ನಾಶವಾದರು.' ||೮೫|| ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಮತ್ತೆ 'ಎಲಾ ಸಾವಿತ್ರಿಯೇ ಕೇಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮಂತ್ರವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಅಪಾತ್ರವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ||೮೬|| ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿ ಸೇವೆಯೇ ಮುಖ್ಯವು. ಆದಕಾರಣ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹಾಗೂ ಪತಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ವ್ರತೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೮೭|| ಅಮೇಲೆ ಆ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು - 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಅನೇಕ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಈಗ ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೇ ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯವು. ತಾವು ನನಗೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ||೮೮|| ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವ್ರತವೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಚರಣಸೇವೆಯೇ ನಮಗೆ ವ್ರತವು. ||೮೯|| ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಾ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ನಮಗೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಿಯು ಉಳಿಯುವಂತೆ ನಿರೋಪ ಕೊಡಬೇಕು!' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೯೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲಾ ಪತಿವ್ರತೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಮುತ್ಪಾದಿತನವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂಥ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವಂಥ ಒಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳುವೇನು ಕೇಳು!' ಎಂದರು. ||೯೧|| ಆಗ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ! ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೇ ನಮಗೆ ಕಾರಣವು. ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಆಚರಿಸುವೆವು. ||೯೨|| ಯಾರು ಗುರುವಾಕ್ಯದಂತೆ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಳೆ ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿರಸಾವಹಿಸುವೆವು.' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ||೯೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಸತಿಗೆ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ರತವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು, ||೯೪||

೨೫ | ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಕೌತುಕದಿಂದ ಹೇಳುವದನ್ನು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ೪೭೦
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ||೯೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ, ಸೂತನು
 ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವ್ರತವನ್ನೂ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ
 ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳಾದ ಶೌನಕ ಮೊದಲಾದ ಮುಷಿಗಳು
 ಸೂತಪುರಾಣಕರನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಎಲೈ ಸೂತನೇ ನಮಗೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ರತವನ್ನೂ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ
 ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಹೇಳು!' ಎಂದರು. ||೯೬|| ಆಗ ಸೂತನು ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ- 'ಸ್ತ್ರೀಯರೂ,
 ಪುರುಷರೂ ಸಹ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಮನೋಹರವಾದ ಒಂದು ವ್ರತವಿರುತ್ತದೆ.
 ಅದನ್ನೂ ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೯೭||
 ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ನಿತ್ಯಾನಂದವಾಗಿಯೂ, ಶಾಂತನಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿಯೂ
 ಇರುವಂಥ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸುವಂಥವರು ಕೂಡಲೇ
 ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೯೮|| ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತನಾದವನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ
 ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಾಗಲಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಾದಂಥವನಾಗಲಿ ||೯೯|| ಪೂರ್ಣ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು.
 ||೧೦೦|| ಅದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದ
 ಅಧಿಕಾರವೂ ಸಿಗುವದೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ||೧೦೧|| ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವೆಂಬುದೊಂದು ವ್ರತವುಂಟು. ಆ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ವಿಧಿಯಿಂದ
 ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರು ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೧೦೨|| ವಿಧಾನವು
 ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದಿನ ಪೂಜೆ
 ಮಾಡುವಂಥವರು-ಉಪವಾಸದಿಂದಲೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯದಿಂದಲೂ, ಇದ್ದು ವೈದಿಕ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ತಾಂತ್ರಿಕ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಕ್ಷ ಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೩|| ಈಶ್ವರನನ್ನು-ವೈದಿಕರೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೂ, ಸುವಾಸಿನಿಯರೂ, ಕನ್ಯೆಯರೂ, ಕುಮಾರಿಯರೂ, ವಿಧವೆಯರು ಸಹ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬಹುದು. ||೧೦೪|| ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಆದಂಥ ಅತಿ ಗಹನವಾದ ಒಂದು ಆಖ್ಯಾನವಿರುವದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾವನರಾಗುವರು. ||೧೦೫|| ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಪೂರ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಾವರ್ತದೊಳಗೆ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ||೧೦೬|| ಅವನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೭|| ಅವನು ಯಾವತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವನ್ನು ಗೆದ್ದನು. ||೧೦೮|| ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರಾಜ ದಂಪತಿಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತ ಪುತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಸದಾಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಜನಿಸಿದಳು. ||೧೦೯|| ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಅತಿ ಸುಂದರ ಸುಲಕ್ಷಣೆಯಾಗಿಯೂ, ಪಾರ್ವತಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಸಮಾನಳಾಗಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಳಾಗಿಯೂ, ಅತಿ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯಾಗಿಯೂ, ವರ್ಣಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ||೧೧೦|| ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಆ ಬಾಲೆಯ ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಪರಂಪಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೂಡಿ ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆಯಹತ್ತಿದರು. ||೧೧೧|| ಅವರು ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆದು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಕುವರಿಯು ಸುಲಕ್ಷಣೆಯಾಗಿರುವಳು. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ ಸೀಮಂತಿನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಡಬೇಕು. ಈಕೆಯು ಪಾರ್ವತಿಯಂತೆ ಮಾಂಗಲ್ಯವತಿಯೂ, ಹಾಗೂ ದಮಯಂತಿಯ ಸ್ವರೂಪದವಳೂ ಆಗುವಳು. ||೧೧೨|| ಮತ್ತು ಈಕೆಯು ಭಾಗೀರಥಿಯಂತೆ ಕೀರ್ತಿವುಳ್ಳವಳೂ,

೪೭೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
೨೨

ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಂತೆ ಗುಣವುಳ್ಳವಳೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ದೇವಮಾತೆಯಾದ ಅದಿತಿ ದೇವಿಯ ಸಮಾನಳೂ, ಜಾನಕಿಯಂತೆ ಪತಿವ್ರತೆಯೂ, ||೧೧೧|| ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳೂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮನಃಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳೂ, ಆಗಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಕಾರಭಾರ ಮಾಡುವಳು.!' ||೧೧೨|| ಎಂದು ಜಾತಕದ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ರಾಜನು ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತರದ ದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಹತ್ತಿದರು. ||೧೧೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆದಂಥ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆದರದೆ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ||೧೧೪|| 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು! ನನ್ನ ಮಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವೆನು ಈ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈಧವ್ಯವು ಬರುವದಿದೆ!' ಎಂದು ತಿಳಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ||೧೧೫|| ಆ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿ ಬಿದ್ದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆನಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೧೧೬|| ಅವನ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವ ಜನರೂ ದುಃಖದಿಂದ ತಳಮಳಿಸಿದರು. ||೧೧೭|| ಮುಂದೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಎಳು ವರ್ಷದವಳಾದಳು. ಆಗ ಆ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಈ ಕನ್ಯೆಯ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವರುಷಕ್ಕೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬರುವದೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿರುವನು. ||೧೧೮|| ಅಂದಮೇಲೆ ಈಕೆಯ ಲಗ್ನವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಕುಲ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ||೧೧೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸವಿಯರೊಡನೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ತನ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬರುವದೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಂದನೆಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ||೧೨೦|| ತಾನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ||೧೨೧|| ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೈತ್ರೇಯೀ ಎಂಬುವಳು ಬಂದಳು. ಆಕೆಯು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯು

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫ ಅಕೆಯ ಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ||೧೨೪|| ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ೪೭೩
 ದ ಕರುಣಾವಚನದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ||೧೨೫|| 'ತಾಯಿ ಮೈತ್ರೇಯಿ! ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ
 ಗಂ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ
 ಬ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಕೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ
 ರಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೧೨೬|| ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಮತ್ತೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈ
 ದ ಮುಗಿದು, ಅವ್ವಾ ಮೈತ್ರೇಯಿದೇವೀ, ನನಗೆ ನೀನೇ ತಾಯಿಯು ! ಆದಕಾರಣ ನನಗೆ ನನ್ನ
 ಗಂ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂಥ ಒಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳು!' ಎಂದಳು. ||೧೨೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ
 ಬ ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೈತ್ರೇಯಿಯು- 'ಎಲಾ ಬಾಲೇ ಸೀಮಂತಿನೀ, ನೀನು
 ರಾ ಉಮಾ-ರಮಣನಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗು. ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮತ್ತೈದಿತನವು ಸ್ಥಿರವಾಗುವದು. ||೧೨೮|| ನೀನು
 ಶ್ರೀ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಸೋಮವಾರದಿನ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದವರೆಗೆ
 ಪಾ ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು, ||೧೨೯|| ಆಮೇಲೆ ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪಿತಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ದ ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೌರೀಹರನಾದ
 ಬ ಶ್ರೀಶಿವನನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸು. ||೧೩೦|| ಅಭಿಷೇಕದಿಂದ ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದು
 ಲ್ಲ ಪೀಠಪೂಜೆಯಿಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಗಂಧ-ಅಕ್ಷತೆ-ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ
 ಭ ಸೌಭಾಗ್ಯವೂ, ಸೌಖ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ||೧೩೧|| ಧೂಪದಿಂದ ದೇಹವು ಸುಗಂಧವಾಗುವದು.
 ದ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ದೇಹವು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಗುವದು. ನೈವೇದ್ಯದಿಂದ ಭೋಗವುಂಟಾಗುವದು.
 ಗಂ ತಾಂಬೂಲ ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಸ್ಥಿರವಾಗುವಳು. ||೧೩೨|| ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಲಭಿಸುವವು. ಈಶ್ವರನ ಜಪ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ
 ರಾ ಕೂಡಿ ಆನಂದ ಪಡುವರು. ||೧೩೩|| ಹೋಮಮಾಡುವದರಿಂದ ಸರ್ವ ಭಾಂಡಾರವು

ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನದಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ||೧೩೪||
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವದೆ. 'ಎಲೈ ಸೀಮಂತಿನಿಯೇ ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು
 ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ಭಯವೂ, ದುರಿತವೂ, ಮಹಾಕ್ಲೇಶವೂ ನಾಶವಾಗುವವು.' ||೧೩೫|| 'ಎಲಾ
 ಸೀಮಂತಿನಿಯೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗೌರಿಹರನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ
 ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಕೂಡಲೆ 'ಆ
 ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದಳು.' ||೧೩೬|| ಆಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸೋಮವಾರದ
 ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೇಮದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ,
 ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಲೂ, ವ್ರತ ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಚಿತ್ರವರ್ಮರಾಜನು-ಇನ್ನು ಮಗಳು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ
 ಯೋಗ್ಯಳಾದಳು. ||೧೩೭|| ಈಕೆಯ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಕರ್ಮದಂತೆ ಫಲವಾಗುವದು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ
 ಈಕೆಯ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ||೧೩೮|| ವರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ
 ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಆ ಮಂತ್ರಿಯು
 ಹೋಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ ನಳ-ದಮಯಂತಿಯರ ಮಗನಾದ ಇಂದ್ರಸೇನನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು.
 ||೧೩೯|| ಅಲ್ಲಿ ಆ ಇಂದ್ರಸೇನನ ಮಗನೂ, ಚಂದ್ರಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವವನೂ ಅದ
 ಚಂದ್ರಾಂಗದನೆಂಬವನು ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವರನೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ, ಸಕಲ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ
 ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಆ ನಿಬ್ಬಣದವರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ
 ಬಂದನು. ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ||೧೪೦|| ಆಮೇಲೆ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಜರಿಗೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು
 ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಸಮಸ್ತ ರಾಜರೂ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ನಾನಾಪರಿಯ ಮಹೋತ್ಸವಗಳು
 ನಡೆದಿರಲು ಒಳ್ಳೇ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಕೌತುಕವಾಗುವಂತೆ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯವಾಯಿತು.

೨೫	೧೪೧ ಆಮೇಲೆ ಆ ಚಿತ್ರವರ್ಮರಾಜನು ವಧೂ-ವರರಿಗೆ ನಾನಾ ದ್ರವ್ಯಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.	೪೭೫
೧೦	ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತರದ ದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಲಗ್ನ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಹತ್ತಿದನು.	೧೦
೧೦	೧೪೨ ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ಸಕಲ ಜನರಿಗೂ ಪಂಚಭಕ್ಷಪರಮಾನ್ನಗಳಿಂದ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ	೧೦
೧೦	ಸನ್ಮಾನಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದನು. ಅಳಿಯನಿಗೆ ಮಗಳ ಸ್ನೇಹವು ಬೆಳೆಯಲೆಂದು ಮಗಳ	೧೦
೧೦	ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅಳಿಯನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ೧೪೩	೧೦
೧೦	ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ,	೧೦
೧೦	ಸ್ನೇಹಗಳಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಒಂದು ದಿವಸ ಜಲ	೧೦
೧೦	ಕ್ರೀಡೆಯೊಡನೆ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ೧೪೪ ಯಾವತ್ತೂ ದಂಡಿನೊಡನೆ ವಿನೋದದಿಂದ	೧೦
೧೦	ಹೊರಟು ಕಾಲಿಂದೀ ನದಿಗೆ ಹೋದನು. ೧೪೫ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವನು ನದಿಯೊಳಗೆ	೧೦
೧೦	ಈಸುಬಿದ್ದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಸಂಗಡಿದ್ದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ತಾವೂ ಈಸುಬಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ	೧೦
೧೦	ಎಲ್ಲರೂ ವಿನೋದದಿಂದಲೂ, ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಜಲ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೪೬ ಈ ಪ್ರಕಾರ	೧೦
೧೦	ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಡೆದಿರಲು ರಾಜಪುತ್ರನಾದ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯ ನೀರೊಳಗೆ	೧೦
೧೦	ಮುಳುಗಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ-ಹಾ! ಹಾ!! ರಾಜಪುತ್ರನು	೧೦
೧೦	ಮುಳುಗಿದನು! ರಾಜಪುತ್ರನು ಮುಳುಗಿದನು ! ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯಿರಿ, ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯಿರಿ	೧೦
೧೦	ಎಂದು ಒದರಾಡುತ್ತ ಗಡಿಬಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ೧೪೭ ಆಗ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ	೧೦
೧೦	ಜನರೂ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ಜಾಣರಾದ ನಾವಾಡಿಗರೂ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ಮುಳುಗಿದನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ೧೪೮ ಆಗ ನದಿಯ ಎರಡೂ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ	೧೦
೧೦	ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಕೆಲವು ಜನರು ಓಡುತ್ತ ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ-'ಮಹಾರಾಜ	೧೦
೧೦	ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅಳಿಯನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಕಾಲಿಂದೀ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು	೧೦

ರಾಜಪುತ್ರನು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೂಡಲೇ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತಾದನು. ||೧೪೯|| ನಾವೂ ಮತ್ತು ನಾವಾಡಿಗರೂ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗಲೊಲ್ಲನು! ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ||೧೫೦|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ದುಃಖದಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿದನು. ಇತ್ತ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಪತಿಯ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನೂ ಪ್ರಾಣಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೫೧|| ಆಗ ರಾಜನು ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳ ಅತಿಶಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಶೋಕಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ||೧೫೨|| ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಅತಿಶಯ ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತ ದೇವಾ, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರಲು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಮರಣವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತು? ನನಗೂ ಯಾಕೆ ಮರಣ ಬರಲಿಲ್ಲ? ||೧೫೩|| ನನ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬಂದೀತೆಂದೇ ತಿಳಿದು ನಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣವನ್ನು ನಂಬಿ, ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವೆನು. ಈಗ ಆ ವ್ರತಾಚರಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋದವೇ? ||೧೫೪|| ಸಕಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ನೀಲಕಂಠನಾದ ಶಂಕರನೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿ? ದೇವಾ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಎಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಈಗ ಕೇವಲ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಯುಂಟಾಗುವದಲ್ಲಾ? ||೧೫೫|| ಹೀಗೆಂದು ಗುರುಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ-‘ಹೇ ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಉಮಾ- ಮಹೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರುವದು. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವಾದರೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ!’ ಎಂದು ತನ್ನ ||೧೫೬|| ಗುರುವಾದ ಮೈತ್ರೇಯಿಯನ್ನು ‘ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಪಿಸುತ್ತಾ ||೧೫೭|| ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳು ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಆಳುತ್ತ -‘ನಾನು ಗಂಗಾಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವೆನೆಂದು

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಪ್ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಒಳ್ಳೇ ವೇಗದಿಂದ ನದಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ||೧೫೮|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ತಂದೆಯು ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದನು. ||೧೫೯|| ಅದರಂತೆ ಯಾವತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಪುರೋಹಿತರೂ, ಸೈನಿಕರೂ ದುಃಖಿಸಿ, ಸಾವಿಕರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ-‘ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೦|| ಆಗ ಅವರು ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಅವನು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೀಮಂತಿನಿಯು-‘ಅಯ್ಯೋ ! ನನಗೆ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ! ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೬೧|| ಅತ್ತ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಸೇವಕರು ಬಹು ದುಃಖಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಇಂದ್ರಸೇನ ರಾಜನಿಗೆ ‘ಅವರ ಮಗನ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.’ ||೧೬೨|| ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಭಯಂಕರ ದುಃಖಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಮಗನು ಮೃತವಾದಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೬೩|| ಆಗ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜರು ಕೂಡಿ ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದರು. ಅಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮಗನನ್ನು ನೆನಿಸಿ-‘ಹಾ ! ಹಾ ! ಅಯ್ಯೋ ಮಗನೇ ಚಂದ್ರಾಂಗದಾ !’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ತಲೆಯನ್ನೂ, ಎದೆಯನ್ನೂ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ||೧೬೪|| ಮತ್ತೆ- ‘ಹಾ ! ಹಾ ! ಪುತ್ರಾ ಅಪ್ಪಾ ! ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯೋ !’ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಗಡಗಡ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ರಾಜಮನೆತನದವರು, ಪಟ್ಟಣದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಬಹಳ ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೬೫|| ಇತ್ತ ಸೀಮಂತಿನಿಯು-ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಪತಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು?’ ಎಂದು ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು, ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರು ಬಹಳ ಭೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೬೬|| ಮತ್ತೆ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ‘ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಪತಿಯು ನೀರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು?’ ಎಂದು ಕೈಯಿಂದ ಹಣೆ-ಹಣೆ ಘಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಾರಾವಾರಾವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ||೧೬೭|| ಆಗ ಆಕೆಯು

೨೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಪ್ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫	ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು	೪೭೮
೧೦	ಈ ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು!’	೧೦
೧೦	ಎಂದು ಅಂದಳು. ೧೬೮ ಆಗ ರಾಜನು ‘ಈಗ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಹ್ಯಾಗಿ?’	೧೦
೧೦	ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ‘ರಾಜಾ ಪ್ರೇತವು ಸಿಗದ ಹೊರತು ಸಹಗಮನ	೧೦
೧೦	ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ೧೬೯ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಪ್ರೇತವು ಸಿಕ್ಕಮೇಲೆ	೧೦
೧೦	ಆ ಪ್ರೇತದ ಸಂಗಡ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ	೧೦
೧೦	ಕಾಣಲೊಲ್ಲನೆಂದಮೇಲೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವದು ಹ್ಯಾಗಿ ? ೧೭೦ ಪ್ರೇತವು ಸಿಗುವವರೆಗೆ ಇವಳು	೧೦
೧೦	ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಅದರಂತೆ ತನ್ನ	೧೦
೧೦	ಮಗಳಿಗೆ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೭೧ ಈ ಪ್ರಕಾರ	೧೦
೧೦	ಸೀಮಂತಿನಿಯೂ, ಆ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜರೂ, ರಾಜ ಮನೆತದವರೂ ದುಃಖ ಸುತ್ತಿರಲು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ	೧೦
೧೦	ಪುರೋಹಿತರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?	೧೦
೧೦	ದೈವದಲ್ಲಿ ಏನಾಗತಕ್ಕದ್ದಿರುವದೋ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ೧೭೨ ಹೀಗಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯರ	೧೦
೧೦	ಪಾಡೇನು ? ದೇವಸಂಕೇತದಂತೆ ‘ಈಗ ಏನು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅದು ಆಯಿತು. ದುಃಖಿಸಿದರೆ	೧೦
೧೦	ಉಪಯೋಗವೇನು?’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಬಡಿಸಿ ಇನ್ನು ಮನೆಗೆ ನಡೆಯಿರಿ!’	೧೦
೧೦	ಎಂದರು. ೧೭೩ ಆಗ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಇಂದ್ರಸೇನನು ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ	೧೦
೧೦	ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪುತ್ರತೋಕವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯದೆ ೧೭೪ ಮಗನ ಚಿಂತೆಯಿಂದ	೧೦
೧೦	ದುಃಖಮಾಡುತ್ತ ರಾಜ್ಯಭೋಗದ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಕಾರಭಾರವನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.	೧೦
೧೦	ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ದಾಯಾದಿಗಳು ವೈರತ್ವಮಾಡಿ ಕಪಟತನದಿಂದ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ	೧೦
೧೦	೧೭೫ ಆ ಇಂದ್ರಸೇನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ೧೭೬ ಇತ್ತ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಮಗಳ	೧೦

೨೫	ಮೇಲಿನ ಮಮತ್ವದಿಂದ ತಾನೂ ಪ್ರಾಣಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ, ಜನರ ನಿಂದೆಗೆ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ	೪೭೯
೬	೧೭೭ ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಮಗಳೇ ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ	೬
ಗಂ	ಮಗಳು, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮಗನಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ೧೭೮ ಈಗ ನಿನಗೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬಂತೆಂದು	ಗಂ
ಬ	ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಶವವು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ತೇಲುತ್ತ-ತೇಲುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಎದ್ದು	ಬ
ರಾ	ಬದುಕಿ ಯಾಕೆ ಬರಬಾರದು? ಮುಂದಾಗುವದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯವರು ? ಜೋಯಿಸರು ಹತ್ತು	ರಾ
೬	ಸಾವಿರ ವರುಷ ಪತಿಯೊಡನೆ ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತು	೬
ಗಂ	ಸುಳ್ಳಾದೀತೆ ? ಅದು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ನೀನು ಒಂದು ವರುಷತನಕ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದು, ಆಮೇಲೆ	ಗಂ
ಬ	ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವಿಯಂತೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರು!' ಎಂದನು. ೧೭೯ ಈ	ಬ
ರಾ	ಪ್ರಕಾರವಾದ ತಂದೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಅತಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ- 'ದೇವಾ	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಶೂಲಪಾಣಿಯೇ! ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಿ ನಕ್ಷ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದಂಥ ನನಗೆ ಎಂಥ	ಪಾ
ರಾ	ದುಃಖ ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ? ' ೧೮೦ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಮತ್ತೇ ಬಿಡದೆ ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು,	ರಾ
೬	ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.	೬
ಗಂ	೧೮೧ ಸೂತನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ !' ಅತ್ತ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು	ಗಂ
ಬ	ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ವಾಸುಕಿಯು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು.	ಬ
ರಾ	೧೮೨ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ನಾಗಲೋಕದ	ರಾ
೬	ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆ ಕಾಲಿಂದೀ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಸೆಳವಿನ ಗುಂಟ	೬
ಗಂ	ಬಂದು ನಾಗಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿಂತ ದಂಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ತೇಲಿಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೮೩ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ	ಗಂ
ಬ	ನಾಗಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಮೃತವನ್ನು ತಂದು	ಬ
೨೫		೨೫

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ||೧೮೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಜನಾದ ತಕ್ಷಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆ ಭೋಗವತೀ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿದನು. ||೧೮೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಆ ಪಾತಾಳ ನಗರದ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅದು ಇಂದ್ರಭುವನದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವದಾಗಿಯೂ, ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಗೋಪುರ ಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ, ||೧೮೬|| ಇಂದ್ರನೀಲ, ವೈಘೋರ್ಯ, ಮಾಣಿಕ, ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿಯೂ, ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೮೭|| ಅಲ್ಲಿಯ ಭೂಮಿಯು ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಲೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಹೇಮಮಯವಾಗಿ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಂದಿರವು ಬೇರೆ ಯಾವದೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಂದಿರವನ್ನು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ||೧೮೮|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಮುಂದಿರುವ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅದು ಭವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಪಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಸರ್ಪಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೮೯|| ಆ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜನಾದ ತಕ್ಷಕನು ಅತಿ ಎತ್ತರ ಹಾಗೂ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ||೧೯೦|| ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಲಬ-ಲಖಿತವಾದ ಹೊಳೆಯುವ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಆ ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ||೧೯೧|| ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಭಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು. ||೧೯೨|| ಒಳ್ಳೇ ತರುಣಿಯೂ, ಅತಿ ಸುಂದರಿಯೂ ಆದ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರು ನಾನಾ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದು ಆ ತಕ್ಷಕರಾಜನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೯೩|| ಈ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಚಂದ್ರಾಂಗದವನು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೦೪|| ಆಗ ತಕ್ಷಕನು ಆ
 ಸಾಗಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಕನ್ಯೆಯರೇ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ತಂದಿರಿ ?
 ಇವನು ಒಳ್ಳೇ ಮಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಬಂದಿರಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೫|| ಆಗ ಆ ಸಾಗಕನ್ಯೆಯರು -‘ಸ್ವಾಮೀ, ಇವನು ಯಾವ
 ವಂಶದವನು? ಇವನ ಹೆಸರು ಎನು? ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ! ಇವನು ಯಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ
 ತೇಲಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆವು!’
 ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೬|| ಆಗ ಆ ಸಾಗರಾಜನು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ,
 ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ನೀನು ಯಾವ ವಂಶದವನು? ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ಬಂದೆ? ನಿನ್ನ ದೇಶ ಯಾವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೭|| ಆಗ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಆ ತಕ್ಷಕ
 ರಾಜನಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನೈಷಧ ದೇಶದ ಅರಸನೂ,
 ಪುಣ್ಯಕ್ಷೋಕನೂ ಅದ ಸಕಲಕರ್ತವ್ಯಯು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನು. ||೧೦೮|| ಆತನ ಮಗನಾದ ಈಗ
 ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುವಂಥ ಇಂದ್ರಸೇನನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು. ಚಂದ್ರಾಂಗದನೆಂಬವರು ನನ್ನ ಹೆಸರು. ನಾನು
 ನನ್ನ ಮಾವನಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ||೧೦೯|| ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ
 ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವವರ ದೆಕೆಯಿಂದ ಯಮುನಾ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಾ ಇರಲು
 ವಿಧಿವಶದಿಂದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆನು. ||೧೧೦|| ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ನದಿಯ ಸೆಳುವಿನ ಗುಂಟ
 ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಈ ಸಾಗಕನ್ಯೆಯರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ
 ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದರು. ||೧೧೧|| ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ತಮ್ಮ
 ಪರಪರಕ ಸವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಜೀವನವು ಧನ್ಯವು ! ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದನು!’ ಎಂದು ಅಂದನು.
 ||೧೧೨|| ಅವನ ಕರುಣಾವಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಕ್ಷಕನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು-‘ಎಲೈ ರಾಜಕುಮಾರನೇ !

ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ' ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನುಹೇಳಿ- ||೨೦೩|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ, ನೀನು ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತನಾಗಿರುವೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಯಾವ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೨೦೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತಕ್ಷಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು.- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಮಗೆ ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನೇ ದೇವರು. ||೨೦೫|| ಯಾವತ್ತು ದೇವರದೇವನಾದಂಥ ಸದಾಶಿವನೂ, ಅಪೂರ್ವ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಅವನ ವಾಮಾಂಕುರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಂಥ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ, ಅವನನ್ನೇ ನಾವು ನಿರಂತರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವೆವು. ||೨೦೬|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಯಾವನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಜನ್ಮಿಸಿ ಅನುಪಮವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವನೋ, ಆ ಸದಾಶಿವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ದೇವರು. ||೨೦೭|| ಯಾವನ ಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಜನ್ಮಿಸಿ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವನೋ ಆ ಪಾರ್ವತೀ ಪತಿಯಾದ ಸದಾಶಿವನನ್ನೇ ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವೆವು. ||೨೦೮|| ಯಾವನ ತಮೋಗುಣದಿಂದ ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರು ಜನಿಸಿ ಪ್ರಳಯಕಾರಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿರುವರೋ, ||೨೦೯|| ಯಾವನು ತಾನೇ ಧಾತಾ, ವಿಧಾತಾ, ಆಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿರುವನೋ, ಯಾವನು ತೇಜಸ್ವಿಗೆ ತೇಜಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನಾವು ಸದಾ ಪೂಜಿಸುವೆವು. ||೨೧೦|| ಯಾವನು ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವನೋ ಅಂಥ ಶಿವನನ್ನು ನಾವು ದಿನಾಲು ಪೂಜಿಸುವೆವು. ||೨೧೧|| ಯಾವನು ಸರ್ವಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಚಿನ್ಮಯನಾಗಿಯೂ, ನಿರಂಜನನಾಗಿಯೂ, ಅಚಿಂತನರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇರುವನೋ ಆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವೆವು.' ||೨೧೨|| ಯಾವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ವೇದಗಳಾಗಿರುವವೋ, ತಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಶೇಷರು ಯಾವನ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳಾಗಿರುವರೋ, ಯಾವನು ತ್ರಿನೇತ್ರನೋ, ಯಾವನು ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೋ ಆ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ನಾವು ನಿತ್ಯ ಪೂಜಿಸುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೧೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿದ ಆ

[illegible]

ರಾಜಪುತ್ರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ತಕ್ಷಕ ಮಹಾರಾಜನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ
 -'ಎಲೈ ರಾಜಪುತ್ರಾ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಈಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಪಟ್ಟು
 ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದೆನು. ||೨೦೪|| ಎಲೈ ರಾಜಪುತ್ರನೇ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
 ಕೊಡುವೆನು. ನೀನು ಅನಂದದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತ ಈ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯೇ
 ಇರು. ||೨೦೫|| ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾತರದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಅವುಗಳನ್ನು
 ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರು. ||೨೦೬|| ನೀನು ಅನುಪಮವಾದ ನಮ್ಮ
 ಪಾತಾಳದ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡು. ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿವೆ. ||೨೦೭||
 ಭೂಲೋಕದವರ್ಯಾರೂ ಅಮೃತವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹ !' ಎಂದೂ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದಂತೆ ಅಮೃತ ತುಂಬಿದ ಕೆರೆ-ಬಾವಿಗಳು ಅವೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಅವೆ. ||೨೦೮|| ಆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುವದರಿಂದ ನಿನಗೆ
 ಇಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಮರಣ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹ ರೋಗಾದಿಗಳು ಉಪದ್ರವವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ||೨೦೯|| ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರು !' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಕರುಣಾವಚನದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.
 ||೨೧೦|| ಏನೆಂದರೆ-'ಪೂಜ್ಯನಾದ ನಾಗರಾಜರೇ ! ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ
 ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು. ||೨೧೧|| ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ-ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಲಗ್ನವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ
 ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಮತ್ತು ಈಗ ನನಗೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು
 ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ
 ಉಂಟಾಗುವವು. ||೨೧೨|| ನಾನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ-ಸತ್ತನೆಂದು ನನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಅತ್ತೆ-ಮಾವ

೨೨	ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು ನದಿಯ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ೨೨೧ ಆ ದಿನ ಸೋಮವಾರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ	೪೫
ದ	ಸೀಮಂತಿನಿಯು ತನ್ನ ಸೇವಕ-ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು.	ದ
ಗಂ	೨೨೨ ಆಗ ಅವಳು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು , ಆ ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಕಂಡು ಸಖಿಯರನ್ನು	ಗಂ
ಬ	ಕರೆದು- 'ಸಖಿಯರೇ, ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಬ್ಬ ನಾಗಕುಮಾರನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬಂದರು	ಬ
ರಾ	ನೋಡಿರಿ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವು ತೋರುತ್ತದೆ. ೨೨೩	ರಾ
ದ	ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರೂಪವನ್ನು	ದ
ಗಂ	ಧರಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವನು ಅತ್ಯಾರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಅತಿ ಮನೋಹರನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ.	ಗಂ
ಬ	೨೨೪ ಅವನ ರೂಪ ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೇ ನೋಡಿರಿ! ಇವನು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ದಿವ್ಯ	ಬ
ರಾ	ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನು. ೨೨೫	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಅವನು ಧರಿಸಿದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ವಾಸನೆಯು ಹತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳವರೆಗೆ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವದು. ಇಂಥ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ರೂಪವಂತನನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನೋಡಿದಂತೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ!' ೨೨೬ ಎಂದು	ಪಾ
ದ	ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಭಯ-ಭೀತಳಾಗಿ, ನಿಂತು ಅವನ ರೂಪವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ತನ್ನ	ದ
ಬ	ಪತಿಯರೂಪದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೨೭	ಬ
ರಾ	ಆಗ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಈಕೆಯು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ	ರಾ
ಫ	ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮಂಗಲಸೂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳಿಲ್ಲ. ೨೨೮ ದೇಹದ	ಫ
ದ	ಗುರುತು ನೋಡಿದರೆ ಈಕೆಯು ಅರಿಷಡ, ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೂ	ದ
ಗಂ	ಇವಳು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ!' ಎಂದು ಅನ್ನಲಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಸತ್ತೆನೆಂಬ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ	ಗಂ
ಬ	ರೂಪ ಬಾಡಿದವಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಬಹುದು.' ೨೨೯ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಆಕೆಯ	ಬ
ರಾ	ಪೂರ್ವ ರೂಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದು, ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಆ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ	ರಾ

ಕುಳಿತು ||೨೪೦|| ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಯಾರ ಮಗಳು?
 ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾರು? ಹೇಳು? ||೨೪೧|| ಈ ಕೋಮಲವಾದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಬಾಡಿರುವ
 ಕಾರಣವೇನು? ಶೋಕದಿಂದ ಬಾಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
 ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು. ಅಮೇಲೆ ನಿನಗೊಂದು ಆನಂದದ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು!' ಅಂದನು. ||೨೪೨|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ
 ತಾನು ಮಾತಾಡದೇ ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸಖಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆತನಿಗೆ 'ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳು!'
 ಎಂದಳು. ||೨೪೩|| ಆಗ ಆ ಸಖಿಯು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಕೆಯ ಹೆಸರು
 ಸೀಮಂತಿನಿಯು, ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನ ಮಗಳು, ಮತ್ತು ನೈಷಧ ದೇಶದ ಇಂದ್ರಸೇನನ ಸೊಸೆಯು,
 ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಾಂಗದನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು. ||೨೪೪|| ಈಕೆಯ ಅತಿ ಸುಂದರ ಪತಿಯಾದ
 ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿದನು.
 ||೨೪೫|| ಅಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆಕೆಯು ತನಗೆ ವೈಧವ್ಯ ಬಂತೆಂದು ಈಗ
 ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದುಃಖ ಶೋಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವು
 ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ||೨೪೬|| ಆದರೂ ಈಕೆಯು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತ
 ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಈ ದಿನ ಸೋಮವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ನಾನದ
 ದೆಶೆಯಿಂದ ನದಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. ||೨೪೭|| ಈಕೆಯ ಮಾವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ-ಅವನು
 ಪುತ್ರಶೋಕದಿಂದ ಅತಿ ದುಃಖಿತನಾಗಿರಲು ಅವನ ದಾಯಾದಿಗಳು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿ ಆ
 ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವರು. ||೨೪೮|| ಅದಕಾರಣ ಈ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಅವರ
 ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸವಂತೂ
 ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು ಶೂಲಪಾಣಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಳು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೪೯|| ಇಷ್ಟು

ಸಖಿಯು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಮಹಾರಾಜ, ನೀವು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ? ಕಂದರ್ಪದಂತೆ ರೂಪವುಳ್ಳ ನೀವು ಯಾರು? ||೨೫೦|| ನೀವು ದೇವತೆಗಳೋ ಅಥವಾ ಗಂಧರ್ವರೋ, ಕಿನ್ನರರೋ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧರೋ ಯಾರು? ನೀವು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದು, ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ? ||೨೫೧|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಲೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದು. ||೨೫೨|| ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿರಿ,’ ಎಂದು ತನ್ನ ಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ನೆನಿಸಿದಳು. ||೨೫೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಅತಿ ಪ್ರಳಾಪ ಮಾಡಹತ್ತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೫೪|| ಆಕೆಯ ದುಃಖ ನೋಡಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ತನಗೆ ದುಃಖ ಬಂದರೂ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತಕಾಲ ತಡಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ತಾನೂ ದುಃಖ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೨೫೫|| ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ದುಃಖಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು-‘ಎಲೈ ಸೀಮಂತಿನಿಯೇ, ನಾನು ಸಿದ್ಧನು. ನೀನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು !’ ಎಂದನು. ||೨೫೬|| ಅಂದರೂ ಆಕೆಯು ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ ||೨೫೭|| ಆಕೆಯನ್ನು ಎಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಸೀಮಂತಿನಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಬದುಕಿ ಸುಖವಾಗಿರುವನು. ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಇನ್ನು ನೀನು ಸುಖದಿಂದ ಇರು. ||೨೫೮|| ನೀನು ಮಾಡುವ ವ್ರತದ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಂದರೆ

ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ನಿನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವನು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ಎನೂ ಚಿಂತೆಮಾಡಬೇಡ. ||೨೫|| 'ಎಲಾ ತರುಣಿಯೇ, ನನ್ನ ಪತಿಯು ನನ್ನ ಸಖನು ಮತ್ತು ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬೇಡ ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ !' ಎಂದನು. ||೨೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ-ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ಪ್ರಕಟಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಅತಿ ದುಃಖವಾಯಿತು. ||೨೭|| ಅದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಿಕ್ಕಿ-ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ- 'ಇವನೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪತಿಯು ! ||೨೮|| ನನ್ನ ಪತಿಯ ಮುಖದಂತೆಯೇ ಇವರ ಮುಖಕಮಲವಿದೆ. ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಅತಿಕೋಮಲವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಕಂಠಸ್ವರವು ಮಂಜುಳವಾಗಿದ್ದು, ಒಳ್ಳೇ ಗಂಭೀರತನದಿಂದ ಮಾತಾಡುವರು. ||೨೯|| ಇವರ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಪತಿಯ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿರುವವು. ಇವರು ನನ್ನ ಪತಿಯಿಂದೇ ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಹರ್ಷದಿಂದ ಮಾತಾಡಿದರು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಧೈರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ? ಇವರು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಕೈಯಂತೆ ಇವರ ಕೈಯೂ ಅತಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಹತ್ತಿತು. ||೩೦|| ನನ್ನ ಪತಿಯ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಗುರುತುಗಳು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಎಲ್ಲ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇವರೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪತಿಯು.' ||೩೧|| ಎಂದು ಅವರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಳ್ಳೇ ಕೌತುಕಪಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ||೩೨|| ನಾನು ದುರ್ದೈವಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ವರುಷವಾಯಿತು, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ಪತಿಯು ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದಾನು? ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲದಿಂದ ಘ್ರಾಂತಿ ಬಂತು? ||೩೩|| ಸತ್ತು ಹೋದ ಪತಿಯು ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಇದೇನು

ಸ್ವಪ್ನವೋ, ಭ್ರಾಂತಿಯೋ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವದೂ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದು. ||೨೬೮|| ಇವನು
 ಧೂರ್ತ (ಲಬಾಡ ಮನುಷ್ಯ) ನೋ ಅಥವಾ ವೇಷಧಾರಿ ರಾಕ್ಷಸನೋ ಅಥವಾ ಕಿನ್ನರನೋ
 ತಿಳಿಯದು. ಇವನು ಕಪಟತನದಿಂದ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನಾಗಿರುವನು!' ಎಂದು
 ಅನೇಕ ರೀತಿ ಕಲ್ಪನಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೬೯|| ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಅಥವಾ ನಾನು
 ಶಿವವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಗಿರಿಜಾನಾಥನು ಮೆಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕಳಿಸಿದನೋ ಅಥವಾ
 ನನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈತ್ರೇಯಿಯು ಶಿವವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿರುವಳೆಂದು ಆಕೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ
 ಶಿವನು ಇವನನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವನೋ ತಿಳಿಯದು. ||೨೭೦|| ಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದರೆ ಯಾರಿಗೆ ದುಃಖ
 ಉಂಟಾದೀತು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದದ್ದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು!' ಎಂದು
 ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೭೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಲು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಆ
 ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ- 'ಎಲೈ ಸೀಮಂತಿನಿಯೇ, ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ನಿನ್ನ
 ಪತಿಯು ನಿನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವನು. ಈಗ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡು!' ಎಂದು ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು
 ತಕ್ಕೊಂಡು ||೨೭೨|| ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಆ ವಾಸುಕಿ ಪುತ್ರನೊಡನೆ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಅತಿ
 ಶೀಘ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ತಕ್ಷಕಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಆ
 ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ||೨೭೩|| ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಲೈ ತಕ್ಷಕ ಕುಮಾರನೇ, ನೀನು ಊರೊಳಗೆ
 ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಮಜೂತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ
 ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೆಂದು ಹೇಳು. ಅವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು
 ಹೇಳು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದನು. ||೨೭೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಂದ್ರಾಂಗದನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ
 ನಾಗಕುಮಾರನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜಭುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಆ ವೈರಿ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಕಠೋರ
 ಮಾತಿನಿಂದ- ||೨೭೫|| 'ಎಲೈ ಕೃತ್ರಿಮ ರಾಜನೇ, ಇಂದ್ರಸೇನನ ಮಗನಾದ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಕಾಲಿಂದೀ

೨೫ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತನೆಂದು ಕೇಳಿ ಆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಗೆ, ನೀನು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ೪೯೦
 ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ತಕ್ಕೊಂಡು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವಿರಿ. ||೨೭೬|| ಆದರೆ ಆ ೬
 ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಕಾಲಿಂದೀ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯದೆ ತಕ್ಷಕನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ೧೦
 ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಷಕನ ಸ್ವೇಹವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಆ ತಕ್ಷಕನು ಚಂದ್ರಾಂಗದನಿಗೆ ೧೦
 ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ನಾಗಭೈಸ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ||೨೭೭|| ಅದು ನೆನಪಿಸಿದಾಗ ಬರುವದು. ಈಗ ಆ ೧೦
 ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಊರಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವನು. ನೀವು ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತವಾಗಿ ತೀವ್ರ ೬
 ಅವನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯಿರಿ. ||೨೭೮|| ಈಗ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ನೀವು ೧೦
 ಒಂದು ವೇಳೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಇಂದ್ರಸೇನನನ್ನು ಪುನಃ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ೧೦
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚಂದ್ರಾಂಗದನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋಗಿರಿ. ||೨೭೯|| ತಕ್ಷಕ ಮಹಾರಾಜನು ನಿಮ್ಮ ೧೦
 ಪಾರುಪತ್ಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವನು. ಈಗ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಈ ೧೦
 ಕೂಡಲೇ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು !' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೮೦|| ಆ ೧೦
 ನಾಗಕುಮಾರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಾಂಗದನ ವೈರಿಗಳು ಹೆದರಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ತಿಳಿದೂ, ತಿಳಿದೂ ೧೦
 ದುರ್ಬದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಇಂದ್ರಸೇನನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದು ಸತ್ಯವು. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಶರಣು ೧೦
 ಹೋಗಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು. ||೨೮೧|| ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ೧೦
 ಕೊಡದೆ, ಈಗ ಶರಣು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆ ತಕ್ಷಕನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವಂತೂ ೧೦
 ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾವು ಕಡಿತನಕ ಜನರ ನಿಂದೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ೧೦
 ಅವರಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗುವುದೇ ಯೋಗ್ಯವು!' ||೨೮೨|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ೧೦
 ಆ ಇಂದ್ರಸೇನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು, ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಳ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯ ೧೦
 ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಉಡಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ||೨೮೩|| ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಮುಗಿದು ೧೦

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಿನಯದಿಂದ-‘ಇಂದ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ನಾವು ನಿನಗೆ ಶರಣುಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ತೀವ್ರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು’ ಎಂದು ಅವನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ||೨೮೪|| ಆಗ ತಕ್ಷಕಪುತ್ರನು ಇಂದ್ರಸೇನನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಕಾಲಿಂದೀ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ವಾಸುಕಿ ಭಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಈಗ ಊರ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವನು!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೮೫|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಹರ್ಷಪಟ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವನ್ನು ನೆನಿಸಿ, ಕೂಡಲೆ ಪತ್ನಿ ಸಹಿತ ಮೂರ್ಛೆಬಂದು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ||೨೮೬|| ಆಗ ಆ ನಾಗಕುಮಾರನು ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ-‘ಮಹಾರಾಜ, ನೀವು ಇನ್ನಾಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಸರ್ವಥಾ ದುಃಖ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಆನಂದದಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಭಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವನು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೮೭|| ಅವನ ಮಾತುಕೇಳಿ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ನಗರವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು. ||೨೮೮|| ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಯಾವತ್ತು ಬಂಧುಗಳು, ರಾಣಿವಾಸದ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ವಾದ್ಯ-ವೈಭವದಿಂದ ಮಗನ ಭಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದರು. ||೨೮೯|| ಅವನ ಸಂಗಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಪುರೋಹಿತರು, ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟರು. ಸತ್ತ ಮಗನು ಮೂರುವರ್ಷದಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದನೆಂಬ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡೋಣ ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ, ||೨೯೦|| ಎಲ್ಲರೂ ಬಹು ಆನಂದಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಇಂದ್ರಸೇನ ರಾಜನು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಬಟ್ಟು ಒಕ್ಕೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ-‘ಇನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವೆನು!’ ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ನಡೆದನು. ||೨೯೧|| ಆಗ ಅನೇಕ ವಾದ್ಯ-ವೈಭವಗಳ ರಭಸವು ನಡೆದಿರಲು ಜನರು ಒಕ್ಕೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ‘ಜಯ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ’ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದರು. ||೨೯೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಉತ್ಸವದಿಂದ ಹೋಗಿ ದೂರದಿಂದ ಸುಂದರಾಕಾರನಾಗಿ ನಿಂತ ಚಂದ್ರಾಂಗದನನ್ನು ಕಣ್ಣುತುಂಬ ನೋಡಿದನು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಓಡಿಬಂದು

೨೯೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೨೯೩|| ಆಗ ಇಂದ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜರು ಅತಿ ೪೯೨
 ದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಬಿಗಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅಂತಃಕರಣವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬರಲು ಮಗನ
 ಗಂ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿ ಗದ್ದದಿತಕಂಠನಾಗಿ, ಧಾರೆಯಾಗಿ ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
 ಬ ||೨೯೪|| ಮುಂದೆ ಕೆಲಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನಹೊಂದಿ- 'ಅಪ್ಪಾ, ಬಾಳಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪದಕವೇ,
 ರ ಚಂದ್ರಾಂಗದ! ನೀನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿಯೋ ಎನೋ? ದೈವಯೋಗದಿಂದಲೂ,
 ದ ವಾಸುಕಿ ಮಹಾರಾಜನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ಬದುಕಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು
 ಗಂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ! ನೀನು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವವಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದ್ದೇನೆ!'
 ಬ ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೨೯೫|| ನಂತರ ಅವನ ತಾಯಿಯು ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು
 ರ ಅತಿಶಯ ದುಃಖ ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಅವನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ 'ಅವ್ವಾ, ನನ್ನ
 ತ್ರ ಸಲುವಾಗಿ ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ! ||೨೯೬|| ನನ್ನ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಪಾ ನದಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖಕೊಟ್ಟೆನು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುವಂಥ
 ದ ಮಗನು ಮಗನಲ್ಲ! ಅವನು ವೈರಿಯೇ ಸರಿ. ನಿಮಗೆ ನಾನು ಅತಿಶಯ ದುಃಖಕೊಟ್ಟೆನು. ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ
 ದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ||೨೯೭|| ಆದರೆ ನಾನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾಶೇಷನ ಹತ್ತಿರ ಇಷ್ಟು
 ಫ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೆನು. ನೀವು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ದುಃಖಿಸಿದಿರಿ. ||೨೯೮||
 ಫ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವದು. ತಾಯಿಯ ಅಂತಃಕರಣವು
 ದ ಮೋಢದಂತಿರುವದು. ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು. ||೨೯೯||
 ಗಂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಿಳಿಯದಂಥ ಮಗನು ಶತಮೂರ್ಖನು! ಒಂದು ಘಳಿಗೆ
 ಬ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದ ತಾಯಿಯ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ಅಶಕ್ಯವು. ||೩೦೦|| ಮಗನಿಗೆ ತಾಯಿಯ
 ರ ಹೊರತು ಉಳಿದ ದೇವರು ಹೆಚ್ಚಿನವರಲ್ಲ. ಅವನು ತಾಯಿಯ ಋಣದಿಂದ ಎಂದೂ ಮುಕ್ತನಾಗಲಾರನು.

೨೫
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
೨
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತಾಯಿಯೆಂದರೆ ಪಾರ್ವತೀ ಸಮಾನವು. ||೨೦೦|| ಯಾವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುವನೋ ಅವನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಪ್ತಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ||೨೦೧|| ಎಂದು ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರಿಗೂ, ಅಪ್ಪೇಷ್ಟರಿಗೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಪುರೋಹಿತರಿಗೂ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಭಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ||೨೦೨|| ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಅತಿಶಯ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಊರೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ರಾಜಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಆ ತಕ್ಷಕ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಅತಿಹರ್ಷದಿಂದ ಅನೇಕ ವಸ್ತು-ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಿದನು. ||೨೦೩|| ಆಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಹೇ, ತಂದೆಯೇ, ಆ ತಕ್ಷಕ ಮಹಾರಾಜನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೦೪|| ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸುಂದರ ಮಾಸ್ತುಭರಣಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು!’ ಎಂದು ತಕ್ಷಕನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮಗನು ತಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ, ವಸ್ತು-ಒಡವೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು-ತಕ್ಷಕನು ಮಹಾಧನ್ಯನು!’ ಎಂದನು. ||೨೦೫|| ಆಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತ್ರಾಂಕಾರಗಳಿಂದ ಆ ನಾಗಪುತ್ರನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಹರ್ಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೀಗನಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಚಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೦೬|| ಏನಂದರೆ- ‘ನನ್ನ ಸೊಸೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಹು ದೈವಾನಳು! ಆಕೆಯ ಧರ್ಮದ ಬಲದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕಿ ಬಂದನು ||೨೦೭|| ಆಕೆಯು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ, ಆಕೆಯ ಬಳಿ, ಹೆಳಲು, ಕುಂಕುಮಗಳು ಸ್ಥಿರವಾದವು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕಿ ಬಂದನು. ನನ್ನ ಸೊಸೆಯು ಅವಿಂಡ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯು!’ ||೨೦೮|| ಎಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು

೨೫
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
೨
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಬಾರನನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಆ ಬಾರರು ಪತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಚಿತ್ರವರ್ಮ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂದದಿಂದ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಮರಳಿ ಬಂದ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ||೨೧೦|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೂ, ಸೀಮಂತಿನಿಯೂ, ಸಕಲ ಪರಿವಾರದವರೂ ಮಹಾಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆಗ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಪಾರ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಬಂದ ಬಾರರಿಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ||೨೧೧|| ಸೀಮಂತಿನಿಯು ತನ್ನ ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅವ್ವಾ ಸಖಿಯರೇ, ಮೊನ್ನೆ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದ ಪುರುಷನೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪತಿಯು. ‘ಆಹಾ! ಗಿರಿಜಾರಮಣನ ಆಗಾಧ ಲೀಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವು!’ ಎಂದು ಅನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೧೨|| ಇತ್ತ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಚಂದ್ರಾಂಗದನ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ರಾಜಪರಿವಾರ ಹಾಗೂ ಸೇನಾಸಹಿತನಾಗಿ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೊರಟು ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.’ ||೨೧೩|| ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಒಳ್ಳೇ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಬೀಗರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಊರೊಳಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು. ||೨೧೪|| ಆಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಅಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಮಹೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಧುರಂಧರವಾಗಿ ಪುನಃ ಚಂದ್ರಾಂಗದ-ಸೀಮಂತಿನಿಯರ ಲಗ್ನಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದ ಭಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು.’ ||೨೧೫|| ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾತಾಳದಿಂದ ತಂದ ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ಯಶವತ್ತು ವಸ್ತು ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ತಕ್ಷಕನು ಕೊಟ್ಟ ಅಮೃತವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕುಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅನಂದವು ನಡೆಯಿತು. ||೨೧೬|| ಆಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಾಂಗದನು

೪೪
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
೨
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಮೌಲ್ಯ ವಸ್ತುಭರಣಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಹತ್ತು ಯೋಜನಗಳವರೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ||೨೧೭|| ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ರಾಜಪರಿವಾರದವರಿಗೂ, ಆ ರಾಜ್ಯದ ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಅದ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಸೀಮಂತಿನಿ ಸಹಿತ ಸಕಲ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತಿನಿಯ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ||೨೧೮|| ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಸುಖ-ಸಲ್ಲಾಪದ ಮಾತಾಡುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಂದ್ರಸೇನನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರಾಂಗದನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾ ಭಿಷೇಕಮಾಡಲು ಅವನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರವರುಷ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು. ಎಂದು ಸೂತನು ಆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೨೧೯|| 'ಎಲೈ ಸುವಾಸಿನಿಯೇ ಕೇಳು, ಆ ಸೀಮಂತಿನಿಯು ಸೋಮವಾರ ಉಪವಾಸದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಗೌರಿ-ಹರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ||೨೨೦|| ಆ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನೂ ನನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾವಿಟ್ಟು ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡು!' ||೨೨೧|| ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೆಳಲೂ, ಕಂಕಣಗಳೂ, ಸೌಮಾಂಗಲ್ಯವೂ ಅಖಂಡವಾಗಿರುವವು. ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು !' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಕೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ||೨೨೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ವಿನಯದಿಂದ - 'ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳೇ ತಮ್ಮ ಚರಣಸೇವೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ವ್ರತ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? ||೨೨೩|| ನೀವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣನಾಯಕರಾಗಿರುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು!' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ||೨೨೪|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳೇ, ನೀವು ನಮ್ಮ

೨೫	ಮಾತಿನಂತೆ ಆ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಆ ಸೇವೆಯೇ ನಮಗೆ ಮುಟ್ಟುವದು!' ಎಂದು	೪೬
೧೦	ಹೇಳಿದರು. ೨೨ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು	೧೦
೨	ತ್ರೇಸಾಂಬ ಸದಾಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಅವರ	೨
೨	ಭಟ್ಟಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದು, ೨೩ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಕೇಳಿ,	೨
೨	ಅವರ ತಾಯಂದಿರು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,	೨
೧೦	೨೪ ಅಪರಿಮಿತ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ	೧೦
೨	ಆನಂದದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೇ ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ಅನೇಕ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.	೨
೨	೨೫ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆದಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ	೨
೨	ತಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಈ ಸುದ್ದಿಯು ನಾಲ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ	೨
೨	ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳವಾಯಿತು. ೨೬ ಮುಂದೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಆ	೨
೨	ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಗಳಾದ ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರು. ೨೭ ಆ ದಂಪತಿಗಳು	೨
೨	ಪ್ರತಿವರುಷ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ	೨
೨	ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ' ೨೮ ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳುವ	೨
೨	ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಮಧಾರಕನು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ೨೯ ಗುರುಭಕ್ತನಾದ	೨
೨	ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ-ತ್ರೇಗುರುನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ	೨
೧೦	ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು. ೩೦ ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವರದ	೧೦
೨	ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಿ. 'ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅವರು	೨
೨	ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವರು. ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ	೨
೨	ಸಂದೇಹಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ೩೧ ಸಕ್ಕರೆಯ ರುಚಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾತರ ಉಪಮಾ	೨

ಕೊಡಬೇಕು? ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕಂಕಣವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? ||೩೩೫|| ಯತಿಗಳಾದ ಗುರುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡುವ ಕಾರಣವೇನು? ||೩೩೬|| ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಕೇಳಿರಿ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು ||೩೩೭|| ಅಮೃತದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಹಾಕಿಟ್ಟಿದೆ, ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕುಡಿಯಿರಿ. ಅಂದರೆ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಓದಿರಿ ಹಾಗೂ ಕೇಳಿರಿ. ||೩೩೮|| ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವದು ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಪತೀತನು ಸಹ ಪಾವನನಾಗುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಮಧೇನುವೆಂಬ ಹೆಸರು, ಅದರಿಂದ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದನು ಕೊಡುವದು, ||೩೩೯|| ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಈ ಮೂವತ್ತೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು' ||೩೪೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ದಂಪತಿಸ್ಯ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೋಪದೇಶ ಕೃತ ನಾಮ ಪಂಚತ್ರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೩೫|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೪೫೨೪||

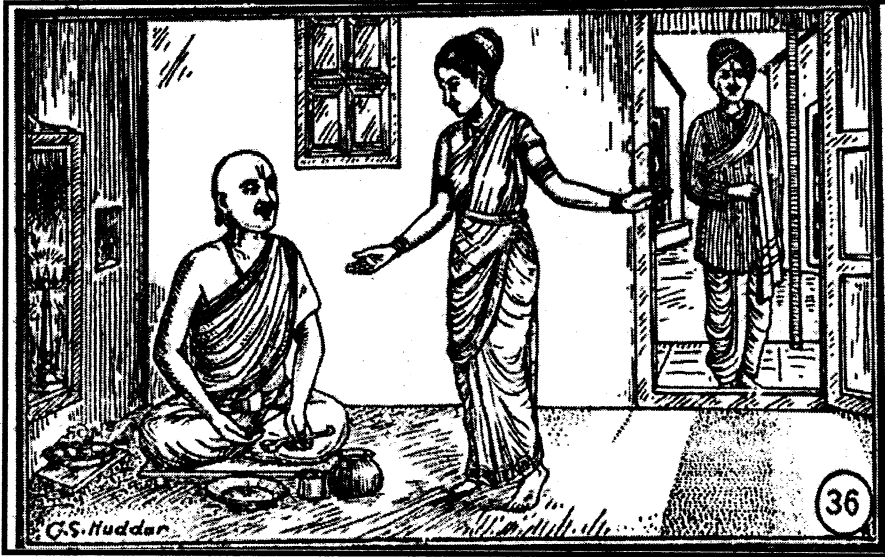
|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಚತುರ್ಥ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

॥ ಪಟ್ತ್ರಿಂತೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಯ ಪರಾನ್ನದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ,
ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು.

೩೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀಸರ್ವಸ್ವೈ ನಮಃ || ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರ್ವಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವಿನಯ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು, ||೧|| 'ಸ್ವಾಮಿ ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಭವಸಾಗರ ತಾರಕರೂ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಅವಿದ್ಯಾ ಎಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ.||೨|| ನಾನು ಮಾಯಾಮೋಹ ವೆಂಬ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸ್ಥನಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೆನು. ಕೃಪಾಸಾಗರ ಗುರುಗಳಾದ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಿರಿ. ||೩|| ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಸೂರ್ಯರೂ, ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮರೂ ಆದ ತಾವು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸಿದಿರಿ. ||೪|| ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ.||೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರು ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಕೇಳುವದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗಿಯೂ, ||೬|| ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡು' ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಸಿದ್ಧರು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಅಭಯ ಕರವನ್ನಿತ್ತು ||೭|| - 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಒಳ್ಳೇ ಸುರಸವಾಗಿ ಆಯಿತು, ನೀನು ಏಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದು. ||೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳ ಹತ್ತಿದರೆ ಕಥೆಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ||೯|| ಗುರುಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಹರಿಯ ಅವತಾರವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಸ್ತಾರ ಹಾಗೂ ಅಪರಂಪಾರವಾದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.' ||೧೦|| ಮುಂದೆ ಕೇಳು. ಆ

೪೯೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ವೇದಜ್ಞನೂ, ಬಹುವಿರಕ್ತನೂ, ಬಹುಶ್ರುತನೂ, ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯುವವನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೧೧|| ಅವನು ಎಂದೂ ದಾನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರ ಸಂಗಡಲೂ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೨|| ಅವನು ನಿತ್ಯ ಶುಷ್ಕ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಉದರಂಭರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾತ್ರ ಬಹು ಸಿಟ್ಟಿನವಳಾಗಿದ್ದಳು. ||೧೩|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನು ನಿತ್ಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೇ! ಎಂದೂ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೪|| ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಹ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಧನವಂತ ಗೃಹಸ್ಥರು ಬಂದು ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆಮಾಡಿ ಸಹಸ್ರಗಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೫|| ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ತಾವು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳನ್ನು ಸವಿ-ಸವಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೬|| ಅವಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಡುಕುತ್ತ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ಶ್ರೀಹರಿನಾರಾಯಣಾ, ನಾವೆಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟ ಹೀನರು! ||೧೭|| ನಾವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂಥ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ಕಾಣೆವು ! ದರಿದ್ರನಾದ ಪತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ಸದಾ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವೆನು. ||೧೮|| ದೇವಾ, ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದಂತೆ ಈಗ ನನಗೆ ಇಂಥ ದರಿದ್ರನೂ, ಹೀನನೂ ಆದ ಪತಿಯು ದೊರಕಿ ಸದಾ ದರಿದ್ರತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ||೧೯|| ಈ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತದಿಂದ ಈಗ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ನಿತ್ಯ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವರು ಅವರು ದೈವಾನರು! ||೨೦|| ನನ್ನ ಪತಿಯು ದೈವಹೀನರು ! ಎಂದೂ ಪರಾನ್ನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣಾ, ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೧|| ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಮಹಾ ಧನಿಕನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

೫೦೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಕ
ರಾ

ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪತ್ನಿಗೂ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೩|| ಆಗ ಆಕೆಯು ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ ಈ ದಿವಸ ದಂಪತ್ತು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ||೧೪|| ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳ ಊಟವಾಗುವದಲ್ಲದೇ, ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಅಪಾರ ದಕ್ಷಿಣೆಯೂ ದೊರೆಯುವವು. ||೧೫|| ಅದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಅಮಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗಾದರೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವ್ವನೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವನ್ನು ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರಿಗಿತ್ತು ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ ಯಾಗಿದೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೬|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು- 'ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಾನಂತೂ ಪರಾನ್ನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಾ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆ ಧನಿಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಅಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಪತಿಯು ಪರಾನ್ನಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಬರುವೆನು. ಬರಲ್ಯೋ ಹ್ಯಾಗೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ||೧೮|| ಆಗ ಧನಿಕನು - 'ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ದಂಪತ್ತು ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವದಾದರೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದನು. ||೧೯|| ಆ ಧನಿಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಖೇದಪಟ್ಟು- 'ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ||೨೦|| ನನ್ನ ದೈವವು ಎಂಥಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಈ ಪತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವನ್ನು ಕಾಣೆನು!' ||೨೧|| ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಅವನು ತಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಗುರು ಸರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ - ||೨೨|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಮಗೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಭೋಜನದ ಔತಣಗಳು

೫೦೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಕ
ರಾ

೨೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಫ
ದ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪತಿಯು' ಎಂದೂ ಪರಾನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಎಂದೂ ಮಿಷ್ಠಾನ್ನವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ ಎನು ಮಾಡಬೇಕು? ನನಗೆ ಪರಾನ್ನ ಉಣ್ಣಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಬಹಳ ಅದೆ. ||೩೩|| 'ಸ್ವಾಮೀ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನು ಬಂದು ನಮಗೆ ದಂಪತ್ತು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಲಿ? ||೩೪|| ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ- ಈ ದಿನ ಶ್ರಾದ್ಧದ ಔತಣದಲ್ಲಿ ಮಿಷ್ಠಾನ್ನ ಭೋಜನವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ವಸ್ತ್ರಗಳೂ, ದಕ್ಷಿಣೆಯೂ ದೊರೆಯುವವು. ಕಾರಣ ನೀನು ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಂದು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದಳು. ||೩೫|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ||೩೬|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಷ್ಠಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ||೩೭|| ಅದಕಾರಣ ಈ ದಿನ ನೀನು ಆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡು. ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ದುಃಖಿಸುವಂಥಾದ್ದಿರಬಾರದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೮|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಎಂದೂ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ತಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನೇಮ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿರಸಾವಹಿಸಿ ಈ ದಿನ ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು. ||೩೯|| ಯಾವನು ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ರಾರವ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು' ಎಂದನು. ||೪೦|| ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. ||೪೧|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಧನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪಿತೃನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಂತೆ ಈ ದಂಪತಿಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಅನೇಕ ಮಿಷ್ಠಾನ್ನಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿದನು. ||೪೨|| ಭೋಜನ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ

೫೦೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಫ
ದ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾಯಿ-ಹಂದಿಗಳು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಬಹು ಆನಂದದಿಂದ ಉಣ್ಣುವಂತೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ||೪೩|| ಆಗ ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಕೂಡಲೆ ತಾನು ಊಟ ಮಾಡುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಾವತ್ತೂ, ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಾಯಿ-ಹಂದಿಗಳ ಎಂಜಲವನ್ನು ತಿಂದೆವು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೪೪|| ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ-‘ನಾವು ಈ ದಿನ ನಾಯಿ-ಹಂದಿಗಳ ಎಂಜಲವನ್ನು ತಿಂದೆವೆಂದು’ ಹೇಳಿದಳು. ||೪೫|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-‘ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಾನು ದೈವಹೀನನಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದೇಶಿಯಿಂದ ನನಗೂ ಪರಾನ್ನ ಭೋಜನವು ಘಟಿಸಿ, ನಾನೂ ನಾಯಿ-ಹಂದಿಗಳ ಎಂಜಲವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು.’ ||೪೬|| ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ||೪೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅಮ್ಮಾ, ಪರಾನ್ನದ ಸುಖವು ಹೇಗಿತ್ತು? ನೀನು ಸದಾ ಪತಿಯನ್ನು ದೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೪೮|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು, ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ||೪೯|| ಮಂದಮತಿಯಾದ ನಾನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪರಾನ್ನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ದೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆನು. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ||೫೦|| ಆಗ ಚಿಂತಾಯುಕ್ತನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳೇ ನಾನು ಪರಾನ್ನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ||೫೧|| ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ವೈರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಿಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವ್ರತಭಂಗವಾಗಿ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ದೋಷವು ಬಂತು. ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದನು. ||೫೨|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀ, ಈಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಾಸನಾ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದಿ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು

೨೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ಗ್ರ

೨೦೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು, ||೫೩|| ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈಕೆಯು ಎಂದೂ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವಳು. ನೀನು ಎನೂ ಬೆಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಎನೂ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿ. ||೫೪|| ಯಾತರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಧರ್ಮ ಘಟಿಸುವದೋ ಅಂಥ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವ-ಪಿತೃಕರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ, ||೫೫|| ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಸಿಗದೇ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದರೆ ಆಗ ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಆಗ ನೀನು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅನಂತದೋಷವು ಬರುವದೆಂದು ತಿಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೫೬|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೈಮುಗಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ -'ಸ್ವಾಮೀ ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೫೭|| ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರ ಮನೆಯ ಅನ್ನವು ದೋಷಕರವು? ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಎಂದೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು' ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೫೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವರು, 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ' ಕೇಳಿರಿ. ||೫೯|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ಊಟ ಮಾಡುವ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೬೦|| ವಿದ್ವಾಂಸ-ವೈದಿಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಹೋದರ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧು ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. || ೬೧|| ಇವುಗಳ ಹೊರತು ಉಳಿದವರ ಮನೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಿಗದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದರೆ ಆಗ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ದೋಷಬರುವದಿಲ್ಲ !'ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೨|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, 'ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುಗಳೇ ನಿಶಿದ್ಧ ಅನ್ನಗಳಾವವು? ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣ ಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ' ಅಂದನು. ||೬೩|| ಆಗ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಳ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ! ಇನ್ನು ಮುಷಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಣೇತವಾದ ಸ್ವುತಿ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ
ನಿನಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಪರಂಪಾರವಾದ ಉಣ್ಣಬಾರದವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೬೪|| ನಿತ್ಯ
ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೋಷಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಧನಲೋಭಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೬೫|| ಪುತ್ರ-ಕಲ್ಪತಾದಿಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ದಾನ-ಧರ್ಮ
ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು, ಉಂಡರೆ ದೋಷ ಬರುವದು. ||೬೬|| ಗರ್ವಿಷ್ಠನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ರಗಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಗಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ವೀಣಾಬಾರಿಸುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೬೭|| ಬಹಿಷ್ಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ,
ಯಾಚಕತನದಿಂದ ಊಟಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ,
ಪರನಿಂದಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೬೮|| ಬಹುಜನರು ಒಂದು ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ವೈಶ್ವದೇವ ಮಾಡದ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಉಂಡರೆ ಮಹಾದೋಷವು ಬರುವದು-||೬೯|| ಕೇಳು!
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗುರುವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟ ಶಿಷ್ಯನು ದುರ್ನಡತೆಯುಳ್ಳವನಾದರೆ, ಆ
ಗುರುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೭೦|| ಸದಾ ಸಿಟ್ಟುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ,
ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುರುಷನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೭೧|| ಧನಗರ್ವಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ತಾಮಸಿಯ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಕೃಪಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಡಾಂಭಿಕ
ಹಾಗೂ ದುರಾಚಾರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೭೨|| ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೭೩|| ಸ್ತ್ರೀಜಿತನಾಗಿದ್ದವನ (ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಅಧೀನ
ನಾಗಿರುವವನ) ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸುವರ್ಣಾಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸದಾ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಮಹಾದೋಷವು ಬರುವದು. ||೭೪|| ಖಳನಾದ ರಾಜಸೇವಕನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಲೋಹ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಅಗಸನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೭೫||

೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಳ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಉದರಪೂರ್ತಿ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೫೦೬
 ಸೂಳೆಯರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದಾನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ||೭೬|| ಕಳ್ಳತನದ ವಿದ್ಯಾಇದ್ದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೬
 ದ್ವಾರಪಾಲಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಕುಟಿಲ (ಮೋಸಗಾರ) ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಮಹಾದೋಷ ೧೦
 ಬರುವದು. ||೭೭|| ಶೂದ್ರನಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೭
 ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೭೮|| ಭಾಗವತ ಕೀರ್ತನ ೮
 ಇಲ್ಲದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಜೂಜುಗಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಆತಿ ನಿಷ್ಠುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೇ ಊಟ ೯
 ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೭೯|| ಸಾಯಂ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೧೦
 ಎಂದೂ ದಾನ ಮಾಡದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಪಿತೃಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೮೦|| ೭
 ಡಾಂಭಿಕತನದಿಂದ ಜಪ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಕಪಟತನದಿಂದ ಜಪ ಮಾಡುವವನಲ್ಲಿ, ದ್ರವ್ಯ ೮
 ತಕ್ಕೊಂಡು ಜಪ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೮೧|| ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರ ತೋರಿಸಿ ೯
 ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಚಯ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೮೨|| ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೧೦
 ಅನೀತಿಯುಳ್ಳವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷಪಾತತನ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ೭
 ದುರಾಚಾರಿಯಾದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿರಿಯರ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೮
 ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೮೩|| ವಿದ್ವಾಂಸ ಹಾಗೂ ಸಾಧುಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಆತಿ ದ್ವೇಷಿಸುವವನ ೯
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೮೪|| ಕುಲದೇವರನ್ನೂ, ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ೧೦
 ಹೋದಂಥವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನೇ ನಿಂದಿಸುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೮೫|| ೭
 ಗೋ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಸ್ತ್ರೀ ವಧೆ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ||೮೬|| ಸದಾ ಆಶಾಬದ್ಧನಾಗಿ, ಸದಾ ೧೦
 ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಧರಣೇವಾಚೇ ಕೂತು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ದಾನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ೭
 ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೮೭|| ಸಮಸ್ತ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಶರಣು ಮಾಡುವವನು-ಚಾಂಡಾಲನ ಸಮಾನನೆಂದು ೮

೦
೩೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಫ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗೂ ಅವನಿಗೆ ವಂದಿಸಬಾರದು. ||೮೮|| ಸದಾಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಅಳಿಯನನ್ನು ದೋಷಿಸುವಂಥವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ||೮೯|| ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎರಡನೇಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡವನಿಗೆ ಪರಪಾಕ ಮಾಡುವವನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬರುವದರಿಂದ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೯೦|| ಲಗ್ನವಾದ ನಂತರವಾದರೂ ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞ ಮಾಡದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಲೀಪಾಕ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೯೧|| ತನ್ನ ಮನೆಯ ಅನ್ನವನ್ನು ದೋಷಣ ಮಾಡಿ, ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಧಕ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯೂ ಆಗುವನು. ||೯೨|| ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಉದರಂಭರಣ ಮಾಡುವವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡವನು ಕುರುಡನೂ, ಕಿವುಡನೂ, ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನೂ, ||೯೩|| ಹೀನಶರೀರದವನೂ ಆಗಿ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾಗುವನು. ಕಾರಣ ಅಡಿಗೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೯೪|| ತಾನು ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿದ್ದು ದಾನ-ಧರ್ಮ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ 'ಅಪಚ' ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಅಂಥವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೯೫|| ತಾನು ಪರಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿ, ಪರಾನ್ನವನ್ನುಣ್ಣುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೯೬|| ಮತ್ತು ಪರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಸ್ವರ್ತ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಆ ಯಜಮಾನನ ಪಾಪವು ಬಂದು ಸೇರುವದು. ಅದಕಾರಣ ಆ ಅನ್ನವು ನಿಷಿದ್ಧವಾದ್ದರಿಂದ ಪರಾನ್ನವನ್ನುಣ್ಣಬಾರದು. ||೯೭|| ಪರರಿಂದ ಭೂ-ಗೋ-ಸುವರ್ಣ, ರತ್ನ, ಗಜ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ದಾನ ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಾನ್ನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಅತಿ ದೋಷ ಬರುವದು. ||೯೮|| ಪರಾನ್ನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ಬರುವವು. ಅದರಂತೆ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ ಮಾಡಿದರೂ ನರಕವಾಗುವದು. ||೯೯|| ಪರಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವನ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಬೇಗ ನಾಶವಾಗುವದು. ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಪರಾನ್ನವನ್ನುಂಡರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ

೫೦೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಫ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುಣ್ಯವು ಹೋಗುವದು. ||೧೦೦|| ಕರೆಯದೆ ಮುದ್ದಾಂ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಾನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ದೋಷ ಬರುವದು. ಶೂದ್ರನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹೋಗಬಾರದು. ||೧೦೧|| ತನ್ನ ಮಗಳು ಹಡೆಯುವತನಕ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಂತರ ಅನಂದದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು. ||೧೦೨|| ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ ಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಡೆದ ವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ತ ಸೂತಕ ಇದ್ದವರ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ||೧೦೩|| ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ರೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಚರಿಸುವವನಿಗೆ ಬಡತನವು ಎಂದೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೧೦೪|| ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವನ ವಶರಾಗುವರಲ್ಲದೆ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನು ನಿರಂತರ ವಾಸಿಸುವಳು. ||೧೦೫|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮದಾಂಧರಾಗಿ, ಆಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸದಾ ಬಡತನದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವರು !'ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೬|| ಅಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು-'ಸ್ವಾಮೀ, ದಯಾನಿಧಿಯೇ, ಕೃಪಾಸಾಗರನೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ, ||೧೦೭|| ಭಕ್ಷೋದ್ಧಾರಕನೇ, ಗುರುಗಳೇ ತಾವು ನನಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಕಲ ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು!' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ||೧೦೮|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಋಷಿಗಳು ಆಚರಿಸಿದಂಥ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.' ||೧೦೯|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಋಷಿಗಳು ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ದಿವಸದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಗಳೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ||೧೧೦|| ಅಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತೂ ಋಷಿಗಳು ಕೂಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-'ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳೇ ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು? ||೧೧೧|| ಈಗ ನಾವು ಕೆಲವು ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಶಯ ಬಂದಿವೆ. ತಾವು

೫೦೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಏನೂ ತಿನ್ನಬಾರದು' ಎಂದು ಅಂದು, ||೧೩೪|| ಪರಾಶರರು ಮತ್ತೆ- 'ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ ಇನ್ನು ಬಹಿರ್ಭೂಮಿಗೆ ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೇನು ಕೇಳಿರಿ.' ||೧೩೫|| ಕೇವಲ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಮಲ-ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಒಣಗಿದ 'ಎಲೆ ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲಮೇಲೆ ಕೂಡಬೇಕು. ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳಮೇಲೆ ಕೂಡಬಾರದು. ||೧೩೬|| ಯಾವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿಂತು ಮೂತ್ರ, ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಗತಿಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ! ಅವನ ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೂದಲುಗಳಷ್ಟು ವರುಷ ನರಕದಲ್ಲಿರುವನು. ||೧೩೭|| ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ, ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿಶ್ನವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೩೮|| ಆಗ ಶುದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಮಣ್ಣು ತರಬಾರದು, ಯಾವ ಮಣ್ಣು ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಇರಿವೆ ಹುತ್ತಿನ ಮಣ್ಣು, ಇಲಿ ಗುದ್ದಿನ ಮಣ್ಣು, ನದಿಯೊಳಗಿನ ಮಣ್ಣು, ||೧೩೯|| ಜನರು ಓಡಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು, ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು, ದೇವಾಲಯದೊಳಗಿನ ಮಣ್ಣು, ತೀರ್ಥ-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು ತರಬಾರದು. ||೧೪೦|| ಸೇದುವ ಹಾಗೂ ಇಲಿಯುವ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು ಕೆರೆ-ಹೊಂಡ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು ತರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಬಹು ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ಮೊದಲು ಆ ಮಣ್ಣಿಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೪೧|| ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಯಷ್ಟು ಮಣ್ಣಿನ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಅಪಾನದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ಗುಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕೈಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ||೧೪೨|| ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಎಳೆಳು ಗುಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು, ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೪೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೃತ್ತಿಕಾ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ, ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರೆ, ಮೈಥುನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೪೪|| ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರವಿದೆ. ಈ

ಅ
೨೭
ದಿ
ಗು
ಬಿ
ರಾ
ದಿ
ಗು
ಬಿ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ
ಗು
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ

ರೀತಿಯಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಇದರ ಎರಡರಷ್ಟು , ||೧೪೫|| ವಾನಪ್ರಸ್ಥನು ಇದರ ಮೂರರಷ್ಟು, ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಇದರ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟಬೇಕು. ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ||೧೪೬|| ಹಗಲು ಈ ರೀತಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಇದರ ಅರ್ಧ, ಸಂಕಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ದಾರಿ ಸತೆಯುವಾಗಲೂ ಅದರ ಅರ್ಧ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ||೧೪೭|| ಮುಂಜೆವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೂ ಈ ರೀತಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಈ ಶುದ್ಧಿಯು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ||೧೪೮|| ಮಲವಿಪರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧನಾದ ಮೇಲೆ ಕಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎಂಟುಸಾರೆ, ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಆರುಸಾರೆ, ||೧೪೯|| ವೈಶ್ಯನು ನಾಲ್ಕು ಸಾರೆ, ಶೂದ್ರನು ಎರಡು ಸಾರೆ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಸಾರೆ ಮಾಡಬಾರದು. ||೧೫೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎಂಟು ಸಾರೆ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಆಚಮನಮಾಡಿ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುಲದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ||೧೫೧|| ಆಮೇಲೆ ಮೌನ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ನಾಮಗಳಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪುನಃ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೧೫೨|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬಲ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಐದು ತೀರ್ಥಗಳಿಗುಂಟೆಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೫೩|| ಅಂಗುಷ್ಠ ಮೂಲದ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ತೀರ್ಥ ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ತರ್ಜನೀ ಅಂಗುಷ್ಠಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ||೧೫೪|| ತರ್ಜನೀ ಮಧ್ಯೆ, ಅನಾಮಿಕ, ಕನಿಷ್ಠ ಈ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೀರ್ಥವಿದೆ. ಕಿರುಬೆರಳಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪತೀರ್ಥವಿದೆ. ||೧೫೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದೇವ-ಪಿತೃ-ಪುಷ್ಪತೀರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ವಾನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫೬|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

೫೧೨
ದಿ
ಗು
ಬಿ
ರಾ
ದಿ
ಗು
ಬಿ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ
ಗು
ಬಿ
ಬಿ
ಬಿ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಹ್ಮತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೇಶವ, ನಾರಾಯಣ, ಮಾಧವ ಎಂದು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇವತೀರ್ಥದಿಂದ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಗೋವಿಂದ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ||೧೫೭|| ವಿಷ್ಣು-ಮಧುಸೂದನ ನಾಮಗಳಿಂದ ಎರಡೂ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ-ವಾಮನ ನಾಮಗಳಿಂದ ಎರಡೂ ಗಲ್ಲಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಧರ ನಾಮದಿಂದ ಅಂಗೈಯಿಂದ ತುಟಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕು. ||೧೫೮|| ಪುನಃ ಹೃಷಿಕೇಶ ನಾಮದಿಂದ ಹಸ್ತವನ್ನೂ, ಪದ್ಮನಾಭನೆಂದು ಎರಡೂ ಪಾದಗಳನ್ನು, ದಾಮೋದರನೆಂದು ಬಲಗೈಯ ಐದೂ ಬೊಟ್ಟುಗಳಿಂದ ತಿಖಾಸ್ಥಾನವನ್ನು, ||೧೫೯|| ಸಂಕರ್ಷಣ ಎಂದು ನಾಲ್ಕೂ ಬೊಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಪೃಷ್ಠದೇಶವನ್ನೂ, ವಾಸುದೇವ-ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಾಮಗಳಿಂದಲೂ ತರ್ಜನಿ-ಅಂಗುಷ್ಠಗಳಿಂದಲೂ ಮೂಗಿನ ಎರಡು ಹೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನೂ, ||೧೬೦|| ಅನಿರುದ್ಧ-ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂದು ಅಂಗುಷ್ಠ-ಅನಾಮಿಕೆಗಳಿಂದ ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, 'ಅಧೋಕ್ಷಜ-ನಾರಸಿಂಹ' ಎಂದು ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ, 'ಅಚ್ಯುತ' ಎಂದು ನಾಭಿಯನ್ನೂ, ||೧೬೧|| 'ಜನಾರ್ಧನ' ಎಂದು ಹೃದಯವನ್ನೂ, 'ಉಪೇಂದ್ರ' ಎಂದು ಐದು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ತಲೆಯನ್ನೂ, ಹರಿ-ಕೃಷ್ಣ ನಾಮಗಳಿಂದ ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಐದು ಬೊಟ್ಟುಗಳಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬೨|| ಈ ರೀತಿ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ವೇಳಿ-ವೇಳಿಗೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಶಕ್ಯ ಅಥವಾ ಸಂಕಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಇರುವವು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೬೩|| ಅಶಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಟ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಆಚಮನಮಾಡಿ, 'ಗೋವಿಂದ' ನಾಮದಿಂದ ಕೈತೊಳೆದು, ಮುಖಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೧೬೪|| ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನವು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದೇವ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಿ, ಗೋವಿಂದ ನಾಮದಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದು ಕಣ್ಣು-ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬೫|| ಆಗ ಶೂದ್ರಾದಿ ಕೀಳು ಜನರ ಸ್ಪರ್ಶವಾದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ

೫೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೬೬|| ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಭೋಜನಗಳ
 ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೬೭|| ಫಲಹಾರ
 ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀರು ಕುಡಿದಾಗ, ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದಾಗ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು.
 ಅಂದರೆ ಶುದ್ಧವಾಗುವದು. ||೧೦೬೮|| ಆಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ್ರೋತ್ರಾಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು
 ಅಥವಾ ಮೌನಾಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೬೯|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಆಚಮನ ವಿಧಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವವರಿಗೆ' ಎಂದೂ ಬಡತನ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು
 ಪರಾಶರರು ಹೇಳುವ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೦೭೦|| ಪರಾಶರರು - 'ಎಲೈ ಮುಷ್ಠಿಗಳೇ,
 ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ದಂತಧಾವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಸಮಸ್ತ-ಪರ್ವಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಪ್ರತಿಪದಾ-ಷಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ||೧೦೭೧|| ನವಮಿ-ದ್ವಾದಶಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶನಿ-ಭಾನು-ಮಂಗಳವಾರ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರಾದ್ಧ ಹಾಗೂ ವಿವಾಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಂತಧಾವನ ಮಾಡಬಾರದು. ||೧೦೭೨||
 ಮುಳ್ಳುಗಿಡದ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ತಾಡ, ಮಾಡ, ಕೇದಿಗೆ, ಖರ್ಜೂರ, ತೆಂಗು ಈ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಹಲ್ಲು
 ತಿಕ್ಕಿದರೆ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ಬರುವದು. ||೧೦೭೩|| ಖದಿರ, ಕರಂಜ, ಆಘಾಠ, ಅತ್ತಿ, ಎಕ್ಕಿ, ಆಲ, ಕವಳಿ
 (ಕರವಂದಿ) ಈ ಗಿಡಗಳು ಪುಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
 ||೧೦೭೪|| ಸಾಲ್ವ ವರ್ಣದವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಂದರೆ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು
 ಒಂಬತ್ತು ಅಂಗುಲ, ವೈಶ್ಯ-ಶೂದ್ರರು ಆರಾರು ಅಂಗುಲ ಉದ್ದ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
 ||೧೦೭೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕುವ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುರಿಯುವಾಗ 'ಆಯುಃಪ್ರಜ್ಞಾ' ಎಂಬ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೧೦೭೬|| ಆಯುರ್ಬಲಂ ಯತೋವರ್ಚ ಪ್ರಜಾಃ ಪತೂವಸ್ತೌವಿ ಚ |
 ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಚ ಮೇಧಾಂ ಚ ತ್ವನ್ನೋ ದೇಹಿ ವಶಸ್ತೇ ||೧೦೭೭|| ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿದ ಆ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು
 ನೈಮಿತ್ತ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರೆ ಬಾಯಿಮುಕ್ಕಲಿಸಿ, ಎರಡು ಸಾರೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು.

೨೭ ||೧೭೮|| ಅಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
 ಅದರಿಂದ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೇಜಸ್ಸು, ಬಲ, ಆಯುಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ||೧೭೯|| ಮತ್ತು
 ದುಃಸ್ವಪ್ನವು ನಾಶವಾಗಿ ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ವಶರಾಗುವರು. ಹಾಗೂ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಸುಖ,
 ಹರ್ಷಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಚಿಂತಾ, ಶೋಕಗಳು ಹರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ||೧೮೦||
 ಯತಿ, ತಪಸ್ವಿ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತ್ರಿಕಾಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಒಮ್ಮೆ
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮೧|| ಗೃಹಸ್ಥನು, ವಾನಪ್ರಸ್ಥನು ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ಆದಕಾರಣ ನಿತ್ಯ
 ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮೨|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಸಂಕಟ
 ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು ಸಿಗದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೮೩|| ಆಗ ಅಗ್ನಿಸ್ನಾನವನ್ನಾಗಲೀ, ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನಾಗಲೀ,
 ವಾಯುಸ್ನಾನವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ 'ಅಪೋಹಿಷ್ಠಾ' ಮಂತ್ರದಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂತ್ರಸ್ನಾನವನ್ನು
 ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮೪|| ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ ಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಎನೆಂದರೆ-ಭಕ್ತಿ-ಭಾವ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಗುರುಗಳ
 ಹಾಗೂ ದೇವತಾದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಬರುತ್ತದೆ. ||೧೮೫|| ಅಥವಾ
 ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು
 ಮೈಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೧೮೬|| ಅಥವಾ
 ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಗೋಧೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ
 ಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೧೮೭|| ಚಾಂಡಾಲನ ಸ್ಪರ್ಶವಾದರೆ ಜಲಸ್ನಾನದಿಂದ
 ಶುದ್ಧವಾಗುವದು. ಶೂದ್ರ, ಸ್ಪರ್ಶವಾದರೆ ಉಪಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮೮|| ದೇಹವು
 ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದರೆ ಜಲಸ್ನಾನ ಮುಖ್ಯವು. ಸಂಧಿ-ವಿಗ್ರಹ-ಸಂಕಟ-ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ನಾನ

೨೬	ಮಾಡಬೇಕು. ೧೦೮ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ತೀತೋದಕವೇ ಉತ್ತಮ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಶಕ್ತತೆಯಿದ್ದರೆ	೫೧೬
ದಿ	ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ೧೦೯ ನೀರು ಸ್ವತಃ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ	ದಿ
ಗಂ	ಅಗ್ನಿಸಂಪರ್ಕವಾದರೆ ಕೇಳುವದೇನು? ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪವಿತ್ರವಾಗುವದು. ಗೃಹಸ್ಥರು ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ	ಗಂ
ಬ	ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದೇ ಯೋಗ್ಯವು. ೧೧೦ ಗೃಹಸ್ಥನು ನಿತ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ	ಬ
ರಾ	ನೀರು ತೋಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ	ರಾ
ದಿ	ಬಿಸಿನೀರು ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಆಚಮನಮಾಡಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. ೧೧೧ ಅಮೇಲೆ 'ಅಪೋಹಿಷ್ಠಾ'	ದಿ
ಗಂ	ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಮೂರು ಸಾರೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಆ ಸ್ನಾನದ ನೀರನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ	ಗಂ
ಬ	ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಅಘಮರ್ಷಣವನ್ನು ತರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡುವ	ಬ
ರಾ	ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸ್ನಾನದ ನಂತರ ತಾವು ಉಟ್ಟ ಒದ್ದೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಹಿಂಡಬಾರದು.	ರಾ
ಶ್ರೀ	೧೧೨ ಪುತ್ರೋತ್ಸವ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಶ್ರಾದ್ಧದಿನ ಮೃತದಿನ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಪೌರ್ಣಮಿಗಳಲ್ಲಿ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ೧೧೩ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ	ಪಾ
ದ	ದರ್ಭ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಯಾರ ಸಂಗಡಲೂ ಮಾತನಾಡದೇ	ದ
ವ	ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು. ೧೧೪ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು 'ಅಪೋಹಿಷ್ಠಾ' ಮಂತ್ರದಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಮೂರ	ವ
ಲ	ವೇಳೆ ಸ್ಮರಿಸಿ ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ನಾನೋದಕವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ೧೧೫ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳು	ಲ
ಛ	ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸೀತೋದಕವನ್ನು ಹಾಕಿ ನಂತರ ಉಷ್ಣೋದಕವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನ	ಛ
ದಿ	ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು ೧೧೬ ಅಮೇಲೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಿ 'ದೇವಸ್ಯತ್ವಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ,	ದಿ
ಗಂ	ತೀವ್ರವಾಗಿ ಉಪವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ೧೧೭ 'ಅವಧೂತ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ ಆ	ಗಂ
ಬ	ಉಪವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಿಂಡಿ 'ಉದ್ಯಂತ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ಆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ	ಬ
ರಾ	ತೋರಿಸಿ, ೧೧೮ ಅದರಿಂದ ಮೈ ಒರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಉಪವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಆ ಉಟ್ಟ ಒದ್ದೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು	ರಾ

ಕಳೆದು ಬಂತು ಆಚಮನಮಾಡಿ 'ಅವಹಂತಿ ವಿತಪ್ತತೇ', ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಒಗಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ
ಒಣ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೦|| ಆ ಉಪವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಿಂಡಿ
ಮತ್ತೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಇನ್ನು ಮಂತ್ರ ಸ್ನಾನವಿಧಿ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಸ್ನಾನ
ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. 'ಅಪೋಹಿಷ್ಠಾದಿ' ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೊದಲು ಪಾದ-ತಲೆ-
ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ಶರೀರದಮೇಲೆ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೨೦೧|| ಪಾದಮೂರ್ಧ್ವಿ ಹೃದಯಸ್ಥಾನ ಮೂರ್ಧ್ವಿ ಹೃದಯ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು,
ಹೃದಯ-ಪಾದ-ಶಿರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಪೋಹಿಷ್ಠಾದಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ||೨೦೨|| ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪುನಃ ಆಚಮನ
ಮಾಡಿ, ಮಾನಸಸ್ನಾನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೦೩|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಚತುರ್ಭುಜಗಳಿಂದ
ಅಲಂಕೃತನಾದ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು
ಮಾನಸ ಸ್ನಾನವಾಗುವದು. ||೨೦೪|| ಅಥವಾ 'ಅಪವಿತ್ರಃ ಪವಿತ್ರೋವಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಹರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ನೀರನ್ನು ದೇಹದಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಬರುವದು. ನದೀ
ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಒದ್ದೆಬಟ್ಟೆಯಿಂದ
ಮೈಯನ್ನು ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೨೦೫|| ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಇನ್ನು ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನವಿಧಿಯನ್ನು
ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ರವಿವಾರ ಮಂಗಲ (ಅಭ್ಯಂಗ) ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಜ್ವರ ಬರುವ ಸಂಭವ, ಕಾರಣ
ಆ ದಿನ ಮಾಡಬಾರದು. ||೨೦೬|| ಸೋಮವಾರ ಮಂಗಲಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಂತಿಹಾನಿ ಆಗುವದು.
ಮಂಗಳವಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಮೃತ್ಯು ಬರುವದು. ಬುಧವಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು.
ಗುರುವಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಧನ ಹಾನಿಯಾಗುವದು. ||೨೦೭|| ಶುಕ್ರವಾರ ಮಂಗಲಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
ಪುತ್ರಘಾತವಾಗುವದು. ಶನಿವಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದು
ಮಂಗಲಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೮|| ದಿನಾಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಹಗಲು ಪೂರ್ವ

೫೦೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೈ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ರಾ

ಮುಖವಾಗಿಯೂ, ರಾತ್ರಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖವಾಗಿಯೂ ಕೂಳಿತುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೯|| ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರವಾಹದ ಮುಖವಾಗಿ ನಿಂತು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಮುಖಿಯಾಗಿ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖವಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು ||೨೧೦|| ಆಗ ಅಘಮರ್ಷಣ ಮಾಡಿ, 'ಶವೋ ಯಜ್ಞೇಯ ಆ ಸುಮಂತ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನದಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೨೧೧|| ಅಮೇಲೆ 'ಯದಪಾಂಕ್ತೂರಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೂರು ಸಾರೆ ಓರೆ ಮಾಡಿ 'ಇಮಂಮೆ ಗಂಗೇ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೨೧೨|| ಅಮೇಲೆ 'ಋತಂ ಚ ಸತ್ಯಂ ಚ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ||೨೧೩|| ರೋದನ, ವಮನ, ಮೈಥುನ, ದುಃಸ್ವಪ್ನ ದರ್ಶನಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಶುದ್ಧನಾಗುವನು. ||೨೧೪|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ, ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಸ್ತ್ರವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಗೃಹಸ್ಥನು ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕದೇ ಒದ್ದೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಡಬಾರದು. ||೨೧೫|| ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆ, ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ, ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆ, ಧರಿಸಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪುಣ್ಯವು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಹೋಗುವದು. ||೨೧೬|| ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು. ಉತ್ತರೀಯವಾದ ಬಹಿರ್ವಾಸವು ಉಪವಸ್ತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ||೨೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧೋತರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಂತರ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ||೨೧೮|| ಹಿಂದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಈಗಾಗಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದ ಹಾಗೂ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶುದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶುದ್ಧ ಭಸ್ಮವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಗೋಪಿಚಂದನವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಬೇರೆ ಅಂತಿಂಥ ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ||೨೧೯|| ಒಂದು ವೇಳೆ ದ್ವಾರಾವತೀ ಗೋಪಿಚಂದನ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಗಂಗಾಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಸಾಯುಷ್ಯವಾಗುವದು. ||೨೨೦|| ಪುಷ್ಪಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದಲೂ, ಆಯುಷ್ಯವು

೨೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂಬುವವನು ಮಧ್ಯ ಬೆರಳಿನಿಂದಲೂ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ||೨೨೧|| ಅನ್ನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನು
ಅನಾಮಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು ತರ್ಜನಿ ಬೆರಳಿನಿಂದಲೂ ಗೋಪಿ ಚಂದನವನ್ನು
ಧರಿಸಬೇಕು. ಉಗುರಿನಿಂದ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪ ಬರುವದು. ||೨೨೨|| ಹತ್ತು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ
ಹಚ್ಚುವದು ಉತ್ತಮ. ಎಂಟು-ಒಂಬತ್ತು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ಹಚ್ಚುವದು ಮಧ್ಯಮ. ಐದು-ಆರು-ಎಳು
ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ಕೂರ್ಪಾಕಾರವಾಗಿ ಹಚ್ಚಬಹುದು. ||೨೨೩|| ಎರಡು-ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ
ಪ್ರಮಾಣ ಹಚ್ಚುವದು ಅಧಮ ಪಕ್ಷವು. ಹನ್ನೆರಡು ವಿಷ್ಣುನಾಮಗಳಿಂದ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು.
||೨೨೪|| ಅಂದರೆ ಕೇಶವ ಎಂದು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ, ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಧವ ಎಂದು
ಹೃದಯದಿಂದ ಕಮಲ ಪುಷ್ಪದಂತೆ, ||೨೨೫|| ಗೋವಿಂದ ಎಂದು ಕಂಠದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣು ಎಂದು
ಟೊಂಕದಲ್ಲಿ, ಮಧಸೂದನ ಎಂದು ಬಲಭುಜದಲ್ಲಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಎಂದು ನಾಭಿಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ,
||೨೨೬|| ವಾಮನ' ಎಂದು ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿ, ತ್ರೀಧರನೆಂದು ಬಲಗಿವಿಯಲ್ಲಿ, ಹೃಷಿಕೇಶನೆಂದು
ಎಡಗಿವಿಯಲ್ಲಿ, ಪದ್ಮನಾಭನೆಂದು ಬಲದ ಟೊಂಕದಲ್ಲಿ, ||೨೨೭|| ದಾಮೋದರನೆಂದು ತಿರದಲ್ಲಿ, ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಗೋಪಿಚಂದನದಿಂದ ನಿತ್ಯ ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಪಾತಕಗಳು ಸುಟ್ಟು
ಹೋಗುವವು. ||೨೨೮|| ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಗೋಪಿಚಂದನ ಹಚ್ಚಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೆ
ಹರಿ-ಹರರು ಪ್ರೀತರಾಗಿ ಭಕ್ತಿ-ಮುಕ್ತಿಗಳುಂಟಾಗುವವು. ||೨೨೯|| ವಿವಾಹಾದಿ ಶುಭದಿನ,
ದೇವತಾಕಾರ್ಯ ದಿನ, ಶ್ರಾದ್ಧದಿನ, ಮಂಗಲಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸೂತಕಬಂದಾಗ ಗೋಪಿಚಂದನ
ಹಚ್ಚಬಾರದು. ||೨೩೦|| ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ-ಯಜ್ಞಾದಿ ತರ್ಪಣಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದರ್ಭೆಗಳು ಹತ್ತು ತರದವು
ಅವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೩೧|| ದರ್ಭೆಗಳಲ್ಲಿ ದೂರ್ವಾ, ಉತ್ತೀರ,
ಕುಶಾ, ಕಾಶೆ, ಸಕುಂದ, ಗೋಧೂಮ, ವ್ರೀಹಿ, ಮೌಂಜೇಷ, ನಾಗರ ಮೋಘಾ, ಭದ್ರಮುಸ್ತಾಕ,
ದರ್ಭೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಹತ್ತು ಭೇದಗಳಿವೆ. ||೨೩೨|| ನಿತ್ಯವೂ ದೂರ್ವಾ ತರಬೇಕು. ಅದು

೫೧೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಶ್ರಾವಣ-ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ||೨೩೩||
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ವೈಶ್ಯರಿಗೆ ಮೂರು, ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಒಂದು ದೂರ್ವಾಗಳು
 ಬೇಕೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ||೨೩೪|| ಅನುಪಮವಾದ ದೂರ್ವಾದ ಮಹಿಮೆಯು
 ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೂ, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನೂ
 ಇರುವರು. ||೨೩೫|| ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ, ಗ್ರಂಥಿಮೂಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಗುಲವುಳ್ಳ
 ದೂರ್ವೆಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೨೩೬||
 ಏಕೆಂದರೆ ಚಕ್ರದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು, ತ್ರಿಕೂಲದಿಂದ ಶಂಕರನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದಂತೆ, ||೨೩೭||
 ಮತ್ತು ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ದೈತ್ಯರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದಂತೆ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಬಣವಿಯು
 ಕೂಡಲೆ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಮಾಡಿ ಧರಿಸಿದಕೂಡಲೆ ಅವನ
 ಪಾಪರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೩೮|| ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ ದರ್ಭೆಯ
 ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕಬೇಕು. ಎರಡೇ ದರ್ಭೆಗಳಿದ್ದರೆ ಗಂಟು ಹಾಕಬಾರದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ್ತುಲಾಕಾರ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ||೨೩೯|| ಕರ್ಮ
 ಮಾಡುವಾಗ ದೂರ್ವೆಗೆ ಗಂಟುಹಾಕಿ ಧರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಪೂರಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿ ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಸುಟ್ಟು
 ಹೋಗುವಂತೆ ಅವನ ಪಾಪವು ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೪೦|| ಹನ್ನೊಂದು ಅಂಗುಲ
 ಪ್ರಾದೇಶ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದವಾದ ಎರಡು ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬೇಕು. ಅದು
 ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪವಿತ್ರನಾಗುವನು. ||೨೪೧|| ಜಪ-ಹೋಮ
 -ದಾನ-ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ಪಿತೃಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಬಂಗಾರದ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಂಗುರ
 ಧರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ||೨೪೨|| ದೇವ ಹಾಗೂ ಪಿತೃ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ
 ಬಂಗಾರ ಕೂಡಿದ ಬೆಳ್ಳಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮಧ್ಯಬೆರಲಿನಲ್ಲಿ, ತರ್ಜನೀ ಬೆರಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಭ
ದ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಉಂಗುರವನ್ನೂ, ಅನಾಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಉಂಗುರವನ್ನೂ ಧರಿಸಬೇಕು. ||೨೪೩|| ಕನಿಷ್ಠ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಕಳ ಕೋಡಿನ ಉಂಗುರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದವರು ತರ್ಜನೀ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಉಂಗುರವನ್ನಿಡಬಾರದು. ||೨೪೪|| ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನೂ, ತರ್ಜನೀ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಉಂಗುರವನ್ನೂ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಪಾದುಕಾಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಬಾರದು. ಮತ್ತು ಗಯಾ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಬಾರದು. ||೨೪೫|| ನವರತ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರಿಗೆ ಪಾಪ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಂದಾದರೂ ರತ್ನವುಳ್ಳ ಉಂಗುರವನ್ನೂ ಧರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ||೨೪೬|| ಮತ್ತೆ ಪರಾಶರ- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಸಕ್ಷತ್ರ, ಇರುವಾಗಲೇ ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ||೨೪೭|| ಇನ್ನೂ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ತಡವಿದ್ದರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಆಗುವತನಕ ಜಪಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತು ಸೂರ್ಯೋದಯ ಆದಕೂಡಲೇ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಘ್ಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದು' ಎಂದರು. ||೨೪೮|| ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಗಳು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಪರಾಶರ ಮುನಿಗಳೇ, ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ವಿಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ!' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೪೯|| ಇತ್ತ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಪರಾಶರ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನಗೆ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು.' ||೨೫೦|| ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ||೨೫೧|| ದೇವತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೫೨|| ಪ್ರಣವಕ್ಕೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಯು, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ದೇವತೆಯು, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೨೫೩|| ಓಂ ಎಂಬ ವ್ಯಾಕೃತಿಯು

೫೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಭ
ದ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳದ್ದು. 'ಓಂ ಅಂ' ಎಂದು ನಾಭಿಯನ್ನೂ, 'ಓಂ ಉಂ' ಎಂದು ಹೃದಯವನ್ನೂ, 'ಓಂ ಮಂ' ಎಂದು ತಲೆಯನ್ನೂ ಸ್ವರ್ತ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಪ್ತವ್ಯಾಹೃತಿಗಳೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಪ್ತದೇವತೆಗಳೂ, ಸಪ್ತಮುಷಿಗಳೂ, ಸಪ್ತಭಂದಸ್ಸುಗಳೂ ಉಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೫೪|| ಈ ಸಪ್ತವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ ಮುಷಿಯು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರು ಸಪ್ತ ಹೆಸರು ಇರುವವು. ||೨೫೫|| ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಗುರು, ಸೂರ್ಯ, ವರುಣ, ಇಂದ್ರ, ವಿಶ್ವದೇವ ಎಂಬ ಸಪ್ತ ದೇವತೆಗಳುಂಟು. ಇನ್ನು ಸಪ್ತಭಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೨೫೬|| ಗಾಯತ್ರಿ, ಉಷ್ಣಿಕ, ಅನುಷ್ಠಪ, ಬೃಹತೀ, ಪಂಕ್ತಿ, ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್, ಜಗತಿ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಏಳು ಭಂದಸ್ಸುಗಳುಂಟು. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||೨೫೭|| 'ಓಂ ಭೂಃ' ಎಂದು ಪಾದವನ್ನೂ, 'ಓಂ ಭುವಃ' ಎಂದು ಮೊಳಕಾಲನ್ನೂ, 'ಓಂ ಸ್ವಃ' ಎಂದು ಗುಹ್ಯವನ್ನೂ, 'ಓಂ ಮಃ' ಎಂದು ನಾಭಿಯನ್ನೂ, 'ಓಂ ಜನಃ' ಎಂದು ಹೃದಯವನ್ನೂ, 'ಓಂ ತಪಃ' ಎಂದು ಕಂಠವನ್ನೂ, ||೨೫೮|| 'ಓಂ ಸತ್ಯಂ ಭೂಃ' ಎಂದು ಹಣೆಯನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ತ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಾಯತ್ರಿಯ ಗಾಯತ್ರಿ, ಭಂದಸ್ಸಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿಯು ಅಧಿಪತಿಯು, ಸವಿತಾ ದೇವತಾ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||೨೫೯|| ಓಂ ಭೂಃ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಭುವಃ ಶಿರಸೇ ಸ್ವಾಹಾಃ | ಓಂ ಸ್ವಃ ಶಿಖಾಯೈ ವಷಟ್ | ಓಂ ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ ಕವಚಾಯ ಹುಂ ||೨೬೦|| ಓಂ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಹಿ ನೇತ್ರತ್ರಯಾವಾಷಟ್ | ಓಂ ಧೀಯೋಯೋನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಅಸ್ತಾಯುಷಟ್ | ಓಂ ಭೂರ್ಭುವಃ ಸ್ವರೋಂಃ ಇತಿ ದಿಗ್ಗಂಧಃ ಎಂದು ಷಡಂಗನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೬೧|| ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಮುಷಿಯು . ಬ್ರಹ್ಮ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಸೂರ್ಯರೂ ಅಧಿದೇವತೆಗಳು. ||೨೬೨|| ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಅಂದು, ಓಂ, ಅಪಃ ಎಂದು ಸ್ತನವನ್ನೂ, ಓಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ಎಂದು ನೇತ್ರವನ್ನೂ, ಓಂ ರಸಃ ಎಂದು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ, ಓಂ ಅಮೃತಂ

೨೬	ಮಾಡಬೇಕು. ೨೭೦ ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಸ್ವಂತಿ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇನ್ನು ಮಾರ್ಜನವಿಧಿಯನ್ನು	೨೭೦
ದಿ	ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ ೨೭೧ ಆಪೋಹಿಷ್ಠಾ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಿಂಧುದ್ವೀಪ ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ	ದಿ
ಗಂ	ಭಂದಸ್ಸು, ಆಪೋ ದೇವತೆಯು ಮಾರ್ಜನೇ ವಿವಿಯೋಗ: ೨೭೨ ಒಂ ಆಪೋ	ಗಂ
ಬ	ಹಿಷ್ಠಾಮುಯೋಭುವ ಸ್ಥಾನ ಉರ್ವೇ ದಧಾತನ ಮಹೇರಣಾಯ ಚಕ್ಷುಃ ೨೭೩ ಯೋವ:	ಬ
ರಾ	ಶಿವತಮಾರಸಸ್ತಸ್ಯ ಭಾವಯತೇ ಹನ: ಉಶತಿರವ ಮಾತರ: ೨೭೪ ತಸ್ಮಾ 'ಅರಂಗ	ರಾ
ದಿ	ಮಾಮವೋಯಸ್ಯಕ್ಷಯಾಯಜಿಸ್ವತ್' ಎಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಪವಿತ್ರ ಕುಶವನ್ನು ಧರಿಸಿ	ದಿ
ಗಂ	ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಸ್ಯಕ್ಷಯಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ	ಗಂ
ಬ	ಪೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೨೭೫ ಆಪೋಜಹ ಯಥಾ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತಲೆಯಮೇಲೆ	ಬ
ರಾ	ಪೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸೂರ್ಯಶ್ವೇತಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಪ್ರಾಶನಮಾಡಬೇಕು.	ರಾ
ಅ	೨೭೬ ಅಮೇಲಿ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. 'ದಧಿಶ್ರಾವಣೋ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ,	ಅ
ಶಾ	ಆಪೋಹಿಷ್ಠಾ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪುನ: ಮೂರುಸಾರೆ ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೨೭೭ ಅಮೇಲಿ	ಶಾ
ದಿ	ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದ್ರುಪದಾದಿವೇತಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನೀರನ್ನು	ದಿ
ಗಂ	ಮೂಸಿನೋಡಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಒಗೆಯಬೇಕು. ೨೭೮ ಬಲಿಕ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು	ಗಂ
ಬ	ಮಾರ್ಜನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ತೀರ್ಥ ಸೌಟಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ	ಬ
ರಾ	ಹಿಡಿದು ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ೨೭೯ ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ತಾಮ್ರದ	ರಾ
ಅ	ಸೌಟುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಟುಗಳು ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು. ಅವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಎಡಗೈ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ	ಅ
ಶಾ	ನೀರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೨೮೦ ಮಣ್ಣಿನ, ದ್ವೀ-ಮುಖಿ, ಭಿನ್ನವಾದ	ಶಾ
ದಿ	ಪಾತ್ರೆಗಳು ಅಶುದ್ಧವು. ಅದನ್ನು ದೇವ ಪಿತೃಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು' ಎಂದು	ದಿ
ಗಂ	ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೨೮೧ ಪರಾಶರರು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು 'ಇನ್ನು	ಗಂ
ಬ		ಬ
ರಾ		ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾರ್ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ-ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಸಾರೆ, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸಾರೆ
ಯಸ್ಕಕ್ಪಯಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೮೨|| ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ
ಅಪಃಪುನಂಕು ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಶ್ವ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ
ನೀರನ್ನು ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೮೩|| ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ಆಚಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ನೀರನ್ನು
ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಮ್ಮೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೮೪|| ಮತ್ತೆ ಪರಾಶರು-‘ಎಲೈ
ಋಷಿಗಳಿರಾ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಅಕಳ ಕೋಡಿನಷ್ಟು ಎತ್ತರದ
ಮೇಲಿಂದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ||೨೮೫|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಮತ್ತು
ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು.
ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ‘ಹಂಸಃಕುಚೇಷ್’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅರ್ಘ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ||೨೮೬|| ಪ್ರಾತಃಕಾಲ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಅರ್ಘ್ಯಕೊಟ್ಟು,
ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಾರೆ ಆಚಮನ ಮಾಡಿ ‘ಅಸಾವಾಧಿತ್ಯ’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನೀರು ಬಿಡುತ್ತ
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೮೭|| ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವ ಕಾರಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳಿರಿ. ಮಂದೇಹರೆಂಬ ಬಹು ಕ್ರೂರರಾದ ಮೂವತ್ತು ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಇರುವರು. ||೨೮೮||
ಅವರು ನಿತ್ಯ ಸೂರ್ಯನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ‘ಸೂರ್ಯನಿಗೆ
ಅಪಜಯವಾದೀತಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಪಡುತ್ತ-||೨೮೯|| ‘ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅಪಜಯವಾದರೆ
ಉದಯಾಸ್ತಗಳು ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಚಾರಗಳೂ, ಸ್ವಾಹಾಕಾರ, ಸ್ವಧಾಕಾರಗಳೂ
ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ||೨೯೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಾಹಾಕಾರ, ಸ್ವಧಾಕಾರಗಳು ನಿಂತರೆ ಹವಿಸ್ಸು ಸಿಗದೆ
ದೇವತೆಗಳಾದ ನಮಗೆ ಉಪವಾಸ ಆದೀತು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗದೇ ಹಾಗೇ ನಿಂತೀತು’ ಎಂದು
ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಹೆದರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು.

೨೯೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥೧೯೦॥ ಅದಕಾರಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅರ್ಘ್ಯವು ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಆ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ನಿತ್ಯವೂ ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿ ಹೋಗುವರು. ॥೧೯೧॥ ಆ ದೈತ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮವಂಶದವರಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದ ರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಬರುವದು. 'ಅಸಾವಾಧಿತ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ॥೧೯೨॥ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಷ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ॥೧೯೪॥ 'ಗ್ರಾಯಿತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ತೇಜ-ಆಕರ್ಷಕ ಶಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದು ಎಂದು ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ' ಎಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ॥೧೯೫॥ ಉತ್ತಿಷ್ಠೋತ್ತಿಷ್ಠ ಗಂತವ್ಯ ಪುನರಾಗಮಸಾಯುಚ ॥ ಉತ್ತಿಷ್ಠಾದೇವಿ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಪ್ರವಿಷ್ಯ ಹೃದಯಂ ಮಮ ॥೧೯೬॥ ಮತ್ತೆ ಪರಾಶರರು-'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ! ನಿಮಗೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ನಿತ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟು, ಫಲವು ಬರುವದು. ॥೧೯೭॥ ಊರ ಹೊರಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಫಲವು ಬರುವದು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ಪುಷ್ಕರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೂ ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ದೇವಗಂಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟಿ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ॥೧೯೮॥ ಊರ ಹೊರಗೆ ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುರಾಪಾನ, ದಿವಾಮೃತ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಪಾಪಗಳು ಕೂಡಲೇ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವವು.' ॥೧೯೯॥ ಇತ್ತ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ಪರಾಶರರು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಜಪ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವರು ಕೇಳು. ॥೨೦೦॥ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಪಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಫಲ, ಗ್ರಾಮದ ಹೊರಗೆ ಜಪಿಸಿದರೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಫಲ, ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಜಪಿಸಿದರೆ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಫಲ, ॥೨೦೧॥ ಆಕಳು ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೂ ವೃಂದಾವನ ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಫಲ, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೂರು

೧೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪಟ್ಟು ಫಲ, ||೨೦೨|| ತೀರ್ಥ ಹಾಗೂ ದೇವತಾಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಫಲ, ಹರಿಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
 ಶತಕೋಟಿ ಫಲ, ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಫಲ ಬರುವದು. ||೨೦೩|| 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಜಪ
 ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯ ಆಸನ, ನಿಷೇಧ ಆಸನ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳನ್ನು
 ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೦೪|| ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಆಸನದಮೇಲೆ ಕೂತು ಜಪಮಾಡಿದರೆ ನಿರಂತರ ದುಃಖ
 ಹಾಗೂ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ||೨೦೫|| ಚಿಗುರಲೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ದುಃಖಿಯಾಗುವನು.
 ವಸ್ತ್ರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ರೋಗಿಯಾಗುವನು. ||೨೦೬||
 ಭಸ್ಮದಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ವ್ಯಾಧಿ ನಾಶವಾಗುವದು. ಕಂಬಲಿಯಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಸುಖ
 ಸಂತೋಷಗಳಾಗುವವು. ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಗುವದು. ವ್ಯಾಘ್ರ
 ಚರ್ಮದಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವವು. ||೨೦೭|| ಕುಶಾಸನದಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಸರ್ವರೋಗ
 ನಿವಾಹರಣೆಯಾಗಿ ವಶೀಕರಣ ಉಂಟಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ದಹಿಸಿ ಆಯುಸ್ಸು,
 ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವವು. ||೨೦೮|| ಓಂ ಮಿತ್ರೇಕಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ, ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ
 ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದರೆ ಸರ್ವಪಾಪಗಳೂ ಹೋಗುವವು. ||೨೦೯|| ಈ ಗಾಯತ್ರಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
 ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾಗಿರುವದು. ಗಾಯತ್ರಿದೇವಿಯು ರಕ್ತಾಂಗಿಯೂ, ರಕ್ತವಸ್ತ್ರಧಾರಿಣಿಯು,
 ಹಂಸವಾಹಿನಿಯು ಇರುವಳು. ||೨೧೦|| ಅಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಧಿದೇವತಾ ಗಾಯತ್ರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು
 ಮುಖಗಳೂ, ನಾಲ್ಕು ಭುಜಗಳೂ ಉಂಟು. ಆಕೆಯು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲನ್ನೂ, ಅಕ್ಷಸೂತ್ರವನ್ನೂ
 ಧರಿಸಿರುವಳು. ||೨೧೧|| ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಕೇಳಿರಿ-'ಇದರ ಸಮಾಗಮದಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದ ಇರುತ್ತದೆ.
 ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಫಲವನ್ನು ಆವಾಹಿಸುವೆನು!' ಎಂದು ಅಂದು ಆಮೇಲೆ 'ಆಯಾತು ವರದಾದೇವಿ' ಎಂದು
 ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೨೧೨|| ಈ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಋಷಿ, ದೇವತಾ, ಗಾಯತ್ರಿ, ಸಾದೃಶ್ಯಗಳು
 ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯೆಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೧೩||

೨೨೮
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರಿ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೨೨೮
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರಿ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ವಿಶ್ವದೇವಾ ಋಷಯಃ ಗಾಯತ್ರೀ ದೇವತಾ, ಗಾಯತ್ರೀ, ಅನುಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಃ ಓಂ ಆದಿತ್ಯ
 ದೇವತಾ ದೇವಾ | ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭೇದವನ್ನು ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು. ||೨೧೪|| ಗಾಯತ್ರಿ
 ದೇವತಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃ ಗಾಯತ್ರೀ ಆವಾಹನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
 ಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು. ||೨೧೫|| ಸವಿತಾ ದೇವತಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃ ಸರಸ್ವತೀ ಆವಾಹನೇ
 ವಿನಿಯೋಗಃ ಆಯಾಂತು ವರದಾದೇವಿ ದೇವಋಷಿ ವೋಜ ಆದಿತ್ಯ ಎಂದು ಸಾಯಂ
 ಸಂಧ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು. ||೨೧೬|| ಗಾಯತ್ರೀ ದೇವತಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಅನುಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಃ ಗಾಯತ್ರೀ
 ಆವಾಹನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯೆಯ ಗಾಯತ್ರೀ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ
 ಗಾಯತ್ರಿಯು ರಕ್ತಾಂಗಿ, ರಕ್ತವಸ್ತ್ರಧಾರಣಿ, ಹಂಸವಾಹಿನಿ, ಆರೂಢಳು. ||೨೧೭|| ಚತುರ್ಬಾಹು,
 ಚತುರ್ಮುಖವುಳ್ಳವಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲು ಮತ್ತು ವಕ್ಷಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವಳು. ಋಗ್ವೇದ
 ಸಹಿತ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಫಲವುಳ್ಳವಳು- ||೨೧೮|| ಎಂದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನದಿಂದ
 ಏಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಜಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೨೧೯||
 ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಓಂಕಾರ ಶಿಖಾಮಾವಾಹಯಾಮಿ, ಛಂದ-ಋಷಿವಾವಾಹಯಾಮಿ, ತ್ರೀಯಮಾ
 ವಾಹಯಾಮಿ, ಬಲಮಾವಾಹಯಾಮಿ, ||೨೨೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಯೋಗ್ಯ ವೇಳೆಗೆ
 ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಆವಾಹನ ಪೂರ್ವಕ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ
 ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ.||೨೨೧|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ-ಅಭಿ ಭುರೋಂ
 ಸಾವಿತ್ರೀ, ಯೌವನ ಸಾವಿತ್ರೀ, ದೇವತಾ, ಸಾವಿತ್ರೀ, ಛಂದಃ ಸಾವಿತ್ರೀ, ಆವಾಹನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ
 ಎಂದು ಗಾಯತ್ರೀ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೨೨|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಶ್ವೇತಾಂಗಿ, ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರಧಾರಣಿ,
 ಪವಿತ್ರವಾದ ವೃಷಭವಾಹಿನಿ, ಉಕಾರ ರುದ್ರ, ಗಣದೇವತೆ, ಪಂಚಮುಖ, ||೨೨೩|| ವರದ ಹಾಗೂ
 ಅಭಯ ಹಸ್ತಗಳುಳ್ಳವಳು, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ, ತ್ರಿಶೂಲಗಳನ್ನು, ಧರಿಸಿದವಳು, ಯಜುರ್ವೇದದ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಗ್ನಿಷೋಮದ ಫಲವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ, ||೨೧೪|| ಆಮೇಲೆ ಓಂಕಾರ
ತಿಖಾಮಾವಾಹಯಾಮಿ, ಛಂದ ಋಷಿನಾವಾಹಯಾಮಿ, ತ್ರೀಯಮಾವಾಹಯಾಮಿ,
ಬಲಮಾವಾಹಯಾಮಿ ಎಂದು ಜಪ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೧೫|| ಎಲೈ
ಋಷಿಗಳೇ, ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸಾಯಂ ಸಂಧ್ಯಾ, ಧ್ಯಾನ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುವೆನು
ಎಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೨೧೬|| ಅಭಿಭೂರೋಃ ಸರಸ್ವತಿ, ವೃದ್ಧಾ ಸರಸ್ವತಿ ದೇವತಾ, ಸರಸ್ವತೀ
ಛಂದಃ, ಸರಸ್ವತ್ಯಾವಾಹನೇ ವಿವಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಅಂದಮೇಲೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು.
ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಕೃಷ್ಣಾಂಗಿ, ಕೃಷ್ಣವಸ್ತ್ರಧಾರಣಿ, ಗರುಡವಾಹನಿ, ||೨೧೭|| ಮಹಾರ ವಿಷ್ಣುದೇವತೆ,
ಚುತಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವಳು, ಸಾಮವೇದ ಸ್ವರೂಪಳು, ||೨೧೮||
ವಾಜಪೇಯ ಯಜ್ಞದ ಫಲವುಳ್ಳವಳು ' ಎಂದು ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾ ಧ್ಯಾನ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೨೧೯|| ಆಮೇಲೆ ಓಂಕಾರ
ತಿಖಾಮಾವಾಹಯಾಮಿ, ಛಂದ ಋಷಿನಾವಾಹಯಾಮಿ, ತ್ರೀಯಮಾವಾಹಯಾಮಿ, ಬಲಮಾವಾ
ಹಯಾಮಿ, ||೨೨೦|| ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃ ಎಂದು ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಾಶರರು
ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೇ ಹೇಳುವರು. ||೨೨೧|| ಆಮೇಲೆ ಪಂಚಶೀರ್ಷೋಪನಯನೇ ವಿವಿಯೋಗಃ
ಪ್ರಣವಸ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ದೇವತಾ, ದೇವೀ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃ ||೨೨೨|| ಉದಾತ್ತ
ಸ್ವರಃ ಶುಕ್ಲವರ್ಣ, ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಂ ಸರ್ವ ದೇವಮಯಂ ಜಗತ್ಸ್ವರೂಪಂ, ಅಕಾರ, ಉಕಾರ,
ಮಹಾರ ಗಣ ಅಗ್ನಿವಾಯು, ಸೂರ್ಯ ಋಷಿಯಃ ||೨೨೩|| ಗಾಯತ್ರೀ ತ್ರಿಷ್ಪುಷ್, ಜಗತೀ,
ಛಂದ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಮಹೇಶ್ವರ ದೇವತಾಃ ಋಗ್‌ಯಜುರ್ಸಾನು ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಅಹವನೀಯ,
ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ||೨೨೪|| ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳು, ಭೂಮ್ಯಾಕೌಶದಾಃ ತತ್ತ್ವಗಳು ಉದಾತ್ತ ಅನುದಾತ್ತ
ಸ್ವರಿತಸ್ವರಗಳು ||೨೨೫|| ಪೀತ, ವಿದ್ಯುತ್, ಕೃಷ್ಣ ವರ್ಣಗಳು ಪ್ರಾತರ್ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತೃತೀಯ ಸವನಗಳು.

೫೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಿಶ್ವತೇಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಜಾಗೃತ-ಸ್ವಪ್ನ - ಸುಷುಪ್ತಿ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಇರುವವು. ||೨೩೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರಿಗೆ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಧ್ಯಾನಗಳು ಅವೆ. ಇನ್ನು ಜಪದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೨೩೭|| ಮಮೋಪಾತ್ತ ದುರಿತ ಕ್ಷಯದ್ವಾರಾ, ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ, ಜಪೇವಿನಿಯೋಗಃ ಓಂ ಅಂ ಸಾಭೌ ವಂ ಹೃದಯೇ, ಮಂ ಕಂಠೇ, ||೨೩೮|| ಓಂ ಭೂಃ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ಅಗ್ನಿ ದೇವತೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿಯು ||೨೩೯|| ಪಠ್ಯಸ್ವರ, ಶ್ವೇತವರ್ಣ, ಎಂದು ಪಾದಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ವಿನಿಯೋಗೇನ ಮಾಡಿ ಎರಡನೇ ವ್ಯಾಹೃತಿಯನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೨೪೦|| ಓಂ ಭುವಃ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚಿಕ್ ಭಂದಸ್ಸು, ವಾಯುದೇವತೆ, ಭೃಗು ಋಷಿಯು ||೨೪೧|| ಋಷಭಸ್ವರ, ಶಾಮವರ್ಣ ರೂಪ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಜಾನುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೨|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಜಾನುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಓಂ ಸ್ವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿ ಅಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ- ||೨೪೩|| ಓಂ ಸ್ವಃ ವ್ಯಾಹೃತಿ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಷ್ಠುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು, ಸವಿತಾ ದೇವತೆ, ಭಾರದ್ವಾಜ ಋಷಿ ||೨೪೪|| ಗಂಗಾಧರ ಸ್ವರ, ಪೀತವರ್ಣ, ಕಟಿಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ತೃತೀಯವ್ಯಾಹೃತಿ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೨೪೫|| ಓಂ ಮಹಃ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬೃಹೀತಿ ಭಂದಸ್ಸು, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದೇವತಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಸಿಷ್ಠ ಋಷಿ ||೨೪೬|| ಮಧ್ಯಮ ಸ್ವರ, ಪಿತಂಗವರ್ಣ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ನಾಭಿ ಮುಟ್ಟಿ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಅನ್ನಿರಿ. ||೨೪೭|| ಓಂ ಜನಃ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪಂಕ್ತಿ ಭಂದಸ್ಸು, ವರುಣ ದೇವತಾ, ಗೌತಮ ಋಷಿ, ಪಂಚಮ ಸ್ವರ, ||೨೪೮|| ನೀಲವರ್ಣದ ರೂಪ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೃದಯ ಮುಟ್ಟಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿನಿಯೋಗೇನ ಜನಃ ಪಂಚಮನ್ಯಾಸ

೨೩೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪|| ಓಂ ತಪಃ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು, ಈಶ್ವರ ದೇವತಾ, ಕಶ್ಯಪ
ಮುಷಿಯು, ದೇವತಾ ಸ್ವರ, ||೨೫|| ಲೋಹವರ್ಣ ಎಂದು ಕರಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೬|| ಓಂ ಸತ್ಯಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜಗತೀ ಭಂದಸ್ಸು,
ವಿಶ್ವೇದೇವರು, ಅಂಗೀರಸ ಮುಷಿಯು, ನಿಷಾದ ಸ್ವರ, ||೨೭|| ಕನಕ ವರ್ಣದ ರೂಪ ಎಂದು
ಹುಬ್ಬು-ಹಣೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೮||
ಇಷ್ಟು ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಡಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ವಿಧಾನಪೂರ್ವಕ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೨೯|| ತಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಃ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಮುಷಿ,
ಪರಮಾತ್ಮಾ ದೇವತಾ ||೩೦|| ಎಂದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಓಂ
ಆಪೋಜ್ಯೋತಿ ಎಂದು ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೩೧|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಓಂ ಆಪೋಜ್ಯೋತಿ
ರಸೋಮೃತಂ ಬ್ರಹ್ಮಭೂರ್ಭುವಃ ಸ್ವರೋಮ್ ಎಂದು ಅಂದು ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ
ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಅಂಗನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೨|| ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ-ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು
ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೩೩||
ಈ ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುಷಿ ಹಾಗೂ ದೇವಿ
ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವವು. ದೇವತಾ ಮುಂತಾದವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಇರುವವು.
ಕಾರಣ ಅವುಗಳ ವರ್ಣ, ದೇವತಾ, ನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ||೩೪|| ಓಂ
ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ, ಓಂ ಭರ್ಗೋ ದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಹಿ, ಓಂ ಧಿಯೋಯೋನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್
||೩೫|| ಈ ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಸ ದೇವತಾ
ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ||೩೬|| (೧) 'ತತ್' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುಷಿ,
ಗಾಯತ್ರಿ ಭಂದಸ್ಸು, ಅಗ್ನಿದೇವತಾ, ||೩೭|| ಅಗಸೇ ಹೂವಿನ ವರ್ಣ, ವಾಯುವ್ಯ ಕೋನಸ್ಥಾನ

೫೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎಂದು ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಾಪನಾಶವಾಗುವವು. ||೨೬೩|| (೨) 'ತ್ಸ' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ವಾಯುದೇವತೆ, ||೨೬೪|| ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣ, ಸೌಮ್ಯ ರೂಪ' ಎಂದು ತಿಳಿದು ಗುಲ್ಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಉಪ-ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೨೬೫|| (೩) 'ವಿ' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ದೇವಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಸೂರ್ಯ ದೇವತೆ, ||೨೬೬|| ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಿಂಚಿನ ಬಣ್ಣ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಜಂಘನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೨೬೭|| (೪) 'ತು' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ವಿದ್ಯುದೇವತೆ, ಬೆಂಕಿಯ ಕಾಂತಿ, ||೨೬೮|| ಸೌಮ್ಯ ರೂಪ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಇದಕ್ಕೂ ಜಾನುನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮಹಾರೋಗ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೨೬೯|| (೫) 'ವ' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಯಮ ದೇವತೆ, ||೨೭೦|| ಬೆಂಕಿಯ ಕಾಂತಿ, ಸೌಮ್ಯ ರೂಪ, ಉರುನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೨೭೧|| (೬) 'ರೇ' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ವರುಣ ದೇವತಾ ಇರುವದು. ಶುದ್ಧ ಸ್ಪಟಿಕ ಕಾಂತಿ ಗುಹ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅಗಮ್ಯಾಗಮನ ಪಾಪ ಹೋಗುವದು. ||೨೭೨|| (೭) 'ಣ' ವರ್ಣ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶ ರೂಪ, ಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರು. ||೨೭೩|| ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದೇವತಾ ಎಂದು ತಿಳಿದು ವೃಷಣನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅಭಿಕ್ಷುಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೭೪|| 'ಯಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ, ಛಂದಸ್ಸು, ತಾರಕ ದೇವತೆ, ಶಾಂತಾಕಾರ ವರ್ಣ, ||೨೭೫|| ಕಟಿಸ್ಥಾನ ಸಗುಣನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಇದರಿಂದ ದೇಹಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೭೬|| (೮) 'ಭ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಋಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಪರ್ಜನ್ಯ ದೇವತಾ, ಉತ್ತಮವಾದ ಮೇಘವರ್ಣ, ||೨೭೭|| ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾಭಿನ್ಯಾಸ

ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಗುರುಹತ್ಯಾ ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೭೮|| (೯) 'ಗೋ' ಎಂಬ
ಅಕ್ಷರಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ರಕ್ತವರ್ಣ, ||೨೭೯|| ಇಂದ್ರದೇವತೆ,
ಉದರನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಗೋಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೮೦|| (೧೦)
'ದೇ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ಗಂಧರ್ವದೇವತೆ ಎಂದು
||೨೮೧|| ತಿಳಿದು ಸ್ಥನನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಹತ್ಯಾ ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದು ||೨೮೨||
(೧೧) 'ವ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರಿ, ಭಂದಸ್ಸು, ಶುಕ್ಲವರ್ಣ, ರುದ್ರ,
ಹಾಗೂ ಪೂಜಾ ದೇವತೆಗಳು, ||೨೮೩|| ಹೃದಯನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವೈಶ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ
ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೨೮೪|| (೧೨) 'ಷ್ಠ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ,
ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ಚಿನ್ನದಂತೆ ಸುರಸ ವರ್ಣ, ಮಿತ್ರ, ದೇವತೆ, ||೨೮೫|| ಎಂದು ತಿಳಿದು
ಕಂಠನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಖೋಟಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು.
||೨೮೬|| (೧೩) 'ಧೀ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ಬಿಳೀ
ಕಮಲದ ಬಣ್ಣ, ||೨೮೭|| ತ್ವಷ್ಟಾ, ಹಾಗೂ ವಿಷ್ಣು ದೇವತೆಗಳು, ಎಂದು ತಿಳಿದು ದಂತನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪಿತೃಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೮೮|| (೧೪) 'ಮ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ
ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ತೇಜೋಮಯವಾದ ಪದ್ಮವರ್ಣ, ವಾಸುದೇವ
ದೇವತೆ, ||೨೮೯|| ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಾಲು ಸ್ಥಾನನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವ ಜನ್ಮದ
ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದು. ||೨೯೦|| (೧೫) 'ಹಿ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ
ಭಂದಸ್ಸು, , ಶಂಖ ವರ್ಣ, ||೨೯೧|| ವಾಸುದೇವ ಹಾಗೂ ಮೇರು ದೇವತೆಗಳು, ನಾಶಿಕನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು, ||೨೯೨|| (೧೬) 'ಧೀ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ
ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ದೇವಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸ್ಸು, ||೨೯೩|| ಸೋಮದೇವತೆ, ಪಾಂಡುರ

೨೬	ವರ್ಣ, ಎಂದು ನೇತ್ರನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ೨೬೪ (೧೭) 'ಯೋ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ರಕ್ತದಂತೆ ಗೌರವರ್ಣ, ಯಮದೇವತೆ, ೨೬೫ ಎಂದು ಭೂಮಧ್ಯ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ೨೬೬ (೧೮) 'ಯೋ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಚಿನ್ನದ ವರ್ಣ, ವಿಶ್ವೇ ದೇವತೆ ೨೬೭ ಎಂದು ಲಲಾಟ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ೨೬೮ (೧೯) 'ಸ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಸೂರ್ಯಸಮಾನ ಕಾಂತಿ, ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು ೨೬೯ ಎಂದು ಉದಿತ ಪ್ರಾಣ್ಮುಖಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೇಹವು ಕಾಂತಿಕಾರವಾಗುವದು. ೨೭೦ (೨೦) 'ಪ್ರ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು ನೀಲ ವರ್ಣ, ಪ್ರಜಾಪತಿ ದೇವತಾ ೨೭೧ ಎಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸಾಯುಜ್ಯವಾಗುವದು. ೨೭೨ (೨೧) 'ಚೋ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು ಕುಂಕುಮದ ವರ್ಣ, ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳು ೨೭೩ ಎಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವ ದೇವ ಪದವಿಯುಂಟಾಗುವದು. ೨೭೪ (೨೨) 'ದ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು ಶುಕ್ಲವರ್ಣ, ರುದ್ರ ದೇವತೆ, ೨೭೫ ಉತ್ತರಭಾಗ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕೈಲಾಸಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ೨೭೬ (೨೩) 'ಯಾ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಸುಂದರವಾದ ಸುವರ್ಣರೂಪ, ೨೭೭ ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆ ಎಂದು ತಿರನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಾಗುವದು. ೨೭೮ (೨೪) 'ತ್' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುಷಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು ವಿಷ್ಣು ದೇವತೆ, ೨೭೯ ಎಂದು ತಿಖಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ	೨೭೪
----	---	-----

೧೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಿಷ್ಣುರೂಪ ಉಂಟಾಗಿ ವೈಕುಂಠವಾಸವಾಗುವದು. ||೪೧೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧೧|| ತಿರಸ್ಥಾನದ ನ್ಯಾಸ ಅನುಷ್ಠಾನ ಭಂದಸ್ಸು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಋಷಿ, ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವತಾ, ಎಂದು ತಿಳಿದು, ||೪೧೨|| ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇ ವಿವಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಓಂ ಅಪಃ ಎಂದು ಸ್ತನವನ್ನೂ, ಜ್ಯೋತಿಃ ಎಂದು ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ಗಮಾಡಿ ಓಂ ರಸಃ ಎಂದು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧೩|| ಮತ್ತು 'ಅಮೃತ' ಎಂದು ಹಣೆಯನ್ನೂ, ತಲೆಯನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಗಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಭೂರ್ಭುವಸ್ವರೋಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ||೪೧೪|| ಇಷ್ಟು ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ರೂಢಿಯ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಕರತುದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧೫|| 'ಭೂರ್ಭುವಸ್ವಃ' ಎಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಹತ್ತು ಪದಗಳಿಗೆ ದಶಾಂಗುಲಿಗಳಿಂದ ಪಾದ ಪ್ರಮಾಣನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧೬|| ಅಂಗುಷ್ಠ ಮೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಲಿಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳ ಹಾಗೂ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳ ಹತ್ತು-ಹತ್ತು ಅಂಗುಲಗಳ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೧೭|| ಆಮೇಲೆ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ತರ್ಜನೀ ಮೂಲದಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಿ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಪರ್ಯಂತ ||೪೧೮|| ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅಂಗುಲಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಣವ ಸಹಿತ ಸಮಸ್ತ ಪಡಂಗನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ||೪೧೯|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, "ಓಂ ಭೂಃ ಹಿರಣ್ಯಾತ್ಮನೇ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ಓಂ ಭುವಃ ಪ್ರಜಾಪತ್ಯಾತ್ಮನೇ ತರ್ಜನಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ತಿರಸೇ ಸ್ವಾಹಾಃ ಓಂ ಸ್ವಃ ಸೂರ್ಯಾತ್ಮನೇ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ ಓಂ ಮಃ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮನೇ, ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಕವಚಾಯ ಹುಂ ||೪೨೦|| ಓಂ ಜನಃ ಓಂ ತಪಃ ಓಂ ಸತ್ಯಂ ಸೋಮಾತ್ಮನೇ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

೫೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪ್ರ

ದ

ರಾ

ದ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ ಒಂ ತಪಃ ರುದ್ರಾತ್ಮನೇ ಒಂ ಸತ್ಯಂ ಸರ್ವಾತ್ಮನೇ ಒಂ
 ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಸತ್ಯಾತ್ಮನೇ ಕರತಲಕರ ಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ಭೂಃ ಹಿರಣ್ಯಾತ್ಮಮನೇ
 ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ಒಂ ಭುವಃ ಪ್ರಜಾಪತ್ಯಾತ್ಮನೇ ತಿರಸೇ ಸ್ವಾಹಾ ||೪೨೦|| ಒಂ ಸುವಃ
 ಸೂರ್ಯಾತ್ಮನೇ ತಿಖಾಯೈ ವಷಟ್ ಒಂ ಮಹಃ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮನೇ ಕವಚಾಯ ಹುಂ ಒಂ ಜನಃ ಒಂ
 ತಪಃ ಒಂ ಸತ್ಯ ಸೋಮಾತ್ಮನೇ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ ಒಂ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್
 ಸರ್ವಾತ್ಮನೇ ಅಸ್ತ್ರಾಯ ಫಟ್ ||೪೨೧|| ಒಂ ತನ್ನವಿಶುಃ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ವರೇಣ್ಯಂ
 ತರ್ಜನಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ಧೀಮಹಿ
 ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ||೪೨೨|| ಒಂ ಧೀಯೋಯೋನಃ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ
 ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಕರತಲಕರ ಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಏವಂ ಹೃದಯಾದಿ ಉಭಯ ಹಸ್ತೇ
 ಅಂಗುಷ್ಠನ್ಯಾಸಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ||೪೨೩|| ಒಂ ತನ್ನವಿಶುಃ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ಒಂ ವರೇಣ್ಯಂ
 ತಿರಸೇ ಸ್ವಾಹಾ ಒಂ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ತಿಖಾಯೈ ವಷಟ್ ಒಂ ಧೀಮಹಿ ಕವಚಾಯ ಹುಂ
 ||೪೨೪|| ಒಂ ಧೀಯೋಯೋನಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ ಒಂ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್
 ಅಸ್ತ್ರಾಯ ಫಟ್ ಇತಿ ತೃತೀಯೋ ನ್ಯಾಸಃ ||೪೨೫|| ಒಂ ಭೂಃ ತನ್ನವಿಶುಃ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ
 ಭುವಃ ವರೇಣ್ಯಂ ತರ್ಜನಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ಸ್ವಃ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ
 ಒಂ ಮಹಃ ಧೀಮಹಿ ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ||೪೨೬|| ಒಂ ಜನಃ ಒಂ ತಪಃ ಒಂ ಸತ್ಯಂ
 ಧೀಯೋಯೋನಃ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಒಂ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಕರತಲ ಕರಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ
 ಒಂ ಭೂಃ ತನ್ನವಿಶುಃ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ಒಂ ಭುವಃ ವರೇಣ್ಯಂ ತಿರಸೇ ಸ್ವಾಹಾ ||೪೨೭|| ಒಂ
 ಸ್ವಃ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ತಿಖಾಯೈ ವಷಟ್ ಒಂ ಮಹಃ ಧೀಮಹಿ ಕವಚಾಯ ಹುಂ ಒಂ
 ಜನಃ ಒಂ ತಪಃ ಒಂ ಸತ್ಯ ಧೀಯೋಯೋನಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ ಒಂ

೫೭

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪ್ರ

ದ

ರಾ

ದ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭೃ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಅಸ್ಮಾಯ ಫಟ್ ಇತಿ ದಿಗ್‌ಬಂಧಃ ||೪೨೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಡಂಗನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ದಶಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು
ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೪೩೦|| ಪಾದ, ಜಾನು, ಕಟಿ, ನಾಭಿ, ಹೃದಯ, ಕಂಠಭುವನ,
ತಾಲು, ನೇತ್ರ, ಲಲಾಟ, ಶಿರ ಈ ಹತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ತಮಾಡಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ||೪೩೧||
ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಹತ್ತು ಪದಗಳ ಹತ್ತು ಸ್ಥಳಗಳ ಅಂಗನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತತ್ಸಂವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯವು ಪಂಚಮ ಸ್ಥಾನವು. ||೪೩೨|| ಧೀಮಹಿ ಅಂದರೆ ಪಷ್ಕಮ ಸ್ಥಾನವು. 'ಧಿಯೋ'
ಇದು ಸಪ್ತಮವು 'ಯ' ಕಾರವು ಅಷ್ಟಮವು, ಸಗುಣ ಅಂಗನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೩೩||
'ಸ'ಕಾರವು ನವಮ ಮಂತ್ರ ಸ್ಥಾನವು. ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಹತ್ತನೇಯದು. ಅಂಗನ್ಯಾಸ ಇದರ ಗುಣ
ಇವುಗಳನ್ನು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರೇ ಮಾಡಿರಿ. (೧) ತತ್-ಪಾದ, (೨) ಸವಿತುಃ -ಜಾನು. (೩)
ವರೇಣ್ಯ-ಕಟಿ (೪) ಭರ್ಗೋ-ನಾಭಿ (೫) ದೇವಸ್ಯ-ಹೃದಯ, (೬) ಧೀಮಹಿ-ಕಂಠ, (೭)
ಧೀಯೋ-ತಾಲು, (೮) ಯೋ-ನೇತ್ರ, (೯) ಸಃ-ಹಣೆ, (೧೦) ಪ್ರಚೋದಯಾತ್-ತಲೆ, ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೩೪|| ಇನ್ನು ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು
ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ಶಿಖಾಪರ್ಯಂತ ಇಪ್ಪನ್ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೪೩೫|| ತಂ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ : | ತ್ಸಂ ಗುಲ್ಫಯೋ ನಮಃ | ವಿಂ
ಜಂಘಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ | ತುಂ ಜಾನುಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ||೪೩೬|| ವಂ ಊರುಭ್ಯಾಂ ನಮಃ | ರೇಂ
ಗುಹ್ಯಾಯ ನಮಃ | ಣೇಂ ವೃಷಣಾಯ ನಮಃ | ಯಂ ಕಟಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ||೪೩೭|| ಭಂ ನಾಭ್ಯೈ
ನಮಃ | ಗೋ ಉದರಾಯ ನಮಃ | ದೇ ಸ್ತನಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ | ವಂ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ||೪೩೮||
ಸ್ಯಂ ಕಂಠಾಯ ನಮಃ, | ಧೀಂ ದಂತೇಭ್ಯೋ ನಮಃ | ಮಂ ತಾಲವೇ ನಮಃ | ಹಿಂ ನಾಸಿಕಾಯೈ
ನಮಃ ||೪೩೯|| ಧೀಂ ನೇತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ | ಯೋಂ ಭುವೋರ್ಮಧ್ಯಾಯ ನಮಃ | ಯೋಂ

೫೩೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭೃ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಲಲಾಟಾಯ ನಮಃ | ನಃ ಪಾಪುಖಾಯ ನಮಃ ||೪೪೦|| ಪ್ರಂ ದಕ್ಷಿಣಮುಖಾಯ ನಮಃ |
ಚೋಂ ಪಶ್ಚಿಮಮುಖಾಯ ನಮಃ | ದಂ ಉತ್ತರ ಮುಖಾಯ ನಮಃ | ಯಾಂ ಮುಧೇಂ ನಮಃ |
ತಂ ಶಿಖಾಯೈ ವಷಟ್ ||೪೪೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಪುನಃ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಟ ಹಿಡಿದು ಕಟಿ
ಪರ್ಯಂತ, ಊರ್ಧ್ವನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೪೨|| ಹ್ಯಾಗಿಂದರೆ-‘ತ’ ಕಾರ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ‘ಸ’
ಕಾರ ಗುಲ್ಫಸ್ಥಾನ, ‘ವಿ’ ಕಾರ ಜಂಘಾ ಸ್ಥಾನ, ‘ತು’ ಕಾರ ಜಾನು ಸ್ಥಾನ, ‘ವರ್’ ಕಾರ ಊರು ಸ್ಥಾನ
||೪೪೩|| ‘ರೇ’ ಕಾರ ಗುಹ್ಯ ಪೂರ್ವಕ ಸ್ಥಾನ, ‘ಜೇ’ ಕಾರ ವೃಷಣಸ್ಥಾನ, ‘ಯ’ ಕಾರ ಕಟೀ
ಸ್ಥಾನ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೪೪|| ಆಮೇಲೆ ಶಿಖಾ ಹಿಡಿದು ನಾಭೀ ಪರ್ಯಂತ
ಇಳಿಕೆಯ ರೂಪದಿಂದ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಆದಿ ಅಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು
ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೪೪೫|| ‘ತಂ’ ಶಿಖಾಯೈ ನಮಃ | ‘ಯಾಂ’ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ನಮಃ, ‘ದಂ’
ಉತ್ತರ ಶಿಖಾಯಾಂ ನಮಃ, ‘ಚೋಂ’ ಪಶ್ಚಿಮ ಶಿಖಾಯಾಂ ನಮಃ ||೪೪೬|| ‘ಪ್ರಂ’ ದಕ್ಷಿಣ
ಶಿಖಾಯಾಂ ‘ಸಂ’ ಪ್ರಾಪ್ತುಖೇ ನಮಃ | ‘ಯೋ’ ಲಲಾಟೇ ನಮಃ | ‘ಯೋಂ’ ಭ್ರೂಮೂರ್ಧ್ಯ
ನಮಃ ||೪೪೭|| ‘ಧಿಂ’ ನೇತ್ರತ್ರಯೇ ನಮಃ | ‘ಹಿಂ’ ನಾಸಿಕಯೋ ನಮಃ | ‘ಮಂ’ ತಾಲೌ ನಮಃ |
‘ಧಿಂ’ ದಂತೇಷು ನಮಃ ||೪೪೮|| ‘ಸ್ಯಂ’ ಕಂಠೇ ನಮಃ | ‘ವಂ’ ಹೃದಯೇ ನಮಃ | ‘ದೇಂ’
ಸ್ತನಯೋಃ ನಮಃ | ‘ಗೋಂ’ ಉದರೇ ನಮಃ, ||೪೪೯|| ‘ಭಂ’ ನಾಭೌ ನಮಃ | ‘ಯಂ’ ನಮಃ |
ಕಟಯೈ ‘ಜೇಂ’ ನಮಃ | ವೃಷಣೇ ‘ರೇ’ ನಮಃ | ಗುಹ್ಯೇ ‘ವರ್’ ನಮಃ ||೪೫೦|| ಉಪೋಃ ‘ತುಂ’
ನಮಃ | ಜಂಘಾ ‘ವೀಂ’ ನಮಃ | ಜಾನ್ವಾ ‘ಸಂ’ ನಮಃ | ಗುಲ್ಫಯೋಃ ತತ್ ಪಾದಯೋಃ
||೪೫೧|| ಇನ್ನು ಪ್ರಣವಾದಿ ನಮೋಂತನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಕಾರ ನಾಭೀ, ಉಕಾರ ಹೃದಯೇ,
||೪೫೨|| ಮಕಾರ ಮುಖ, ಸಕಾರ ಲಲಾಟೇ, ಮಕಾರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೫೩|| ‘ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಮುದ್ರಾ ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಾರ

೫೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಪ್ರ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳಿರಿ. ಅವು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೪೫೪|| ಸುಮುಖಂ, ಸಂಪುಟಂ, ವಿತತಂ, ವಿಸ್ತೃತಂ, ದ್ವಿಮುಖಂ, ತ್ರಿಮುಖಂ, ಚತರ್ಮುಖಂ, ಪಂಚಮುಖಂ, ಷಣ್ಮುಖಂ, ||೪೫೫|| ಅಧೋಮುಖಂ, ವ್ಯಾಪಕಾಂಜಲಿಕಂ, ಶಕಟಂ ಯಮಪಾತಂ, ಗ್ರಂಥಿತಂ, ಸನ್ಮುಖೋನ್ಮುಖಾ , ಪ್ರಲಂಬಂ, ಮುಷ್ಟಿಕಂ, ಮತ್ಸ್ಯಕಂ, ಕೂರ್ಮಕಂ, ವರಾಹಕಂ, ಸಿಂಹಾಕ್ರಾಂತಂ, ಮಹಾಕ್ರಾಂತಂ, ಮುದ್ದುರಂ, ಪಲ್ಲವಂ ಎಂದು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಮುದ್ರಾಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ||೪೫೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಮುದ್ರಾಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಯಾರು ಜಪ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪವು ಸರ್ವವೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದು. ||೪೫೭|| ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮುದ್ರಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗುವಳು. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಮುದ್ರಾಪೂರ್ವಕ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೫೮|| ಈ ಮುದ್ರಾ ಯುಕ್ತವಾದ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪವನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ, ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಕ್ಷಯಾರ್ಥ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ||೪೫೯|| ದಿನಾಲೂ ನೂರಾವಂಟು ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಜಪಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಜಪ ಮಾಡುವದನ್ನೂ ತಿಚ್ಛಿಸು, ಗುರುಗಳು, ಗುರುಪುತ್ರನು, ತನ್ನ ಮಗನು ನೋಡಿದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೪೬೦|| ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಋಗ್ವೇದ ಋಷಿ, ಭೂಮಿ ತತ್ತ್ವವು, ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆ, ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಸ್ಸು ಎಂದು ' ಅನ್ನಬೇಕು. ||೪೬೧|| ಗಾಯತ್ರಿಯ ಎರಡನೇ ಪಾದಕ್ಕೆ ಯಜುರ್ವೇದ ಋಷಿಯು ಪ್ರಾಣಾಪಾನವ್ಯಾನ ತತ್ತ್ವಗಳು, ರುದ್ರದೇವರು, ಜಗತೀ ಛಂದಸ್ಸು ಇದೆ. ||೪೬೨|| ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮೂರನೇಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಾಮವೇದ ಋಷಿಯು, ಋಗ್ಯಜಸಾಮಃ ತತ್ತ್ವಗಳು, ವಿಷ್ಣುದೇವತೆ, ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಕಲ ಪಾಪ ಕ್ಷಯಾರ್ಥಂ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||೪೬೩|| ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ಭೂಮಿ ಸ್ತಂಭವು, ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸು, ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವರು, ಬ್ರಹ್ಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೪೬೪|| ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಗಾಯತ್ರಿಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಜಪ

೫೩೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಆ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಧ್ಯಾನದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಪಠಣಿ ಮಾಡಿರಿ. ||೪೬೫|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಮುಕ್ತಾವಿದ್ಯಮ ಹೇಮನೀಲಧವಲೈಃ ಛಾಯೈರ್ಮುಖೈಃ ಸ್ವೀಕೃತ್ಯೈಃ ಯುಕ್ತಾಬಿಂದುಕಲಾನಿ ಬದ್ಧ ರತ್ನ ಮುಕುಟಾಂ ತತ್ಪಾರ್ಥ ವರ್ಣಾತ್ಮಿಕಾಂ || ಗಾಯತ್ರೀಂ ವರದಾ ಭಯಾಂಕುಶಕರಾ ಶೂಲಂ ಕಪಾಲಂ ಗದಾಂ|| ಶಂಖಂ ಚಕ್ರಮಥಾರವಿಂದ ಯುಗಲಂ ಹಸ್ತೈರ್ವಹಂತೀಂ ಭಜೇ || ೪೬೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಜಪ ಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ಷಡಂಗನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಪವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು. ||೪೬೭|| ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪದ ಪ್ರಶಂಸಾವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ, ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಎರಡಕ್ಕರವು ಪಾಪವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುವದು. ||೪೬೮|| ಮಂತ್ರ ಎಂಬಲ್ಲಿ 'ಮಂ' ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಎಂದೂ 'ತ್ರ' ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವೆಂದೂ ತಿಳಿದು, ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಎಕ ಮಾಡಿ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೪೬೯|| ಇನ್ನು ಜಪ ಎಂಬುದು ಎರಡಕ್ಕರದ್ದು. ಇದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡಕ್ಕರದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ-'ಜ' ಅಂದರೆ ಜನ್ಮವನ್ನು ಭೇದಿಸುವದು. 'ಪ' ಅಂದರೆ ಜನ್ಮದ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವದು ಎಂಬರ್ಥ. ||೪೭೦|| ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವಳು. ಇದರಿಂದ ವೇದಪಠಣದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೪೭೧|| ಇಂಥ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದೇ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮವು ಹಂದಿಯಂತೆ ವೃಥವಾಗುವದು. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಫಲವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ||೪೭೨|| ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಪ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಹೀನನಾಗುವನು. ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳು ಇವೆ. ||೪೭೩|| ಅಂದರೆ ಅಹವನೀಯ, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ ಎಂಬ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಅಗ್ನಿಗಳು ಇವೆ. ಅಗ್ನಿಗೆ ಉದಕಸಂಪರ್ಕವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅಗ್ನಿಯ ತೇಜಸ್ಸು ಹೊರಟು

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೋಗುವದು. ||೪೭೪|| ಅದ್ದರಿಂದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡದೇ ಬೇರೆ ಉತ್ತಮ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾಭಿಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಜಪಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೭೫|| ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಾಗಲಿ, ನಿಂತಾಗಲಿ, ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೪೭೬|| ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೭೭|| ವೃಕ್ಷವು ಸಮೀಪವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾಸಿಕಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೭೮|| ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಗೃಹಸ್ಥನೂ ಒಂದುನೂರಾವಂಟು ಸಾರೆ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ವಾನಪ್ರಸ್ಥನೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೭೯|| ತೊಂದರೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತೆಂಟು ಸಾರೆ, ಅಶಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹತ್ತು ಸಾರೆ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೮೦|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಪಿಸುವದು ಉತ್ತಮ, ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಜಪಿಸುವದು ಮಧ್ಯಮ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಜಪಿಸುವದು ಕನಿಷ್ಠವು. ||೪೮೧|| ಗಾಯತ್ರಿಗೆ ಮೂರು ಪಾದಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅನ್ನಬಾರದು. ಅಂದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬಂದು ನರಕವಾಗುವದು. ||೪೮೨|| ಆ ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನೂ (೧) ಓಂ ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ, (೨) ಭರ್ಗೋ ದೇವಸ್ಯಧೀಮಹಿ (೩) ಧೀಯೋಯೋಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್, ||೪೮೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೪೮೪|| ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ, ಬೆರಳುಗಳ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ, ಶಂಖಮಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಹವಳಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಸಹಸ್ರಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ, ಬರುವದು. ||೪೮೫|| ಸ್ವಟಿಕ ಮಣಿಯಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಪುಣ್ಯ, ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ ಲಕ್ಷಫಲ, ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ ಮಣಿಯಿಂದ

೫೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಿಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೪೮೬|| ಬಂಗಾರದಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ
 ಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯ, ಕುಶ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ಆದಕಾರಣ
 ನಿತ್ಯವೂ ಮಾರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗೌಪವಾಗಿ ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೪೮೭|| ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ
 ಮಾರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿತ್ಯಲ ಮನದಿಂದ ಜಪ ಮಾಡಿರಿ. ಆದರಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಅನಂತಫಲ
 ಬರುವದು. ಜಪಮಾಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮೇರು ಮಣಿಗೆ ಮೇರು ಎಂಬ ಹೆಸರು, ಆ ಮೇರುವಿನ
 ಹತ್ತರ ಮಣಿಯಿಂದ ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇರುವಿನ ತನಕ ಜಪಮಾಡಿ ಮತ್ತೇ ಮಾರೆಯನ್ನು
 ತಿರುವಬೇಕು. ಆ ಮೇರುವನ್ನು ದಾಟಿ ಹಾಗೇ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಪಾಪ
 ಬರುವದು. ಆಗ ಮೂರುಸಾರೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಮೇರು ದಾಟಿದ ದೋಷವು
 ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ||೪೮೮|| ದಿನಾಲು ಹನ್ನೊಂದರಂತೆ ಮೂರು ದಿನ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ
 ಮಾಡಿದರೆ ಮೂರೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸರ್ವ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವದು. ||೪೮೯|| ನಿತ್ಯ
 ಒಂದುನೂರಾ ಎಂಟು ಸಾರೇ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅಘೋರ ಪಾಪ
 ನಾಶವಾಗುವದು. ಏಕಾಗ್ರಮನದಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪಪಾತಗಳು
 ನಾಶವಾಗುವವು. ||೪೯೦|| ಕೋಟಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಫಲಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಲಭಿಸುವವು. ||೪೯೧|| ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಪಿಸಬೇಕು.
 ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ನೋಡಬಾರದು. ಶೂದ್ರರನ್ನು ನೋಡಬಾರದು, ಅವರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಬಾರದು.
 ||೪೯೨|| ಒಬ್ಬರಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜಪಿಸುವನು. ಅನಂತ ದೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ,
 ಚಾಂಡಾಲನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ||೪೯೩|| ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ ಮೈಯನ್ನು ತುರಿಸಿಕೊಂಡರೆ
 ಶ್ರೋತ್ರಾಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ದೋಷ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು ||೪೯೪|| ಯಾಕೆಂದರೆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬಲಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ತದೇವತೆಗಳಿರುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಆ ಕೂಡಲೆ ಪಾಪವು

ಹೋಗುವದು. ||೪೯೫|| ಜಪ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಂಡಾಲನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದ್ವಿರಾಚಮನ
 ಮಾಡಿದರೆ ಶುದ್ಧನಾಗುವನು. ಪತಿತನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಆಚಮನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.
 ||೪೯೬|| ಮೌನದಿಂದ ಜಪ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮ. ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತದ್ವಿಷ್ಟೋ
 ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದ ಕೂಡಲೆ ಸಕಲ ದೋಷವು ಹೋಗುವದು. ||೪೯೭|| ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ
 ನಿದ್ರೆ ಬಂದರೆ, ಆಕಳಿಕೆ ಬಂದರೆ, ಅಧೋವಾಯು ಬಂದರೆ, ಕ್ರೋಧ ಬಂದರೆ ಅದು
 ಪಾಪರೂಪವಾಗುವದು. ||೪೯೮|| ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿಯದೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೋಷ ಬಂದರೆ
 ಕ್ರೋತ್ರಾಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ, ಆಕಳುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ
 ವಿಷ್ಣುಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೪೯೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ
 ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ಯಾವತ್ತು ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಎಂದು ಪರಾಶರರು
 ಹೇಳಿದರು. ||೫೦೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಮಿತ್ರಸ್ಯ'
 ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ 'ಉದುತ್ತ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಇಮಂ ಮೆ
 ವರುಣಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೫೦೧|| ಅಮೇಲೆ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಶಾಖಾಪರತ್ವದಿಂದ
 ವೃದ್ಧಾಚಾರ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ||೫೦೨||
 ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಅನ್ನತಕ್ಕ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಗೋತ್ರ-ಪ್ರವರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, 'ಯಶ್ಯಸ್ತುತಾ' ಎಂದು ಅರ್ಘ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ಆಚಮನಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ||೫೦೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಔಪಾಸನ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ
 ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೫೦೪|| 'ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಎರಡೂ ವೇಳೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ
 ಔಪಾಸನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೫೦೫|| ಒಣಗಿದ ಅನ್ನದಿಂದ ಕುಳ್ಳು- ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಯೂ,

ಭೂಮಿಯಮೇಲೆಯೂ ಔಪಾಸನ ಮಾಡಬಾರದು. ವಿಹಿತವಾದ ಸ್ಥಂಧಿಲಾ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ನೀರಿನಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಸಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಔಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೦೬|| ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಕೈಯಿಂದ, ಎಲೆಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಮೊರದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು. ||೫೦೭|| ಅಗ್ನಿಗೆ ಎಲೆಯಿಂದ ಬೀಸಿದರೆ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನಾಗುವನು. ಮೊರದಿಂದ ಬೀಸಿದರೆ ಧನಕ್ಷಯವಾಗಿ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ಬಾಯಿಂದ ಊದಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಕೈಯಿಂದ ಬೀಸಿದರೆ ಮೃತ್ಯು ಬರುವದು. ||೫೦೮|| ಅದಕಾರಣ ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದಾಗಲೀ, ಊದುಗೊಳಿವೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಗಾಳಿಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅಗ್ನಿಯು ಒಕ್ಕೇ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೦೯|| ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯು ಉರಿಯುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಹುತಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಸಮೀಧಾಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ತರಬೇಕು. ಶೂದ್ರರ ಕೈಯಿಂದ ತರಿಸಬಾರದು. ||೫೧೦|| ಮತ್ತು ಕೇಳಿರಿ, ಸಮಿಧಾ, ಹೂವು, ದೂರ್ವಾಗಳನ್ನು ಶೂದ್ರರಿಂದ ತರಿಸಬಾರದು. ಹೋಮ ದ್ರವ್ಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾದವುಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೫೧೧|| ಭತ್ತ, ಸಾವಕ್ಕಿ, ಕಡಭತ್ತ, ನವಣಿ, ಗೋದಿ, ಜೋಳ, ಎಳ್ಳು ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ||೫೧೨|| ಅರವತ್ತು ತರದ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಹುತಿಗಳು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಾರದು. ||೫೧೩|| ಸಮಯಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪ ಇರದಿದ್ದರೆ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವವು, ಅಂದಮೇಲೆ ಹೋಮ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೫೧೪|| ಔಪಾಸನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ತರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು' ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಂದರು. ||೫೧೫|| ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಕಲ ಪ್ರಾತಃಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರಿ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಚ
ಲ
ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಉಪಾಸನಾದಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ||೫೧೬|| ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನೀರಿನ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ 'ವಿದ್ಯುದಸಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೫೧೭|| ಬಲಿಕ ದೂರ್ವೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಎಡಗಾಲ ಮೇಲೆ ಬಲಗಾಲವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೂಡಬೇಕು. ||೫೧೮|| ಎರಡೂ ಕೈಗಳ ಸಂಪುಟದಿಂದ ಬಲದ ಮೊಳಕಾಲ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರಣವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಬಲಿಕ 'ಋಚಾಕ್ಷರ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೫೧೯|| ಬಲಿಕ ಓಂ ಭೂರ್ಭುವ ಸ್ವಃ ಎಂದು ಅಂದು ಓಂ ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಹಿ, ಧೀಯೋಯೋಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಎಂದು ತ್ರಿಪದಾ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಸಾರೆ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೨೦|| ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ವೇದಗಳನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ಅನಾಧ್ಯಾಯ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪನ್ನದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಋಚಾ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೫೨೧|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಬರದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಬೇಕು. ನಂತರ ನಮೋಬ್ರಹ್ಮಣೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೫೨೨|| 'ವೃಷ್ಟಿರಸಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ನೀರನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ತರ್ಪಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೨೩|| ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದರ್ಭೆಯು ಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞದಿಂದ ವಸು- ರುದ್ರ- ಆದಿತ್ಯರೂ, ಸರ್ವದೇವತೆಗಳೂ, ಪಿತೃಗಳೂ, ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ||೫೨೪|| ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯವಾದರೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪಮಾಡಿದರೆ ವೇದಪಠದ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೫೨೫|| ದೇವತರ್ಪಣವನ್ನು ಕುಶಾಗ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಋಷಿ ತರ್ಪಣವನ್ನು ಕುಶದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಿತೃತರ್ಪಣವನ್ನು ಕುಶದ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೨೬|| ತರ್ಪಣವನ್ನು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಾರದು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ

೫೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ತ್ರಿ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಚ
ಲ
ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಧ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು. ನಿತ್ಯ ಬರೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬಾರದು. ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗುವದು. ||೫೨೭||
ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ದರ್ಭೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೫೨೮|| ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತರ್ಪಣಕೊಡಬೇಕು. ಕಲ್ಲಮೇಲೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ, ಮರದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ, ||೫೨೯|| ಮತ್ತು ರೋಮ-ಕೂಪಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳನ್ನಿಡಬಾರದು. ಇಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ದುಃಖ ಬರುವದು. ಎಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಆಗುವದರಿಂದ ಆ ಐದು ಸ್ಥಾನಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೫೩೦|| ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ತೂಗುಬಾರದು. 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ನೀರಿನಿಂದ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು.' ||೫೩೧|| ಬಿಳಿ ಎಳ್ಳು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಧೂಮ್ರವರ್ಣದ್ದು ಋಷಿಗಳಿಗೂ, ಕರೀ ಎಳ್ಳು ಪಿತೃಗಳಿಗೂ ತರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವು. ||೫೩೨|| ಯಜ್ಞೋಪವಿತ ಸವ್ಯದಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ, ನಿವೀತಿಯಿಂದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಎರಡೆರೆಡು ಸಾರೆ ಅಪಸವ್ಯದಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ಮೂರು ಸಾರೆ, ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೩೩|| ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಜುಲಿ, ಎರಡು ಅಂಜುಲಿ ಋಷಿಗಳಿಗೆ, ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಅಂಜುಲಿ ಯಥಾ ವಿಧಿ ತರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೩೪|| ಮಾತಾ ಪಿತಾಮಹಿ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಿ ಇವರಿಗೆ ಮೂರು-ಮೂರು ಸಾರೆ, ಉಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾರೆ ಸಾಪತ್ನಿ ಮಾತಾಗೂ, ಗುರುಪತ್ನಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಸಾರೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೩೫|| ದೇವ-ಬ್ರಹ್ಮ-ಋಷಿಗಳ ತರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷತೆಯು ಮುಖ್ಯ, ಕರಿಯ ಎಳ್ಳು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು. ಇದರಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು. ||೫೩೬|| ಶುಕ್ರವಾರ, ಆದಿತ್ಯವಾರ, ಮಘಾ ನಕ್ಷತ್ರದಿವಸ, ಪಾಡ್ಯಾ, ಷಷ್ಠಿ, ನವಮಿ, ಏಕಾದಶಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಲತರ್ಪಣ ಮಾಡಬಾರದು. ||೫೩೭|| ವಿವಾಹ ಉಪನಯನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜನ್ಮನಕ್ಷತ್ರ, ಜನ್ಮದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶುಭದಿನ ಶುಭಕಾರ್ಯ ನಡೆದ ದಿವಸ ತಿಲತರ್ಪಣ ಮಾಡಬಾರದು. ||೫೩೮|| ಆಗ ನೀರಿನಿಂದ ತರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ

೫೨೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಧ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬಂಗಾರದ ಮುದ್ರೆಯ ಉಂಗುರವನ್ನೂ, ದರ್ಭೆಯ ಪವಿತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಬೇಕು. ||೫೩|| ಕಾಲು
ಕೊಳೆಯದೆ ಶುದ್ಧ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತರೆ, ಎಳ್ಳಿಲ್ಲದೆ ತರ್ಪಣ ಮಾಡಿದರೆ, ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಶ್ರಾದ್ಧ
ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದು. ||೫೪|| ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿಷಿದ್ಧ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ನೀರಿನಿಂದ
ತರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ದೀಪಾವಳಿಯ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೫|| ಕೃಷ್ಣ
ಅಂಗಾರಕ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ಸವ್ಯದಿಂದ ಯಮನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೬|| ಆ
ಯಮನಿಗೆ (೧) ಯಮ (೨) ಧರ್ಮರಾಜ (೩) ಮೃತ್ಯು, (೪) ಅಂತಕ, (೫) ವೈವಸ್ವತ, (೬)
ಕಾಲ, (೭) ಸರ್ವಭೂತಕ್ಷಯ, ||೫೭|| (೮) ಔದುಂಬರ, (೯) ದಗ್ನ, (೧೦) ನೀಲ (೧೧)
ಪರಮೇಷ್ಠಿ, (೧೨) ವೃಕೋದರ, (೧೩) ಚಿತ್ರರೇಖಾ, (೧೪) ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ಎಂದು ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ||೫೮|| ಅದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಎಳ್ಳು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ಯಮನ
ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಸರು ತಕ್ಕೊಂಡು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಬೇಕು. ||೫೯||
ಇದರಿಂದ ಸರ್ವಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ರೋಗವು, ಅಪಮೃತ್ಯುವೂ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ.
ಮತ್ತು ಗ್ರಹಗಳ ಪೀಡೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ ||೬೦|| ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮ ತರ್ಪಣ
ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದು. ||೬೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತರ್ಪಣ
ಮಾಡಿ ಯಾವತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸೂರ್ಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮೂರು ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು
ಪರಾಶರರು ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೬೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ,
ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸರ್ವವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿಹಿತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೬೩|| ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ
ಆಚಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಗಳು

೫೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಾಧಿಸುವವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾ ಮೃತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ವೇದೋಪನಿಷದ ಮತಿಕಾರ್ಥ ಅಚಾರ ನಿರೂಪಣ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ||೫೫೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಪರಾನ್ನ ಗ್ರಾಹ್ಯಾ-ಗ್ರಾಹ್ಯ ವಿಚಾರ ಪ್ರಾತರುಠ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಔಷಾಸನ ಪರ್ಯಂತ ಅಹ್ನಿಕ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಷಟ್ ತ್ರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||ಪ್ರಸಂಗ-೩೬|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ - ೫೦೭೪||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಸಪ್ತಾಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ ಕರ್ಮ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರಿಲೋಕೈಕೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಕ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ - 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿದರು? ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ನಿಜ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು! ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರವು. ಅವರು ಸರ್ವ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ||೨|| ಮತ್ತು ತೈಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರವಾದಂಥ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯಾಸವಾದಿತು? ಪತಿತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಾದರೂ ವೇದವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ||೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ದಯಾವಂತರೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೂ ಆದಂಥ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಐಹಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು ಕೇಳು.' ||೪|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ಗೃಹರಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ, ಮಂಥನದಿಂದ ತೀವ್ರ, ಅಗ್ನಿಯುಂಟಾಗುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು, ಕರೇ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ||೫|| ಪವಿತ್ರವಾದ ತ್ರೀಗಂಧ, ಚಂದನಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನವನ್ನು, ತುಪ್ಪವನ್ನು, ಎಳ್ಳನ್ನು, ಕೃಷ್ಣಾಜೀನವನ್ನು, ಭಾಗವಸ್ತ್ರ (ಲೌಕರಿವಸ್ತ್ರ) ವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪಾಪ ಬಾಧೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ||೬|| ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಸೌರಸ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವಂಥ ಆಕಳನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು.' ||೭|| ಪರಾಶರರು- 'ಎಲೈ ಮುನಿಗಳೇ, ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ದೇವಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಏಕಮನದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ಮೊದಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಗಳಾದ ನಂತರ, ಸರ್ವ ಮನೆಯ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಮನೆಯ ಕಸ-ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಾರಿಸಿ

ಶುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ||೮|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ತಾಮ್ರ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು
 ತಕ್ಕೊಂಡು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು
 ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೯|| ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ, ಕನ್ಯೆಯ ಕೈಯಿಂದ, ಶೂದ್ರ, ಜಾತಿಯವರಿಂದ
 ಮತ್ತು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದು ಸಾರಿಸಬಾರದು. ಬಲಗೈಯಿಂದ ಸಾರಿಸಬೇಕು. ||೧೦||
 ಸಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೈಋತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಸಾರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ
 ಸಾರಿಸಬಾರದು. ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಬೆರಿಸಿ ಸಾರಿಸಬೇಕು. ||೧೧|| ಇತರ ಹಾಗೂ ದೇವರ
 ಮನೆಗಳನ್ನು ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ನಿರ್ಮಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಶುಭಾಸನದಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೨|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಹ್ಯಾಗಿ ಮುಖ್ಯವೋ ಹಾಗಿ
 ದೇವಪೂಜೆಯೂ ಮುಖ್ಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೩|| ತ್ರಿಕಾಲ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ||೧೪||
 ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ
 ಕೂಡುವ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫|| ದೇವಪೂಜೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ನರನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ
 ಯಮಪುರ ಹೊಂದುವನು ಅಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರ ನರಕ ಭೋಗಿಸುವನು ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಕೇಳು.
 ||೧೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಯಾವನು ನಿತ್ಯ ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನೂ, ವೈಶ್ವದೇವವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ,
 ಊಟ ಮಾಡುವನೋ ಅವನು ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿರಂತರ ನರಕದ ದುಃಖವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸುವನು. ||೧೭|| ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನು ಆರು ವಿಧದಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದನೆಯದು,
 ಉದಕವೇ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶುದ್ಧ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ
 ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮|| ಎರಡನೇ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಳ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪ್ರಕಾರವೇನೆಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವದು ಹೆಚ್ಚಿನದು ಮೂರನೇಯದು ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯು ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೧೯|| ನಾಲ್ಕನೇದು ಸೂರ್ಯನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ನಾರಾಯಣನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವನು. ಐದನೇಯದು ಸಾಧಾರಣ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಸ್ಥಂಧಿಲದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಆರನೇದು ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಿಗೆ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯು ಉತ್ತವಾಗಿದೆ. ||೨೦|| ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞಪುರುಷನ ಪೂಜೆಯು ಮುಖ್ಯವು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವದು. ||೨೧|| ಅಥವಾ ಆಕಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಉತ್ತಮರಾದ ಹಾಗೂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವದು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವರು. ||೨೨|| ಗುರುಗಳು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಶ್ರುತಿ-ಸ್ತೋತಿಗಳು ಹೇಳುವವು. ಅದಕಾರಣ ಗುರುಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ, ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೨೩|| ಕಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾದಬಳಿಕ ಆಗಿನ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ||೨೪|| ಏನೆಂದರೆ ಹೃದಿಕೇಶನಾದ ಆತನು ಚಕ್ರಾಂಕಿತವಾದ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರುವನು. ಆ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೨೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ವೇದೋಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೬|| ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ, ಶೂದ್ರರಿಗೂ ವೇದಮಂತ್ರದಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಗಮೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೭|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದಂಥ ಕಲ್ಲು, ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ದೇವರಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವವು. ||೨೮|| ದೇವಪೂಜಾ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಶುದ್ಧಾಸನದಲ್ಲಿ

೫೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಳ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೩೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪ
ದ
ಪ
ದ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕುಳಿತು, ಮೂರು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ 'ಎಫೋರ ಮಾತಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ||೨೯|| ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರೆ ಪ್ರಣವವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ತಲೆಯಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಅಂಗನ್ಯಾಸದಿಂದ ಕಲಶ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೦|| ದೇವರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬಲಗಡೆಗೆ ಕಲಶವನ್ನಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಅಮೇಲೆ ಶಂಖಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೧|| ನಂತರ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೈಋತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅನಂದದಿಂದ ಒಗ್ಗಿದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ದೀಪವನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು. ||೩೨|| ಬಳಿಕ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಅಗ್ನಿಗುರುವನ್ನು ನಿನಿಸಿ, ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ, ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಪೀಠಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೩|| ಆ ಪೀಠದ ಸಾಲ್ಕೂ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ವಿಧಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ 'ಶಾಂತಾಶಾಂತಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಆವಾಹನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೪|| 'ಸಹಸ್ರ ಶೀರ್ಷಾ' ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, 'ಪುರುಷ ಏವೇದಂ' ಎಂದು ಆಸನವನ್ನೂ, 'ಏಕಾವಾಸಸ್ಯ' ಎಂದು ಪಾದ್ಯವನ್ನೂ, ಕೊಡಬೇಕು. ||೩೫|| 'ತ್ರಿಪಾಢೋರ್ಧ್ವ' ಎಂದು ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನೂ, 'ತಸ್ಮಾದ್ವಿರಾಳ' ಎಂದು ಅಚಮನವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೩೬|| 'ಯತ್ಪುರುಷೇಣ' ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ಮಲಾಪಕರ್ಷಣ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ಪಂಚಾಮೃತಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೩೭|| ಅಮೇಲೆ ರುದ್ರಸೂಕ್ತ, ಪುರುಷಸೂಕ್ತ, ತ್ರೀಸೂಕ್ತಗಳಿಂದ ಶ್ರುತಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೩೮|| ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಶುಭಾಸನ (ಮಂಟಪ) ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ 'ತಂ ಯಜ್ಞಮಿ' ಮಂತ್ರದಿಂದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ||೩೯|| 'ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಾತ' ಮಂತ್ರದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞೋಪವಿತ ಹಾಕಬೇಕು. 'ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್ಸರ್ವತುತ ಋಚಃ' ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಗಂಧಾರ್ಕ್ತಗಳನ್ನು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಏರಿಸಬೇಕು. ||೪೦|| ಅಮೇಲೆ 'ತಸ್ಮಾದತ್ಯಾ ಅಜಾಯಂತ' ಎಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ

೩೫೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪ
ದ
ಪ
ದ
ಪ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭

ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು. ||೪೧|| ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ, ಇನ್ನು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಏರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ತಾವೇ ಹಚ್ಚಿದ ಗಿಡದ ಹೂವು ಉತ್ತಮ. ||೪೨|| ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹೂವು ಮಧ್ಯಮ. ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಹೂವು ಅಧಮ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೩|| ಉತ್ತಮ ಹೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಹೂವು ಉತ್ತಮ, ಕೆಂಪು ಹೂವು ಮಧ್ಯಮ, ಹಳದಿ ಹೂವು ಅಧಮ. ಕರಿಯ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೂವುಗಳು ಅಧಮಾಧಮವಾಗಿರುವವು. ||೪೪|| ತಂಗಳ ಪುಷ್ಪ ಸಚ್ಚಿದ್ರ ಹಾಗೂ ಹುಳ ತಿಂದಂಥ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂಥ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ||೪೫|| ಬಿಲ್ವಪತ್ರ, ತುಳಸಿ, ಸಹಸ್ರಪತ್ರವಾದ ಕಮಲ ಹೂವು ಸದಾ ದೇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥವುಗಳಿದ್ದು, ತಂಗಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೪೬|| ಕಮಲ, ಬಕುಲ, ಸಂಪಿಗೆ, ಪಾಟಲ, ಪುನ್ನಾಗ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಕಣಗಲು, ಕಲ್ಲಾರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು. ||೪೭|| ವಿಷ್ಣು ಪೂಜಾ ಮಾಡುವಾಗ ಏರಿಸಬಾರದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಮದಗುಣಿಕೆ, ಎಕ್ಕಿ, ಕೆಂಪು, ಕಣಗಲ ||೪೮|| ಬೆಟ್ಟ ದಾವರೆ, ಲಕ್ಕಿ, ಬಿದರು, ಬೇಲ (ಬೆಳವಲ), ಹೊಂಗಿ, ಕರಂಜ, ನೆಲ್ಲಿಯಪತ್ರ, ಕೊಪ್ಪಾಂಡ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಏರಿಸಬಾರದು. ||೪೯|| ಇವುಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು. ಯಾವತ್ತು ಮುಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ವಿಷ್ಣು ಪೂಜಾ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಏರಿಸಬಾರದೆಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೫೦|| ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಎಕ್ಕಿ ಹೂವು ಏರಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ನಾಶವೇ ಆಗುವದು. ಧತ್ತೂರ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾ ನಾಶವಾಗುವದು, ಕೆಂಪು ಕಂಚವಾಳದ ಹೂವಿನಿಂದ ಬಡತನ ಬರುವದು. ||೫೧|| ಶ್ರೀಕರ್ಣಿಕಾ ಪುಷ್ಪ ಏರಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ಕುಲಕ್ಷಯವಾಗುವದು. ಹೆಗ್ಗುಳದ ಹೂವಿನಿಂದ ಶೋಕ ಉಂಟಾಗುವದು. ||೫೨|| ಕುಂದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ದುಃಖವಾಗುವದು. ಶಾಲ್ಮಲೀ ಹೂವಿನಿಂದ ರೋಗ ಬರುವದು. ಅದಕಾರಣ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೂವು ಏರಿಸಬೇಕಾದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ

೨೮

ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವರಿಸಬೇಕು. ||೫೩|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಇನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ವರಿಸಬಾರದ ಹೊಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಕಪಿತ್ಥ ಕೇದಿಗೆ ಶಶಾಂಕ (ಚಂದ್ರಕಾಂತ), ಕರೇಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ವರಿಸಬಾರದು. ||೫೪|| ಮತ್ತು ಕಾಷ್ಠಾ, ಅರಳಿ, ಕರಂಜ (ಹುಲಿ ಉಗರಿನ ಹೂವು), ಬಕುಲ, ದಾಳಿಂಬ, ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆ, ನಂದಿಬಟ್ಟಲು, ಐದು ತರದ ನಿಂಬಿ, ಮಾಧವೀ, ||೫೫|| ಮಾವು, ಕುಂದ, ಯೂಥಿಕಾ, ಜಾಜಿ, ಯಾವತ್ತು ಕೆಂಪು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ವರಿಸಬಾರದು. ವರಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಬರುವದು. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಳೀ ಹೂಗಳು ಮುಖ್ಯ. ||೫೬|| ಗಣಪತಿಗೆ ತುಳಸಿಯನ್ನು ವರಿಸಬಾರದು. ನಿತ್ಯ ಕರಿಕೆಯನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು. ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕರಿಕೆಯನ್ನು ವರಿಸಬಾರದು. ||೫೭|| ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆಯಾ ದೇವರಿಗೆ ಆಯಾ ಹೂವುಗಳನ್ನು ವರಿಸಿದರೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನ-ಕಾಮನೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೫೮|| ಅಮೇಲೆ 'ಯತ್ಪುರುಷಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು, ಸುಗಂಧ ಧೂಪವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಽಸ್ಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಏಕಾರ್ತೀಕ್ಯ ದೀಪವನ್ನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೯|| 'ಚಂದ್ರಮಾ ಮಸಸೋ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, 'ಸಾಭ್ಯಾಂ ಅಸೀತೆ', ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೬೦|| 'ಸಪ್ತಾಸ್ಯೇತೆ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸುವರ್ಣ ಪುಷ್ಪ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರನೀರಾಂಜನ ಮಾಡಿ, 'ದೇವಾಯಜ್ಞ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪುಷ್ಪ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೬೧|| 'ಧಾತಾಪುರುಷಾತ್' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ವಿಧಿ-ದೇವರಿಗೆ ಅತಿ ಎದುರಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಮಗ್ಗಲು, ಮತ್ತು ಗರ್ಭಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ||೬೨|| ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಹಾಗೂ ದೇವರಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೬೩|| ಗುರು-ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೂ, ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದರೆ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೬೪|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ, ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇವರೆದುರಿಗೆ ವಂದಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಮುಟ್ಟುವದು. ||೬೫|| ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಬಲಗೈಯಿಂದ
 ಎಡಗಿವಿಯನ್ನೂ, ಎಡಗೈಯಿಂದ ಬಲಗಿವಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ||೬೬|| ಅವರ ಬಲ ಪಾದದಮೇಲೆ ತನ್ನ
 ಬಲಗೈಯನ್ನೂ, ಅವರ ಎಡಪಾದದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೬೭||
 ಗುರುಗಳ ಸಮಾನ ಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಗೆ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೬೮||
 ಅಂದರೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಸಂರಕ್ಷಕ, ಭಯನಿವಾರಕ, ಅನ್ನದಾತಾ, ಪುರೋಹಿತ, ಪುರೋಹಿತ ಪತ್ನಿ,
 ಮಲತಾಯಿ, ||೬೯|| ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಾದ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರು
 ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೭೦|| ಮತ್ತೆ ಪರಾಶರರು ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ,
 ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಾರದ ನಿಷಿದ್ಧ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ತಮ್ಮಕ್ಕಿಂತ
 ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ವಂದಿಸಬಾರದು. ||೭೧|| ಅಗ್ನಿ-ಸಮಿಧೆ- ಹೂವು-ದರ್ಭೆ-ಅಕ್ಕತೆಗಳನ್ನು ತಾನಾಗಲೀ,
 ಇತರರಾಗಲೀ ಧರಿಸುವಾಗ ವಂದಿಸಬಾರದು. ವಂದಿಸಿದರೆ ಅಶಸ್ತವಧದ ದೋಷವು ಬರುವದು.
 ||೭೨|| ತಾನು ಜಪ-ಹೋಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ದೂರದಿಂದ ಬರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ
 ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ದೋಷ ಬರುವದು.
 ||೭೩|| ಓಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಧನಗರ್ವಿತನಿಗೆ, ಕೋಪಿಷ್ಠನಿಗೆ, ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವನಿಗೆ
 ವಂದಿಸಬಾರದು, ವಂದಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಬರುವದು. ||೭೪|| ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ,
 ವಂದಿಸಬಾರದು. ಮತ್ತು ಸೂತಕವಿದ್ದವನನ್ನು, ಮೂರ್ಖನನ್ನು ವಂದಿಸಬಾರದು. ||೭೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ರಾಜೋಪಚಾರ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವ ಮುಂದೆ ಗೀತ,
 ನೃತ್ಯ, ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ
 ಸನಕಾದಿಗಳ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ದೇವರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ,

ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಉತ್ತರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಉದ್ವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೭|| 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ, ಕೇಳಿರಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕಾರವಾದ ಅನ್ನವಾದಮೇಲೆ ವೈಶ್ವದೇವ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೮|| ವೈಶ್ವದೇವ ವಿಧಿಯು-ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಆ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಅನ್ನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿ ಐದು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೯|| ಮೊದಲನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಅಹುತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಎರಡನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿಹರಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರದಾಸ ಮಾಡಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೦|| ಐದನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಮಂತ್ರದಿಂದ ವೈಶ್ವದೇವಮಾಡಬೇಕು. ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದ ದಿವಸ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ವೈಶ್ವದೇವ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೧|| ವೈಶ್ವದೇವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನಾಗಲಿ, ಚಾಂಡಾಲನಾಗಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದರೆ ಆನಂದ ಬಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಬೇಕು. ||೮೨|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ! ಯಮನು ತನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಕುರಿತು-'ಎಲೈ ದೂತರೇ, ವೈಶ್ವದೇವ ಮಾಡದೇ ಇರುವ ನರರನ್ನು, ಅತಿಥಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅನ್ನ ಹಾಕದ ನರರನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನಿರಿ. ||೮೩|| ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಅಂಥವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ||೮೪|| 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ. ವೈಶ್ವದೇವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದವನಾಗಲಿ, ನಾಯಿಯಾಗಲಿ, ಶ್ವಪಚನಾಗಲಿ, ಚಾಂಡಾಲನಾಗಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದರೆ, ||೮೫|| ಅವರ ಕುಲ-ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಹಾಕಬೇಕು. ಅತಿಥಿಗಳು ವಿಮುಖರಾದರೆ ಅವನ ಪಿತೃಗಳು ಹದಿನಾರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೮೬|| ವೈಶ್ವದೇವ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಔಷಧ, ತುಪ್ಪ, ಮೊಸರು, ಹಾಲು, ಗಡ್ಡೆ-ಗಿಣಿಸು, ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದೇವಯಜ್ಞ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೭|| ತಿಳಿದವರು ಅನ್ನದ ಹೊರತು ಅಗ್ರದಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೮|| ವೈಶ್ವದೇವ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗಿ ವೈಶ್ವದೇವ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೮೯|| ಬಲಿಹರಣವನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದರೆ ಪಾಪ ಬರುವದು. ಆಗ ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಬಲಿಹರಣವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ತೆಗೆಸಬೇಕು. ||೯೦|| ಬಲಿಹರಣ ತೆಗೆಯದೇ ಹಾಗೇ ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಆರು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅದರ ದೋಷವು ಹೋಗುವದು. ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೯೧|| ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಗೋಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಗೋಗ್ರಾಸ ಕೊಡುವದು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ನಿತ್ಯ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೯೨|| ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಸ್ವಧಾಕಾರ, ಪಿಂಡದಾನ, ಅಗ್ನಿಕರಣ ಮಾಡಬಾರದು, ಮತ್ತು ತಾಂಬೂಲ, ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಬಾರದು. ||೯೩|| ವೈಶ್ವದೇವ ಆದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಆಕಳನ್ನು ಹಿಂಡುವಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿಂತು ಅತಿಥಿಗಳು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ಬಂದರೆ ಅವರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಅನ್ನ ಹಾಕಬೇಕು. ||೯೪|| ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಬಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನೂ ಅಸ್ತಮಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೯೫|| 'ವರ್ಣಾಶಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಗುರುಃ' ಎಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೈಶ್ವದೇವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗುರುವು. ||೯೬|| ವೈಶ್ವದೇವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀಶಂಕರ, ಬಹ್ಯ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ||೯೭|| ವಾಯುಗಣ, ಅರ್ಯಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಅವನೂ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೯೮|| ಅತಿಥಿಯ ಪಾದ ತೊಳೆದರೆ ಸಕಲ ಪಿತೃಗಳೂ ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ಅನ್ನ ದಾನದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು -ಮಹೇಶ್ವರರು

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ||೯೯|| ಯತೀಶ್ವರ ಮೊದಲಾದವರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ
 ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ನಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯವು ಬರುವದು. ||೧೦೦||
 ಅತಿಥಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೇರುಪರ್ವತದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಬರುವದು. ಅವರಿಗೆ
 ಉತ್ತಮ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮುದ್ರದಾನ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಬರುವದು. ||೧೦೧||
 ಅತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಊಟ ಮಾಡಿದವನು ಮೊದಲು ನಾಯಿಯಾಗಿಯೂ,
 ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕತ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವನು. ||೧೦೨|| ಅದ್ದರಿಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವನ ಸಂಗಡ
 ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಊಟದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಿದರೆ ದೋಷ ಬರುವದು. ||೧೦೩|| ಗೃಹಸ್ಥನು
 ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಬಾಯಿ,
 ಎರಡು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ||೧೦೪|| ಎರಡು ಕಾಲು ತೊಳೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಐದೂ
 ಸ್ಥಾನ ಹಸಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಶತಾಯುಷಿಯಾಗುವನು. ||೧೦೫|| ಭೋಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ
 ಪಾದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ
 ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೬|| ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಪಾತ್ರೆಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ಮಂಡಲವನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಮೇಲೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-ಚೌಕು, ಕ್ಷತ್ರಿಯನು-ತ್ರಿಕೋನ,
 ವೈಶ್ಯನು-ವರ್ತುಲಾಕಾರ, ||೧೦೭|| ಶೂದ್ರನು-ಅರ್ಧ ಚಂದ್ರಾಕಾರ ಮಂಡಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ
 ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಸು, ರುದ್ರ, ಆದಿತ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆವಾಹಿಸಬೇಕು. ||೧೦೮||
 ಆ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪಿತಾಮಹಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವರು, ಅದಕಾರಣ ಮಂಡಲವಿಲ್ಲದೆ ಎಂದೂ
 ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೧೦೯|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಂಡಲವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಉಂಡರೆ ಆ ಅನ್ನದ ರಸವನ್ನು
 ಪಿತಾಚರೂ, ರಾಕ್ಷಸರೂ ಒಯ್ಯುವರು. ||೧೧೦|| ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಊಟ
 ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮ, ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖವು ಮಧ್ಯಮ. ಪಿತೃಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಮುಖವಾಗಿ

೨೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೧೨೨|| ಶ್ರಾದ್ಧದ ದಿನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಸನವನ್ನು ತಾನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ||೧೨೩|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಂಡಮತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಅಪೋಷಣವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು. ||೧೨೪|| ತನ್ನ ಎಲೆಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಂಡಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾನೇ ಮಂಡಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಲ್ಲದೆ, ಅವನಿಗೆ ಪುತ್ರಘಾತಕನೆಂದು ಹೆಸರು ಬರುವದು. ||೧೨೫|| ಎಲೆಯಮೇಲೆ ಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನ ಅಭಿಗಾರ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು ವ್ಯಾಹೃತಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೨೬|| ನಂತರ ಆ ಎಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ಇಷ್ಟದೇವತಾ, ಕುಲದೇವತಾ, ಗುರುಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಕೋರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು, ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪರಿಷೇಷನ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ||೧೨೭|| ಅನ್ನವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಎಡಗೈಯನ್ನು ನೆಟ್ಟುಗೆ ಕೊಳೆದುಕೊಂಡು ||೧೨೮|| ಎಡಗೈ ಅಂಗುಷ್ಟ, ತರ್ಜನಿ, ಮಧ್ಯ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎರಡನೇಯವರಿಂದ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಪೋಷಣಾ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಊಟವಾಗುವತನಕ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಮೊದಲೇ ಹಿಡಿದಿರಬಾರದು. ||೧೨೯|| ಅಪೋಷಣದ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ನಾಯಿಯ ಮೂತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ. ||೧೩೦|| ಅಪೋಷಣವನ್ನು ಹಿಡಿದಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ಅವನಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದೋಷ ಬರುವದು. ||೧೩೧|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಪೋಷಣವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಹ ಉಚ್ಚರಿಸದೇ

೫೬೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಂತ್ರ, ಪೂರ್ವಕ ಆ ಪೋಷಣ ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೧೩೨||
ಆಪೋಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಉಂಡರೆ ಪಾಪ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಒಂದನೂರಾವಂಟ ಸಾರೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ
ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೩೩|| 'ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು
ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ, ಪ್ರಾಣಾಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಮಾಡಿದರೆ, ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗುವವು. ||೧೩೪|| ಹತ್ತಿಯ
ರಾಶಿಗೆ ಬಿಂಕಿ ಹತ್ತಲು ಅದು ಕೂಡಲೇ ಭಸ್ಮವಾಗುವಂತೆ ಅವನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮವಾಗುವವು. ||೧೩೫||
ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು.
ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು
ಅಂದು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.' ||೧೩೬|| ಎನೆಂದರೆ-ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣನಾಂ
ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ | ಪ್ರಾಣಾಪಾನಃ ಸಮಾಯುಕ್ತಃ ಪಂಚಾಮೃತಂ ಚತುರ್ವಿಧಂ ಅನ್ನಂ
ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಷ್ಟು ಭೋಕ್ತಾ ದೇವಃ ಮಹೇಶ್ವರಃ || ೧೩೭|| ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ 'ಅಗ್ನಿರಸ್ಮಿ' ಎಂಬ
ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಅಂದು ಆಪೋಷಣವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅನ್ನ ದೋಷವಾಗುವದಿಲ್ಲ.
||೧೩೮|| ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಐದು
ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. (೧) ಅಂಗುಷ್ಠ-
ತರ್ಜನಿ-ಮಧ್ಯ ಅಂಗುಲಗಳಿಂದ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಓಂ ಪ್ರಾಣಾಯ ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು
ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೩೯|| ಇದರಂತೆ (೨) ಮಧ್ಯಮ- ಅನಾಮಿಕಾ-ಅಂಗುಷ್ಠಗಳಿಂದ
ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು 'ಓಂ ಅಪಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ' ಎಂದೂ, (೩) ಅಂಗುಷ್ಠ- ಅನಾಮಿಕಾ-
ಕನಿಷ್ಠ ಅಂಗುಲಗಳಿಂದ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು 'ಓಂ ವ್ಯಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ' ಎಂದು ||೧೪೦|| (೪)
ಅಂಗುಷ್ಠ-ತರ್ಜನಿ-ಕನಿಷ್ಠಗಳಿಂದ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು 'ಓಂ ಉದಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ' ಎಂದು (೫) ಐದೂ
ಅಂಗುಲಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು 'ಓಂ ಸಮಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ' 'ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೇ ಸ್ವಾಹಾ'

೫೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲ

ಫ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಎಂದು ಆಹುತಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೧೪೧|| ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚದೆ, ಕೇವಲ ಗಂಟಲಿನಿಂದಲೇ ನುಂಗಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು. ||೧೪೨|| ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಒಳ್ಳೇ ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮೌನವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಸ್ನಾನದ ಫಲ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೧೪೩|| ಹೋಮ ಮಾಡುವಾಗ ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಹೋಗುವಳು. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಮೌನದಿಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಅಪಮೃತ್ಯು ಬರುವ ಸಂಭವವು ಇದೆ. ||೧೪೪|| ಊಟವಾಗುವವರೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅತಕ್ಕವಾದರೆ ಪ್ರಾಣಾಹುತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗಾದರೂ ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೫|| ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಜೀವಂತ ಇದ್ದವರು ಮೌನ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಶ್ರಾದ್ಧಾನ್ನ ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಮೌನ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ||೧೪೬|| ಐದೂ ಪ್ರಾಣಾಹುತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಮೌನವಾಗಿರುವದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವು. ಆದರೆ ತಂದೆ, ಹಿರಿ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದವರು ಮೌನ ಹಿಡಿದರೆ ಅಧಃಪಾತವಾಗುವದು. ||೧೪೭|| ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತ ಕೂಡಲೆ ಮೊದಲು ಮಧುರಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಿ ಬೇಕು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಉಣ್ಣಿಬೇಕು. ||೧೪೮|| ಭೋಜನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ದ್ರವ್ಯಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಿ ಬೇಕು. ತೀವ್ರ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೪೯|| ಅಂದರೆ ಆಕಳು ನೀರು ಕುಡಿಯುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು, ತೀವ್ರ ಭೋಜನವು ಮುಖ್ಯವು. ||೧೫೦|| ಎಷ್ಟು ತುತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವ ಊಟದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಸನ್ಯಾಸಿ-ಮುನಿ-ಯತಿ ಇವರು ಎಂಟು ತುತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫೧|| ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಹದಿನಾರು ತುತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥನು ಮೂವತ್ತೆರಡು ತುತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫೨|| ತಮ್ಮ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅರ್ಧಬಾಯೊಳಗೆ, ಅರ್ಧ

೫೭೩

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲ

ಫ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೨೭ ಕೈಯೊಳಗೆ ಉಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಫಲ ಬರುವದು. ||೧೫೩|| ಅರ್ಧ ತುತ್ತು ಉಂಡು
 ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ತಮ್ಮ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಉಂಡರೆ ಅದು ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಂಟಾಗುವದು. ಕಾರಣ
 ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೫೪|| ಒಂದೇ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೇಷ್ಟರನ್ನೂ,
 ಇತರರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು. ಮುಂಜಿ ಆಗದೆ ಮತ್ತು ಲಗ್ನವಾಗದ
 ಸಂಜ್ಞಮಕ್ಕಳನ್ನು (ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು) ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ||೧೫೫|| ಅನ್ನವನ್ನು ಚಲ್ಲಬಾರದು.
 ಅದರಲ್ಲಿ ವಿತೇಷವಾಗಿ ತುಪ್ಪ-ಪಾಯಸಗಳನ್ನು ಚಲ್ಲ ಬಾರದು, ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಮಾತ್ರ ಅನ್ನವನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಉಣ್ಣಬೇಕು. ||೧೫೬|| ಊಟ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದ
 ಹಿಡಿದಿರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು. ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಎಳಬೇಕು. ||೧೫೭|| ಆದ್ದರಿಂದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು ಅಥವಾ ಮೊದಲೇ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಅದರಿಂದ
 ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೧೫೮|| ತಲೆಗೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಮೋರೆ ಮಾಡಿ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಎಡಗಾಲಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು ಉಂಡರೆ ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರು ಒಯ್ಯುವರು.
 ||೧೫೯|| ಎಡಗೈಯನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಊರಿ ಉಂಡರೆ ರೋಗ ಬರುವದು. ಐದು ಬೊಟ್ಟುಗಳಿಂದ
 ತಕ್ಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬೦|| ಒಂದಾದರೂ ಬೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ
 ಗೋಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದ ದೋಷವು ಬರುವದು. ಮತ್ತು ನಾನಾರೀತಿ ದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಊಟ
 ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಮಾಡಬಾರದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೬೧|| ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳನ್ನು
 ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ, ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ, ಶಯನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು.
 ||೧೬೨|| ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒದ್ದೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಸಿ ಕೂದಲುಳ್ಳವನಾಗಿ,
 ಹೊರಗೆ ಕೈಯನ್ನು ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪ ಬರುವದು.
 ||೧೬೩|| ಸವ್ಯ ಅಥವಾ ಮಾಲಾಕಾರ ಜನಿವಾರ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಎದುರಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷಾಗಳನ್ನು ನೋಡದೇ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬೪|| ತುತ್ತು ನೀರು, ಗಡ್ಡೆ-ಗಿಣಿಸು, ಹಣ್ಣು ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಅರ್ಧತೆಂದು ಉಳಿದ ಅರ್ಧವನ್ನು ಅದೇ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟದೋಷ ಬರುವದು. ||೧೬೫|| ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆ, ಹೋಮ ಮಾಡದೆ ಉಂಡ ಅನ್ನವು ಕ್ರಿಮಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಪರಾಶರರು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೬|| ಎಲೆಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಊಟಮಾಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪವಿಲ್ಲದೆ ಉಂಡರೆ ಹುಳಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಪಾಪವು ಬರುವದು. ||೧೬೭|| ಆಗ ದೀಪ ಹೋದರೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಪುನಃ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವವರೆಗೆ ಕುಳಿತು ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ ಎಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟನೇ ಪೂರ್ಣ ಊಟಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬೮|| ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಉಂಡರೆ ದೋಷ ಬರುವದು ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೯|| ಊಟಮಾಡುವಾಗ ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ಕಥೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಣಬಾರದು. ||೧೭೦|| ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಸಹ ಅನ್ನವಿಡದೆ ಉಂಡವನಿಗೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು. ಆಕೆಯು ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣದಿದ್ದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮಹಾದೋಷವು ಬರುವದು. ||೧೭೧|| ದೇವರಿಲ್ಲದ ಹಾಳು ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ದೇವರ, ಹತ್ತರ ನೀರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಮೂರು ಸಂಜೆಯ ಮುಂದೆ ಉಣ್ಣಬಾರದು ||೧೭೨|| ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಊಟಮಾಡುವಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತ ||೧೭೩|| ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಉಂಡರೆ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಭಕ್ಷಣಮಾಡಿದ ದೋಷ ಬರುವದು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಊಟಮಾಡಿದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೧೭೪|| ಥಾಲಿಯಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಧ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಉಳಿದ ನೀರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕುಡಿದರೆ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವಾಗುವದು. ಕುಡಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ||೧೭೫|| ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಿಂಡಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಮಹಾದೋಷವುಂಟು, ಮುಂದೆ

೫೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೊದಲು ನಾಯಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ||೧೭೬||ಹಾಲು, ನೀರು, ತುಪ್ಪ, ಅಪೋಷನದ ನೀರು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಶಬ್ದ ಮಾಡಬಾರದು. ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದರೆ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿದಂಥಾಗುವದು. ||೧೭೭|| ಮಹಾನದಿಯ ಅಥವಾ ಮಹಾಜಲದ ನೀರಿಗೆ ಬಾಯಿಹಚ್ಚಿ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಅದು ಸುರಾಪಾನಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗುವದು. ||೧೭೮|| ಜ್ಞಾನವಂತರೂ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯಬಾರದು. ಬಲಗೈಯಿಂದಲೇ ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬಾರದು. ||೧೭೯|| ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವುದು. ||೧೮೦|| ಊಟಕ್ಕೆ ಒಡಕ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಬಡಿಸಬಾರದು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ಅನ್ಯ ಜಾತಿಯವರನ್ನು, ರಜಸ್ವಲಿಯವರನ್ನೂ, ಚಾಂಡಾಲರನ್ನೂ, ನಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ನೋಡಬಾರದು. ||೧೮೧|| ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಅವರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಹ ಹಾಕಬಾರದು. ಹಾಕುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅವರ ಶಬ್ದವು ಕೇಳದಂತೆ ದೂರ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಳಗಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಬಾರದು. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಅನ್ಯಜಾತಿಯವರ ರಜಸ್ವಲಿಯರ, ಚಾಂಡಾಲರ, ನಾಯಿಗಳ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಬ್ದವು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಎಳಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಉಂಡರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು. ||೧೮೨|| ಜಗಳದ ಶಬ್ದ ಕುಟ್ಟುವ ಹಾಗೂ ಬೀಸುವ ಸಪ್ಪಳಿ ಅಪಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟಾಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೧೮೩|| ಅಪರಿಚಿತ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಸಬಾರದು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ-ಅವರ ಎರೆಯ ನಡುವೆ ನೀರು ಅಥವಾ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಗೆರೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ||೧೮೪|| ಅಥವಾ ತಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಕಂಬ ಹಾಗೂ ಬಾಗಿಲ

೨೭೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭ ಬಂದರೆ ಶುದ್ಧವು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಎಲೆಯ ಸುತ್ತ ನೀರು ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟಿದರೆ ಒಳ್ಳೆದು, ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೧೮೫|| ೫೭೭
 ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕರೀ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಉಂಡರೆ ಅಪಾರ ದೋಷ ಬರುವದು. ದ
 ಗಂ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕದೆ ಇದ್ದಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನವು ಎಂಜಲನ್ನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಗಂ
 ಬ ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೧೮೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವವನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಭೋಜನ ಬ
 ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಊಟವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ 'ವಿಕಿರದ ವಿಲೋಹಿತ' ಎಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ರಾ
 ದ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ||೧೮೭|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ 'ವಿಕಿರೀದೇ' ಎಂದು ಅಂದು ದ
 ಗಂ ಅನ್ನವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸುವಾಗ ಅಘೋರ ಋಷಿಃ, ರುದ್ರದೇವತಾ, ಅನುಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಃ, ಗಂ
 ಬ ಅನ್ನಾಭೀಮಂತ್ರಣೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||೧೮೮|| ಎಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಆ ಶೇಷಾನ್ನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬ
 ರಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಯಮನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬಲಿಕ ಉತ್ತರಾಪೋಶನವನ್ನು ರಾ
 ತ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೮೯|| ಆಮೇಲೆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಶೇಷಾನ್ನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿ
 ಪಾ ತಕ್ಕೊಂಡು 'ರೌರವ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಎಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೆಲದ ಮೇಲಿಡಬೇಕು. ||೧೯೦|| ಪಾ
 ದ ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕೈ, ಬಾಯಿ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆಗ ದ
 ಬ ಉಟ್ಟಧೋತರವನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು, ಕೈ ಬಾಯಿ, ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಬ
 ಛ ಸ್ನಾನ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಧೋತರವನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಿಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಆತ್ಮಘಾತಕಿ ಛ
 ದ ಆಗುವನು. ||೧೯೧|| ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದ
 ಗಂ ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಲಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಆಡಿಸಿ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ತರ್ಜನೀ, ಅಂಗುಷ್ಠಗಳಿಂದ ತಿಕ್ಕಿದರೆ ಗಂ
 ಬ ರೌರವ ನರಕವಾದೀತು. ||೧೯೨|| ಆಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಿಗೆಲಿಂದ ಬ
 ರಾ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೈಮಿತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಚಲ್ಲ ಬೇಕು. ||೧೯೩|| ರಾ
 'ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಪುರುಷಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಆ

೨೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹಸಿ ಕೈಯಿಂದ ಕಣ್ಣಮೇಲೆ ಅಡಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಚಕ್ಷುರೋಗವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೧೯೪|| ಆ ಮಂತ್ರ, ಅನ್ನದೇ ಹಸಿ ಕೈ ಅಡಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಚಕ್ಷುರೋಗಿಯಾಗುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಂಡು ಕೈತೊಳಕೊಂಡ ನೀರು ಆರೋಗ್ಯವು. ||೧೯೫|| ಆಮೇಲೆ ದ್ವಿರಾಚಮನ ಮಾಡಿ 'ಅಯಂಗೌ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ, 'ದುಃಪದಾದಿವೇನ್ನುಮುಚಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಅಂದು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೧೯೬|| ಆಮೇಲೆ 'ಪ್ರಾಣಾಪಾಂ ಗ್ರಂಥರಸಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರ, ಅನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂತು, ದ್ವಿರಾಚಮನ ಮಾಡಿ ನಾಸಿಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೯೭|| ಆಮೇಲೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನೂ ಕುಂಭಕರ್ಣ, ವಡವಾಗ್ನಿ, ವೃಕೋದರ, ಶನೇಶ್ವರ, ಇಲ್ವಲ, ವಾತಾಪಿಯರನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ನಾನು ಉಂಡ ಅನ್ನವನ್ನು ಜೀರ್ಣ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಬೇಕು. ||೧೯೮|| ಆಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಕೈತೋರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ ಬಂಧುಗಳಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕೈ ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ||೧೯೯|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನೂ, ಕುಲದೇವರನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಾನದಿಂದ ಉಟಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಾಶರರು ಆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು' ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಅಂದರು. ||೨೦೦|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮತ್ತೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಭೋಜನ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಯೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ನಿಷಿದ್ಧ ಅನ್ನಗಳ್ಯಾವವೆಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದನು. ||೨೦೧|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಕೇಳು,' ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ||೨೦೨|| ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಎಲ್ಲ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಗುರುಗಳು ಮತ್ತೇ ಹೇಳುವರು ಕೇಳಿರಿ.' ||೨೦೩|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ವೈಶ್ವದೇವ ಇಲ್ಲದ ಅನ್ನ, ಗಣಾನ್ನ, ಉಪ್ಪು

೫೭ರ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೆಚ್ಚಾದ ಅನ್ನ, ಬಹು ಜೀನಸು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೨೦೪|| ಈರುಳ್ಳಿ
 (ಉಳೇಗಡ್ಡಿ), ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ, ಗಜ್ಜರಿ, ಮೂಲಂಗಿ, ಬದನೇಕಾಯಿ, ಹಾಲುಗುಂಬಳಕಾಯಿ,
 ಭತ್ತಾಕಾರವಾದ ಯಾವತ್ತು ತೊಪ್ಪಲಪಲ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ||೨೦೫|| ಆಡು,
 ಆಕಳು, ಎಮ್ಮೆಗಳು ಈದ ಹತ್ತು ದಿವಸ ಅವುಗಳ ಹಾಲು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಮಳೆ ಬಂದು ತುಂಬಿದ
 ಹೊಸ ನೀರನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸ ಬಿಡಬೇಕು. ||೨೦೬|| ಪ್ರತಿಪದಿಯ ದಿವಸ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡ, ಡೋರಲಿ,
 ಪಡುವಲ, ಮೂಲಂಗಿ, ಬೆಳುವಲಕಾಯಿ ಹಣ್ಣು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು. ತಿಂದರೆ ಪಾಪ
 ಬರುವದು. ||೨೦೭|| ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಅಷ್ಟಮಿಯ ದಿನ ಅತ್ತಿಯ ಹಣ್ಣು
 ತಿನ್ನಬಾರದು. ರವಿವಾರ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಮಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೨೦೮||
 ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳವಲ ಹಣ್ಣು, ಶನಿವಾರ ತಮೀಫಲ ತಿನ್ನಬಾರದು. ತಿಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ
 ಹೋಗುವಳು. ಆದಕಾರಣ ಆ ದಿವಸ ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೨೦೯|| ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ತಿಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾ
 ಮತ್ತು ವೀರ್ಯಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ಆದಕಾರಣ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ರಾತ್ರಿ ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೨೧೦||
 ಉಗುರು, ಕೂದಲು ಬಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣುವವನು ಬೆಕ್ಕಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾಗೆ, ಹದ್ದು
 ಕೋಳಿಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೨೧೧|| ಮತ್ತು ಆಕಳು, ಇಲಿಗಳು ತಿಂದ ಅನ್ನ,
 ಅಧಃಕೇಶ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಅನ್ನ, ಇವು ಎಂಜಲಾನ್ನವಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ನಿಷಿದ್ಧವು, ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು.
 ||೨೧೨|| ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನ, ಹಳಸಿದ ತಂಪಾದ ತಂಗಳನ್ನಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವಾದವುಗಳು.
 ಕಾರಣ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು ಎಂದು ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ||೨೧೩|| ಮತ್ತು ತುಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಎಣ್ಣೆ
 ಕೊಡಿದ ತಂಗಳನ್ನವು ನಿಷಿದ್ಧವು. ಆದರೆ ತುಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ, ಎಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮಾತ್ರ,
 ತಂಗಳವಲ್ಲ. ||೨೧೪|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಾರುವ ಹಾಲು, ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮಹಾದೋಷ
 ಬರುವದು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು. ||೨೧೫|| ಉದ್ದಿನ ಒಡೆಗಳು, ಮತ್ತು ಅರಳ

ಹಿಟ್ಟು ಇವು ಎಂದೂ ತಂಗಳವಲ್ಲ. ||೨೦೬|| ಬೇಯಿಸದ ಗಡ್ಡೆ- ಗೆಣಸುಗಳು, ಜವೆಗೋದಿಯ ಪಾಯಸ, ಬೆಲ್ಲಕೊಡಿದ ಅನ್ನಗಳು ತಂಗಳಲ್ಲ. ||೨೦೭|| ಇವು ಹೊಲಸು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ದೋಷವು. ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ||೨೦೮|| ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಳ್ಳು ಕೊಡಿದ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ತಿನ್ನಬಾರದು. ತಿಂದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು,' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೨೦೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾದ ನಂತರ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅಡಿಕೆಯ ಪುಡಿ ವಿಳೇದ 'ಎಲೆ, ಸುಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಾವು ತೆಗೆದಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ||೨೧೦|| ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಸುಖವಾಗುವದು. ಎರಡು ಕೊಡುವದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದು. ಮೂರು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ಬರುವದು. ನಾಲ್ಕು ಕೊಡುವದರಿಂದ ದುಃಖವಾಗುವದು. ||೨೧೧|| ಐದು ಅಡಿಕೆ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಆಯುಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುವವು. ಆರು ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮರಣ ಬರುವದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಆರು ಅಡಿಕೆ ಕೊಡಬಾರದು. ||೨೧೨|| ಎಲೆಯ ತುದಿಯನ್ನೂ, ಬುಡವನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ತೆಗೆಯದೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ತಿಂದರೆ ಬೇನೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ, ತುದಿ ಎಲೆ ತಿಂದರೆ ಮಹಾಪಾಪ ಬರುವದು. ||೨೧೩|| ಕೊಳೆತ ಎಲೆ ಹಾಗೂ ಸುಣ್ಣ ಹಚ್ಚದ 'ಎಲೆ ತಿಂದರೆ ಆಯುಷ್ಯ ಕ್ಷೀಣವಾಗುವದು. ಎಲೆಯ ಹಿಂದಿನ ನಾರು ತೆಗೆಯದೆ ಎಲೆ ತಿಂದರೆ ಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಾಗುವದು.' ಎರಡು ಎಲೆ ತಿಂದರೆ ಮಹಾದೋಷವು, ವಿತೇಷವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಾಶವಾಗುವದು ಎಂದು ಋಷಿಗಳ ವಚನವಿದೆ. ||೨೧೪|| 'ಎಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಅಡಿಕೆಯನ್ನೇ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅಸುಖಿಯಾಗಿ ಎಳು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರರಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವನು. ||೨೧೫|| ಯತೀಶ್ವರರು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು, ರಜಸ್ವಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ವಿಧವೆಯರು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತಿನ್ನಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಂದರೆ, ಆ ಎಲಿ-ಅಡಿಕೆಗಳು ಗೋಮಾಂಸದಂತೆಯೂ, ಅದರ ರಸವು ಸುರಾಪಾನದ ಸಮವೂ ಆಗುವವು. ||೨೨೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕೆಲಸ ಆದ ನಂತರ ಸಂಜೆಯ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಕಾಲ ಬರುವತನಕ ಎನಾದರೂ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯನು ಅರ್ಧ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ ಅರ್ಘ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ||೨೨೭|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೂರು ಅರ್ಘ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಕಾಲ ಮೀರಿದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಅರ್ಘ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದ ನಂತರ 'ಇಮಂ ಮೇ ವರುಣಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು-||೨೨೮|| ಗೋತ್ರ, ಪ್ರವರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಔಪಾಸನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಾಲು ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ಆಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೨೨೯|| ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವಾಗ 'ಮುತಂ ತ್ವಾ ಸತ್ಯೇನ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಪರಿಸಿಂಚನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಊಟದ ವಿಧಿಯಂತೆ ಈಗಲೂ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರಹರ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಎಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೧|| 'ಎಲೈ ವಿದ್ವಾನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ಪರಾಶರರ ವಚನದಂತೆ ಮಲಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೩೨|| ಮಂಚವು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಮಂಚವು ಮೂರು ಕಾಲಿನದು, ಭಿನ್ನವಾದದ್ದು ದೂಷಣವಾದದ್ದು ಆಗಿರಬಾರದು. ಮತ್ತು ಅದು ಅತ್ತಿ, ಅರಳಿ, ಬಸರಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬಾರದು. ||೨೩೩|| ನೀರಲ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಷಿದ್ಧವು. ಸತ್ತ ಆನೆಯ

೫೭೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದಂತದ್ದು ಬಿಡಬೇಕು. ಒಡಕು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಅದಕಾರಣ
 ಮಂಚವು ಒಳ್ಳೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯದೂ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ||೨೩೪||
 ಮಂಚವನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಧನಿಷ್ಠಾ,
 ಭರಣಿ, ಮೃಗಶಿರಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ದೂಷಣವಾದವುಗಳು. ಶುಭಾಶುಭ ವಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ.
 ||೨೩೫|| ರವಿವಾರ ಲಾಭದಾಯಕವು. ಸೋಮವಾರ ಅತಿ ಸುಖವಾಗುವದು. ಮಂಗಳವಾರ
 ದುಃಖವು, ಬುಧವಾರ ಮಹಾಪೀಡಾ ಆಗುವದು, ||೨೩೬|| ಗುರುವಾರ ಹೆಣೆದರೆ ಆರು
 ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ಶುಕ್ರವಾರ ವಿಶೇಷ ಫಲವಾಗುವದು. ಶನಿವಾರ ಮರಣ ಬಂದೀತು. ||೨೩೭|| ತನ್ನ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಬೇಕು. ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆ
 ಮಾಡಿ ಮಲಗಬೇಕು. ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಲೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಬೇಕು. ||೨೩೮|| ಉತ್ತರ
 ದಿಕ್ಕು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಷಿದ್ಧವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಫಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಋಷಿಗಳ
 ಮತದಂತೆ ಶುಭಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೯|| ಮಲಗುವಾಗ
 ತಲೆದಿಂಬಿನ ಹತ್ತಿರ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕುಂಭವನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ರಾತ್ರಿ
 ಸೂಕ್ತ ವನ್ನು ಹೇಳಿ ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೦|| ಆಮೇಲೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.
 ನಂತರ ಮಾಧವ ಮುಕುಂದ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಆಸ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಕಪಿಲ ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ಸರ್ಪಗಳನ್ನೂ
 ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು. ||೨೪೧|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ನಿಷಿದ್ಧವಾದಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು
 ಸರ್ವರೂ ಕೇಳಿರಿ. ಜೀರ್ಣವಾದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ, ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ, ||೨೪೨||
 ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿಗಳ ನಡುವೆ, ಈಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಮಲಗುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ,
 ||೨೪೩|| ಉಸುಕಿನ ಹತ್ತಿರ, ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ, ನದಿಯ ದಂಡೆ ಮತ್ತು ಘೋರವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಲಗಬಾರದು. ||೨೪೪|| ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯ ರಾಶಿಯಮೇಲೆ, ಮುರುಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಮಲಗಬಾರದು.

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥೨೪೫॥ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ, ತಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ದೀಪ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಲಗಬಾರದು. ॥೨೪೬॥ ಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಅಪರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಜಸ್ವಲೆಯಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಮಲಗಬಾರದು. ॥೨೪೭॥ ಆಗ ಮಾಲಾಕಾರ ಜನಿವಾರ ಇರಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಮಲಗಿದಾಗ ಆಕೆಯ ಯೋನಿಯನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ನೋಡಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವದು. ಕಾರಣ ದಂಪತಿಗಳು ಮಲಗುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರಬಾರದು. ॥೨೪೮॥ ನೀಲಿಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನು ಚಾಂಡಾಲನಾಗುವನು. ಕಾರಣ ಆಗ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಶುಭ್ರವನ್ನುಡುವದು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ॥೨೪೯॥ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗದಂಥ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾದೋಷ ಬರುವದು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಾರ ಇರುವದು. ॥೨೫೦॥ ಪರಾಶರರು-‘ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಕೇಳಿರಿ. ಹತ್ತು ವರುಷದ ಕನ್ಯೆಯು ರಜಸ್ವಲೆ ಎನಿಸುವಳು. ॥೨೫೧॥ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಋತುಕಾಲವಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಪತಿಯು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಭೂಣಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಬರುವದು. ॥೨೫೨॥ ಸ್ತ್ರೀಯು-ಮುದುಕಿ, ಬಂಜೆ, ಹಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಯುವಂಥವಳು, ಬಹಳ ಹೆಣ್ಣು ಹಡೆಯುವಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಆಕೆಗೆ ಋತುಕಾಲವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವಳ ಪತಿಯು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ॥೨೫೩॥ ಋತುವಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಪುತ್ರನು ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾಗುವನು. ಐದನೇ ದಿವಸ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕನ್ಯಾ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆರನೇ ದಿವಸ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸುವನು. ॥೨೫೪॥ ಹೀಗೆ ವಿಷಮ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹೆಣ್ಣು ಹಡೆಯುವಳು. ಸಮ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗಂಡು ಹಡೆಯುವಳು. ಸ್ತ್ರೀಯು ಮೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹತ್ತು ದಿವಸ ಋತು ಕಾಲ ಇರುವದು ಗರ್ಭದಾನವಾಗುವಾಗ ಚಂದ್ರಬಲವಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು ॥೨೫೫॥ ಮೂಲ, ಮಘಾ, ರೇವತಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿದ್ದ ದಿವಸ

೫೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಂಭೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸತಿ-ಪತಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಬೇಕು. ೫೭೪
 ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಿಟ್ಟಾದವರಿರಬಾರದು. ||೨೫೬|| ಗರ್ಭಸ್ಥಾಪನಾ ಆಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸು ಸತ್ವ-ರಜ-ತಮ-ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೋ ಆ
 ಗುಣದಂತೆ ಪಿಂಡವು ಜನಿಸುವದು. ||೨೫೭|| ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ಪರಾಶರ ಮಹಾ ಮುನಿಗಳು ಆ
 ಸಕಲ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಕಲ ಆಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅದರಂತೆ
 ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ||೨೫೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಆಚರಿಸುವರೋ
 ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಎಂದೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೨೫೯|| ಅವನು ದೇವರಿಗೆ
 ವಂದ್ಯನಾಗುವನು. ಅವನ ಮನೆಗೆ ಕಾಮಧೇನುವೇ ಬರುವದು. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ವಾಸಿಸುವಳು. ಅವನು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದಿರುವನು.
 ||೨೬೦|| ಅವನು ಶತಾಯುಷಿಯಾಗುವನು, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು
 ಕಲಿಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಆಗುವನು. ||೨೬೧|| ಅವನಿಗೆ
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುವೇ ತಪ್ಪುವದು. ಅಂದಮೇಲೆ 'ಅಪಮೃತ್ಯುವಂತೂ' ಎಂದು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಆದಕಾರಣ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಹೇಳಿದರು ||೨೬೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀಗುರು ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-ಕೃಪಾಸಾಗರ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶದಿಂದ
 ನಾನು ಉದ್ಧಾರ ಆದೆನು. ||೨೬೩|| ಸ್ವಾಮೀ ಹೃಷಿಕೇಶನಾದ ನೀವು ಭಕ್ತ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ
 ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಿರಿ.
 ||೨೬೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಂತೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಗುರುಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ||೨೬೫|| - 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ,

ಭಕ್ತಿಕಾಂಡ ಪ್ರಾರಂಭ:

॥ ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಠಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಕ್ಷಯ ಮಾಡಿ
ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು, ಊರೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನರನ್ನು, ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉಣಿಸಿದ್ದು.

೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
 || ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
 ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನೆಯು ಅಮೃತ ತುಂಬಿದ ಕೊಡವಿದ್ದು ಆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ||೧|| ಆದಕಾರಣ ಮುಂದೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಹೇಳಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದನು. ||೨|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ಕೇಳು, ನೀನು ಕೇಳಿ-ಕೇಳಿದಂತೆ ನನಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ನೆನಪಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗುವದಲ್ಲದೆ, ||೩|| ನಿನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸುರಸವಾದ ಮುಂದಿನ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೂ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೪|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮಗೆ ಯಾವದೇ ಶಿಷ್ಯರಾಗಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು,' ಎಂದು ನಿನಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ||೫|| ಅದರಂತೆ ಅನೇಕ ಭಕ್ತ ಜನರು ಬಂದು ದಿನಾಲು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಸಮಾರಾಧನೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೬|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಕಾತ್ಯಪ ಗೋತ್ರದವನೂ, ಗುರುಭಕ್ತನೂ ಆದ ಭಾಸ್ಕರನೆಂಬ ||೭|| ಒಬ್ಬ ಅತಿ ಬಡವನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಊರಿಂದ ಹೊರಟು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೮|| ಅಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹತ್ತಿದನು. ||೯|| ಆ ದಿವಸವು ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಅವರು

೫೨೨
೫೨೩
೫೨೪
೫೨೫
೫೨೬
೫೨೭
೫೨೮
೫೨೯
೫೩೦
೫೩೧
೫೩೨
೫೩೩
೫೩೪
೫೩೫
೫೩೬
೫೩೭
೫೩೮
೫೩೯
೫೪೦
೫೪೧
೫೪೨
೫೪೩
೫೪೪
೫೪೫
೫೪೬
೫೪೭
೫೪೮
೫೪೯
೫೫೦
೫೫೧
೫೫೨
೫೫೩
೫೫೪
೫೫೫
೫೫೬
೫೫೭
೫೫೮
೫೫೯
೫೬೦
೫೬೧
೫೬೨
೫೬೩
೫೬೪
೫೬೫
೫೬೬
೫೬೭
೫೬೮
೫೬೯
೫೭೦
೫೭೧
೫೭೨
೫೭೩
೫೭೪
೫೭೫
೫೭೬
೫೭೭
೫೭೮
೫೭೯
೫೮೦
೫೮೧
೫೮೨
೫೮೩
೫೮೪
೫೮೫
೫೮೬
೫೮೭
೫೮೮
೫೮೯
೫೯೦
೫೯೧
೫೯೨
೫೯೩
೫೯೪
೫೯೫
೫೯೬
೫೯೭
೫೯೮
೫೯೯
೬೦೦

ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಊಟಕ್ಕೆ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು, ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ||೧೦||
ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಆಗ ಅವನು ತಂದ ತನ್ನ ಗಂಟನ್ನು
ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ||೧೧|| ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ, ಕಣಕ,
ಬೇಳೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದನು. ||೧೨|| ಊಟವಾಗುವದರೊಳಗೆ
ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಅವನು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಗಂಟು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಗಂಟನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ||೧೩|| ಇದೇ
ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಔತಣ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಅದರಿಂದ ಅವನು ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ
ಸಮಾರಾಧನೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಹೊತ್ತೇ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.
||೧೪|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತ ಆಹಾ
ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಾಮಾನು ತಂದು ತಾನು ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಬಿಡುವನು. ||೧೫||
ಇವನು ತಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಹ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬುವದಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರು
ಬಹು ಜನರಿರುವರು. ತಾನು ತಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಸಮಾರಾಧನೆ ಹ್ಯಾಗೆ
ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ತಿಳಿಯದು. ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ||೧೬|| ಹೀಗೆ ಅನ್ನಲೆಕ್ಕೆ
ಇವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾದರೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತ-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ
ನೀನು ತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ನೀನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಿಗೆ ಹಾಕಿ ನೀನು ಊರಲ್ಲಿ
ಮಧುಕರಿ ಬೇಡಿ ಉಣ್ಣು’ ||೧೭|| ಎಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿನೋದ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು.
ಹೀಗೆಯೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದವು. ||೧೮|| ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಅವನ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ

ಸವಡು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡು ಬಂದು ಆ ಗಂಟನ್ನು
 ತಲೆದಿಂದಿನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೯|| ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೂರು ತಿಂಗಳು
 ಕ್ರಮಿಸಿದರೂ ನಿತ್ಯವೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಪರೋಪರಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಒಂದು
 ದಿವಸ ಕೃಪಾಸಾಗರರಾದ ಆ ಗುರುಗಳು ಕೇಳಿ ||೨೦|| ಆ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಈ ದಿನ ನೀನು ನಮಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಕಾರಣ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೀನೇ
 ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡು' ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ||೨೧|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು ಬಹಳ
 ಸಂಕೋಷಪಟ್ಟು, ಗುರು ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಹರ್ಷದಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ನಡೆದು ||೨೨|| ಎರಡು ಸೇರು ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಇಬ್ಬರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿ, ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ||೨೩|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಯಾವತ್ತೂ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೂಡಿ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಳದನ್ನವನ್ನು ಊಟ ಮಾಡುವ ಪಾಲಿ ಬಂತು. ||೨೪|| ನಿತ್ಯ ಮಠದಲ್ಲಿ
 ಸಮಾರಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದನೋ ಎನೋ? ಈ ದಿವಸ ಸಮಾರಾಧನೆಯು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು? ಎನು
 ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೫|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ! ನೀವು
 ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ
 ಊಟಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೬|| ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ತ್ರೇಗುರುಗಳ
 ಮಠದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನ್ನಸಾಮಗ್ರಿಯಿದೆ. ಆ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಬೇರೆ ಅಡಿಗೆ
 ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.' ||೨೭|| ಎಂದು
 ಅಂದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ನದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಭಾಸ್ಕರನನ್ನು

೫೭೯
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಈ ದಿನ ಬಹಳಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ತೀವ್ರ
 ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡು. ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಯ ಊಟ ಆಗುವದರೊಳಗೆ ಸಂಜೆಯಾದೀತು?’ ಅಂದರು.
 ॥೨೮॥ ಆಗ ಅವನು ಕೂಡಲೇ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ಅಡಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ
 ಗುರುಗಳು-ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನೀನು ಓಡುತ್ತ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ
 ಕರೆ’ ಎಂದರು. ॥೨೯॥ ಅದರಂತೆ ಅವನು ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ತ್ರೇಗುರುಗಳು
 ತಮ್ಮನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬರಬೇಕು’ ಎಂದು ಕರೆದನು. ॥೩೦॥ ಆಗ
 ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-‘ಎಲೈ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಅಡಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ
 ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮೊದಲು ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸು. ಹೋಗು ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ಹೋಗು’ ಎಂದರು. ॥೩೧॥ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹಾಗೆಯೇ ತಿರುಗಿ ಬಂದು
 ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ನಾನು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ಆ ಎಲ್ಲ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೆನು. ಆದರೆ ಅವರು-ಈಗ ನಾವು ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು
 ಮಂದಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಆಗುವದರೊಳಗೆ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ನಾವು ಸಂಜೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು
 ಅಂದರು’-ಎಂದನು. ॥೩೨॥ ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ದಿನ ನಾನು ಎಲ್ಲ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ॥೩೩॥ ಅದ್ದರಿಂದ
 ನೀನು ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ ನನಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ
 ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ.’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ॥೩೪॥ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಾಸ್ಕರನು ಕೈ
 ಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯೇ ತಿರ ಸಾಮಾನ್ಯವು. ಆ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ನಾನು ಆ ಎಲ್ಲ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ ತಮಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುವೆನು’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ -॥೩೫॥ ತ್ರಿ
 ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರಾದ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಈಗ ಮನುಷ್ಯರೂಪ ಧರಿಸಿರುವರು. ಇವರು ಯಾವ

ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡೇ
 ಮಾಡುವರು. ||೩೬|| ಇವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಂತೆ ನನಗೇಕೆ?
 ಎಂದು ಅವನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಾನು ಕರೆದರೆ
 ಬರುವದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅವರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೭|| ಆಗ
 ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ,
 ನಾನು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬೇಗನೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ’
 ಎಂದು ಅಂದರು. ||೩೮|| ಅದರಂತೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಕೂಡಲೇ ಓಡುತ್ತ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೩೯|| ಆಗ
 ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಕೇಳಿರಿ. ಈ ದಿನ ಈ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಮಾರಾಧನೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ ನೀವೆಲ್ಲ ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಭೋಜನ ಮಾಡಿರಿ. ಅಡಿಗೆಯಾಗಿದೆ,
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೦|| ಇತ್ತ ಈ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈಗ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
 ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕು.’ ||೪೧|| ಮತ್ತು ಈಗ ನೀನು ಈ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ನಾನು
 ಹೇಳುವಂತೆ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳು, ಏನೆಂದರೆ-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ಈ ದಿನ ನನ್ನ
 ಸಮಾರಾಧನೆಯಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿರಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೋ,’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೨|| ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ
 ಅವನು ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
 ನಕ್ಕು-‘ಎಲೈ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ’ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀ?
 ||೪೩|| ಏನು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು? ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಮಾಡಿದ

ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಂಚಿದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಅಗಳು ಸಹ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ವಿನಂತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೀ, ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೪||
 ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಸುಮ್ಮನೆ
 ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಅನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಗುರುಗಳು ಕೇಳಾರು. ಇವನು
 ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದನು ಎಂದನು. ||೪೫|| ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಮಾತು ಯೋಗ್ಯವು!
 ಯೋಗ್ಯವು!!’ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಒಳ್ಳೇಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸತೊಡಗಿದನು ವಿಧಿಯಿಂದ ||೪೬|| ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ,
 ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನಗೊಂದು ಎಲೆ-ಮಣಿಯನ್ನು ಹಾಕು. ||೪೭||
 ನೀನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತಂದಿಡು’ ಎಂದರು. ಆಗ ಅದರಂತೆ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು
 ಅವರ ಹತ್ತಿರ ತಂದಿಟ್ಟನು. ||೪೮|| ಆಗ ಗುರುಗಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು-ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಅದರ
 ಮೇಲೆ ಈ ನನ್ನ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟರು. ||೪೯|| ಆಗ ಅವನು ಅಡಿಗೆಯಮೇಲೆ ಆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಕಮಂಡಲೋದಕವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಆ ಅಡಿಗೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ-
 ||೫೦|| ‘ಎಲೈ ಭಾಸ್ಕರನೇ, ಅಡಿಗೆಯಮೇಲೆ ಹೊಚ್ಚಿದ ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಬೇಡ. ಈಗ
 ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಆಯಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ
 ತಕ್ಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಡಿಸಬೇಕು. ||೫೧|| ಅದರಂತೆ ತುಪ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರೆಗೆ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಡಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೫೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ
 ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಗುರುಗಳ ಎಲೆಗೆ ಅಭಿಗಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವರ

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎಲೆಯಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಜನರು ಆ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದದ್ದು ಮಹಾದಾಶ್ವರ್ಯವೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿದರು. ||೫೩|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಳಿರಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಡಿಸಿರಿ' ಎಂದರು. ಆಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಎದ್ದು ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ||೫೪|| ಆಗ ಭಾಸ್ಕರನು ತಾನು ಮೂಲ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿ-ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜನರು ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ||೫೫|| ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ-ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಡಿಸಿದರೂ ಮೊದಲು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಅದರಂತೆ ತುಪ್ಪವೂ ತುಂಬಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ||೫೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೇಳಿದಂತೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಎನೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಬಡಿಸಿರಿ' ಎಂದರು. ಇತ್ತ ಭಾಸ್ಕರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಯಾರಾರಿಗೆ ಎನೇನು ಬೇಕು ಕೇಳಿರಿ? ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಂದು ಬಡಿಸುವೆವು. ಹೊತ್ತು ಬಹಳವಾಯಿತು. ನೀವು ಹಸಿದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೫೭|| ತಾನು ಅವರಿಗೆ ದೊನ್ನೆ ತುಂಬ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ತರದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಪಾಯಸಗಳನ್ನೂ, ಎಲಿ ಪಲ್ಯ, ಕಾಯಿಪಲ್ಯ, ಸಕ್ಕರೆ, ಉಪ್ಪು, ಮೊಸರು, ಹಾಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಬಡಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಂಡು ದಣಿದರು. ||೫೮|| ಅದರೂ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮತ್ತೆ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಡಿಸ ಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ! ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಆಕಂಠ ಪರ್ಯಂತ ಉಂಡು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಬಡಿಸುವದನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೫೯|| ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿ

೫೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೮ ಎದ್ದು ಕೈ- ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಕೂಡಲೇ ಆ ಜಯ
 ಎಂಜಲ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಾರಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇದು ದಿ
 ಮಹಾಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬೦|| ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಗಂ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಬ
 ಕಲತ್ರರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳಿಸಿರಿ. ಅವರೂ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಿ,' ಎಂದು ರಾ
 ಹೇಳಿದರು. ||೬೧|| ಅದರಂತೆ ಆ ಊರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುವಾಸಿನಿ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ದಿ
 ಪಂಚಭಕ್ತ ಪರಮಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ ಗುರುಗಳು- 'ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಗಂ
 ಶೂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ||೬೨|| ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಪುತ್ರ-ಮಿತ್ರ- ಕಲತ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕರೆಯಿರಿ. ಬ
 ಅವರೂ ಉಂಡು ಹೋಗಲಿ ' ಎಂದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರೂ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾ
 ಹೋದರು. ||೬೩|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾರೂ ಉಳಿದರು?' ಎಂದು ಶ್ರೀ
 ಕೇಳಲು ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಅಂತ್ಯಜರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವರು'-ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೪|| ಪಾ
 ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಹಾಗಾದರೆ, ಆ ಎಲ್ಲ ಅಂತ್ಯಜರನ್ನೂ ಕರೆದು ಅವರು ತೃಪ್ತರಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ದ
 ಅವರಿಗೆ ಬೇಡಿದಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.' ||೬೫|| ಎಂದು ಅವರಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಬಡಿಸಿ ಬ
 ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರೂ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಈ ಭ
 ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಹಸಿದು ಉಳಿಯಬಾರದು. ಹಸಿದವರು ಬಂದು ಉಂಡು ಹೋಗಿರಿ ದಿ
 ಎಂದು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡೆಯಿರಿ. ||೬೬|| ಹಸಿದವರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಿ
 ಅವರ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ಕೆಲವರು ಇಡೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಹುಡುಕಿದರು. ||೬೭|| ಯಾವ ಗಂ
 ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಬ
 ಭಾಸ್ಕರನಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ||೬೮|| ಆಗ ಅವನು ಊಟ ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ರಾ

ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ತಾನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಆ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ
 ತುಂಬಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಅದರಂತೆ ಅವನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ||೬೯|| ಆಗ ಅವರು- 'ಎಲೈ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ಅನ್ನವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಯ್ದು ನದಿ ಮೊದಲಾದ ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕು.
 ಜಲ-ಚರಗಳು ತಿನ್ನುವವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಊರ ಎಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ
 ಎಲ್ಲ ಜಲಚರಗಳು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ||೭೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ದಿವಸ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು
 ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರ ಸಮಾರಾಧನೆಯಾಯಿತು. ಇದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾರವಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ
 ಕೇಳಿ ಜನರು ಒಕ್ಕೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೧|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದಮೇಲೆ ಗುರುಗಳು ಆ ಭಾಸ್ಕರ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಭಾಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಇಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಬಡತನವು
 ಹೋಯಿತು. ನೀನು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿರು ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೭೨||
 ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಕ್ಕೇ ಕೌತುಕವನ್ನು
 ಕಂಡೆವು. ಸ್ವಲ್ಪೇ ಮಾಡಿದ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರು ಹೇಗೆ ಉಂಡರು?' ಎಂದು
 ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೩|| ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಇದು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು.
 ಇವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದು ಈಗ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿರುವರು.
 ಇದರಿಂದ ಅವರು ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರುವರು' ಎಂದನು. ||೭೪|| ಮತ್ತೊಬ್ಬನು- 'ಇದೊಂದು
 ಅಪೂರ್ವವನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಾಂಡವರ ಮನೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ದುರ್ವಾಸರು ಶಿಷ್ಯಸಮೇತ
 ಅನ್ನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ||೭೫|| ಆಗ ಆ ಪಾಂಡವರ ಸತ್ಯವು ಹೋದೀತೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ
 ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದನು ಎಂಬ
 ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಎರಡನೇ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
 ಕಂಡೆವು. ||೭೬|| ದಂಡಧಾರಿಗಳಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವರು. ಆದರೆ ಇವರು

ಸತ್ಯವಾಗಿ ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವು. ಇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮಗೆ
 ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೭೭|| ಇವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಯಾರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ
 ಅಧೋಗತಿಯಾಗುವದು. ಇವರನ್ನು ವರ್ಣಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಾಲದು. ಶ್ರೀಗುರು
 ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯು. ||೭೮|| ಇವರು ದೇವರೇ ಆಗಿರದಿದ್ದರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನವನ್ನು
 ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರು? ಎರಡೂವರೆ-ಮೂರು ಸೇರು ಪದಾರ್ಥವಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
 ಮಂದಿ ಹೇಗೆ ಉಂಡಿತು? ||೭೯|| ಈ ಮೊದಲು ಮತ್ತೇ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳಾದುವಲ್ಲ !
 ಅವನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವರು ಪ್ರೇತವನ್ನು ಸಜೀವಗೊಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಒಣಗಿದ
 ಮರವನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿದರು. ||೮೦|| ಇವರ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ
 ಉಪಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು? ಇವರು ಕುಮತಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ
 ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ||೮೧|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಇದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ-ಮೊನ್ನೆ ತಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ
 ಗೊಡ್ಡೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆಯಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಭಸ್ಮವನ್ನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಪತಿತನಿಂದ ವೇದವನ್ನು
 ಹೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ||೮೨|| ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಠ ರೋಗಿಯು ಬಂದು ಇವರ
 ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ನಿರ್ಮಲ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು
 ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ||೮೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತನಾದ ನೇಕಾರನಿಗೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ
 ಸಹ ಹತ್ತದೆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ||೮೪|| ಇವರ ಮಾಡಿದ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತೆ
 ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ ಅಪಾರವಾಗುವವು. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಇಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ||೮೫|| ಇಷ್ಟು ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ
 ಆಯಾಸವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ

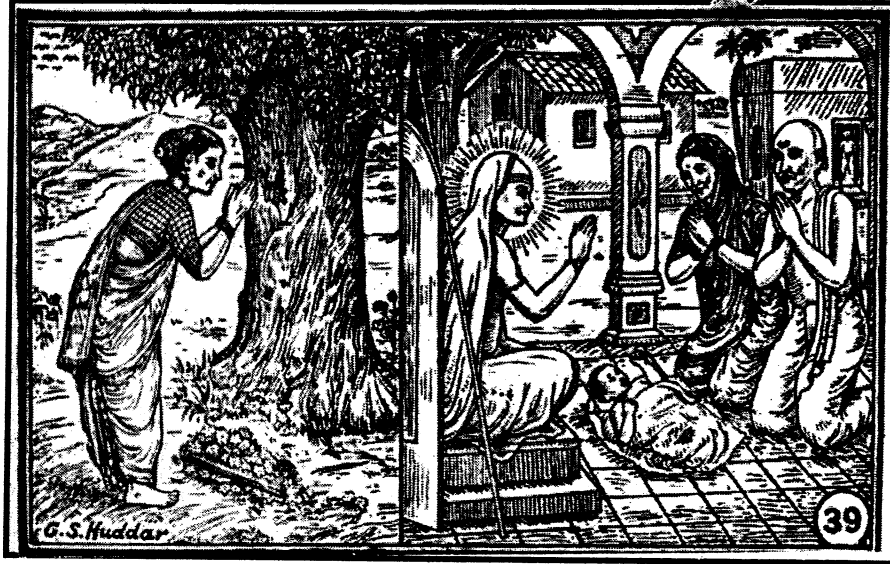
॥ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪಂಚಮ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

॥ ಏಕೋನಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಂಜೆಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀದಶ್ಯಕ್ಷಿ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಂಜೆಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಾಯಿತು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೧|| ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಆಪಸ್ತಂಭ ಶಾಖೆಯ ಶೌನಕ ಗೋತ್ರ ಪ್ರವರವುಳ್ಳ ಸೋಮನಾಥನೆಂಬ ಒಬ್ಬಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೨|| ಅವನಿಗೆ ಗಂಗಾ ಎಂಬ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದು ಅವನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಅದರಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಸಾರಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ||೩|| ಆಕೆಯು ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಂತಾನವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಬಂಜೆ’ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಳು. ||೪|| ಆಕೆಯು ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೇ ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ನೇಮವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೇ, ||೫|| ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಆರತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಾಗಿ ಹೋದವು. ||೬|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಗುರುಗಳು ಆಕೆಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನಕ್ಕು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು- ||೭|| ‘ಅವ್ವಾ ಗಂಗಾಬಾಯೀ, ನೀನು ನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ಯಾವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀನು ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು? ||೮|| ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೇಳು? ಹರಿ-ಹರ-ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯|| ಆಗ ಆಕೆಯು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ನಿಪುತ್ರಕಳಾಗಿ ಲೋಕನಿಂದೆಗೊಳಗಾದ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯು! ||೧೦|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ‘ಅಪುತ್ರಸ್ಯ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಇನ್ನಂತೂ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಡಿ ಮುಂದಾದರೂ ನನಗೆ ಉತ್ತಮ ಜನ್ಮ ಬರುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. ||೧೯|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುತ್ರವತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ಣ ವಾಸನಾ ಅದೆ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ನನಗೆ ಪುತ್ರರಾಗುವಂತೆ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೨೦|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲಾ ಪತಿವ್ರತಿಯೇ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯುವರು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಗ ನಿನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆಯಾದರೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿದೀತು? ||೨೧|| ಗಂಗಾಬಾಯಿ, ನೀನು ನಿತ್ಯವೂ ನೇಮದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಬಂದು ನಮಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ||೨೨|| ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸುಲಕ್ಷಣ ಕನ್ಯಾ-ಪುತ್ರರು ಜನಿಸುವರು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಈ ನನ್ನ ವಚನವು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೩|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಇದು ಉತ್ತಮ ಶಕುನವೆಂದು ತನ್ನ ಶರಣಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾ ಸಿಂಧುವೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ||೨೪|| ಈಗ ನನಗೆ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದು, ನಾನು ರಜಸ್ವಲೆ ಸಹ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?' ||೨೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ದೆತಿಯಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನಾತರದ ವ್ರತಗಳನ್ನು, ನಾನಾ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆನು. ||೨೬|| ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜನರು ನನಗೆ-ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೭|| ಅದರಂತೆ ನಾನು ನನಗೆ ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟುವನು ಎಂದು ಭರವಸೆ ಹಿಡಿದು ಬಹು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಪೂಜಾ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಮುಂತಾದ ಸೇವಾ ಮಾಡುವದರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಹೋಯಿತು. ||೨೮|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಅರವತ್ತು

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಅತಿಶಯ ಕಷ್ಟ ಬಟ್ಟೆನು. ||೨೯|| ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಂತೂ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಾನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಮುಂತಾದ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ||೩೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಾಗುವವೆಂದು ಈಗ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನರಹರಿಯೇ, ತಮ್ಮ ಮಾತು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೩೧|| ತಾವು ವರ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುಗಳೇ ನನಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ತಮ್ಮ ಮಾತು ಉತ್ತಮ ಶಕುನವೆಂದು ನಾನು ಆ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಶರಣಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆನು. ||೩೨|| ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅಶ್ವತ್ಥಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ಯಾ-ಪುತ್ರರು ಆಗುವರೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೩೩|| ಮಕ್ಕಳ ದಿಶೆಯಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಸೇವಾ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು. ಆ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣನು ನನಗೇನು ಕೊಟ್ಟನು? ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು! ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವದು ಮೂರ್ಖತನವು! ದೈವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಅವನಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡುವನು?' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೩೪|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು-ಗಂಗಾಬಾಯೀ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯವುಂಟು. ಆ ಸೇವೆಯು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೩೫|| ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ನಿಂದಿಸಬೇಡ. ಅದರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯಬರುವದು. ನಾನೇ ಆ ಅಶ್ವತ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇವಾಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ||೩೬|| ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೩೭|| ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಹನವಾದ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನೂ, ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತ ನನ್ನನ್ನು ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೮|| ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ನಿನಗೆ

೨೯

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು
ವಾಸವಾಗಿರುವೆನು' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೩೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು
ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣನ ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ||೪೦|| ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವವು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ.
ಅದನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಾ ಮಾಡುವೆನು'
ಎಂದಳು. ||೪೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಗಂಗಾಬಾಯೀ, ನೀನು ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತೀ. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾಗಿರುವದು. ಆ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ
ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳೂ ಇರುವರು. ||೪೨|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ
ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರದನಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ
ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೪೩|| ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನೂ, ತ್ರಿಲೋಕಸಂಚಾರಿಯೂ ಆದ
ನಾರದನು ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದು ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಬಂದನು. ||೪೪|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಋಷಿಗಳು ನಾರದನನ್ನು ಕಂಡು ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿ
ಪೋಷಣೀಕರಣಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ||೪೫|| - 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾರದ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ
ನಮ್ಮದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಎನಂದರೆ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದರು. ||೪೬|| ಆಗ ನಾರದರು- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ನಾನು ಸಂಚಾರ
ಮಾಡುತ್ತ ಇವತ್ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ||೪೭|| ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು
ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ! ಸಮಸ್ತ ಜನರು ಅಶ್ವತ್ಥವು ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪವೆಂದು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು? ||೪೮|| ಅದು
ವಿಷ್ಣುಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ, ಫಲವನ್ನೂ ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು?' ||೪೯|| ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು-‘ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು , ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಬ್ರಹ್ಮನು-ಆ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬೊಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಿರುವೆನು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೂ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೂ ಇರುವರು.||೫೦|| ಇನ್ನು ಶಾಖಾ ಮತ್ತು ಪಲ್ಲವಗಳ ಅಧಿಷ್ಠಾನವನ್ನು ಕೇಳು. ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಶೂಲಪಾಣಿಯು ಇರುವನು. ಪಶ್ಚಿಮ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ಇರುವನು. ನಾನು ಉತ್ತರ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವೆನು. ||೫೧|| ಪೂರ್ವ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿರುವರು. ಆದಿತ್ಯದೇವನು ಸದಾ ಯಾವತ್ತು ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ||೫೨|| ಗೋ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಸಮಸ್ತರು ಋಷಿಗಳೂ, ವೇದಾದಿ ಯಜ್ಞಗಳೂ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಂಕುರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿರುವರು. ||೫೩|| ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ನದಿ-ತೀರ್ಥಗಳೂ, ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುವವು. ‘ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ ! ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವಿದೆ. ||೫೪|| ಅಕಾರವು ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವು. ಉಕಾರವು ಬೊಡ್ಡಿ-ಹರಿ-ಟೊಂಗೆಗಳು. ಮಕಾರವು ಫಲ-ಪುಷ್ಪಗಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಶ್ವತ್ಥವು ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವದು. ||೫೫|| ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟವಸುಗಳೂ, ಎಕಾದಶ ರುದ್ರರೂ ಇರುವರು. ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವರೋ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳಿರುವರು. ||೫೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಶಕ್ತರಾದಾರು? ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.’ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರದನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಮುಂದೆ ಕೇಳು !’ ||೫೭|| ಇತ್ತ ನಾರದನು ಮತ್ತೇ-‘ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಯಾವ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿರುವರೋ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು’ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದನು’ ಎಂದು ಅಂದನು. ||೫೮|| ಆಗ ಋಷಿಗಳು ನಾರದನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ -‘ಸ್ವಾಮೀ ನಾರದರೇ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ-ಪೂಜಾ ಹ್ಯಾಗೆ

೫೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿರಿ. ||೫೯|| ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ದಿವಸ ಅಥರ್ವಣ ಋಷಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಅವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ||೬೦|| 'ಸ್ವಾಮಿ ನಾರದರೇ, ನೀವು ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರೂ, ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆಯ ಹಾಗೂ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದರು. ||೬೧|| ಆಗ ನಾರದನು- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಪೂಜಾ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೬೨|| ಚೈತ್ರ-ಆಷಾಢ-ಪುಷ್ಯ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗುರು-ಶುಕ್ರ ಅಸ್ತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಚಂದ್ರಬಲ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆಗೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಬಾರದು. ||೬೩|| ಉಳಿದ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಬಲ, ಉತ್ತಮವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ದಿವಸ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವತನಕ ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು, ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆಗೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ||೬೪|| ರವಿ-ಸೋಮ-ಶುಕ್ರವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ||೬೫|| ಮತ್ತು ಸಂಧಿರಾತ್ರಿ, ರಿಕ್ತ ತಿಥಿ, ಪರ್ವಣಿ, ವ್ಯತಿಪಾತ, ದುರ್ದಿನ, ವೈದೃತಿ, ಅಪರಾಹ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ||೬೬|| ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ ಆರಂಭ ಮಾಡುವ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸುಳು ಮಾತು, ಜೂಜಿನ ಮಾತು, ನಿಂದೆಯ ಮಾತು, ಪಾಖಂಡ ವಾದದ ಮಾತು ಆಡದೆ-ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ, ಮೌನದಿಂದಲೂ ಇರಬೇಕು. ||೬೭|| ಆಮೇಲೆ ಸಚ್ಚಿಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಯ ನಿರ್ಮಲ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು, ಗಂಡಸರು ಹಣೆಗೆ ಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಸುವಾಸಿನಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅರಿಷಣ-ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಸುತ್ತ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸಿ, ||೬೮|| ರಂಗೋಲಿಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾದಿ-ಮ್ರೀಕಾರ, ಶಂಖ, ಪದ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚವರ್ಣದ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಆಮೇಲೆ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಎಂಬ

೨೯ ಎರಡು ಕಲಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ- ತಂದು ಆ ಪದ್ಧದ ರಂಗೋಲಿಯಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ||೬೯||
 ಮತ್ತು ಪೂಜೆಯ ಹಾಗೂ ಆಚಮ್ಯೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ನೀರನ್ನು ತಂದಿರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ
 ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚಕ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮ್ಯವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಆ
 ಕಲಶಗಳನ್ನು ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೦|| ಆಮೇಲೆ ಆ
 ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಕಲಶಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಶ್ವತ್ಥಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆ ಕಲಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ
 ಏಳು ಸಾರೆ ನೀರು ತುಂಬಿ ಏಳು ಸಾರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಶ್ವತ್ಥಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೭೧||
 ಆಮೇಲೆ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಅಶ್ವತ್ಥದಲ್ಲಿ ತೈಮೂರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ
 ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ
 ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೨|| ಆಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.
 ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಅಷ್ಟಭುಜಗಳುಳ್ಳಂಥ, ಆ ಅಷ್ಟ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ವರದ
 ಹಸ್ತವುಳ್ಳಂಥ, ||೭೩|| ಖಡ್ಗ, ಖೇಟಕ, ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಂಥ, ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ
 ಯಾದಂಥ, ಸದಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಹಿತನಾಗಿರುವಂಥ ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಆ
 ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೪|| ಅಶ್ವತ್ಥವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
 ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಹೊರತು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗಲೀ, ದಾರದಿಂದಾಗಲೀ ಸುತ್ತಬೇಕು.
 ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಕಾಮ್ಯವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ
 ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೬|| ಆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುವ ಮುಂದೆ ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ,
 ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಲೂ ಅಥವಾ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಲೂ
 ||೭೭|| ಇಲ್ಲವೇ ಮೌನದಿಂದಲೂ ನಡೆಯಲು ಅಮಿತಫಲ ಬರುವುದು. ||೭೮|| ಪೂರ್ಣ ಗರ್ಭಿಣಿ

೨೨೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ತ್ರಿಯು ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಡ ಕೊಡವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೋ, ಅಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೂ, ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂದಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಬೇಕು. ||೭೯|| ಈ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಷ್ಟು ಫಲ ಬರುವದು. ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮುಗಿದಬಳಿಕ ನಡುವೆ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೦|| ದಿನಾಲು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುವ ನೇಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲಿನ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಯಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಉಳಿದ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಪೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ' ಎಂದು ನಾರದರು ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವ್ವಾ ಗಂಗಾಬಾಯಿ ನೀನೂ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು. ನಾರದರು- 'ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾತಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಶ್ವತ್ಥಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವದು. ||೮೦|| ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ವಾಸಮಾಡಿದಂಥ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಫಲವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಗುರುತ್ವ ಗಮನಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೮೧|| ಮತ್ತು ನಾನಾತರದ ದೋಷಗಳೂ, ರೋಗಗಳೂ ನಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ಹಾಗೂ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಸಾಲವಿದ್ದರೂ ತೀರುವದು, ||೮೨|| ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಜನನ, ಮರಣ, ಮುಪ್ಪು, ರೋಗ, ಸಂಸಾರ ತಾಪ, ಭಯ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ಮತ್ತು ಶನಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಹಗಳ ಪೀಡೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೮೪|| ಮಕ್ಕಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ||೮೫|| ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥನು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನು.

೨೩೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪುತ್ರ, ಕಾಮ್ಯವು ತೀವ್ರವಾಗುವದು. ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಎನೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ||೮೬|| ಶನಿವಾರ ದಿವಸ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಹಾ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಲಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸುಖಿಯಾಗುವರು. ||೮೭|| ಅವರಿಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಯಾಗುವರು. ಅವರಿಗೆ ಶನಿ ಪೀಡೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ||೮೮|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಮೂಲತೋ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಯ ಮಧ್ಯತೋ ವಿಷ್ಣುರೂಪಿಣೇ || ಅಗ್ರತೋ ತಿವರೂಪಾಯ ವೃಕ್ಷರಾಜಾಯ ತೇ ನಮಃ ||೮೯|| ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅಮೇಲೆ ಶನಿಯ ಹತ್ತು ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಕೋಣಸ್ಥ: ಪಿಂಗರೋಬಭು: ಕೃಷ್ಣೋರಾದ್ರೋಽಂತಕೋ ಯಮಃ | ಶೌರಿ: ಶನೈಶ್ಚರೋ ಮಂದಃ ಪಿಪ್ಪಲಾದೇನ ಸಂಸ್ಥಿತಃ|| ||೯೦|| ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ಅನ್ನಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಶನಿ ಪೀಡೆಯು ಪರಿ ಹಾರವಾಗುವದು. ||೯೧|| 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳಿರಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ದೃಢ ಚಿತ್ತಗಳಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಮನಾಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಂತೂ ತೀವ್ರವಾಗುವದು. ||೯೨|| ಅಮಾವಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಗುರುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥ ಛಾಯಾ ಬಿದ್ದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದವನ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ||೯೩|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೋಟಿ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಉಣಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲವು ಬರುವದು. ||೯೪|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾವದಾದರೂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಜಪಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ವೇದ ಪಠಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನಂತ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೯೫|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು ತನ್ನ ನಲವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳ ಪಿತೃಗಳು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನಿರಂತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಿಸುವನು. ||೯೬|| ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಛೇದಿಸಿದವನ ನಲವತ್ತೆರಡು ಕುಲಗಳ ಪಿತೃಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವರು.

೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮುಂದೆ ಅವನೂ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೯೭|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೋಮ
 ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಮಹಾಯಜ್ಞದ ಫಲವು ಬರುವದಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷಯವಾದ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವದು.
 ಮತ್ತು ಪುತ್ರ, ಕಾಮ್ಯವು ತೀವ್ರವಾಗುವದು. ||೯೮|| 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ
 ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರದನಿಗೆ' ಹೇಳಿದನು. ಆ ನಾರದನಿಂದ ಆ ಋಷಿಗಳು ಕೇಳಿ
 ಕೊಂಡರು. ||೯೯|| ಆಗ ನಾರದನು- 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ! ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹತ್ತನೇ ಪಾಲು
 ಆಗಮೋಕ್ತ ವಿಧಾನ ಪೂರ್ವಕ ಹವನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೦|| ಹವನದ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹರ್ಷದಿಂದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದಿದ್ದು ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನುಂಟು ವ್ರತವನ್ನು
 ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೧|| ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಆಮೇಲೆ ಉದ್ಯಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ
 ಶಕ್ಯಾನುಸಾರ ಬಂಗಾರದ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ||೧೦೨|| ಅದನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೦೩|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಶಕ್ಯಾನುಸಾರ ಎಳೆನ
 ರಾಶಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಬೀಳಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಚ್ಚಿ, ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯೊಡನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ
 ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು.' ||೧೦೪|| ಎಂದು ನಾರದರು ಆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನವನ್ನು
 ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೧೦೫||
 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಭಾವ
 ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ತೀವ್ರ ಫಲವಾಗುವದು. ||೧೦೬|| ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ
 ಸಂಶಯ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇವಾ ಮಾಡು. ಭೀಮಾ-ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದ ಹತ್ತಿರ
 ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿ ಆ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವಿದೆ. ||೧೦೭|| ಅದೇ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಒಂದೇ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಉದರದಿಂದ ಕನ್ಯಾ-ಪುತ್ರರು ಜನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ

ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಂತಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ||೧೦೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಬಂಜೆಯು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನನ್ನ
ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಜನಿಸುವರು? ಆದರೆ ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಯದ ಮಾತಿನಂತೆ ನಾನೂ ಅಶ್ವತ್ಥ
ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವೆನು. ||೧೧೦|| ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಪಾಕ್ಯವು
ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಸಮಾನವೆಂದು ಸಕಲ ವೇದ-ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು
ಅನುಮಾನ ಮಾಡದೆ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ ಮಾಡುವೆನು. ||೧೧೧|| ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ! ನಾನು
ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿ, ಭಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಆ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ
ಮಾಡುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯು ಹಾಗೇ ಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ||೧೧೨|| ಅವಳ ಅಪ್ಪನೇ
ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಟ್ಟುಲ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವಾ
ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ||೧೧೩|| ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೂರು ದಿವಸ ಹಗಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಆರಾಧನೆ
ಮಾಡಿದಳು. ||೧೧೪|| ಆಕೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಹಗಲೂ, ರಾತ್ರಿ
ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಮೂರನೇ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಬಿತ್ತು. ||೧೧೫|| ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಕೇಳು, ಈಗ ನಿನ್ನ
ಕಾರ್ಯವಾಯಿತು. ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡು. ||೧೧೬|| ಇನ್ನುಮೇಲೆ
ನೀನು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತ್ರಿಗುರುಗಳಿಗೆ ಏಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು. ||೧೧೭|| ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿನಗೇನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು
ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಿಂದುಬಿಡು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗು' ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥೧೧೦೮॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯು ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚತ್ತು- ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಫಲವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಯಿತು. ॥೧೧೦೯॥ ಎಂದು ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯ ಗುರುಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ಏಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ॥೧೧೧೦॥ ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು ಆಕೆಗೆ ಎರಡು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- 'ಗಂಗಾಬಾಯೀ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಫಲಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡು. ॥೧೧೧೧॥ ಈಗ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡು. ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಕನ್ಯಾ-ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಆಗುವಂತೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ॥೧೧೧೨॥ ಅದಕಾರಣ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ॥೧೧೧೩॥ ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ವ್ರತ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಎರಡು ಫಲಗಳನ್ನು ತಿಂದಳು. ಅದೇ ದಿವಸ ಅಸ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಳು ರಜಸ್ವಲೆಯಾದಳು. ॥೧೧೧೪॥ ಆಗ ಆಕೆಯು ಬಿಳೀ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ನೋಡದೆ ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನುಣ್ಣುತ್ತ ಮೂರು ದಿವಸ ಮೌನದಿಂದ ಇದ್ದಳು. ॥೧೧೧೫॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಸುಸ್ನಾತಳಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ॥೧೧೧೬॥ ಆಮೇಲೆ ಪತಿಸಹಿತ ಏಕಾಗ್ರ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಳು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ- 'ಎಲಾ ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಇನ್ನು ನೀನು ಪುತ್ರವಂತಿ ಆಗುವಿ' ಎಂದು ಅತೀರ್ವದಿಸಿದರು. ॥೧೧೧೭॥ ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪತಿಯೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಐದನೇ ದಿವಸ ದಂಪತಿಗಳು ಒಂದಾಗಲೂ ಗುರುಗಳ ಹಾಗೂ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣನ ಕೃಪಾ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ಆಕೆಯು

ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಕೇಳು-ಆಕೆಯು ಐದನೇ ದಿವಸ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಆಕೆಗೆ ಕನ್ಯಾ ಜನಿಸುವದು. ||೧೨೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಆಗ ಆ ಊರ ಜನರು ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದುತ್ತ-ಇದು ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು ನೋಡಿರಿ! ||೧೨೯|| ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಬಂಜೆಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣವಾಯಿತು! ಇದಕ್ಕೆ ಗುರುಕೃಪೆಯೇ ಕಾರಣವು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸೋಮನಾಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೩೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ದಿನ-ದಿನಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ವಳು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಉಡಿ ತುಂಬಿದರು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವಾದ ಬಾಗಿಣ ಕೊಟ್ಟು ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನೋದ ಮಾಡುವ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ 'ಆಕೆಗೆ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೩೧|| ಮತ್ತು ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಎಂಟನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸೋಮನಾಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಧಾನಪೂರ್ವಕ ಸೀಮಂತೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಯಾವತ್ತು ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೧೩೨|| ಆಗ ಸಕಲ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ-ಬಂಜೆಯಾದಂಥ ಬಿಳೀ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕೆಯು ಬಸಿರಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ ನೋಡಿರಿ, ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೩೩|| ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು- ಈಕೆಯು ಭಕ್ತ ವರದರಾದ ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಬಸಿರಾದದ್ದು ನಿಜ. ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾರು ಆನಂದದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಈಕೆಯು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ||೧೩೪|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಭಕ್ತಜನಮನೋಹರರಾಗಿ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗಟರಾದರು.' ||೧೩೫|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಅತ್ತ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು

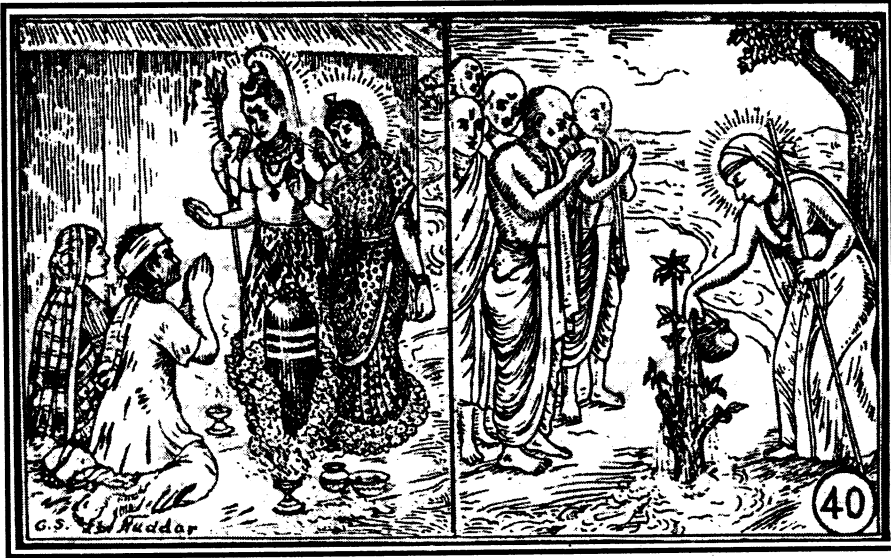
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತು ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೩೬||
 ಆಕೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು.
 ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು.
 ||೧೩೭|| ಆಗ ಆಕೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮತ್ತೆ ದಂಡವತ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ವಿನಯದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ||೧೩೮|| ಜಯ ಜಯ
 ಪರಮಪುರುಷನೇ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ, ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಪರಿಸಮಣಿಯಿಂದ ಲೋಹದಂತಿರುವ
 ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಸುವರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ||೧೩೯|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ
 ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ! ||೧೪೦|| ತಮ್ಮ
 ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ನಿಮ್ಮ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಗೆ
 ಯಾವದೂ ಸರಿ-ಸಮಾನ ಇಲ್ಲ.' ||೧೪೧|| ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ,
 ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ||೧೪೨|| ಮುಂದೆ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ
 ಒಂದು ಶುಭ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಒಂದು ಕನ್ಯಾರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆ ಕೂಸನ್ನು ನೋಡಿ
 ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಬಹು ಆನಂದ ಹೊಂದಿದರು.' ||೧೪೩|| ಆಗ ಜೋಯಿಸರು ಒಂದು ಆ ಕನ್ಯೆಯ
 ಜಾತಕವನ್ನು ನೋಡಿ - 'ಎಲೈ ಸೋಮನಾಥನೇ, ಈ ಕನ್ಯೆಯು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನವಳಾಗಿ ಎಂಟು
 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಕುಲವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುವಳು.
 ||೧೪೪|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೋಯಿಸರು ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿ ಸೋಮನಾಥನು ಆನಂದ
 ಹೊಂದಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅನೇಕ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೧೪೫|| ಅಮೇಲೆ ಆ
 ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಗಂಗಾಬಾಯಿಯು ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿವಸ ಶುದ್ಧ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಆ ಕೂಸನ್ನು
 ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ||೧೪೬|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪಾದದ ಹತ್ತಿರ ಮಲಗಿಸಿ ಎಕಮನಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ||೧೪೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ-‘ಎಳವ್ವಾ, ಪುತ್ರವಂತಿಯೇ ಏಳು!’ ಎಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ||೧೪೮|| ಆಕೆಯು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ವಿನಯದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಮೊದಲು ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕಿತ್ತು! ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಸ್ವತಿಯಂಥ ಮಗಳಾದಳು. ಆದರೆ ಪುತ್ರನಾಗುವನೆಂಬ ತಮ್ಮ ವಚನವನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ’ ಎಂದಳು. ||೧೪೯|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು -‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನೀನು ಏನೂ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಬೇಡ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಜನಿಸುವನು. ||೧೫೦|| ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಕೂಸನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಯಾವತ್ತೂ ಜನರಿಗೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೫೧|| ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ ಬಹುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ಈಕೆಯು ಶತಾಯುಷಿಯೂ, ಮುತ್ತೈದೆಯೂ ಆಗಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರುವಳು. ||೧೫೨|| ಈಕೆಯ ಪತಿಯು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗುವನು. ||೧೫೩|| ಈಕೆಯು ಪತಿವ್ರತೆಯು, ಪುಣ್ಯಶೀಲಳೂ, ಧರ್ಮನಿರತಳೂ, ಬಹು ಖ್ಯಾತಿವಂತಳೂ ಆಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ವಂದ್ಯಳಾಗುವಳು. ||೧೫೪|| ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ಈಕೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ‘ಎಲಾ ಗಂಗಾಬಾಯಿ, ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜ್ಞಾನವಂತ ಪುತ್ರನಾಗುವನು. ಏನೂ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಬೇಡ,’ ||೧೫೫|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪುತ್ರನಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ||೧೫೬|| ‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಿನಗೆ ಎಂಥಾ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕು? ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೋ? ಅಥವಾ ಶತಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಮೂರ್ಖ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೋ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸು’ ಎಂದರು. ||೧೫೭|| ಆಗ ಅವಳು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ

ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರನೇ ಆಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕು,' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೧೫೮|| ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ನಿನಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರನೇ ಆಗುವನು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಆಗುವರು' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ||೧೫೯|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಮುಂದೆ ಆ ಗಂಗಾಬಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟರು. ಅವನು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಅವನಿಗೆ ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಜನಿಸಿದರು. ||೧೬೦|| ಅದಿರಲಿ, ಇತ್ತ ಮರುದಿವಸ ಅಂದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವಸ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಆ ಕನ್ಯೆಗೆ 'ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಅದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆಕೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತಳಾದಳು. ಆಗ ಮಹಾನಂದವು ನಡೆಯಿತು. ||೧೬೧|| ಆಕೆಯ ಪತಿಯು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದನು. ಆಗ ನಾಲ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಖ್ಯಾತಿಯು ಬಹಳವಾಯಿತು. ||೧೬೨|| ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಬಂಜೆ ಮುಡುಕಿಗೆ ಪುತ್ರರಾದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೬೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ ವಿಶ್ವಾಸವು ದೃಢವಾಗಿರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಲಿದು ತಕ್ಷಣವೇ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಅದಕಾರಣ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು.' ||೧೬೪|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು-ಉದಾರರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೧೬೫|| ಯಾರು ಒಂದೇ ಭಾವದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ದೈನ್ಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಾಧಿಸುವದು? ಅವರು ಬೇಡಿ-ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೊಡುವರು. ||೧೬೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳೆಂದರೆ ಕಾಮಧೇನುವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ,

॥ ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿ ನರಹರಿಯ ಕುಷ್ಠವನ್ನು ಕಳೆದದ್ದು.

॥ ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸತ್ಯಕ್ಕೈ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು- ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಬಿಗಿತು ಮರವಾದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ॥೧॥ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಪಸ್ತಂಭ ಶಾಖೆಯ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಗೋತ್ರದ ನರಹರಿ' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಠಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ॥೨॥ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ॥೩॥ ಎನೆಂದರೆ- 'ಜಯ ಜಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ, ಪರಮ ಪುರುಷನೇ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ, 'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ॥೪॥ ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರು. ॥೫॥ ನಾನು ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಓದಿರುವೆನು. ನಾನು ಅಂಗಹೀನನೆಂದು ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ನಿಂದಾ ಮಾಡುವರು. ॥೬॥ ಜನರು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮವು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ॥೭॥ ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಬಹು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆನು. ॥೮॥ ನಾನು ತಿರುಗುತ್ತ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ವ್ರತವನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆನು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಈ ವ್ಯಾಧಿಯು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ॥೯॥ ಈಗ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ತಾವೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪಾಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನು.' ॥೧೦॥ ಎಂದು ಹೇಳಿ

೬೦೮
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅವನು ಒಳ್ಳೇ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕರುಣಾವಚನದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೧೦|| ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ,
 ಲೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯು ತಾಕಲು ಅದು ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯನು
 ಪವಿತ್ರನಾಗುವನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಈಗ ನಾನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ
 ಬಂದಿರುವೆನು’ ಎಂದನು. ||೧೧|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಅವನ ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಿರೋಪ ಕೊಡುವರು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು
 ಕೇಳು.’ ||೧೨|| ‘ಎಲೈ ನರಹರಿಯೇ, ನೀನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿ
 ಬಹುದೋಷಿಯಾದದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಕುಷ್ಠರೋಗಿ ಯಾಗಿರುವಿ. ||೧೩|| ಈಗ ನೀನು ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ
 ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ನಡೆದರೆ ನಿನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಶರೀರವು ಉತ್ತಮವಾಗುವದು’ ಎಂದು
 ಹೇಳಿದರು. ||೧೪|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮಠದ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ಉರಿ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೊಂದು ಒಣಗಿದ ಒಂದು ಅತ್ತಿಯ
 (ಔದುಂಬರ) ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ||೧೫|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ನರಹರಿ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಂಡು ||೧೬||
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಸಂಗಮನಾಥನ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ
 ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೆಡು. ||೧೭|| ಆಮೇಲೆ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
 ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಪುನಃ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡು. ||೧೮|| ಆಮೇಲೆ
 ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಎರಡು ಕಲಶಗಳ ತುಂಬ ನೀರು ತಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮೂರು
 ಸಾರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸು. ಇದರಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಮಾಡು. ||೧೯|| ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಯಾವಾಗ
 ಚಿಗಿಯುವದೋ ಆಗ ನಿನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ದಿವ್ಯವಾಗುವದು,’ ||೨೦|| ಎಂದು
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ನರಹರಿಯು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ

೦೦	ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅವರ ಮಾತು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಾಗಿ	೬೧೦
೧೦	ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಚೆಗಿತು ಮರವಾಗುವದೆಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿರುವೆನು. ೩೨	೧೦
೨೦	ಗುರುವಾಕ್ಯವು ಎಂದೂ ಅಸತ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ. ನನಗೆ	೨೦
೩೦	ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ ಪ್ರಮಾಣವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವೆನು.' ೩೩ ಎಂದು	೩೦
೪೦	ಹೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸಹತ್ತಿದನು. ೩೪	೪೦
೫೦	ಆಮೇಲೆ ತಿಷ್ಠರು ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಆ ನರಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ	೫೦
೬೦	ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಆರಾಧಿಸೆಂದು ಹೇಳಿರುವಿರಿ. ೩೫ ಅವನು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ	೬೦
೭೦	ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಉಪವಾಸದಿಂದಲೂ ಎಳು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಆ	೭೦
೮೦	ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವನು. ೩೬ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು-ಎ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ,	೮೦
೯೦	ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಸೇವಿಸುತ್ತೀ?' ಎಂದು ಅನೇಕ ಹಿತದ ಮಾತುಗಳನ್ನು	೯೦
೧೦೦	ಹೇಳಿದೆವು. ೩೭ ಆದರೆ ಅವನು ಆ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೇ- 'ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರತು ನನಗೆ	೧೦೦
೧೧೦	ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ ನನಗೆ ಕಾರಣವು. ಅವರ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ನಾನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಅವರು	೧೧೦
೧೨೦	ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡೇ ಮಾಡುವರು.' ೩೮ ಎಂದು ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ	೧೨೦
೧೩೦	ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಎಳು ದಿವಸವಾದರೂ ಅವನು ನೀರು ಸಹ ಕುಡಿದಿಲ್ಲ !' ಎಂದು	೧೩೦
೧೪೦	ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ೩೯ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ತಿಷ್ಠರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ತಿಷ್ಠರೇ, ಯಾವ	೧೪೦
೧೫೦	ಭಕ್ತನ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯು ಹ್ಯಾಗಿರುವದೋ, ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ೪೦	೧೫೦
೧೬೦	ಸಚ್ಚಿಷ್ಠನಿಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ ಕಾರಣವು. ಅದು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ	೧೬೦
೧೭೦	ಭಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ೪೧ ಆದಕಾರಣ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು	೧೭೦
೧೮೦	ವಿಷಯವಾಗಿ ಸೂತರು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ	೧೮೦

೧೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳುವೆನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೪೨|| ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳು ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು-ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸೂತನು ಸವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು-||೪೩|| ಆಗ ಸೂತನು 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ. ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ||೪೪|| ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಳಿಕ ಕೆಲವು ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ಇವನು ಅಯೋಗ್ಯನು ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನವಂತನು ಎಂದು ಅವರ ಅಂತವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೪೫|| ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯದೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ||೪೬|| ಗುರುವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದೆಯೇ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗುರುವು ಮನುಷ್ಯನೆಂದೆನ್ನದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನೆಣಿಸದೆ, ಅವರೇ ಈಶ್ವರನೂ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೪೭|| ಯಾರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗುರು ಚರಣವನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಶೂಲಪಾಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು. ||೪೮|| ಮಂತ್ರ, ತೀರ್ಥ, ದ್ವಿಜೇ ದೇವೇ ದೈವಜ್ಞೇ ಭೇಷಜೇ ಗುರೌ | ಯಾದೃಶೀ ಭಾವಶಾಂಕುರ್ಯಾತ್ ಸಿದ್ಧಿರ್ಭವತಿ ತಾದೃಶಿ ||೪೯|| ಮಂತ್ರ, ತೀರ್ಥ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವರು, ಜೋಯಿಸ, ವೈದ್ಯ, ಗುರು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಭಾವನಾಮಾಡುವರೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ||೫೦|| 'ಎಲೈ ಋಷಿಗಳೇ, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಎಂಬುವದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತರೂಪವಾಗಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೫೧|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲನಗರದಲ್ಲಿ 'ಸಿಂಹಕೇತು' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ

೬೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦	ಹೋಗದೆ ಅವನು ಸದಾ ದರಿದ್ರನಾಗಿರುವನು. ೭೬ ಮುಂದೆ ಅವನು ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ	೭೦
೧೦	ಅಖಂಡ ನರಕದಲ್ಲಿರುವನು. ಯಾರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಈ	೧೦
೨೦	ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವರು. ೭೭ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ, ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ, ಹದಿನೆಂಟು	೨೦
೩೦	ಪುರಾಣಗಳೂ ಹೇಳುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೇ ಕೇಳು ಇನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು'	೩೦
೪೦	ಎಂದನು. ೭೮ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಪತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಬರ ಪತ್ನಿಯು ನಕ್ಕು- 'ಪ್ರಿಯರೇ ನೀವು	೪೦
೫೦	ಇಷ್ಟೇಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ತಮಗೆ ನಾನು ಚಿತಾಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ೭೯ ನಮ್ಮ	೫೦
೬೦	ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಇವೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ, ಮನೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ	೬೦
೭೦	ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ೮೦ ಅದರಿಂದ ಚಿತಾಭಸ್ಮವು ಬರುವದು.	೭೦
೮೦	ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಆನಂದದಿಂದ ಆ ಚಿತಾಭಸ್ಮವನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಮಾತು	೮೦
೯೦	ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುವೆನು. ನೀವು ವ್ರತಭಂಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ೮೧	೯೦
೧೦೦	ಯಾವಾಗಾದರೂ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾಶವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ನಾನು ಈ ನನ್ನ	೧೦೦
೧೧೦	ದೇಹವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ೮೨ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಬರನು	೧೧೦
೧೨೦	ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನನಾಗಿ- 'ಎಲೈ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ?	೧೨೦
೧೩೦	೮೩ ನೀನು ರತಿಯಂತೆ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳಿರುವಿ. ನೀನು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು	೧೩೦
೧೪೦	ಇನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ೮೪ ನೀನು ಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ.	೧೪೦
೧೫೦	ನಿನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ	೧೫೦
೧೬೦	ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ೮೫ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರ	೧೬೦
೧೭೦	ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ	೧೭೦
೧೮೦	ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ನಿನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು	೧೮೦

೮೦

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲ್ಲ

ಭ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಬಂದೆನು. ||೮೬|| ಪ್ರಿಯೇ, ಇಂಥ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗ ನಾನು ದಹನ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯಾ ಮೊದಲಾದ
 ಅಸಂಖ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಘಟಿಸುವವು. ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಲಿ ಹೇಳು? ||೮೭|| ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯು,
 ನಿನ್ನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಈಶ್ವರನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾದಾನು? ಇದರಿಂದ ನನ್ನ
 ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಪಾಪ ಬರುವದು. ||೮೮|| ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯು,
 ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ದುಃಖದಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ತ್ರೀಘಾತಕಿಯೆಂದು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕಲ್ಲವೇ?
 ||೮೯|| ಇನ್ನು ನೀನು ಈ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ನಾನಾ ತರದ ವ್ರತಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ದಹನ ಮಾಡಲಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನನಗೆ
 ಪಾಪ ಬರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೯೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಶಬರಿಯು
 ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ ಪತಿರಾಯರೇ, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ
 ಅಜ್ಞಾನವು ಬಂತು ? ||೯೧|| ಈ ಶರೀರವೆಂದರೆ ಸ್ವಪ್ನದಂತೆ ಇರುವದು. ನೀರ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳಿಯು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಕಡೆತನಕ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಈ ಶರೀರವು ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದಲ್ಲ.
 ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದದ್ದು. ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮರಣವೇ ಸತ್ಯ ವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ||೯೨|| ನನ್ನ
 ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ
 ಅರ್ಧಾಂಗಿಯು. ಅಂದಮೇಲೆ ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ಭಿನ್ನ-ಭಾವವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ||೯೩|| ನಾನು
 ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವೇ ಸರಿ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಅರ್ಧ ಶರೀರವೇ
 ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೇನು ದೋಷ ಬರುವದು? ||೯೪|| ಭೂಮಿಯ
 ಮೇಲೆ ಜನಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕವೇ ಸರಿ. ಈಗ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ನನ್ನ
 ದೇಹವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿರಿ. ಅಂದರೆ ಇದು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಂದುವದು. ||೯೫|| ನೀವು ಎನೂ
 ಅನುಮಾನ ಮಾಡದೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಮಾತು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ

೬೧೬

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

ಲ್ಲ

ಭ

ದ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಹೇಳುವೆನು.' ||೯೬|| ಎಂದು ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ತಾನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಇನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿರಿ' ಎಂದಳು. ||೯೭|| ಆಗ ಆ ಶಬರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಂದು ಮಾಡಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಉರಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿದನು. ಆ ಉರಿಯು ಆಕಾಶತನಕ ಹೋಯಿತು. ||೯೮|| ಆಗ ಶಬರಿಯ ದೇಹವು ದಹನವಾಯಿತು. ಆ ಶಬರನು ಚಿಂತಾಭಸ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ||೯೯|| ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬಹು ಆನಂದವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟನೆಂಬ ಸ್ಮರಣೆಯು ಇಲ್ಲ ದಂತಾಯಿತು. ||೧೦೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದನು. ||೧೦೧|| ಅವನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೨|| ಅದರಂತೆ ಅವನು ಆ ದಿವಸವೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಆಗ ಕೃಪಾಸಾಗರ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೧೦೩|| ಆ ಕೂಡಲೇ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಅದೇ ಶಬರಿಯು ಬಂದು ನಗುತ್ತ ಅವನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಳು. ||೧೦೪|| ಆಗ ಆ ಶಬರನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಈಗ್ಗೂ ಮನೆಯು ಕಂಡಿತು. ಆಗ ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಆಹಾ! ಇದೇನು? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಈಗ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈಗ್ಗೂ ಮನೆಯು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ?' ||೧೦೫|| ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಸತಿಯೇ, ನಾನು ಆಗಲೇ ಈ ಮನೆಸಹಿತ ನಿನ್ನನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ನೀನು ಪುನಃ ಹಾಗ್ಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೬|| ಆಗ ಆಕೆಯು- 'ಪತಿರಾಯರೇ, ನೀವು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೆನಪು ಇದೆ. ||೧೦೭|| ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ

೮೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅತಿಶಯ ಶೀತವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದನು. ||೧೦೦೮|| ಇದು ದೇವತಾ ಕಾರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಶೂಲಪಾಣಿಯು ನಮಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ಇದರಲ್ಲಿ 'ಎನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದು ಆ ದಂಪತಿಗಳೆದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ||೧೦೦೯|| ಕೂಡಲೇ ಅವರು ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಆ ಶಂಕರನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಆಗ ಶೂಲಪಾಣಿಯು 'ಎಲೈ ದಂಪತಿಗಳಿರಾ ನೀವು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿದಿರಿ' ಎಂದನು. ||೧೦೧೦|| ಆಮೇಲೆ- 'ಎಲೈ ಶಬರನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸುಖವುಂಟಾಗಲಿ. ನಿನಗೆ ಧುರಂಧರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. ರಾಜ್ಯವಾಳು, ಆಮೇಲೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗಿ ಕಲ್ವಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸವಾಗುವದು' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯನಾದನು. ||೧೦೧೧|| ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಈ ತರದ ವಿಶ್ವಾಸವು ಯಾರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೋ, ಅದರಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸೂತರು ಆ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೧೨|| ಆದ್ದರಿಂದ 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ನರಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹರ್ಷಪಟ್ಟು ಆ ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೧೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಭಾವವೋ ಹಾಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಇದು ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.' ಆಮೇಲೆ ಕೃಪಾಸಾಗರರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ದಂಡ-ಕಮಂಡಲು ಸಹಿತ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ||೧೦೧೪|| ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ನರಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. ||೧೦೧೫|| ಆಗ ಅವರು 'ಸದಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತಾವೇ ನೀರು ಹಾಕಿದರು.' ||೧೦೧೬|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಚಿಗಿಯುತ್ತ-

೬೧೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕ
೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಚಿಗಿಯುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಔದುಂಬರ ಗಿಡವಾಗಿ ಯಾವತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ||೧೦೭||
 ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಲೋಹವು ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ವಾಣಿಯೆಂಬ ಅಮೃತ
 ರಸದಿಂದ ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಚಿಗಿತು ಗಿಡವಾಯಿತು. ||೧೦೮|| 'ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ-ಹ್ಯಾಗೆ ಚಿಗಿಯುತ್ತ
 ಹೋಯಿತೋ ಹಾಗೆ-ಹಾಗೆ ಅವನ ಕುಷ್ಠವು ಕಡಿಮೆ-ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಆ ಗಿಡವು ಪೂರ್ಣವಾದ
 ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕುಷ್ಠವೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನು ಸುದೇಹಿಯಾಗಿ ಸುವರ್ಣ ಕಾಂತಿಯಂತೆ
 ಹೊಳೆಯಹತ್ತಿದನು.' ||೧೦೯|| ಆಗ ಆ ನರಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು.
 ||೧೧೦|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ- ಇಂದುಕೋಟಿ ತೇಜ ಕಿರಣಸಿಂಧು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ! ನಂದನಾತ್ಮಿ ಸೂನುದತ್ತ
 ಇಂದಿರಾಕ್ಷ ತ್ರೀಗುರುಮ್ || ಗಂಧಮಾಲ್ಯ ಅಕ್ಷತಾದಿ ವೃಂದದೇವ ವಂದಿತಂ! ವಂದಯಾಮಿ
 ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ||೧||೧೧೧|| ಮೋಹ(ಮಾಯ)ಪಾಶ ಅಂಧಕಾರ
 ಛಾಯದೂರ ಭಾಸ್ಯರಂ | ಆಯತಾಕ್ಷ ಪಾಹಿ ತ್ರೀಯಾಂ ವಲ್ಲಭೇಶ ನಾಯಕಂ || ಸೇವ್ಯ ಭಕ್ತವೃಂದ
 ವರದ, ಭೂಯೋ-ಭೂಯೋ ನಮಾಮ್ಯಹಂ! ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ
 ಪಾಹಿಮಾಮ್ ||೨||೧೧೨|| ಚಿತ್ತಜಾದಿ ವರ್ಗಷಟ್ಕ ಮತ್ತ ವಾರಣಾಂಕುಶಮ್ | ಕತ್ಯಸಾರ
 ಶೋಭಿತಾತ್ಮ ದತ್ತ ತ್ರೀಯಾವಲ್ಲಭಮ್ || ಉತ್ತಮಾವತಾರಭೂತ ಕರ್ತೃ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ!
 ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ||೩||೧೧೩|| ವೈದಮ-ಆಪ-ವಾಯು-
 ತೇಜ-ಭೂಮಿ ಕರ್ತೃಮೀಶ್ವರಂ | ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧ ಮೋಹರಹಿತ ಸೋಮ
 ಸೂರ್ಯಲೋಚನಮ್ || ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ದಾತೃ ಭಕ್ತ ಕಾಮಧೇನು ತ್ರೀಗುರುಮ್ | ವಂದಯಾಮಿ
 ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ||೪||೧೧೪|| ಪುಂಡರೀಕ ಆಯತಾಕ್ಷ ಕುಂಡಲೇಂದು
 ತೇಜಸಮ್ | ಚಂಡದುರಿತ ಖಂಡನಾರ್ಥ ದಂಡಧಾರಿ ತ್ರೀಗುರುಮ್ || ಮಂಡಲೀಕ

೭೦೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಪ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೌಲಿನಾತೃಕಂಡ ಭಾಸಿ ತಾಸನಮ್ । ವಂದಯಾಮಿ ಸಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್
 ||೩||೧೨|| ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ತುತ್ಯಪಾದ ಅದಿಮೂರ್ತಿ ತ್ರೀಗುರುಮ್ । ಸಾದಬಿಂದು ಕಲಾತೀಶ
 ಕಲ್ಪಪಾದ ಸೇವ್ಯಯಮ್ ॥ ಸೇವ್ಯ ಭಕ್ತವೃಂದ ವರದ, ಭೂಯೋ-ಭೂಯೋ ನಮಾಮ್ಯಹಮ್ ।
 ವಂದಯಾಮಿ ಸಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ॥೬||೧೨೬|| ಅಷ್ಟಯೋಗ ತತ್ತ್ವವಿಷ್ಣು
 ಶುಷ್ಕಜ್ಞಾನ ವಾರಿಧಿಮ್ । ಕೃಷ್ಣವೇಣೀರ ವಾಸ ಪಂಚನದ್ಯ ಸಂಗಮಮ್ ॥ ಕೃಷ್ಣದೈತ್ಯ ದೂರಭಕ್ತ
 ಶುಷ್ಕ ಕಾಮ್ಯದಾಯಕಮ್ । ವಂದಯಾಮಿ ಸಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ॥೭||೧೨೭||
 ಸಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಸಾಮ ಅಷ್ಟಮೌಕ್ತಿಕಮ್ । ಹಾರಕೃತ ಶಾರದೇಶ ಗಂಗಾಧರ-ಅತ್ಮಜಮ್ ॥
 ಧಾರಣೀಕದೇವ ದೀಕ್ಷು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕೋಷಿತಮ್ । ಪರಮಾತ್ಮಾನಂದ ತ್ರೀಯಾ
 ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ-ದಾಯಕಮ್ ॥೮||೧೨೮|| ಸಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಅಷ್ಟಕಂ ಚ ಯಃ ಪಠೇತ್ |
 ಘೋರ ಸಂಸಾರಸಿಂಧು ತಾರುಣಾಖ್ಯ ಸಾಧನಮ್ ॥ ಸಾರಜ್ಞಾನ ದೀರ್ಘ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿ
 ಸಂಪದಮ್ । ಜಾರುವರ್ಗ ಕಾಮ್ಯಲಾಭ ವಾರಂವಾರ ಯ ಜ್ಞಃ (ವಿಕ್ರಮೇವ ಯಃ ಪಠೇತ್)
 ||೯||೧೨೯|| ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪರೋಪರಿಯಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು-
 'ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವಾ! ತ್ರೀಹರಿಯೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿದಿರಿ.' ॥೧೩೦॥ ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
 ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯೇ ಏಳು, ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಯ
 ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವನನ್ನು' ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ॥೧೩೧॥ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು
 ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ 'ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ
 ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.' ॥೧೩೨॥ ಅಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಕಲ ಶಿಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ
 ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ ಸಂಗಮದಿಂದ ಹೊರಟು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಮಠಕ್ಕೆ ನಡೆದರು. ಆ
 ಊರ ಹೊರಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಊರ ಜನರು ಆನಂದದಿಂದ ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ

ಆ
೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ||೧೨೩|| ಆಮೇಲೆ ಕೇಳಿರಿ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಕಲ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ಆ ದಿವಸ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮಾರಾಧನೆಯಾಯಿತು. ||೧೨೪|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ನರಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ! ನೀನು ಇನ್ನು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಗೋ, ಧನವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿರು. ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯು ಬೆಳೆಯುವದು. ||೧೨೫|| ಈಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಇದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯಾವತ್ತೂ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೆಚ್ಚಿನವನು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನು. ||೧೨೬|| ನಿನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಂಪನ್ನ ಪುರುಷರಾಗುವರು. ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ,' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ||೧೨೭|| 'ಎಲೈ ನರಹರಿಯೇ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರು.' ||೧೨೮|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ 'ಹಿಂ ವಿಧ್ಯಾ ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ||೧೨೯|| ಮತ್ತೆ- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಿನಗೆ ಮೂವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾಗುವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು 'ಯೋಗಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಹುರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸೇವಾ ಮಾಡುವನು. ನಿನ್ನ ವಂಶದವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದಾಸರಾಗುವರು' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೩೦|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮುಂದೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಕಲ ಸುಖವೂ ಉಂಟಾದವು-ಕೇಳು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು, ||೧೩೧|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ ' ಎಂದನು. ||೧೩೨|| ಹೀಗೆ ಈ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಟ ಭಕ್ತನು ಉದ್ಧಾರವಾದನು. ಶ್ರೀಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ಪ್ರಗಟವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೩೩|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ

೨೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

90

Κο

2

ক

का

13

13

3

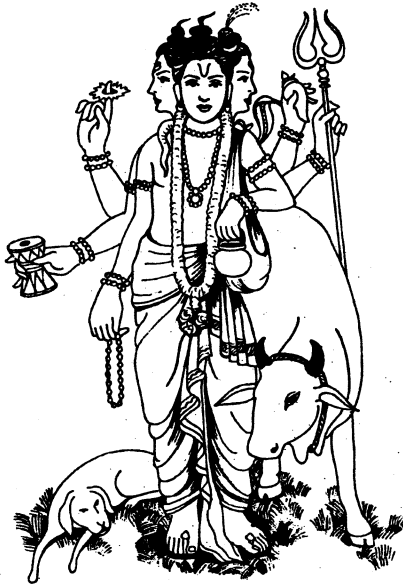
Κο

5

ಸರಸ್ವತೀಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಕುಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಉಪದೇಶ ಕಾಷ್ಠ ಸಜೀವ
ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷ ದಿವ್ಯದೇಹ ಕೃತ ಆಶ್ರಮದತ್ತ ವರಪ್ರಸನ್ನಂ ನಾಮ ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||
ಪ್ರಸಂಗ-೪೦|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೫೭೪೭||

॥ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಏಕಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಕಾಶೀಯಾತಾ, ನಿರೂಪಣ ತ್ವಷ್ಟಾಪುತ್ರಾಖ್ಯಾನ-ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ವರಲಾಭ.

೨೧
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀಸರ್ವಕೃತ್ಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರ್ವಕೃತ್ಯ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಒಳ್ಳೆ ಕೌತುಕಪಡುತ್ತ ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ - ||೧|| 'ಜಯ ಜಯ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂಥವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೆ ನಾನಾ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ. ||೨|| ಅದರಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು! ದಯಾನಿಧಿಯೇ, ನೀವು ನನಗೆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿ ಗುರುಸ್ಮರಣೆ ಎಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದಿರಿ. ||೩|| ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಧನ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಈಗ ತಮಗೆ ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ವಿನಂತಿ ಎನಂದರೆ, ತಾವು ಸದಾ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರವೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ? ||೪|| ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಅವರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾದರು? ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದರು? ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೫|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಸರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಸಾಯಂದೇವನು ಬಂದು ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿ-ಸ್ನೇಹಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ||೮|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹತ್ತೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಬಹಳ ಹಬ್ಬಿತು. ||೯|| ಆ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಭಕ್ತ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ

೨೨೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೈಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ||೨೨|| ನೀವು ಕೇವಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮರು. ತಮ್ಮ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಮಂಡಲವೂ ಅವೆ. ಆ ಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಸತ್ತವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತೀರಿ. ||೨೩|| ಶರಣಾಗತರಾದ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಪಾಪವನ್ನೂ, ಬಡತನವನ್ನೂ ಕಳೆದು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ||೨೪|| ಮೈಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ, ಕೊರಳು, ಕರ-ಕಂಕಣ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವಿರಿ. ನೀವು ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮದಮೇಲೆ ಆತೀನರಾಗಿರುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಅಮೃತ ಸುರಿಸುವ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳಂತಿರುವ ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣೂ ಇರುವುದು. ||೨೫|| ಭಕ್ತರಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಸಮರ್ಥರು ! ನೀವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀರುದ್ರರು ! ನೀವೇ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಜಗದ್ಗುರು! ||೨೬|| ನೀವೇ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಗಳಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುರೂಪದಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳು ಅವೆ. ನೀವೇ ಭಕ್ತಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯು. ||೨೭|| ನೀವೇ ಬಂಜೆಗೆ ಕನ್ಯಾ-ಪುತ್ರರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕುಷ್ಠವನ್ನು ಕಳೆದಿರಿ! ಗೊಡ್ಡೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿಸಿ ಕುಡಿದಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮಾರಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಅಕ್ಷಯ ಮಾಡಿದಿರಿ. ||೨೮|| ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮುನಿಗೆ ನೀವು ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಸಾಕ್ಷೀ ರೂಪವಾಗಿ ವಿಶ್ವ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯು. ||೨೯|| ಮತ್ತು ನೀವು ಪತಿತನಿಂದ ವೇದವನ್ನು ಅನ್ನಿಸಿದಿರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಗಳಾದವು. ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನೀವು ಉತ್ತಮ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ||೩೦|| ಎಂದು ನಾನಾ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಸದ್ಗದಿತ

೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ್ರ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕಂಠನಾಗಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚಗಳುಳ್ಳವನಾದನು. ||೩೦|| ಮತ್ತು ಆನಂದ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವನಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಮತ್ತೆ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿಸಿದನು. ||೩೧|| ಅವನ ಸುತ್ತಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಪರಮ ಭಕ್ತನು. ||೩೨|| ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಂಶದವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದಾಸರಾಗಲಿ' ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೩೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು- 'ಈಗ ನೀನು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೩೪|| ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಠಕ್ಕೆಬಂದನು. ||೩೬|| ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೋಡತೋಷಚಾರಗಳಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅನೇಕ ತರದ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ||೩೭|| ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರು ಸಹಿತವಾದ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತರವೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ||೩೮|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ಸಾಯಂದೇವನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೋಜನಮಾಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಮಠದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ||೩೯|| ಆಮೇಲೆ ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಳವು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವದು? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ||೪೦|| ನೀನು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೇ ಸಾಗಿಸುತ್ತೀ? ನೀನು ಏನು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿ? 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನಿನ್ನಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾ ಉಂಟೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮ-ಸಮಾಚಾರವನ್ನು

ಕೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೪೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾಯಂದೇವನು-
 'ಸ್ವಾಮಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ, ಬಂಧುಗಳೂ
 ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರುವರು. ||೪೩|| ದೇವಾ ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ ನಾನು ಉತ್ತರಕಾಂಚೇ' ಎಂಬ
 ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ||೪೪||
 ಪುತ್ರವರ್ಗದವರೂ, ಬಂಧುಗಳೂ ಸಂಸಾರಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದೆ. ||೪೫|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರಾಯರೇ ! ಇನ್ನು
 ಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೪೬|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವಾ! ನಾವು ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ವಾಸವಾಗಿರುವೆವು.
 ನಮ್ಮ ಸೇವಾ ಮಾಡುವದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಿದೆ. ||೪೭|| ನಾವು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೋ
 ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರಲ್ಲಿಯೋ, ಇರುವೆವು. ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಬಹು
 ಕಷ್ಟವಾಗುವದು. ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸುವದು ನಿನ್ನಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಕ್ಯವಾದೀತು?' ಎಂದು ಅಂದರು.
 ||೪೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸಾಯಂದೇವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ||೪೯|| ಮನುಷ್ಯನು
 ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನೇ ಈ ಸಂಸಾರ ದುಃಖವನ್ನು ದಾಟುವನು. ಅಂದಮೇಲೆ
 ಅವನಿಗೆ ಅತಿಶಯ ದುಃಖವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವನು. ||೫೦||
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವವನಿಗೆ ನರಕದ ಭಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದನು. ||೫೧|| ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಸಾಯಂದೇವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು

ಸಂಕೋಷಬಟ್ಟರು. ||೫೨|| ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವಾ, ಈಗ ನೀನು
 ಅಂದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡು'
 ಎಂದು ಅಂದರು. ||೫೩|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಾ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು! ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಂದೇವನು ಮನಸ್ಸು
 ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಚರಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದನು.
 ||೫೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಗುರುಗಳು ಭಕ್ತನಾದ ಸಾಯಂದೇವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
 ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ||೫೫|| ಹೊತ್ತು
 ಮುಳುಗುವ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಭೋಲೇ ಸಾಯಂದೇವನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ
 ಹೊರಟರು. ಸಾಯಂದೇವನೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಹತ್ತಿದನು. ||೫೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸುವಿಕರವಾದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೭|| ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ- 'ಈ
 ಸಾಯಂದೇವನ ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು?'
 ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ||೫೮|| ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಭಯಂಕರ ಗಾಳಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ
 ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಗಿಡಗಳು ಕಿತ್ತಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಒನಕೆ ಗಡುತರ ಧಾರೆಯಿಂದ
 ಮಳೆಯು ಸುರಿಯಹತ್ತಿತು. ||೫೯|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಸಾಯಂದೇವನು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿ. ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸೇವಾ
 ಮಾಡಿದನು. ||೬೦|| ಸಾಯಂದೇವನು ತಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮಳೆ-ಗಾಳಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾ ತ್ರೀಗುರುಗಳ
 ಎದುರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೧|| ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಪ್ರಹರ ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಗಾಳಿಯು ಮಳೆಯು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ

೬೨೯
 ದ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಬ
 ಲ
 ಭ
 ದ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಅತ್ಯಂತ ಚಲಿಯು ಹತ್ತಿತು. ||೬೧|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಚಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಈಗ ನೀನು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೨|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸಾಯಂದೇವನು ಅನುಮಾನ ಮಾಡದೇ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ||೬೩|| ಶಿಷ್ಯನು ಹೊರಟದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು-‘ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವಾ, ನೀನು ಹೋಗುವಾಗ-ಬರುವಾಗ ಎಡಕ್ಕೂ, ಬಲಕ್ಕೂ ಮಾತ್ರ ನೋಡಬೇಡ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಾಯಂದೇವನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟನು. ||೬೫|| ಆ ಭಯಂಕರ ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಹಾದಿಯು ಯಾವುದೆಂಬುದು ಸಹ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೬|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬೀಳುವ ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರ್ತುಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೬೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗುತ್ತ ಆ ಸಾಯಂದೇವನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಒದರಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ||೬೮|| ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಸಾಯಂದೇವನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಡೆದನು. ||೬೯|| ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಹೋಗು-ಹೋಗುತ್ತ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ನಾನು ಬರುವಾಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ||೭೦|| ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ- ‘ಓಹೋ ! ಹೋಗುವಾಗ-ಬರುವಾಗ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎಡಕ್ಕೂ, ಬಲಕ್ಕೂ, ನೋಡಬೇಡ’ ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ‘ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರು? ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುವದು ನೋಡುವಾ’ ಎಂದು

೨೧ ||೨|| ಬಲಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಐದು ಹೆಡೆಯ ಸರ್ಪವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು
 ಹೆದರಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಓಡಹತ್ತಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅದರಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾವು ಕಾಣಿಸಿತು.
 ೧೦ ||೨೩|| ಅವೆರಡೂ ಹಾವುಗಳು ಅವನ ಸಂಗಡಲೇ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಂದೇವ
 ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಓಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೪|| ಅವನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ರಾ ಹಾದಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ, ಅವೆರಡೂ ಸರ್ಪಗಳು ಅವನ ಸಂಗಡಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.
 ದ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆದರಿ ಅವನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೫|| ಮತ್ತು ಒಂದೇ
 ೧೦ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತ ಸಂಗಮದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
 ಬ ಹೋದನು. ||೨೬|| ಆಗ ದೂರದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವರ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ
 ರಾ ಸಾವಿರಾರು ದೀಪಗಳ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ವೇದ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೨೭|| ಹಾಗೇ ಅವನು
 ತ್ರೀ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳೊಬ್ಬರೇ ಕಾಣಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ
 ಪಾ ಎನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಹರಿದು ಪೌರ್ಣಮೆಯ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಕಾಶವು ಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲ
 ದ ಕಡೆಯ ಕತ್ತಲೆಯು ಹೋಯಿತು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವನು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಮಾಡಿದನು.
 ಬ ಅದರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ
 ೨೧ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು. ||೨೯|| ಆಗ ಅವೆರಡೂ ಸರ್ಪಗಳು ಬಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ
 ದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಹೋದವು. ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಪೂರ್ವದಂತೆ
 ೧೦ ಹೆದರಿದನು. ||೩೦|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುಗಳು- 'ಸಾಯಂದೇವಾ! ಯಾಕೆ ಅಂಜಿದಿ ? ಈ
 ಬ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದೇನು? ನಾನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಆ ಎರಡು ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೆನು.
 ರಾ ||೩೧|| ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಹೆದರಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು
 ನೋಡಿದೆಯಾ? ಇನ್ನಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು. ||೩೨||

೨೧
 ೧೦
 ಬ
 ರಾ
 ದ
 ೧೦
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ೨೧
 ದ
 ೧೦
 ಬ
 ರಾ

೦೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಒದಗುವವು, ಅದರಿಂದ ಅವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು ದುರ್ಲಭವು. ||೯೨|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವುಗಳಿಂದ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗುವದು. ಯಾವನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ,
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಯಜ್ಞ, ದಾನ, ತಪಸ್ಸು,
ಅನುಷ್ಠಾನಗಳ ಪೂರ್ಣ ಫಲವು ಬಂದು ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗಳುಂಟಾಗುವವು. ||೯೩|| ಯಾವನು
ಗುರುಕುಲವಾಸ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವನೋ ಅವನಿಗೆ
ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳಾಗುವವು. ಅದ್ದರಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದೂ, ಸುಲಭವಾದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ.
||೯೪|| 'ಎಲೈ ಗಿರಿಜೇ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.
ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂರ್ಣ ಅವತಾರವಾದ ತ್ವಷ್ಟಾಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬವನಿದ್ದನು. ||೯೫|| ಅವನಿಗೆ ಅತಿ
ಲಾವಣ್ಯವಂತನೂ, ಸುಂದರನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ, ಅವನು ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ಕುಶಲನೂ, ಧೀರನೂ ಆಗಿ ಉಪನಯನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದನು. ||೯೬|| ಆಗ ತ್ವಷ್ಟಾಬ್ರಹ್ಮನು ಮಗನ
ಉಪನಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂದು ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳಹತ್ತರ (ಮನೆಯಲ್ಲಿ) ಇಟ್ಟನು.
||೯೭|| ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು
ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯು ವರ್ತಿಸಿತು. ||೯೮|| ಒಂದು ದಿವಸ ಬಹಳ ಮಳೆ
ಬಂದು ಆ ಗುರುಗಳ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯು ಸೋರಹತ್ತಿತು. ||೯೯|| ಆಗ ಆ ಗುರುಗಳು ಆ
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಮಗೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ-ಮುಟ್ಟಿಯಾದ ಮನೆಯನ್ನು
ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡು. ||೧೦೦|| ಈಗಿದ್ದ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯು ಬಹಳ ಹಳೇದಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ
ಸೋರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಎಂದೂ ಜೀರ್ಣವಾಗದಂಥ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು
ಕಟ್ಟಬೇಕು. ||೧೦೧|| ಮತ್ತು ಆ ಮನೆಯು ಎಂದೂ ಮುರಿಯದಂಥಾದ್ದೂ, ಒಳ್ಳೇ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದೂ, ಅತಿರಮ್ಯ ಹಾಗೂ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದೂ, ಸರ್ವ

೩೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದಂಥಾದ್ದೂ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರ ಕಟ್ಟು' ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೦೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳು ಹೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಪತ್ನಿಯು ಒಂದು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ- 'ಅಪ್ಪಾ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿಯೇ! ನನಗೊಂದು ಕುಪ್ಪಸ್ಸವನ್ನು ತಂದುಕೊಡು. ||೧೦೩|| ಅದು ನೇದದ್ದೂ, ಹೊಲೆದದ್ದೂ ಆಗಿರಬಾರದು. ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದೂ ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಸರಿಯಾಗುವಂಥಾದ್ದೂ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಕುಪ್ಪಸ್ಸವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೦೪|| ಆಮೇಲೆ ಗುರುಪುತ್ರನು ಒಂದು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ, ನಾನು ಬೇಡುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ, ಏನೆಂದರೆ ನನಗೆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾ ಪಾದುಕಾಗಳು ಬೇಕು. ||೧೦೫|| ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೆಸರು ಹತ್ತಬಾರದು. ಅವು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಳತಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಾನು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವೆನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಪಾದುಕಾಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೬|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರುಪುತ್ರಿಯು ಒಂದು ಏನು ಮಾಡಿದಳೆಂದರೆ, ಹೋಗುವಂಥ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಧೋತರದ ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಡಿದು- 'ಎಲೈ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ತರಬೇಕು. ||೧೦೭|| ನನಗೆ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕುವಂಥ ದೊಡ್ಡ ವಾಲೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ||೧೦೮|| ಅದು ಆನೆಯ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದೂ ಒಂದೇ ಕಂಬದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಎಂದೂ ಮುರಿಯದಂಥಾದ್ದೂ' ಎಂದೂ ಹಳೆಯದಾಗದಂಥಾದ್ದೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ||೧೦೯|| ಮತ್ತು ಅದು ಸರ್ವ ಉಪಕರಣಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ, ನಾನು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡುಬಾ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ||೧೧೦|| ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅದರೊಳಗೆ ಅಡ್ಡಾಡುವಂತಿರಬೇಕು.

೨೩೫
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಅ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಅಡಿಗಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತರಬೇಕು. ||೧೦೧|| 'ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆನು. ಅಡಿಗಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಅಡಿಗಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಆ ಅಡಿಗಿಯು ಕಡೆತನಕ ಒಳ್ಳೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ||೧೦೨|| ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಭಾಂಡಿಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಹತ್ತಬಾರದು. ಅಂಥ ಭಾಂಡಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸೋಪಸಾರಗಳನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು.' ||೧೦೩|| ಎಂದು ಗುರುಕನೈಯು ಅಂದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮಹಾಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ||೧೦೪|| ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ- 'ನಾನು ಬಾಲಕನು ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಇವೆ? ಹ್ಯಾಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆಂಬುದು ನನಗೇನು ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦೫|| 'ನನಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರಾವಳಿ ತಯಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಅವರೆಲ್ಲರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಾನು ದೊರಕಿಸಲಿ?' ಎಂದು ಎಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ||೧೦೬|| 'ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನನಗೆ ಯಾರು ಗತಿಯಾದರು? ಅವರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದೋಷ ಹೊರಿಸ್ಸಾರು ? ||೧೦೭|| ಈಗ ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಯಾರು ಉಳಿಸುವರು? ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಾದ ಗುರುಗಳ ಹೊರತು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂಥವರು ಬೇರೆ ಯಾರು ಇರುವರು? ||೧೦೮|| ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ನಾನು ಗುರುಗಳ ಮಾತು ನಡೆಸದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನನಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಾರು! ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಬಾಲಕನೂ ಆದ ನಾನು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನು? ||೧೦೯|| ಇನ್ನು ನನಗೇನು ಗತಿ? ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಅಶಕ್ತನೂ, ಬಾಲಕನೂ ಆದ ನಾನು ಈಗ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲಿ? ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನು? ||೧೧೦|| ನನಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ ಕಾರಣವು. ಅವರ ಮಾತಿನ ವಿರುದ್ಧ ನಾನು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವೆನು.' ||೧೨೧|| ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಆ ಬಾಲಕನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ, 'ಆ ಮಹಾಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಬಳಲಿ, ಏನು ಆದದ್ದಾಗಲಿ! ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವೆನು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೨೨|| ಹೀಗೆ ಅವನು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅವಧೂತನು ಬಂದು, ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೧೨೩|| ಏನೆಂದರೆ- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ! ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀ? ನೀನು ಬಹು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲನಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ ! ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳು' ಅಂದರು. ||೧೨೪|| ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಚಿಂತಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ; ರಕ್ಷಿಸಿರಿ' ಎಂದನು. ||೧೨೫|| 'ದಯಾನಿಧಿಗಳೇ, ಕರುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಆಕಳು ಓಡಿ ಬರುವಂತೆ ಸಾಧುಗಳಾದ ತಾವು ಇದಿಗಿಂಟಿನಂತೆ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ||೧೨೬|| ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಕೋರ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಹರ್ಷವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನನಗೆ ಅತಿಶಯ ಅನಂದವಾಗಿರುವದು. ||೧೨೭|| ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ, ಪರಮಪುರುಷನೇ, ನಾನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ||೧೨೮|| ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ? ಈಗ ತಾವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ನೋಡಿರಿ ! ಇದು ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಕವಾದ ಅರಣ್ಯವು! ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ||೧೨೯|| ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರರೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. 'ಆಹಾ! ಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗಿ

೨೦ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ||೧೩೦|| ನೀವು ಕೃಪಾಳುಗಳೂ ಸತ್ಯ ಪ್ರಿಯರಾದ
 ೧ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮ ದಾಸನು. ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
 ೨ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೧೩೧|| ಆಗ ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಂಥ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸಿ,
 ೩ ಮಹಾ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ||೧೩೨||
 ೪ ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆ ಬಾಲಕನು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ೫ ಹೇಳಿ-'ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರೀಗುರು ಕುಟುಂಬದವರು ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ
 ೬ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ? ||೧೩೩|| ನಾನು ಬಾಲಕನು ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
 ೭ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಚಿಂತಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ' ಎಂದನು. ||೧೩೪||
 ೮ ಆಮೇಲೆ ಆ ಅವಧೂತರು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು, ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕುರಿತು-'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ,
 ೯ ನಿನಗೊಂದು ಹಿತದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸುವದು. ||೧೩೫||
 ೧೦ ಮಹಾಸ್ಥಾನವಾದ ಕಾಶೀಪುರವು ಒಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ತ್ರೇವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ
 ೧೧ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೩೬|| ಈ ನವಖಂಡ
 ೧೨ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀಕಾಶೀಯು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಇದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷ ವಿಖ್ಯಾತವಾದದ್ದು
 ೧೩ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳು ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೧೩೭|| ಏನೆಂದರೆ, ಆ
 ೧೪ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ
 ೧೫ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ||೧೩೮||
 ೧೬ ಕಾಶೀಪುರವು ಮಹಾಸ್ಥಾನವು. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು
 ೧೭ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡ. ||೧೩೯|| ನೀನು
 ೧೮ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯು

೮೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಇದೆಯೋ ಆ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತೀ. ಮತ್ತು ನೀನೇ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಾಗುತ್ತೀ, ||೧೪೦|| ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಇದರ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನು ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು. ||೧೪೧|| ಆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಬಹಳ ದಯಾಳುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಲೀಲೆಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಪಮನ್ಯು ಎಂಬ ಬಾಲಕನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲು ಕೊಡೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ||೧೪೨|| ಆ ಮಹಾಸ್ಥಾನವು 'ಅನಂದಕಾಶನ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧನಾ ಮಾಡಿದ ಯಾವತ್ತು ಜನರ ಕಾಮನೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೪೩|| ಕಾಶೀಪುರವೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಅದು ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳ ರಾಶಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಶೀಪುರವು ಸಕಲ ಜೀವಜಂತುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೪೪|| ಆ ಕಾಶೀ ಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ಆ ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಮತ್ತು ಆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಯಾರು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಪಾಪಗಳು ಕೂಡಲೇ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ||೧೪೫|| ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಇಂಥ ಕಾಶೀ ಸ್ಥಾನವು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ||೧೪೬|| ಆ ಕಾಶೀ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಬಹುಪುಣ್ಯ ಬಂದು, ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಶ್ವಮೇಧ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೧೪೭|| ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಇಚ್ಛೆ ಇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೈಗೊಡುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬೇಡ' ಎಂದು ಆ ಸಾಧುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪೮|| ಆ ಅವಧೂತರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನಂತೂ ಈಗ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾಶೀಪುರವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ||೧೪೯|| ಆ

೭೩೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆನಂದಕಾನನವೆಂಬುದು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದೆಯೋ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆಯೋ ಅಥವಾ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಅದೆಯೋ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಅದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ||೧೫೦|| ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವಂಥವರು ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿರುವಿರಿ. ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.' ||೧೫೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಇಂಥ ಮಹತ್ವವಾದ ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಾದರೂ ಯಾರು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ' ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೧೫೨|| ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಕಾಶೀಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದಿರಿ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕನು, ನಿಮಗೆ ಶರಣು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಬೇಕಾದದ್ದು ಮಾಡಿರಿ.' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೫೩|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸಾಧುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ, ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು. ನಿನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಮಹಾಯಾತ್ರೆಯ ಫಲವು ಬರುವದು. ||೧೫೪|| ಇದರ ಹೊರತು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಲಾಭದಾಯಕವಾದದ್ದು ಯಾವದಿರುವುದು? ಕಾಶೀವಾಸ ಮಾಡದಿರುವವನ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವು! ||೧೫೫|| ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನನಗೂ ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣದ ದರ್ಶನವಾಗುವದು. ನಡೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರು. ||೧೫೬|| ಮನೋವೇಗದಿಂದ ನಡೆದು ಆ ಕೂಡಲೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಆಗ ಆ ತಪಸ್ವಿಯು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಶಿಗಂತೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೫೭|| ಆಗ ಆ ಬಾಲಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ದಯಾನಿಧಿಗಳೇ, ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಯಾತ್ರಾ ಅಂದರೇನು? ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ||೧೫೮|| ನಾನು ಬಾಲಕನು ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು. ನನಗೆ

೪೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ವಂದಿಸಿ, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಂದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೧|| ಬಳಿಕ
ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಅಗ್ನೀಶ್ವರನನ್ನೂ, ನಾಗೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೨||
ಆಮೇಲೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ಸೋಮನಾಥ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ವಸಿಷ್ಠ-
ವಾಮದೇವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೩|| ಮುಂದೆ ತ್ರಿಸಂಧೇಶ್ವರನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಲಿಂಗವನ್ನೂ,
ಮನೋಹರ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷನೂ, ಧರ್ಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೪|| ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ವಿಶ್ವಬಾಹುವನ್ನೂ, ಆಶಾವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ವೃದ್ಧಾದಿತ್ಯನನ್ನೂ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.
||೧೭೫|| ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಚತುರ್ವಕ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಮನೋಹರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನೂ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೬|| ಬಳಿಕ ಪ್ರಕಾಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಮುಂದೆ ಈಶ್ವಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಚಂಡಿ
ಹಾಗೂ ಚಂಡೀಶ್ವರನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೭|| ಬಳಿಕ ಭವಾನೀ ಶಂಕರನನ್ನೂ,
ಮನೋಹರ ಧುಂದಿರಾಜನನ್ನೂ, ರಾಜೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಲಾಂಗೂಲೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೮||
ಆಮೇಲೆ ನಕುಲೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಾನ್ನ ಪರದ್ರವ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಆಮೇಲೆ
ಪ್ರಾಣಿಗ್ರಹಣೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭೯|| ಆಮೇಲೆ ಗಂಗೇಶ್ವರ, ಮೋರೇಶ್ವರನನ್ನೂ
ಪೂಜಿಸಿ, ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ನಂದಿಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.
||೧೮೦|| ಬಳಿಕ ದೊಡ್ಡ ನಿಷ್ಕಲಂಕೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನೂ, ಮನೋಹರವಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಶ್ವರನನ್ನೂ,
ಅಸುರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೮೧|| ಆಮೇಲೆ ಬಹು ಮನೋಹರವಾದ ದೊಡ್ಡ ತಾರಕೇಶ್ವರ
ಲಿಂಗವನ್ನೂ, ಮಹಾಕಾಳೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ದಂಡಪಾಣಿಯನ್ನೂ, ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೮೨|| ಬಳಿಕ
ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ-ಪೂಜಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ
ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೮೩|| ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅವಿಮುಕ್ತೇಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಮೋದಾದಿ ಪಂಚವಿನಾಯಕರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೮೪|| ನಂತರ

೪೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೦
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಆನಂದಭೈರವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಪುನಃ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮನ್ಮಥಧಾರಿಯಾದ
ವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೦೮|| ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೀನು ಅಂತರಗೃಹಯಾತ್ರಾ
ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. ||೧೦೯||
ಎನೆಂದರೆ-ಅಂತರ್ಗೃಹೇಷು ಯಾತ್ರೇಯಂ ಯಥಾವಧ್ಯಾ ಮಯಾಕೃತಾ|| ಸ್ತೂನಾತಿರೇಕ್ತಯಾ ಶಂಭುಃ
ಪ್ರಿಯತಾಮನಯಾ ವಿಭುಃ ||೧೧|| ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಕ್ಷಣಿಂ ವೈ ಮುಕ್ತಿಮಾನ್ ಭವೇತ್
|| ವಿಶ್ರಮ್ಯ ಯಾಯಾದ್ಯವನೇ ನಿಷ್ವಾಸಃ ಪುಣ್ಯ ಭಾಗ್ಯವೇತ್ ||೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಜಪಿಸಿ, ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಮಾನಸಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು.
||೧೧೨|| ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉತ್ತರವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ
ಯಾತ್ರೆಯ ದೆತೆಯಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧೩|| ಅಲ್ಲಿಂದ ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೊರಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಮೋದಾದಿ ಪಂಚವಿನಾಯಕನನ್ನು (ಮೋದ, ಪ್ರಮೋದ, ದುರ್ಮುಖ, ಸುಮುಖ, ಗಣನಾಯಕ
ಇವರು ಪಂಚವಿನಾಯಕರು) ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧೪||
ನಂತರ ಭವಾನಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ದಂಡಪಾಣಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧೫|| ಆಮೇಲೆ ಧರ್ಮಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡಿ,
ಧರ್ಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಗಂಗಾಕೇಶವನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧೬|| ಬಳಿಕ ಲಲಿತಾದೇವಿಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿ, ಜರಾಸಂಧೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಸೋಮನಾಥನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರಾಹೇಶ್ವರನನ್ನೂ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧೭|| ಬಳಿಕ ದಶಾಶ್ವಮೇಧ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಯಾಗ
ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೧೮|| ಆಮೇಲೆ
ದಶಾಶ್ವಮೇಧೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಪ್ರಯಾಗೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಶೀತಲೇಶ್ವರನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧೯|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ, ಆಮೇಲೆ ಬಂದಿದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ,

೬೪೨
೬೪೩
೬೪೪
೬೪೫
೬೪೬
೬೪೭
೬೪೮
೬೪೯
೬೫೦
೬೫೧
೬೫೨
೬೫೩
೬೫೪
೬೫೫
೬೫೬
೬೫೭
೬೫೮
೬೫೯
೬೬೦
೬೬೧
೬೬೨
೬೬೩
೬೬೪
೬೬೫
೬೬೬
೬೬೭
೬೬೮
೬೬೯
೬೭೦
೬೭೧
೬೭೨
೬೭೩
೬೭೪
೬೭೫
೬೭೬
೬೭೭
೬೭೮
೬೭೯
೬೮೦
೬೮೧
೬೮೨
೬೮೩
೬೮೪
೬೮೫
೬೮೬
೬೮೭
೬೮೮
೬೮೯
೬೯೦
೬೯೧
೬೯೨
೬೯೩
೬೯೪
೬೯೫
೬೯೬
೬೯೭
೬೯೮
೬೯೯
೭೦೦

೦೪೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೯೫||
ಆಮೇಲೆ ತಿಲಭಾಂಡೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಘುಂಡೆ ರೇವಾಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ಆಮೇಲೆ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು.' ||೧೯೬|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿ
ಪಿತೃ ತರ್ಪಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾನಸೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬೇಕು. ||೧೯೭|| ಬಳಿಕ ಕೇದಾರ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ತರ್ಪಣ ಬಿಟ್ಟು
ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಗೌರೀ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೯೮|| ಆಮೇಲೆ
ವೃದ್ಧಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಹನುಮಂತೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ರಾಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃಮಿಕುಂಡಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ||೧೯೯|| ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಸ್ವಪ್ನಕುಂಡದಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಸಂಗಮ ಅಥವಾ ವರುಣಾ ನದಿಗಳ
ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೦|| ಆಮೇಲೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಲೋಲಾರ್ಕ
ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗತಿಪ್ರದೀಪೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೦೧||
ಆಮೇಲೆ ಅರ್ಕವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪರಾಶರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಸನ್ನಿಹತ್ಯ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೨|| ಆಮೇಲೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ
ಸುವರ್ಣಾದಿ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೦೩|| ಬಳಿಕ ಅಮೃತ ಕುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
ದುರ್ಗಾವಿನಾಯಕನನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೦೪|| ಮುಂದೆ
ಮನಸ್ಸಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವಂಥ ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯೋಗಿನಿಯರನ್ನೂ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕುಟ ದ್ವಿಜನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ||೨೦೫||
ವಾರಾಣಸ್ಯಾಂ ದಕ್ಷಿಣೇ ಭಾಗೇ ಕುಕ್ಕುಟೋ ನಾಮ ವೈ ದ್ವಿಜಃ || ತಸ್ಯ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರೇಣ
ದುಸ್ವಪ್ನಃ ಸುಸ್ವಪ್ನೋ ಭವೇತ್ ||೨೦೬|| ಮುಂದೆ ಮಾಸೋಪವಾಸಿ ಗೌರಿ-ಅಂಬೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,

೬೪೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಗೋಮಾಯಿಗೆ ಏಳು ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಬೇಕು. ||೨೦೭|| ಆಮೇಲೆ
ರೇಣುಕಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಶಂಖೋದ್ಧಾರಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಂಖ
ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೦೮|| ಆಮೇಲೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
ಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿಯನ್ನೂ, ಅಯೋಧ್ಯಾಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸೀತಾ-ರಾಮರನ್ನೂ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೦೯|| ಬಳಿಕ ಲವಾಂಕುಶಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಲವ-ಕುಶರನ್ನೂ,
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯಣರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೦|| ಆಮೇಲೆ
ಸೂರ್ಯಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸಾಂಬಾದಿತ್ಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ
ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೧೧|| ವೈಜನಾಥ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ ವೈಜನಾಥೇಶ್ವರನನ್ನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಗೋದಾವರಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಗೌತಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೩|| ಆಮೇಲೆ
ಅಗಸ್ತೀ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಗಸ್ತೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಮನೋಭಾವದಿಂದಲೂ,
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೧೪|| ಬಳಿಕ ಶುಕ್ರಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
ಶುಕ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೫||
ಆಮೇಲೆ ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,
ದಂಡಪಾಣಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೬|| ಆಮೇಲೆ ಅನಂದ ಭೈರವನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೭|| 'ಎಲೈ
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಮಾನಸಯಾತ್ರೆಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ನೀನು ಹರ್ಷದಿಂದ
ಮಾಡು' ಎಂದು ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯನು ಹೇಳಿ ||೨೧೮|| ಮತ್ತೇ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ
ಬಾಲಕನೇ ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಉತ್ತರ ಮಾನಸಯಾತ್ರೆಯ ವಿಧಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು

೨೦೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅ
ಛಂ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇಳು ಹರ್ಷದಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀನು ಹೊರಡಬೇಕು. ||೨೦೯|| ಮೊದಲು ಪಂಚಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವದೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ||೨೧೦|| ಈ ಪಂಚಗಂಗಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತವೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಕಿರಣಾ, ಧೂತ ಪಾಪಾ, ಪುಣ್ಯಸರಸ್ವತಿ, ||೨೧೧|| ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಕೂಡಿ ಐದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೨೧೨|| ಆ ನದಿಗೆ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷದಿಂದ ಧರ್ಮನದಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಧೂತಪಾಪಾ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೧೩|| ಅದಕ್ಕೆ ದ್ವಾಪಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ತೀರ್ಥವೆಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಈಗ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚಗಂಗಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆಯಿತು. ||೨೧೪|| ಆ ಪಂಚಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾಘ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಫಲ ಬರುವದೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೋಟಿ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯವು ಬರುವದು. ||೨೧೫|| ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಂಚಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಿಂದು ಮಾಧವನ ಪೂಜಾಮಾಡಿ ಕೇಶವ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ||೨೧೬|| ಆಮೇಲೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ನೃಸಿಂಹ ಭುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಂಗಳಗೌರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅಗಸ್ತೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧೭|| ಆಮೇಲೆ ಮಯೂಷಾದಿತ್ಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಪುನಃ ಹರ್ಷದಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೧೮|| ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿಯಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಉತ್ತರ ಮಾನಸಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ||೨೧೯|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಆದಿತ್ಯನನ್ನು, ಅಮರ್ದಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಪಾಪಭಕ್ಷೀಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೨೦|| ಆಮೇಲೆ ನವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಕಾಲಭೈರವನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲನನ್ನು, ಪೂಜಿಸಿ, ಕಾಳಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ||೨೨೧|| ಆಮೇಲೆ ಕಾಳೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಹಂಸತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ

೭೪೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೮೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೈ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿ ಪಿತೃಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೨|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಆಮೇಲೆ ಕೃತ್ತಿವಾಸೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಶಂಖವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೩|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಮನ ಮಾಡಿ ರತ್ನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಸೀತೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ದಕ್ಷೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೩೪|| ಬಳಿಕ ಚತುರ್ವಕ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ ವೃದ್ಧ ಕಾಳ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು.' ||೨೩೫|| ಆಮೇಲೆ ಬಾಲಕಾ, ಕಾಳೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಅಪಮೃತ್ಯುೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೩೬|| ಆಮೇಲೆ ಮಂದಾಕಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೩೭|| ಬಳಿಕ ವಕ್ರತುಂಡನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಂಡರೇಖಾ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೩೮|| ಮುಂದೆ ಭೂತ-ಭೈರವನನ್ನೂ, ಈಶಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಜೈಗೀಷವ್ಯ ಗುಹನಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೩೯|| ಆಮೇಲೆ ಘಂಟಾಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಸೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಂದುಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೪೦|| ಬಳಿಕ ಜ್ಯೇಷ್ಠವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಸಪ್ತಸಾಗರ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೧|| ಅಲ್ಲಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಭೀಮ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೪೨|| ಆಮೇಲೆ ಮಾತೃ-ಪಿತೃ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಪಿಶಾಚಮೋಚನ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೩|| ಮುಂದೆ ಕಪರ್ಧೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಕರ್ಕೋಟಕ ವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೪|| ಆಮೇಲೆ ಕರ್ಕೋಟಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಈಶ್ವರ ಗಂಗಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೫|| ಬಳಿಕ ಅಗ್ನೀಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,

೨೪೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೈ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಕ್ರಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೪೬|| ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಉತ್ತರಾರ್ಕನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಒಂಕಾರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಕಪಿಲೇಶ್ವರನನ್ನೂ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೪೭|| ಅಮೇಲೆ ಋಣಮೋಚನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರಾದ್ಧ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪಾಪವಿಮೋಚನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು.
 ||೨೪೮|| ಅಮೇಲೆ ಕಪಾಲಮೋಚನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧ-ತರ್ಪಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಕುಲಸ್ತಂಭದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೪೯|| ಮುಂದೆ ವೈತರಣೀ
 ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಗೋದಾನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯ
 ಬರುವದು. ||೨೫೦|| ಮುಂದೆ ಕಪಿಲಾಧಾರಾ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವತ್ಸ ಸಹಿತವಾದ
 ಗೋವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೫೧|| ಅಮೇಲೆ ವೃಷಭಧ್ವಜವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಜ್ವಾಲಾ-ನರಸಿಂಹನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ವರುಣಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೫೨||
 ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೇಶವಾದಿತ್ಯನನ್ನೂ, ಆದಿಕೇಶವನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ
 ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೫೩|| ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತೀರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೫೪|| ಮುಂದೆ ಕಪಿಲಧಾರಾ
 ತೀರ್ಥವು ದೊಡ್ಡದು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ, ತ್ರಿಲೋಚನೇಶ್ವರನನ್ನೂ,
 ಅಸಂಖ್ಯಾತೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೫೫|| ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನೂ
 ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ದ್ರುಪದೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೫೬|| ಅಮೇಲೆ
 ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಮಹತ್ವವಾದ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ
 ಕಾಮ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೨೫೭|| ಅಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಗೋಪ್ರತಾರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪಂಚಗಂಗಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೫೮|| ಬಳಿಕ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಜಲಶಾಯಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಹನುಮಂತನಿಗೂ, ಮೋದಾದಿ ಪಂಚವಿನಾಯಕರಿಗೂ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ||೨೫|| ಆಮೇಲೆ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣೆಯನ್ನೂ, ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ,
 ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೬|| ಆಮೇಲೆ ದಂಡಪಾಣಿ
 ಯನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಲಾಸನಿಯರನ್ನೂ, ಪಂಚ-ಪಾಂಡವರನ್ನೂ, ದ್ರೌಪದಿ-ದು,ಪದ,
 ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೭|| ಆಮೇಲೆ ಅನಂದ ಭೈರವನನ್ನು ಹರ್ಷದಿಂದ
 ಅವಿಮುಕ್ತೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೨೮||
 ಉತ್ತರಮಾನಸ ಯಾತ್ರೇಷು ಯಥಾವಂದ್ಯಾ ಮಯಾ ಕೃತಂ|| ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಯಾ ಶಂಭುಃ
 ಪ್ರಿಯತಾಮನಯಾ ವಿಭುಃ|| ||೨೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ
 ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ||೩೦|| ಎಂದು ಅವಧೂತರು
 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ನೀನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳುವದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕಾರ ಇಹ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ
 ಹೊಂದುತ್ತೀ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೧|| ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು-ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
 ಕೇಳಿದರೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು' ಎಂದು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
 ಹೇಳಿದನು. ||೩೨|| ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀಖಂಡದಲ್ಲಿಯ ಯಾತ್ರಾ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ.
 ಈ ಕಥೆಯು ಪುರಾಣ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೩೩|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ ಕಲ್ಪತರಾ
 ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಸಾಯಂದೇವ ಭಕ್ತ ಅಂಗೀಕೃತ
 ಗುರುಭಕ್ತಿ ಉಪದೇಶ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ತ್ರಿಮಾನಸ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಏಕಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||
 ಪ್ರಸಂಗ-೪೦|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೬೦೪||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ದ್ವಿಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಪಂಚಕೋಶ ಯಾತಾ, ಮತ್ತು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಹಿಮಾ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ವರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರೈಶ್ಚೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ಚೈ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಆ ಅವಧೂತರು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರೆಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಕೇಳು.' ಆಗ ಆ ಅವಧೂತರು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ! ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುಂದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರಭುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಗಂಗಾ ಕೇಶವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೧|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. || ೨|| ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನಾದಿವಸ ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನುಂಟು ತುಚ್ಛಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩|| ಆಮೇಲೆ ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಕರುಣಾವಚನದಿಂದಲೂ ಪುನಃ ದರ್ಶನ ಕೊಡೆಂದು ಧುಂಡಿ ರಾಜನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ||೪|| ಆಮೇಲೆ ಗಂಗೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವನಾಥನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನೂ ಭವಾನೀಶಂಕರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೫|| ಆಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಪುನಃ ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕು. ||೬|| ಮತ್ತೇ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಮೋದಾದಿ ಪಂಚವಿನಾಯಕರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ದಂಡಪಾಣಿಗೆ ನಮಿಸಬೇಕು. ||೭|| ಆಮೇಲೆ ಆನಂದಭೈರವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಪುನಃ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಗೆ ಬಂದು ಮಣಿಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮|| ಆಮೇಲೆ ಗಂಗಾಕೇಶವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಲಲಿತಾದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ರಾಜಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ದುರ್ಲಭೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೯|| ಆಮೇಲೆ ಸೋಮನಾಥನನ್ನೂ, ತೂಲಟಂಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ವಾರಾಹೇಶ್ವರ, ದಶಾಶ್ವ ಮೇಧೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೦|| ಆಮೇಲೆ ಬಂದೀದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಹನುಮಂತೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೧|| ಆಮೇಲೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಲೋಲಾರ್ಕನನ್ನೂ, ಅರ್ಕವಿನಾಯಕನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ದುರ್ಗಾಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ||೧೨|| ಬಳಿಕ ಆರ್ಯಾ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ದುರ್ಗಾ-ಗಣೇಶರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪುನಃ ದರ್ಶನ ಕೊಡೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ||೧೩|| ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಕರ್ದಮ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕರ್ದಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೪|| ಆಮೇಲೆ ಕರ್ದಮಕೂಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೋಮನಾಥನನ್ನೂ, ಆಮೇಲೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗವನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೫|| ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀಲಕಂಠನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಕರ್ದಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ||೧೬|| ಪುನಃ ದರ್ಶನ ಕೊಡೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು ನಾಗನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೭|| ಆಮೇಲೆ ಚಾಮುಂಡಿಯನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರುಣೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೮|| ಬಳಿಕ ವೀರಭದ್ರನನ್ನೂ, ಎರಡನೇ ದುರ್ಗಾದೇವಿ ಹಾಗೂ ವಿಕಟಾಕ್ಷ ದೇವಿಯರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೧೯|| ಆಮೇಲೆ ಉನ್ನತ್ತ ಭೈರವನನ್ನೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ವಿಮಲಾಜ್ಞಾನನನ್ನೂ, ಕಾಳಕೂಟದೇವನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೦|| ಬಳಿಕ ಮಹಾದೇವನನ್ನೂ, ನಂದಿ ಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಭೈರವನನ್ನೂ, ಭೃಂಗೇಶ್ವರನನ್ನೂ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೧|| ಆಮೇಲೆ ಗಣಪ್ರಿಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಯಕ್ಷೇಶ್ವರ-ವಿಮಲೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೨|| ಬಳಿಕ ಭೀಮಚಂಡಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಚಂಡೀ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ರವಿರಕ್ಷಾಕ್ಷ ಗಂಧರ್ವನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೩|| ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಅಮೃತೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಮನೋಹರನಾದ ಗಂಧರ್ವಸಾಗರನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೪|| ಆಮೇಲೆ ನರಕ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಭೀಮಚಂಡಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ವಿನಯದಿಂದ ಪುನಃ ದರ್ಶನಕೊಡೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ||೨೫|| ಆಮೇಲೆ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

ಏಕಪಾದ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ಭೈರವನನ್ನೂ, ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೬||
 ಆಮೇಲೆ ಭೂತನಾಥನನ್ನೂ, ಸೋಮನಾಥನನ್ನೂ, ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಕಲಾನಾಥನನ್ನೂ ಆಮೇಲೆ
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಪರ್ಧೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೭|| ಆಮೇಲೆ ನಾಗೇಶ್ವರ, ಕಾಮೇಶ್ವರ,
 ಗಣೇಶ್ವರ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಚತುರ್ಮುಖ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೮|| ಆಮೇಲೆ
 ದೇಹಲೀ ವಿನಾಯಕ, ಪೋಡತ ವಿನಾಯಕ, ಪೋಡತ ಉದಂಡ ಗಣೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಮನೋಹರವಾಗಿ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೨೯|| ಬಳಿಕ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದೂ, ಮನೋಹರವಾದದ್ದೂ ಆದ ಉತ್ಕಲೇಶ್ವರನನ್ನೂ,
 ಏಕಾದಶ ರುದ್ರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೦|| ಆಮೇಲೆ ತಪೋಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಪೂಜಿಸಿ, ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದ ರಾಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಸೋಮನಾಥನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೧||
 ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಭರತೇಶ್ವರ, ಮನೋಹರವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇಶ್ವರ, ಶತ್ರುಘ್ನೇಶ್ವರ,
 ಭೂದೇವಿಯವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೨|| ಬಳಿಕ ನಕುಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ರಾಮೇಶ್ವರನ
 ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ದರ್ಶನ ಕೊಡೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೩೩|| ಆಮೇಲೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ
 ವರುಣ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೪|| ಮುಂದೆ
 ದೊಡ್ಡ ದೇವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪಶುವಾಣಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೫|| ಆಮೇಲೆ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಶರಯೂ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಧಾರ
 ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೬|| ಬಳಿಕ ವೃಷಭಧ್ವಜವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಜ್ವಾಲಾನರಸಿಂಹನ
 ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ, ವರುಣಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರಾದ್ಧಾಧಿ- ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.
 ||೩೭|| ಮುಂದೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ, ಉತ್ತಮವಾದ ಸರ್ವ ವಿನಾಯಕ ಕೇಶವರನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೮|| ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಕಪಿಲತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರಿಲೋಚನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೩೯|| ಮುಂದೆ ಮಹಾದೇವನನ್ನೂ

೨೨

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

ಪಂಚಗಂಗಾಕೀರದಲ್ಲಿರುವ ಬಿಂದುಮಾಧವನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೦|| ಅಮೇಲೆ
 ಮಂಗಳಗೌರಿ, ಗರ್ಭಸ್ತೇಶ್ವರ, ವಸಿಷ್ಠ, ವಾಮದೇವ, ಪರ್ವತೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೧||
 ಅಮೇಲೆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ, ಸಪ್ತ ಪಣೇಶ್ವರ, ಸರ್ವಗಣೇಶನನ್ನೂ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೨|| ಮತ್ತೆ ವಿವೇಕದಿಂದ ಮಣಿಕರ್ಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೩|| ಅಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ದಂಡಪಾಣಿ ಮತ್ತು ದುಂಡಿರಾಜರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೪|| ಬಲಿಕೆ ಆನಂದ
 ಭೈರವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಆದಿತ್ಯೇಶನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೋದಾದಿ ಪಂಚವಿನಾಯಕರನ್ನು
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೪೫|| ಅಮೇಲೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಲಾಸಿನಿಯನ್ನು ನಮಿಸಿ,
 ದೇವರೆದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಬೇಕು. ||೪೬|| ಜಯ ವಿಶ್ವೇಶ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಃ
 ಕಾಶೀನಾಥ ಜಗತ್ಪತೇ || ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಮಹಾದೇವ ಕೃತಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ || ೪೭ || ಅನೇಕ
 ಜನ್ಮಪಾಪಾನಿ ಕೃತಾನಿ ಮಮ ಶಂಕರ || ಗತಾನಿ ಪಂಚಕ್ರೋತಾತ್ಮಾ ಲಿಂಗ ಸಮ್ಯಕ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ
 || ೪೮ || ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಅಮೇಲೆ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ, ಮುಕ್ತ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು
 ಎಂಟು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಮಿಸಬೇಕು. ||೪೯|| ಮೊದಲು ಮುಕ್ತಮಂಟಪ, ಸ್ವರ್ಗ ಮಂಟಪ, ಐಶ್ವರ್ಯ
 ಮಂಟಪ, ||೫೦|| ಜ್ಞಾನಮಂಟಪಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಲಾಸ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಮಂಟಪ,
 ಆನಂದ ಮಂಟಪ, ||೫೧|| ವೈರಾಗ್ಯ ಮಂಟಪಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾತ್ರಾ
 ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೨|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು.
 'ಎಲೈ ಗುರುದಾಸನಾದ ಬಾಲಕನೇ ಕೇಳು. ನಿತ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಬೇಕು. ||೫೩|| ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಸಜ್ಜಿಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ, ಚಕ್ರಪುಷ್ಕರಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ,
 ದೇವ-ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೪|| ಅಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ

೮೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೊರಟು ದ್ರುಪದಾದೀತ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ದಂಪತ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಪೂಜಾ
ಮಾಡಬೇಕು. ||೫೫|| ಅಮೇಲೆ ದಂಡಪಾಣಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು
ಧುಂಡಿರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೫೬|| ಬಲಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ,
ತಾರಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ||೫೭|| ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾಕಾಲೇಶ್ವರನನ್ನೂ,
ದಂಡಪಾಣಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೫೮|| ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ ಅಮೇಲೆ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂಕಾರೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿವಸ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೫೯|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿವಸ ಮತ್ತೊಂದರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ ಒಂಕಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ತ್ರಿಲೋಚನ ಮಹಾದೇವರ ಎರಡು ಲಿಂಗಗಳಿರುತ್ತವೆ.
||೬೦|| ದ್ವಿತೀಯಾ ದಿವಸ ಒಂದನ್ನೂ, ತೃತೀಯಾ ದಿವಸ ಒಂದನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸ
ಕಾಂಚೀವಾಸ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೧|| ಪಂಚಮೀ ದಿವಸ ರತ್ನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಷಷ್ಠೀದಿವಸ
ಚಂದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೨|| ಸಪ್ತಮಿ ದಿವಸ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಅಷ್ಟಮಿ ದಿವಸ
ಧೂಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ನವಮಿ ದಿವಸ ದೊಡ್ಡದಾದಂಥ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು.
ಇದರಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯವು ಬರುವದು. ||೬೩|| ಅಮೇಲೆ ದಶಮಿ ದಿವಸ ಕಾಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಎಕಾದಶಿ
ದಿವಸ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ದ್ವಾದಶಿ ದಿವಸ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.
||೬೪|| ತ್ರಯೋದಶಿ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಿಮುಕ್ತೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು
ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೫|| ಕಾಶೀವಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಯಾತ್ರಾಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿಘ್ನ ಬರುವದು. ||೬೬|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಯಾತ್ರೆಯ ವಿಧಿಯನ್ನು
ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೬೭|| ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ ಬಂದಮೇಲೆ ಚತುರ್ದಶಿಯಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ

೬೫೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯಾತ್ಮಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಳು. ||೬೮|| ಮೊದಲಿನ ದಿನ ವರುಣಾ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಶೈಲೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದೇ ದಿವಸ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೯|| ಆಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ
ಸ್ವರ್ಗೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆ ದಿವಸ ಮಂದಾಕಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಮೇಶ್ವರನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೦|| ಆಮೇಲೆ ಮಣಿಕರ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಈಶಾನ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನೂ,
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೧|| ಅದೇ ದಿವಸ ಧರ್ಮಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ಗೋಪದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೭೨|| ಆಮೇಲೆ ಸಪ್ತಮಿ
ದಿವಸ ಕೃಷಿಲಧಾರಾ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ವೃಷಭಧ್ವಜ ಲಿಂಗವನ್ನು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೩|| ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ದಿವಸ ಉಪಶಾಂತಿ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ಉಪಶಾಂತೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೪|| ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಪಂಚಚೂಡದೋಹ
(ಹೊಂಡ)ದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ದಿವಸ ಜ್ಯೇಷ್ಠೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೫||
ಚತುಃಸಮುದ್ರ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆ ದಿವಸ ಸಮುದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಹರ್ಷದಿಂದ
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೬|| ಆಮೇಲೆ ದೇವರ ಮುಂದಿರುವ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆ
ದಿವಸ ಹರ್ಷದಿಂದ ಶುಕ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೭|| ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ವ್ಯಾಘ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೮|| ಆಮೇಲೆ ಶೌನಕೇಶ್ವರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ಹರ್ಷದಿಂದ ಶೌನಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೯|| ಆಮೇಲೆ ಮನೋಹರವಾದ
ಜಂಬು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುಭಾಚಾರದಿಂದ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೦|| ಶುಕ್ಲ-ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಷ್ಟಮಿ
ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವದು. ಅವುಗಳನ್ನು

೭೫೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೬೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಫ
ಲ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೮೦|| ಆ ದಿವಸ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷೇಶ್ವರ, ಪರ್ವತೇಶ್ವರ, ಪಶುಪತೇಶ್ವರ, ಗಂಗೇಶ್ವರ, ನರ್ಮದೇಶ್ವರನ್ನು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೧|| ಮತ್ತು ಭಕ್ತೇಶ್ವರ, ಗಭಸ್ತೇಶ್ವರ, ದೊಡ್ಡ ಮಧ್ಯಮೇಶ್ವರ, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ತಾರಕೇಶ್ವರ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂಬತ್ತು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೨|| ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹನ್ನೊಂದು ಲಿಂಗಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅಗ್ನಿ ದ್ರುವೇಶ್ವರ, ||೮೩|| ಉರ್ವಶೀಶ್ವರ, ನಕುಲೇಶ್ವರ, ಆಷಾಢೇಶ್ವರ, ಭಾರಭೂತೇಶ್ವರ ||೮೪|| ಲಾಂಗೂಲೇಶ್ವರ, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೇಶ್ವರ, ಮನಃಪ್ರಕಾಮೇಶ್ವರ, ||೮೫|| ಪ್ರೀತೇಶ್ವರ, ಮಂದಾಲಿ ಕೇಶ್ವರ, ತಿಲಪರ್ಣೇಶ್ವರ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೬|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ಈಗ ನಿನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಯಾತ್ರಾ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ತೃತೀಯಾ ದಿವಸ ಎಂಟು ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೭|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಗೋಪ್ರೇಕ್ಷ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾಲನೇತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೮|| ಅಮೇಲೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಗೌರಿಯನ್ನೂ, ಶೃಂಗಾರವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶೃಂಗಾರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಗೌರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೯|| ಅಮೇಲೆ ವಿಶಾಲ ಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ವಿಶಾಲ ಗೌರಿಯನ್ನೂ, ಲಲಿತಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಲಲಿತಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೯೦|| ಅಮೇಲೆ ಭವಾನೀತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಭವಾನಿಯನ್ನೂ, ಬಿಂದು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಗೌರಿಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೯೧|| ಅಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮನೋಹರ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೨|| ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಮೋದಕಗಳನ್ನು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಥವಾಸಿಯಾದ ನನಗೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ||೯೩|| ಮಂಗಳವಾರ ಮತ್ತು

೬೨೬
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಫ
ಲ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭೈರವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಯಾತ್ರಾ, ಮಾಡಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಷಷ್ಠಿ ದಿವಸ
 ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೫|| ಸಪ್ತಮಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀಸೂರ್ಯ ನಾರಾಯಣನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅಷ್ಟಮಿ ಹಾಗೂ ನವಮಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಚಂಡಿ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೯೬|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಾಡುವ
 ಅಂತರ್ಗೃಹ ಯಾತ್ರೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾಶೀಖಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ-ಕೇಳು! ||೯೭|| ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಶೀ
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸೋಮೇಶ್ವರ' ಎಂಬ ಲಿಂಗವನ್ನು
 ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ||೯೮|| 'ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ನಿನಗೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಹೇಳಿದಂತೆ
 ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡು. ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ||೯೯|| ನಿನ್ನ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು. ಇದನ್ನು ನೀನು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಂಡು ನಿರಂತರ ಶ್ರೀಗುರುಸ್ತರಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡು.'
 ||೧೦೦|| ಎಂದು ಆ ತಪಸ್ವಿಯು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು. ಆಗ ಆ
 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಹರ್ಷದಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇವರೇ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಹೌದು. ||೧೦೧|| ಅಥವಾ
 ಈಶ್ವರನೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ
 ಕಾರ್ಯವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವದು, ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೦೨|| ಮತ್ತು
 ನಾನು ಒಂದೇ ಸವನೇ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ
 ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟರು. ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೧೦೩|| ಎಲ್ಲ
 ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಒಲಿದು ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ
 ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಭೋಲಾಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನು ಕೇವಲ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ
 ಭಿಟ್ಟಿಯಾದನು. ||೧೦೪|| ಯಜ್ಞ-ದಾನ-ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಆಯಾಸವಾಗುವದು. ಆದರೆ ನಾನು

೨೨ ಸಾಹಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಗುರುಗಳು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿವನು
 ಭಿಟ್ಟಿಯಾದನು.' ||೧೦೫|| ಎಂದು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ತಮ್ಮ ಗುರು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
 ||೧೦೬|| ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸಿದನು. ಆಗ ಮೋಮಕೇಶನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆ
 ಲಿಂಗದೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದು ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು-||೧೦೭|| 'ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ, ನಿನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ
 ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ತ್ವಷ್ಟಕುಮಾರನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ ಸರ್ವ
 ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ||೧೦೮|| ಅವನು ಗುರುವರ್ಯರು, ಗುರುಪತ್ನಿ, ಗುರುಪುತ್ರ, ಗುರುಕನ್ಯಾ
 ಇವರು ಏನೇನು ಬೇಡಿದ್ದರೋ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.
 ||೧೦೯|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ ಅವನು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ವರಗಳನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು- 'ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನು! ನೀನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಕುಶಲನಾಗುತ್ತೀ, ||೧೧೦||
 ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾದೆನು. ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಬಂದು
 ನೀನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಾಗುತ್ತೀ, ||೧೧೧|| ನಿನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥವು ಸಾಧಿಸಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು
 ಒದಗುವವು. ಎಲೈ ತ್ವಷ್ಟಪುತ್ರನೇ ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತೀ' ಎಂದು ವರವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟರು. ||೧೧೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ವಷ್ಟಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗನು ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಂದ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ
 ಹೆಸರಿನಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ||೧೧೩|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಬಾಲಕನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಕೂಡಲೇ
 ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದನು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಶೂಲಪಾಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ
 ಏನಾದೀತು? ಏನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ||೧೧೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಕೇಳಿದಂಥ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
 ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದನು.

೬೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೧೦೧|| ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಕ್ರಮದಿಂದ ಗುರುಪತ್ನಿ-ಪುತ್ರ-ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು. ||೧೦೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಉಲ್ಲಾಸಪಟ್ಟು ಮಹಾಕರ್ಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು-‘ಅಪ್ಪಾ ! ಶಿಷ್ಯನೇ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು.’ ||೧೦೩|| ‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮಾ, ನೀನು ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾಕುಶಲನಾಗಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅನಂದವನ್ನು ಹೊಂದು. ನಿನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಜನಿಸುವರು ಮತ್ತು ಕೇಳು. ||೧೦೪|| ನೀನು ನಮಗೆ ಮನೋಹರ ಹಾಗೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಯಾದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ. ನೀನು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿರಲಿ. ||೧೦೫|| ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವಂಥವನಾಗು, ಮತ್ತು ನೀನು ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು ಹಾಗೂ ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಚಾತುರ್ಯವು ಪಸರಿಸಲಿ. ||೧೦೬|| ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳೂ, ನವನಿಧಿಗಳೂ ನಿನ್ನ ವಶವಾಗಲಿ, ನಿನಗೆ ಎಂದೂ ಕಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಚಿಂತೆಗಳು ಬಾರದಿರಲಿ’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೧೦೭|| ‘ಎಲೈ ಪಾರ್ವತಿಯೇ ಕೇಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ತನ್ನ ಗುರುವಿನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.’ ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ||೧೦೮|| ಮತ್ತೆ -‘ಎಲೈ ಗಿರಿಜೇ ! ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ||೧೦೯|| ಭವವೆಂಬುವ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಒಬ್ಬನೇ ಸಮರ್ಥನಿರುತ್ತಾನೆ! ಆ ಸದ್ಗುರುವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವು. ||೧೧೦|| ಅದಕಾರಣ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಮರ್ಥನಾದ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಗುರುವಿನ ಹೊರತು ಯಾವದೂ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ||೧೧೧|| ಯಸ್ಯ ದೇವೇ ಪರಾ ಭಕ್ತಿಯಥಾ ದೇವೇ ತಥಾಗುರಾ||

೬೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತಸ್ತೈ ತೇ ಕಥಿತಾ ಹೃಥಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೧೨೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಗುರುಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನೆಂದು ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.' ||೧೨೭|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಬೆಳಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ ಚಿಂತಾ ಎಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಗುರು ಕೃಪೆಯೇ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿ ಎಂದು' ಹೇಳಿದರು. ||೧೨೮|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಯಂದೇವನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳೇ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ತಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ||೧೨೯|| ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ-ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ.||೧೩೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ನನಗೆ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ. ಆಗ ನಾನು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ||೧೩೧|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣ ದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆದರೆ ಆಗ ನಾನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದೇನೋ, ಅಥವಾ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿದ್ದೇನೋ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ, ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.' ||೧೩೨|| ಎಂದು ಆ ಸಾಯಂದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಒಕ್ಕೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕರುಣಾವಚನದಿಂದಲೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು- ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ||೧೩೩|| ಜಯ ಜಯ ಪರಮಪುರುಷಾ, ಪರಾತ್ಪರಾ, ಪರಮಹಂಸಾ, ಭಕ್ತಜನ ಮಾನಸಹಂಸಾ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ' ||೧೩೪|| ಎಂದು ಅಂದು 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಸಾಯಂದೇವನು ಮತ್ತೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು.' ||೧೩೫|| ಆದಾ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮೇಕ ಮೇವ ಸರ್ವ ಜಗತಾಂ, ವೇದಾತ್ಮಮೂರ್ತಿಂ ವಿಭುಮ್! ಪಶ್ಯಾತ್ ಕ್ಷೋದ ಜಠಾ ವಿನಾಶ ದಿಶಿಜಾಂ ಕೃತ್ವಾಽವತಾರಂ ಪ್ರಭೋ|| ಹತ್ವಾ ದೈತ್ಯಮನೇಕ

೧೨	ಧರ್ಮಚರಿತಂ ಭೂತ್ಯಾತ್ಮಜೋಽಕಿಂ ಗೃಹೇ ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರಿ ಸರಸ್ವತೀ	೬೬೧
೧೦	ಶ್ರೀಪಾದಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ೧ ೧೩೬ ಭೂದೇವಾ ಖಿಲಮಾಸುಷಂ ವಿದುರ್ಜನಾ ಬಾಧಾಯ	೧೦
೮	ಮಾಸಃ ಕಲಿಂ ವೇದಾ ದುಷ್ಯಮನೇಕ ವರ್ಣ ಮನುಜಾ ಭೇದಾದಿ ಭೂಪೋನ್ನತಮ್ ಧೇದಃ	೮
೬	ಧರ್ಮ ತಮಾಂಧಕಾರ ಹರಣಂ ಶ್ರೀಪಾದ ಸೂರ್ಯೋದಯಮ್ ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರೀ	೬
೪	ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ೨ ೧೩೭ ಧಾತಸ್ತ್ವಂ ಹರಿ ಶಂಕರ ಪ್ರತಿ	೪
೨	ಗುರೋಜಾತಾಗ್ರ ಜನ್ಮಂ ವಿಭೋ ಹೇತುಃ ಸರ್ವವಿದೋ ಜನಾಯ ಹರಣಂ ಜ್ಯೋತಿಃ	೨
೧೦	ಸ್ವರೂಪಂ ಜಗತ್ ಬಾಹುರ್ಭಾಷ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ಕ್ಷಿತೀಲೇ ಪಾತುಃ ಸದಾ ಸೇವ್ಯಯಂ	೧೦
೮	ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರೀ ಸರಸ್ವತಿ ಶ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ೩ ೧೩೮ ಚರಿತಂ ಚಿತ್ರ	೮
೬	ಮನೇಕ ಕೀರ್ತಿಮತುಲಂ ಪರಿಭೂತ ಭೂಮಂಡಲೇ ಮೂಕಂ ವಾಕ್ಯದಿವಾಂಧಕಸ್ಯ ನಯನಂ,	೬
೪	ವಂಧ್ಯಾ ಚ ಪುತ್ರಂ ದದತ್ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ವಿಧವಾ ಚ ದಾಯಕಂ ಶ್ರೀಯಂ ದತ್ವಾ ಚ ಭಕ್ತ ಜನಂ	೪
೨	ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರೀ ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಪಾದಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ೪ ೧೩೯ ದುರಿತಂ ಘೋರ	೨
೧೦	ದರಿದ್ರದಾವತಿಮಿರಂ ಹರಣಂ ಜಗಜ್ಜೋತಿಷಂ ಸುರರ್ಥೇನುಂ ಗುರುಪಾದ ಪೂಜಿತ ಜನಾ,	೧೦
೮	ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಭಕ್ತಾರ್ತಿತಃ ನರಸಿಂಹೇಂದ್ರ-ಸರಸ್ವತೇಶ್ವರ ವಿಭೋ ಶರಣಾಗತಂ ರಕ್ಷಕಂ	೮
೬	ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರಿ ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಪಾದಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್! ೫ ೧೪೦ ಗುರುಮೂರ್ತಿ	೬
೪	ಶರಣಾರವಿಂದ ಯುಗಲಂ ಸ್ಮರಣಂ ಕೃತಂ ನಿತ್ಯ ಸೌ ಚರಿತಂ ಕ್ಷೇತ್ರಮನೇಕ ತೀರ್ಥ ಸಫಲಂ	೪
೨	ಸರಿತಾದಿ ಭಾಗೀರಥೀ ತುರಗಾಮೇಧ ಸಹಸ್ರ ಗೋವಿದುಜನಾಃ ಸಮ್ಯಕ್ದದನ್ ತತ್ಪಲರಿಂ	೨
೧೦	ವಂದೇಹಂ ನರಕೇಸರಿ ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ೬ ೧೪೧ ನೋ ಶಕ್ಯಂ ತವ	೧೦
೮	ನಾಮ ಮಂಗಲಸ್ತುತಂ, ವೇದಾಗಮಾಗೋಚರಂ ಪಾದದ್ವಂ ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಂತರಜಲಂ	೮
೬	ನಿರ್ಧಾರಮಿಮಾಂಸತಂ ಭೂಯೋಭೂಯಃ ಸ್ಮರನ್ನಮಾಮಿ ಮನಸಾ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರಂ ಪಾಹಿಮಾಂ	೬

೨೨ ವಂದೇಹಂ ಸರಕೇಸರೀ ಸರಸ್ವತೀ ತ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ||೭||೧೪೨|| ಭಕ್ತಾಣಾಂ
 ೨೩ ತರಣಾರ್ಥ ಸರ್ವ ಜಗತಾಂ ದೀಕ್ಷಾಂ ದದನ್ಮೋಗಿನಾಂ | ಸುಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸುರ ಗಾಣಿಗ ಸ್ಥಿತ
 ೨೪ ಪ್ರಭೋ, ದತ್ತಾಚತುಷ್ಠಾಮದಂ || ಸುತ್ತಾ ಭಕ್ತ ಸರಸ್ವತೀ ಗುರುಪದಂ, ಜಿತ್ವಾದ್ಯ ಘೋಷಾದಿಕಂ
 ೨೫ | ವಂದೇಹಂ ಸರಕೇಸರೀ ಸರಸ್ವತೀ ತ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂಬುಜಮ್ ||೮||೧೪೩|| ಎವಂ
 ೨೬ ತ್ರೀಗುರುನಾಥಮಷ್ಟಕಮಿದಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಪಠೇ ನಿತ್ಯ ಸಃ | ತೇಜೋವರ್ಚಬಲೋನ್ನತಂ
 ೨೭ ತ್ರೀಯಕರ ಅನಂದ ಸಂವರ್ಧಂ ವಪುಃ || ಪುತ್ರಾ, ಪತ್ನ್ಯಮನೇಕ ಸಂಪದ ಶುಭಾ
 ೨೮ ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯತಾಂ | ವಂದೇಹಂ ಸರಕೇಸರಿ ಸರಸ್ವತೀ ತ್ರೀಪಾದ ಯುಗ್ಮಾಂ-
 ೨೯ ಬುಜಮ್ ||೯||೧೪೪|| ಸಾಯಂದೇವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ ದಂಡವತ್ತ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ೩೦ ಸದ್ಗದಿತಕಂಠನೂ, ಮೈಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚ ಉಳ್ಳವನೂ ಆಗಿ ||೧೪೫|| ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರ
 ೩೧ ಜಗದ್ಗುರುವೇ ನೀವೇ ದೇವರು. 'ಕೃಪಾನಿಧಿಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.
 ೩೨ ||೧೪೬|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ನಾನು ನಾಲ್ಕು
 ೩೩ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ನೀವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣೀಪುರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವನಾಥರು.' ||೧೪೭||
 ೩೪ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ
 ೩೫ ನಿರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಕೇಳು. ||೧೪೮|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವಾ, ನಿನಗೆ ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ೩೬ ತೋರಿಸಿದೆನು. ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ತಲೆಯವರಿಗೆ ಈ ಯಾತ್ರಾಫಲವು ಇರುತ್ತದೆ.
 ೩೭ ||೧೪೯|| ನೀನು ನಮ್ಮ ನಿಜ ಭಕ್ತನು. ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆನು. ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ
 ೩೮ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. ||೧೫೦|| ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವಾ, ನೀನು
 ೩೯ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಆ ಮೈಂಛನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಬೇಡ. ನೀನು
 ೪೦ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಮಾಡಿಸು. ||೧೫೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ

೪೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ
ಯಾವತ್ತೂ ಭಕ್ತ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು.' ||೧೫|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು ನಾಮಧಾರಕ
ಶಿಷ್ಯನು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ||೧೫||
ಮತ್ತೇ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಈ ಮೊದಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿನ್ನ
ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ. ||೧೫||
ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು’ ಎಂದು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೧೫|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಕೇಳು. ಆಗ
ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸಾಯಂದೇವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಹೊರಟು, ||೧೫|| ಕಡಗಂಚಿ
ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಹತ್ತಿದನು. ಏನೆಂದರೆ- ‘ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು
ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿರುವರು. ||೧೫|| ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆಯಿರಿ’ ಎಂದು
ಹೇಳಿ, ಒಕ್ಕೇ ಆನಂದದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟರು.
||೧೫|| ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ಚತುರ್ದಶೀ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಲೋಟಾಂಗಣ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೆಂಡಿರು-ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದನು. ||೧೫|| ಆಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು
ಸದ್ಗತಿಕಂಠನಾಗಿ ವೇಳಿ-ವೇಳಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ‘ಓಂ ನಮೋ ಚಂದ್ರಮೌಲಿಯೇ! ನೀವು
ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ||೧೬|| ಅಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.
ಸ್ವಾಮೀ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪಾರಗಾಣೆನು. ||೧೬|| ನೀವು
ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹರಿ-ಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕರು ನಿಮ್ಮ ಅಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಅಂದಮೇಲೆ,

೬೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾ
ದ
ಬ
ಲ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೃಪಾನಿಧಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಕ್ಯವಾದೇನು? ಆದಿಪುರುಷರಾದ ನೀವು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ||೧೬೨|| ಸ್ವಾಮೀ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಚಂದ್ರೋದಯದಿಂದ ಚಕೋರಕ್ಕೆ ಆನಂದವಾದಷ್ಟೇ ಆನಂದವು ನನಗಾಗಿದೆ. ||೧೬೩|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿ ನಾನು ಪುನಿತನಾದೆನು. ||೧೬೪|| ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಲೋಹವು ಸುವರ್ಣವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಜಾಂಬುನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಣ್ಣು ಕೂಡಲೇ ಬಂಗಾರವಾಗುವಂತೆಯೂ, ||೧೬೫|| ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋದ ಕಾಗೆ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಹಂಸವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುನೀತನಾದೆನು. ||೧೬೬|| ಗಂಗಾ ಪಾಪಂ ಶಶೀ ತಾಪಂ, ದೈತ್ಯಂ ಕಲ್ಪತರುಸತ್ತಾ | ಪಾಪಂ ತಾಪಂ ಚ ದೈತ್ಯಂ ಚ ಹರಂತಿ ಗುರುದರ್ಶನಂ ||೧೬೭|| ಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂದ ಪಾಪವೂ, ಚಂದ್ರನಿಂದ ತಾಪವೂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿಂದ ಬಡತನವೂ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದರ ಗುಣದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಾಪ-ತಾಪ-ದೈತ್ಯ ಈ ಮೂರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ||೧೬೮|| ಗುರುಚರಣ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ಪಾಪ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಬಡತನವೆಂಬ ಅರಣ್ಯವೇ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ,' ||೧೬೯|| ಎಂದೂ ಮತ್ತು 'ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನೆಂದೂ ವೇದಗಳು ಹೇಳುವವು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮಾತು ನನಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು.' ||೧೭೦|| ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಅಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೭೧|| ಮೊದಲನೇ ಪದ- (ರಾಗ-ಶ್ರೀರಾಗ ಪೂರ್ವಿ ಅಥವಾ ಜೋಗಿ) ಕಂಡೆವೆಂದು ಭಕ್ತಜನರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯಾ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗೆ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಂಡೆವೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

೬೬೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨

ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಬ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ವಾರಿಜಾದಳ ಪಾದವನ್ನು ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭಜಿಸಿ ಸುಖವ ನೀವ ಜಗತ್ಪತಿಯಾ|| ಅನುಪಲ್ಲ
 ||೧೭|| ಭೋಗಿ (ಭಕ್ತ) ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಮ್ಯಫಲಗಳಿತ್ತು ಸಲಹುತಿರುವ | ಯೋಗಿನಿಯರೊಡೆಯ
 ಧೀರ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀ ಯತಿವರನ್ನು ||೧|| ಕಂಡೆನಿಂದು ||೧೭೩|| ವಾಕ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿ
 ಜಗದೊಳು ದಂಡ ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಧರಿಸಿ| ಸಗುಣನೊಬ್ಬ ಸುಜನರಿಗೆ ಒಲಿದ
 ಶ್ರೀಗುರುಯತಿವರನ್ನಾ||೨|| ಕಂಡೆನಿಂದು ||೧೭೪|| ಧರೆಗೆ ಗಾಣಗಾಪುರದೊಳು ನೆಲೆಸಿಂಹ
 ಹರಿದಾಸರೊಡೆಯ | ಕರುಣದಲಿ ವರವಿತ್ತು ಪ್ರೊರೆವ ಅನುದಿನ ನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತೀ ಗುರುಚರಣವನ್ನು
 ||೩|| ಕಂಡೆನಿಂದು||೧೭೫|| ಎರಡನೇ ಪದ-(ರಾಗ-ಜರವಂಡಿ) ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ ಇಂದು ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ |
 ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಯತೀಕುಲ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಾ ||ಪಲ್ಲ|| ತತ್ತ್ವ ಬೋಧೆಯ ಉಪನಿಷದ್
 ತತ್ತ್ವಚರಿತನಾ| ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯನಾ ||೧|| ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ ||೧೭೬|| ತೇಷತಯನನಾ
 ಪರವೇಷಕಾಯಕನಾ | ಲೇಸುಕೃಪೆಯ ನಿಮೀಷವೆಂಬ ಭಾಷಾಪಾಲಕನಾ ||೨|| ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ
 ||೧೭೭|| ಗಂಧ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೋಭಿತಾನಂದ ಸಾಗರನಾ| ಭಂದವುಳ್ಳ ಯೋಗೀಂದ್ರ
 ಗೋಪಿವೃಂದ ವಲ್ಲಭನಾ ||೩|| ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ ||೧೭೮|| ಮಂತ್ರಕೂಟದಿ ಮೆರೆದು ಸ್ವಾತಂತ್ರನಾದವನಾ
 | ಇಂತು ನಿಗಮಾಗಮದ ಸಕಲ ಕಾಂತ್ಯಿವುಳ್ಳವನಾ ||೪|| ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ ||೧೭೯|| ಕರಿರಾಯ ನೆನಪಿಗೆ
 ವರದ ಗುರುರಾಯನಾ | ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯಂಬ ನಾದ ಪುರುಷ ನಾಮಕನಾ ||೫|| ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ
 ||೧೮೦|| ಮೂರನೇ ಪದ-(ರಾಗ ಜರವಂಡಿ) ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು ಶ್ರೀಗುರುವರನಾ| ನಾರಸಿಂಹ
 ಸರಸ್ವತಿಯನು||ಪಲ್ಲ|| ಕಂಡೆನೀಗ ಭೂಮಂಡಲದೊಡೆಯನು| ದಂಡ-ಕಮಂಡಲು ಚಂದದಿ ಪಿಡಿದಿಹ
 ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ದುಷ್ಟ ಜನರ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಶಿಷ್ಟ ಜನರ ರಕ್ಷಿಸುವ| ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳ
 ಪರಿಹರಿಸುವ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನೀವ|| ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳ್ ಭಕ್ತರ ತಟ್ಟನೆ ಪ್ರೊರೆಯುವ | ಧಿಟ್ಟ
 ಶ್ರೀನರಹರಿಸರಸ್ವತಿ ಗುರುವನ್ನು ||೧|| ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು||೧೮೧|| ರಜಕನಾದವಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತು, ನಿಜ

೭೭೫
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಬ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೮೨	ಸುಖವನೆ ಕೊಟ್ಟು । ಭಜಕರಾದವರೊಳು ನೀ ಮನವಿಟ್ಟು॥ ಅಜಪದವಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಈ	೬೬೬
ದ	ಜಗದೊಳು ವರ । ಗಾಣಗಾಪುರದಿ ಸೋಜಿಗದಿಂದಲೇ ತೇಜದಿ ತೋರುವ ॥೨॥ ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು	ದ
ಗಂ	॥೧೮೨॥ ದತ್ತಾ ತ್ರೇಯನೊಬ ಗುರುವರನ ನುತಿಸುವೆ । ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸುತ್ತ ತೀರ್ಥಗಳ ಚರಿಸುತ್ತಿರುವ॥	ಗಂ
ಬ	ಎತ್ತಲು ವಾಸಿಸುವ ಕೃತಿವಾಸವರ ಉತ್ತಮರೂಪನೇ । ಅತ್ತಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಗುರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ॥೩॥	ಬ
ರಾ	ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು ॥೧೮೩॥ ಲಕ್ಷಭಜಕರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತು ಅಕ್ಷಣ ಸುಖವನಿತ್ತು । ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಗೆ	ರಾ
ದ	ಪೋಗುತ್ತಲಾಗ ಈಕ್ಷಿಸಿ ವರ ಸತಿಯ ॥ ಅಕ್ಷಣದೊಳು ಗೊಡ್ಡೆಮ್ಮೆಯ ನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಹಾಲನು ಕರೆಸುತ	ದ
ಗಂ	ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿದ ॥೪॥ ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು ॥೧೮೪॥ ಅಂದು ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರಲು	ಗಂ
ಬ	ಅಂದದೊಳಗಿನಿಂದ । ಚಂದದಿ ನಾಲ್ಕಾಸ್ತರ ಜನರಂ ಅನಂದದಿ ಭುಂಜಿಸಿದ ॥ ಅಂದಾವಿಪ್ರರು	ಬ
ರಾ	ವಾದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಚಂದದಿ ಪತಿಸಿನಿಂ ವೇದವನಿನಿಸಿದ ಗುರುವರನಂ ॥೫॥ ಕಂಡೆ ನಾನಿಂದು ॥೧೮೫॥	ರಾ
ಅ	‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಂದೇವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು	ಅ
ಪಾ	ಸಂಕೋಷಪಟ್ಟು ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಡುತ್ತ ॥೧೮೬॥ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವನ	ಪಾ
ದ	ಪಕ್ಷೀ-ಪುತ್ರ, ಸಮಸ್ತ ರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ತಾಯಿಯು ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ	ದ
ಬ	ಪ್ರೇಮಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಂದೇವನ ಬಾಲಕರ ಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೇಮಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.’	ಬ
ಲ	॥೧೮೭॥ ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಆ ದಿವಸ ಯತಿಗಳಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ	ಲ
ಛ	ಎಷ್ಟು ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ? ॥೧೮೮॥ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ	ಛ
ದ	ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು	ದ
ಗಂ	ಕುರಿತು-॥೧೮೯॥ ಅವನ ಗೃಹವಾರ್ತೆಯನ್ನೂ, ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು, ಕ್ಷೇಮ-ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ	ಗಂ
ಬ	ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು ಮಹಾಹರ್ಷದಿಂದ ॥೧೯೦॥ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳ ಸಹಿತವಾಗಿ	ಬ
ರಾ	ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆಮೇಲೆ	ರಾ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುಗಳ ಪಾದದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು. ||೧೯೧|| ಆಗ ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಾದ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ನಾಗನಾಥನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅವನ
 ತಲೆಯಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು- ||೧೯೨|| ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ಈ ಹಿರಿಯ ಮಗ
 ನಾಗನಾಥನು ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಯಾಗುವನು. ಇವನ ಸಂತತಿಯು ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುವದು. ||೧೯೩||
 ಇವನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನು. ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗುವನು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ಮೈಲಂಭನ
 ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಡ. ||೧೯೪|| ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ
 ಆನಂದದಿಂದಿರುವರು. ಇನ್ನು ನೀನು ನಮ್ಮ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. ||೧೯೫||
 ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನವಕರಿ ಮಾಡಬೇಡ. ನೀನು ಯಾವ ದಿವಸ ಆ ಮೈಲಂಭನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
 ವಂದಿಸುವೆಯೋ ಅದೇ ದಿವಸ ನಿನಗೆ ಮರಣ ಬರುವದು. ||೧೯೬|| ಈ ನಾಗನಾಥನು ನಮ್ಮ
 ನಿಜಭಕ್ತನಿದ್ದು ಅವನು ಬಹು ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗುವನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ||೧೯೭|| ಮತ್ತೆ 'ಎಲೈ
 ಸಾಯಂದೇವಾ! ಈಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ಬರಿ,' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ||೧೯೮|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯಂದೇವನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಠಕ್ಕೆ
 ಬಂದನು. ||೧೯೯|| ಆ ದಿವಸ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ ಇದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ಅನಂತ ಪೂಜಾ
 ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೦೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಈ ದಿವಸ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ ಇದ್ದು ಈ
 ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನೀನು ಅನಂತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡು' ಎಂದರು. ||೨೦೧||
 ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಯಂದೇವನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಮಗೆ ಗುರುಗಳಾದ ತಾವೇ
 ಅನಂತರೂಪರು. ತಮ್ಮ ಚರಣಸೇವೆಯೇ ನಮಗೆ ವ್ರತವು' ಎಂದನು. ||೨೦೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು

೬೬೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ತ್ರಯಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

G.S. Huddar

43

ಅನಂತವ್ರತೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರೈಶ್ಚ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
|| ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ಚ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಾಯಂದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ ನೀನು ಅನಂತ ವ್ರತದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದಿ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಂದಿ ಒಳ್ಳೇ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕಾರಣ ಆ ಅನಂತ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧|| ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಂಡುರಾಯನ ಮಗನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನು ಅನಂತ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅದು ಇಂಥ ಉತ್ತಮ ವ್ರತವಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨|| ಆಗ ಸಾಯಂದೇವನು ಕೈಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಪಡೆದನು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೩|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು, ‘ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ದಾಯಾದಿಗಳಾದ ದುಷ್ಯ ಕೌರವರು ಕಪಟ ಮಾಡಿ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿದರು. ||೪|| ಅದರಿಂದ ಅವರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ||೫|| ಆ ಘೋರವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ತ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಂಡವರು ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ದುಷ್ಯರಾದ ಕೌರವರು ಕಪಟದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ವಿಘ್ನಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭|| ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯರು ಸಹಿತವಾದ ದೂರ್ವಾಸರನ್ನು ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಪಾಂಡವರು ತ್ರೀಹರಿಯ ಭಕ್ತರಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅವರನ್ನು

೬೭೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಸದಾ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೮|| ಆ ಪಾಂಡವರು ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ಆ ವನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ನಾನಾವ್ರತಗಳನ್ನೂ, ನಾನಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯|| ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ||೧೦|| ಅವನು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ಲೋಟಾಂಗಣ ಹಾಕುತ್ತ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ. ||೧೧|| ತನ್ನ ಚಂಡಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು ಜಾಡಿಸಿ, ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಪರ್ಣಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ||೧೨|| ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಪೋಷಣೋಪಚಾರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ನಾನಾತರದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೧೩|| ಆಮೇಲೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು-‘ಜಯ ಜಯ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ, ಜಯಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ, ಜಯ ಕೃಷ್ಣನಾಥನೇ, ||೧೪|| ಜಯ ಜಯ ಅನಂತನೇ, ನಾರಾಯಣನೇ, ಭವತಾರಕನೇ, ಕೃಪಾಳುವೇ, ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನೇ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ವಾಸಿಯೇ, ವಾಸುದೇವನೇ, ||೧೫|| ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ, ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಕರ್ತನೇ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರನೇ, ||೧೬|| ವಿಶ್ವರಕ್ಷನೇ, ವಿಶ್ವಾಧಾರನೇ, ಅಣು-ರೇಣು-ತೃಣ ಕಾಷ್ಠಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದವನೇ, ||೧೭|| ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ಹರ್ಷಿಕೇಶನೇ, ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವಂಥವನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು. ||೧೮|| ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ವೇದಗಳು-ಪುರಾಣಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತವೆ. ||೧೯|| ದೇವಾ ನೀನು ಭೂಭಾರವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತೀ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಭಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಜೀವದಿಂದಿಟ್ಟಿರುವಿ? ||೨೦|| ನೀನು ಪಾಂಡವರೇ ನನ್ನ ಪಂಚಪಾಣವೆಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ನಮ್ಮನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ, ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾಕೆ

೬೭೧

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಕಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತೀ? ||೨೦|| ದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಕೃಪಾ ಸಂಪಾದಿಸುವರನ್ನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ ! ಹೀಗಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಕೆ ಇಟ್ಟಿ? ||೨೧|| 'ಎಲೈ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ, ನಾವು ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನಾವು ಜೀವದಿಂದ್ಯಾಕೆ ಇರಬೇಕು?' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೨೨|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಂದಿಸಿ-ದೇವಾ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳು. ನಾವು ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿರುವೇವೆ? ನೀನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನಿರಲು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೇಕೆ?' ಹೇಳು ಎಂದನು. ||೨೩|| ಅಮೇಲೆ ಧನಂಜಯನು ಬಂದು ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಕರುಣಾ ವಚನದಿಂದ 'ಹೇ ಕೃಪಾಳುವೇ, ಹೇ ಮುರಾರಿಯೇ' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ||೨೪|| 'ದೇವಾ, ನಾವು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ಅರಣ್ಯವಾಸವಾಗಿ ನಮಗೆ ಅತಿಶಯ ಕಷ್ಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ತ್ರಾಸವಾಗಿದೆ. ||೨೫|| ಎಲೈ ನಾರಾಯಣನೇ, ಈಗ ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಪಂಚ-ಪಾಂಡವರು ನಿನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ನೀನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸು' ಎಂದನು. ||೨೬|| ಅಮೇಲೆ ಮಾದ್ರಿದೇವೀ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಕುಲ-ಸಹದೇವರು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕೂಡಲೇ ದ್ರಾಪದಿಯು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ||೨೭|| -'ದೇವಾ, ನೀನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು! ಹೀಗಿದ್ದು ನಾವು ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ! ನಮ್ಮ ದಾಯಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವೈರತ್ವ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುವರು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೇನು ಉಪಯೋಗವಿದೆ ಹೇಳು? ||೨೮|| ನಿನ್ನಂಥ ಭತ್ತವು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಪರಿಮಿತ ಕಷ್ಟಗಳಾಗಬೇಕೆ? ದೇವಾ ಈಗ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದೇ ಸಾಕು ? ಹೃಷಿಕೇಶನೇ, ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ||೩೦|| ಅಂಥ

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಉಪಾಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳು ಅಂದಳು. ದ್ರೌಪದಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೃಷ್ಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೃಪಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ||೩೧|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಪಂಡುಸುತನಾದ ಧರ್ಮರಾಯನೇ ಕೇಳು! ಯಾವ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವನೋ ಅಂಥ ಒಂದು ವ್ರತವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ||೩೨|| ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅನಂತ ವ್ರತ ಎಂಬುದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ತೀವ್ರ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ||೩೩|| ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅನಂತ ವ್ರತವೆಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಅನಂತನೆಂಬ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಇದೇ. ನಾನೇ ಅನಂತನು. ನಾನು ಸರ್ವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸವಾಗಿರುವೆನು. ||೩೪|| ಅಂದರೆ ಕಲಾ, ಕಾಷ್ಠ, ಮುಹೂರ್ತ, ದಿನ, ರಾತ್ರಿ, ಶರೀರ, ಪಕ್ಷಿ, ಮಾಸ, ವರುಷ, ಯುಗ, ಕಲ್ಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ||೩೫|| 'ಎಲೈ ಧರ್ಮರಾಜನೇ, ನಾರಾಯಣನಾದ ನಾನು ದುಷ್ಟ ದಾನವರನ್ನು ಕೊಂದು ಭೂಭಾರವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುವದರ ದೆತಿಯಿಂದ ವಸುದೇವನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವೆನು. ||೩೬|| ನಾನೇ ಅನಂತನೆಂದು ತಿಳಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬೇಡ. ನಾನೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಮಹೇಶ್ವರರೆಂದು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವೆನು. ||೩೭|| ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರೂ, ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಗಳೂ, ಅಷ್ಟವಸುಗಳೂ, ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೂ, ||೩೮|| ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರೂ, ಸಪ್ತಸಮುದ್ರ, ಸಪ್ತಋಷಿ, ಸಪ್ತಪರ್ವತಗಳೂ, ||೩೯|| ಎಲ್ಲ ವೃಕ್ಷಗಳೂ, ಆಕಾಶವೂ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ, ದಶ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ, ಈ ಭೂಮಿಯು||೪೦|| ಸಪ್ತ ಪಾತಾಳಗಳೂ, ಭೂರ್ಭುವಾದಿ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ, ಅಣು- ರೇಣು- ತೃಣ-ಕಾಷ್ಠಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವಾದ ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ||೪೧|| ಎಲೈ ಧರ್ಮರಾಜನೇ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಾನೇ ಅನಂತನೆಂದು ತಿಳಿದು

೩೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

[illegible]

ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಾ ಮಾಡು, ನಿನಗೆ ಈ ವ್ರತವು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೪೨|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾರಾಯಣನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ, ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವು ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು? ಪೂಜಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ||೪೩|| ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಯಾವ ದಿವಸ ಮಾಡಬೇಕು? ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಯಾರು-ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಅವರಿಗೆ ಏನು ಫಲವಾಯಿತು? ಎಂಬುದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು?' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೪೪|| ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು- 'ಎಲೈ ಧರ್ಮರಾಯಾ! ನೀನು ನನಗೆ ಆ ವ್ರತದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೀ. ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು! ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಶಿ ಬರುತ್ತದಷ್ಟೇ, ||೪೫|| ಆ ದಿವಸ ಅನಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿ. ಮತ್ತು ನೀನು ನನಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೀ? ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು! ||೪೬|| ಪೂರ್ವದ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ 'ಸುಮಂತು' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಭೃಗುವಿನ ಮಗಳಾದ 'ದೀಕ್ಷಾ' ಎಂಬವಳು ||೪೭|| ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯೂ, ಔದಾರ್ಯವಂತಳೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ 'ಸುಶೀಲಾ' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯು ಜನಿಸಿದ್ದಳು. ||೪೮|| ಆ ಸುಶೀಲೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿತ್ಯ ಸದಾಚಾರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ, ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತಾನು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸರ್ವ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೯|| ಇದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ನಾನಾತರದ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಐದು ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾದಿ ತಂಬ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾತರದ ರಂಗೋಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ||೫೦|| ಮನೆಯನ್ನು ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯ ದೇವ ಪೂಜೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು

୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

೧೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಮನದಲ್ಲಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೫೦|| ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ದೈವವಶಾತ್ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಸುಮಂತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ದೀಕ್ಷಾ ಎಂಬುವಳು ಸುತೀಲಾಳ ತಾಯಿಯು ಮರಣ ಹೊಂದಿದಳು. ||೫೧|| ಹೆಂಡತಿಯು ಸತ್ತು ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಆ ಸುಮಂತನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳು ನಿಂತುಹೋದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೫೨|| ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಕರ್ಕಶೀ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಃಖೀಲ (ಕಿಟ್ಟು) ಸ್ವಭಾವದವಳಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮತ್ತು ಮಲಮಗಳಾದ ಸುತೀಲೆಯ ಸಂಗಡ ಜಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೫೩|| ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯಾದ ಸುತೀಲೆಯು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಳಾದಳು. ಆಗ ಸುಮಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-ಈಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವರನು ಸಿಕ್ಕರೆ ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೪|| ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನೆಂಬ ಋಷಿಯು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬರಲು ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ||೫೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನಿಗೆ ಆ ಸುತೀಲೆಯನ್ನು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಆಷಾಢ-ಶ್ರಾವಣ ಈ ಎರಡು ಮಾಸಗಳಾಗುವತನಕ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ||೫೬|| ಆ ಸುಮಂತನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಆ ಕರ್ಕಶಿಯು ಮಲಮಗಳಾದ ಸುತೀಲೆಯಮೇಲೆ ನಿತ್ಯ ವೈರತ್ವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ಮಾವನಾದ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ-ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೫೭|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳ ದುಃಖ ಮಾಡಿ- ಈ ಕರ್ಕಶಿಯು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲ ! ವೈರಿಯು !! ಈಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ

೬೭೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ನ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೮೩

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಉರಿಯಲಾರದೆ ನನ್ನ ಮುದ್ದುಮಗಳು ಇನ್ನು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾಳಲ್ಲ? ಎನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಎಂಥಾ ಪಾಪಿಣಿಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ !' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ||೫೯|| ಮತ್ತು-ಶಾಂತಕಾದ ಹಾಗೂ ಸದಾಚಾರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ಇಲ್ಲದಂಥವರ ಮನೆಯು ಅರಣ್ಯದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ಸ್ವಾಮೀ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನೇ ನಾನು ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವೆನು. ||೬೦|| ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಹಾಗೂ ತಪಸ್ಸುಗಳು ನಡೆಯದಂತಾದವು. ಈ ಕರ್ಕಶಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಮಗಳು-ಅಲಿಯನೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವು. ನಿತ್ಯ ಅಲಿಯನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎನು ಮಾಡಲಿ?' ||೬೧|| ಎಂದು ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎನೆಂದರೆ-'ಮಾವನವರೇ, ಕೇಳಿರಿ. ನೀವು ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತಪಸ್ವಿಗಳಿರಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮ ಕೆಡುವದು. ||೬೨|| ನಾವು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಹಿತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೬೩|| ಆಗ ಆ ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು- 'ಕೌಂಡಿಣ್ಯ ಮುನಿಯೇ ಕೇಳು. ನೀವು ಇನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡು ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ತ್ರಯೋದತಿ ದಿವಸ ಅಂದರೆ ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ತ್ರಯೋದತಿ ದಿವಸ ಹೊರಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೬೪|| ಮಾವನ ವಿನಂತಿಯಂತೆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಮತ್ತೆ ಹದಿಮೂರು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಮರುದಿನ ಉತ್ತಮ ಮೂಹೂರ್ತವಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂದರೆ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಹೊರಟನು. ||೬೫|| ಆಗ ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಕರ್ಕಶಿಯನ್ನು ಕರೆದು-'ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಗಂಡನ ಸಂಗಡ ಎರಡನೇ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಳು. ಅಲಿಯನಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಳು. ಕಾರಣ ಬೇಗನೆ ಉತ್ತಮ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

೬೬೬

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

ಬ

ರಾ

ಅ

ಪಾ

ದ

೬೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೬೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ಏನೋ ಅವಳು ಓಡುತ್ತ
-ಓಡುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಆನಿಸಿ
ಚಲಕವನ್ನು, ಅಗಳಿಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ||೬೭|| ಆಗ ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ವಿನಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆಕೆಯು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ
ತಲೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸುತೀಲಿಯು ತಂದೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು-‘ಅಪ್ಪಾ, ಇರಲಿಬಿಡು.
ನಾವು ಹಾಗೇ ಹೋಗುವೆವು’ ಎಂದಳು. ||೬೮|| ಆಗ ಸುಮಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಲುಬಾರದ್ದರಿಂದ ಬರೆ ಕೈಯಿಂದ ಕಳಿಸಲಾರದೆ ಚೌಸೊಪ್ಪಿ (ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆ) ಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಗೋದಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಯ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟನು. ||೬೯|| ಆಗ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸತಿಯೊಡನೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಹೋಗಹೋಗುತ್ತ
ಮಧ್ಯಾನ್ಹವಾಗಲು ಅಲ್ಲಿರುವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು
ರಥದಿಂದಿಳಿದು, ||೭೦|| ಆ ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತನು.
ಸುತೀಲಿಯು ರಥದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ನದಿಯದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ
ರಮ್ಯವಾದ ವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ||೭೧|| ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೆಂಪು
ರೇಷ್ಮೆಯ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ
ಕಲಶಗಳನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೨|| ಸುತೀಲಿಯು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ
ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿನಯದಿಂದ-‘ಅವ್ವಗಳಿರಾ, ಈಗ ನೀವು ಯಾವ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ?’
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ||೭೩|| ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸುತೀಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಅಮ್ಮಾ, ಅನಂತ ವ್ರತವೆಂಬ
ಒಂದು ವ್ರತವಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವೆವು. ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಆ ಅನಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ
ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೭೪|| ಆಗ ಸುತೀಲಿಯು ಆ

೬೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ-‘ಅಮ್ಮಗಳಿರಾ! ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ, ಈ ವ್ರತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ನನಗೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು,’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೭೫|| ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು-‘ಅವ್ವಾ,
ಸುತೀಲಾ, ಕೂಡು. ನಿನಗೆ ಈ ಅನಂತ ವ್ರತದ ಎಲ್ಲ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಂತವಾಗಿಯೂ,
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವೆವು ಕೇಳು.’ ||೭೬|| ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ಚತುರ್ದಶೀ ದಿವಸ
ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಈ ಅನಂತ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪೂಜಾಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿ
ತಳಿರು-ತೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ದೇವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಪೀಠವನ್ನಿಡಬೇಕು.
||೭೭|| ಆಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಯ ದಾರದಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೆಂಪು ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ಅನಂತನ ದಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವದಿದ್ದು
ನದಿಯು ಸಮೀಪವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಗಳ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ
ಮಾಡಬೇಕು. ನದಿಯ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಪೂಜಾ ಮಾಡುವದಿದ್ದರೆ ಆ ದಾರವನ್ನೂ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ
ಎಂಬ ಎರಡು ಹೊಸ ಕಲಶಗಳನ್ನೂ ನದಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ
ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೮|| ಆಮೇಲೆ ದಿವ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು, ಅರಿಷಿಣ-
ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ಎಂಬ ಆ
ಎರಡು ಕಲಶಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೭೯|| ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ತಂದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚ
ಪಲ್ಲವಾದಿಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಪೀಠದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತೀವ್ರವಾಗಿ
ಪೋಡತೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೦|| ಆಮೇಲೆ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ
ಕಲಶಗಳಿಗೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಎಳು
ಹಡೆಯ ಶೇಷರೂಪನಾದ ಅನಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆವು ಕೇಳು.
||೮೧|| ಆ ಎರಡೂ ಕಲಶಗಳಮೇಲೆ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಚ್ಚಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಅಷ್ಟದಳದ ಪದ್ಮವನ್ನು

೭೭೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಬ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬರೆದು, ಅದರಮೇಲೆ ಆ ದರ್ಭೆಯ ಶೇಷವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ||೮೨|| ಆ ಕಲಶಗಳ ಮುಂದೆ ಪಂಚವರ್ಣದ ಪುಡಿಗಳಿಂದ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮಾದಿ ಅನೇಕ ರಂಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ||೮೩|| ಆಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ದರ್ಭೆಯ ಶೇಷವನ್ನು ಶೇಷತಾಯಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೪|| ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಪ್ತ ಹೆಡೆಯ ಶೇಷನಮೇಲೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಸದಾ ಮಲಗಿರುವವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅನಂತನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೫|| ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪಿಂಗಲಾಕ್ಷನಾದಂಥ, ಬಲಗಡೆಯ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಗಳನ್ನೂ ಎಡಗಡೆಯ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಗದಾಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳುಳ್ಳಂಥ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ||೮೬|| ಆಮೇಲೆ 'ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆ ದರ್ಭೆಯ ಶೇಷವನ್ನು ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಹೊಸ ದಾರವನ್ನು ತಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ||೮೭|| ಆಮೇಲೆ 'ಅನಂತ ಗುಣರತ್ನಾಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆ ಹೊಸ ದಾರವನ್ನು ಆ ಕಲಶದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಿಂದಲೂ 'ಆಶೋ ದೇವಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ. ||೮೮|| ಪೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ 'ಸಂಸಾರಗವ್ಧರತೆ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆ ಹೊಸ ದಾರವನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ನಮಸ್ತೇ ವಾಸುದೇವ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹಳೇ ದಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕು. ||೮೯|| 'ದಾತಾ ಚ ವಿಷ್ಣು ಭಗವಾನ್' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಒಂದು ಸೇರು ಗೋದಿ, ಒಂದು ಸೇರು ತುಪ್ಪ, ಬೆಲ್ಲ, ಸಹಿತ ವಾಯನದಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ||೯೦|| ಆಮೇಲೆ ಕರ್ಚೀಕಾಯಿ, ಚಕ್ಕಲಿ, ಕರಿಗಡಬು ಮೊದಲಾದ ಅಪೂಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಾಯಸಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಅರ್ಧವನ್ನು ತಾನು ಉಣ್ಣಬೇಕು. ||೯೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ

೬೭೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ
ಬ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೩ ಆಮೇಲೆ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಲಶಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ||೯೨|| ಆಮೇಲೆ
 ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ
 ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ವಸ್ತ್ರಸಹಿತವಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಲಶಗಳನ್ನು ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ
 ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಮನೆಗಳು
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಅದರಿಂದ
 ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗುವರು. ||೯೩|| ಅದಕಾರಣ 'ಎಲಾ ಸುತೀಲೇ ಈ ದಿವಸ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ
 ಇದ್ದುದರಿಂದ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡು' ಎಂದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆಕೆಗೆ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ||೯೪|| ಯಾವತ್ತೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೂಡಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು
 ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಅನಂತನ ದಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಆಕೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ
 ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ದಾರವನ್ನು ಆಕೆಯ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ||೯೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ
 ಸುತೀಲೆಯು ತಾನು ತಂದ ಗೋದಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ವಾಯನದಾನವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ
 ಕೊಟ್ಟು ಆ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ||೯೬|| ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿನಯದಿಂದ
 ಬಹುರೀತಿಯಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಥದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೌಂಡಿಣ್ಯ ಮುಷಿಯು
 ತನ್ನ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ರಥದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು, ||೯೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ
 ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ನಡೆ, ಇನ್ನು ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಬ್ಬರೂ ರಥವನ್ನು ಹತ್ತಿ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುತೀಲೆಯು ಮಾಡಿದ ಅನಂತ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
 ಐಶ್ವರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಅಮರಾವತಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು
 ಕಂಡರು. ||೯೮|| ಅದಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರು ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
 ಬರಲು ಆ ನಗರದ ಜನರು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ತಪೋನಿಧಿ ಮಹಾರಾಜರೇ, ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರಿ.

೬೦೦
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ನೀವು ಈ ನಗರದ ಅಧಿಪತಿಗಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯೯|| ಆಗ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಆ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಅನಂತನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಹು ರೀತಿಯಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೦೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಕೌಂಡಿಬ್ಬನು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಂಖೋಷದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಾಗ ಆಕೆಯ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಅನಂತನ ದಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ||೧೦೧|| ಆಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ! ಇದೇನು ? ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೆಂಪು ದಾರವನ್ನೇಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವಿ ? ನನ್ನ ವಶೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವೆಯೋ ಎನು' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೦೨|| ಆಗ ಆ ಸುಶೀಲೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಇದು ಅನಂತನ ದಾರವು. ಇದರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ವಿಮಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ||೧೦೩|| ನಾನು ಯಾವ ದಿವಸ ಅನಂತ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದನೋ ಆಗ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೈವವು ಒದಗಿ ಬಂದು, ನೀವು ಇಷ್ಟು ವೈಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ! ನೋಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೦೪|| ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಕೌಂಡಿಬ್ಬನು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಕೆಯ ಕೈಯೊಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ಕಸುವಿನಿಂದ ಕಿತ್ತಿಹೊಂಡು, ||೧೦೫|| ಎಲ್ಲಿಯ ಅನಂತನು? ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಅದ್ಭುತ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಬಂದಿದೆ. ||೧೦೬|| ನನ್ನ ವಶೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೊಂಡು ಅನಂತನ ದಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀ, ಎಂದು ಆಕೆಯಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಆ ದಾರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಒಗಿದನು. ||೧೦೭|| ಆಗ ಸುಶೀಲೆಯು ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ಆ ಅಗ್ನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆ ದಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಳು. ಆ ದಾರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಟ್ಟು ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತು, ||೧೦೮|| ಕೌಂಡಿಬ್ಬನುನಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಂತ ದಾರವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಒಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿ ಅವನು ದರಿದ್ರನಾದನು. ||೧೦೯|| ಆ ನಗರದೊಳಗಿನ

ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಅವನ ವೈರಿಗಳಾದರು. ಅವನ ಯಾವತ್ತೂ ವಸ್ತ್ರ-ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ, ಗೋ, ಧನವನ್ನೂ ಕಳ್ಳರು ಕದ್ದೊಯ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ದರಿದ್ರನಾದನು. ||೧೧೦|| ಅವನ ಮನೆಯು ಕೂಡಲೇ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ವಸ್ತ್ರ ಸಹ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಮಾಕಾಂತನಾದ ಅನಂತನ ಅವಕೃಪೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ||೧೧೧|| ಆಗ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ-‘ನಾನು ಮದಾಂಧನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ದಾರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಅನಂತನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದಾನು. ||೧೧೨|| ಆದಕಾರಣ ಈಗ ನಾನೊಂದು ನೇಮವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಏನೆಂದರೆ-‘ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಅನಂತನು ನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ನಾನು ಅನ್ನ-ನೀರುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ||೧೧೩|| ಎಂದು ಒಳ್ಳೇ ಕಠಿಣ ರೀತಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ, ಆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಘೋರವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು. ||೧೧೪|| ಹೇ ಅನಂತಾ! ಹೇ ಅನಂತಾ!! ಎಂದನ್ನುತ್ತ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೂವು-ಹಣ್ಣು-ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದಂಥ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರವನ್ನು ಕಂಡನು. ||೧೧೫|| ಅದನ್ನು ಒಂದಾದರೂ ಹುಳ ಪಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದವು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು-‘ಎಲೈ ಮರವೇ, ನೀನು ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿರುವೆಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೧೬|| ಆಗ ಆ ವೃಕ್ಷವು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಾನಂತೂ ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ದಿತೆಯಿಂದ ಆ ಅನಂತನಿಗೆ ಹೇಳು’ ಎಂದಿತು. ||೧೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಸವತ್ಸವಾದ ಒಂದು ಆಕಳು ಆ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಂದ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೧೮|| ಆಗ ಆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯಮುನಿಯು ಆ ಹಸುವನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಹಸುವೇ, ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಶ್ರೀಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳು’ ಎಂದನು. ||೧೧೯|| ಆಗ ಆ ಧೇನುವು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು

ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ನನ್ನ
 ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಳು' ಎಂದಿತು. ||೧೨೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಧೇನುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು
 ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನದೆ ನಿಂತಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಎತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು
 ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ವೃಷಭನೇ, ನೀನು ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೨೧|| ಆಗ
 ವೃಷಭವು-ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನೋಡಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ
 ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೋ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ||೧೨೨|| ಮತ್ತೆ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು
 ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತ ಎರಡು ರಮ್ಯವಾದ ಸರೋವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ
 ನೀರು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದರ ನೀರು ಒಂದನೇದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಗಳು
 ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೨೩|| ಕಮಲ-ಕುಮುದಾದಿ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ
 ಸರೋವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು- 'ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೨೪||
 ಆಗ ಆ ಸರೋವರಗಳು- 'ನಾವೂ ಎಂದೂ ಅನಂತನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ
 ಆ ಅನಂತನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಅಂದವು. ||೧೨೫|| 'ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮುಂದೆ
 ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕತ್ತೆಯನ್ನು, ಒಂದು ಆನೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ನೀವು ಅನಂತನನ್ನು
 ನೋಡಿದಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ! ||೧೨೬|| ಆಗ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ
 ನಿರ್ವಿಣ್ಣವಾಗಿ ಅನಂತ, ಅನಂತ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
 ಬಿಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ||೧೨೭|| ಆ ಕೂಡಲೆ ತ್ರೀಮದನಂತನು ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವೇಷವನ್ನು
 ತಕ್ಕೊಂಡು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು 'ಎಲೈ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನೇ, ಏಳು ! ಏಳು !!' ಎಂದು ಒದರಿ ||೧೨೮||
 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ನೀನು ಏನು ಕೇಳುತ್ತೀ ? ತ್ರೀಮದನಂತನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೀ? ನನ್ನ
 ಸಂಗಡ ಬಾ. ನಿನಗೆ ಅನಂತನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅವನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ||೧೨೯||

೭೮೨
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಪ
 ದ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗವಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಆಗ ಕೌಂಡಿಬ್ಬನು
 ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ಕಂಡು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೩೦|| ಆ
 ಮುಂದುಕನು ಅವನನ್ನು ನಗರದೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು
 ಕೂಡಿಸಿ, ತಾನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ||೧೩೧|| ಅನಂತನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು
 ಕಂಡು ಕೌಂಡಿಬ್ಬನು ಅವನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು, ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು
 ಅತಿ ಗಹನವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೧೩೨|| ನಮಸ್ಕಾರ ಗೋವಿಂದಾ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.
 ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ, ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ದುಃಖಗಳೂ, ಮದವೂ,
 ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ||೧೩೩|| ನೀನು ವರೇಣ್ಯ ಯಜ್ಞ ಪುರುಷನಾಗಿ ಕೈಮೂರ್ತಿ
 ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತೀ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಯಾವತ್ತು ದೋಷಗಳು ನಾಶವಾಗಿ
 ಹೋಗುವವು, ||೧೩೪|| ವೈಕುಂಠವಾಸಿಯೇ, ನಾರಾಯಣನೇ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸನೇ, ಜಗ
 ದ್ವಾಪಿಯೇ, ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವವನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ! ||೧೩೫||
 ದೇವಾ ನಾನು ಪಾಪಿಯೂ, ಪಾಪಕರ್ಮಿಯೂ, ಪಾಪಾತ್ಮನೂ, ಪಾಪಸಂಭವನೂ, ಅಧರ್ಮಿಯೂ
 ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರಾಯಾ, ಕ್ಷಮಾ
 ಮಾಡು. ||೧೩೬|| ನಿನ್ನ ಹೊರತು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ನಾನು ಅನಾಥನೂ, ದೀನನೂ
 ಆಗಿರುವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವೆನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಚರಣಕ್ಕೆ ಶರಣುಬಂದಿದ್ದೇನೆ.
 ||೧೩೭|| ಈ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಫಲವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಸಾರವು ಧನ್ಯವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ
 ಚರಣಕಮಲಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಭ್ರಮರನಾಗಿ ಆ ಪಾದಪದ್ಮದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವೆನು. ||೧೩೮||
 'ಎಲೈ ಧರ್ಮರಾಜನೇ ಕೇಳು!' ಎಂದು ಕೌಂಡಿಬ್ಬನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಭಕ್ತಜನ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನನೂ,
 ಲಕ್ಷ್ಮೀ ರಮಣನೂ, ಆದ ಅನಂತನೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಮೂರು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

೬೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದು, ಏನೂ ಬೆಳೆ ಬಾರದಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಸಿಗಲಾರದು. ||೧೫೦|| ನೀನು ನೋಡಿದ ಎತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದು, ಆಗ ಏನೂ ದಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾಪದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಗತಿಯಾಗಿ ಅದರ ಬಾಯಿ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಲೆಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ||೧೫೧|| ನೀನು ನೋಡಿದ ಸರೋವರಗಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರಾಗಿದ್ದು ಅವರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಈಗ ಸರೋವರಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ||೧೫೨|| ನೀನು ನೋಡಿದ ಕತ್ತೆಯು ನಿನ್ನ ಕ್ರೋಧವು! ಆ ಆನೆಯು ನಿನ್ನ ಮದವು! ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಶುದ್ಧಮನದಿಂದ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಿ. ||೧೫೩|| ಎಲೈ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನೇ, ನೀನು ನೋಡಿದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ನೀನು ಅಖಿಲ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ||೧೫೪|| ಮುಂದೆ ನೀನು ಪುನರ್ವಸು ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು,' ಎಂದು ಅನಂತನು ಕೌಂಡಿಣ್ಯನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು. ಆಗ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಬಟ್ಟನು. ||೧೫೫|| 'ಎಲೈ ಧರ್ಮ ರಾಜನೇ ಕೇಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಬಹು ದಿವಸ ರಾಜ್ಯವಾಳಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನು.' ||೧೫೬|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಹೃಷಿಕೇಶನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೫೭|| ಅದರಂತೆ ಧರ್ಮರಾಯನು ತನ್ನ ಪತ್ನೀಸಹಿತವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಅನಂತನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ||೧೫೮|| ಧರ್ಮರಾಜನಲ್ಲದೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಋಷೀಶ್ವರರೂ ಈ ಅನಂತ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ||೧೫೯|| ಇದು ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಇದನ್ನು

೬೨೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನೀನು ಸತತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ನಾಗನಾಥನಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ||೧೬೦|| ಕಾಂಡಿಣ್ಯನು ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವಿಲ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯ ಫಲವುಂಟು. ||೧೬೧|| ಆದಕಾರಣ 'ಎಲೈ ಸಾಯಂದೇವನೇ, ಅನಂತ ಮಹಾಪುಣ್ಯ ಬರುವ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೨|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಕೇಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ಸಾಯಂದೇವನು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಆ ದಿವಸ ಅನಂತ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೧೬೩|| ಗುರುಪೂಜಾ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂದು, ನಾನಾತರದ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಗೀತ-ನೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ||೧೬೪|| ಆಮೇಲೆ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ||೧೬೫|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಸಾಯಂದೇವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ , ||೧೬೬|| ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತಿರುಗಿ ತಾನು ಗುರುಸೇವೆಗಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೬೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರಿದ್ದು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ||೧೬೮|| ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು ||೧೬೯|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು-ಈ ಮನೋಹರವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ

೨೩

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು' ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ||೧೭೦|| ಹೀಗೆ ಈ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಿದ್ಧರು-ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಅನಂತ ವ್ರತಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೭೧|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಸಾಯಂದೇವ ನಿಜಭಕ್ತಂ ಅನಂತವ್ರತಾಖ್ಯಾನ ವರ್ಣನೋಪದೇಶ ಕೃತನ್ನಾಮ ತ್ರಯಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೪೩|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ- ೬೩೫||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪಷ್ಠಮ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

೨೩

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

೧೦

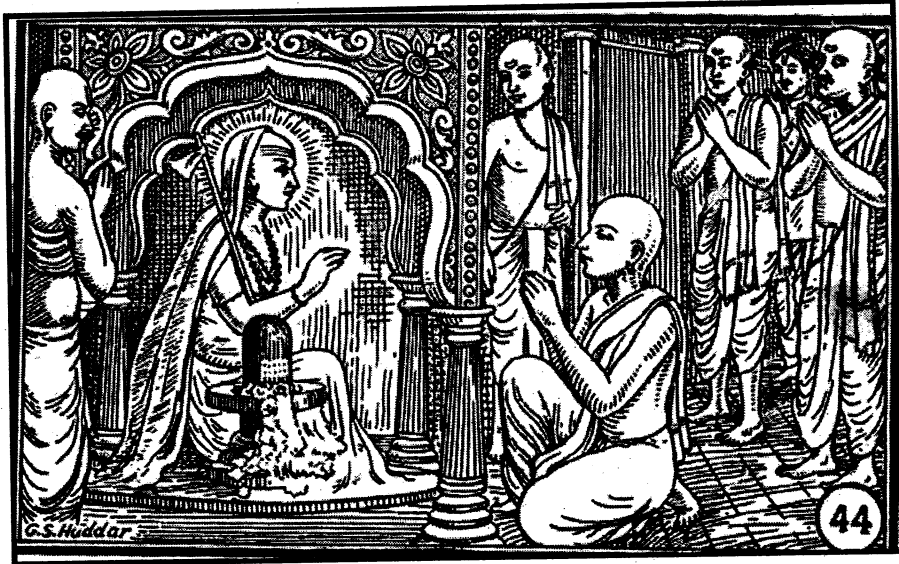
೧೦

೧೦

೧೦

॥ ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

44

ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.

|| ಅ್ರಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಅ್ರಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ಅ್ರಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಅ್ರಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಅ್ರದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಅ್ರಪಾದಅ್ರವಲ್ಲಭ, ಅ್ರನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ದಯಾನಿಧಿಗಳಾದ ತಾವು ಮುಂದೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ’ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ||೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ವತ್ಸಾ ಕೇಳು ! ಅ್ರಗುರುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೇಕಾರನೂ, ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ನಿತ್ಯವೂ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨|| ಅವನು ಮೂರು ಪ್ರಹರದವರೆಗೂ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ-ಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಬಂದು, ಗುರುಗಳ ಮಠದ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಉಡುಗಿ, ದೂರ ನಿಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩|| ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆಗ ಆ ನೇಕಾರನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಬಂಧು-ಬಳಗದವರೂ ಆ ಊರ ಬೇರೆ ಜನರೂ ಅ್ರಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು, ||೪|| ಆ ತಂತುಕನನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ಅವನು-ನಾನು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೂರ್ಖರೂ, ಹುಚ್ಚರೂ ಇರುತ್ತೀರಿ. ನನಗೆ ಅ್ರಶೈಲ ಪರ್ವತವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ||೫|| ನಮ್ಮ ಅ್ರಗುರುಗಳು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು. ಗುರುಗಳ ಮಠವೇ ನನಗೆ ಅ್ರಶೈಲ ಪರ್ವತವು. ನಾನು ಗುರುಗಳ ಚರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದನು. ||೬|| ಆಗ ಆ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಇವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆ. ನಾವು ಹೋಗೋಣ ನಡೆಯಿರಿ,’ ಎಂದು ಅವನ ಅಣ್ಣ-ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮತ್ತು ಊರ ಜನರು ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರು. ||೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ ಉಳಿದು, ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೮|| ಆಗ ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ, ನೀನು ಯಾಕೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು-ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಚರಣ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವದೇ ನನಗೆ ಯಾತ್ರೆಯು. ||೯|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಕೇಳಿರಿ.

೬೯೦

ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ್ರ
ಪಾ
ದ
ವ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೦೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
೨

ಸರ್ವತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿರುವವು. ಮೂರ್ಖರಾದವರು ಕಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು
ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.' ||೧೦|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿತ್ಯ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಘ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯು ಬಂತು. ||೧೧|| ಆ ದಿನ
ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಭಕ್ತನಾದ ಆ ತಂತುಕನು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಉಪವಾಸ
ಮಾಡಿ ಆ ದಿನ ಆರು ತಾಸಿನಮೇಲೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೧೨|| ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು.
||೧೩|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ, ನಿಮ್ಮವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋದರು. ನೀನೊಬ್ಬನೇ
ಉಳಿದಿ. ನೀನೂ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಪರ್ವತದ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿ. ||೧೪|| ನೀನು
ಪರ್ವತವನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನೂ
ಎಂದು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳೇ ಸರ್ವ ಪರ್ವತ, ಯಾತ್ರಾ ಆಗಿರುತ್ತವೆ 'ಎಂದೆನ್ನಲು,
||೧೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ಕೂಡಲು ಹೇಳಿ- 'ಎಲೈ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲಪರ್ವತವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ||೧೬|| ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೋ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನನ್ನು
ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ||೧೭|| ಒಂದು ಅರ್ಧ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಭಕ್ತನನ್ನು
ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ- 'ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೮|| ಒಂದು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿದಂತೆ ಆಗಿ ಕೂಡಲೇ
ಎಚ್ಚರ ಹೊಂದಿ ಕಣ್ಣು ತೆಗೆದು ನೋಡಲು ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-
'ಇದೇನು ಸ್ವಪ್ನವೋ! ಸತ್ಯವೋ?' ಎಂದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಹತ್ತಿದನು. ||೧೯|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ
ತಂತುಕನೇ, ಭ್ರಾಂತನಾದವನಂತೆ ಏನು ನೋಡುತ್ತಿ ? ತೀವ್ರ ಕೌರ್ದರ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು

೬೯೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
೨

೧೦ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗು' ಎಂದರು. ||೨೦|| ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವನು ಪಾತಾಳ ಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ
 ೧೦ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ 'ತನ್ನ ತಾಯಿ- ತಂದೆ- ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ನಗರದ ಯಾವತ್ತೂ
 ೧೦ ಜನರನ್ನೂ' ಕಂಡನು. ||೨೧|| ಆಗ ಅವರು ಆ ತಂತುಕನನ್ನು ಕಂಡು- 'ಎಲೈ ನೀನು ಯಾವ
 ೧೦ ದಾರಿಯಿಂದ ಬಂದೆ? ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಭಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬರುವದು ಯಾವ
 ೧೦ ಧರ್ಮವು?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೨|| ಆಗ ಅವನು ಆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯದಿಂದ- 'ನಾನು ಈ
 ೧೦ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆರು ತಾಸಿನಮೇಲೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಸಂಗಡ ಹೊರಟು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಹತ್ತದೆ
 ೧೦ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು' ಎಂದನು. ||೨೩|| ಆಗ ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಕ್ಕು- 'ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ
 ೧೦ ಹಿಂದಿಂದೇ ಬಂದು ಬಡವಾರದಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ' ಎಂದನು. ||೨೪|| ಆಮೇಲೆ ತಂತುಕನು ಯಾರ
 ೧೦ ಸಂಗಡಲೂ ಮಾತಾಡದೆ ಕೌರವರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಹೂವು, ಅಕ್ಷತೆ-ಬಿಲ್ವಗಳನ್ನು
 ೧೦ ತಕ್ಕೊಂಡು ತ್ರೇಮಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಹೋದನು. ||೨೫|| ಆ ಲಿಂಗದ ಪೂಜಾ
 ೧೦ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಆ ಲಿಂಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ೧೦ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೨೬|| ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಸಹ
 ೧೦ ಲಿಂಗವೆಂದು ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪೂಜೆಯನ್ನು
 ೧೦ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ತಂತುಕನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - ||೨೭|| ನಮ್ಮ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್
 ೧೦ ತ್ರೇಶಂಕರರು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುರ್ತಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ
 ೧೦ ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದನು. 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ ಎಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವರು 'ಎಲೈ
 ೧೦ ತಂತುಕನೇ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆಯೋ? ಅಥವಾ ಊರಿಗೆ ಬರುವಿಯೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು
 ೧೦ ಅವನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ದಿನ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ||೨೯|| ಎಲ್ಲ ಜನರು
 ೧೦ ಹೋಗಿ ಮಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುವರು. ನಾನೂ

ಸಹ ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಕಾಣದೇ ಆ ಲಿಂಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಂದೆನು. ||೩೦|| ಸ್ವಾಮೀ! ಶ್ರೀಗುರುಗಳಾದ ತಾವು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬಹು ಜನರು ಯಾಕೆ ಬರುವರು? ಈ ಸ್ಥಾನದ ಮಹತ್ವವೇನು? ||೩೧|| ನೀವು ಕೇವಲ ಪರಮೇಶ್ವರರಿದ್ದು ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. 'ಗುರುನಾಥನೇ! ನೀವು ಗುಪ್ತರೂಪದಿಂದಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯು ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೩೨|| ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಮೂಢರಾಗಿ ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದನು. ||೩೩|| ಆಗ ಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ ಕೇಳು! ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವನು. ಆದರೂ ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಾನ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ||೩೪|| ಆಗ ತಂತುಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವೇ ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮರಿದ್ದು ಈ ಸ್ಥಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೀರೆಂದಮೇಲೆ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದನು. ||೩೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ' ||೩೬|| ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಮಾಘ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿ ಮಹಾತಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯು ನಡೆಯುವದು. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಎಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೩೭|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಕಿರಾತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಣವೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಶೂರತನದಿಂದಲೂ, ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಯಾವತ್ತು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದನು. ||೩೮|| ಮತ್ತು ಅವನು ವಿಶೇಷ ಬಲಾಢ್ಯನಾದ್ದರಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಸದಾ ಚಂಚಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸಕಲ ಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ||೩೯|| ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹ್ಯ-ಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಸರ್ವ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನು ತಪ್ಪದೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ

೪೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಪೂಜೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೦|| ತಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಂತೂ ಕೇಳುವದೇನು? ಅನೇಕ ಗೀತ-ನೃತ್ಯ-ವಾದ್ಯ-ವೈಭವಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೧|| ಅವನ ಆಚಾರವು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಹು ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸುಲಕ್ಷಣೆಯಾದ ಕುಮದ್ವತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಳು. ||೪೨|| ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಸುಗುಣೆಯೂ, ಸುಶೀಲೆಯೂ, ಪತಿವ್ರತೆಯೂ ಆಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಪತಿಯು ಪರದಾರಾರತ (ವ್ಯಭಿಚಾರಿ)ನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾನೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೩|| ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಆಕೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ , ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ ತಮಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಇದೆ. ||೪೪|| ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಅದೆನೆಂದರೆ ನೀವು ದುರಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಸರ್ವ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನಿರಂತರ ಪರಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ||೪೫|| ನಿಮಗೆ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಆತಿಶಯ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದಳು. ||೪೬|| ಆಗ ರಾಜನು- 'ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ! ನೀನು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ. ಈಗ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೪೭|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಂಪಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದೆನು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಮಹಾತಿವರಾತ್ರಿಯು ಬಂದಿತು. ||೪೮|| ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಪೂಜೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ನಾನೂ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ||೪೯|| ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಸವದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ನಾನಾತರದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ

೭೯೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೦೪೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೦|| ಆ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಲು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೫೧|| ಆಗ ನಾನು ಓಡುತ್ತ ಪೌಳಿಯೊಳಗೇ ಸುಳಿದಾಡಹತ್ತಿದೆನು. ಆ ಜನರು ಆ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ-ಹೊಡೆಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ! ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಹತ್ತಿದರು. ||೫೨|| ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹಾದಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೇ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಓಡಿದೆನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೫೩|| ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆಗೆ ಬಂದೆನು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಜನರು ನನ್ನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಬರಲು ನಾನು ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಕ್ಕು ಸವ್ಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದೆನು. ||೫೪|| ಅಲ್ಲಿ ಅಡಗಲು ಸ್ಥಳವು ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎನೂ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಪೌಳಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಹತ್ತಿದೆನು. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರಲು ಹಾಗೆಯೇ ಓಡಿದೆನು. ||೫೫|| 'ಎಲೌ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಎನಾದರೂ ಎಂಜಲು ಸಿಗುವದೆಂದು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕೆನು. ಆದರೆ ಆ ಗದ್ದಲಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಹಸಿವೆಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಯವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ||೫೬|| ಆ ಗುಡಿಯನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಜನರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಅಂಜಿ ಹಾಗೇ ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿದೆನು. ||೫೭|| ಆಗ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಎಳೆದು ಆ ಶಿವಾಲಯದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ||೫೮|| ಆ ದಿವಸ ಶಿವಾಲಯವನ್ನೂ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೂ, ||೫೯|| ಆ ದಿವಸ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಎನೂ ಸಿಗದೆ ಉಪವಾಸವಾದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೂ, ||೬೦|| ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯೇ ಮುಂದೆ ಕೇಳು. ಮತ್ತು ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ

೭೯೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅನೇಕ ದೀಪಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಾನು ಶಿವಾಲಯದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೂ, ಈ
 ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಜನಾಗಿ ಜನಿಸಿದೆನು. ||೬೦|| ಪ್ರಿಯೇ, ನೀನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಹಿಂದಿನ
 ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಈಗ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ಪ್ರಿಯೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ
 ಮಹಿಮೆ ಇರುವದು. ನೀನು ನನಗೆ ದುರಾಚಾರಿ ಅನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೀಯಾ? ಅದರ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿನಗೆ
 ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೬೧|| ನಾನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿದ್ದೆನಷ್ಟೇ? ನಾಯಿಯ ಸ್ವಭಾವವು
 ಸರ್ವಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುವದು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದು ಅಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆ ನನ್ನ
 ಗುಣವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೬೨|| ಆಗ ಆಕೆಯು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ
 ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೬೩|| ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ, ಈಗ ನೀವು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
 ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಪತಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆ
 ಪಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೬೪|| ಆಗ ಅವನು- 'ಎಲೈ ಸುಂದರ ಜ್ಞಾನವಂತ ಸತಿಯೇ ಕೇಳು. ನೀನು
 ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾರಿವಾಳವಾಗಿದ್ದಿ. ಒಂದು ದಿವಸ ನೀನು ಆಹಾರದ್ವೈತಿಯಿಂದ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ.
 ||೬೫|| ಆಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಂಸದ ಗುಳಿಗೆ(ತುಂಡು)ಯು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಚುಂಚುವಿನಲ್ಲಿ
 ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಗಿಡಗವು ನೋಡಿತು. ||೬೬|| ಅದು ನಿನ್ನ
 ಬಾಯೊಳಗಿನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದಿತು. ಆಗ ನೀನು
 ವೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ||೬೭|| ಆಗ ಆ ಗಿಡಗವು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನು
 ಹತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಎನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ವನಾಂತರಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ಕಡೆಗೆ
 ತ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ||೬೮|| ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಗಿಡಗವು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ
 ಬಂದಿತು. ಆಗ ನೀನು ಆ ಶಿವಾಲಯದಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತಿಬರದ ಸುತ್ತ
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಬಹಳ ಬಳಲಿದಿ. ||೬೯|| ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಾದಮೇಲೆ ನೀನು ಬಹಳ

೬೪೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ್ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ದೂರದಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಂಠಗತ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಆ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿ. ಆಗ
ಗಿಡಗವು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಿತು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ||೭೧||
ಆಮೇಲೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗಿನ ಮಾಂಸದ ತುಂಡನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ನೀನು
ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ಈಗ ನೀನು ರಾಜಪತ್ನಿಯಾಗಿರುವೆ' ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು. ||೭೨|| ಆಕೆಯು ಪುನಃ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಪ್ರಾಣನಾಥಾ, ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ, ರಾಜೇಂದ್ರ,
ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ ನಾನೂ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಷ್ಟೆ? ||೭೩|| ಅದರಿಂದ
ಮುಂದೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಿರಿ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವೆನು?' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ||೭೪|| ಆಗ ರಾಜನು- 'ಎಲೈ ಪ್ರಿಯೆ! ನನ್ನ ಮತ್ತು
ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನಾನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧು ದೇಶದ
ರಾಜನಾಗಿ ಜನಿಸುವೆನು. ||೭೫|| ನೀನು ಸೃಂಜಯ ದೇಶದ ಪವಿತ್ರನಾದ ರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ
ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗುವಿ. ||೭೬|| ಮೂರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದ ರಾಜನಾಗುವೆನು.
ನೀನು ಕಲಿಂಗ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗುವಿ. ||೭೭|| ನಾಲ್ಕನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು
ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದ ರಾಜನಾಗುವೆನು. ಆಗ ನೀನು ಮಗಧ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯಾಗುವಿ. ||೭೮|| ಐದನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವಂತಿಯ ರಾಜನಾಗುವೆನು. ನೀನು
ದಶಾರ್ಣವ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಿ. ||೭೯|| ನಾನು ಆರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ತರ್ಯಾತಿ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಅನರ್ತ (ಅನಂತ) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಜನಾಗುವೆನು. ನೀನು ಯಯಾತಿ
ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮಡದಿಯಾಗುವಿ. ||೮೦|| ಎಳನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ
ರಾಜನಾಗುವೆನು. ಆಗ ನನ್ನ ಸಮಾನ ರೂಪ-ಲಾವಣ್ಯವಂತರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ.
||೮೧|| ಮತ್ತು ನಾನು ಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಸರ್ವ ಗುಣವುಳ್ಳವನೂ, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೂ,

೭೯೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಚ್ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನೂ, ಮದನನಂತೆ ರೂಪವುಳ್ಳವನೂ, ಪದ್ಮವರ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನೂ
 ಆಗುವೆನು. ||೮೨|| ಪ್ರಿಯೇ, ಆಗ ನೀನು ವೈದರ್ಭ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಸುವರ್ಣದ
 ಪುತಳಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ ಸುಂದರ ಲಾವಣ್ಯ ಮುಖವುಳ್ಳವಳಾಗುವಿ. ||೮೩|| ಮತ್ತು
 ನೀನು ಸುಮತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳಾಗುವಿ. ಆಗ ನನಗೂ-ನಿನಗೂ ಸ್ವಯಂವರವಾಗುವದು. ನಳನು
 ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವರಿಸಿದಂತೆ ಆ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವೆನು. ||೮೪|| ಅಮೇಲೆ
 ನಾನು ಬಹುದಿವಸ ರಾಜ್ಯವಾಳಿ, ಸಾವಿರ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವ ದೇಶದ ರಾಜರನ್ನು ಗೆದ್ದು
 ಅನೇಕ ಮಂತ್ರ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವೆನು. ||೮೫|| ಮತ್ತು ದೇವ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನಾನಾ ಅಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ
 ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆನು. ||೮೬|| ಬಳಿಕ ನಾನು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು,
 ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಡೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವೆನು.
 ||೮೭|| ದೇಹಾವಸಾನ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವಾದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ಅಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು. ||೮೮|| ಪ್ರಿಯಳೇ, ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆಯು
 ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ತ್ರೀಶೈಲ
 ಯಾತ್ರಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಬರುವ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವದು ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾದೀತು?
 ||೮೯|| ಎಂದು ಆ ವಿಮರ್ಷಣ ರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ, 'ಈಗ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು
 ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶಿವರಾತ್ರಿಗೆ ತ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದನು. ||೯೦|| 'ಎಲೈ
 ತಂತುಕನೇ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರಾಜಾ-ರಾಣಿಯರು ನಿತ್ಯ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
 ತ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಏಳು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ

೮೪ ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೯೧|| ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಯ
 ದಿ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ನಿನಗಂತೂ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಯಾಯಿತು,
 ಗಂ ಇನ್ನು ನೀನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡು. ||೯೨|| ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ
 ಬ ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವನು. ನೀನು ಅವನನ್ನು
 ರಾ ನಿರಂತರ ಪೂಜೆ ಮಾಡು. ||೯೩|| ಮತ್ತು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೂ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ
 ದ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಪೂಜಿಸು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬೇಡ
 ಗಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯೪|| ಆಗ ಆ ತಂತುಕನು ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ ಅವನನ್ನು-ಇವನನ್ನು
 ಬ ಪೂಜಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಿಸುವಿರಿ? ನಾನು ಈಗ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪೂಜೆಗೆ
 ರಾ ಹೋದಾಗ ಆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಿರುವೆನು. ||೯೫|| ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೊಬ್ಬರೇ
 ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಪಿಸಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ, ಕಲ್ಲೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ಎಂದನು. ||೯೬||
 ಪಾ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು - 'ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ
 ದ ಪಾದುಕಾ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನೊಡನೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ
 ಬಂದರು. ||೯೭|| ಆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತ ಜನರು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನತನಕ
 ಘ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - 'ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದ ಗುರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ
 ಹೋಗಿರಬಹುದು?' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕು ತಿದ್ದರು. ||೯೮|| ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು- 'ಈ
 ದಿನ ಆರು ತಾಸಿನ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು
 ಗಂ ನಾವು ಇದೀಗ ಸಂಗಮದಿಂದ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ನೋಡಿರಿ'
 ಬ ಎಂದರು. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಜನರು- 'ಹಾಗಾದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರು?' ಎಂದು
 ರಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಾವು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಊರೊಳಗಿನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು

೮೯
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಬ
 ಘ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತಂತುಕನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ||೧೦೦|| ಆ ಜನರು ಚಿಂತಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ತಂತುಕನು ಊರೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಅತಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಎನೋ! ತಂತುಕಾ ಈ ದಿವಸ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ಕೌರವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಸಿದಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ||೧೦೧|| ಇದೇ ಈಗ ಬಂದೆವು, ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದ ದವನ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಭೂತಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು ! ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು-ಇವನು ಈ ದಿನ ಆರು ತಾಸಿನತನಕ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನು? ಎಂದರು. ||೧೦೨|| ಮತ್ತೇ ಕೆಲವರು- 'ಇದು ಸತ್ಯವೋ, ಮಿಥ್ಯವೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳೋಣ' ಎಂದು 'ಎಲೈ ತಂತುಕನೇ, ಈ ದಿವಸ ನೀನು ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು ಸತ್ಯವೋ, ಮಿಥ್ಯವೋ ನೀನೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡು' ಎಂದರು. ಆಗ ಅವನು- 'ಅಯ್ಯಾ ಸತ್ಯವಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ||೧೦೩|| ಈಗ ಮತ್ತೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರಂತೆ. ಕಾರಣ ಮಠದೊಳಗಿನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೪|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಾವಿಕ ಜನರು ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದೂ, ಮೂಢ ಜನರು ಇದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಮಿಥ್ಯವು' ಎಂದು ಅಂದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ತಂತುಕನು ಆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ||೧೦೫|| ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಅಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಪೂಜೆಯು ಬಹು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಯಿತು. ||೧೦೬|| ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಯಾರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು

॥ ಪಂಚಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕುಷ್ಠ ಪರಿಹಾರ.

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ ! ನೀವು ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದು. ನೀವು ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ||೧|| ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲರೂ, ಭವಸಾಗರ ತಾರಕರೂ ಆದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದಲೂ, ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ||೨|| ನಮಗೆ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿ ನನ್ನ ದೈನ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ, ನಾನು ಸರ್ವ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆನು. ||೩|| ದಯಾನಿಧಿಗಳೇ, ಈ ಮೊದಲು ತಾವು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ' ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೪|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು - 'ವತ್ಸಾ ನಾಮಧಾರಕಾ, ಮರುದಿವಸ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ' ||೫|| ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಕುಷ್ಮವುಳ್ಳಂಥ ನಂದಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ರೋಗಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತುಳಜಾಪುರದ ತುಳಜಾಭವಾನಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ||೬|| ಅಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತುಳಜಾಭವಾನಿಯು ಬಂದು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಚಂದಲಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಳು. ||೭|| ಆ ಜಗದಂಬೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವನು ಚಂದಲಾಪರಮೇಶ್ವರೀ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಎಳು ತಿಂಗಳು ಪುನಶ್ಚರಣೆ ಮಾಡಿ, ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲು, ||೮|| ಒಂದು ದಿವಸ ಅವಚಿತವಾದ ಸ್ವಪ್ನ ಬಿದ್ದು- ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಚಂದಲಾಪರಮೇಶ್ವರಿಯು ಬಂದು- 'ಎಲೈ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೯|| ಅಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಿಗಳಾದ ತ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳು ಇರುವರು.

೭೦೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪ್ಪ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅವರು ನರರೂಪಧಾರಣ ಮಾಡಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರೋಗವು ಹೋಗಿ ನೀನು ಉತ್ತಮ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವನಾಗುವಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೧೦|| ದೇವಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-ದೇವಿ ಬಹಳ ನೆಟ್ಟಗಾಯಿತು ! ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುವದಾಗದೆ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ? ||೧೧|| ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ತುಳಜಾಭವಾನಿಯ ಅಪ್ಪನೆಯಂತೆ, ನೀನೂ ದೇವಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುದ್ದಾಮ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆನು. ||೧೨|| ನನಗೆ ನಿನ್ನ ದೇವತ್ವವು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿಂದು ನನಗೆ ನಿರೋಪ ಕೊಟ್ಟಿ. ನಿನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ||೧೩|| ದೇವಿ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೋಗವು ಹೋದಿತೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಂದೆನು. ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸುತ್ತೀ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಇದು ನನ್ನ ಒಳ್ಳೇ ಭಾಗ್ಯವು! (ದುರ್ದೈವವು). ||೧೪|| ಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸಾಚಿಕೆಯಾದರೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ! ಏಳು ತಿಂಗಳ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ದೇವತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದೆನು. ||೧೫|| ನೀನು ಮೊದಲೇ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಪರಮೇಶ್ವರಿಯು, ನಿನ್ನಿಂದ ನೆಟ್ಟಗಾದೀತೆಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು.' ||೧೬|| ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಕಷ್ಟಹೊಂದಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ -'ದೇವೀ! ನಾನು ಮತ್ತೆ ಪುನಶ್ಚರಣೆ ಮಾಡುವೆನು. ||೧೭|| ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದು ಅಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು. ||೧೮|| ಆಗ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆ ದೇವಿಯು ಬಂದು, 'ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹೇಳಿ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಅದರಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಗುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಿದಳು.' ||೧೯|| ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತೂ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ, ನಮಗೂ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ. ನೀನು ದೇವಿಯನ್ನು ಭರಿಸಬೇಡ. ಆಕೆಯ

೭೦೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪ್ಪ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಬ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನೀನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ||೨೦|| ಈಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು
 ಹೋಗದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಗುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಬರಗೊಡದಂತೆ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು
 ನಮಗೆ ದೇವಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ||೨೧|| ಇಷ್ಟಾದ ಬಳಿಕ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ
 ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಪಾರಣೆಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟನು.
 ||೨೨|| ಹಾಗೇ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು 'ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವರು?'
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತ ಜನರು 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದರು.
 ||೨೩|| ನಿನ್ನೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಉಪವಾಸವು. ಪಾರಣೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ||೨೪|| ಆಗ ಆ ಊರ
 ಜನರು ಆ ನಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-ನೀನು ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ದೂರ ಸರಿದು
 ನಿಂತುಕೋ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೫|| ಅದರಂತೆ ಅವನು ನಿಂತನು. ಆಗ ಭಕ್ತರು
 ಗುರುಗಳಿಗೆ-'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಮಹಾರಾಜರೇ, ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಕುಷ್ಠ ರೋಗವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ||೨೬|| ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು' ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಈ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂಶಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವನು. ಆದರೂ ||೨೭|| 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ-ಮಠದೊಳಗೆ
 ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಭಕ್ತ ಜನರು ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ||೨೮|| ದೂರದಿಂದಲೇ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಉರುಳಾಡಿದನು. ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ,
 ಸಂಶಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ? ||೨೯|| ದೇವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?
 ಸಂಶಯದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ
 ಸಿದ್ಧಿಯು ಹೇಗಾದೀತು?' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೩೦|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-

೨೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

‘ಮಹಾಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ,’ ಎಂದು ಲೋಟಾಂಗಣ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೩೧|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ತಮೋಗುಣದಿಂದ ಅಂಧನಾಗಿ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿ ಮೂರ್ಖನಾಗಿ ತಾವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ||೩೨|| ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರೂ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದೆನು. ಈ ದಿವಸವು ಸುದಿವಸವು! ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು. ||೩೩|| ನಾನು ಪಾಪಕರ್ಮದಿಂದ ಪಾಪಿಯೂ, ಪಾಪಾತ್ಮನೂ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪಾಪ ಸಂಭವನೂ ಆದದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಮಗೆ ಶರಣು ಬಂದಿರುವೆನು. ||೩೪|| ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ಭಕ್ತ ಜನಾರ್ಥನರು, ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರ, ಪಂಜರರು ಎಂಬ ಬಿರುದುಳ್ಳವರು. ||೩೫|| ಈ ದಿನ ನಾನು ಪರಬ್ರಹ್ಮರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ನನ್ನ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವು ಹೋಯಿತು. ಕೃಪಾಸಾಗರಾ, ಯತಿರಾಯಾ, ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ||೩೬|| ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಭಕ್ತ ಜನರ ಕಾಮಧೇನುರಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಂತವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯರು. ನೀವೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರು! ||೩೭|| ಸಗರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಂಗೆಯು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಾವು ಭಕ್ತರನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ||೩೮|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಅಹಲ್ಯೆಗೆ ರಾಮಾವತಾರಿಯಾದ ತಮ್ಮ ಚರಣ ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ದಿವ್ಯ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾ, ಈ ದಿನ ನೀವು ದೀನನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಧನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ||೩೯|| ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಮುಂಜಿವೆ(ಉಪನಯನ) ಮತ್ತು ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೇನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಿ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಳು. ||೪೦|| ನನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮುಂತಾದವರು ಸಹ ಮನೆಗೆ

೨೦೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬರಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ನನಗೆ ಅಪರಿಮಿತ
 ದುಃಖವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆನು. ||೪೧|| ಆಮೇಲೆ ತುಳಜಾಪುರಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಆಗ ಆ
 ತುಳಜಾಭವಾನಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನೀನು ಬಹಳ ಪಾಪಿ
 ಇರುತ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರೋಗವು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ||೪೨|| ಕಾರಣ ನೀನು ಚಂದಲಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ
 ಕಡೆಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪಾಪವು ನಾಶಹೊಂದಿ ನಿನ್ನ ರೋಗವು ಹೋಗುವದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.
 ||೪೩|| ಆಗ ನಾನು ಆ ಚಂದಲಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು.
 ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆಕೆಯು ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ
 ಹೋಗಿಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರೂ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತೆನು. ||೪೪|| ಆಗ ಆ
 ದೇವಿಯು ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಯಳಾಗಿ-‘ಇವನು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದ
 ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿರೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು.’ ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ನನ್ನ ದೈವವು ಹೀನವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ||೪೫|| ದೇವತೆಗಳೇ ನನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ನಿರ್ದಯ ಹೊಂದಿದಮೇಲೆ
 -‘ಮನುಷ್ಯರು ಹ್ಯಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವರು?’ ಎಂಬ ಸಂಶಯದಿಂದ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ
 ಬಂದದ್ದು ಸತ್ಯವು. ನಾನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. ||೪೬|| ನಾನು ಇಂಥ ಪಾಪಿಯೂ,
 ಕುಷ್ಠಿಯೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನು ಕುಷ್ಠಿಯೆಂದು ಜನರು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಕೂಡಾ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ.
 ಅಂಗಹೀನನಾದ ನಾನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಇದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮರಣವೇ
 ಉತ್ತಮವೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿರುವೆನು. ||೪೭|| ಯುತಿವರ್ಯರೇ ಈಗ ತಮಗೆ ನನ್ನದೊಂದು
 ವಿನಂತಿ ಇದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಆಶಾ-ಪಾಶಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ನನ್ನ ಕುಷ್ಠವು
 ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ? ಅಥವಾ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ? ||೪೮||

೭೦೭
 ದ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಪ
 ಛ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೈ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಇನ್ನು ಈ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ನೀವು ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ. ಕಾರಣ ದಯಾನಿಧಿಗಳೇ, ಈಗ ನೀವು ನನಗೆ ಏನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಕೊಡಿರಿ. ||೪೯|| ದೇವಿಯು ಆಶಾಬದ್ಧನಾದ ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ದಯಾನಿಧಿಗಳಾದ ತಾವೂ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು' ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದನು. ||೫೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅವನ ಕರುಣಾ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕು ಸೋಮನಾಥನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಸೋಮನಾಥನೇ, ಈ ನಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ||೫೧|| ಅಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪುಷ್ಕರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿಸಿ, ಇವನು ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೂರ ಒಗೆಯಿಸಿ, ||೫೨|| ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾರಣೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದರು.' ||೫೩|| ಆಗ ಆ ನಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಆ ಷಟ್ಕುಲ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವನ ಶರೀರದ ವರ್ಣವು ಬದಲಾಯಿತು. ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ದೇಹವೆಲ್ಲ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣವಾಯಿತು. ||೫೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಸೋಮನಾಥನು ಅವನಿಗೆ ಆ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹಳೇ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೂರ ಒಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಹಳೇ ವಸ್ತ್ರವು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಕೂಡಲೇ ಸೌಳುಭೂಮಿಯಾಯಿತು. ||೫೫|| ಆಮೇಲೆ ಸೋಮನಾಥನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಗುರುಗಳ ಚರಣದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಸರ್ವ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ||೫೬|| ಆಗ ಆ ನಂದಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅಪಾರವಾದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅವರ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಉರುಳಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೫೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೇ? ನಿನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವು ಹ್ಯಾಗೆ ಇದೆ ನೋಡಿಕೋ'

೨೦೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲೈ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಎಂದು ಅಂದರು. ||೫೮|| ಅದರಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೋಣಕಾಲಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಮೋಣಕಾಲಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿದೆ. ||೫೯|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯುಂಟಾದಮೇಲೆ, ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮಹಾತ್ಮರೇ, ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ, ಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರಿ’ ಎಂದು ದಂಡವತ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೬೦|| ಆಗ ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಏನಾದೀತೆಂಬ ಸಂಶಯದಿಂದ ನೀನು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕಾರಣ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿಯಿತು. ||೬೧|| ಅದೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ನೀನು ನಿರಂತರ ನಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ರೋಗವು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೨|| ಆಗ ಅವನು- ‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೂ, ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮಂದಮತಿಯಾದ ನಾನು ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ||೬೩|| ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ನಿಜ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕಾವ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಕವಿತ್ವದ ರೀತಿಯೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.’ ||೬೪|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನು ನಾಲಿಗೆಯಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ||೬೫|| ಆಗ ಅವನು ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಸವಡು(ಸಮಯ) ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ||೬೬|| ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ನಾನು, ಈ ಗಹನವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಚರಣವನ್ನು’ ಎಂದೂ ನೆನೆಸಲಿಲ್ಲ, ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆನು. ||೬೭|| ಸಂಸಾರ ಅಂದರೆ ಮಾಯಾ ಜಾಲವು. ನಾನು ಎಂಬತ್ತಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜಾತಿಯ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ

ಜನಿಸಿದರೂ, ಮಂದಮತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ನಾಮವು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ||೬೮|| ಸ್ವಾಮೀ
 ನಾನು ಸ್ವೇದಜ, ಅಂಡಜ, ಉದ್ಬಿಜ ಪತು ಮೊದಲಾದ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ಥಾವರ-
 ಜಂಗಮಗಳಾಗಿಯೂ ಜನಿಸಿದೆನು. ಅಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು? ||೬೯|| ಈ
 ಪ್ರಕಾರವಾದ ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವು ವಿಶೇಷವು. ಆದರೆ ಶೂದ್ರ, ಜಾತಿಗಳೇ ಬಹಳ. ಆ
 ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೭೦|| ಸಮಸ್ತ
 ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠವು ! ಆದರೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮನುಷ್ಯನು
 ಮೂರ್ಖನಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವನ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವು. ||೭೧|| ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ಗರ್ಭ,
 ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮೊದಲಾದವು ಹೇಗೆಂದರೆ-ಮೊದಲು ತಾಯಿಯ ಕೋಣಿತವೂ, ತಂದೆಯ ವೀರ್ಯವೂ,
 ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಆಗ ಮುತಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಾದ ಬಂಗಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಅದು
 ಐದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಬುದಾಕಾರವಾಗುವದು. ||೭೨|| ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಏಕರಸವಾಯಿತು.
 ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪಂಚತತ್ತ್ವ ಕೂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪಾಮರನಾದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ?
 ||೭೩|| ಮೊದಲನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಪಿಂಡವಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಯೂ,
 ಕಾಲುಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಅವಯವಗಳೂ, ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
 ನವದ್ವಾರಗಳು ಉಂಟಾದವು. ||೭೪|| ಪೃಥ್ವಿ, ಆಪ, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಪಂಚತತ್ತ್ವಗಳೂ
 ಕೂಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣವು ಬಂತು. ಆಗ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ||೭೫||
 ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವಚಾ, ರೋಮ (ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಕೂದಲು) ಗಳೂ, ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
 ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಗಳೂ, ಎಳು-ಎಂಟನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆ, ಮೂಗು, ಕಿವಿ, ಮೇಧ, ಮಜ್ಜೆಗಳು
 ದೃಢವಾದವು. ||೭೬|| ಸ್ವಾಮೀ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದು
 ರಕ್ತ, ವಿಷ್ಣು, ಮೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು. ||೭೭|| ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

೦೪	ಬಂದಂತೆ ತಿಂದ ಬಿಸಿ, ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ, ಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿ ಬಹಳ	೭೧೧
೧೦	ದುಃಖಪಟ್ಟನು. ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ? ೭೮ ಸ್ವಾಮೀ, ತಾಯಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ	೧೦
೧೦	ಬಂದದ್ದನ್ನು ತಿಂದದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತಾಯಿಯ	೧೦
೧೦	ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ೭೯ ಆಗ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯು ಬರದೇ, ಮಾಯೆಯಿಂದ	೧೦
೧೦	ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಯೋನಿ ದ್ವಾರದಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ	೧೦
೧೦	ಜನಿಸಿ ಬಂದನು. ೮೦ ಆಗ ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಆಯಸ್ಸು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ	೧೦
೧೦	ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಬರುವದಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ೮೧	೧೦
೧೦	ಉಳಿದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ವಾರ್ಧಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಬಂದವು. ಆ	೧೦
೧೦	ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರದ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಏನು ಹೇಳಲಿ? ೮೨ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ	೧೦
೧೦	ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಜನಿಸಿದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವಸ ನನ್ನನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು	೧೦
೧೦	ನನ್ನ ಮಲ-ಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದೆನು. ೮೩ ಸ್ವಾಮೀ, ಆ ಬಾಲ್ಯದ ದುಃಖವನ್ನು	೧೦
೧೦	ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಹೃದಯವು ಒಡೆದು ಹೋಗುವದು. ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನೇ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಅಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದೆನು. ೮೪ ನಾನು ನಿರಂತರ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ	೧೦
೧೦	ಮಲ-ಮೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ನನ್ನ ಮಲವನ್ನು ನಾನೇ ತಿನ್ನುತ್ತ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟನು. ೮೫ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನಿಂದ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರಲು ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಕೂಸು	೧೦
೧೦	ಹಸಿದಿರುವದೆಂದು ಮೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೮೬ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಅಳಹತ್ತಿದರೆ	೧೦
೧೦	ಹೊಟ್ಟೆನೋವುಬಹುದೆಂದು ಬಾಯೊಳಗೆ ಬಟ್ಟೆಟ್ಟು ಔಷಧ ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೮೭ ಹೀಗೆ	೧೦
೧೦	ಹಸಿವೆಯಿಂದ ನಾನು ಅಳಹತ್ತಲೂ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹಾಡುತ್ತ ತೂಗುವಳು. ೮೮ ಹಸಿವೆಯಿಂದ	೧೦
೧೦	ನಾನು ಮತ್ತೂ ಅಳಹತ್ತಿದರೆ ಯಾಕೋ ಕೂಸು ಬಹಳ ಅಳುತ್ತದೆಂದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಾಂಜಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು	೧೦

ಸಿಂಪದಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿ ಸಿ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಳು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಹಸಿವೆಯಾದದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ, ||೮೯||
ತಾಯಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಕೌತುಕವನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಅಲ್ಲಿಯು
ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬೇಳು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಡಿಯಲು ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ||೯೦|| ಬೇಳು
ಕಡಿದದ್ದು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೊಟ್ಟಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿಸಿ-ಬಾಳಾ ಸುಮ್ಮನಿರು,
ಸುಮ್ಮನಿರು, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೯೧|| ಆ ಬೇಳು ಕಡಿದ
ದು:ಖದಿಂದ ನಾನು ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡದಿರಲು ಮತ್ತೆ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ತೊಟ್ಟಲದಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ನನಗೆ ಪುನಃ ಆ ಬೇಳು ಕಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ
ದು:ಖವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ||೯೨|| ತಾಯಿಯು ಹುಳಿ-ಉಪ್ಪು-ಕಾರಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅವಳ ಮೊಲೆ ಹಾಲು
ಹುಳಿ-ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸದಾ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದೆನು. ||೯೩|| ಆಗ ತಾಯಿಯು ನನಗೆ
ನಾನಾತರದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಕಣ್ಣು ನೋವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಕಣ್ಣು
ಬಂದವೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಕುಂಕುಮ ಮತ್ತು ಲವಣಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೯೪|| ಈ
ರೀತಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ದುರಂಧರವಾದ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸುತ್ತ ಬೆಳೆದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದವನಾದೆನು. ||೯೫||
ಗುರುರಾಯಾ ಆಗಾದರೂ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಸ್ಮರಣೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ
ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು. ಆಗ ನನಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ||೯೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ಭಾಗವು ಕಳೆದು ಯೌವನ-ವಾರ್ಧಿಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಭಾಗಗಳುಳಿದವು.
ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥಬಾಧೆಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಪತಂಗವು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ
ದೀಪದಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ನಾನೂ ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ||೯೭|| ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ, ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಗುರು
ಮೊದಲಾದ ವರನ್ನು ನಿರ್ದಿಸುತ್ತ ಕುಲಾ-ಕುಲವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ
ರಮಿಸುತ್ತ, ||೯೮|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪರೋಪರಿಯಿಂದ ಹಳಿಯುತ್ತ, ಮುದುಕರನ್ನು ಕಂಡು ಬೇಡ್ಕೆ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಮದವೇರಿದವನಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಎರವಾದೆನು. ||೯೯||
ಒಂದು ಚೂರು ಮಾಂಸದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಮೀನವು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವಂತೆ, ನಾನು ಮದನಬಾಣ ಪೀಡಿತನಾಗಿ
ಇಂದ್ರಿಯವಶನಾಗಿ ||೧೦೦|| ನಾನಾಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೆನು. ಪರದ್ರವ್ಯವನ್ನು
ಅಪಹರಿಸಿದೆನು. ಸಿದ್ಧ-ಮಹಂತರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ಆಗ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಎನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.
||೧೦೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಕಾಮದಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಪತಂಗವು
ಹೋಗಿ ದೀಪದಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ||೧೦೨|| ಮದದಿಂದ ಕೂಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೇಳದೆ,
ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಯೌವನ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದೆನು. ||೧೦೩|| ಸ್ವಾಮೀ, ಅಮೇಲೆ
ನನಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬರಲು, ನಾನು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರರಿಗೆ ಬೇಸರಾಗಿ ಅವರಿಂದ ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು.
ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕಫ ಬೀಳುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಸದಾ ನನಗೆ ಕೆಮ್ಮು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ||೧೦೪||
ಅವಯವಗಳು ನಡಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕರೀ ಕೂದಲು ಹೋಗಿ ಬಿಳೀ ಕೂದಲು ಬಂದವು. ಹಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದು
ಎನೂ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬರ-ಬರುತ್ತ ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳದಾದವು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದಂತಾದವು.
||೧೦೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಘಟಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುನಾಥಾ, ಉದ್ಧಾರಕನೇ ಈಗಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡು.
||೧೦೬|| ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮಂದಮತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಗುರುತು
ಅರಿಯೆನು. ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಕೇವಲ ನಾರಾಯಣರಾಗಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ||೧೦೭||
ಗುರುನಾಥಾ, ನೀನೇ ವಿಶ್ವತಾರಕನು, ನೀನೇ ಮನುಷ್ಯದೇಹ ಧರಿಸಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ಮೂರ್ತಿಯು. ||೧೦೮|| ದಿವಾಂಧರಾದ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯರು. ನೀನು ವಿಶ್ವಪಾಲಕನು.
ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸ ಹಾಗೂ ಸೇವಕನು. ಸ್ವಾಮಿ, ದಯಮಾಡಿ ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು
ತೀವ್ರವಾಗಿ ದಾಟಿಸಿರಿ. ||೧೦೯|| ಎಂದು ಆ ಪವಿತ್ರನಾದ ನಂದಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ

೭೦೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೫ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಜನರು ಆ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ನಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿ ೭೦೪
 ದಿ ನೆರೆದ ಯಾವತ್ತು ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ||೧೧೦|| ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ನಾನು ಹೇಳುವದನ್ನು ೧
 ಗಂ ಕೇಳಿರಿ. ಗುರುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪರು. ನಾನು ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಇವರ ೧
 ಬ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ದೂರವಾಯಿತು. ||೧೧೧|| ಯಾವನು ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ೧
 ರಾ ಸಂಪಾದಿಸುವನೋ ಅವನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು ಬಣವಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಹ್ಯಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ೧
 ದಿ ಹೋಗುವದೋ, ಹಾಗೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವವು. ಅದರಂತೆ ಈಗ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಹೋದವು. ೧
 ಗಂ ||೧೧೨|| 'ಚರಣಂ ಪವಿತ್ರಂ ವಿತತಂ ಪುರಾಣಂ' ಎಂದು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ಗುರುಗಳ ೧
 ಬ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಿರಿ, ಸೇವಿಸಿರಿ. ||೧೧೩|| ಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ೧
 ರಾ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಅವು ೧
 ತ್ರೀ ಉತ್ತಮಾಕ್ಷರಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಾಗುವವು. ||೧೧೪|| ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪರಾದ ೧
 ಪಾ ತ್ರೀಶ್ರೇಷ್ಠಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುವರ್ಯರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನೀವು ಏಕೆ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ? ೧
 ದ ಪಾ ಇನ್ನಾದರೂ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಭಜಿಸಿರಿ. ||೧೧೫|| ಇವರನ್ನು ಭಜಿಸಿದರೆ ಇವರು ೧
 ದ ವಾ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ಇಹ-ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವರು. ೧
 ಲ್ಲ ಪಾ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಸುಖವಾಗುವದು. ನನ್ನ ಈ ಮಾತು ತ್ರಿವಾರ ಸತ್ಯ, ಸತ್ಯ, ಸತ್ಯವೆಂದು ೧
 ಲ್ಲ ಪಾ ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೧೧೬|| ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ೧
 ದಿ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ- 'ಎಲೈ ನಂದಿಯೇ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕವೀಶ್ವರನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿರುವೆನು' ೧
 ಗಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಂದಿಯು ೧
 ಬ ತ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು. ||೧೧೮|| ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮೊಳಕಾಲ ಮೇಲಿದ್ದ ಕುಷ್ಠವು ೧
 ರಾ ಹೋಯಿತು. ಮುಂದೆ ಆನಂದದಿಂದ 'ಕವೀಶ್ವರ'ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ

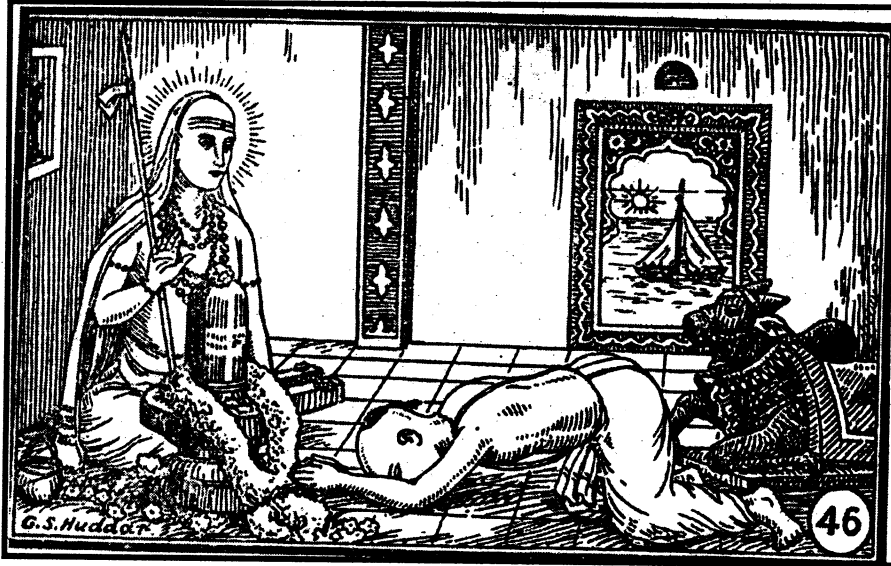
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ||೧೦೯|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಈ ನಂದಿಕವಿಯಂತೆ ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನರಸಿಂಹ ಅಥವಾ ನರಹರಿ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯು ಆಗಿ ಅವನು ಗುರುಗಳ ಸೇವಕನಾದನು.' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು- ||೧೧೦|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯು ಹ್ಯಾಗಾದರೊಬ್ಬನನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ.' ||೧೧೧|| ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ನನಗೆ ಬಹಳ ಇದೆ' ಎಂದನು. ||೧೧೨|| ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳಿ- 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳಿರಾ ಮುಂದಿನ ಮನೋಹರ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯು ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪವಾಗುವದು' ಎಂದನು. ||೧೧೩|| ಹೀಗೆ ತ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ-ಮುನಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಕವೀಶ್ವರಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ||೧೧೪|| ಇತಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ- ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೀನೈಕ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಕುಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಉದ್ಧರಣ ಪಿಂಡ ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನ ಕವೀಶ್ವರ ಕೃತಂ ನಾಮ ಪಂಚಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೪೫ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೬೬೩ ||

|| ತ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಪಟಾಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ಸರಕೇಸರಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ, ನಂದಿ ಕವಿಯಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯಾದನೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೧|| ಅವನು ಹ್ಯಾಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದನೆಂಬುದನ್ನು ದಯಾನಿಧಿಗಳಾದ ತಾವು ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದನು. ||೨|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಅಲೌಕಿಕವಾದದ್ದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೩|| ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಜನರು ಬಂದು ಬಹು ಮಂದಿ ಅವರ ಭಕ್ತರಾದರು. ||೪|| ನಂದಿ ಕವಿಯು ಮಾಡಿದ ಅಪರಿಮಿತ ಕವಿತೆಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ಜನರಿಂದ ಕಲೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವು. ||೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಹಿಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಬಂದು, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯವಿದೆ' ||೬|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಹು ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೭|| ಆ ಊರಲ್ಲಿ 'ಕಲ್ಲೇಶ್ವರ' ಎಂಬ ಒಂದು ಶಿವಾಲಯವಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಗೃಹಸ್ಥರು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದರು. ||೮|| ಅವರಲ್ಲಿ 'ಪರಕೇಸರಿ' ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿತ್ಯ ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಹೊಸ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೯|| ಅವನು ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಬ್ದದ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಆಡದೆ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಆ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೦|| ಒಂದು ದಿವಸ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ಊರಲ್ಲಿ ತ್ರೇನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕವಿತ್ವವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಗುರುಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧|| ಆಗ

ಅವನು-‘ಜನರುಗಳಿರಾ, ನಾನು ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಿಗೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮಾರಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಎರಡನೇಯದು
 ನನ್ನ ದೇವಪೂಜೆಯೂ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
 ||೧೨|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋದನು. ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಸ್ತುತಿ
 ಪರವಾದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವನ ರೂಢಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ||೧೩|| ಆದರೆ ಆ ದಿನ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾರಂಭ
 ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಕವಿತೆ ಮಾಡುವುದು ಮರೆತು ನಿದ್ರೆಯು ಬಂತು. ಆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
 ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವು ಬಿತ್ತು. ||೧೪|| ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದೇನೆಂದರೆ -‘ಆ
 ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗದಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ
 ಗುರುಗಳನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೫|| ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವು ಕಾಣದೇ ಆ ಲಿಂಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳೇ
 ಕಾಣಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆಗ ಗುರುಗಳು ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ -‘ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಮನುಷ್ಯರಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ
 ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತೀ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ||೧೬|| ಆದರೆ ತಾನು ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಹೋಡತೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ
 ಅವನು ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೧೭|| ಆಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ -‘ತ್ರೀನರಸಿಂಹ
 ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರ
 ಪೂಜೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆನು. ||೧೮|| ಇವರೇ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು. ಇವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನು ಕೂಡಲೇ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ||೧೯|| ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತ ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿನಯದಿಂದ - ‘ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿಯು.
 ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯೆನು. ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿರಿ. ||೨೦|| ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಯೆಯಿಂದ
 ಮೋಹಿತನಾಗಿ ನಾನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ನಿರ್ಗುಣರಾದ ಈಶ್ವರರೆಂದು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ||೨೧|| ನೀವೇ ಕರ್ಪೂರಗೌರವಾದ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೇ

೨೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಧ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಜಗದ್ಗುರುಗಳು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ||೨೨|| ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಆಧಾರರು, ಶರಣಾಗತರ ವಜ್ರಪಂಜರರು. ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರನಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ||೨೩|| ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಾವು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರಲು, ಅಡವಿ-ಅಡವಿ ಯಾಕೆ ತಿರುಗಬೇಕು? ಮನೆಗೆ ಕಾಮಧೇನುವು ಬರಲು ನಮಗೆ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು? ||೨೪|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ದರ್ಶನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ||೨೫|| ನಾನು ಏನೂ ಕಷ್ಟ ಪಡದಿದ್ದರೂ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ತಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೨೬|| ಸತ್ಯವಾಗಿ ನೀವೇ 'ಕಲ್ಲೇಶ್ವರರಾಗಿದ್ದಿರಿ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಜಗದ್ಗುರುಗಳೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೨೭|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ನಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನಂದಿಸುತ್ತೀ, ಆದರೆ ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೮|| ಆಗ ಅವನು- 'ಸ್ವಾಮಿ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಿಯಾದ ನನಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯರೂ, ಆನಂದಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಆದ ತಾವು ಸುಮ್ಮ-ಸುಮ್ಮನೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಭಿಟ್ಟಿ ಯಾಗಬೇಕು? ||೨೯|| ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಈಗ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಈ ದಿನ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕಂಡು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದೆನು. ||೩೦|| ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳು ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.' ||೩೧|| ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಪೋಡತೋಪಚಾರದಿಂದ ಅವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಪಾರವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾಗಿ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೩೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪೂಜೆ

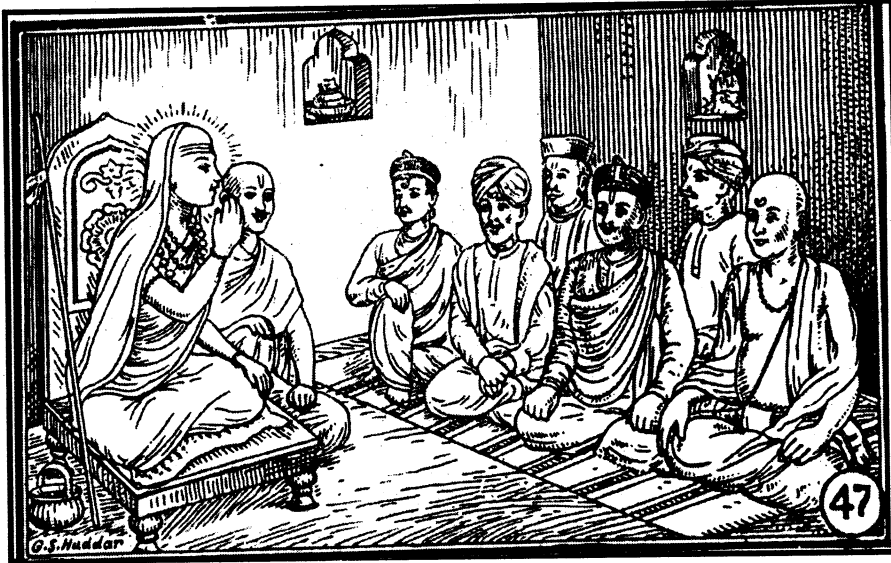
೨೧೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಧ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ||೩೩|| ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇವನು ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕವಿತ್ವ ಮಾಡಿದನು.' ||೩೪|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಕವಿಗೆ ಅನೇಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾಗುವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು. ||೩೫|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಮಗಿಂತಲೂ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ನಾವು ಸದಾ ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿತ್ಯ ನೀನು ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೬|| ಆಗ ಅವನು-ಸ್ವಾಮೀ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಯಾಕೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕು? ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ||೩೭|| ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ನೀವೇ ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರರು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ನಿರ್ಧಾರವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ' ||೩೮|| ಎಂದು ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳೊಡನೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಹುರೀತಿಯಿಂದ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩೯|| ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಬ್ಬರು ಕವೀಶ್ವರರು ಆಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ||೪೦|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು-ಯಾರಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪತರುವಿದ್ದಂತೆ ಆಗಿ ಅವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದು ವರು.' ||೪೧|| ಹೀಗೆ ಕವೀಶ್ವರರ ಕಥೆ ಇರುವುದು. ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವರು. ||೪೨|| ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾ ಮೃತದ ಸಿದ್ಧಮುನಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ನರಹರಿ ಕವಿ ಉದ್ಧಾರವಾದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ಭಕ್ತರೇ ಕೇಳಿರಿ. ||೪೩|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಯ ಗಮನ ನಿಂದಕ ನರಸಿಂಹ ಕವಿ ಉದ್ಧರಣ ಸಚ್ಚಿಷ್ಯಕೃತಂ ನಾಮ ಷಟ್ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೪೬ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೬೬೭೩ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಸಪ್ತಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಏಳು ರೂಪಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಏಳು ಜನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ ಹೋದದ್ದು.

॥ ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ತ್ರೀಕುಲದೇವಾಯೈ ನಮಃ ॥

॥ ತ್ರೀದತ್ತೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದನು.

॥೧॥ ಆಗ ಸಿದ್ಧರು 'ಎಲೈ ನಾಮಾಧಾರಕಾ ತ್ರೀಮಂತಾ, ನಿನಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಬಹಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ನೀನು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗುವಿ.

॥೨॥ ನಿನಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಪಾಪಿಯು ಸಹ ಪವಿತ್ರನಾಗುವಂಥ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸುಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು. ॥೩॥ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ

ಪ್ರತಿವರ್ಷದಂತೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ತಿಷ್ಠರು ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ತಿಷ್ಠರು ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ॥೪॥ ಆ ಏಳೂ ಜನ ತಿಷ್ಠರು ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಏಳೂ ಜನರ ಮನೆಗಳು

ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಏಳು ಊರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆಗ ಅವರು ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ - 'ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಂದು

ತ್ರೀಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.' ॥೫॥ ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ತಿಷ್ಠರೇ- ನೀವು ಏಳು ಮಂದಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳು ಬೇರೆ -ಬೇರೆ ಏಳು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬನು.

ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನೆಗೆ ಒಂದೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಬೇಕು? ಇದನ್ನು ನೀವೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ॥೬॥ ನಾವು ಮೊದಲು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಿರಿ. ಅಂದರೆ

ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೋಗುವೆನು. ನಾವು ತಿಷ್ಠಾಧೀನರು' ಎಂದರು. ॥೭॥ ಆಗ ಆ

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

೭೨

ತಿಷ್ಠರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೇಳಹತ್ತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು 'ಈ ಸಾರೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು!' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜಗಳಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ||೮|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ತಿಷ್ಠರೇ, ನೀವು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಜಗಳಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದು ಈ ಸಾರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಬರುವೆನು' ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ||೯|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ತಿಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-'ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇದಾ-ಭೇದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಇವರು ತ್ರೀಮಂತರು, ಇವರು ಬಡವರು' ಎಂದು ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡದೆ, ||೧೦|| ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿರಿ. ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನೂ, ನ್ಯೂನತ್ವವನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ನಾವು ದುರ್ಬಲರೆಂದು ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನಾವು ಕೂಡಲೇ ಗಂಗಾಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವೆವು. ||೧೧|| ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾದ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಾಜನಾದ ಕೌರವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಬಡವನೂ, ಭಕ್ತನೂ ಆದ ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋದನು. ||೧೨|| ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ದಾಸರು, ಯಾರನ್ನೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವೆವು.' ||೧೩|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಂಡವತ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-'ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುವರ್ಯರೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ||೧೪|| ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ತಿಷ್ಠರಿರಾ, ನಾವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನೆಗೂ ಬರುವೆವು. ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಇಕೋ ನನ್ನ ವಚನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ' ಎಂದರು. ||೧೫|| ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ತಿಷ್ಠರು-'ಸ್ವಾಮೀ, ನೀವು ಒಬ್ಬರಿದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗೂ ಬರುವೆವೆಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ಇದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಂಬಬೇಕು?' ಎಂದರು. ||೧೬|| ಆಗ ಗುರುಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ-'ಈ ಜನರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು

ಹೇಳಬೇಕು. ||೧೭|| ಎಂದು ಮೊದಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ- ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ ನಾವು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವೆವು. ಈ ಮಾತು ಮಾತ್ರ, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ||೧೮|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು- 'ಎಳು, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೇ ಬರುವೆನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬೇಡ.' ||೧೯|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಊರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಎರಡನೇಯವನನ್ನು ಕರೆದು ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ||೨೦|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಆ ಎಳೂ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಮಹಾದಾಶ್ಚರ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು ಕೇಳು. ||೨೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಎಳೂ ಭಕ್ತರು ಸಮಾಧಾನಹೊಂದಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳದೇ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಗುರುಗಳು ಮಠದೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅತಿ ವಿನೋದದ ಸಂಗತಿಯು ನಡೆಯಿತು. ||೨೨|| ಆಗ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತ ಜನರು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಕೌತುಕದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೩|| ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು 'ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇರುವೆವು ನೋಡಿರಿ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೪|| ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ತ್ರಯೋದಶಿ ಬಂದು ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ನರಕಚತುರ್ದಶಿ ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ ಆರತಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಆ ಎಳೂ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯ ಬಂತು. ||೨೫|| ಆಗ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪರೂ, ಅಪಾರ ಮಹಿಮರೂ ಆದ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಎಂಟು ರೂಪಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೂಲ ರೂಪದಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಉಳಿದ ಎಳು ರೂಪಗಳಿಂದ ಹೊರಟು ಆ ಭಕ್ತರು ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಯಾವಾಗ ಬರುವರೋ ಎಂದು ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆಯ ಆರತಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಎಳೂ ಜನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ

೨೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೋದರು. ||೨೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಭಕ್ತರು ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ-‘ಆಹಾ! ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಂದರು ! ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಂದರು !!’ ಎಂದು ಆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಗುರುಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಸುಗಂಧ ತೈಲವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಎರೆದರು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎರಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೋಡತೋಷಭಾರ ವಿಧಿಯಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ವಾದ್ಯ-ವೈಭವಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಷಡ್ರಸೋಪೇತವಾದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಂಟು ರೂಪಗಳಿಂದ ಆ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವರವರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರಾಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗಿ ಒಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾದರು. ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಆಗ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ||೨೭|| ಮುಂದೆ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಮೆಯ ದಿವಸ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮದಂತೆ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಬಂದಂತೆ ಆ ಎಳೂ ಜನ ಭಕ್ತರೂ ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡರು. ||೨೮|| ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೇನು?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ‘ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೯|| ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ‘ಇದು ಸತ್ಯವೋ, ಮಿಥ್ಯವೋ, ನೋಡಿರಿ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇವೆ’ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ,

೨೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೩೦|| ಆ ಎಳೂ ಜನರೂ ಎನೂ ಮಾತಾಡದಂತಾದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಊರ ಜನರು ಬಂದು-‘ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ನೀವು ಹೇಳುವದೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು. ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗದೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಿದರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೧|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಹರಿ-ನಾರಾಯಣರ ಅವತಾರವು. ಇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಾದದ್ದು ’ ಎಂದು ಅಂದು, ||೩೨|| ಆಮೇಲೆ ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು -‘ಸ್ವಾಮೀ, ವೇದಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಗುರುನಾಥನೇ, ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ||೩೩|| ನೀವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕರು, ಸತ್ಯವಾಗಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವು! ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನಾವು ಶಕ್ತರಲ್ಲ!’ ||೩೪|| ಎಂದು ಮತ್ತೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆ ಭಕ್ತ ಜನರು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೀಪರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆನಂದಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೩೫|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲದ ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ’ ||೩೬|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರರು-‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಹತ್ತಿರ ಇರಲು ಕುರುಡರು, ಕಿವುಡರು, ದರಿದ್ರರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುವರು. ||೩೭|| ನೀವು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಪ್ರಚೇತಿ ಬಂದಿದೆ. ||೩೮|| ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಮೃತ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮೂರ್ಖರು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕುಡಿಯದೆ ಹುಳಿ-ಉಪ್ಪು- ಖಾರಗಳನ್ನು ಬೇಡುವರು. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುವದು ರುಚಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಭಕ್ತಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ನಾಮಾಮೃತವು ರುಚಿಸುವದು. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಎನೂ ಬೇಡ. ||೩೯|| ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೇವಿಸಿರಿ. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ವೇದಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿ

೨೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಲ
ಛ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳುವವೆಂದು ನಾನು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡಿಸುವೆನು. ||೪೦|| ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯ ಹೊರತು ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಯಾರು ನಿಂದಿಸುವರೋ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಹಂದಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ||೪೧|| ಹೀಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತ್ರ, ಯಾರು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ವೇದ -ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನಂಬಿರಿ. ||೪೨|| ಧುರಂಧರವಾದ ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಸಹಾಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ||೪೩|| ಸಂಸಾರವೆಂಬ ನಿರ್ಜಲವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಸೇವೆ ಎಂಬ ಅಮೃತಕುಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯಿರಿ, ಕುಡಿಯಿರಿ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಮರತ್ವ ಉಂಟಾಗುವದು. ||೪೪|| ಅಂದರೆ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ತೃಮೂರ್ತಿಗಳ ಅವತಾರವಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿವಂತರಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವರು. ||೪೫|| ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ಎನೂ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಬೇಡಿ ರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರು ಇರುವರು. ||೪೬|| ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳು ವೆನು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ದನು. ||೪೭|| ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಸಲುವಾಗಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಎಂಟು ರೂಪ ತಕ್ಕೊಂಡು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೮|| ಇತಿ ತ್ರೇಗುರುಚರಿತ್ರ, ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ತ್ರೇನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್ ಗ್ರಾಮ ಸಪ್ತಶಿಷ್ಯ ಗಂಧರ್ವಗ್ರಾಮ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗಸ್ಯ ದೀಪಾವಳಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಕೃತಂ ನಾಮ ಸಪ್ತಚತ್ವಾರಿಂ ಶೋಽಧ್ಯಾಯ || ಪ್ರಸಂಗ-೪೭ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೬೭೦ ||

|| ತ್ರೇಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

|| ಅಷ್ಟಚತ್ವಾರಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶೂದ್ರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಬೆಳೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು.

|| ತ್ರೇಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸುರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇಸರಸಿಂಹಸುರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಆಗ ಸಿದ್ಧರು 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಕೇಳು! ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯು ವರ್ತಿಸಿತು. ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ||೧|| ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಅಪರಂಪಾರವಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಪರ್ವತೇ ಶ್ವರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರ ಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಅವನು ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ||೨|| ತ್ರೇಗುರುಗಳು ನಿತ್ಯಸ್ನಾನ ಹಾಗೂ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮಠದಿಂದ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಶೂದ್ರನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩|| ಅವರು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಹೊಲದೊಳಗಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪|| ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಿಂದ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾಗುತ್ತಿರಲು ಆ ಶೂದ್ರನ ಭಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ||೫|| ಅವನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಎನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನೂ ಅವರೆದುರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಶೂದ್ರನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಬಂದು ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೬|| ಆಗ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ- 'ಎಲೈ ಶೂದ್ರನೇ, ನೀನು ನಿತ್ಯವೂ ಬಂದು ನಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀ? ||೭|| ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗಿ ಹೇಳು,' ಎಂದರು. ಆಗ ಅವನು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಹೊಲವು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ' ಎಂದನು. ||೮|| ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ

೧೦೮ || ಆಗ ಆ ಶೂದ್ರನು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು- 'ಸ್ವಾಮೀ ಹೋದ
 ವರ್ಷದ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದನು. ಆಗ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಒಡಂಬಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ ವಚನ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ||೧೦೯|| ಅದರಂತೆ
 ಆ ಶೂದ್ರನೂ ಸಹ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಅಭಯಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು
 ಕೂಡಲೇ ಅನೇಕ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು- 'ಎಲೈ
 ಆಳುಗಳಿರಾ! ನೀವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಯ್ದು ಹಾಕಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೧೦||
 ಆಗ ಆಳುಗಳು ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಶೂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು
 ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಯ್ಯಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಶೂದ್ರನು ತನ್ನ
 ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ||೧೧೧|| ಆಗ ಅವರು ಓಡುತ್ತಾ ಊರೊಳಗೆ ಬಂದು
 ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆ. ||೧೧೨|| ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪೀಕು
 ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಕೊಯ್ದು ಹಾಕುವನು. ಕೊಯ್ಯಬಾರದೆಂದು
 ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ||೧೧೩|| ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾದವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ,
 ಕೋಮಲವಾದ ಎಲ್ಲ ಪೀಕನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಹಾಕುವನು. ನಮ್ಮ ಉಪಜೀವನದ ಸಾಮಗ್ರಿಯು
 ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೧೪||
 ಆಗ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು- ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ತಾನು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಹೋದ ವರ್ಷದ ದುಪ್ಪಟ್ಟು
 ಧಾನ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಮಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವನು.' ||೧೧೫|| ಎಂದು ಅಂದು, ಪೀಕನ್ನು
 ಕೊಯ್ಯಬಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಆ ಜನರು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ
 ಆ ಶೂದ್ರನು ಕೇಳದೆ ಆ ಆಳಿನ ಮುಂದೆ- ಅಧಿಕಾರಿಯು ತೆರಿಗೆಯ ಕಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆದರಿದರೆ ನಮ್ಮ
 ಹಗೆಯೊಳಗಿನ ಧಾನ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳು.' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ||೧೧೬|| ಆ

೧೦೯
 ೧೧೦
 ೧೧೧
 ೧೧೨
 ೧೧೩
 ೧೧೪
 ೧೧೫
 ೧೧೬

೮೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಆಲೂ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನೂ ಕುರಿತು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಆ ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಅವನು ತಮಗೆ ವಿನೋದವಾದ ಮಾತು ಹೇಳಿದನು.’ ||೨೭|| ಎನೆಂದರೆ- ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೆದರಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದನಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವೆನೆಂದು ಹೇಳು. ನಾನು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಅಂದನು. ||೨೮|| ಎಂದು ಆ ಆಳು ಹೇಳಿದನು. ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಮುಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಆ ಆಳು ಏನು ಹೇಳಿದನು? ಮುಂದೆ ಏನು ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.’ ||೨೯|| ಆಗ ಅಧಿಕಾರಿಯು-‘ಎಲೈ ದೂತನೇ, ನಮಗೆ ಅವನ ಹಗೆಯು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಧಾನ್ಯವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಕೆ?’ ಎಂದನು. ||೩೦|| ಇಷ್ಟಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಆ ಶೂದ್ರನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪೀಕನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಹಾಕಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ||೩೧|| ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಯ್ದಿರುವೆನು ನೋಡಿರಿ’ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ-ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು. ||೩೨|| ‘ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ ನಾವು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ಅದೇ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಅಂದರು. ಆಗ ಅವನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದಮೇಲೆ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಅದೇ ನನಗೆ ಕಾಮಧೇನುವು’ ಎಂದನು. ||೩೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಶೂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಅತಿಶಯ ಬೆಳೆ ಬರುವದು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ.’ ||೩೪|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುರುಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಶೂದ್ರನೂ ಅವರ ಸಂಗಡಲೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ||೩೫|| ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಸವು ಹೋಯಿತೆಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ

೭೩೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೮
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಊರೊಳಗಿನ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದಿ?' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೩೬|| ಆಗ ಆ ಶೂದ್ರನು- 'ಎಲೈ ಜನರುಗಳಿರಾ, ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕೇಳಿರಿ. ನೀವು ಏನೂಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಸುಖವಾಗಿರಿ. ಗುರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾಕ್ಯವು ಕಾಮಧೇನು ಸಮಾನವು. ||೩೭|| ಮುಂದೆ ಒಂದೊಂದು ದಂಟಿಗೆ ಸಾವಿರವರೆಗೆ ತೆನೆಗಳಾಗಿ ಅತಿಶಯ ಲಾಭವಾಗುವದು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಿ. ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹಾನಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. || ೩೮ || ಗುರುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿವಸ್ವರೂಪರು. ಗುರುಕೃಪೆಯಾದವರಿಗೆ ಬಡತನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವದು? ||೩೯|| ನವನಿಧಿಗಳು ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯಿಸಿದ ಕಾರಣವು ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದೆಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿರುವರು.' ||೪೦|| ಎಂದು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಬಂಧು ವರ್ಗದವರನ್ನೂ, ಇಷ್ಟ-ಮಿತ್ರರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು. ||೪೧|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಎಳೆಂಟು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಭಯಂಕರ ಶೀತಘಾತಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮದ ಆ ಎಲ್ಲ ಪೀಳುಗಳು ನಾಶವಾದವು. ||೪೨|| ಮತ್ತು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮುಂದೆ ಮೂಲಾ ನಕ್ಷತ್ರದ ಆಕಾಲಿಕ ಮಳೆಯು ಅತಿಶಯವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆಯೊಳಗಿನ ಕಾಳು ಕೆಟ್ಟವು. ||೪೩|| ಆಗ ಆ ಊರೊಳಗಿನ ಜನರು ಹೊಲಗಳು ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದವುಗಳಾದವು. ಆದರೆ ಆ ಶೂದ್ರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೋಲಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು-ಹನ್ನೊಂದು ಕುಳಿಗಳು ಎದ್ದು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ತೆನೆಗಳಾಗಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯು ಬಂತು. ||೪೪|| ಆ ಶೂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹರ್ಷಿತಳಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಗ್ರಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೊಲದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೪೫|| ಆ ಶೂದ್ರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಬೆಳೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಬಂದು ಯಾವತ್ತೂ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

೨೩೩
೨೩೪
೨೩೫
೨೩೬
೨೩೭
೨೩೮
೨೩೯
೨೪೦
೨೪೧
೨೪೨
೨೪೩
೨೪೪
೨೪೫
೨೪೬
೨೪೭
೨೪೮
೨೪೯
೨೫೦
೨೫೧
೨೫೨
೨೫೩
೨೫೪
೨೫೫
೨೫೬
೨೫೭
೨೫೮
೨೫೯
೨೬೦
೨೬೧
೨೬೨
೨೬೩
೨೬೪
೨೬೫
೨೬೬
೨೬೭
೨೬೮
೨೬೯
೨೭೦
೨೭೧
೨೭೨
೨೭೩
೨೭೪
೨೭೫
೨೭೬
೨೭೭
೨೭೮
೨೭೯
೨೮೦
೨೮೧
೨೮೨
೨೮೩
೨೮೪
೨೮೫
೨೮೬
೨೮೭
೨೮೮
೨೮೯
೨೯೦
೨೯೧
೨೯೨
೨೯೩
೨೯೪
೨೯೫
೨೯೬
೨೯೭
೨೯೮
೨೯೯
೩೦೦

೮೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

||೪೬|| ಆಗ ಆ ಶೂದ್ರನ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪತಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತು
ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಮೃದು ನುಡಿಗಳಿಂದಲೂ-ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ.||೪೭|| ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ
ಕೂಡಿದವಳಾಗಿ ಎನೂ ತಿಳಿಯದೆ-ಎಲ್ಲಿಯ ಗುರುಗಳು? ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ
ಕೊಯ್ದಿರಿ?' ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಎನಂದದ್ದಕ್ಕೂ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ.'||೪೮|| ಎಂದು
ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಹೊಲದ ದೇವರನ್ನೂ, ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದಳು.
ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಈಗ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ.'||೪೯|| ಎಂದು
ಅಂದು ಗುರುಗಳ ಪೂಜಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ಎನು
ಸಂಗತಿಯು?’ ಎಂದು ಅನ್ನಲು, ||೫೦|| ಆಗ ದಂಪತಿಗಳು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ,
ಕೈಮುಗಿದು ಉಲ್ವಾಸ್ತದಿಂದ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಎದುರಿಗೆ
ನಿಂತು-||೫೧|| ‘ಜಯಜಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ, ನೀವು ಕಾಮಧೇನು ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ನಮ್ಮ
ಕುಲದೇವರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನೀವೇ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು.||೫೨|| ತಮ್ಮ ವಚನಾಮೃತದಿಂದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಶರಣು
ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.||೫೩|| ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರೆಂಬ ಬಿರುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ಅದರಂತೆ
ನಾವು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಂಡೆವು’ ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ||೫೪||
ಆಮೇಲೆ ಆ ಶೂದ್ರಿಣಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಪೂಜೆಯನ್ನುಮಾಡಿ
ಆರತಿಯನ್ನುಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ-‘ಎಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯೇ,
ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಂಟಾಗಲಿ!’ ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ||೫೫|| ಆಮೇಲೆ ಆ
ದಂಪತಿಗಳು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದು
ತಿಂಗಳಾದಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪೀಕು ಬಂದಿತು. ||೫೬|| ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು

೭೩೪
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಏಕೋನಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮ ಹಾಗೂ ಗಾಣಗಾಪುರ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನೆ.

ಅ
೪
ಒ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
 || ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
 ಆಮೇಲೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ,
 ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ||೧|| - 'ಸ್ವಾಮೀ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವಾದ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನರರೂಪ
 ಧರಿಸಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ||೨|| ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
 ಗಾಣಗಾಪುರವು ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದರು?' ||೩||
 ಎಂದು ಆ ಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು' ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ
 ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ||೪|| ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ, ನಾಮಧಾರಕನ
 ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವರು, ಕೇಳಿರಿ.' ||೫||
 ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬವು ಆಶ್ವಿನ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿಯಿಂದ ಆರಂಭವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ
 ದಿವಸ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ಈ ದಿವಸ ಕಾಶಿ,
 ಪ್ರಯಾಗ, ಗಯಾ ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೬|| ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ
 ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದರು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಯಾತ್ರೆಯ
 ದೆಶೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?'
 ಎಂದು ಅಂದರು. ||೭|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ನಿಮ್ಮ ಊರ
 ಹತ್ತಿರವೇ ಆ ತೀರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಆಯಾಸಪಟ್ಟು ಯಾತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ
 ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ನಡೆಯಿರಿ.'
 ||೮|| ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ||೯||
 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯಂದಿರಾ, ಈ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ, ಈ ಷಟ್ಕುಲ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ

೭೭೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೮೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಪ್ರಯಾಗ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೧೦|| ಭೀಮಾ ನದಿಯು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದು ಈ ಅಮರಜಾ-ಭೀಮಾ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವು ಅದಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಈ ನದಿಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾ ನದಿಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೀರ್ಥವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ||೧೧|| ಈ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿ ಕಾಶೀಗಿಂತಲೂ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು. ||೧೨|| ಈ ಎರಡೂ ನದಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಂಟು ತೀರ್ಥಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ' ಎಂದರು. ||೧೩|| ಆಗ ಆ ಭಕ್ತರು ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ ಗುರುವರ್ಯರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಅಮರಜಾ ನದಿ ಎಂದು ಯಾಕೆ ಹೆಸರು ಬಂತು ? ಇದು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವದು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೪|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಜಾಲಂಧರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಥೆಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವದು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೫|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜಾಲಂಧರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಇಂದ್ರನ ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಯಾವತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರು. ||೧೬|| ಅಮೇಲೆ ದೇವ-ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು ಮಡಿದರು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕು-||೧೭|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಜಾಲಂಧರ ದೈತ್ಯನು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಓಡಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಆತನ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೮|| ಅಮೇಲೆ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಆ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಅವನ ರಕ್ತಬಿಂದುಗಳು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ, ಒಂದೊಂದು ಬಿಂದುವಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಜನಿಸಿ, ||೧೯|| ಅವರು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ತಮ್ಮ

೭೩೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಫ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೦|| ಆಗ ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ
 ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಆ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟನು. ||೨೧|| ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಕೈಮುಗಿದು- 'ಸ್ವಾಮೀ,
 ಶಂಕರಾ, ದೈತ್ಯರು ಸಾಯುವಂಥ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಬದುಕುವಂಥ ಏನಾದರೂ ಒಂದು
 ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ||೨೨|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಶಂಕರನು
 ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ, ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಮೃತ ಸಂಜೀವಿನೀ
 ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಆ ಕುಂಭವನ್ನು ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೩|| ಅವನು ಆ ಅಮೃತ
 ಸಂಜೀವಿನೀ ನೀರನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು, ಆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
 ಹೋದರು. ||೨೪|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಇಂದ್ರನು ಆ ಅಮೃತವನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿರಲು, ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಆ
 ಕುಂಭವು ಜಾರಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಅಮೃತ ಸಂಜೀವಿನೀ ನೀರು ನದಿಯಾಗಿ
 ಹರಿಯಹತ್ತಿತು. ||೨೫|| ಅದೇ ಸಂಜೀವಿನೀ ನದಿಯೇ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದು ಅಮರಜಾ
 ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ||೨೬|| ಅದಕಾರಣ ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅಪಮೃತ್ಯುವಂತೂ ಎಂದೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ||೨೭|| ಅವರು
 ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗುವರು. ಮತ್ತು ಅಪಸ್ಮಾರಾದಿ ರೋಗಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ
 ಪಾತಕಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವವು. ||೨೮|| ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅಮೃತನದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಇದು
 ಭೀಮರಥಿಗೆ ಕೂಡಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಂತೆ ಈ ತೀರ್ಥವೂ
 ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ||೨೯|| ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕ-ಮಾಘ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವೂ, ಪರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವೂ ಆಗುವುದು. ||೩೦|| ಮತ್ತು
 ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹಣ, ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸೋಮವಾರ, ಅಮವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ,
 ಏಕಾದಶಿ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಅನಂತ ಫಲವುಂಟು. ||೩೧||

೦೮
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಶಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಿತ್ಯ ಸಾಧಿಸಿ ಮನೋಹರವಾದ ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮಸ್ತ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಶತಾಯುಷಿಯೂ, ಧನಿಕನೂ ಆಗುವನು. ||೩೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಂಗಮದ ಮಹಿಮೆ ಇರುವದು. 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಳಿರಿ'-ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಎದುರಿಗೆ ಮನೋಹರ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ||೩೨|| ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಹವು ಮನೋಹರವಾಗುವುದು. ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ ! ಅದು ಅನುಪಮವಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರು ಇಚ್ಛಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ||೩೩|| ಇದು ಅಶ್ವತ್ಥಗಿಡವಲ್ಲ. ನೀವು ಇದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪತರುವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೩೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಮನೋಹರ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನವೂ, ಅದರ ಎದುರಿಗಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥವೂ ಸದಾ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೩೫|| ಯಾರು ಬಂದು ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ||೩೬|| ಮತ್ತು ನಾವು ಸದಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು, ನಿಮಗೆ ಇದರ ಗುರುತು ಹೇಳುವೆನು. ||೩೭|| ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಮೊದಲು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದ ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಹೆಸರುಳ್ಳ ತ್ರೀನೇತ್ರನಾದ ಶ್ರೀಶಂಕರನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ||೩೮|| ಯಾಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿದ್ದಂತೆ ಈ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸಂಗಮೇಶ್ವರನಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ||೩೯|| ಮೊದಲು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದಿರುವ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಚಂಡಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಲಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ಸೋಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.

೭೪೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಶಾ
ದ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೯ ||೪೧|| ಆಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಹಿಂದುರುಗಿ ಬಂದು ವೃಷಭನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಚಂದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ೭೪೧
 ಸೋಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ವಿಧಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೪೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ೧
 ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಮಾಡಿ ನಂದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆಮೇಲೆ ಆ ಪೂಜಿತವಾದ ೧
 ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದರ ಕ್ರಮವು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ- ||೪೩|| ಎಡಗೈಯಿಂದ ಆ ನಂದಿಯ ೧
 ವೃಷಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಬಲಗೈಯ ತರ್ಜನೀ ಮತ್ತು ಅಂಗುಷ್ಠ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಆ ನಂದಿಯ ಎರಡೂ ೧
 ಕೋಡುಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು , ಎರಡೂ ಬೆರಳುಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಆ ೧
 ಮನುಷ್ಯನು ಇಂದ್ರಸಮಾನನಾಗುವನು. ||೪೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಪೂಜಾ ಮತ್ತು ೧
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಧನ-ಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ, ೧
 ಅಖಂಡೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗುವನು. ||೪೫|| ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿರಿ, ಮುಂದೆ ವಾರಾಣಸಿ ೧
 ಎಂಬುವದಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರ್ಧ ಹರಿದಾರಿ ದೂರವಾದ ನಾಗೇಶಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ೧
 ಉದ್ಭವವಾಗಿ ಬಂದಿರುವದು. ||೪೬|| ಇದರದೊಂದು ಆಖ್ಯಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಳೆ ಕಥೆಯಲ್ಲ, ೧
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ-ಮೊನ್ನೆ ಆದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದ ಒಬ್ಬ ೧
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ||೪೭|| ಅವನು ಸರ್ವಸಂಗ ವರ್ಜಿತನೂ, ವಿರಕ್ತನೂ, ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದು ೧
 ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಸದಾ ಶ್ರೇಣಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೮|| ಇದರಿಂದ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾದ ೧
 ಸದಾಶಿವನು ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ದಿನಾಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ದರ್ಶನ ೧
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಸದಾ ತನ್ನ ದೇಹಾಭಾವವನ್ನು ೧
 ಮರೆತು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ||೪೯|| ಅದರಿಂದ ಜನರು ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಬಹುನಿಂದೆಯನ್ನು ೧
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೦|| ಅವನಿಗೆ ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಪಾಂಡುರಂಗೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ತಪಸ್ವಿ ೧
 ಬಂಧುಗಳಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಒಂದಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ||೫೧|| ಆಮೇಲೆ ೧

ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತಿರುಗಾಡುವ ತಮ್ಮ
 ಅಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು-‘ನಾವು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಣ್ಣಾ ನೀನೂ ಬಾ’ ಎಂದು ಕರೆದರು. ||೫೨||
 ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮೂರ್ಖರು ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚನೆಂದನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ
 ಅವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ-‘ಎಲೈ ಸಹೋದರರೇ, ಈಗ ನೀವು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ||೫೩|| ಆ
 ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವನು. ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಆತನನ್ನು
 ತೋರಿಸುವೆ’ ಎಂದನು, ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೇಳಲು ಆ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.
 ಗುರುಗಳು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು-‘ಆಗ ಆ ಬಂಧುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು-ಅಣ್ಣಾ ಹಾಗಾದರೆ
 ನಮಗೆ ಆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ತೋರಿಸು’ ಎಂದರು. ||೫೪|| ಆಗ ಅವನು-‘ಎಲೈ ತಮ್ಮಗಳಿರಾ, ಕಾಶಿಗೆ
 ಹೋಗುವದು ಬಲು ಕಷ್ಟವು. ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಾದಮೇಲೆ ಕಷ್ಟವ್ಯಾಕೆ?’
 ಎಂದು ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳಿ, ||೫೫|| ಅವನು ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ಕುಳಿತನು.
 ಆಗ ತ್ರೀಶಂಕರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ||೫೬|| ಆಗ ಅವನು ವಿನಯದಿಂದ
 ತ್ರೀಶಂಕರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ ನಮಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ತ್ರೀಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ,
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಾದ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವೂ ಆಗಬೇಕು’ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೫೭|| ಆಗ
 ಭೋಳಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ಕೂಡಲೇ ಇದೇ
 ಕಾಶಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ಕುಂಡವೂ ಆಯಿತು. ||೫೮|| ಆಗ ಆ ಕುಂಡದೊಳಗಿಂದ
 ತ್ರೀಶಂಕರನು ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲೆ
 ಕಾಣಿಸಿದನು. ಆ ಕುಂಡವು ಈ ನದಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಣದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುವದು. ||೫೯||
 ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಹರಿಯುವಂತೆ ಈ ಕುಂಡದಿಂದ ಗಂಗೆಯು ಹರಿದು ಬಂದಳು. ಮತ್ತು
 ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಎನೇನು ಗುರ್ತುಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಗುರ್ತುಗಳು ಅದರಲ್ಲಿವೆ. ||೬೦|| ಈ ಸಂಗಮ

ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೦೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ಥಾನವು ಕಾಶಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನ-ದಾನ
ಮೊದಲಾದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಿರಲಿ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ. ||೬೦|| ಆಗ ಆ ಹುಚ್ಚ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಸಹೋದರರೇ, ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಶಿಗೆ
ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಇದೇ ಕಾಶಿಯು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ’ ಎಂದು ಶ್ರೀಶಂಕರನು
ನನಗೆ ಹೇಳಿರುವನು. ||೬೧|| ‘ಎಲೈ ಬಂಧುಗಳೇ, ಇನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೋಸಾವಿಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ತಿಳಿಯಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.
||೬೨|| ಈಗ ನೀವು ಪಂಥರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆರಾಧ್ಯವೆಂಬ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇದ್ದು
ಪುಂಡಲೀಕವರದನಾದ ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂಗನನ್ನು ಸದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಇದ್ದು ||೬೩|| ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ
ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನೀವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೬೪||
‘ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಶೀ ತೀರ್ಥವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನೂ ಸಂಶಯ
ಹಿಡಿಯಬೇಡಿರಿ. ಇದೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಕಾಶಿಯು’ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೬೫|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಆ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ
ಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು, ||೬೬|| ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಪಾಪವಿನಾಶೀ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿ-‘ಎಲೈ
ಭಕ್ತರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲು ಸುಡುವಂತೆ ಕೂಡಲೇ
ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ||೬೭|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-‘ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯಾದ ರತ್ನಾಯಿಯ
ಪಾಪವು ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಆಕೆಯ ದೋಷ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಪಾಪವಿನಾಶೀ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನ ಮೊದಲಾದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು,’ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.
||೬೮|| ‘ಎಲಾ ತಂಗಿಯೇ, ನೀನು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಪಾಪವು
ಅತಿಶಯವಾಗಿದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿಕೋ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೯||

೭೪೩
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಬ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೮೯	ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರತ್ನಾಯಿಯು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತ	೭೪೪
೧೦	- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಕೇವಲ ಮೂಢಳೂ, ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಿರುವೆನು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಿಂದ	೧೦
೧೦	ಬರಬೇಕು? ೭೧ ಜಗದಾತ್ಮನೇ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೇ, ಜಗದ್ಗೋತಿ ಪ್ರಕಾಶನೇ, ನೀವೊಬ್ಬರೇ	೧೦
೧೦	ಸರ್ವವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ನೀವೇ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.	೧೦
೧೦	೭೨ ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ತಂಗಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ನನಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಾ? ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ	೧೦
೧೦	ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿ. ಅದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ೭೩ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.	೧೦
೧೦	ಒಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಬೆಕ್ಕು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ಭಾಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ಮರಿಗಳನ್ನು	೧೦
೧೦	ಈಡು. ಅದನ್ನು ನೀನು ನೋಡದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ, ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿ.	೧೦
೧೦	೭೪ ಅದರಿಂದ ಆ ಐದೂ ಬೆಕ್ಕುಗಳೂ ಸತ್ತವು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅತಿಶಯ ದೋಷ ಬಂದದ್ದರಿಂದ	೧೦
೧೦	ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಈಗ ನಿನಗೆ ಬಿಳಿಯ ಕುಷ್ಠವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಅಂದರು. ೭೫ ಅದನ್ನು	೧೦
೧೦	ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಶ್ವೇತಕುಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು	೧೦
೧೦	ಕಂಡು ಆಕೆಯು ಭಯಭೀತಳಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- 'ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ,	೧೦
೧೦	ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯಮಾಡಿರಿ ' ಎಂದು ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ೭೬ ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು	೧೦
೧೦	ಬಹಳ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ವಾರಣಾಶೀ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ	೧೦
೧೦	ನಾಶವಾಗುವವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು' ಎಂದಳು. ೭೭ ಆಕೆಯ ಮಾತು	೧೦
೧೦	ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- 'ತಂಗೀ ಪಾಪರಾಶಿಯು ಇರಲಿ. ನೀನು ಆ ಪಾಪಗಳ ಫಲವನ್ನು ಮುಂದಿನ	೧೦
೧೦	ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಕುಷ್ಠವು ಹೋಗುವುದು' ಎಂದರು. ೭೮ ಆಕೆಯು	೧೦
೧೦	ವಿನಯದಿಂದ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುವೆನು. ಅದ್ದರಿಂದ	೧೦
೧೦	ಈಗ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಪಾಪಗಳು ದೂರವಾಗಲಿ. ೭೯ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮವು	೧೦

ಸಾಕು' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ
 ಅನುಭವಿಸುವೆನು' ಎಂದಳು. ||೮೦|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು- 'ತಂಗೀ, ರತ್ನಾಯಿಯೇ ಈಗ ನೀನು
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪಾಪವಿನಾಶೀ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡು. ಸ್ನಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಕುಷ್ಠವು
 ಹೋಗುವುದು. ||೮೧|| ಇಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸಪ್ತಜನ್ಮಗಳ ದೋಷಗಳು
 ನಾಶವಾಗುವವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅನುಮಾನ ಮಾಡಬೇಡ' ಎಂದು ಗುರುಗಳು
 ಹೇಳಿದರು. ||೮೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
 ನೋಡಿದೆನು, ಆ ರತ್ನಾಯಿಯು ಮೂರು ದಿವಸ ಆ ಪಾಪವಿನಾಶಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ
 ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯ ಕುಷ್ಠವೆಲ್ಲ ಹೋಯಿತು. ||೮೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ತೀರ್ಥವಿದೆ.
 ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಪವಿನಾಶಿ ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಯಾರು
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವರ ಏಳು ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ.' ||೮೪|| ಆ
 ತೀರ್ಥಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರತ್ನಾಯಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ತೀರ್ಥದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು
 ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೮೫|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಂದಿರುವ ಕೋಟಿ
 ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿ- 'ಎಲೈ ಭಕ್ತರೇ, ಇದರ ಸ್ನಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಜನರು ಶುದ್ಧರಾಗುವರು. ಇದರ
 ಆಖ್ಯಾನವು ಬಹಳ ಇದೆ. ||೮೬|| ಈ ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಎಷ್ಟು
 ತೀರ್ಥಗಳಿವೆಯೋ, ಆ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳು ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಹೇಳಹತ್ತಿದರೆ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದು. ||೮೭|| ಗ್ರಹಣ-ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಪರ್ವಣಿ, ಅಮವಾಸ್ಯಾ, ಪೌರ್ಣಿಮಾ, ಪ್ರತಿಪದಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೮|| ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸವತ್ಸ ಸಾಲಂಕೃತ ಗೋದಾನ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ದಾನದಿಂದ ಕೋಟಿ ಫಲವುಂಟು. ||೮೯|| ಈ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನಂತ ಫಲ ಬರುವುದು. ಒಂದೊಂದು ದಾನವು

೦೮೯
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಕೋಟಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪವಿನಾಶಿ, ಹಾಗೂ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ
ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೦|| ಮುಂದೆ ರುದ್ರಪಾದ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ಅದರ ಕಥೆಯು ಅತಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಗಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೀರ್ಥವಾಗಿದೆ. ||೯೧|| ಗಯಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ
ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿರುವ ರುದ್ರ ಪಾದವನ್ನು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕೋಟಿ ಜನ್ಮದ ಪಾಪವು ಹೋಗುವುದು. ||೯೨|| ಅದರ ಮುಂದೆ
ಚಕ್ರತೀರ್ಥವಿದೆ. ಅದು ವಿಶೇಷ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ದೇವನಿರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ
ಬಹು ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ||೯೩|| ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಪತಿತನೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ
ಅಸ್ಥಿಗಳು ಚಕ್ರಾಂಕಿತವಾಗುವವು. ಆ ತೀರ್ಥವು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ||೯೪|| ಅಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೇಶವ ದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ನಾಲ್ಕುಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುವದು'
ಎಂದರು. ||೯೫|| ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ
ಮನ್ಮಥ ದಹನ ತೀರ್ಥವಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯೬|| ಅಮೇಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರದ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಲೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವಿರುವದು. ಅದು ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ||೯೭||
ಮನ್ಮಥ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ವಂಶವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ
ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವುಂಟಾಗುವದು. ||೯೮|| ಅಷಾಢ-ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ
ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವುಂಟು,' ||೯೯||
ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರು ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಅಷ್ಟ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ
ಭಕ್ತರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸಪಡುತ್ತ - ||೧೦೦|| ನಮಗೆ ಈ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯು
ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ||೧೦೧||
ಯಾವತ್ತು ತೀರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಾವು ಯಾತ್ರಿಗೆ ಯಾಕೆ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕು ? ಈ

೭೪೬
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪ
ಪ
ಛ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಸ್ಥಾನವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅದರಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ||೧೦೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಷ್ಟ ತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಠದೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಅಮೇಲೆ ಭಕ್ತರು
 ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾ ಆನಂದವು ನಡೆಯಿತು. ||೧೦೩|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ,
 ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ನಿನಗೆ
 ಹೇಳಿದೆನು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಅಂದರು. ||೧೦೪|| ಇತ್ತ ಅದರಂತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳಿ-'ಎಲೈ
 ಶೋಕಗುಣಿ ಗಾಣಗಾಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ದೊಡ್ಡದು. ಅಲ್ಲಿ ಅಪರಂಪಾರ ತೀರ್ಥಗಳು ಇವೆ. ನೀವು
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೦೫|| ಹೀಗೆ
 ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾಂಶದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಮುನಿ ಶಿಷ್ಯಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರ
 ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ||೧೦೬|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ
 ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಗಂಧರ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭೀಮಾಸಮರಜಾ
 ಸಂಗಮ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥ ವರ್ಣನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮ ಭಗಿನಿ ರತ್ನಾಯೀ ಉದ್ಧರಣಂ ನಾಮ
 ಏಕೋನಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೪೯ || ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯಾ-೬೮೯೨||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ರಾಜನಾದ ಅಗಸ್ತನ ಹುಣ್ಣು ಕಳೆದು,
ಅವನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಹೊಂದಿದ್ದು.

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ
ದ
ಬ
ಲ
ಪು
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

॥ ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥
ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ವ ಕಥೆಯು ಆಯಿತು ಕೇಳು. ಈ ಮೊದಲು
ನಿನಗೆ ಅಗಸನ ಕಥೆಯನ್ನು (ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.) ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ॥೧॥ ಆ ಅಗಸನು
ವರವನ್ನು ಬೇಡಲು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ-ನೀನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಧುರಂಧರವಾದ
ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಿ!’ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ॥೨॥ ಆಗ ಕೂಡಲೇ ಅವನು
ಮೃತಪಟ್ಟು ವೈದುರೀ(ಬೀದರ) ನಗರದಲ್ಲಿ ಮ್ಲೇಂಭಜಾತಿಯ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ,
ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಮಹಾ ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ॥೩॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ
ಯವನರಾಜನು ಅಶ್ವ-ಗಜ-ರಥ-ಕಾಲಾಳು ಮೊದಲಾದ ಅಮಿತ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯಿಂದಲೂ, ಅಪಾರ
ಧನ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ॥೪॥ ಅವನು
ಹೀನಜಾತಿಯವನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ॥೫॥ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ
ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿದ್ದು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದೂ
ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಉಪದ್ರವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ॥೬॥ ಆದರೆ ಅವನ ಮನೆಯ ಮ್ಲೇಂಭಜಾತಿಯ
ಪುರೋಹಿತನು(ಘೋರನು) ಆ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಿದ್ದು ಹಿಂದೂ
ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಬೇಕು. ॥೭॥ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ
ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳು ಸಂಭವಿಸುವವು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದರೆ
ಅದರಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವುದು. ॥೮॥ ಮಂದಮತಿಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
ಕಲ್ಲು-ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಗಿಡ-ಮರಗಳನ್ನೂ, ॥೯॥ ಆಕಳು, ಭೂಮಿ, ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ಅಗ್ನಿ-ನದಿ-ತೀರ್ಥ
ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರು. ॥೧೦॥ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮಂದಮತಿಗಳಾದ

೨೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪ
ದ
ಬ
ಲ
ಪು
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಿರಾಕಾರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಾಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವರು. ಅಂಥವರನ್ನು ಮೈಂಭರು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅಧೋಗತಿಯಾಗುವದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಯವನ ಪುರೋಹಿತನು ತನಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ||೧೨|| 'ಎಲೈ ಪುರೋಹಿತನೇ, ನೀನು ಅಂದದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಣು-ರೇಣು-ತೃಣ ಕಾಷ್ಠಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ||೧೩|| ಈ ಸಮಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಈ ಸ್ವಾವರ-ಜಂಗಮ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಆ ಈಶ್ವರನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿರುವವು. ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಸಂಖ್ಯ ತರ್ಕಭೇದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ||೧೪|| ನೀನು ಯಾವತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ನೋಡು. ಎಲ್ಲ ಶರೀರಗಳು ಪೃಥ್ವಿ, ಆಪ, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಪಂಚ ತತ್ತ್ವಗಳು ಕೂಡಿ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ||೧೫|| ಎಲ್ಲರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಕುಂಬಾರನು ಒಂದೇ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಅನೇಕ ತರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಆ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾಗಿಲ್ಲವೇ? ||೧೬|| ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಆಕಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಹಾಲು ಒಂದೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲಂಕಾರಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಂಗಾರವು ಒಂದೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೧೭|| ಅದರಂತೆ ದೇಹಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ಘಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ||೧೮|| ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೀಪದಿಂದ ಸಹಸ್ರ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಆ ದೀಪಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇರುವರು. ಭಿನ್ನ-ಭಾವ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ? ||೧೯|| ಒಂದು ದಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಪೋಣಿಸಿದರೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಸೂತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ಭಿನ್ನ-ಭಾವ ಹೊಂದಬಾರದು. ||೨೦|| ಅದರಂತೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ ಜಾತಿಗಳು ಅವೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಒಬ್ಬನೇ

೭೫೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ್ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಇರುವನು. ನೀವಾದರೂ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನು ಇದ್ದಾನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತೀರಷ್ಟೇ? ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ೭೫೦
 ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವದು, ಕಾರಣ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ-ಭಾವ ಮಾಡಬಾರದು. ||೨೦|| ಇನ್ನು ೧
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು (ಹಿಂದುಗಳು) ಕಲ್ಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಪೂಜಿಸುವರೆಂದು ನೀವು ೧೦
 ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವಿರಿ. ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನು ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ೨
 ||೨೧|| ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಮಾ ಪೂಜೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ೩
 ಹೇಳಿದೆ. ಆತ್ಮಾರಾಮನನ್ನು ಯಾರು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮತಿಯು ಈ ೪
 ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೨೨|| ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದವರು ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ೫
 ನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವರು. ||೨೩|| ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಂದಿಸುವಿರಿ. ೬
 ಆದರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ೭
 ಯಾಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವಿರಿ? ನಾವು ಯಾವ ಮತಕ್ಕೂ ದ್ವೇಷ ಮಾಡಬಾರದು. ||೨೪|| ಆದ ಕಾರಣ ೮
 ಜ್ಞಾನವಂತರು ಯಾವ ಮತದ್ದೂ ನಿಂದಾ-ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ೯
 ಜಾತಿಯವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವರು. ||೨೫|| ಪುಣ್ಯ ೧೦
 ಮಾಡುವದರ ಮೇಲಿಂದ ಜಾತಿಗಳು ಆಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದವನು ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ೧
 ಹುಟ್ಟುವನು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಹೀಗೆ ಪುಣ್ಯ ೨
 ಕಡಿಮೆ-ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಕಡಿಮೆ-ಕಡಿಮೆ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ೩
 ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪಾಪದಂತೆ ಅವನು ಮುಂದೆ ಕಡಿಮೆ ತರದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು. ಕಡಿಮೆ ೪
 ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಅವನು ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ೫
 ಹುಟ್ಟುವನು' ಎಂದು ರಾಜನು ತನ್ನ ಪುರೋಹಿತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ರಾಜನು ಬಹು ೬
 ಪುಣ್ಯವಂತನಾದ್ದರಿಂದ ದೇವ-ದ್ವಿಜರಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ||೨೬|| ಹೀಗೆ ಆ ರಾಜನು ೭

೨೦	ವೈದುರಿ ನಗರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಒಂದು ಹುಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿತು.	೭೫೨
ದಿ	೨೮ ಆಗ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಆ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಅನೇಕ ತರದ ಔಷಧ(ಮಲಾಮ)ಗಳನ್ನು	ದಿ
ಗಂ	ಹಚ್ಚಿದರು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ರಾಜನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.	ಗಂ
ಬ	೨೯ ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಲು ಇತ್ತ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ	ಬ
ರಾ	ರಾಜನು ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ -‘ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು	ರಾ
ದಿ	ಪ್ರಗಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ೩೦ ಅದರಿಂದ ಮೈಲಂಥ ರಾಜನು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ	ದಿ
ಗಂ	ಬರುವನು. ಅವನ ಸಂಗಡ ಅನೇಕ ಯವನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ	ಗಂ
ಬ	ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಾಧಿಸಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರಬಾರದು.	ಬ
ರಾ	೩೧ ಈಗ ನಾವು ಲೌಕಿಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು’ ಎಂದು ಅಂದು, ಅಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು	ರಾ
ಶ್ರೀ	ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ಒಬ್ಬ ಯವನ ರಾಜನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವವನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸಂಗಡ	ಶ್ರೀ
ಪಾ	ಅನೇಕ ಯವನರು ಬರಬಹುದು. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಉಪದ್ರವವಾದೀತು. ಆದಕಾರಣ ಇನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ	ಪಾ
ದ	ಇರಬಾರದು. ೩೨ ಈಗ ಈಶ್ವರನಾಮ ಸಂವತ್ಸರವು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಸಿಂಹ ರಾಶಿಗೆ ಗುರುವು	ದ
ವ	ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೋದಾವರಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದು ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ೩೩	ವ
ಉ	ಆದಕಾರಣ ‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ನಾವು ಯಾತ್ರಾ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗೋದಾವರಿ ತೀರಕ್ಕೆ	ಉ
ಭ	ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ನೀವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ೩೪	ಭ
ದಿ	ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಯವನ	ದಿ
ಗಂ	ರಾಜನು ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?’ ೩೫ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ	ಗಂ
ಬ	ನೋಡೋಣ! ಬಂದರೆ ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸಿಯೇ	ಬ
ರಾ	ರಕ್ಷಿಸುವರು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೬ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆದ	ರಾ

೨೫೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಯವನ ರಾಜನಿಗೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು. ||೩೭|| ಆ ಹುಣ್ಣಿನ ದುಃಖದಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಷ್ಟು ತರದ ಔಷಧ ಹಚ್ಚಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೩೮|| ಆಗ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ-‘ಈ ಹುಣ್ಣಂತೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಯಾವ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ?’ ಎಂದನು. ||೩೯|| ಅಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು -‘ಎಲೈ ರಾಜಾ, ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೪೦|| ‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿರೂಪವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವದು. ಆ ಪಾಪ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ, ದೇವಪೂಜಾ, ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಯು ಹೋಗುವದು. ||೪೧|| ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಆ ಸತ್ಪುರುಷರ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಅಮೃತದಿಂದ ಈ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಯು ಗುಣವಾಗುವದು. ||೪೨|| ಸತ್ಪುರುಷರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರವತ್ತು ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುವವು.’ ಅಂದಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಬೇನೆಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಳಿಯುವವು? ಇಂಥ ಹುಣ್ಣು ಮೊದಲಾದವುಗಳಂತೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವವು ಎಂದರು. ||೪೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಯವನನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅನ್ನಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೇವಕನು. ||೪೪|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ತ್ರೀಗುರು ಚರಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪಾಪದಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಯವನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರುವೆನು. ||೪೫|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ಪುರುಷರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಯಾರ ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ’ ಎಂದನು. ||೪೬|| ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ-‘ರಾಜನೇ, ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ

೨೫೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ವ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೇಳಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳವು ಬೇಕು. ||೪೭|| ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀನು ಯವನ ರಾಜನು. ನಾನು
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ನಿಂದಿಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ?' ಎಂದನು. ||೪೮|| ಆಗ ರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ
 - 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನೀವೇ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದನು. ||೪೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸು ಅನುತಪ್ತವಾಗಿರುವದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ||೫೦|| ಮಹಾರಾಜ, ನಿಮ್ಮ ಊರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಪಾಪವಿನಾಶಿ ತೀರ್ಥವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ.
 ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಹಜ ಹೋಗಬೇಕು. ||೫೧|| ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಏಕಾಂತ
 ಸ್ಥಳವಿರುವುದು. ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ
 ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳು ಬರುವರು. ನೀವು ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಮುಂದಿನ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವರು' ಎಂದನು. ||೫೨|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜನು ಸಂತೋಷವು
 ಸಕಲ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ಪಾಪವಿನಾಶಿ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ||೫೩|| ಎಲ್ಲ
 ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ದೂರ ಬಿಟ್ಟು, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆ ತೀರ್ಥದ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳು ಬಂದರು. ||೫೪|| ಆಗ ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಹುಣ್ಣನ್ನು ತೋರಿಸಿ- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಹುಣ್ಣು ಹ್ಯಾಗೆ ನೆಟ್ಟಾಗುವದು.' ಎಂದು
 ಕೇಳಿದನು. ||೫೫|| ಆಗ ಆ ಯತಿಗಳು - 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಮಹಾನುಭಾವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ
 ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಹುಣ್ಣು ಹೋಗುವುದು. ||೫೬|| ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆದ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
 ಹೇಳುವೆನು, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೫೭|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆವಂತೀ' ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದುರಾಚಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ||೫೮|| ಅವನು ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ
 ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ, ಸರ್ವ ಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ

ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೫೯|| ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಪಿಂಗಳಾ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ
 ಆಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಆಕೆಯನ್ನು ರಮಿಸುತ್ತ, ||೬೦|| ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು
 , ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪ ಮಾಡಿದನು. ||೬೧||
 ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಂಜೆಯ ಮುಂದೆ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮನೆಗೆ ಋಷಭ ಎಂಬ ಮಹಾ
 ಯೋಗಿಯು ಬಂದನು. ||೬೨|| ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಬ್ಬರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ||೬೩|| ಆಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು
 ಉತ್ತಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪೋಷಣೋಪಚಾರದಿಂದ ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಿ, ಗಂಧಾರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ||೬೪|| ಆಮೇಲೆ ಕೊಠಳಲ್ಲಿ ನಾನಾಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳ
 ಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅನೇಕ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಪೂಜಿಸಿದರು. ||೬೫|| ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು
 ಅವರ ಚರಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಶನಮಾಡಿ ನಾನಾತರದ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ,
 ||೬೬|| ಅವರ ಕೈಬಾಯಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಲ್ಲಂಗದಮೇಲೆ
 ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, ||೬೭|| ತ್ರಯೋದತ ಗುಣಯುಕ್ತ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಆ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪಾದಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
 ||೬೮|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು.
 ||೬೯|| ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಎದ್ದು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು
 ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೭೦|| ಮುಂದೆ ಅವರಿಬ್ಬರು
 ಕೆಲವು ದಿವಸ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಅವರ ತಾರುಣ್ಯವು ಹೋಗಿ ಮುದುಕರಾದರು. ||೭೧|| ಮುಂದೆ
 ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಪಿಂಗಳೆಯರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ||೭೨|| ಆ
 ದುರಾಚಾರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ಆ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದಶಾರ್ಣವ ದೇಶದ

೭೫೫
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪ್ರಾ
 ದ
 ವ
 ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ರಾಜಾ ವಜ್ರಬಾಹುವಿನ ಪತ್ನಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ||೨೩|| ರಾಜಾ, ಆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ! ವಜ್ರಬಾಹುವಿನ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ವಸುಮತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಆ ವಿಪ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ||೨೪|| ವಸುಮತಿಯು ಬಸುರು ಆದಾಗ ಆ ವಜ್ರಬಾಹು ರಾಜನು ಅನೇಕ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೨೫|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ರಾಜನ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಯು ತಾನು ಬಸುರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಮಾಡಿ, ||೨೬|| ನಾನಾತರದ ಯತ್ನದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಹಾವಿನ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದಳು. ದಾರುಣವಾದ ಆ ವಿಷವು, ಆಕೆಯ ಮೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಗರ್ಭಕ್ಕೂ ಭೇದಿಸಿತು. ||೨೭|| ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಮರಣ ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಸರ್ವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಡೆದವು. ಅದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೨೮|| ಆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆಯು ಗಂಡು ಕೂಸನ್ನು ಪ್ರಸೂತವಾದಳು. ಆದರೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಆ ಕೂಸಿನ ಮೈತುಂಬಾ ಹುಣ್ಣುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ||೨೯|| ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಷವು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಕೂಸು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ರಾಜನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩೦|| ಆ ತಾಯಿ-ಮಗನ ಬೇನೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ದೇಶೋದೇಶಗಳ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅಪಾರ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಔಷಧ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೩೧|| ಆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗನ ವೃಣಗಳ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರಲು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಬಿದ್ದವು. ||೩೨|| ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ತಾನೂ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ||೩೩|| ಬರಬರುತ್ತ ಆ ತಾಯಿ-ಮಗನು ಶರೀರ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಅನ್ನ ನೀರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷೀಣರಾದರು. ||೩೪|| ಒಂದು ದಿವಸ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ಅತಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ||೩೫|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ಇವರ ಬೇನೆಯ ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ನಾನಾತರದ ಔಷಧ ಕೊಡಿಸಿದರೂ ಗುಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಲಿ? ಎನು ಮಾಡಲಿ? ||೮೬|| ಸ್ತ್ರೀ ಪುತ್ರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಜೀವಂತ ಶವವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ! ಎನು ಗತಿ ಮಾಡಲಿ? ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇವರ ಬೇನೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಕಷ್ಟಪಡುವದನ್ನು ನಾನು ಹ್ಯಾಗೇ ನೋಡಲಿ? ||೮೭|| ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇವರು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಎನು ಮಾಡಲಿ? ||೮೮|| ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಾಗುವದು. ಕಾರಣ ಇವರನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ||೮೯|| ಪಾಪಿಗಳಾದವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಬದುಕಬೇಕು, ಅಥವಾ ಸಾಯಬೇಕು. ಅನುಭವಿಸದ ಹೊರತು ಪಾಪವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ||೯೦|| ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕರೆದನು. ||೯೧|| ರಾಜನು-‘ಎಲೈ ಸೂತನೇ, ಈ ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಯ್ದು ನಿರ್ಜನವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಾ ||೯೨|| ಮನುಷ್ಯ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದಂಥ ನಿರ್ಜನವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಒಯದೆ ಬಿಡು’ ||೯೩|| ಎಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಆ ಸಾರಥಿಯು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ||೯೪|| ಆಗ ಆ ರಾಣಿಯ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರೂ, ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೂ, ಬಂಧುಗಳೂ, ಆ ಊರ ಸಮಸ್ತ ಸ್ತ್ರೀ- ಪುರುಷರೂ-‘ಆಹಾ ! ದುರಾಚಾರಿಯೂ, ಮಹಾಪಾಪಿಯೂ, ||೯೫|| ಆದ ಈ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರರನ್ನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ ನೋಡಿದಿರಿ !’ ಎಂದು ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೯೬|| ಅತ್ತ ಆ ಸಾರಥಿಯು ಆ ರಥವನ್ನು ನರಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದಂಥ ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು, ||೯೭|| ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಮಹಾ ದುರ್ಗಮವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆನೆಂದು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೯೮|| ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಆ ತಾಯಿ-ಮಗನು ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ||೯೯||

೭೫೭
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಚ್ಚ
ಲ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಈ ಪ್ರಕಾರ 'ಆ ಮಾತಾ-ಪುತ್ರರು ಮಹಾ-ದುಃಖದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಅನ್ನ-ನೀರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೦೦|| ಅವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣುಗಳು ದೊಡ್ಡವಾದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಆ ಕೂಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ, ಮುಳ್ಳು-ಕಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳಂಥ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ||೧೦೧|| ಆದರೂ ಆಕೆಯು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಂದಗಮನದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ತನ್ನ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು-ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಅಂದಳು. ||೧೦೨|| ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ-ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದ ವೃಗಗಳೂ, ಅಪರಿಮಿತ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪಗಳೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೦೩|| ಆಗ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-ನನ್ನನ್ನು ಹುಲಿಯಾದರೂ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗುವೆನು ! ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾಕು; ಈ ರೀತಿ ನಾನು ವೃಥಾವಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದು ಫಲವೇನು?' ||೧೦೪|| ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ ಅಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತ ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪುತ್ರನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತ, ಎಳುತ್ತ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ವನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೦೫|| ಆಕೆಯು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ತೃಷಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಹುಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿ ಹುಲಿ, ಸರ್ಪ, ವೇತಾಳ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ, ವನಗಜ, ಕರಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೧೦೬|| ಆಕೆಯ ಕೇಶಗಳು ಬಿಚ್ಚಿ ಪಾದಗಳವರೆಗೆ ಇಳಿಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಹೋಗ-ಹೋಗುತ್ತ ಆಕೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು-ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ||೧೦೭|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯು ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ದನಗಳೂ, ಗೋಪಾಲಕರೂ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ, ||೧೦೮|| ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೇ ದೀನ ಸ್ವರದಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ-'ಅಯ್ಯಾ ಗೋಪಾಲಕರೇ! ನನ್ನ ಕೂಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ||೧೦೯|| ಆಗ -'ಅವ್ವಾ, ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನ್ನ-ನೀರುಗಳು ಸಿಗುವವು.' ||೧೧೦|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ರಾಜಪತ್ನಿಯು

೫೦ ಮಾಡಿದರೂ ಆಕೆಯ ದುಃಖವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೧೨೩|| ಬಳಿಕ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ
 ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನಸಿ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತ- 'ಹಾ! ಅಪ್ಪಾ! ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ ಮಗನೇ!
 ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕೂಸೇ! ಈಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಿ? ||೧೨೪|| ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಪೂರ್ಣ
 ಚಂದ್ರಾ, ನನ್ನ ಅನಂದ ಸಾಗರಾ, ದಾತಾ, ನೀನು ಏನೂ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಇದು ನಿನಗೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೇನು? ||೧೨೫|| ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಬಂಧು-ಬಳಗ
 ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿಯೆಂದು ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ
 ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ||೧೨೬|| 'ಅಪ್ಪಾ, ಮಗನೇ! ಈಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅನಾಥಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು
 ಹೋಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಾ? ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರಾರು ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು
 ಬಿಡುವೆನು' ಎಂದು ಅಂದು ||೧೨೭|| ಆ ರಾಜಪತ್ನಿಯು ದೀರ್ಘ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ
 ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಊರ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೨೮|| 'ಎಲೈ
 ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಯಾವತ್ತು ದುಃಖಗಳಿಗಿಂತ ಪುತ್ರತೋಷವು ಮಹಾ ಅಗ್ನಿಯಂತಾಗಿ
 ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ||೧೨೯|| ಆ ರಾಜಪತ್ನಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಿಸಿ ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದಂಥ ಮುಷಭ
 ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಲೇ
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ||೧೩೦|| ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡು ಆ ರಾಜನು ಎದ್ದು ಬಂದು, ಅವರಿಗೆ
 ವಂದಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉತ್ತಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪೋಷಕೋಪಚಾರಗಳಿಂದ
 ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೧೩೧|| ಆಗ ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ, ಆ ಪದ್ಮಾಕರ
 ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು - 'ರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ದೀರ್ಘಸ್ವರದಿಂದ ತೋಷ ಮಾಡುವವರು
 ಯಾರು? ಯಾಕೆ ತೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೩೨|| ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಆ

೭೬೦
 ೬
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಪ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೨೦
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಆ ರಾಣಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಕೃಪಾವಂತರಾದ ಆ ಯೋಗಿಗಳು ಆ ವಸುಮತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು- ||೧೩೩|| 'ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಮೂಢತನದಿಂದ ಇಷ್ಟಾಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾರೂ ಮರಣಹೊಂದದೆ ಇದ್ದವರು ಯಾರು ನಮಗೆ ಹೇಳು?' ||೧೩೪|| ಈ ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ, ನಾಶವಾಗತಕ್ಕದ್ದೇ ! ನದಿಯ ಮೇಲಿರುವ ನೀರಗುಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ನೋರಿಗಳು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಈ ದೇಹವು ಸಹ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಂಡು ಆಮೇಲೆ ಕಾಣದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ. ||೧೩೫|| ಈ ದೇಹವು ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿ-ತೇಜ-ವಾಯು-ಆಪ-ಆಕಾಶ ಸೇರಿ ಸರ್ವದ್ರಾಪ ಒಂದು ಆಕಾರವಾಗಿ ಶರೀರ ರೂಪವು ತೋರುತ್ತದೆ. ||೧೩೬|| ಆ ಪಂಚಭೂತಗಳು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಎನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಶೂನ್ಯವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈಗ ದುಃಖಮಾಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ವೃಥಾವಾಗಿ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ||೧೩೭|| ಪೂರ್ವಕರ್ಮದ ಗುಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆ. ಯೋಗ್ಯ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸದ್ಗತಿಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಯಮನ ಬಾಧೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದರೆ ಅವರ ಕರ್ಮದ ವಾಸನಾ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವುದು. ||೧೩೮|| ಮಾಯಾಗುಣದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯು ಹುಟ್ಟಿ, ಅದರಿಂದ ಸತ್ವ-ರಜ-ತಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಆ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ||೧೩೯|| ಈ ಮೂರು ಗುಣಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಇರುವವು. ಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು, ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು, ||೧೪೦|| ತಮೋಗುಣದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಹುಟ್ಟುವರು. ಅವರವರ ಗುಣದಂತೆ ಜನ್ಮಗಳಾಗುವವು. ಈ ದೇಹ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ. ||೧೪೧|| ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರಗುಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ, ಪೂರ್ವದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಂತೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ||೧೪೨|| ದೇವತೆಗಳ

೨೬೧
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಶರೀರವು ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕಡೆಗೆ ಅದೂ ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಸರಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಡೇನು? ||೧೪೩|| ಆದಕಾರಣ ಜ್ಞಾನವಂತರು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಣವಾದರೆ ದುಃಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೧೪೪|| ಗರ್ಭದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾಶವುಂಟೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವರು. ಕೆಲವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಾರ್ಧಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವರು. ||೧೪೫|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದ ಗುಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈಗ ಕರ್ಮಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತವೆ: ಮಾಯಾಮೋಹದಿಂದ ಈ ನರದೇಹಕ್ಕೆ ಮಗನೆಂದು ಅನ್ನುವಿರಿ. ||೧೪೬|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಬರಹದಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುವುದು. ಕಾಲಕರ್ಮವನ್ನು ಮೀರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ. ||೧೪೭|| ಅಮ್ಮಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಅನಿತ್ಯ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನೀನು ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿ? ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಇದೆ ಹೇಳು! ||೧೪೮|| ನೀನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಿ? ಯಾರ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಿ? ಯಾರ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯಾಗಿದ್ದಿ? ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು! ||೧೪೯|| ನೀನು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀ? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನಗೆ ಹಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಈಗ ನೀನು ಶ್ರೀಶಂಕರನಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗು! ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ||೧೫೦|| ಆಗ ಆ ರಾಜಪತ್ನಿಯು ಆ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ಬಳಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟಳಾಗಿ ||೧೫೧|| ಈ ಮಗನೇ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ತಿಳಿದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಅಡವಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು. ||೧೫೨|| ಆದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗತಿಯು ಹೀಗಾಯಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಮಗನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿರುವದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಈಗ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮರಣ ಬರಲಿ.’ ಎಂದು ಆ ಯೋಗಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದಳು. ||೧೫೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಃಕರಣ ಬಂದು, ಆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಹೀನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ

೨೫೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪು
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನಸಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ||೧೫೪|| ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಬಾಲಕನ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಿಗೂ ಹಚ್ಚಿ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಾಣವು ಬಂದು ||೧೫೫|| ಆ ಬಾಲಕನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಅವನ ಮೈಮೇಲಿನ ವ್ರಣಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ, ಸರ್ವಾಂಗವು ಸುವರ್ಣದಂತಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಆಕೆಗೂ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಕೂಡಲೆ ಆಕೆಗೆ ವ್ರಣಗಳು ಹೋಗಿ ಆಕೆಯ ದೇಹವೂ ಸುವರ್ಣದಂತಾಯಿತು. ||೧೫೬|| ಆಗ ಆ ರಾಜಪತ್ನಿಯು ಮಗನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಯೋಗಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವರು ಮತ್ತೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಇಬ್ಬರ ದೇಹಗಳಿಗೂ ಹಚ್ಚಿದರು. ||೧೫೭|| ಆಗ ಅವರ ದೇಹಗಳು ಚಿನ್ನದಂತೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯ ಹತ್ತಿದವು. ||೧೫೮|| ಆಗ ಆ ಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ-‘ಎಲೈ ರಾಜಪತ್ನಿಯೇ, ನಿಮಗೆ ಮುಪ್ಪು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಾ ತಾರುಣ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿರುವಿರಿ. ||೧೫೯|| ನಿನ್ನ ಮಗನು ಭದ್ರಾಯುಷಿಯೂ, ಕೀರ್ತಿವಂತನೂ ಆಗಿ ತಂದೆಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುವನು,’ ||೧೬೦|| ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಹೋದರು ಎಂದು ಆ ಯತಿಗಳು ಹೇಳಿ-‘ಎಲೈ ಯವನರಾಜನೇ, ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೬೧|| ನೀನು ಸತ್ಪುರುಷರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿನ್ನ ಹುಣ್ಣು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ಇನ್ನು ನೀನು ಏನೂ ಚಿಂತಾ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೬೨|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಯತಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಯವನರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಯತಿವರೈರೇ, ಸತ್ಪುರುಷರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವರು?’ ||೧೬೩|| ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಹುಣ್ಣು ಹೋಗಿ ನನಗೆ ಸುಖವಾಗುವುದು’ ಎಂದನು. ||೧೬೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಯತಿಗಳು-‘ಎಲೈ

೭೭೩
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಪು
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ರಾಜನೇ ಭೀಮಾತೀರದಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರವೆಂಬ ಮಹಾಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪರೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಯತಿಗಳಿರುವರು. ||೧೬೫|| ನೀನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗು. ಅವರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಗುವದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ||೧೬೬|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಗುರುದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯಾಣದಮೇಲೆ, ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೧೬೭|| ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು- 'ಎಲೈ ಜನರುಗಳಿರಾ, ಇಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳಿರುತ್ತಾರಂತೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೧೬೮|| ಆಗ ಆ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಅಂಜಿ ಇವನಂತೂ ಯವನನು. ಇವನು ಕೇಳುವುದೇನು? ಗುರುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ||೧೬೯|| ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರಾಜನು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ- 'ಎಲೈ ಜನರುಗಳಿರಾ ! ನಾನು ಕೇವಲ ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನೀವು ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡಿರಿ, ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ' ಎಂದನು. ||೧೭೦|| ಆಗ ಅವರು 'ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ ಕೇಳು. ಗುರುಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವಂಥ ಸ್ಥಾನವು ಇದೇ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಐಹ್ನಿಕವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೭೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆ ಜನರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಯವನ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೧೭೨|| ದೂರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಕೆಯಿಂದಿಳಿದು ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ||೧೭೩|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ - 'ಎನೋ

೭೬೪
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅಗಸಾ, ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀ ? ನೀನು ನಮ್ಮ ದಾಸನಾಗಿದ್ದು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೧೭೪|| ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಯವನ ರಾಜನು ಮಹಾಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ದಂಡವತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೭೫|| ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಉರುಳಾಡುತ್ತ ಸದ್ಗದಿತಕಂಠನೂ, ಮೈಮೇಲೆ ರೋಮಾಂಚವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿ ಅನಂದಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ||೧೭೬|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಅತಿದುಃಖದಿಂದ ಅಳುತ್ತ, ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೭೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವನು - 'ಸ್ವಾಮಿ, ಗುರುವರ್ಯರೇ, ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿರಿ? ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನುಪರದೇಶಿಯಾದೆನು. ||೧೭೮|| ಅಂಧಃಕಾರವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಮುಳುಗಿಸಿದಿರಿ? ನಾನು ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಮರೆತೆನು. ||೧೭೯|| ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವೆಂಬ ಮಾಯಾಜಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ದುರ್ಮತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡದೆ ದಿವಾಂಧನಾದೆನು. ||೧೮೦|| ತಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೂ ನಾನು ಮತಿಹೀನನೂ, ತಮೋ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆಗಿ ತಮ್ಮ ಗುರ್ತು ತಿಳಿಯದೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಮರೆತೆನು. ||೧೮೧|| ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಜಭಕ್ತರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಅಜ್ಞಾನಸಾಗರದಲ್ಲೇಕೆ ಹಾಕಿದಿರಿ? ||೧೮೨|| ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ. ಈಗ ನಾನು ಅದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಇನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಚರಣಧೂಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ರಾಜ್ಯವು ಸಾಕು' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೧೮೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾಜನು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲು ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು - 'ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ಇನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು' ಎಂದರು. ||೧೮೪|| ಆಗ ಆ ರಾಜನು - 'ಸ್ವಾಮೀ,

ಚರಣದರ್ಶನವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತುಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ತಮಗೆ ನನ್ನ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು
 ಕೋರಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಬರುವೆನು.' ||೧೯೫|| ಎಂದು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ
 ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತ ಅತಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೯೬|| ಆಗ ಗುರುಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ-'ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ
 ಜಾತಿಯ ಜನರೇ ಬಹಳ. ಈ ಯವನರಾಜರು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು
 ಕಂಡು ಉಳಿದ ಜನರೂ ಬರುವರು. ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗುವುದು. ಈಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ
 ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು. ||೧೯೭|| ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ ಗುರುವು ಬಂದಾಗ
 ಮಹಾತೀರ್ಥವಾದ ಗೋದಾವರಿಗೆ ಹೋಗುವ ನೆವ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವ ಭರವಸೆ ಹೇಳಿ
 ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.' ||೧೯೮|| ಎಂದು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಿಂದ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಆ ರಾಜನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ||೧೯೯|| ತಾನು ಅವರ ಪಾದುಕಾಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಪಾಲಿಕೆಯ ಸಂಗಡ ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು-'ಎಲೈ ರಾಜನೇ,
 ನೀನೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕೂಡು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದರೆ ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು
 ನಿಂದಿಸುವರು. ||೨೦೦|| ಈಗ ನೀನು ಮೈಲಂಭ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ರಾಜನಾಗಿರುವಿ. ನೀನು ಹೀಗೆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜಾತಿಯ ಜನರು ನಕ್ಕು ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುವರು'
 ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೦೧|| ಆಗ ರಾಜನು-'ಸ್ವಾಮೀ, ಕೇಳಿರಿ. ನಾನೆಲ್ಲಿಯ ರಾಜನು? ನಾನು
 ರಜಕನಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳಲು ಲೋಹವು ಸುವರ್ಣವಾಗುವುದು. ||೨೦೨|| ನಾನು ನನ್ನ
 ದೇಶದ ಯಾವತ್ತು ಜನರಿಗೆ ರಾಜನಾದದ್ದು ಸತ್ಯವು. ಆದರೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತನಾದ ಅಗಸನಲ್ಲವೇ?
 ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು!' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೨೦೩||

೭೭೭
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪ್ರಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

೨೦	ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡಿತು. ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಆನೆಗಳೂ, ೭೭೬	೨೦
೧೦	ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ೨೦೪ ಆಗ ರಾಜನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಒಳ್ಳೇ	೧೦
೧೦	ಸಂಕೋಷದಿಂದ ತ್ರೇಗುರುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದನು. ೨೦೫	೧೦
೧೦	ಈಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು-‘ಎಲೈ, ರಾಜನೇ, ನೀನೂ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ನಿನ್ನ ನಗರವು ಬಹಳ ದೂರ	೧೦
೧೦	ಇರುವುದು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಬೇಡ’ ಎಂದರು. ೨೦೬ ಗುರು ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಆ	೧೦
೧೦	ಗುರುಗಳ ತಿಷ್ಠರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಾನೂ ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು	೧೦
೧೦	ಹತ್ತಿದನು. ೨೦೭ ಆಗ ಆ ಯವನ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಪಟ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ	೧೦
೧೦	‘ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಭಟ್ಟಿಯಾದರು’ ಎಂದು ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೦೮ ಆಗ ತ್ರೇಗುರುಗಳು	೧೦
೧೦	ಅವನನ್ನು ಕರೆದು-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ ! ನೀನು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳ ಕೇವಲ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವೆ,	೧೦
೧೦	ಅದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಬಹು ಸಂಕೋಷ ಹೊಂದಿದೆವು. ೨೦೯ ನಾವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ,	೧೦
೧೦	ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿತ್ಯ ವೇಳೆಗೆ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿನ್ನ	೧೦
೧೦	ಸಂಗಡ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಂದರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ೨೧೦	೧೦
೧೦	ಕರ್ಮ ಲೋಪವಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಕಾರಣ ನಾವು ನಿನಗೆ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು	೧೦
೧೦	ಹೇಳುವೆವು. ನೀನು ಜ್ಞಾನವಂತನಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಏನೆಂದರೆ ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮುಂದೆ	೧೦
೧೦	ಹೋಗುವೆವು. ನೀವು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಬನ್ನಿರಿ. ೨೧೧ ನಿಮ್ಮ ಊರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ	೧೦
೧೦	ಪಾಪವಿನಾಶಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು’ ಎಂದು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ೨೧೨	೧೦
೧೦	ತ್ರೇಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಯಾವತ್ತು ತಿಷ್ಠರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರಾಗಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದ	೧೦
೧೦	ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಆ ವೈದೂರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ೨೧೩ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ಪಾಪವಿನಾಶಿ	೧೦
೧೦	ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಊರ	೧೦

೨೦ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು? ನನಗೆ ಅರಸು ಹುಣ್ಣಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆನು. ||೨೨೩|| ನನ್ನ
 ದೈವವು ಉತ್ತಮ ಇತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅದು ನನ್ನ
 ಗಂ ಪುಣ್ಯವೇ ಸರಿ. ||೨೨೪|| ಈಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರುವುದೇ ನಿಶ್ಚಯ,' ಎಂದು ವಿಚಾರ
 ಬ ಮಾಡುತ್ತ, ಆ ರಾಜನು ತಾನೊಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತೀವ್ರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ||೨೨೫||
 ರಾ ಅವನು ಬಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನಲ್ವತ್ತಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿ ದೂರ ಪಯಣ ಮಾಡಿ ಆ ಪಾಪವಿನಾಶೀ
 ದಿ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ||೨೨೬|| ಆಗ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ
 ಗಂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ವಿನಯಗಳಿಂದ-'ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನ
 ಬ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೨೨೭|| ಕೂಡಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ನಗರವನ್ನು
 ರಾ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹವಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾಗೂ ಮುಕರ ತೋರಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಕಲಶಯುಕ್ತವಾದ
 ಶ್ರೀ ನಿಶಾನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ||೨೨೮|| ಆಮೇಲೆ
 ಪಾ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ತಾನು ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಸವದಿಂದ
 ದ ನಡು-ನಡುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ತೂರುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ಜನರು
 ವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೨೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜನು ಒಳ್ಳೇ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ
 ಲ್ಲ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದಿರಲು ಆಗ ಎಲ್ಲ ಜನರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ-'ಇದು
 ಫ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.' ||೨೩೦|| ಇತ್ತ ಮೈಲಂಭಜಾತಿಯ ಜನರು-'ಈ ರಾಜನು ತಾನು
 ದಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನಿದ್ದು, ಅನಾಚಾರಿಯಾಗಿ ಈ ದಿನ ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ
 ಗಂ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನೋಡಿರಿ. ||೨೩೧|| ಮೈಲಂಭ ಜಾತಿಯವರು ಯಾರ ಮುಖವನ್ನು
 ಬ ನೋಡಬಾರದೋ ಅಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಈ ರಾಜನು ನಷ್ಟನಿರುವನು !'
 ರಾ ಎಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೩೨|| ಇತ್ತ ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೌತುಕ

೨೦	ಪಡುತ್ತ-ರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೇವಕನಾದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು. ೨೩೩ ಇಂಥ	೨೨೦
ದ	ಧರ್ಮವಂತ ರಾಜನಿದ್ದು ತಾನು ಮಹಾ ರಾಜ್ಯ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುವನು. ಇವನು ಎಂದೂ ನಮ್ಮ	ದ
ಗಂ	ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ೨೩೪ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ರಾಜನಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ	ಗಂ
ಬ	ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು. ಇವನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಂತನಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷಿಯಲ್ಲ !	ಬ
ರಾ	ಇವನು ಪುಣ್ಯ ಶ್ಲೋಕನಿರುವನು' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೩೫ ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜನು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು	ರಾ
ದ	ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಊರ ಜನರು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು	ದ
ಗಂ	ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ	ಗಂ
ಬ	ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೩೬ ಮತ್ತು ಈ ಯತಿಗಳು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಈ ಯವನ ರಾಜನು	ಬ
ರಾ	ಸೇವಿಸುವನು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.	ರಾ
ತೀ	೨೩೭ ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಾದ್ಯಗಳು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಂದಿ-ಮಾಘದವರು	ತೀ
ಪಾ	ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು	ಪಾ
ದ	ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ-ಹೋಗುತ್ತ ೨೩೮ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ	ದ
ನ	ನಿವಾಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ನಿವಾಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಭಿಕ್ಷುಕರ	ನ
ಲ	ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಹು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೩೯ ಆ ರಾಜನು	ಲ
ಭ	ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುಖರೂಪವಾಗಿ ಅರಮನೆಯ	ಭ
ದ	ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ೨೪೦ ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಸಿದ್ದರು.	ದ
ಗಂ	ಭೇರಿ-ನಗಾರಿ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಬಾರಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾಜನು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಅರಮನೆಯ	ಗಂ
ಬ	ಸಭಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ೨೪೧ ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಿದ	ಬ
ರಾ	ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಜಗದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದನು. ೨೪೨ ಆಮೇಲೆ ಆ ರಾಜಮಂದಿರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು	ರಾ

ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ,
 ಮುತ್ತು-ರತ್ನಗಳನ್ನು ನಿವಾಳಿಸಿದರು. ||೨೪೩|| ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ಜನರನ್ನು
 ಸಭಾಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಆ ರಾಜನ ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ
 ಹೋದರು. ||೨೪೪|| ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ-ಸಹೋದರ
 ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವರು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ||೨೪೫||
 ಆಗ ರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚರಣಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ
 ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವ
 ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು’ ಎಂದು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೨೪೬|| ಆಗ
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ಗೃಹಗಳ
 ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ||೨೪೭|| ಆಮೇಲೆ ಅವರು-‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
 ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆ ? ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನಾದರೂ ಆಗುವದಿದ್ದರೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು’
 ಎಂದು ಅಂದರು. ||೨೪೮|| ಆಗ ರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಬಹುದಿವಸ ಪರ್ಯಂತರ
 ರಾಜ್ಯವಾಳಿದೆನು. ಇನ್ನು ಸಾಕು. ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಚರಣ ಸೇವೆಗೆ ಅಂತರವಾಗಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ
 ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಚರಣಸೇವೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.
 ||೨೪೯|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ‘ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
 ನಾವು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ಆಗ ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ, ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ
 ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು’ ||೨೫೦|| ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ನಿರೋಪಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಹೊರಟರು. ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಅವರಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ
 ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೨೫೧|| ಆಗ ಕೃಪಾಸಾಗರರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು

೨೫	- 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವುದು,' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟು	೭೭೩
೨೬	ಗೋದಾವರಿ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ೨೫೨ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.	೨೬
೨೭	ಆಗ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವ ಜನರಿಗೂ ಆನಂದವಾಯಿತು. ೨೫೩ ಆಮೇಲೆ	೨೭
೨೮	ಸರ್ವ ಜನರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ	೨೮
೨೯	ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ೨೫೪ ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು	೨೯
೩೦	ಯಾವತ್ತೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿಯು	೩೦
೩೧	ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವೆವು. ೨೫೫ ಇದು	೩೧
೩೨	ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಮಾತು, ಆದರೆ ಯಾತ್ರಾ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಈಗ ತ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ	೩೨
೩೩	ಹೋಗುವೆವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವ ಬಹಿರಂಗದ ಮಾತು. ೨೫೬ ಗಾಣಗಾಪುರವು ನಮ್ಮ	೩೩
೩೪	ಮುಖ್ಯವಾದ ವಾಸಸ್ಥಾನವು. ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಲೌಕಿಕಾರ್ಥವಾಗಿ	೩೪
೩೫	ಮಾತ್ರ ತ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವೆವೆಂದು ಹೇಳುವೆವು. ೨೫೭ ಯಾತ್ರೆಯ ನೆವ ಮಾಡುವೆವು.	೩೫
೩೬	ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಿರಂತರ ಈ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತರೂಪದಿಂದ	೩೬
೩೭	ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವೆವು. ೨೫೮ ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಧರ್ಮವು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಮ್ಲೇಂಛ	೩೭
೩೮	ರಾಜರು ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳು. ನಾವು ಪ್ರಕಟರೂಪದಿಂದಿದ್ದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮವು	೩೮
೩೯	ಘಟಿಸುವುದು. ೨೫೯ ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಆ ಯವನ ರಾಜನು ಬಂದು ತನ್ನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣ	೩೯
೪೦	ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಳಿದ ಯವನರು ತಾವೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು. ಆದ	೪೦
೪೧	ಕಾರಣ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.' ೨೬೦ ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ	೪೧
೪೨	ಹೇಳಿದರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ೨೬೧	೪೨
೪೩	ಮುಂದೆ ದುರ್ದಿನವು ಬಂದು ಯವನ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ, ಸಮಸ್ತ ಯವನರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಬರುವರೆಂದು	೪೩

ತಿಳಿದು ಅಗ್ರಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತರಾದರು. ||೨೬೨|| ಲೌಕಿಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ
ಅಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ಹೊರಟರು. ಆ ಕಥೆಯು ವಿಶೇಷ ವಾದದ್ದಿರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಸಾಮಾಧಾರಕನಿಗೆ
ನುಡಿದರು. ||೨೬೩|| ಗಂಗಾಧರನ ಮಗ ಸರಸ್ವತಿಯು ವಿನಂತಿಸಿದನು- 'ಅಗ್ರಗುರುಗಳು ಈಗಲು
ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ||೨೬೪|| ಯಾರು
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಗ್ರಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ಣ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು
ಹೊಂದುವರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎನೂ
ಕಷ್ಟವಾಗದೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯು ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೨೬೫|| ಆದ್ದರಿಂದ
ಮನಸ್ಸಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದಂಥ
ಅಗ್ರಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿ, ಆ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ||೨೬೬||
ಅಗ್ರಗುರುಗಳು ಧನ-ಧಾನ್ಯಾದಿ, ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರಾದಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ
ಕೊಡುವರು. ||೨೬೭|| ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ
ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೬೮|| ಹೀಗೆ ಈ ಅಗ್ರಗುರು ಚರಿತ್ರಾಮೃತದಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ಧರು- 'ಸಾಮಾಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಯವನನ ಉದ್ಧಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೆತೆಯಿಂದ
ಹೇಳಿದೆನು' ಎಂದನು. ||೨೬೯|| ಇತಿ ಅಗ್ರಗುರುಚರಿತ್ರ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಾ ಅನೃಪಸಿಂಹ
ಸರಸ್ವತೋಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-ಸಾಮಾಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಪ್ರಾಚೀನ ರಜಕರಾಜಾ ಮ್ಲೇಂಛ ರೂಪ
ಸಂದರ್ಶನ ಸ್ತೋಟಕ ಸಂಹರಣ ತದ್ ನಗರಸ್ಯ ಗಮನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕಲತ್ರ ಪುತ್ರಾವ ಲೋಕನಂ
ಪುನಗ್ರಾಮ್ಯಸ್ಯಾಗತಂ ನಾಮ ಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೫೦ || ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೭೧೬೧ ||

|| ಅಗ್ರಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

॥ ಏಕಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

51

ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರ್ತೃ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದದ್ದು.

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

|| ತ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಸುರಾರ್ಪಣ್ಯ ನಮಃ || ತ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೀಕುಲದೇವಾಯೈ ನಮಃ ||
|| ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ತ್ರೀಪಾದತ್ರೀವಲ್ಲಭ, ತ್ರೀನರಸಿಂಹಸುರಾರ್ಪಣ್ಯ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||
ಆಮೇಲೆ ನಾಮಧಾರಕನು ವಿನಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಕೃಪಾವಂತ ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ಆ ಮೈಲಂಭ ರಾಜನು
ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದನು. ||೧|| ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ತಿರುಗಿ
ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆಗ ಅಮೃತಮಯವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಮುಂದೆ
ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ?’ ಎಂದನು. ||೨|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ವತ್ಸಾ! ನಾಮಧಾರಕಾ, ಕೇಳು!!
ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವದರಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ
ಫಲಗಳಾಗುವವು. ||೩|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಮೈಲಂಭ ರಾಜನ ಭೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ
ಬಂದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ||೪|| ಶಿಷ್ಯರನ್ನು
ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರಿರಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಆ ಯವನ ರಾಜನು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಲಂಭ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಿದೆ.
ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಾನಾಜಾತಿಯ ಜನರು ಬರುವರು. ||೫|| ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನು
ಪ್ರಗಟವಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ||೬|| ತ್ರೀಶೈಲ
ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ನೆವಮಾಡಿ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಪ್ರಗಟರೂಪದಿಂದ ಶಿಷ್ಯರು
ಸಹಿತ ಸಹಜವಾಗಿ ತ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ||೭|| ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಜನರು ಅವರನ್ನು
ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ||೮|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಜನರು ದುಃಖಿಸುತ್ತ
ಬಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ - ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುವರ್ಯರೇ, ಯತಿರಾಯರೇ,
ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ||೯|| ನೀವು ಭಕ್ತರ ಕಾಮಧೇನುವು! ನಾವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

೧
೨
೩
೪
೫
೬
೭
೮
೯
೧೦
೧೧
೧೨
೧೩
೧೪
೧೫
೧೬
೧೭
೧೮
೧೯
೨೦
೨೧
೨೨
೨೩
೨೪
೨೫
೨೬
೨೭
೨೮
೨೯
೩೦
೩೧
೩೨
೩೩
೩೪
೩೫
೩೬
೩೭
೩೮
೩೯
೪೦
೪೧
೪೨
೪೩
೪೪
೪೫
೪೬
೪೭
೪೮
೪೯
೫೦
೫೧
೫೨
೫೩
೫೪
೫೫
೫೬
೫೭
೫೮
೫೯
೬೦
೬೧
೬೨
೬೩
೬೪
೬೫
೬೬
೬೭
೬೮
೬೯
೭೦
೭೧
೭೨
೭೩
೭೪
೭೫
೭೬
೭೭
೭೮
೭೯
೮೦
೮೧
೮೨
೮೩
೮೪
೮೫
೮೬
೮೭
೮೮
೮೯
೯೦
೯೧
೯೨
೯೩
೯೪
೯೫
೯೬
೯೭
೯೮
೯೯
೧೦೦

ಬಾಲಕರು. ತಾವು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕರ್ತರಾಗಿದ್ದು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ||೧೦||
ನಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ
ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೧೧|| ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಳೇ? ನೀವೇ
ನಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಾರದು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ||೧೨|| ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತರ ನಾನಾತರದ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ-‘ಎಲೈ
ಭಕ್ತರೇ ನೀವು ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ||೧೩|| ನಾವು ಇದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ
ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸದಾ ಈ ಮಠದಲ್ಲಿರುವೆವು.
||೧೪|| ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಸುವೆವು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ
ಲೋಕದ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುವೆವು. ||೧೫|| ನಿತ್ಯ
ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವಿರುವ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ (ನರಸೋಬಾವಾಡಿಯಲ್ಲಿ) ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಬಿಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ) ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಭೀಮಾ
ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಬರುವೆವು. ||೧೬|| ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಮೇಲೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು,
ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪದಿಂದಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ||೧೭|| ನಾವು ಈಗ ಗಾಣಿಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ವಾಸವಾಗಿರುವೆವು.
ಈ ಮಾತು ತ್ರಿವಾರ ಸತ್ಯವು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬಾರದು. ||೧೮|| ಯಾರು ನಮ್ಮ
ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮದೂ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ
ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧ ವಾಕ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ||೧೯||
ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರ ಸರ್ವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಬೇಗ
ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೨೦|| ಹೀಗೆ ಆ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಆ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ

೨೫೦	ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತಿರುವ ನಿರ್ಗುಣವಾದ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ೨೦	೨೨೮
೬	ಬಳಿಕ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂಥ, ವಿಘ್ನಹರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು	೬
೧೦	ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಚಿಂತಿಸಿದ ಫಲವಾಗಿ ಲಾಭವಾಗುವುದು. ೨೧	೧೦
೭	ಸಮಸ್ತ ವಿಘ್ನಗಳ ಅಂತಕನಾದ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿ, ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಭೀಮಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ	೭
೧೨	ವಿಶೇಷವಾದ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನ, ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮನೋಭಾವದಿಂದ	೧೨
೧೩	ಆಚರಿಸಬೇಕು. ೨೨ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಆನಂದದಾಯಕವಾದ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.	೧೩
೧೪	ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ೨೩ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು	೧೪
೧೫	ಹೊರಟರು. ಆ ಭಕ್ತ ಜನರು ತ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ, ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವತನಕ ಅವರನ್ನು	೧೫
೧೬	ನೋಡಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹಿಂದಿರುಗಿ ೨೪ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ	೧೬
೧೭	ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಜನರು ಅಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿ-‘ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿ	೧೭
೧೮	ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವು. ೨೫ ಇವರಿಗೆ ನರರೆಂದು ಯಾರು ಅನ್ನುವರೋ ಅವರು ನರಕವನ್ನು	೧೮
೧೯	ಹೊಂದುವರು. ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಮಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.	೧೯
೨೦	೨೬ ಎಂದು ಆ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿತ್ಯ	೨೦
೨೧	ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ, ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ	೨೧
೨೨	ಇರುವರು. ೨೭ ಅತ್ತ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ	೨೨
೨೩	ತ್ರೀಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ೨೮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು-‘ಎಲೈ	೨೩
೨೪	ಶಿಷ್ಯರಿರಾ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ಪುಷ್ಪಾಸನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರಿ. ನಾವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಈ	೨೪
೨೫	ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ತ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಆಗುವೆವು’ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.	೨೫
೨೬	೨೯ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಕೂಡಲೇ ಸೇವಂತಿಗೆ, ಕಮಲ, ಕಲ್ಹಾರ, ಮಾಲತಿ	೨೬

೨೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬಾಳೆಯ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ತಂದು ||೩೧|| ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪಾಸನವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು 'ಎಲೈ ತಿಷ್ಯರೇ, ನೀವು ಇನ್ನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೨|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಚಂದ್ರಮೌಲಿ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನೋಡಿ-'ಎಲೈ ತಿಷ್ಯರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು. ನೀವು ವಿಪರೀತ ಭಾವನಾ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ||೩೩|| ಈಗ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಇತರ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಹೋಗುವೆವು. ಆದರೆ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವೆವು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೩೪|| ನಿಮಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಆಗುವದು.' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ತಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ||೩೫|| ಶಕೆ ಹದಿಮೂರು ನೂರಾ ಎಂಬತ್ತು ಬಹುಧಾನ್ಯ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಕನ್ಯಾಗತ, ಉತ್ತರಾಯಣ, ಕುಂಭ-ಸಂಕ್ರಮಣ, ||೩೬|| ತಿಥಿರ ಋತು, ಮಾಘ ಬಹುಳ ಪ್ರತಿಪದ, ಶುಕ್ರವಾರ ಪುಣ್ಯದಿವಸ ಆ ಪುಷ್ಪಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ||೩೭|| ತಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು-'ಎಲೈ ತಿಷ್ಯರೇ, ಇನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ನಾವು ಆಡಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಗುರ್ತುಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುವೆವು. ||೩೮|| ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುವಳು. ||೩೯|| ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗುರ್ತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ನನಗೆ ಗಾಯನದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಗಾಯನದ ರೂಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರೋ, ||೪೦|| ಅವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಖಂಡವಾಗಿರುವೆವು. ||೪೧|| ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಉಪದ್ರವವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಡತನವೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ದೂರ

೭೭೯
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ಬ
ದ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಹೋಗುವದು. ಅವರು ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ, ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗಿ
 ಆನಂದದಿಂದಿರುವರು. ||೪೨|| ಯಾರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವರೋ ಹಾಗೂ
 ಓದುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಳು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಸಂಶಯ ಹಿಡಿಯಬಾರದು.' ||೪೩|| ಎಂದು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಆಗ ಆ
 ಶಿಷ್ಯರು ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೪೪|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ
 ನಾವಿಕರು ಬಂದು, ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ||೪೫||
 'ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ನದಿಯ ಆಚೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಒಬ್ಬ
 ಗುರುಮುನೀಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದೆವು. ||೪೬|| ಅವರು ಯತಿ ವೇಷದಿಂದಿದ್ದು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
 ದಂಡ-ಕಮಂಡಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಕಾಲಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು
 ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಕೇಳಿರಿ. ||೪೭||
 ಈಗ ಕಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಬಹಳವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಈಗ ನಾವು ಕರ್ದಲೀ ವನಕ್ಕೆ
 ಹೋಗುವೆವು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಸದಾ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತ ರೂಪದಿಂದ
 ವಾಸಿಸುವೆವು. ||೪೮|| ನೀವು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ದುಃಖ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಶ್ರೀಗುರುನಾಥರು ಚರಣದಲ್ಲಿ
 ಸುವರ್ಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ, ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಂಡೆವು. ||೪೯|| ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತ ವಂಶಪರಂಪರ ಸುಖದಿಂದ ಇರಿ. ಈಗ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು
 ತೇಲಿ ಬರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಯ್ದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೋದರು.'
 ||೫೦|| ಎಂದು ನಾವಿಕರು ಹೇಳಲು-ಆಗ ಆ ಭಕ್ತರು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು
 ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೫೧|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬಂದವು. 'ಮುಖ್ಯ
 ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು.

೫೦ ||೫೨|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಗಳೇ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶ ಹೊಂದಿದ
 ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಯಾರು? ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸಿಕ್ಕವು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೫೩||
 ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ
 ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವರು. ||೫೪|| ಆಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು
 ತೀರ್ಥ-ಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ, ಕೇಳು. ||೫೫||
 ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿ, ಉಪೇಂದ್ರಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು
 ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ||೫೬|| ಇದರ ಹೊರತು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಶಿಷ್ಯರು ಅನೇಕರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ
 ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ||೫೭|| ಆಗ ಗುರುಗಳ ಸಂಗಡ ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸಾವಿರೆ
 ಸಾಯಂದೇವ, ನಂದೀಕವಿ, ನರಹರಿ ಕವಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು
 ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸಿಕ್ಕವು. ||೫೮|| ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ
 ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪವೇ ನನಗೆ ಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಇಕೋ ನೋಡು’ ಎಂದು
 ||೫೯|| ಆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ-‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ಗುರುಮಹಿಮೆಯು ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಪಮವೂ, ಅಪಾರವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದೆನು. ||೬೦||
 ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಮಧೇನುವಾಗಿರುವದು. ನಿನಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು.
 ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದುಃಖ ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ದೂರ ಹೋದವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿ. ||೬೧|| ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಅತಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದುವವರು ಅಥವಾ ಕೇಳುವವರು ಮತ್ತು ಹೇಳುವವರು
 ಲಕ್ಷ್ಮೀವಂತರಾಗಿ ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುವರು. ||೬೨|| ಮತ್ತು ಅವರು
 ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮ-ಮೋಕ್ಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಹಾಗೂ ಅವರ

೭೮೦
 ೬
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ೬
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಷ
 ಫ
 ೬
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಮಾತಾ-ಪಿತೃ ಕುಲದವರು ಮಹಾ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೬೩|| ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು ನಾಮಧಾರಕನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ ತತ್ಕಾಲ ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ||೬೪|| 'ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದರೆ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದನು. ||೬೫|| ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತೀ ಗಂಗಾಧರನು- 'ಅತಿ ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ||೬೬|| ಮತ್ತು ಅವರು ಖರೋಖರವಾಗಿ ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಆದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ' ಎಂದು ನಾಮಧಾರಕನು ಹೇಳಿದನು' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೬೭|| ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಎಂಬುದು ಅಮೃತ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯು. ಭಾವಿಕ ಜನರು ಅದರೊಳಗಿನ ಅಮೃತವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೬೮|| ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರೀತಿಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಆನಂದದಿಂದ ವಾಸಮಾಡುವಳು. ||೬೯|| ಇದರ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ, ಪಾರಮಾರ್ಥವೂ ಸಾಧಿಸುವವು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೋತೃಗಳ ವಂಶಾನುವಂಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವರು. ||೭೦|| 'ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವೆನು, ಈ ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ||೭೧|| ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು, ಕಾರಣ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಶ್ರವಣ ಪಠಣ ಮಾಡಿದರೆ ಮನನ ನಿಜ ಧ್ಯಾನಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಾವಾಗಿಯೇ ಸಾಧಿಸುವವು. ||೭೨|| ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರರು. ಅವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ

॥ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ದ್ವಿಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

52

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರ್ತವ್ಯ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಿಪ್ಪರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದದ್ದು.

|| ತ್ರೇಗಣಿಕಾಯ ನಮಃ || ತ್ರೇಸುರೈಶ್ವರೈ ನಮಃ || ತ್ರೇಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ತ್ರೇಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ತ್ರೇಕಾತ್ಮೀಯ, ತ್ರೇಪಾದತ್ರೇವಲ್ಲಭ, ತ್ರೇನರಸಿಂಹಸುರೈಶ್ವರೈ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಅಮೇಲಿ ಸಾಮಾಧಾರಕನು ವಿಷಯದಿಂದ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳೇ ತ್ರೇಗುರುಗಳು ತ್ರೇಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ವಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಮುಂದೇನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿರೂಪಿಪರ್ವತಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.’ ||೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-‘ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೇ, ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಗುರುಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಗಳ ವರ್ಣನೆಯ ಅಂತವು ಈಗ ಆಯಿತು. ||೨|| ತ್ರೇಗುರುಗಳು ತ್ರೇಶೈಲ ಯಾತ್ರೋದ್ದೇಶವಾಗಿ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದದ್ದು ಆ ಗಾಣಗಾಪುರದ ಯಾವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಯಿತು. ||೩|| ಆಗ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರೂ ಓಡುತ್ತ ತ್ರೇಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ವಿಷಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.’ ಎನೆಂದರೆ-‘ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುವರ್ಯರೇ ತಾವು ತ್ರೇಶೈಲಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ||೪|| ಇನ್ನು ತಾವು ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಂತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣುವದು. ತಾವು ನಿರಂತರ ಅವ್ಯಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೀರಿ. ||೫|| ತಮ್ಮ ಚರಣಾರ್ಪಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಈಗ ನೀವು ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಜನರು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?’ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- ||೬|| ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ನಾವು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವ ಬಗೆ ಯಾವುದು? ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಣವೆಂಬ ಸಾವೆಯು ದೊರಕಿತ್ತು, ಅದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದೆವು. ||೭|| ತಾವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಇದ್ದದರಿಂದ ಅವರ ಸರ್ವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬದುಕಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡೋಣ? ||೮|| ‘ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಗಾಣಗಾಪುರವು ವೈಕುಂಠವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಇದು ದೀಪವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಂತೆ ಆಗುವುದು. ||೯|| ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಮಗುವೂ, ದೇವರಿಲ್ಲದ

ಗುಡಿಯೂ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಮಲವೂ ಹ್ಯಾಗೆ ತೋರಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ತಾವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ
 ನಗರವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ||೧೦|| 'ಸ್ವಾಮೀ, ಗುರುಗಳೇ, ನಮಗೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಬಂಧು-ಬಳಗ,
 ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರು, ಕುಲದೇವರು ನೀವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ||೧೧|| ಸ್ವಾಮೀ,
 ತಾವು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕರಾದ ನಮ್ಮನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ?' ಎಂದು ಎಲ್ಲ
 ಜನರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ತಳಮಳಿಸ ಹತ್ತಿದರು. ||೧೨|| ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಕ್ಕು- 'ಎಲೈ
 ಜನರುಗಳಿರಾ, ನಾವು ಈಗ ಹೋಗುವದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾದ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ.' ||೧೩|| 'ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಇದೇ
 ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು. ದಿನಾಲೂ ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಪಾನ ಮಾಡಿ ನಿಯಮದಿಂದ
 ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವೆವು. ನೀವು ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ||೧೪|| ಈಗ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವೂ
 ಮೈಲಂಭಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿದೆ, ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ
 ಯವನರು ಸಹ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ||೧೫|| ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
 ಉಪದ್ರವವಾದೀತೆಂದು ನಾವು ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿರುವೆವು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ನಮ್ಮ
 ದರ್ಶನವು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುವುದು. ||೧೬|| ಲೋಕದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ
 ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಈಗ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ನೀವು ಎನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ||೧೭||
 ಮಠದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನಿಡುವೆವು. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಅಶ್ವತ್ಥವಿದೆ.
 ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೂ ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನೂ ಸೇವಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು
 ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೧೮|| ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಬೇಡಿರಿ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ
 ಮನೋರಥಗಳು ಕೈಗೂಡುವವು. ಈ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವು. ||೧೯|| ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಈ
 ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಬಂದು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೂ

೨೨೨
 ವರದಾಯಕನಾದ ವಿಷ್ಣುಹರ ಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದವರ ಮನೋಬಯಕೆಗಳು ಕೂಡಲೇ
 ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು. ||೨೦|| ಭೀಮರಥಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ
 ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಪಾರ ಸುಖವಾಗುವುದು. ||೨೧|| ಮಠದಲ್ಲಿರುವ
 ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಆರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಮತ್ತು ಈ ನಮ್ಮ
 ಮಾತು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ||೨೨|| ನಾವು ಈ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವೆವು. ನಮ್ಮ
 ವಚನವು ನಿಶ್ಚಯವಾದುದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ಅದ್ಭುತ ಹೇಳಿ, ||೨೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
 ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಓಡಿಬರುವ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ
 ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ||೨೪|| ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ||೨೫|| ಮತ್ತೆ ಕೂಡಲೇ
 ನೋಡಲು ಗುರುಗಳು ಗುಪ್ತ ಆದರು. ಆಗ ಜನರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಮ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ 'ಇದೇ ಈಗ
 ನಾವು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆವು. ಆದರೂ ಈಗ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು.
 ||೨೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ನಾರಾಯಣನು ಪೂರ್ಣ ತೈಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ
 ಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವರು' ಎಂದರು. ||೨೭||
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ದಿನ
 ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ||೨೮|| ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು - 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರಿರಾ, ನಾವು
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಥಾಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಒಂದು
 ಉತ್ತಮ ಪುಷ್ಪಾಸನವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ||೨೯|| ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು
 ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಕುಂದ, ಮಂದಾರ, ಪುನ್ನಾಗ, ಕಲ್ಹಾರ, ಕರವೀರ ಸೇವಂತಿಗೆ ಮುಂತಾದ
 ಅಪಾರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬಾಳೆಯ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತಿಕೊಂಡು ತಂದರು. ||೩೦|| ಆಮೇಲೆ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ

ದಿವ್ಯ ಅಸವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಗಂಗೆಯ ನೀರಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಅದರಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರು
 ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತರು. ||೨೦|| ಆಗ ಶಕೆ ಹದಿಮೂರನೂರಾವಂಬತ್ತು, ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ,
 ಮಾಘ ಬಹುಳ ಪ್ರತಿಪದದ ಸುಲಗ್ನದ ಸುಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಗುರು ಸಿಂಹ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿರಲು, ||೨೧||
 ಕಪ್ಪಾಗತ, ಉತ್ತರಾಯಣ, ಕುಂಭ-ಸಂಕ್ರಮಣ, ಶಿಶಿರ ಋತು, ಈ ಕುಂಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ
 ಆನಂದದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ||೨೨|| ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಪರಮಾನಂದದಿಂದ
 ಕೂಡಲೇ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಪುಷ್ಪಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು
 ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ- 'ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯರಿರಾ, ನಮ್ಮ ವಿಯೋಗವಾಯಿತೆಂದು ನೀವು ದುಃಖಿಸಬೇಡಿರಿ.
 ||೨೩|| ಪಾವು ಪೂರ್ವದಂತೆ ಗುಪ್ತರೂಪದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು.
 ಇದನ್ನು ನೀವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ತೋರುವುದು.
 ||೨೪|| ಪಾವು ಈ ನದಿಯ ಆಚೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ನಿಜಾನಂದ ಸ್ಥಾನವಾದ ಕರ್ದಲೀವನಕ್ಕೆ
 ಹೋಗುವೆವು. ಪಾವು ಆಚೆಯ ದಂಡೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ
 ಸೇವೆಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾತರದ ಪುಷ್ಪಗಳು ತೇಲಿ ಬರುವವು. ನಿಮಗೆ ಅವೇ ಪ್ರಸಾದಗಳು. ||೨೫||
 ನೀವು ಆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು.
 ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಸಮಾನವೆಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೬|| ನಿಮಗೆ
 ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ-ಯಾರು ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ,
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹಾಡುವರೋ ಮತ್ತು ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ
 ಪ್ರಿಯರಾಗುವರು. ||೨೭|| ಯಾರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾನಾ ರಾಗ-ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಲೂ, ಒಳ್ಳೇ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಆನಂದದಿಂದಲೂ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ನಮಗೆ
 ಪರಮಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತರಾಗುವರು. ||೨೮|| ಯಾವ ಭಕ್ತರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವರೋ, ಯಾರು ನಮ್ಮ

೭೪೪
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ತ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ವ
 ಲ್ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪತಿಯಾದ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
 ಅಖಂಡವಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆನು. ||೪೦|| ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಠಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು
 ಲಭಿಸುವವು. ಮತ್ತು ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯಂತೆ ಕಾದಿರುವರು. ||೪೧||
 ಅವರಿಗೆ ಯಮನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಲಾಭವೇ ಲಾಭವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಅವರು
 ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ, ಸಂತತಿಯನ್ನು, ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು.
 ||೪೨|| ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೆಂದು ತಿಳಿದವರು ದಾರುಣವಾದ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಮತ್ತು ಅವರು
 ಗುರುದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಜನ್ಮ-ಮರಣ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲಾರರು. ||೪೩|| ಆದಕಾರಣ
 ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಬಹು ಸುಖವಾಗುವುದು' ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಾವು
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ||೪೪|| ಆಗ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುಪರಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದರು. ||೪೫||
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾವಿಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಈ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು-'ಅಯ್ಯಾ, ನಾವು ಆಚೆಯ
 ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥರು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ||೪೬|| ಅವರು ಯಾವೇಷದಿಂದಿದ್ದು
 ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ದಂಡ-ಕಮಂಡಲಗಳನ್ನೂ, ಮೈ ಮತ್ತು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಷಾಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ
 ಸುವರ್ಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೪೭||
 ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಮಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವರು. ಈ ಮಾತನ್ನು
 ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ. ||೪೮|| ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದರು.
 ಮತ್ತು-'ಈಗ ಕಲಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಬಹಳವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ
 ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರುವೆವು. ಭಕ್ತರಾದ ನೀವು ನಮ್ಮ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪರರಾಗಿರಿ. ||೪೯||
 ದೃಢ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಸುವೆವು. ಈಗ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ತೇಲಿ

ಬರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರಿ.' ||೫೦|| ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. 'ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ನೀವು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ? ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿರಿ.' ಎಂದು ನಾವಿಕರು ಹೇಳಿದರು. ||೫೧|| ಆ ನಾವಿಕರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರು ಸಂತೋಷಪಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದ ಗುಂಟ ಆ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ತೇಲಿ ಬಂದವು. ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಆನಂದದಿಂದ ಗುರುಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ತಿರುಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೫೨|| ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು, ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು- 'ಸ್ವಾಮೀ, ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೂಗಳು ಬಂದವು? ಶಿಷ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರು? ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರು ತಕ್ಕೊಂಡರು?' ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ ಅಂದನು. ||೫೩|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು- 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಸಂದೇಹ ಹೊಂದಿದಿ, ನಿನ್ನ ವಿವೇಕವು ಧನ್ಯವಾದದ್ದು ! ನೀನು ಸಾಧನ ಸಮರ್ಥನು!! ||೫೪|| ಈಗ ನಿನಗೆ ಸರ್ವ ಗುರುತು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಸಂಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ||೫೫|| ಆಶ್ರಮ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಬಹು ಮಂದಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಸರಸ್ವತಿ, ಉಪೇಂದ್ರ, ಮಾಧವ ಸರಸ್ವತಿಗಳೆಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಖ್ಯರು. ||೫೬|| ಗೃಹಸ್ಥ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಗುರುಭಕ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತ ಭವಸಾಗರ ತಾರಕರಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದರು. ||೫೭|| ಇನ್ನು ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರುಗಳೊಡನೆ ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಯಾರ್ಯಾರಿಂದರೆ- ಸಾಯಂದೇವ, ನಂದಿಕವಿ, ನರಹರಿ ಕವಿ, ನಾಲ್ಕನೇಯವನು ನಾನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ||೫೮|| ನಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿರಸಾ ವಂದಿಸಿದೆವು. ಇಕೋ ಈ ಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ನೋಡು' ಎಂದು

॥ ತ್ರಿಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ಸಿದ್ಧರು-ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ, ಅವತರಣಿಕಾ ಹೇಳಿದ್ದು.

|| ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀಸತ್ಯಕ್ಕೈ ನಮಃ || ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ, ಶ್ರೀನರಸಿಂಹಸತ್ಯತಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ || ಗುರುದೇವ ಪರ ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ
ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ||೬೦|| ಆಮೇಲೆ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು-‘ಎಲೈ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ,
ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರದ ೫೨ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ನಾಮಧಾರಕನ ಮನಸ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಯಿತು. ||೧|| ಮತ್ತು ಅವನು ಗುರುಚರಿತ್ರವೆಂಬ
ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದು ತಟಸ್ಥನಾಗಿ ಬೆವರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೂ,
ರೋಮಾಂಚವುಳ್ಳವನೂ, ||೨|| ಸದ್ಗತಿ ಕಂಠನೂ ಆದನು. ಆಗ ಅವನ ಮೈಯು ಕಂಪಿಸಿತು.
ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ನಾನಾ ಬಣ್ಣದಾಗಿ ತೋರಿತು. ಮತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳು ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿಯಹತ್ತಿದವು. ||೩|| ಆ ಸಮಾಧಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎನೂ
ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ದೇಹವು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಅಗಲಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಈ
ಪ್ರಕಾರ ಸಾತ್ವಿಕವಾದ ಅಷ್ಟ-ಭಾವಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ||೪|| ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿದ್ಧರು ಅನಂದ
ಪಟ್ಟು-ಈಗ ಇವನಿಗೆ ಸಮಾಧಿಯು ಹತ್ತಿತು. ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.’
||೫|| ಎಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು-‘ಎಲೈ ಬಾಲಕಾ,
ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮಾ ಕೇಳು. ಈಗ ನೀನು ಎಚ್ಚರಾಗು, ಎಚ್ಚರಾಗು, ||೬|| ಈಗ ನೀನು ಈ
ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದೆ. ನೀನು ಹೀಗೆಯೇ ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ಜ್ಞಾನವು ನಿನ್ನ
ಉದರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತೀತು ! ಆಮೇಲೆ ಜನರು ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವುದು ಹೇಗೆ? ||೭||
ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢವಾಗಿರಿಸು.
ಹೊರಗಿನ ದೇಹ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಂತೆ ನಡೆಸು. ||೮|| ‘ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ನೀನು

೭೯೩

೬

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೬

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ವ

೬

ಗಂ

ಬ

ರಾ

೧೨ ದೇವತಾ ಸ್ಮರಣೆ, ಭಕ್ತನಾದ ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೦೯|| ೭೯೫
 ೧೦ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಪತ್ತಿ, ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಲಕ್ಷಣ, ದೀಪಕನ ಗುರು ಸೇವೆ ಹೇಳಿದೆ. ೧೦
 ೧೦ ||೧೦|| ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರು ಸಿದ್ಧರು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ೧೦
 ೧೦ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಂಬರೀಷ ದೂರ್ವಾಸರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ೧೦
 ೧೦ ಹೇಳಿದೆ. ||೧೧|| ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯದ ಅನುಸೂಯೆಯನ್ನು ಭರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ೧೦
 ೧೦ ಆಕೆಯ ಕೂಸುಗಳಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಆಕೆಯ ಸ್ತನಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೨|| ೧೦
 ೧೦ ಪಂಚಮೋಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ- ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರು ಸ್ವತಃ ಪೀಠಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರಾಗಿ ೧೦
 ೧೦ ಅವತರಿಸಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೩|| ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ರಾವಣನು ೧೦
 ೧೦ ಈಶ್ವರನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಒಯ್ದು ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡಿ ೧೦
 ೧೦ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೪|| ಎಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಗೌತಮರು ೧೦
 ೧೦ ಮಿತ್ರಸಹರಾಜನಿಗೆ ಗೋಕರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಾಂಡಾಲಿಯು ಉದ್ಧಾರವಾದ ೧೦
 ೧೦ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೫|| ಅಷ್ಟಮೋಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯು ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ೧೦
 ೧೦ ನದಿಯೊಳಗೆ ಹಾರಿ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಗುರುಗಳು ೧೦
 ೧೦ ಶನಿಪ್ರದೋಷ ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆಕೆಯ ಮಗನನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೬|| ೧೦
 ೧೦ ನವಮೋಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ರಜಕನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಜನಾಗಲು ವರವನ್ನು ೧೦
 ೧೦ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗುಪ್ತವಾದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ೧೦
 ೧೦ ||೧೭|| ದಶಮೋಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಕಳ್ಳರು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶ್ರೀಪಾದರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ೧೦
 ೧೦ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೧೮|| ೧೦
 ೧೦ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಪಾದ ಗುರುಗಳು ಕರಂಜ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಧವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ೧೦

ಪತ್ತಿಯಾದ ಅಂಬಾ ಎಂಬುವಳ ಉದರದಿಂದ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ತ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ಮೂರನೇ ಅವತಾರವು. ||೨೯||
ದ್ವಾದಶೋಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳು ತಾಯಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಕಡೆಯ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೦|| ಹದಿಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ- ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರಂಜ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಗೋದಾವರಿ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಉದರ ವ್ಯಥೆಯುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೧|| ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕ್ರೂರ ಯವನನ ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಸಾಯಂದೇವನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ವರದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೨|| ಹದಿನೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ತ್ರೀಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ತಾವು ವೈಜನಾಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದುದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೩|| ಹದಿನಾರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಧಾಮ್ಯ ಮುಷಿಗಳ ಮೂವರು ಶಿಷ್ಯರ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಭಿಲ್ಲವಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೪|| ಹದಿನೇಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಭುವನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಾಲಿಗೆ ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ದೇವಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡಲು ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವನಿಗೆ ಪುನಃ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾ ಬರುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಧನ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೫|| ಹದಿನೆಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಆಮೇಲೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ನರಸೋಬಾವಾಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ-ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ

ಗಂ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಅವರೀ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಬಂಗಾರ ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೬||
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಔದುಂಬರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿ
ಯೋಗಿನಿಯರಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೭|| ಇಪ್ಪತ್ತನೇ
ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಒಬ್ಬ ವಿಪ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಪಿಶಾಚಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಆಕೆಗೆ ಇಬ್ಬರು
ಪುತ್ರರಾಗುವಂತೆ ವರ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಯಲು ಅವಳು ಅಳುವಾಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧರೂಪದಿಂದ
ಆಕೆಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡಲಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೮|| ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ
ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆಕೆಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಅವಳ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ
ಕೊಸನ್ನು ಔದುಂಬರದ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ತಾವು ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ
ಕೊಸನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೯|| ಇಪ್ಪತ್ತಿರದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದು
ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಬರಡೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡಿಸಿ ಕುಡಿದು ಅವರಿಗೆ ವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೦||
ಇಪ್ಪತ್ತೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ಗಾಣಗಾಪುರದ ರಾಜನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂಗಮದಿಂದ
ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ರಾಜನು
ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೧||
ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ- ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕುಮಸಿಯಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಭಾರತಿಯ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ
ಹೋಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸಿ
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೨|| ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ-ವಿದ್ಯಾಗರ್ವದಿಂದ ಇರುವ
ಇಬ್ಬರು, ಮ್ಲೇಂಛನ ಎದುರಿಗೆ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡಿರಿ ಅಥವಾ
ಜಯಪತ್ರ ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದು ಭರಿಸಲು ಅವರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕಡೆಗೆ

೭೯೭
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಘ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೧೨
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಒದರಿ ಶೋಕಮಾಡಿ ತ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೧|| ಇದನ್ನು ಕಂಡು
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ವರದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿ-ಮಠದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿಯೇ
 ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಿ.' ||೨೨|| ಎಂದು ಹೇಳಿ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಕರ್ಡಳಿ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾವಿಕರಿಂದ ಕೆಲವು
 ಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿ ತಾವು ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ||೨೩|| 'ಎಲೈ
 ನಾಮಧಾರಕನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಅನಂತ ಕಥೆಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ ಪರಮ
 ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗಿನ ಐವತ್ತೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನಿನ್ನ
 ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು. ||೨೪|| ಮತ್ತು ಈಗ ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ತ್ರೀಗುರುಗಳು
 ತ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ
 ಗುಪ್ತರಾಗಿರುವರು. ||೨೫|| ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮದ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು
 ತ್ರೀಗುರುಗಳು ಗುಪ್ತರಾದರು. ಆದರೆ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಮೊದಲು ಹ್ಯಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರಂತೆ ಈಗಲೂ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ||೨೬|| ಈ 'ಅವತರಣಿಕಾ' ಎಂಬ
 ಸಿದ್ಧಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿತ್ಯ ಯಾರು ಜಪಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ತ್ರೀಗುರುಗಳು ದರ್ಶನ ಕೊಡುವರು.
 ಅವರ ಭಾವದಂತೆ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸುವುದು. ||೨೭|| 'ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕಾ, ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು.
 ನೀನು ಅವತರಣಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಥೆಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪುನಃ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆನು.
 ||೨೮|| ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕೂಡಲೇ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು. ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯ
 ಶ್ರವಣದಿಂದ ಇತರ ಜನರಿಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುವುದು.
 ||೨೯|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವತರಣಿಕೆಯು ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ. ಕಥೆಯು ನೆನಪಾಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು
 ಹೇಳಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಸತತ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಕಥೆಯು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬರುವುದು. ||೩೦||
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಲು ನಾಮಧಾರಕನು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕಿರಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು-

೧೦೦
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಅ
ಪಾ
ದ
ನ
ಭ
ದ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೨೫
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

‘ಸ್ವಾಮೀ, ತಮ್ಮ ವಚನವೇ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ||೮೦|| ಶ್ರೀಗುರುರಾಯರೇ ನನ್ನದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿನಂತಿಯಿದೆ. ಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಓದಬೇಕು? ಇದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ’ ಎಂದರು. ||೮೧|| ಆಗ ಸಿದ್ಧರು-ಎಲೈ ನಾಮಧಾರಕನೇ, ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ ಅದು ಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗುವುದು. ||೮೨|| ಅಂತಃಕರಣವು ಪವಿತ್ರವಿರುವಾಗ ಸದಾ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-||೮೩|| ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸಪ್ತಾಹದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲು ಬಹು ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ||೮೪|| ಶುಭ ದಿವಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ||೮೫|| ಪುಸ್ತಕರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಪೋಡತೋಪಚಾರದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೬|| ಮೊದಲಿನ ದಿನದಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾತಾಡದೆ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದು, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ||೮೭|| ಸಪ್ತಾಹ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ತೋಭಾಯ ಮಾನವಾದ ದೀಪವನ್ನಿಟ್ಟು , ದೇವರಿಗೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ||೮೮|| ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಒಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ, ಎರಡನೇಯ ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯ, ಮೂರನೇಯ ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ, ನಾಲ್ಕನೇಯ ದಿನ ಮೂವತ್ತೈದು ಅಧ್ಯಾಯ, ||೮೯|| ಐದನೇಯ ದಿನ ಮೂವತ್ತೆಂಟು ಅಧ್ಯಾಯ, ಆರನೇ ದಿನ ನಲ್ವತ್ತೂರು ಅಧ್ಯಾಯ, ಎಳನೇ ದಿನ ಐವತ್ತೂರು ಅಧ್ಯಾಯ ಅವತರಣಿಕಾ ಸಹಿತ ಓದಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೦|| ನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಉತ್ತರಪೂಜೆ

೮೦೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

೦೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎನಾದರೂ ಉಪಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೨|| ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಶಯನ ಮಾಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಶುಚಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ||೯೩|| ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಳು ದಿವಸ ಸಾಪ್ತಾಹಮಾಡಿ ಎಂಟನೇದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣೆ-ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು. ||೯೪|| ಹೀಗೆ ಸಪ್ತಾಹ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಭೂತ-ಪ್ರೇತಾದಿಗಳ ಬಾಧೆಯು ನಾಶವಾಗಿ ಸುಖವಾಗುವುದು' ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಹೇಳಿದರು. ||೯೫|| ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ-'ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುರಾಯರೇ, ಈ ಬಾಲಕನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಕೃತ-ಕೃತ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ' ಎಂದು ಅಂದನು. ||೯೬|| ಇತ್ತ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ತಾಯಿಯು ಕೂಸಿಗೆ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮೊಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ||೯೭|| ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ 'ಓವಿ' ಎಂಬ ರತ್ನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ||೯೮|| ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧರ ವಚನವೆಂಬ ಖನಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಐವತ್ತೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳೆಂಬ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಡಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತಂದು ಯಾಚಕ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನಂದಪಡಿಸಿದನು. ||೯೯|| ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧರೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಿಗೆ ನಾಮಧಾರಕನು ಕೈ ಒಡ್ಡಿ ಭಕ್ತ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೦೦|| ಮೇಘವು ಜಾತಕದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಒಂದೊಂದೇ ಹನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅಪಾರವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸಿದ್ಧರೆಂಬ ಮೇಘವು ಬಾಯಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕುಳಿತ ನಾಮಧಾರಕನೆಂಬ ಜಾತಕನಿಗೆ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂದಪಡಿಸಿದನು. ||೧೦೧|| ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ ಅಭಕ್ತರಿಗೂ ಸಹ

೦೨
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ
ಶ್ರೀ
ಪಾ
ದ
ವ
ಲಿ
ಭ
ದಿ
ಗಂ
ಬ
ರಾ

ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಅಮೃತಪಾನದ ಲಾಭವಾಯಿತು. ದುಷ್ಟ ಜನರ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ||೧೦೦೨|| 'ಎಲೈ ನಾರಾಯಣನೇ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ, ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ವಂದಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ವಂದಿಸುವಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡು. ||೧೦೦೩|| 'ಎಲೈ ಗುರುರೂಪಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ದೀನ ರಕ್ಷಕನೇ, ವಿಶ್ವಂಭರನೇ, ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನೇ ನಿನ್ನ ಗುರ್ತು ಕೋರಿಸಿ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸುವಿ' ಎಂದು ಅಂದರು. ||೧೦೦೪|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಪರಮ ಕಥಾ-ಕಲ್ಪತರಂಗ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೋಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ- ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ದ್ವಿಪಂಚಾಶತ್ ಅಧ್ಯಾಯಸಾರೇ ಅವತರಣಿಕಾ ನಾಮ ತ್ರಿಪಂಚಾಶತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ಪ್ರಸಂಗ-೫೩|| ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯಾ-೭೪೦೧||

|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಮ ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಪಾರಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಭಕ್ತಿಕಾಂಡ ಮುಗಿದುದು.

॥ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಆರತಿ ॥

ಮೂರ್ತಿತ್ರಯ ಗುಣಸಾರಂ ನಿರ್ಗುಣ ವಿಸ್ತಾರಂ | ಸದ್ಗುಣ ಪಾರಾವಾರಂ ದುರ್ಜನ ಸಂಹಾರಮ್ ||
 ಭಕ್ತಪ್ರಿಯದಾತಾರಂ ಕಲ್ಪಿತ ಪರಿವಾರಂ | ಮುನಿಜನ ಮಾನಸಹಾರಂ ನಿಗಮಾಗಮ ಸಾರಮ್ ||೧||
 ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ವಂದೇ ಗುರುಚರಿತಂ | ಕೃಪಯಾ ಮಾನಸ ದುರಿತಂ ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ವರಿತಮ್ ||ಧ್ಯು||
 ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಯತಿವರ ಕೃತಕೃತ್ಯಂ | ನರಹರಿ ಭಾರತಿಲೀಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕ ಸುತ್ತಮ್ ||
 ಕಲಿಮಲದಾಹಕ ಮಂಗಲದಾಯಕ ಫಲನಿತ್ಯಂ | ಪಾರಾಯಣ ದೇಹಿ ಮೇ ಪುಸ್ತಕಮುಪ ಚಿತ್ತಮ್ ||೨||
 ತ್ವದ್ಗತ ಲೀಲಾಸಾರಂ ಶ್ರುತಿಕಲಾಧಾರಂ | ಕಾಂಡತ್ರಯ ವಿಸ್ತಾರಂ ಪ್ರತ್ಯಯಲಘುಕಾರಮ್ ||
 ಕಲ್ಪದ್ರುಮ ಫಲಧಾರಂ ಕಲ್ಪಿತದಾತಾರಂ | ಪಠನಾಮೃತ ರಸಧಾರಂ ಭವಭಯ ಪರಿಹಾರಮ್ ||೩||
 ಅಗಾಧ ಶ್ರೀಗುರುಕರಣಂ ಧೂ ಇಚ್ಛಾತರಣಂ | ಜ್ಞಾನಾಮೃತರಸ ಭರಣಂ ಜಡಜಾಬಾದ್ಧರಣಮ್ ||
 ಭಕ್ತಕೃತಮುಪಿ ಸ್ಮರಣಂ ತಾಪತ್ರಯ ಹರಣಂ | ನಿರ್ಗಮ ರಹಿತ ಮಹಿಮಾ ಮೋಕ್ಷ ಶ್ರೀವರ್ಣಮ್ ||೪||
 ಶ್ರೀಗುರುಕರುಣಾಕೃತ್ಯ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಗೀತಂ | ಶಾರದ ಗಂಗಾಧರಸುತ ಮಥಿಥಂ ನವನೀತಮ್ ||
 ಧಾವಿಕ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಕರ ಕೃತ ಲೌಕಿಕ ದತ್ತಂ | ತ್ವದ್ಗತ ತೇಜಂ ವಾಂಛಿತಫಲ ಹರಿಹರ ಚಿತ್ತಮ್ ||೫||

॥ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರ ಕೃತ ಆರತಿ ॥

ಕೃಪಾಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮ ನಿಜಸ್ಥಾನ | ಚರಿತ್ರ ದಾವುನಿ ಕೇಲಿ ಗಾಣಗಪುರಿ ಗಮನ || ತೇರ್ಥೇ ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಯತಿ
 ಪಾಣಿ | ವಿಶ್ವರೂಪೇ ತಯಾ ದಿಧರೇ ದರ್ಶನ ||೧|| ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯ ಸದ್ಗುರುದತ್ತಾ | ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತೀ
 ಜಯ ವಿಶ್ವಂಧರಿತಾ ||೨|| ವಂಧ್ಯಾಸಾತೀ ವರ್ಷೇ ಪುತ್ರ ನಿಧಾನ | ಮೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಉತವೀಲಾ ತೀರ್ಥ ಶಿಂಪುನ ||
 ವಾಂಛಾ ಮಹಿಮಾ ಕಾಡವಿ ದುಗ್ಧ ದೋಹನ || ಅಂತ್ಯಜಾಚೇ ವದನಿ ನಿಗಮಾಗಮ ಪೂರ್ಣ ||೩|| ಶುಷ್ಕಕಾಷ್ಠಿ ಪಲ್ಲವ
 ದಾವುನಿ ಲವಲಾಹಿ | ಕುಪ್ಪಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೇಲಾ ಶುದ್ಧ ನಿಜದೇಹಿ || ಅಭಿನವ ಮಹಿಮಾ ತ್ಯಾಚಿ ವರ್ಣಾ ಮಿ ಕಾಹಿ |
 ಮ್ಲೇಂಛರಾಜಾ ಎವುನಿ ವಂದಿ ಶ್ರೀಪಾಯೀ ||೪|| ದೀಪಾವಳಿ ದಿವಸೀ ಭಕ್ತ ವಿವುನಿ | ಆಲಹಜಣಿ ಠೇವಿತ ಮಸ್ತಕ
 ಶ್ರೀಪರಮೇ || ಆಲಹಿ ಗ್ರಾಮೀ ಭಿಕ್ಷಾ ಕೇಲಿ ತೇ ದಿನಿ | ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ತಂಕುಕ ನೇಲಾ ಶಿವಸ್ಥಾನಿ ||೫|| ಐಸೇ ಚರಿತ್ರ
 ದಾವುನಿ ಜಡ ಮೂಢ ಉದ್ಧರಲೇ | ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ ಐಸೇ ದ್ರಿದ ಮಿರವಿಲೇ || ಅಗಾಧ ಮಹಿಮಾ ಮೃಣುನಿ ವೇದ-ಶ್ರುತಿ
 ದೋಲೇ | ಗಂಗಾಧರತನಯಾ ವಂದಿ ಪಾವುಲೇ ||೬||

ರಯ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ
 ಶ್ರೀ
 ಪಾ
 ದ
 ಬ
 ಲ
 ಭ
 ದಿ
 ಗಂ
 ಬ
 ರಾ

॥ ಕನ್ನಡ ಆರತಿ ಹಾಡು ॥

ಸ್ನಾನಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಪಂಚಗಂಗಾ ಸಂಗಮ । ಜ್ಞಾನಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮರು ಅಗ್ನಿಹೋತ, ಧರ್ಮ ॥
 ದಾನಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರು ತತ್ವರು ವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮ । ಮಾನವ ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮರು ಅಧ್ಯಾಪನ ಪ್ರೇಮ ॥೧॥
 ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯಕರುಣಾಸಿಂಧೋ । ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸಾಧೋ ॥ಪಲ್ಲ॥
 ಮಹಾಗಣಪತೀ ಪೂಜೇ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಡೋ । ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಪಾದುಕಾ ಅರ್ಘ್ಯದಲಿ ನೋಡೋ ॥
 ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ವೃಂದಾವನ ಎರಡೂ । ಮಹಾಶೇಷಾ ಹನುಮಂತಾ ಯೋಗಿನೀ ವರ ಕೊಡೋ ॥೨॥
 ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಅಮರೇಶ್ವರ ಶುಕ್ಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಾ । ಅಗಮ್ಯ ಅರಳಿ ವೃಕ್ಷಾ ಔದುಂಬರ ಯೋಗಾ ॥
 ಹಾಂಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಲಿಂಗಾ । ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಾಯವ್ಯ ಹರಿಹರ ಸರ್ವಾಂಗಾ ॥೩॥
 ಮೂರೂ ಲೋಕದ ಒಳಗೆ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ । ದಾರೂ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲೇ ದ್ವೈತದ ನಡೆತಿಲ್ಲಾ ॥
 ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಲ್ಲಾ । ಗುರುವರ ಕೊಡುವನು ಬ್ಯಾಗೆ ಬೇಡಿದ ಫಲವೆಲ್ಲಾ ॥೪॥
 ಅಗೋ ಈಗೋ ತಿಳಿಯದು ಹೋಗುವದು ಎಲ್ಲಾ । ನೀಗೋದು ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಾಂತಿ ದಾರಿಗೆ ದಾರಿಲ್ಲಾ ॥
 ಸಾಗೋ ಬ್ಯಾಗನೆ ನೀನು ಸಂಶಯ ಬಿಡು ಎಲ್ಲಾ । ಹ್ಯಾಗೋ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಗತಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ತಾ ಬಲ್ಲಾ ॥೫॥

॥ ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಆರತಿ ॥

ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ದತ್ತ ಹಾ ಜಾಣಾ । ತ್ರಿಗುಣಿ ಅವತಾರ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾರಾಣಾ । ನೇತಿ ನೇತಿ ಶಬ್ದ ನ ಯೇ
 ಅನುಮಾನ । ಸುರವರ ಮುನಿವರ ಯೋಗಿ ಸಮಾಧಿಲೇ ಧ್ಯಾನಾ ॥೧॥ ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯ ಸದ್‌ಗುರು
 ದತ್ತಾ । ಆರತಿ ವೋವಾಳಿತಾ ಹರಲಿ ಭವಚಿಂತಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸಬಾಹ್ಯ ಅಭ್ಯಂತರೀತೂ ಏಕ ದತ್ತಾ । ಅಭ್ಯಾಗ್ಯಾಸಿ ಕೈಸಿ
 ನಕಳೇ ಹೀ ಮಾತ । ಪರಾಹೀ ಪರತಲಿ ಕೈಚಾ ಹಾ ಹೇತ । ಜನ್ಮಮರಣಾಚಾ ಪುರಾಲಾಸೆ ಅಂತ ॥೨॥ ದತ್ತವಿವುನಿಯಾ
 ಉಭಾಟಾಕಲಾ । ಸದ್ಭಾವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಿಪಾತ ಕೇಲಾ । ಪ್ರಸನ್ನ ಹೋವೊನಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ದಿಫಲಾ ।
 ಜನ್ಮಮರಣಾಚಾ ಪೇರಾ ಚುಕವಿಲಾ ॥೩॥ ದತ್ತ ದತ್ತ ಐಸೇ ಲಾಗಲೇ ಧ್ಯಾನ । ಹಾರಪಲೆ ಮನ ಝಾಲೇ ಉನ್ನತ ।
 ಮೀತೂ ಪಣಾಚಿ ಝಾಲೇ ಉಳವಣಿ । ಏಕಾ ಜನಾರ್ದನೀ ಶ್ರೀ ದತ್ತಧ್ಯಾನ ॥೪॥

॥ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭರ ಆರತಿ ॥

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಯತಿವರ ಭಗವಾನ್ ಗುರುಕೀರ್ತಿ । ನಾನಾ ನರಸುರ ವರಗುಣ ಸಂಸ್ತುತ ಕರುಣಾಮಯ ಮೂರ್ತೇ ॥
ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸಮಾಧಿ ಸಮಾಹಿತ ಮಾನಸ ಪರಿಪೂರ್ತೇ । ಮುನಿಜನ ಮಾನಸ ಹಂಸ ಪರಾತ್ಪರ ಜಯ ಜಯ ಗುರುಮೂರ್ತೇ ॥೧॥ ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಕಾರಣ ಶಂಕರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥೂರ್ತೇ । ಚರಣಯುಗೇ ಭೂಸುರ ಗುಣಪಾಲಕ ದಾರಿತ ಆವರ್ತೇ ॥
ದುರಿತ ವಿನಾಶಕ ಕೃಷ್ಣಾತಟಮುಟ ವಿಹರಣ ಪರಿಪೂರ್ತೇ । ಕಲ್ಪತರೂ ಔದುಂಬರ ಧಾಯೇ ನಿವಿಸಿಷ್ಠಾ ಪೂರ್ತೇ ॥೨॥ ಮಾಮತಿ ಕೃಪಣ ಮನಾಂಥ ಜೀವಯ ಭುವನವ್ಯವಾಚಕೇ । ಕರುಣಾಕರ ಮಾಮುದ್ಧರ ಪತಿತಂ ಗುರುಮಾಯಾ ಗರ್ತೇ ॥ ಸದ್ಗುರು ತ್ವತ್ಪದ ತೇವಿರ ತೀರ್ಥೇ ಸದ್ಗುರು ತ್ವತ್ಪದ ವ್ಯಾವರ್ತೇ । ಭಾರತಿನಾಥ ಯತಿ ಪ್ರತಿಪಾಲಯ ಭವ ಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಾರ್ತೇ ॥೩॥

॥ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಆರತಿ ॥

ಸ್ವಾಮಿ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಯತಿವರ್ಯಾಗೆ ಮಂಗಲ । ಕಾಮಿತ ಕಾಮಫಲ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಮಂಗಲ॥
ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ನಿರುಮಾಯಾಗೆ ಮಂಗಲ । ನಿರ್ವಾಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯತಿ ರಾಯಾಗೆ ಮಂಗಲ ॥೧॥ ಭಕ್ತ ಜನರು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಗೆ ಮಂಗಲ । ಭಕ್ತಿಯ ಭಜಿಸುವ ಮೋಕ್ಷಾಗೆ ಮಂಗಲ ॥೨॥ ಭೀಮಾ ಗಂಧರ್ವ ಪುರವಾಸಾಗೆ ಮಂಗಲ । ಭೀಮಾಶಂಕರ ಗುರುವೇಷಾಗೆ ಮಂಗಲ ॥೩॥

॥ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅಘೋರ ಕಷ್ಟೋದ್ಧರಣ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ॥

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭತ್ವಂ ಸದೈವ । ಶ್ರೀದತ್ತಾಸ್ಥಾನ್ ಪಾಹಿ ದೇವಾಧಿದೇವ ॥ ಭಾವಗ್ರಾಹ್ಯ ಕ್ಲೇಶಹಾರಿನ್ ಸುಕೀರ್ತೇ । ಘೋರಾತ್ಯಷ್ಟಾದ್ಧರಾಸ್ಥಾನಮಸ್ತೇ ॥೧॥ ತ್ವಂ ನೋ ಮಾತಾ ತ್ವಂ ಪೀತಾಽಽಪೋಧಿಪಸ್ತ್ವಂ । ತ್ರಾತಾ ಯೋಗ-
ಕ್ಷೇಮಕೃತದ್ಧುರುಸ್ತಮ್ ॥ ತ್ವಂ ಸರ್ವಸ್ವಂ ನೋಽ ಪ್ರಭೋ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ । ಘೋರಾತ್ಯಷ್ಟಾದ್ಧರಾಸ್ಥಾನಮಸ್ತೇ ॥೨॥ ಪಾಪಂ ತಾಪಂ ವ್ಯಾಧಿಮಾಧಿಂ ಚ ದೈನ್ಯಂ । ಭೀತಿಂ ಕ್ಲೇಶಂ ತ್ವಂ ಹರಾಽಶುತ್ವ ದೈನ್ಯಮ್ ॥ ತ್ರಾತಾರಂ ನೋ ವೀಕ್ಷು ಕುಶಾಸ್ತಜೂರ್ತೇ । ಘೋರಾತ್ಯಷ್ಟಾದ್ಧರಾಸ್ಥಾನಮಸ್ತೇ ॥೩॥ ನಾನ್ಯಸ್ತಾತ್ರಾ ನಾಪಿ ದಾತಾ ನ ಭರ್ತಾ । ತ್ವತ್ತೋ ದೇವ ತ್ವಂ ಶರಣೋಽಕಹರ್ತಾ ॥ ಕುರ್ವಾತೇಯಾನುಗ್ರಹಂ ಪೂರ್ಣರಾತೇ । ಘೋರಾತ್ಯಷ್ಟಾದ್ಧರಾಸ್ಥಾನಮಸ್ತೇ ॥೪॥ ಧರ್ಮೇ ಪ್ರೀತಿಂ ಸನ್ಯತಿಂ ದೇವಭಕ್ತಿಂ । ಸತ್ಸಂಗಾಪ್ತಿಂ ದೇಹಿ ಭುಕ್ತಿಂ ಚ ಮುಕ್ತಿಮ್ ॥ ಭಾವಾ ಸಕ್ತಿಂ ಯಾಶಿಲಾನಂದಮೂರ್ತೇ । ಘೋರಾತ್ಯಷ್ಟಾದ್ಧರಾಸ್ಥಾನಮಸ್ತೇ ॥೫॥ ಶ್ಲೋಕಪಂಚಕ ಮೇತದ್ಭೋ ರೋಕಮಂಗಲ ವರ್ಧನಮ್ । ಪ್ರಪಥೇನ್ನಿಯತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾಶ್ಚ ಶ್ರೀದತ್ತಪ್ರಿಯೋ ಭವೇತ್ ॥೬॥ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಪ.ಪ. ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅಘೋರಕಷ್ಟೋದ್ಧರಣ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್ ॥

॥ ಸರಸ್ವತಿ - ಗಂಗಾಧರ ವಿರಚಿತ ಪದಗಳು ॥

೦. ನೆಯ ಪದ- ಶ್ರೀಗುರು ಡಿದುಂಬರೀ । ಪಾಹಿಲೆ, ನರಹರಿ ಡಿದುಂಬರೀ ॥ಧೃ॥ ದಂಡ ಕಮಂಡಲು ಕರ
ವಿರಾಜಿತ । ಮುಖ ಇಂದೂಚೀ ಪರಿ । ಪಾಹಿಲೆ ॥೧॥ ಧರ್ಮರಕ್ಷಣ ಕರಾವಯಾಸ್ತವ । ಮಾನವವಪು ಆದರಿ ।
ಪಾಹಿಲೆ ॥೨॥ ಗಂಗಾಧರಾತ್ಮಜ ತವ ಪದಕಮಲಿ । ಲಾಗಲಾ ಭ್ರಮರಾಪರಿ ॥ ಪಾಹಿಲೆ ನರಹರಿ, ಡಿದುಂಬರಿ ॥೩॥

೧. ನೆಯ ಪದ- ದೇಖಿಯಲಾ ಹೋ, ಆಮ್ವಿ ಪಾಹಿಯಲಾ ಹೋ । ಪೂರ್ಣಾನಂದಕಂದ ವಿಭುಧ ವಂದ್ಯ
ಗುರು ಹೋ ॥ಆಮ್ವಿ॥ ॥ ಧೃ॥ ಸದಯ ಹೃದಯ ಅತ್ರಿತನಯ । ಕಲಿಕೃತ ಬಹು ಪಾಹುನಿ ಅನಯ ॥ ಸುಜನ ಅವನಿ
ಸದಯ । ಯತಿರೂಪೇ ಪ್ರಗಟಲಾ ಹೋ ॥೧॥ ಕೋಟಿ ಮದನ ವಿಹಿತ ವದನ । ಮಂದ ಹಸಿತ ಕುಂದರವದನ ॥
ಅಮಲ- ಕಮಲದಲ- ಸುನಯನ । ಲಸಿತ ಸತತ ಮಾಳ ಗಳಾ ಹೋ ॥೨॥ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತ ಸಕಲ ಅಂಗ । ದುಕುಲ
ಅರುಣ-ಸಮ ಸುರಂಗ॥ ಪದನತ - ಅಫಿ ಕರುನಿ ಭಂಗ । ಅರ್ಪಿ ಸುಖದ ಆತ್ಮಕಲಾ ಹೋ ॥೩॥ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ
ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ತವನಿ ಚಕಿತ ವೇದಮತಿ ॥ ಗಂಗಾಧರತನಯ ಪ್ರೀತಿ । ಹೃತ್ಕಮಲಿ ಪೂಜಿಯಲಾ ಹೋ ॥ಆಮ್ವಿ॥ ॥೪॥

೨. ನೇ ಪದ- ಯತ್ಪದ ಕಮಲಿ ರತ ಹೋತಾ ಚಿ ಪಾಶ ತುಟೀ ಭವಭಾಂಚಿಚಾ । ಡಿದುಂಬರಾಚೀ ಸ್ಥಳ
ಪಾಹಿಲಾ, ಪುಣ್ಯಪುಂಜ ತೋ ಅತ್ರಿಚಾ ॥ಧೃ॥ ಜನನ-ಮರಣ ವಿರಹಿತ ಪರಂತು ಪತಿವ್ರತಾ ಪ್ರಿಯಪುರವಾಯಾ ॥
ಅವನೀವರತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ಹೋಯಧರುನಿಯಾ ನರಕಾಯಾ ॥ ದಂಡ-ಕಮಂಡಲು ಕರೀ ಶೋಭತೋ ಪಾಯಿ
ಪಾದುಕಾ ಹೇಮಮಯಾ । ಕಾಪಾಯಾಂಬರ ಅಕ್ಷಭೂಷಣೆ ನಿಬಿಡತರು ಭೋವತಿ ಛಾಯಾ ॥ ಭಸ್ಮೋದ್ಗೂಲಿತ ಗಾತ್ರೀ
ಸರ್ವಹಿ ಮುಖಾಂಬುಜ ಜಪಪ್ರಣವಾಚಾ ॥ ಡಿದುಂಬರಾಚೀ ಸ್ಥಳ ॥೧॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸುರಗಣ ಮುನಿಜನ ದರ್ಶನಾರ್ಥ ದ್ವಾರೀ ಟಪತಿ । ಮೋರೆ ಮೋರೆ ಯತಿ ಬೈಸತಿ ಹೃತ್ಕಮಲಿ
ಜಿಂತಿತ ಮೂರ್ತಿ ॥ ಅಬಲಾ ಯೇವುನಿ ಬಾಳ ಮಾಗತಿ ಮಾಳ ಧರುನಿ ಸೇವಾ ಕರಿತಿ । ಅಂಧಪಾಂಗಳೆ ಬಧಿರ ವರ್ಣ
ಹೀನ ನಾಚತ ಹರ್ಷೇ ಯಶ ಗಾತಿ ॥ ಶಮೀಪತ, ಕಿರೀ ಬಿಲ್ವ ತುಳಸಿದಳಹಾರ ಅರ್ಪಿತಿ ಸುಮನಾಂಚಾ ॥
ಡಿದುಂಬರಾಚೀ ಸ್ಥಳ ॥೨॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪಣೆ ಅಸುರ ಮಾರುನಿ ಅಮರ ದ್ವಿಜಾಸಿ ಬಹು ಸುಖವಿ । ಚರಮಯುಗಿ ಚರಮಾಶ್ರಮ ಘೇವುನಿ
ಸಂಬಂಧಾದಿ ಖಿಲಗ್ರಹ ವಿಪವಿ ಅಜ್ಞಾನೀ ಜನ ದೀನ ಪಾಹುನೀ ಚರಿತ ರಚೋನೀ ಹಿತ ಶಿಕವಿ । ದುರಿತ ವಾರುನಿ ಇಹ ಸುಖ
ದೇವುನಿ ಮೋಕ್ಷಪದಿ ಶೇವಟಿ ಬಸವಿ । ಗಂಗಾಧರಾತ್ಮಜ ಹೋವುನೀ ರಾಹಿಲಾ, ಆಶ್ರಯ ಕರುನಿ ಚರಣಾಂಚಾ॥
ಡಿದುಂಬರಾಚೀ ಸ್ಥಳ ॥೩॥

ರಂ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಶ್ರೀ

ಪಾ

ದ

ಬ

ಲ

ಭ

ದಿ

ಗಂ

ಬ

ರಾ

ಗ್ರಂಥ ಮಹಿಮೆ

ಶ್ರೀದತ್ತೋಪಾಸಕರ ನಿತ್ಯ ಪಠಣದಲ್ಲಿಯ ದಿವ್ಯವಾದ 'ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆ'ಯು ಸಾಧಾರಣ ಇರದೇ ದೈವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರರೂಪ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಕ ವರದ ಗ್ರಂಥವು ! ಚಿಂತಾಮಣಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಡುವುದು. ಕಾಮಧೇನು ಇಚ್ಛಿಸಿದನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಕಲ್ಪಿತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತೆ ನೀಡುವನು. ಆ ಸದ್ಗುರುವಿನಿಂದಲೇ ದೇಹದ ಜನನ-ಮರಣ ತಪ್ಪುವುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ 'ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ' ಶೃದ್ಧಾ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮನೋಬಯಕೆ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯ ನಾಶವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಾಹ ಮಾಡಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಪ್ರಸಂಗಾನುರೂಪ ಸುಂದರ ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು ! ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ 'ದಿಗಂಬರಾ ದಿಗಂಬರಾ ಶ್ರೀಪಾದವಲ್ಲಭ ದಿಗಂಬರಾ' ಈ ದತ್ತ ಮಂತ್ರವು ! ವಿವಿಧ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳಲಿ !

ಮಾಲಾ-ಕಮಂಡಲು ರಥ : ಕರಪದ್ಮಯುಗ್ಮೇ, ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಪಾಣಿಯುಗಲೇ ಡಮರು ತ್ರಿಶೂಲೇ |
ಯಸ್ಯಸ್ತ ಉರ್ಧ್ವಕರಯೋಃ ಶುಭ ಶಂಖಚಕ್ರೇ, ವಂದೇ ತಮತ್ರೀ ಪರದಂ ಭುಜಪಟಾಕಯುಕ್ತಮ್ ||

दिवंबर दिवंबर
श्रीपाद वह्नुभ दिवंबर